

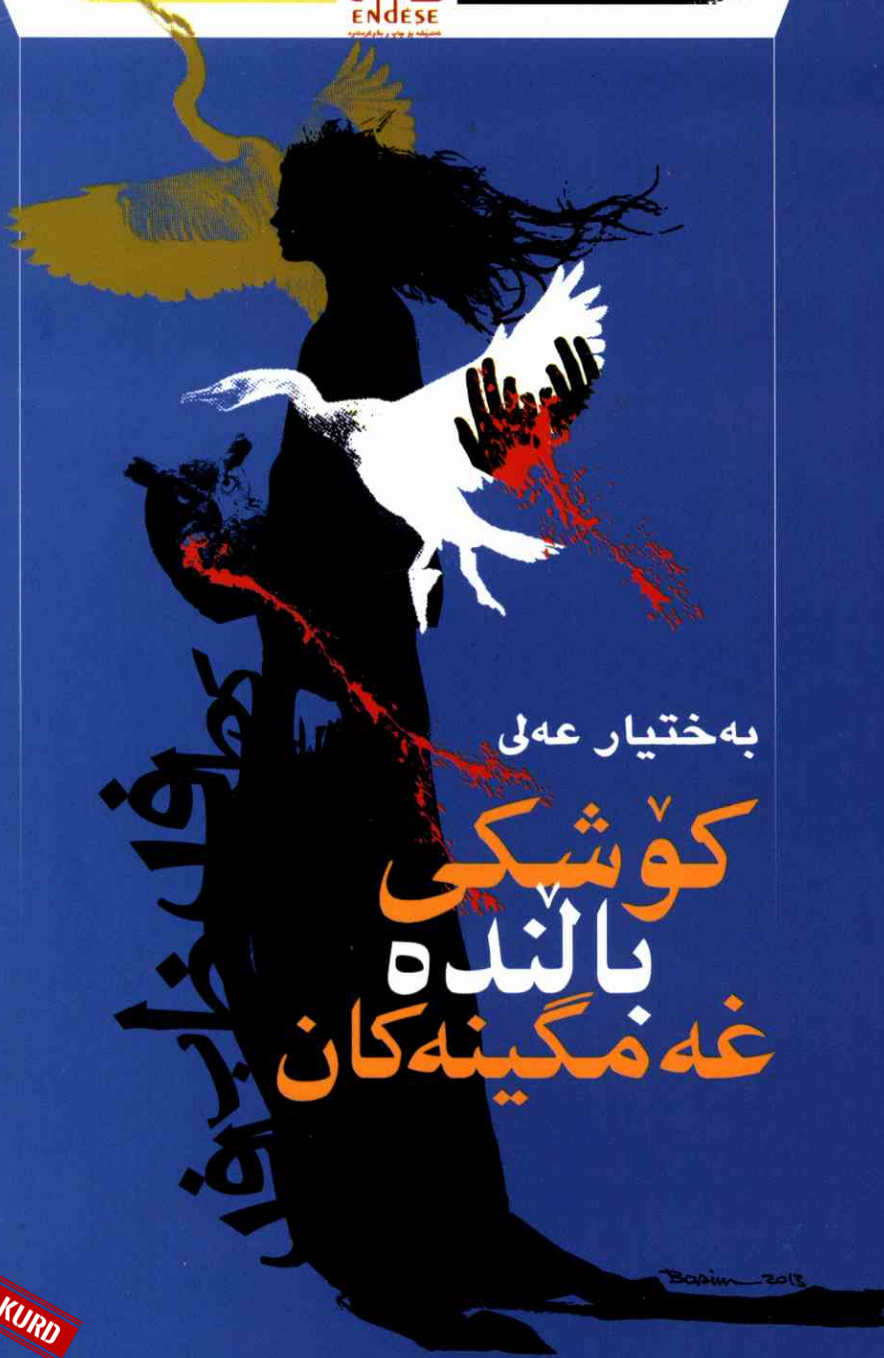
تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رۆمان

ENÇESE

کۆتێبه یهێر و یهێرێکه

به ختيار عهلی

کۆشکی بالنده غه مگینه کان

PDF 4 KURD

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

ENGESE

Engeşe, her çayın bir şairi gibidir.

كوڤشكى بالنده غه مگينه كان به ختيار عه لى

PDF 4 KURD

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ری ئه‌ندیشه
به‌په‌روه‌ری چاپ و بڵاوکردنه‌وه: دانا مه‌لاحه‌سه‌ن
به‌په‌روه‌ری هونه‌ری: باسه‌م ره‌سام

ناوی کتێب: کۆشکی بالنده غه‌مگینه‌کان

ناوی نووسەر: به‌ختیار عه‌لی

بابه‌ت: پۆلمان

تۆبته‌ی چاپ: نووه‌م ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌په‌روه‌ری به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۲۲۲۴) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێدراوه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

ماfi ئهم به‌ره‌مه‌ پاریزراوه. به‌بێ به‌زماه‌ندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانه و چاپخانه‌یه‌ک له
ناوموی ولات و دهرمه‌یدا ماfi کۆپیکردن یان له چاپخانه‌وه ئهم کتێبه‌ی نییه. هه‌روه‌ها کەس
ماfi نه‌وه‌ی نییه‌ بێ به‌زماه‌ندی نووسەر ئهم به‌ره‌مه‌ یان به‌شیکێ ب‌خانه‌ سه‌ر تۆپی نینتهرنیت
یان له شیوه‌ی CD و کتێبی خوێنراوه‌دا بۆ مه‌به‌ستی بازرگانی تۆماریکات. به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه
په‌وه‌ به‌ رووی به‌رپرسیاریتی یاسایی ده‌بیته‌وه.

ناوه‌ندی رۆشنبیری و هونه‌ری ئه‌ندیشه/ئه‌ندیشه‌ بۆ چاپ و بڵاوکردنه‌وه

سلیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سه‌روانی نوێ-نه‌ومی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

یەکیک لە ئیوارە ساردەکانی زستان بوو کە مەنگۆری بابەگەرە و
 کامەرانی سەلما لە سەر سیلە یەکیک لە کۆلەکاندا مەنسور ئەسرینیان
 بینن. سەعاتیک بوو بە تاییەت لەویدا وەستابوون بۆ ئەوەی ئەو ببینن.
 کامەرانی سەلما سویندی خواردبوو گەر قسەکانی لەگەڵ ئەسریندا
 نەگەنە ئەنجام، بیکۆژیت. سووک و سادە بیکۆژیت، «وەک سەگیک
 خەلتانی خۆینی بکات» چونکە جگە لەوە چارەیکە تری نییە. هەموو
 دەیانناسی چ کۆپیک تۆپە و خۆنەگر و دڵگەرە. ماوەیک بوو ئەو
 دەنگۆ ژۆرانە لە هەندێ جێگادا دەهاتن و دەچوون، شیتیانکردبوو...
 کەس بەتەواوی نازانیت چۆن ئەو دەنگۆیانە گەشتوونەتە کامەرانی،
 بەلام دەرونیک بەدخوا تەواوی چیرۆکەکی بە زیادە و پێوەنانیک
 ژۆرەو بۆ ئەو گێڕابوووە. هەمووان دەیانگوت کە سەوسەن فیکرەت «ئەو
 کچە شوخ و نەناسراوی پتر لە سالیکی لە بەغداوە هاتۆتە ئەم شارە»
 حەزی لە مەنسور ئەسرین کردووە. ئەگەر ئەوە پاست بیت، کامەرانی
 سەلما هیچ چارێکی نییە جگە لەوەی بیکۆژیت، گەر پێویستبکات
 دەتوانیت خۆشی بکۆژیت. ئەوەی بتوانیت چارێکی تر بێ ئومیدی ئەو
 خۆشەویستییه لە ناکاوە بژی، نەکردهبوو، کۆپەکە بە چەشنیک عاشق
 بوو مەرۆف لێیدەترسا... ئەوەی بە هەموو کەسیک گوتیبوو، بە
 هاوڕیکانی سەر خواردنەو، بە خوشکەکانی، بە ئامۆزاکانی، بە دراوسێ

دوکانه کانی براکە ی... یە کە یە کە پییگوتبوون ئەگەر لە گەڵ مەنسور ئەسریندا نەگاتە ئەنجام دەیکوژیت. هەموو دەیانزانی کامەرانی سەلما لەو گەنجە سەرەڕۆ و شیتانە یە کە دەکرێت کاری لەو جوۆری لێ بوە شیتەو. کورپە کە لەو چەقۆ وە شیتە بیدەر وەستانە یە کە بەدروستی نازانیت حەزکردن مانای چی، ترسناکترین شتیش ئەو یە یە کێک لەمجۆرە سەر شیتانە لە ناکاو عاشق بێت. مەنگورپی بابەگەرە کە دانترین هاوڕێی بوو، پێشنیاری ئەو یە بۆ کردبوو بەر لەو یە دەستبەداتە هیچ کاریک لە گەڵ مەنسوردا قسەبکات. گوتبووی «هیچ کەسیک تا ئێستا شتیکی پاست دەربارە ی پە یوهندی سەوسەن فیکرەت و مەنسور نازانیت... ناکرێت تۆ ئەوەندە هەلەشە و بێهۆش بیت، بێ هیچ قسە یە ک بەلگە یە ک کەسیک بکوژیت». مەنگورپی خۆی لە ناسراوترین و کۆنترین چەقۆکی شەکانی شار بوو، هەمیشە بە حیکمەتیکی زۆرەو ئیشیکردبوو، باوەڕی بەو هەبوو مەرووف بەر لەو یە دەست بۆ چەقۆکە ی بەریت، دەبیت هەموو هەلێکی خۆی دابیت. هەمیشە کامەرانی سەلما ی وە ک کورپک یان برا بچوکیکی خۆی بینیبوو، شتیک لە نازایەتی لەو گەنجەدا هەبوو پێزی دەگرت. ئەو پێزی ئەمجۆرە پیاو کەلە گەرمانە دەگرت، چونکە شتیک لە کلپە ی ژانیان تێدایە مەنگور زۆر حەزی پێدەکات. ئەو کات کامەرانی ئەمەنی لە بیست ساڵ تێنە دەپەڕی، لە گەڵ هەموو مندالی و سەرەڕۆیی خۆیدا خاوەنی ئەزمونیک بوو، مەنگورپی کەلێک لەو گەرەتر بوو نرخی و بەهای گەرە ی بۆ دادەنا. سالیکی لەو و یەر لە کاتی قوماردا لە ژێرە مینی ئوتیلێکی ناسراودا ناسیبوو، ئوتیلێکی چلکن و کۆن کە ناویانگی خۆی یە کەمجار لە پێسی و پۆخلی و دوو هەمیش لەو وە وەرگرتبوو کە کۆمەلێک لە شارەزاترین و دلەرە قترین قومارچییه کان یاری تێدا دەکەن. هەر لە یە کەم ساتەو بەو سەرسامبوو کە کامەرانی گەنجیکی وەها چاواقیم و نەترسە، بەو چەشنە تێکەڵ بە

یاریکەرە شارەزایانە دەبێت کە هەندیکیان لەسەر شتی زۆر لە پارە بچوک و بێماناتر دەستیان خویناوی بووبوو. هەر ئەوێ نەبوو کورپێکی جوان بێت کە قژیکی قەترانی و پێستیکی شەرابی هەیە، بەلکو کە هات لە یەکەم ئێوارەو هەموو شتیکی لەسەر یاریکەرەکان و ئوتیلە کە دەزانی. شیوەی خۆگۆڕینی و چۆنیتی قسەکردنی، ئەو جلە کوردییە قەشەنگانەش کە ئیجگار شیک لەگەڵ قامەتیدا دەگونجان، وایان دەکرد هەمووان بە شتیک لەسەر سامییەو سەیربەکن. دەبێت بڵێن گەر لە یەکەم پۆژەو مەنگۆپی بابەگەرە نەبوایە لەوانەبوو تووشی گێچەلی کوشندە ببێت. خۆی یەکیک بوو لەو سەرەرپۆ بێباکانە، سەلی لە وروژاندنی هیچ ئەژدەیاوە نە دەکردەو. بەجۆریک باوەڕی بە خۆی بوو، دەکرا گەلەک زوو خۆی بخاتە ناو دەرد و گرفتێ گەرەو. غەمخۆری و ئامۆزگاریی خوشکەکانی سوودیکی ئەوتۆیان نەبوو، هەردەم بە شتیک لە هەلچوون و توپەیی خۆی دەریاز دەکرد. هەموو باوەڕیان وابوو هەر بە گەنجی خۆی تووشی کارەساتێک دەکات و تیا دەچێت. پێشتر دووان لە خالوانی کە هەمان سروشتیان هەبوو، لە تافی جەهێلیدا بە پوداوی بێمانا و بۆ شتی گەلێک بێباوەختیا چووون. وەک ئەوێ ئەوجۆرە پەفتارە لە خوێنی خێزانە کەدا بێت، هەمیشە ئارەزوویەکی توندی تێدا بوو شتێک بکات کە ئاسان نیین و کێشەیان بە دوا دا دێت. مەنگۆپی بابەگەرە کە مجار کە سێکی بەو چەشنە خستبوو ژێر بالی خۆی. دەیزانی ئەو سەر دەمە ی کامەران تیا دەژی، جیاوازی لەگەڵ بیست سەل لەوێ بەردا، دەمێک خۆی هەمان یاری دەکرد. بیست سەل لەوێ بەر مەوێ بەرچاوی پووتربوو، دەوڵەت لە هەموو کونج و کەلێنێکدا خەڵکانێکی نەبوو مەوێ حیسابییان بۆ بکات، بەمشێوەیە نەخزابوو ناو چەوێ و چەقۆکێشەکانی بازارپەرە، ئەو کات سیاسەت وەک ئەمڕۆ کۆپی گەرم نەبوو... ئێستا هەموو شتێک پێ ترس و تاریکترە. مایە ئەفسوسە

يەككىسى وەك كامەرانى سەلما بەھۆى نەفامىيەكى گەنجانەو تىباچىت.
 دواى ئەزمونى بىست سال گەشتبوو ئەو بېوايەى نەھىلەيت ئەم كوپە
 سوار سەرى خۆى بېيت و خولياكانى بىكوژن، ئەو بوويو بە
 مەسەلەيەكى گەرە لەلای. مەنگوپى بابەگەرە دەيزانى ئىستا وەك
 جاران نىيە مەوۆ چەقۆيەك بخاتە گىرفانى و بېھەق و حىساب لە
 ھەموو شوپىنەكدا دەربېھىنەيت و بە پووتى ئاشكرابىكات. گەر كامەرانى
 سەلماى بىست سال لەو وەبەر بېنىيايە باكى بەو نەدەبوو لە كام
 شەرە چەقۇدا زامداردەبىيت، كى دەبېيەكەيت يان كى دەيكوژىت، بەلام
 ئىستا چ ئارەزوويەكى نىيە گەنجىكى وەھا خوين گەرم و پىر كۆپە بە
 مردوويى بېينەيت. بە ھاورپىكانى گووت ئەم كوپە قۇناغىكى بېمىشكى
 ئىجگار تايەت دەزى، دەبېت چاومان لەسەرى بېت. سەرەتا وەك
 قومارچىيەكى زىرەك كە جووتىك چاوى ھوشيارى ھەيە خۆشويست،
 بەلام دواتر جۆرە سۆزىكى برايانەى بەرامبەرى ھەبوو. مانگىك لەو وەبەر
 كامەران بە جۆرىك لە شانازى و خۆشەختىيەو پېيگووت كە حەزى لە
 كچەكەى فېكرەت گولدانچى كردو. شىۋازى پاگەياندن و دركاندى
 كامەران بۆ ئەو عەشقە بەجۆرىك سەير و بېۋىنە بوو، مەنگوپى
 سەرسامكرد. پىتر لە بىستوپىنچ سال بوو لىرەو لەوئى خەلكى دەبىنى
 كە باسى عەشق و عاشقى دەكەن، بەلام پىشتەر كەسى نەبىنىبوو، بەو
 چەشنە ئاشكرابە باسى خۆشەويستى خۆى بكات. ئەو لە ھەموو
 جىگايەكدا و لە بەردەم ھەموو كەسەكدا بە فەخرىكى مىرانەو باسى
 حەزركردى خۆى لە سەوسەن دەكرد. لە ناو خوشك و كچە پورەكانىشىدا
 ھەمان ئاوازی دەخويند. بەلام ھەموو دەيانزانى كە سەوسەن فېكرەت
 خۆى ھىچ شتىك لەو بارەيەو نازانەيت. يەككىك لە خوشكەكانى پېيگووت
 «سەوسەن بە ئەندازەيەك جوانە، وادەزانم نىوہى پياوانى شار حەزبان
 لىكرەبىت، دلنابە جەنابت لەو حەزەدا بە تەنيا نيت». ھەموو كچە

پورەکانی لەو باوەرپەدابیون کە سەوسەن گۆلداچی کچیکی لوت بەرزە و ناویانگی جوانی خۆی لەو جل و بەرگ و مەکیاجە کالانەو بە دەستەپێناوە کە بەردەوام دەیانگۆرپێت، بەلام هەمووش دەیانزانای جگە لەو پێکپۆشی و جوانبەرگییە شتیکی نەزانراو لە سەوسەندا هەبە دەیکات بە خانمیکی تایبەت. جلەکانی هەمیشە لە جلی ئافەرەتانی دی بە حیشمەتتر بوون، گەرچی مەکیاجیکی زۆر تەنکی دەکرد، بەلام شتیکی لە گونجاندنی پەنگ و ھارمۆنییەتی تێدابیوو، سەرنجی ھەر کەسیکی پادەکیشا. خانمیکی شاریتەر و شارستانیتر لە ژنانی ئەم شارە دەردەکەوت کە لە خۆجوانکردندا خۆیان زۆر ماندوودەکەن، بەلام هەمیشە شتیکی ناپێک دەپوات و زۆربەیان ھەرچییک دەکەن ھەر گوندەکی دەنوێنن. کە مەنگوپری بابەگەرە یەکەجار سەوسەن فیکرەتی بینی، گووتی «گەر ئەم خانمە ببێت بە ژنت تا ماویت پیاویکی بەختەوەر دەبیت». کامۆی سەلما ئەگەرچی ئەزمونێکی ئەوتۆی لەگەڵ ئەفین و خۆشەویستیدا نەبوو، بەلام وەک زۆر لە گەنجە بۆشناخەکانی ھاوتەمەنی لەو باوەرپەدابیو ھەر کاتیکی و ھەر خانمیکی بویت دەتوانیت بیکات بە ئەفینی خۆی. ئەو جۆرە لە خۆرازیبوونە بیتەندازە، لەپاستیدا ھۆیک و بەھانەیەکی پاستەقینە نەبوو. کوپەکە ی سەلما گەرچی گەنجیکی جوان و بەسەرۆسیما بوو، بەلام ناویانگی بە شێوەیەک خراپ پۆیشتبوو، کچە پورەکانی خۆی لێدەرچێت، بەشی ھەر زۆری خانمانی شار، وەک مێردێک یان خۆشەویستیکی نمونەیی سەیریان نەدەکرد. بەلام مەنگوپری بابەگەرە دڵنیاوو ھەر کەسیک بەم کوپە ناشناپێت و ئەو دڵگەرمییە منداڵانەیی لە نزیکەو ببینێت، لەو ھەلچوونە لە ناکاو و زمانپەسی و شەپانگیزییە نەگونجاوانەیی دەگوزەرێت. هەمیشە دەیگووت «خراپەکانی خراپەیی گەنجین». ھەموو ھەستیاندەکرد لێبوردنی مەنگوپری بابەگەرە بەرابەر ئەو کارە بەد و چەقووەشیینییە بێباکانەیی کوپری سەلما دۆلان، جۆرە

لێبوردنیکه له خراپهکانی گهنجی خۆی، له سهردهمانه ی بێرهحمترین چه قۆکیش و مهینۆشی شار بوو، سووکایهتی پیشه ی ساده و کاری پۆزانه ی بوو، وهک شه پانییه کی بێرهحم ناوی له هه موو کۆپ و مه جلیسیکدا ده هات. ئیستا که بووه به که سیکی دیکه، هیشتا تیگه یشتنی بۆ نه و جوړه سه رگه رمی و لاده ربیه وهک خۆیه تی. به لآم مه نگوپ وهک نامۆژگاری براهه کی بچکۆلانه ی خۆی بکات، پێیگوت «چه قۆ له پووی که سیکدا به رزمه که ره وه که نه یناسیت، له گه ل یه کیکدا بچۆره جه نگه وه بزانیته چ کاریه». نه و ئیواره ساردیه ی زستان که چاوه پوانی مه نسور نه سرنیان ده کرد، هه مووان به ته مای به فریکی گه وره بوون، دونیا به جوړیک سارد بوو، مه نگوپ ده له رزی. نه وه یه کیک بوو له نیشانهکانی پیری که هیدی هیدی ههستی پێده کرد. وا بۆ زیاد له سی سال ده چیت ناتوانیت زستانان بئ کلێته بژی... به درێژایی زستان شتیک له چه مینه وه و خۆکۆکردن و گرمۆله بوونی پێوه دیاربوو. ئیستا هه ر که سیک له دووریشه وه بیدیایه به و کرژبوونه زۆر و به و کلێته پوسییه نه ستوورده دا ده یناسییه وه. مه نسور دوا ی نیو سه عات چاوه پوانی له پآلتۆیه کی په شدا ده رکه وت، گهنجیکی به ویقاریوو که هیه ترسیکی نه وتۆی له سه رما پێوه دیار نه بوو، له و گۆرانیبیژانه ده چوو که به گیتاره وه له به فردا گۆرانی ده لێن، قژیکی پری هه بوو که با به ره و دواوه ده بیرد، باریک و غه مگین بوو، شتیک له نیگایدا بوو مرۆف واهه ستبکات هه ر ئیستا توانجیکی په ش دآی شکاندوه. مه نگوپ نه یده زانی چۆن له م چه شنه گه نجان به نزیک ببێته وه، کورپه که ده نگیکی ناسک و خآلی له گرێی هه بوو، به لآم دوور له هه ر چه شنه تۆنیک کی کچانه که ده شیت خۆشی و نه فسونی ناو ده نگ ی هه ر پیاویکی نه م شار ه لکه داریکه ن. مه نسور ده موچاویکی باریک و جووتیک چاوی کراوه ی هه بوو... چه شنیک له ئاده میزاد که مه نگوپ هه سودی پێده بردن، به درێژایی ژیا نی وهک

کەسیکی کورت و کونج و سەرپووتاوه دەبایە دپتر و بێرەحمتر بێت بۆ ئەوێ بژی، لە شارێکی بێرەحمی وەک ئێرەدا، ئەو وەک پیاویکی ناشیرین دەبایە دەجار لەوانی دی زیاتر هونەری زیان بزانی، بۆ ئەوێ بزمینتەوه و نهخوڕیت و فەرامۆش نەکریت. بەلام ئەم نمونانە ی لە جوړی مەنسور ئەسیرین هەمیشە زیرەکتر و خۆشەویستتر و قەبوڵکراوترن، شتیکیان تێدایە خەلک ئاسانتر قەبوڵیان بکات. مەنگوپ لە یەکەم ساتەوه کە سەیری چاوی کرد، تێگەشت ئەم کوڕە عاشقە و عاشقیکی ئەبەدیشە. لە نیهانی خۆیدا دڵنیا بوو ئەم چەشنە لە ئادەمیزاد، کە هەر چەند کەم زیان و بێخەتەر دەنوین، بەلام لە ناوێوە سەرسەخت و زۆرکێشن. لەو جوړانە درەنگ هەڵدەچن و درەنگیش واز لە ئومێدی خۆیان دەهێنن... مەنگوپ حەزی لەو توخمە دەکرد کە زوو هەڵدەچن، زوو دەیکەنە قیامەت، بەلام ئاسان پەشیمان دەبنەوه. گەرچی مەنسور کوڕێکی گەلەک شیرین دیاربوو، بەلام مەنگوپ لە دلی خۆیدا گووتی « لە سەگ دەچیت ». وشەێ سەگ لە فەرەنگی ئەودا هەمان مانای خراپی نەبوو کە خەلکی پۆژانە بەکاریدەهێنن، بەلکو وشەیک بوو، بۆ وەسفی جوړیک لە دەرون کە بە ڕێگای پێچاوپیچ دەگاتە نیازەکانی خۆی، دەرونیکی بەپووکەش سادە و ساکار دەنوینیت، بەلام لە راستیدا وریا و زیت و پڕ فیڵە. مەنسور شتیکی لەسەر چیرۆکی ئەم یەکتەر بینینە دەزانی، مەنگوپ لە ڕێگای هاوڕێیەکی خۆیەوه هەوایی ئەوێ بە مەنسور گەیاندبوو کە لەگەڵ دۆستێکدا دەیهوێت ببینیت، بەلام کاتیکی دیاریکراویان بۆ ئەم چاوپێکەوتنە دیاری نەکردبوو. شتیک لە غرور و لە خۆرازیبوونی دێرماک کە پێدەچوو پاشماوێ هەستە ئاگرینەکانی سەردەمی گەنجی بێت، وایدەکرد مەنگوپ وابزانیت هەموو کەس لەم شارەدا دەیناسیت. ناوی خۆی وەک یەکیک لە ناوێ گەرنەکان دەبینی، شۆرەت و ناویانگی لە پیزی خەلکی بازار و قوماڕچییهکاندا ئەو خەیاڵی

تیا سه وزکردبوو که هیچ کهس نییه نه یناسیت، به لام له راستیدا مه نسور
 نه سرین نه یده ناسی، که هاوړپیه کی پتینگوت «مهنگوړی بابه گوره و
 هاوړپیه کی ده یانه ویت بتبینن». نه سرین وای هه سترکرد مه سه له که
 په یوه نندی به کیشی یه کیک له خوشکه کانیه وه هه بیت، که ده یزانی
 په یوه نندی کی دلداری توندی له گه ل ئالتونچییه کدا هیه ... راسته و خو
 خه یالی بۆنه وه چوو، که نه و دلداریه شیتانه و بیسنو وری خوشکه که ی
 دواچار موسیبه تیک له خیزانه کدا دروستده کات. به وه دا خو شی عاشق
 بوو، هه ستیده کرد چهند عاشقیک له یه ککاتدا و له ناو یه ک خیزاندا
 جیگایان نابیته وه. ناوی مهنگوړی بابه گوره ی نه بیستبوو، به لام پتیشتر
 مهنگوړی بینیبوو، کهس نییه نه پیاوه ی نه بینیت که هه میسه له
 مراخانی سه ر دهق و کلّاشی پاک و سپیدا له هه موو شوینیکدا ده بینرا،
 له زۆره ی چایخانه و بار و که بابخانه کاند ده رده که وت. شیوه ی به چه شنیک
 بوو مروف گه ر بیدیا به له یادی نه ده کرد. سه ریکی پووتاوه ی خپ،
 ده موچاویکی کونج، ملیکی کورت، بالایه کی بچکۆله و گرد، به لام له
 هه مان کاتدا پر له شانازی. به لام مه نسور سه ر به و دنیا به نه بوو که
 نه و تیا ده گه را. قوتابی پۆلی سیی بایۆلۆژی بوو. دلنیا بوو له وه و به ر
 ده یانجار نه پیاوه چکۆلانه یه ی بینیه که له گه ل هه موو ناشیرینییه کانیدا
 جووتیک چاوی کراوه و هه نگوینی هه بوو، جووتیک چاوی هتند جوان
 که زۆر له دزیویه کانی دیکه ی که مکردبووه وه، له و چاوانه ی ده کریت پر
 په حم ده ریکه ون و له کاتی تاییه تیشدا ترسناک و توپه دیارین...
 نه زمونیکه دریژ فیزیکردبوو له ږنگای سه رنج و نیگا کرینه وه، هتمنی و
 توپه ییه کانی خو ی بۆ خه لک بگوازیته وه. هه ر کهس به وردی چاوی
 بخویند بایه ته وه ده یتوانی خو ی له شه پی مهنگوړ لابتات. به لام نه و
 ئیواره یه به چه شنیک ساردبوو، مهنگوړ ته نیا له بیری نه وه دا بوو،
 مه نسور پارزیکه ن بچه شوینیکه نزیک، بچه یانه یه کی خواردنه وه یان

دوکانی دۆستیک یاخود ھەر گوزەرێک ئەو بایە نە یگرێتەو .

دوچار جیگایەکیان بۆ دانێشتن لە ژێر زەمینى دوکانى خدرۆ دوو یاردا دۆزییەو . مەخزەنێکی گەورەى پڕ لە پانکەى شکاو و موبە پیدەى کۆن و بۆردى کارەبایى ژەنگاوى و ماتۆپى بیکەلکى ناو سەرخستن و تۆپە وایەرى کارەبایى پزىو و کلێپسى گەچاوى . ئەوێ مەنسور ئەسرىن وەھا ئاسان دواى ئەم دوو پیاوێ نەناسراوێ کەوت شوێنى گومان بوو ، تا کاتیکیش کە لەسەر سێ کورسى شکاو بەرابەر یەک دانێشتن ، مەنسور ھەر وایدەزانى مەسەلەکە بۆ قسەکردنە لەسەر دلدارییەکانى خوشکەکەى . گەر بیزانیایە مەسەلەکە بۆ قسەکردنە لەسەر سەوسەن فیکرەت ، بە دلدارییەو نەدەھات . مەستیدەکرد ھێزیک نىیە وای لیبکات لەسەر سەوسەن فیکرەت قسەبکات . بەلام شتیکى سەیریوو ، بۆ ئامادەبوو لەسەر دلداری خوشکەکانى لەگەڵ خەلکانى غەریبدا قسەبکات ، کەچى ئامادەنەبوو لەسەر خۆى ھیچ بىستت .

بۆنى ژێر زەمینەکە و ناپێکییەکەى زنجیرەیک جیگا و شوێنى دیکەى بەیادی مەنسوردا ھێنایەو . ژوورى مندالى خۆى لە مالى باپیرەیدا بە خۆى و فەرشە قەشەنگەکانییەو ، ژوورى مردنى ھوشیاری ھاوڕێى لە خەستەخانە ، لابۆرى جانەوەرە ئاویەکان لە زانکۆ ، ژوورى خەوتنى یوسفى پورزای لەگەڵ ژنى دووھەمیدا ، زنجیرەیک شوێن کە یادەوہرى ئەو نەبێت ھیچ شتیکى دی پێکەوہ گریى نەدەدانەوہ . لەو ساتەدا ھەستیکى راستەقینەى نەبوو کە ئەم ژێر زەمینە ھەموو ژيانى دەگۆرێت و بەرەو شوێنى زۆر دوور دەییات .

کامەرانی سەلما لەسەرەتاوہ گەلیک بێدەنگ بوو ، مەنسور نەیدەزانى ئەم گەنجە لەگەڵ مەنگوپی بابەگەوہدا چ کارەیکە . مەنگوپی خۆى مامۆستای قسەکردن بوو ، دەیزانى چۆن وشەى جوان تیکەڵ بە زمانى سەرسەرى و شەلاتییەکانى ناو بازار بکات . بە خۆى دەگووت ، من

تێکه له یه کم له شه لاتى و مه لای دوازه عیلم، له بوده له و بیاوماقوڵ.
 هر که سێکیش ناسیبیى زانیویى مه نگوپ له وه سفه دا له سه ره هه قه .
 مه نگوپ له وه دا به ته نها نه بوو، یه کێک بوو له تاقمێک هر له سه ره تاوه
 ژانیان به خواردنه وه و شه په چه قۆ ده ستی پێکردبوو، به لام نه زمونیکی
 دوور و درێژ له دونیای سیاسه ت و شه ردا شتێک له عه قل و حیکمه تی
 پێدا بوون، بێشه وه ی ماکی نه وه ده رده دێرینه یان ته واو تێدا به مریت.
 مه نگوپ که سه یری کامه رانی سه لمای ده کرد له دلی خۆیدا ده یگووت
 «گه ر له سه رده می مندا بووایه، له میژوو تیاچوو بوو». مه نسوری
 نه سرین به غه ریزه زیره که کانی خۆی هه ستیکرد ده بیئت مه نگوپ
 بابه گه وه پیاویکی گه رگ بیئت، نه وه ی ته زبێحیکێ ده نک گه وه ی پێبوو،
 نه وه ی چاوی شتێک له سووری و بۆنی شتێک له هه لآوی هه میشه یی
 عاره قی تێدا بوو، نه وه یان نه ده شارده وه که حه کیمانه په فتاره دکات.
 شتێک له هه لسوکه وتیدا بوو متمانه ی پێبکات... گه ر نه وشته نه بایه
 دواى نه ده که وت بۆ نه م ژێر زه مینه . که مه نگوپ قسه یکرد، مه نسور دلی
 خێراتر لێیده دا، مه نگوپ گووتی «شتێک هه یه عه زیزم حه زده که م به
 خۆشی ببیرینه وه ... باوه رت بیئت حه زده که م به خۆشی ته واویکه ین...
 ئیمه حه زمان له شه پ نییه، به درێژایی ژیانم خه لک ده لێن مه نگوپ
 بابه گه وه حه زی له شه په چه قۆیه، به لام وانیه . من و کاک کامه ران بۆ
 نه وه مه سه له یه قسه ت له گه لدا ده که ین. بۆ نه وه ی هه را و به زمی تێدا
 نه که ویتته وه، کاک کامه ران ده یه ویت که که ی کاک فیکره ت گوڵدانچی
 بخوازیئت. ده یه ویت نه و بکات به خێزانی خۆی... ده لێن کچیکێ شه ریف
 و خێزانیکی باشن. بڕیاره له م هه فته یه دا بچینه داواى، به لام ده نگویه کمان
 بیستوه که نازانین تا چه ند راسته، ده لیت تو له گه ل نه و که دا
 شتێک هه یه و ده ستان تێکه لکردوه . حه زده که ین نه گه ر نه وه راسته
 ده ست له مه سه له که بکیشیتته وه ... نه وه هه موویه تی... گه ر تو عه رقه له

نەخەیتە ئیشەكەو، هەموو شتێك وەك گۆل دەپوات، ئاواپە ... شتەكە
 ھەر ئەوەندەبە « . مەنسور لەو ساتەوێ ناوی فێكەرت گۆلداچی بیست،
 دلی بە خێرای لیڤدەدا، راستە مەنسور تا ئەوكات لە ژیاڤیدا شەپێکی
 راستەقینە لەگەڵ كەسدا نەكردو، بەلام هەستی نەكردو كە سێکی
 ترسنۆكیش بێت. بەلام بە راستی نازانیت بلیت چی، نازانیت ئاخۆ ئەو
 هیچی لەگەڵ كەكە ی فێكەرت گۆلداچییدا هەبە یاخود نا، زەحمەتە
 بتوانیت وەلامی ئەو پرسیارە بداتەو. پێش دوو مانگ سەوسەن لەگەڵ
 كچێکی پوریدا ھاتن بۆ ئاھەنگێکی زانكۆ، بەویدا كچە پورەكە ی مریەم
 ھاوێزی مەنسور بوو لە زانكۆ، واریكەوت لە ناو حەسودیی هەموو
 قوتابیە كۆرەكاندا مەنسور و سەوسەن بەدرێژی ئاھەنگەكە لە تەنیشت
 یەكەوہبن، كچێکی ھێند سێحراوی بوو، ھێند جوان و ناسك بوو، ئەم
 شێتی بوو، سەیری لێھات كچێك ھێچ زانكۆیەکی نەخویندو لە
 مامۆستاكانی زیاتر لەسەر بالەندە و گیانەوہرەكان و پووەكە ناوازەكانی
 دونیا شت دەزانیت. لە كۆتایی ئاھەنگەكەدا بە چاویكەوہ ئومێد و
 شەیدایی تێزابوو، تەكێكرد ژمارە تەلەفونێکی بدات بۆ ئەوێ زیاتر
 قسەبكەن، بەویدا سەوسەن ژمارە تەلەفونی نەبوو، پێیگوتبوو ھەر لە
 پێگای پورزاكە یەوہ پەییوہندی پێوہبكات. لەو ماوہیەدا دووجار
 تەلەفونیکردبوو، مریەم كە نزیکترین ھاوێزی دەستەخوشکی سەوسەن
 بوو ھەموو شتەكانی پێكخست و ھەوالەكەشی بەسەرتاسەری كۆلیژ و
 شارەكەدا بڵاوكردو، مریەم زاریکی ھەبوو مەرۆف سەلی لێبكاتەوہ ...
 ھەموو نەتینیەك لای ئەو بەخێرایەكی گەورە بڵاودەپووەو. مەنسور
 تەنیا دوو جار لەگەڵ ئەو خانمەدا قسەیکردبوو، ئیستا دەیتوانی بلیت
 چی ... بلیت پەییوہندیم لەگەڵیدا ھەبە؟. كچەكە بە چەشنێك ناسكە
 مەرۆف شەیدای دەبیت، بەلام نازانیت لەگەڵیدا بلیت چی. سەوسەن ئەو
 دوو جارە بەدرێژی كاتەكە باسی ئەوێ بۆ كەربوو كە نابیت ئەو

خۆشبویت، له و کچانه بوو که ده توانن زۆر قسه له سه ر سیفه ته خراپه کانی
 خۆیان بکه ن، باسی ئه وه ی بۆ کردبوو ئه و له زانکۆ ده توانی ت کیژی
 له و باشت ر بدۆزیت ه وه . به لام ئه سته م بوو ئه و بتوانی ت وازی لییه ئنی ت .
 شتیکی زۆری له سه ر سه وسه ن فیکره ت نه ده زانی، هیئ د هه بوو ئه م
 هه زی لی کردبوو، تا ئه ندازه ی شیتی هه زی لی کردبوو... له دوا ی ئه و
 ئاهه نگه ی زانکۆ وه دوو جاری تر له پۆزانی هه یی نیدا بینییووی، دوو به
 دوو ئه و کاته ی له گه ل مریه م و هه ندیک له پورزاکانی دیدا به کۆگا کان
 و قوما شفرۆ شه کاند ا ده گه پان . هه ر دوو جاره که سلاویان له یه کتر کردبوو،
 چه ند ساتیکی کورت به بۆ نه ی مریه مه وه وه ستابوون و سه یری یه کتریان
 کردبوو، هه ر دوو جاره که چاوانی سه وسه ن هیئ ده ی به زه یی تیدا بوو
 خۆ شه ویستی تیدا نه بوو. ئیستا ده توانی ت بلێ ت چی؟ بلێ واز له و کچه
 ده هیئ م، بۆ تۆ... بۆ کاک کامه ران که هه رگیز له ژیا نیدا نه ییی نیوه، بۆ
 مه نگوپ ی بابه گه وه که داوایه کی وا ئه سته می لی ده کات. مه نسور له و
 ساته دا که سه یری ده موچاوی هه ردووکیانی ده کرد، به خیرایی پوخساری
 مریه می هاته وه پێشچا و، ئه وه خوویه کی به دبوو که به رده وام له کاتی
 ناپیویست و سه یردا شتیکی ده هاته وه پێشچا و په یوه ندی به و ساته وه
 نه بوو که تیا ده ژیا . دوا ی که میک وه ستان و بیرکردنه وه به ناسکی و
 له سه ره خۆ گووتی «سه وسه ن هیچی له گه ل مندا نییه، به لام من شتم
 له گه لیدا هیه... پتر له دوو مانگه شیتانه عاشقی ئه و بووم. به ناوی
 ئه و خۆ شه ویستییه قوول ی له دلامایه منیش داواتان لی ده که م واز له
 سه وسه ن به یئن». کامه رانی سه لما ویستی قسه بکات، به لام مه نگوپ
 ده ستی به رز کرده وه و بیده نگیکرد. ده سته سپرکی په پۆی گه له ک تازه و
 قه دکراوی له گیرفانی ده ره یئا و لووتی سپر ی و گووتی «وامه سته ده که م
 سه رمام بووه، ئه م سال پیده چی ت زستان له پار درێژ تر بی ت. من که
 زستان وه ها درێژ ده بی ته وه، له ئاخرو تۆ خردا ته ندرو ستیم تیک ده چی ت...

ها، تۆ وانیت... کاک مەنسور؟». مەنسوری ئەسیرین بێئەوێ گوتی
 بداتە قسەکانی گوتی «داواتان لێدەکەم واز لە سەوسەن بھێنن، چونکە
 من دڵنیاتان دەکەم کە ناتوانم وازی لێبھێنم... سەوسەن هیچ شتیکی بە
 من نەگوتوو، هێندە هەیه من بە جووژیک خۆشم دەوێت هیچ هێزێک لە
 دنیادا لە دڵم دەریناھێنێت». کامەرانی سەلما ئەمجارە بێئەوێ
 گوێداتە مەنگوڕ گوتی «دەتکوژم، بە شەرەفی دایکم دەتکوژم...
 تێدەگەیت... بە شەرەفی دایکم دەتکوژم و تەواو». مەنگوڕ جارێکی تر
 لووتی سپی و گوتی «جێی داخە کاک مەنسور کە تۆ پێدەچیت، باش
 لە قسە تێدەگەیت. من گروتم گەر تۆ عەرقلە نەخەیتە ئێشەکەو
 هەموو شتیکی وەک گول دەپوات. مەسەلەکە هەروا ئاسان نییە. شتیکی
 مەنگوڕی بابەگەرە قسەی تیا بکات، هەروا ئاسان ناتوانیت بلێیت، من
 لە دڵمدا دەریناھێنم و نازانم چی. ئەم قسە قۆرانە لە بەردەم مندا
 مەعنايان نییە... هیچ ژنیکی نییە ئێنسان نەتوانیت لە دڵی خۆی
 دەریبھێنێت. دەریھێنای ژنیکی لە دڵی خۆت، لە داکەندنی جووتیک
 گۆرەوی ئاسانتەر... من وەک تۆ وەختیک گوتوو مە ناتوانم فلانە ژن لە
 خەیاڵی خۆم دەربکەم، بەیانی کە پارچە یەکی جوانتر و عیارتەرم بینیو،
 گالتەم بە عەقڵی دوینییم هاتوو. گەر تۆش ئەمڕۆ عاقل بیت، سبەی
 گالتە بە عەقڵی ئەمڕۆت دەکەیت». پەنگی مەنسور ئەسیرین لە ژێر
 پوناکی ئەو گۆزپە شەستی بە دا زەردتر لە پەنگی پاستەقینە خۆی
 دەردەکەوت، بەبەزەکی غەمگینەو کە نیگای تەنیا ی و دڵشکانی سەر
 پوخساری قووتر دەکردەو، گوتی «من تێدەگەم ئێوە دەلێن چی، من
 نازانم ناخۆ سەوسەن فیکرەت منی خۆشدەوێت یان نا، بەلام ئەوێ
 ئێوە داوا یەکی قورسە...». کامەرانی گوتی «ئەو کچە دەبێت بە ژنی
 من... تێدەگەیت، دەبێت بە ژنی من. هیچ تەرەسێک بۆی نییە لە دڵی
 خۆشیدا حەز لە ژنی من بکات». مەنسور بێئەوێ توپە بپێت یان

هه لچیت، یاخود بترسیت گووتی «ئەگەر کچه کە ی فیکرەت گۆلدانچی شووی بە تۆ کرد، من ئەم شارە بە جێدەهێلم و دەپۆم... دڵنیا بە ئەم شارە بە جێدەهێلم و تا هەتا هەتا یە ناگەر پێمەو». کامەرانی قسەکانی مەنسوری وەک سوکایەتی وەرگرت، وەک بلایت تۆ لەو ناچیزتر و بچوکتیرت ببیت بە میتردی کچی گۆلدانچی. بێنەوێ بیریکاتەوێ چەقۆکە ی دەرھێنا. مەنگوڕ لە ساتێکی غەفلەتدا بەو خۆینگەریمیێ کامەرانی سەرسامبوو. گەر بیست سال لە مەوێر بایە، خۆشی هەمان شتی دەکرد، خۆشی بە هەمان تورپیی و سەرگەرمی و خێراییی دەستی بۆ چەقۆکە ی دەبرد، بە هەمان خێراییی پەلاماریدەدا، بە هەمان شتی و نەگیران و نەسەکنانەو. نە یویست دەستی بگریت، بەردەوام حەزیدەکرد ئەو هەلچونە جانەوەرئاسایە ی ببینیت... جگە لەوێ سەیری بکات هیچی نەکرد. پێشتر شەپی کامەرانی سەلمای بینیوو، ئەو پەلامارە کتوپر و لەناکاوانە دلیان خۆشدەکرد... دە یویست قسە بکات، دە یویست شتی بلیت، بەلام وەک لە ناکاو بوویت بە بینەرێکی خۆشحال، شالاری کامەرانی سەلمای دەبینی، بریسکە ی چەقۆکە ی دەبینی، کەوتنە خوارەوێ مەنسوری ئەسرینی لەسەر کورسییە کە ی دەبینی، گرمۆلە بوونی جەستە ی ئەو گەنجە بالابەرە ی لە زەویێ کە دا دەبینی. تا خۆینی سەر چەقۆکە نەکەوتە بەرچاوی، نەجولا. لە دلی خۆیدا گووتی «خوای گەر، ئەم هەتیو، زۆر نەقامانە دە یوێ شینیت... زۆر بێ میشکانە، وانابیت». دڵنیا بوو ئەگەر دوو جاری دی چەقۆکە وەها بوێ شینیت، ئەو کورپە بەستە زمانە نابیتەو بە مۆف. لەو ساتەدا کە کامەرانی دەستی بەرزە کردەو، بۆ ئەوێ دووێ چەقۆ لە کەلە کە ی چەپی مەنسور بدات. مەنگوپی بابەگەرەوێ هۆشی هاتەوێ خۆی و پەلاماری دەستی دا و گووتی «تۆ چ جانەوێرکیت، کامەرانی سەلما کە قەت فییری چەقۆ وەشاندن نابیت... چە یوانیکیت». کامەرانی سەلما وەک یەکیک ئەوێ بریندار کردیبت،

گووتی «لیمگە پێ بیکوژم... ئیستا نەیکوژم دوایی هەموو ژيانم خەفەتی ئەو دەخۆم بۆ نەمکوشتو». مەنگوپ تا ئەو کات بە جۆریک بەهێزیو، بە جۆریک لە جۆلەو خۆبادان و وەرگەرپان و یاریکردن بە لەشدا وەستابوو، کامەرانی سەلما هیچی بۆ نەکرا. کامەرانی نەیدەزانی مەنگوپ چۆن لە چاوتروکانیکدا چەقۆکە لە دەست دەرھێنا، لێزانی مەنگوپ لە گرتنی دەست و پاتەکاندنێ مەچەک و شلکردنی پەنجەدا بە جۆریک بوو، کامەرانی سەلما ی حەپەساند. پێشتر لەو باوەرەدا نەبوو کەس بتوانێت وا ئاسان چەقۆیەکی مەحکەم لە مشتیدا دەرھێنێت. بە دەنگی یەکیکی بێچارەو لە قەیەکی گەورە لە ئەژنۆی مەنسوری ئەسرین دا و وەک یەکیک بگری گووتی «کۆپی سەگ گەر وازت بهێنایە، بریندارم نە دەکردیت».

مەنگوپ بە پەلە دەستی مەنسوری ئەسرینی دەکردەو، قۆچەکانی کراسەکی دەترازان بۆ ئەوێ شوینی برینەکی بێنییت. خوای گەورە چەقۆکە لەلای چەپیدا بە نیوان پەراسووکانیدا تێپەری بوو. مەنگوپ دەیزانی ئەو خراپترین و ھەستیارترین شوینە، گەر مرۆف زۆر بەختی نەبێت، برینێکی وەھا دەیکوژێت. دیسانەو لە دای خۆیدا گووتی «قەت فێری چەقۆ وەشاندن نابێت... قەت فێرنا بێت...».

«خالیدی مام سه بور» که هه موو به ئاموون بانگیانده کرد، کاتژمیری دووی نیوه پۆ له مآل چوو ده ری. دلنیا بوو گهر سه وسه ن له مآل بێته ده ری ده توانیت له و کاتانه دا ببینیت. گهر جاران بووایه له م پۆزه زستانه کورتانه دا نه ده گه رایه وه بۆ مآلی و له کۆگا که ی خۆی ده مایه وه، هه ره له وێ له ناو بۆن و به رامه ی عه تر و جلی ژنانه و هالۆی ئه و خانمانه دا نانی ده خوارد که به رده وام له بازاردا بۆ ستیان و عه تر و مه کیاجی نوێ ده گه پان. به لام له و کاته وه ی ده زانیت ده شیت له م پێگایه دا پێکه وتی سه وسه ن فیکره ت بکات، وازی له هه موو نه ریته دێرینه کانی هیناوه، نیوه پوان ده گه پێته وه مآلی به ئومیدی ئه وه ی عه سران له و ده مه دا که ده شیت سه وسه ن له مآل بێته ده ری ببینیت. له دلی خۆیدا گووتی «خراپترین شتی عه شق ئه وه یه که هه موو به رنامه کانت تێکده دا. تاکه جیاوازی نیوان ژن و پیاو ئه وه یه، عه شق ژنان به و شیوه یه شیت ناکات، به وجۆره به رنامه ی خۆیان تیک ناده ن ... پیاوان تاکه جۆری جانه وه رن خۆشه ویستی به وجۆره سه ریان لیتێکده دا». له ماوه ی ئه و چوار مانگه دا که عاشق بوویوو، جگه له وه ی هه موو خوو و نه ریته کانی گۆرپابوون، به جۆریکی ترسناکیش به روای به خۆی نه ما بوو. ژیا نی پێشتر له گه ل ئه و ژنانه دا که ده هاتنه کۆگا که ی جۆریکی تر بوو. شتیک بوو وه ک یارییه کی

هەمیشەیی، بە لām ئیستا بەردەوام بە دەست سەرئێشە یەکی بەردەوام و لاوازیوونی کتوپر و دابەزینی خۆینەو دەینالاند. بە پێچەوانەی زۆریە ی عاشقانی ترەو پاری وابوو عەشق بە جۆریکی سەیر ژیان لە هەموو مانایەک خاڵیدەکاتەو. خاڵید ئاموون خواوەنی گەرەترین کۆگای جل و بەرگی ژنانە لە ناوەراستی بازاردا، کە باشتەین خۆشەنوسەکانی شار بەخەتی گەرە تابلۆی دوکانەکیان بە سێ زمان بۆ نویسیوو «کۆگای ئاموون بۆ هەموو شتیکی نویی دنیا». ئیستا دای چوار مانگ نازاری بەردەوام هەستی بە لاوازییەکی گەرە دەکرد. یەکمەین جار سەوسەن فیکرەتی لەگەڵ سێ کچی دیکە لە دوکانەکی خۆیدا بینی، کراسیکی سپی شیفۆنی لە بەردابوو بە گۆلی شینی وردەو، قژی بە جۆریکی سەیر تۆپەلکەربوو، جگە لە دوو تاللی لوولی زەرد کە بە لادا شۆپیکردبوونەو هیچ شتیکی دیکە پێوەنەبوو، نە گوارە، نە ملوانکە، نە مەکیاجیکی ئاشکرا، هەتا سەعاتیشی لە دەستدا نەبوو... بە لām بە جۆریک جوان بوو، مرقوف ناچاربێت هەر شتیکی بە دەستەو یە دایبێت و تەماشایبکات. پێشتر کچیکی وەها سادە ی نەبینیبوو. مرقوف لەگەڵ خانمی وەها دا نازانیت ئاخۆ بە جوانییەکی سەرسام بێت یان بە سادەییەکی. شیوەی قسەکردن و تەماشاکردن و جولاندنەو ی بە گشتی لاوازییەکیان پێوە دیاریوو. خاڵید ئاموون کە ژانیکی گەلەک ئاسان دەژیا، لە ناو خێزانە خانەدانەکاندا گەرەبوو، لە گەنجییەکی زوووە سەرکاری لەگەڵ ئەو کرپارە ژنانەدا بوو کە خۆیان بە خاتوونانی چینیکی بالاتر دەژان. خاڵید شارەزاییکی وردی دنیای داخراوی ژنانی ئەم شارە بوو، لە پال ژنە خانەدانەکاندا، لەگەڵ ئەو ژنە فەرمانبەرە بچوکانەشدا سەرکاری هەبوو کە تەواوی مۆچە کەمەکیان لە دوکانەکی ئەو دا خەرچەکرد. هەزاران ئافرەت هاتبوونە دوکانەکی، هەمووش دەیناسن کە کەسیکی داوێن پاک نییە. بە لām لەگەڵ هەموو بەزەمەکانی پشت دوکانەکی و

شه‌وگه‌رانه‌کانیدا، شتیکی نه‌کردوه ده‌نگیدا بێته‌وه و لکه‌دار بوو بێت... ژنان هه‌میشه پۆلێکی گرنگیان له ژیا نیدا بینویه، سالتیک له‌وه‌و به‌ر که له‌سه‌ر هه‌لنه‌واسینی وێنه‌ی سه‌دام حوسه‌ین گیرا، ژنیک نازادیکرد که سالانیک بوو کپیارێکی به‌رده‌وامی بوو، تا نه‌وکاته نه‌یده‌زانی نه‌و ژنه سه‌نگین و به‌ یقاره ده‌ستیکی وه‌های له‌گه‌ل پیاوانی ناسایشدا هه‌یه بتوانیت خه‌لک پزگاریکات، به‌لام له‌و ساته‌دا ته‌نیا نه‌وه‌ی بۆ گرنگ بوو له‌و جه‌ه‌ه‌مه‌ ده‌رچیت و بێته‌ده‌ری. ئیستا چوار مانگه‌ نیش و کاری به‌ جۆریکی بێمانا که‌وتۆته‌ دواوه، له‌و چوار مانگه‌دا سه‌فه‌ریکی پایته‌ختی بۆ هیئانی مۆدیلاتی نوێ نه‌کردوه، ئاره‌زوویه‌کی نه‌ماوه وه‌ک جاران به‌ده‌م نه‌و قاچاغچییانه‌وه پێکه‌نیت که‌ جل و به‌رگ و عه‌تر و مکياجی نه‌م شاره‌ دا بینده‌کن. چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ هه‌ستده‌کات ورده‌ورده‌ سیحری دوکانه‌که‌ی ده‌شکیت، شته‌کانی که‌مه‌بنه‌وه، نه‌یاره‌کانی له‌ دوکاندارانی تر و خاوه‌ن کۆگا گه‌وره‌کان پێیپێده‌کن، به‌لام له‌ هه‌مووی سه‌ختتر نه‌وه‌یه وه‌ک جاران به‌لایه‌وه گرنگ نییه‌ چی به‌سه‌ردیت. له‌ دلی خۆیدا گووتی «عه‌شق وات لێده‌کات نه‌زانیت چیت ده‌وێت». ئیستا ته‌مه‌نی بیستوچوار ساله، له‌ هه‌ژده‌ سالییه‌وه نه‌زمونی له‌گه‌ل ئافره‌تاندا هه‌یه، له‌ سۆزانییه‌کانه‌وه تا نه‌و کچانه‌ی له‌ بازاڕ و قه‌یسه‌رییه‌کاندا بۆ شوویه‌کی باش ده‌گه‌ڕێن. له‌و چوار مانگه‌دا سه‌وسه‌ن فیکره‌ت سێ جار هاتبوو بۆ کۆگا که‌ی، به‌لام هه‌چ کات به‌ ته‌نیا نه‌بوو، هه‌چ کات خۆی شتیکی نه‌کړی بوو، هه‌ر سێ جاره‌که‌ به‌ ته‌نیا و لاوازییه‌وه وه‌ک کچیکی نه‌خۆش بۆ نه‌وه‌ی پشوو بدات له‌سه‌ر نیشته‌وێکی بچوک دانیشتیبوو. هه‌ر سێ جاره‌که‌ هه‌ندیک پۆژنامه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو. نه‌وه‌ی کچه‌که‌ هه‌میشه ماندوو ده‌یواند جوانتری ده‌کرد. له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه هه‌موو شتیکی ده‌ریاره‌ی ده‌زانی، یاخود به‌ غروری پیاوانی بازاڕه‌وه وای هه‌ستده‌کرد هه‌موو شتیکی ده‌ریاره‌ ده‌زانیت. له‌و چوار مانگه‌دا

جاری دیکهش له پښکای هاتوچووی خۆیدا بینیبووی. سهوسه ن فیکره ت
هیچ کات به ته نیا نه بوو، هه میسه له گه ل ته و قیچ ژن و کچی دیکه دا
ده گه را که خالید ناموون نهیده زانی کین. له گه ل نه وه ی له ژیانیدا زۆر
نامه ی له کچان وه رگرتبوو، به لام خووی هه رگیز نامه ی نه نویسیوو.
باوه پی وابوو، مرۆف ته نیا له گه ل نه و ژنانه دا ده توانیت خو ش بژی، که
عاشقیان نییه. پیتستر له بازاردا چه ن دین جار حیکایه تی نه و پیاوانه ی
بیستبوو که هه موو شتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیکدا داناوه، به لام
باوه پی نه ده کرد... ئیستا خووی به جوریک گیز و ماندوو بوو، به راستی
هه ستیده کرد جگه له خه یالاته کانی ده رباره ی سهوسه ن، هه موو شته کانی
تری ژیانسی باری زیادن و خو شبه خت ده بیست گه ر بتوانیت هه موویان
فرپیدات. بۆ ناتوانیت هه موویان فرپیدات، بیگومان ده توانیت، له دلی
خۆیدا ده یگرووت، له پښکای خو شه ویستییه وه، مرۆف پوچی هه موو
شته کانی تری بۆ ده رده که ویت... هه تا پوچی خوشی.

که مه‌نسور ئه‌سهرین گه‌یشته خه‌سته‌خانه له دۆخیکى دژوارد بوو، له نێوان ژيان و مردندا ئه‌ویه‌ره‌ویه‌ری ده‌کرد. دکتۆر و تیمارپێچ و سیسته‌ره‌کان به‌جۆریک له‌سه‌ری گۆبونه‌وه، وه‌ک کۆمه‌لیک منداڵ له‌سه‌ر کۆتریکى مردوو گۆبویه‌تته‌وه. که گه‌یشته خه‌سته‌خانه نزیکى سه‌عاتیک بوو خوینى لێده‌پۆی. مه‌نگوپى باه‌گه‌وره مه‌ندیک که‌سى پاسپاردبوو به‌په‌له بیگه‌یننه بیمارستان، ئامۆزگاریکردبوون تا زووتر بیبه‌ن دره‌نگه، به‌هه‌ستى زۆزانی خۆی ده‌یزانى برینه‌که‌ی له شوینیکى باشدا نییه. زۆریه‌ی چه‌قۆکێشه شاره‌زاکان به‌ئه‌ندازه‌ی پزیشکیک له‌چۆنیتى برین و شوینى ده‌ماره‌کان و ترس و ناترسى وه‌شاندنه‌کان ده‌زانن. ئه‌وه‌ی چه‌قۆ بوه‌شینی و که‌س نه‌کوژیت، هونه‌ریکى راسته‌قینه‌یه. مه‌نگوپ له ژيانیدا خه‌لکیکى زۆری زامدارکردبوو، زیاد له‌ یازده چه‌قۆشى پێوه‌بوو، به‌لام چونکه گه‌مه‌که‌ی به‌ ده‌ستوپلی چه‌قۆکێشى شاره‌زا کردبوو، زیندوو له‌ هه‌موو شه‌په‌کان ده‌رچووبوو، که‌سیشى وه‌ها زامدار نه‌کردبوو بمریت. ئیستا خۆی و کامه‌رانى سه‌لما ده‌بایه تا چاره‌نوسى ئه‌و کوپه پۆشنده‌بێته‌وه دلایان به‌رزیت. دکتۆره‌کان له‌ ماوه‌ی سه‌عاتیکدا به‌په‌له هه‌موو شتیکى پتویستیان بۆ مه‌نسورى ئه‌سهرین کرد، تا ئه‌وکات هیچ که‌س له‌ که‌سوکارى به‌ چیرۆکه‌که‌ی نه‌زانیبوو.

سه‌عات یازده‌ی شه‌و بوو که ئیبراهیم ئه‌سهرینی باوکى و به‌فراو و

سیفانی خوشکی بە لادا پەڕپوت و ھەلۆھشاوھەکیان گەشتەنە بیمارستان، لەگەڵ ھەموو مەترسییەکی ھاتوچۆکردندا لە ئێوارەو مائەو مائەو کۆپەکیان دەگەپان کە بەبێ ھۆیەکی دیاریکراو لە ناوھەراستی ھەفتەدا زانکۆی بەجێھێشتبوو و بێئەوھێ ھێچ بۆلێت گەپابووھەو بۆ شار. کە بەو حالە لە بیمارستان دۆزیانەو، خوشکەکانی دەستیانکرد بە گریان، بەلام باوکی نەیدەزانی چی بۆلێت. بۆنی دەرمان و دیمەنی پارەوھەکانی خەستەخانە و شەوقی مردووی ئەو بۆیە چەور و دیزەو بەدیوارەکانەو، ئیبراھیم ئەسرینیان تووشی غەمۆکییەکی کتوپر کرد. پیاوھە لە مەعدەنی ئەو کەسانە بوو کە بەرگەو نەخۆشی مندالەکانیان ناگرن، بەلام بەوھەدا پێشەرم بوو بگری، شتەکانی بێدەنگ بەردەو ناو خۆی. ویستی بڕوات و سوپاسی دکتۆرەکان بکات، بەلام پەشیمان بووھەو، چونکە بەوردی نەیدەزانی چییان بۆ کۆپەکی کردو. نەیدەویست کۆپەکی لێرەدا بمریت، ئەم خەستەخانەو شوپینکی باش نییە بۆ مردن، مەرۆف ھەرچیەکی کردو دەبێت ھەولبەدات لە جێگایەکی دی بمریت. ھەر جارێک ھاتبێت بۆ خەستەخانە پێکەوتی مردنکی کردو، ھەمیشە خەلکانیکی بینیو دەگرن و خەلکانیکی بینیو بەپەلە لە ناو قاوشەکاندا پادەکەن، بەلام ئەمشەو دنیا لەو ھێمنترە بەکەلکی مردن بێت. دڵنیاوو سبەو لە ھەموو شتێک تێدەگات، بەلام ئیستا کاتی ئەوھەو لە دڵوھەو دۆعباکات کۆپەکی سەلامەت بێت... ئیدی لەم شەو ساردەو زستاندا، لەو زیاتر ھێچی تر نەدەکرا.

لە پۆشی دووھەمدا ھەموو شتێک پوون و پۆشن بوو، ھەموو شتێک... ناوی مەنگوپری بابەگەرە لەو ناسراوتریو کە ونبێت و بشاردریتەو، ئیوارێ دەیان کەس مەنگوپریان بە خۆی و کلێتە زستانە گەرەکیەو لەگەڵ ئەو کۆپەدا بینیوو... بەلام ئەوھێ ئیبراھیم ئەسرین تێنەدەگەشت ئەوھەو، چی و لە مەنگوپری بابەگەرە دەکات بیەوێت کۆپەکی ئەو

بکۆژیت.

ئوبراهیم ته مهنی شهست و سئ سال بوو، به لام ته وای پیر دیاریوو، پیریکی پاک و ته میز که هه میسه کراسیکی سپی ملوان پاکی له بهردابوو، له هه زده سالییه وه تا ئه مپۆ به کجۆر جل ده پۆشیت، قاتی نیللی له گه ل کراسی سپی، زستانانیش ته نیا پالتۆیه کی رهشی ده خاته سه ر. هه تا دواى مردنی ژنه که شی ئه و عاده ته ی نه گۆری، شهش مانگ بۆینباخیکی رهشی به ست و ئیدی شتیکی دیکه ی نه کرد. ئیستا به م جله پاکانه وه، به م قژه پره سپیه وه که به خشیویتی به کچ و کورپه کانیشی، وه ستاوه و نازانیت مندا له که ی ده ژى یاخود ده مریت. بیستودوو سال بوو له شاره وانی فه رمانبه ر بوو، گه له ک نه ئنی گه وری ئه م شاره ی ده زانی، به لام ئیستا ناتوانیت تیبگات چ شتیک کورپکی زیره ک و به فامی وه ک مه نسور له گه ل سه رسه ربیه کی وه ک مه نگوردا کۆده کاته وه ... دلنیا شه چیرۆکه که هه ر چیه ک بیست دواتر خه لک به جۆریکی تر ده یگێزنه وه .

خۆی و کهپه کانى له ناو بۆنى نه خۆشه کاندانیشتن، دوو کهپه که به جۆریک بۆ براکه یان دلشکاویبون ئارام نه ده بوونه وه، گه رچی هه ردووکیان پازی نه بوون تا به ته وای مه کیاج نه که ن بیته ده ره وه، به لام ئه وه مانای ئه وه نه بوو بۆ براکه یان دل به که سه ر نین. ئوبراهیم ئه سرین له دلی خۆیدا گروتی «عه یبی هه ره گه وری ژنی ئه م شاره، ئه و خووگرته نه خۆشه یانه به مه کیاجه وه، کهپه کان هه مان ئه و خووه یان بۆ ماوه ته وه که دایکی خوالیخۆشبوویان هه یبوو». به لام ئیستا به سه سه رته تیکه وه پرسى «چی له م دوو کهپه به سه زمانه دیت، گه ر من و براکه شیان له ماوه یه کی کورتدا به مرین ... چیان به سه ردیت؟». له پاستیدا هه یج وه لامیکی پینه بوو. ئوبراهیم ئه سرین چه ندجاریک واهاته پێشچاوی که ئیزرائیل به خۆی و باله گه وره کانیه وه ده بینیت، دلنیا بوو ئه وه خۆیه تی، ئیزرائیل به له شیکی سپی و زه به لاه وه ده چیته ناو قاوشه کان و دیته وه ده ر.

بینینی ئیزرائیل یەکیەک بوو لە دەردە بەردەوامەکانی ژبانی، لایەنی کەم مانگی جاریک بە پێکەوت لە شوێنی جیاواز و بۆنەی جیاوازا ئیزرائیلی دەبینی. ئەگەرچی ئیبراهیم هیچ وەخت نوێژی نەکردبوو، بەلام ئیمانێکی نەپسای بەخودا هەبوو، هەتا لەگەنجیشدا کاتێک کۆمۆنیست بوو، هەرگیز باوەڕی بە خودا لەق نەبوویو. ئیستا دڵنیاوو مەسەلەی بینینی ئیزرائیل بەرەمی وەنەوز و ناویمیدی و پێشکە و پێشکە ی خەیاڵ نییە، بەلکو بەرەمی بینینیکی پۆشنی چاوەکانیتی، هەتا جاریک لە جەرەکان هەستیکرد زۆر لە نزیک ئەووە تێدەپەرێت و سەیریدەکات. بە هێمنی بەخۆی گووت «بە دڵنیاویە و ئیزرائیل بەشێک لە ژبانی لێرەدا دەباتەسەر، لەم خەستەخانەیەدا». نزیکێ دەمەویەیان بە دەم وەنەوزەو گووتی «نا ئیزرائیل پیاویکی بێئیش نییە». ئەوێ بەدەنگی بەرز گووت. هەر دووکەکی دەزانن لەدوای مردنی دایکیانەو، زۆرجار بێئاگای خۆی شتەکان بەدەنگی بەرز دەلێت.

بەیانێ هەموو شتێک پۆشن بوو، چەندین کەس مەنگوپ و کامەرانی سەلمایان لە بەردەرکی ژێرەمینەکی خەردۆ دوویاردا بینیوو، بینیبوویان لەگەڵ گەنجێکی نەناسراودا دەچنە ژووری. ئەو کەسانەش کە مەنگوپ پاسباردن کۆپەکە بۆ بیمارستان بگوازنەو، هەر هەمان قسەیانکرد... بەلام هێشتا هیچ کەس پاست و دروستی چیرۆکەکی بە تەواویی نەدەزانی.

ئەو پۆرە نزیک بە نیوەرۆ مەنگوپێ بابەگەرە بە خۆی و کلێتە پووسیەکە یەو لە باغی بەر دەرکی خەستەخانەدا دەرکەوت، هەر مەوێکی زیرەک دەتوانی مێژووی تەواوی شارەکە لە پوختاریدا بخوێنێتەو، وەک هەندێک ناویاندا سەگی کۆلانی تەسکەکانی شار بوو. قسە و پەفتاری لە کۆچە کۆنەکان و چایخانە تارێکەکاندا شیوەی خۆیان وەرگرتبوو، لە هونەری جێنۆدندا پیاویکی تا خودا حەزیکات لێزان بوو، بەلام بۆ ئەوێ

بتوانیت جار جار له گهڵ پیاوه به پێژه کانیشدا قسه بکات، سال دواى سال دهستکاری نه و فرههنگه په شهى خۆى کردبوو. هیدی هیدی توانیبوو، پوو پاسته قینهى مهنگوپى بابه گه وه به ده مامکى ئهستوو له وشهى شیرین بشاریته وه، به لام ده مامکه کانی بۆنه وه نه بوون خه لک فریویدات و له خسته یان به ریت، به لکو بۆنه وه بوو زیاتر به پێژ بنوینیت و قسه کردنى له ده مودوو کسانى ئاسایى نزیك بپیته وه ... ده رکه وتنى له و نیوه پویه دا دلى ئیبراهیم نه سرینى پاچله کاند. بینینى نه و له برى نه وهى توپه ییكات یاخود بیخاته سه ره وهى هه لچوونیکى باوکانه، بیخواستی خۆى هیمنیه کی کتوپر دایگرت. ئیبراهیمی نه سرین له سه ره یه کیك له کورسیه کانی ناو حه وشى گه وهى خهسته خانه دانیشتبوو، مهنگوپ دواى نه وهى خۆى پێناساند، پێیگوت هاتوو هه شته کانی بۆ پوونبکاته وه، تا به درۆ له زارى نه م و نه وه وه نه بیستیت. پاسته وخۆ به دهنگى بهرز، به جۆرێک هه مو نه وانه ی چواره ور گوێیان لیبوو گوتى « نازانم نه و بیننه زا که تانه چییان له سه ره من گوتوو. دلنیا به که کوپه که ت قه رزارى منه ... من دوو جار له مردن پزگارمکرد، به لام شته کان وابوون نه توانم له گه لیدا بپم بۆ خهسته خانه ... من دایکیشم له خهسته خانه بیت ناچم به لایدا ... خۆم برینى خۆم به شهش ته قه ل دووریوه ته وه و نه چووم بۆ لای دکتۆر ... مه سه له که به وجۆره نییه که خه لکی ناحهز گێراویانه ته وه. شته که وایه که کوپه که ی تۆ حه زى له کچى فیکره ت گولدانچى کردوه، حه زێک له وجۆره ی مرۆف تووشى سکچوون ده کات، شتیک نه لایه قى نه مه و نه لایه قى که که یه، من که یفم به وجۆره حه زه پرپوچانه نایه ت ... خۆت ده مبینى له عومرى حه زدا نه ماوم ... شته که هیچى بۆ من نییه ... نه وه نده یه که کوپه که ی سه لما دۆلان نه گه ر ئیوه بیناسن، تووشى هه مان ده رد و هه مان نه قامى بووه، نه ویش وه ک کوپه که ی تۆ به قوونیش فرمیسک بۆ نه و که چه ده پێژیت. ئیستا نه و ده یه ویت که که ی فیکره ت

گۆلدانچی بخوازیت، وابیردە کاتەوێ بێکات بە ژنی خۆی و مارەبێکات... بەلام خۆت دەزانیت، دوو سەگ دەتوانن لە یەک قاپ بخۆن، بەلام دوو عاشق ناتوانن... ئاوابوو کە شتەکان بەهۆی بێمبێشکی و سەرگرمی کامەرانی سەلماوێ لە دەست دەرچوو... قسەوێاسییکی سادە کە دەبوو شتەکان پێکبخات و وایان لێبکات وەک گۆل بپۆن، لە دەست دەرچوو، من ئەوێم بۆ کرا چەقۆی دووێم گرتەوێ... خۆی گەورە هێزی دامێ و لە کاتی خۆیدا فریای کەوتم. کامەرانی سەلما پەفیکمە، ئەو لە هەلچوونی وەهادا خۆی بۆ ناگیرت... کۆپێکی ناکەسبە چە نییە، بەشی خۆی پیاوێ... شتم لیدیوێ بۆیە وادەلێم، دەزانم بەشی خۆی پیاوێ. دەیهوێت ژنێک بپێنێت کە تەنیا خۆی خۆشیدەوێت و کەسی تر خۆشی نەویستوێ...».

ئێبیراهیم ئەسەری نای فیکرەت گۆلدانچی نەبێستبوو، پیاوێکی خۆشباوێ نەبوو، بەلام خێراتر لە ئاسایی باوێ پێ بە قسەکانی مەنگوێ کرد. ئەو لە مێژە وەک دێترین و ترسناکترین، بەلام سەرپاستترین چەقۆوێ شینی شار ناویانگی مەنگوێ بێستوێ.

فیکرەت گۆلدانچی تەنیا دواى زنجیرە یەک کارەسات بیری لەوە کردەووە بگوازی تەووە بۆ باکوور. تا ساڵی ١٩٨٥ لە بەغداد لە بەپێوەرایەتی دابەشکردنی ئازاد، سەرپەرشتی هەندیک عەمباری گەورە دەکرد کە ئازادیان بۆ سوپا دا بیندە کرد. سەرەتای جەنگ فرۆکە ئێرانییەکان دووجار ئەو عەمبارەیان بۆردومان کرد، بەلام فیکرەت گۆلدانچی هەردوو جارە کە بەسەلامەت لە ناو تەپۆتۆزی تێکەڵاوبوونی ئازاد و باروت و خۆلدا هاتە دەری. هەردوو جارە کە فەرمانبەر و کۆڵەلگر و کێژانی کۆژاوی بەشی حیساباتی بە دەستی خۆی هەلگر تێبوو، سەرنجی ئەو پەنگە تاییبەتی و بێوی تەنیا دابوو کە تێکەڵاوبوونی خۆین لە گەڵ ئازاد دا دروستیدە کات. بەلام فیکرەت گۆلدانچی تەنیا فەرمانبەرێکی بالانەبوو کە لە سەرەتای پەنجاکاندا بۆ خۆیندن چووبوو بەغداد و دواى سیو پێنج ساڵ گەرابوو، بەلکو پیاویکی خۆیندە واریبوو کە بەهۆی پۆشنبیرییهکی بەربالوووە پێژیکى ئۆری لە وهزارەت و لای بەپێوەرەکانى سەر و خۆی هەبوو. پۆشنبیری فیکرەت گۆلدانچی لە گەلێک بواری جیاوازی جیاوازی و دور لە یە کدا بوو، وەک چۆن زانیارییهکی ئۆری دەر بارەى پووهکی سەیر و گیای ناوازه و گۆلە عاجباتییەکانى دونهیا هەبوو، هەمان شێوەش لە سەر ورده کارییهکانى میکانیکی ئوتومبیل و شێوازی گەشە سەندنی ماتۆپی هایدرولیکی و پەرە سەندنی پاکیتی ئاراسته گر شتی ئۆری دە زانی.

سنووری شارەزاییەکانی گەلەک کایەى لەخۆدەگرت، لە ئەدەبەوێ بیگره تا ورده کارییه‌کانی میژووی نیگارکێشان و حیکایەتی گەپالە گەورەکان و تراژیدیای زاناکان و نەخۆشی ناوازه و میوینەى پادشاکان. لەسەر دەرمانی ژیانیدا بیرى لە نوسینی کتییکی گەورە کردبوو و دەرمانی شارە نغزۆکان، بابەتگەلیکی زۆری لەسەر کاولبوونی شارەکان کۆکردووه‌ له سه‌دوم و ئاموراوه بیگره تا ده‌گاته‌ سه‌ر وێرانبوونی شارە گەورەکانی وه‌ک «دریسدن» و «ستالینگراد» له‌ میژووی نوێدا. به‌لام ژیان هه‌رگیز بواریکی نه‌وتووی پینه‌دابوو که به‌راستی زانیارییه‌کانی بخته‌کار. له‌ هه‌موو ژیانیدا ته‌نیا چوار وتاری نوسیوو، که هه‌ریه‌که‌یان له‌ بواریکدا بوون و هه‌ریه‌که‌شیان له‌ گۆفاریکی جیاوازدا بلأوبوو بونه‌وه، سه‌ره‌تای گهنجی گووتاریکی درێژی له‌ سه‌ر گەپالە ئه‌وروپیه‌کان نوسی، هه‌ولیدابوو به‌ کۆمه‌لیک نه‌خشەى زۆر ورد هه‌ندیک هه‌لەى گەوره‌ بۆ میژوونوسه‌ ئه‌وروپیه‌کان پاستبکاته‌وه‌ که هه‌نده‌ى کار ده‌گاته‌ سه‌ر میژوو و جوگرافیای خۆره‌لات به‌جۆریکی منداڵانه‌ شوپنه‌کان و سالپۆزه‌کان تیکه‌لاوده‌که‌ن. وتاره‌که‌ى هاوشانی پاشکۆیه‌ک بوو دەرمانی ئه‌و ئامیره‌ کۆنانەى دهریاوانه‌کان له‌ سه‌ده‌ى چواری زاینیه‌وه‌ تا سه‌ده‌ى پازده‌ به‌کارانه‌یتاوه‌، هاوشان به‌گه‌لەک وینه‌ى ده‌گه‌من و ناوازه‌ دەرمانی فۆرمى قیبه‌نمای دیرین و ئامیریکی نه‌زانراو که ئه‌و ئه‌ستیره‌پووی پیده‌لیت. وتاره‌کانی تری فیکره‌ت ئیحسان گۆلدانچی، یه‌کیکیان دەرمانی کاریگه‌ری ژینگه‌یه‌ له‌ سه‌ر مۆسیقای خۆره‌لاتی دیرین، یه‌کیکی دیشیان دەرمانی گرێ ئۆدیبه‌ له‌ شانامه‌ى فیرده‌وسیدا، ئه‌وى دیکه‌یان دەرمانی کاریگه‌ری گۆلى به‌یپونه‌ له‌ سه‌ر نه‌زیماتی ناو له‌ش و هه‌ر سێکیان له‌ سێ گۆفاری ناوداری زه‌مانی خۆیدا چاپکراون. تیوه‌گلانی ته‌واوه‌تى فیکره‌ت گۆلدانچی له‌گه‌ل‌ بازرگانی ئاردا ده‌گه‌پته‌وه‌ بۆ ناوه‌راستی شه‌سته‌کان، زه‌مانیک له‌گه‌ل‌ وه‌فدیکی ده‌وله‌تیدا ده‌پواته‌ یه‌کیته‌ى سوڤیت و له‌وێ

له گه‌ل ئۆكرانيه كاندا گريه‌نديكى گرنكى هينانى ئاردى سېى مۆرده‌كات. شاره‌زايى گولدانچى له گه‌ليك زمانى بيگانه‌دا كۆمه‌كيدە‌كات له‌وه‌مه‌وه تا سه‌ره‌تاي هه‌شتاكان له‌ ئۆد پێكه‌وتننامه‌ى هينانى ئارددا به‌شدارييت. گولدانچى سه‌فه‌ره‌كانى ده‌خاته خزمه‌تى كرپنى كتيبي ناوازه و نه‌خشه‌ى ديريڤن و شتى نه‌نتيگه‌وه، له‌ ماوه‌يه‌كى كه‌مدا ده‌يان نه‌تله‌سى پوهه‌ك، نه‌تله‌سى تاييه‌ت به‌ كانزاكان، نه‌تله‌سى په‌نگاره‌نگ ده‌رباره‌ى شيوه‌كانى ماتووپ و بالۆن و عه‌تر و گياندارانى ده‌ريا و ميلله‌تانى ديريڤن كۆده‌كاته‌وه. نه‌تله‌سه‌كانى فيكره‌ت گولدانچى كه‌ ده‌گه‌نه سه‌روو دوو سه‌د به‌رگى تاييه‌تى له‌ هه‌فتاكانى به‌غدادا كۆمه‌له‌ كتيبيكى هيند گرنك و ناوازه ده‌بن، له‌ هه‌چ كتيبخانه‌يه‌كى و لات و له‌ هه‌چ سه‌ننه‌ريكى زانستيدا وه‌چنگ ناكه‌ون. كتيبخانه‌كه‌ى ده‌بيته‌ هۆيه‌كى گه‌وره‌ى شانازى ئه‌و، هه‌ر كه‌س ئه‌و كتيبه‌ ده‌گه‌مانه‌ ده‌بينيت، سه‌رسامانه ده‌لييت «واى خواى گه‌وره، واى بابه‌گيان... فيكره‌ت به‌گ تۆ چيت دروستكرده». به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و كتيبخانه‌ گه‌وره و خوليا شيتانه‌يه‌شدا بۆ ئه‌وه‌ى ببيت به‌ پياوى زانست، گولدانچى له‌ هه‌چ يه‌كيك له‌ بوارانە‌ى جيگاي بايه‌خى بوون، نه‌بوو به‌ كه‌سيكى ديار و به‌رجه‌سته. غه‌مى به‌خيوكردنى مال و منداڵ به‌جۆريك له‌ مه‌سه‌له‌ى كرپن و دابه‌شكردنى گه‌نم و ئارددا نوقميده‌كه‌ن، كاتيكي ئۆد كه‌مى بۆ خوليا پاسته‌قينه‌كانى خو‌ى ده‌ميينته‌وه. ئه‌وه‌ واده‌كات سه‌رده‌مانيك وه‌ك پياويكى بيده‌نگ و مۆن و غه‌مگين ده‌ريكه‌وييت كه‌ كه‌س له‌ مال‌ه‌وه به‌دروستى نازانيت بير له‌ چى ده‌كاته‌وه. له‌سه‌ره‌تاي هه‌فتاكاندا ژنه‌كه‌ى تووشى سيل ده‌بييت، پيده‌چييت سه‌رقالي فيكره‌ت به‌ دونيا تاييه‌تبه‌كه‌ى خو‌يه‌وه و نوقمبوونى له‌ ناو كتيب و وه‌زيفه‌دا هۆيه‌كى گرنكى ئه‌و ده‌رده‌ى ژنه‌كه‌ى بن. «قه‌مه‌رخان» ى ژنى بي‌زار له‌ ته‌پوتۆزى ئه‌و هه‌موو كتيبه‌ نه‌خويندراوه‌يه، له‌ بييارى و هاوده‌ميدا، هاوپزاى خو‌ى ته‌نيا لاي دراوسيكان ده‌دۆزيت‌ه‌وه، هيند له‌ كاتى بن.

بژاردن و فاسۆلیاجنین و بامی قنچککردندا لەگەڵ ژنانی گەرەکیدا
 کۆدەبیتهوه، تا لە خانمیکی نهخۆشهوه ئهو دەرده سامناکه دهگریت.
 قەمەرخان بۆ دوو ساڵ لە خەستەخانەیهکی تایبەتدا لە دەرەوهی بەغداد
 لە دنیا جیادهکریتەوه، لەو ماوهیەدا فیکرەت گۆلداڤچی وەک هەمیشە
 سەرقاتی سەفەر و کۆبوونهوه و گەرەکردنی کتێبخانەکیەتی که ساڵ
 دوای ساڵ پەفەکانی بە تەواوی مالهەدا دەکشیت و شوینیکی خالی
 جێناهیلت. لە ماوهی شازده ساڵ ژن و میردایەتیدا، فیکرەت گۆلداڤچی
 سێ مندالی لە قەمەرخان دەبیست، کۆریکی چاوشین و قزەرد که کۆرە
 گەرەیهتی و ناوی نزار فیکرەتە لەگەڵ دوو کچدا، گەرەکیان پرۆشە
 و بچکۆلەکیان سەوسەنە که کچیکی لاواز و نهخۆشه که زۆر درەنگ
 پێدەگریت.

سالیکی قەمەرخان لە قەرەنتینە داخراوهکی خۆیدا لە بیمارستانی
 تایبەت بە نهخۆشییهکانی سینە و سیدا مرد، کۆرە گەرەکی چواردهساڵ
 تەمەنی بوو، پرۆشە دواژده و سەوسەن فیکرەت تەنیا پێنج ساڵان بوو.
 دوای مردنی دایکیان خێزانەکه بەسەردهمیکی گەلەک پەش و بە پۆزگاریکی
 گەلیک تالدا تێپەری. براکەیان گەنجیکی سەر بەدەرەوه بوو، سالانی
 هەرزەکاری خۆی بە شیوهیهکی شیتانە و جەنجال لە کوچهکانی بەغدادا
 بردهسەر، کۆرەکه لە شازده سالیدا مەخۆریکی لیژانی لێدەرچوو، هەر
 زوو تیکەڵ بە گروپیکی دەهۆڵ و زوپنا بوو لەوانە ی لە یاریگاکاندا بۆ
 هاندانی تێپە وەرزشییهکان کۆدەبوونهوه، لەوێشدا تابلێی زیندوو و چالاک
 و پڕچۆش بوو. سەرەپۆیی و گەنجیتی شیتانە ی نزار فیکرەت، هیچ لەوه
 ناگۆریت بێتە هاوپییهکی نزیکی خوشکەکانی. کۆرەکه لەوانە نییه تەواو
 پشتبکاتە خێزانەکه ی و تەنیا دوای ئارەزووهکانی خۆی بکەوێت، هەمیشە
 ئهوهی لەبەرچاویوه که دوو خوشکی هیه و دەبیست لە بیران نهکات.
 هەلبەت وەک باوکی ئەهلی کتێب نییه، بەلام که لەسالی حەفتاوشەشدا

تاقیکردنه وهی به کالۆری ده دات، پله یه کی هیند بهرز وهرده گریت ده یخاته
 نه ندازه ی ته کنۆلۆژی. ئه و وینانه ی دواتر سه وسه ن فیکره ت له یاده وهری
 خۆیدا بۆ نزاری هه لگرتوه، پیکرا نیگاری کورپکی چاوشین و قه زه ردن
 که به زه رده خه نه یه کی هه میشه ییه وه سه ری بهرزکردۆته وه به ده سستیک
 جلی زانکۆوه به رپگادا ده پوات. مندا له کانی فیکره ت گۆلدا نچی دوا ی مردنی
 دایکیان خولیا یه کی بێمانای ئاودان و به خێوکردن و جوانکردنی باغه
 بچکۆله کی مآلیان ده که ویتسه سه ر. نزاریش نه و کاتانه ی له یاریگا کاندای
 خه ریکی هاوارکردن نییه، له مآله وه ئیش له باغه که دا ده کات. «
 هه ندیک پۆژ وام هه سته کرد هه موو گیانی له هه لآله دا زه رده ده چیتسه وه»
 سه وسه ن فیکره ت دواتر وای ده گووت. ده بێت بلیین که فیکره ت
 گۆلدا نچی په یوه هه ندیه کی زۆر خۆش و هه رمۆنی له گه ل کورپه کی دا نه بوو،
 که به رده وام باوکی به وه گونا هه بارده کرد که سه ره قالی زۆر و بێباکی
 به رامبه ر ئازاره کانی دایکی هۆکاری گه وه ی کۆچی دوا یی ئه و بوون.
 که شه پی ئیران هه لگیرسا نزار فیکره ت ئه و سآله له کۆلیژی نه ندازه
 ده رچوو یوو، له و ده مه دا بۆ یه که مجار فیکره ت گۆلدا نچی بیر ی له وه
 کرده وه که به خیزانه وه بگه رپنه وه بۆ نیشته یمانی راسته قینه ی خۆی
 له باکوور. خۆیندنه وه ی زۆر له بواری میژوودا هه سستیک پیشووه ختی به
 کاره ساته کان تیا دروستکرد بوو. که سه دام حوسه یین هاته سه ره کار و بۆ
 یه که مجار وه ک دیکتاتۆریک له بالکۆنیککی به رزه وه سه ره تای سه ره له دانی
 دونه یه کی نویی راگه یاند، فیکره ت گۆلدا نچی له ناو هه شاماته شیته که دا
 سه رسامانه وه ستهابوو و سه یریده کرد. خۆیندنه وه کانی گۆلدا نچی له
 ژیا نامه ی دیکتاتۆره کاندای پییده گووت پۆژگاری زۆر تاریک و دووردریژ
 به پژه یه. هه سستیک ناوه کی و زه نگیککی قایم له دلیدا ئاگاداریده کرده وه
 که ئه و ئاهه نگانه ی ئیستا، سه ره تای سآلگه لیک ترسناک و تاریکن.
 ئه و پۆژه کاتیک گۆلدا نچی له پاسیک دووقاتی کۆندا له «مه یدان» وه

به رهو «به یاع» به ناو دهنگی هوتاف و موسیقای ئاهه ننگگیراندا به پیکهوت له خه یائی ئه وهدا بوو که پیش هه موو کاره ساته کان بکه ویت و به جوریک له جوره کان ئیشه که ی خوی بگوازیته وه بۆ به شی ته موین له باکور. ئه ودهم نزار فیکرهت له پۆلی سییه می کۆلیژی ئه ندازه بوو، نیازه که ی باوکی تووشی شوکیکی گه وهی کرد، مه سه له که هه ر ئه وه نه بوو کوپه که پی سیهخت بیت سالی داهاوو به تهنیا له به شی ناوخوای به سه ره بریت، به لکو نه یده توانی ئاسان دهست له هاوپی به غدادیه کانی هه لگریت و واز له هاوچۆی یاریگاکان بهینیت، به لام له هه موو ئه وانه گرنگر ئه و په یوه ندییه دلداریه تونده ی بوو به نه سیل په لامازه وه که ئه گه ر بیانگواز تبایه ته وه بۆ شاریکی تر درژه پیدانی نه کرده و دژوار ده بوو. کوپه که هیچی له وه نه ده زانی که فیکرهت گولدانچی پیشبینی شه پکی ترسناک و گه وه ده کات. قوولبوونه وهی له میژووی خۆره لات و شه پی تایه فه کۆنه کانیدا ئه و هه سته ی تیا سه وزکردبوو که هاتنی دیکتا تریکی تازه که مه یلیکی ترسناکی بۆ خۆده رخستن هیه، به بی پودانی شه پکی گه وه تینا په پیت. له و ماوه درژهی ژانییدا له شاریکی ده ریا ئاسای وه که به غدادا له وه تیگه یشتبوو که ئیستا هه موو شته کان بۆ ده رکه وتنی کاره ساتیکی گه وه کاملبوون. بیته وهی بویریت ترسه کانی لای نزاری کوپی ئاشکرا بکات، هوی خولیاکانی خوی گیرابوو وه بۆ ئه وهی هیدی هیدی پیرده بییت و ناتوانیت زیاتر له گه ل کاروباری چر و بیپشووی دائیره دا سه رقائ بیت. نیازه که ی لای هه ریه که له نزار و پرۆشه شوپشیکی راسته قینه ی دروستکرد، هیچیان ئاماده نه بوون پیکرای ژانیان له یه کیک له شاره بچوک و بیگیان و چه په که کانی باکوردا بیه نه سه ر. پرۆشه له هه مووان توپه تر بوو، سۆنگه ی توپه بوونه کانیشی هه مانشیوه عاشقانه بوو. ئه و له هاوینی هه فتاو هه شته وه، چه ند پۆزیک دوی جه ژنی له دایکبوونی هه ژده ساله ی خوی له یه کیک له باغه

گه وره کانێ به غدادا په یوه ندى له گه‌ل کورپی نه فسه‌ریکی به‌رزى سوپادا به‌ستبوو که ناوی «نه‌شنه‌ت نیعمه» بوو. کورپه‌که به‌جۆریک رێک و سه‌ر راست بوو، په‌یمانی دابوو په‌روشه له ماوه‌ی سالی‌کدا بیخوازیت و بیکاته‌ خێزانی خو‌ی، ئیستا گه‌ر بگه‌رابانا په‌ته‌وه بو‌ کوردستان هه‌موو خه‌ونه‌کانی به‌باده‌چوو و ده‌بایه بو‌ هه‌تا هه‌تا په‌ له‌و عه‌شقه جیا بیه‌ته‌وه . تاکه‌ که‌سیک که به‌باوکی گه‌وت بو‌ هه‌رجیگایه‌ک به‌رۆیت له‌گه‌ل‌تدا دێم، تا مردن له‌گه‌ل‌تدا ده‌بم و هه‌یج کات... هه‌یج کات به‌جێتنا هه‌تالم، سه‌وسه‌نی که‌چه‌ بچوکی بوو. تاکه‌ مندالی زۆر نزیک له‌ گول‌دانجیه‌وه سه‌وسه‌ن بوو، دوا‌ی مردنی دایکیان فیکره‌ت گول‌دانچی که‌چه‌ بچکوله‌که‌ی خسته‌ ژێر چاوه‌دی‌رییه‌کی زۆر تاییه‌ت و بایه‌خیکی وه‌ها بی‌ئینه‌ی پێدا، خه‌لکانیکی زۆر له‌و باوه‌ره‌دا نه‌بوون که‌سیکی وه‌ک ئه‌و که به‌ نه‌هلی کتێب ناسراو بوو، به‌توانیت به‌و چه‌شنه سه‌ره‌رشتی که‌چیکی مندال بکات. که‌چه‌ که له‌ مندالییه‌وه که‌مخوینی و لاوازی له‌گه‌ل‌دا بوو، ئیسه‌که‌کانیشی به‌ نه‌ندازه‌ی پێویست به‌هه‌زنه‌بوون تا به‌رگه‌ی هه‌موو ماندووبوونیک بگه‌یت. له‌به‌رئ‌وه ترسیکی هه‌میشه‌یی له‌گه‌ل‌دا بوو. منداله‌که ته‌نیا دوا‌ی مردنی دایکی به‌ته‌واوه‌تی پێیگه‌رت و که‌وته سه‌ر زمان. چونکه‌ باوکی به‌رده‌وام به‌ کوردیه‌کی ساف قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد، زمانی قسه‌کردنی به‌ کوردی له‌ زمانی خوشک و براکه‌ی پوونت‌ر و بێگه‌ردتریوو. فیکره‌ت گول‌دانچی به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان توانی وینه‌یه‌کی ته‌واو نه‌فسانه‌یی ده‌ریاره‌ی کوردستان و شاره‌کان و هاوینه‌هه‌واره‌کانی له‌سه‌ری که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌دا بچێنیت، که‌ زۆرجار زیاده‌په‌ویه‌کی نادروستی تێدا بوو. له‌ نه‌لبومه‌کانی که‌ نه‌جیتی خویدا دیمه‌نی چیا به‌فراوویه‌کان و گونده‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی نی‌و دارستان و چه‌می گه‌وره‌ی پ‌ر ماسی پێشانی که‌چه‌ی ده‌دا، بێنه‌وه‌ی هه‌یچی دیکه‌ی بو‌ باسبکات. که‌چه‌ که به‌جۆریک گه‌وره‌بوو، ناوی شاره‌کانی وه‌ک هه‌ولێر و هه‌له‌بجه و ئامیدی، ناوی هاوینه‌هه‌واره‌کانی وه‌ک سۆلاف

سهرسەنگ و گەلی وەك شوینی ئەفسانەیی و خورافی دەهاتنە بەرگوێی. فیکرەت گۆلدانچی كە پاستەوخۆ نەیدەوێرا بە منداڵەکانی بلیت جەنگی ترسناک و سەردەمانی ژۆر تاریک بەپێوەن، لە قسەکردنەکانیدا بەچەو وە بۆ سەوسەنی درکاند كە سالانی داهاشووی ئەم ولاتە گەلیك خویناوی دەبن.

پرووشە فیکرەت لە سالی یەكەمی زانکۆدا شوویکرد، باوکی تەواوی شووکردنەكە ی وەك شتیکی منداڵانە سەیردەکرد. ئەو لەلای سەوسەن دەیگوت «من دەزانم پرووشە بەختەوەر نابێت». بەلام ئەو ی دواتر سەوسەن فەرامۆشی نەکرد، ئەو قسە درێژانە ی فیکرەت گۆلدانچی بوو دەربارە ی جەنگ. گۆلدانچی لەسەر چەندەها کتێب و ئەتڵەسی گەورە گەورە بۆ كچەكە ی پوونكردهو جەنگ چییە، نیگاری شارە وێرانەکانی پیشاندا، سوپاکان لە کاتی مارشکردندا، سەربازەکان بە خۆیان و خودە ئاسنینەکانیانەو لە سەنگەردا، لولە ی ترسناکی تۆپەکان کاتیك لێشاوی ئاگریان لێدیتە دەرهو. تەقینەو ی خومبارەکان لە گۆرەپانی جەنگدا، هەلاھەلابوونی سەربازان، مەردنی بە كۆمەل، نیگاری گەنجانی بریندار لە قوڕ و لیتە ی بەرەکاندا، گوردانی چەقیو لە بەفردا، ئەفسەرانی برسی و كزۆلە لە سەھۆلبەندانی زستاندا، دیلەکان لە تابووری دووردرێژدا، شارانی سووتاو، ژەنرالانی ماندوو لە دوکەل و باروتدا.

زەحمەتە مەزۆف تێبگات بۆ فیکرەت گۆلدانچی هێندە مەراقی بوووە باسی جەنگ بۆ كچیکێ نەخۆش و منداڵکار بکات. گۆلدانچی هەر لەسەرەتاو بە چەشنیک لە چەشنەکان كۆی ترسەکانی ناو پۆچی خۆی بۆ سەوسەن گواستەو، منداڵەكە لە تەمەنیک ناسک و زوووە ئەو ئەستە ی تێدا دروستبوو كە لە ولاتیکی سامناک و شویتنیک ترسناکدا دەژی. بەر لەچەند مانگێك لە بۆردومانی فڕۆكە جەنگیەکانی ئێران بۆ بەغداد كچەكە تووشی ئەو دەردە دەبێت بەردەوام سەیری کتێبەکانی

جەنگ و وێنەی سەربازی کۆژاوی ناو سالتنامەکانی شەپری جیهانی بکات. بینینی بەردەوامی ئەو وێنانە سەوسەن تووشی غەمۆکی و نینۆک خواردن و سوڕاندنەوی بێهودە و کەمخەوییەکی بەردەوام دەکەن، لەو دەمەوێ فێری ئەو دەبێت کە سەیری وێنەکان بکات و بە رۆح بچیتە ناو دیمەنەکانەو و تەواوی ئەو هەستە بژی کە وێنەیەکی دەگوازیتهو، سەوسەن لە مندالییەو بەجۆریک فێری خۆپندنەوی وێنە دەبێت، دەتوانیت لەگەڵ نیگای هەموو وێنەیکدا قوول تێکەڵ بیت و بپواتە ناو جیهانە داخراوەکەیهو. سەیری دیمەنەکانی جەنگ دەکات و لە ناویدا وندەبێت، سەیری وێنەکانی سروشت و شویتە ئەفسوناییەکانیش دەکات و دیسان لە ناویاندا وندەبێت، بەلام ئەوێ ئازاری دەدات ئەوێ کە نەدەنگی ناو وێنەکان دەبێستیت و نە بۆنی ناو وێنەکان دەکات، چەند ئاسان دەچیتە ناو وێنەکانەو، چەندە بە پوونی دیمەنەکان لە بەردەمیدا بەرجەستە دەبن و دەبنە جیهانیکی پاستەقینە و زیندوو، هیندەش هەست بە کپی و بێبۆنییەکی گەورە دەکات. دواتر ئەو خولاییە بۆنی مردووی ناو وێنەکان بکات لە ناویدا دەبێتە ئارەزووییەکی نەیتی.

کاریگەری نیگارەکانی شەپ لەسەر کەچە کۆشندەدەبن، بە چەشنیک باوکی ناچار دەبێت بۆ ئەوێ دیوێکە تری ژانیشی پێشان بدات، دەرگای ژووری کتێبخانەکە بۆ بکاتەو تا زیاتر ئەتەسە ناوازهکانی گۆل و ماسی و بالندهکانیش ببینیت... سەوسەن گۆلدانچی لەو ژوورەدا وێنەی بەندەر و شار و سەرزەمینی زۆر دەبینیت کە لە کتێبەکانی باوکیدا خەوتوون. کاریگەری بینینی وێنە جوانەکان لەسەر سەوسەن وەها غەمڕەوینە کێژەکە تا ئەو شەوێ فرۆکەکان بەغدادیان بۆردومانکرد زۆر لە هاوسەنگی سروشتی خۆی بە دەست دەهێنیتەو. بەلام لەگەڵ دەست پێکردنی جەنگدا ژبانی خێزانی گۆلدانچی بە پێگایەکی تەماوی و تاریکدا دەپوات و ژبانیان بەرەو غەم لادەدات و بەرەو پەشیویی دەگۆرێت.

ئەو ھەوالەى كە كامەرانى سەلما و مەنگوپى بابەگەرە قوتابىيەكى زانكۆيان بە چەقۆ برىندار كىردو، بە يانى پۆژى دووم خىرا بلابووه . نزىكى دوو سال بوو مەنگوپ لە بەرمى لە وجرەو نە ئالابو، لە بەرئەو ھەوالەكە زۆر زوو لە قەيسەرىيەكان و ناو چاىخانەكانو ەگەيشتە ھەموو دوكاندار و كاسبەكانى بازار، كە پىكرا مەنگوپى بابەگەرەيان دەناسى . سەعات يازدە ھەوالەكە بە سى جۆرى جياواز لاى خالىد ئاموون بوو . ھەر سى چىرۆكەكە بە شىوھى جياواز باسيان لە شەپە چەقۆى دوو گەنج دەكرد كە لەسەر كچىكى بەغدايى بە شەپھاتوون . خالىد ئاموون لە مندالىيەو لە ناو دەنگۆ و درۆى كاسباندا دەژيا، دەيزانى چۆن حىكايەتەكان تىكەل بە خەيال و خواست و غەريزەى پياوانى برسى ناو بازار دەبن . بەو دا ناوى كچىكى غەربىي بەغدايى لە مەسەلەكە دا بوو، دلى بەتەواوى ترسا، زۆرەى ژنانى شارى دەناسى، جگە لە سەوسەن فىكرەت و خوشكەكەى كچى غەربىي بەغدايى تر لە شاردە نىيە شايستەى ئەو بەيت شەپە چەقۆى لەسەر بكرىت . لە نىوان يازدە و يازدە و نىودا كۆمەلىك تەلەفونى بە ولاولادا كرد تا لە راستى شتەكان تىبگات . دواچار ھەوالىكى دەستكەوت كە تەواو دلى ترسان . كەسىكى نزىك لە مەنگوپى بابەگەرەو كە ھەتا ئەو بەيانىيەش لەگەلیدا بەرچاى خواردو پىنگووت كە مەسەلەكە راستەوخۆ پەيوەندى بە كچى پياويكەو

ههیه به ناوی فیکرته گولدانچی که ماوهیه که له به غداوه گه پاره ته وه
 بۆ شار و خانوویه کی کرپوه و دوو کچی جوانی ههیه، دوو کچه که ئیستا
 لیتره و له وێ عاشقیان بۆ پهیدا بووه. کابرا هه موو ئه و شتانه ی مه نگور
 بۆی باسکردبوو، به هه مان پریزه ند و وردی، به هه مان وشه و دارپشته وه
 بۆ خالید گیتراپه وه. ئاموون چهند جارێک ئه وه ی پیدووباره کرده وه که
 کچه که ی فیکرته گولدانچی خۆی دوور و نزیک له مه سه له که دا نه بووه
 و ئاگای له حیکایه ته که نییه و هه یچ جوړه په یوه ندییه کی دلداریشی
 له گه ل لایه نه کانی به زمه که دا نییه. کابرا که دلنیا بوو قسه کانی نرخیکی
 تاییه تیان لای ئاموون ههیه پێیگوت «ئه وه ی من تیگه یشتووم، کچه
 به سته زمانه که تانیستا ناوی کامه رانی سه لما ی هه ر نه بیسته وه».

خالید ئاموون ئیستا دلنیا بوو سه وسه ن فیکرته ئاگای له م شه ره
 نییه که دوو هه تیوی پرپوچ کردوویانه، که چی له گه ل ئه وه شدا به رده وام
 دلای ده له رزی. دوا ی ته له فونه که ده رگای دوکانه که ی داخست و به فیاته
 چکولانه که ی گه راپه وه بۆ مالن، گه رچی ئه مرۆ دونه و هک پوژانی
 پێشوو سارد نه بوو، به لام هه سته ی به له رزیکی کوشنده کرد له له شیدا،
 هه سته یکرد شتیک له ناوه وه له رزی لیده هینیت. له دلای خۆیدا ئه وه ی
 دووباره کرده وه «ژنان به مجۆره عاشق نابن... قهت خۆشه ویستی ئاوها
 شیتیان ناکات». له و ساته دا پر به دل حه زیده کرد هه ر یه ک له کوچه
 برینداره که و کامه رانی سه لما له نزیکه وه ببینیت.

خالید ئاموون گه نجیکی ژۆر جوان نه بوو، پیاویکی سپیکه لانه ی باریک
 و قز کورت بوو، چه ناگه یه کی باریکی هه بوو که درژییه کی ئاناسایی
 به ده موچاری به خشیبوو، جووتیک چاری باده می گه وره، به لام جووتیک
 برۆی باریک و درژییش که پوخساری که سیکی غه مۆکی و گومانکاریان
 ده دا به نیگا کانی. ئه سته م بوو مرۆف ته نیا به سه یرکردنی پوخساری
 بزانیته هه ست به چی ده کات. تاکه شتیک وای لیده کرد لای ژنان که سته

سەرئێڕگاکێش بێت ئەو ئالۆزییە ئاو نیگای بوو، ئەو چاوانە ی که ئاسان نە دەخوێنرانەو، بەدیوێکدا لە فریشتە یەکی دەستخەپۆ و بەدیوێکی دیشدا لە پیاوکۆزێک دەچوو بۆ دەرڤەتێک بگەرێت دەستی خۆی بوەشێنێت. هەر کەس سەیریبکەربایە دەیزانی لە یەککاتدا دەتوانێت هەم ناسک و هەم دلەر قیش بێت. ئەو ی که هەرگیز نەداری نەبینیو و پۆزگاری هەژاری نەژیاو، ئاسان لە پوخساریدا نەدەبینرا، وادەردەکەوت وەک ئەو ی ئەمڕۆ بەسەر مأل و ساماندا کەوتبێت و پابوردوی پڕبێت لە پۆزانی ناخۆش، هەندیکجار جۆلە و تەماشاکردنەکانی شتیکی لە شەپزەبیان پێو دياربوو ئەو یان دەشاردەو وە ئەم گەنجە کوپی یەکیکی لە خێزانە داراکانی شارە. هەندیک لە کەپارە ژنەکان سەرەتا وایان دەزانی ئیشکەرێکی کرێگرتە یە نەوێک خاوەنی پاستەقینە ی ئاودارترین کۆگای شار، بەلام کە دەمی دەکردەو، دەنگی جۆزیک لەرە و چەشنیک سەدای تێدابوو، وای لە هەرکەس دەکرد ئاو پێداتەو، وایدەکرد باوهری پێیکەیت و حەزیکەیت زیاتر قسەبکات و گۆڤیگریت. هەندیک لەوانە ی لە نزیکەو توپەبوونەکانیان بینیو دەزانی لە کاتی توپەبووندا تۆنێکی وشک و بێزەنگ دەکەوێتە سەر دەنگی، تۆنێکی سارد کە موچرکە بە لەشی ئادەمیدا دەهێنێت. کەم کەس ئەو دەموچاوە ی دووهمیان لە خالید ئامووندا بینیوو، کچان وەک کوپێکی هێمن سەیریان دەکرد کە شتیکی شەرم و بێدەنگی زۆری تێدا یە. بەلام خالید ئاموون دەیتوانی بە چەشنیک پڕ پق بێت خۆشی لێیدەترسا و سڵی لێدەکردەو. ئەو لە نێو قەیسەرییەکاندا فێربوویو چۆن هەستەکانی خۆی بشارێتەو، پقی لە زۆریی دوکاندارەکانی هاوسی بوو، خۆشی بە هیچ یەک لەو هاوڕێیانە نەدەهات کە لەگەڵیاندا دەخواردەو، بەلام دەیتوانی هەموو ئەو هەستانە بشارێتەو و هیچیان دەر نەخات. لەگەڵ ئەو شدا لەگەڵ سەوسن فیکرەتدا شتیکی ترە، هەستەکات هێزێکی لە توانای خۆی

گه وره تر یاری پێده کات.

تا دوینی کێشه ی هه ره گه وره ی خالید ئاموون ئه وه بوو، چۆن خۆشه ویستی خۆی بۆ سه وسه ن فیکره ت ئاشکرا بکات، ئێستا کێشه یه کی گه وره تر ی هه یه ... پێ. له ئیواره دا شوشه یه ک شه ربه تی نادر و پا که تی ک بسکی تی هه لگرت و چوو بۆ بیمارستان، قاوش به قاوش و ژوور به ژوور گه را، جه نجا لی و پێکدا دان و قه ره با لگی ناو سا لۆنه کان ده رفه تی ئه وه یان پێ به خشی به ئاسانی له ناو به شه کا ندا بسو پێ ته وه و له سسته ر و تیمار پێچه کان پرسیا ریکات. یه که مجاریوو له ژیا نیدا خۆی وه ک گه نجی کی پوکاو ه و که ساس ده ها ته به رچاو، چا که تی کی قاوه یی که می ک در یژ و بلو سی کی زستانه ی ملدا ری له به ردابوو که پتر ته نها ییان ئاشکرا ده کرد. که گه یشته به ر قه ره و پێ له که ی مه نسور، خه لکی کی نۆری بی نی بۆ دیده نی بریندا ره که ها تبوون، له ناو هه موویاندا له کو ره زامدا ره که نزیک بو وه و به قوولی سه ی ریکرد، هیند قوول و بێ ده نگ لی پروانی سه رنجی هه مووانی پاکیشا. له گه ل مه نسور ئه سریندا پێ که وه سه ی ری یه کدیان کرد، مه نسور پێشتر ئه م کو ره ی نه بینیبوو، به لآم بێ ته وه ی بی ریکاته وه، ته نیا له شی وه ی نی گا کردن و غه مگینی دا تی گه یشت که یه کی که له عاشقه کا نی سه وسه ن فیکره ت. نی گا ی شتی کی تای به تی تی دا بوو که دوینی ئیواره له چاوانی کامه رانی سه لما شدا بینیبوو ی، شتی ک نزیک ده بێ ته وه له شیتی، له کل به کردنی کی کتو پر. که سیان پێویستی ان به وه نه بوو ه یچ بلین، خالید ئاموون هه ستی کرد له ناخی دل له وه ئاوا ته خوازه ئه م بریندا ره بمریت، شه ربه ته که ی دا نا و به ده نگ کی سارد گووتی «ئومیدم وایه، زوو شیفات بیت».

خالید ئاموون ها تبوو بی بینیت و بزانی ت ئه م کو ره له چی ده چیت. گه نجی کی لاواز و ساده بوو که به کاری گه ری برینه که ی دوینی و نه شته رگه ری به که ی شه و په نگ زه رد و نی وه گیان ده رده که وت، به لآم له گه

ئەو کەمەوشییەدا هیشتا جوان دەینواند، ئیستا دڵنیاوو ئەم مەنسوری
 ئەسیرنە کە سێکە دەبێت مەزوف ئاسان وەرینە گرت، تەواو تێگەشت بۆ
 کامەرانی سەلما و یستوتی بیکۆتیت. لە دلی خۆیدا گووتی «خودایە چەند
 لە عاشق دەچیت». کۆرە کە جۆرە نیکایەکی پۆمانسیانە یەهیه کە لەم
 شارەدا بۆ خۆشەویستی زۆر پێویستە. بەسەر زەنشتەو بەخۆی گووت
 «خەوتنی زۆر لەگەڵ قەحبەکاندا، پوخساری عاشقی لێسەندوو مەتەو».
 شەپۆلی خێراخێرای میوانەکان کەم کەم لە قەرەوێلە کە دووریا نەستەو،
 سەلۆنە کە پێبوو لەو ژنانە یە لەبەر خۆیانەو فرمێسکیان دەپرشت و
 دۆعیان لە سەبەکاری برینداربوونە کە دەگرت، هەموو پور و پورزای
 زل زل بوون کە عەبای شۆر و بۆنی کە پووی بەر بەلۆعە و سەرما ی
 دەرەو هیان لەگەڵ خۆیاندا دەهێنایە ناو خەستەخانە کەو. کە ژمارە ی
 میوانەکان کە مێک زۆربوون، خالیدی ئاموون بەدەرفەتی زانی بێدەنگ
 بپواتە دەرەو. لە سەلۆنە کەدا فەراشێکی زەبەلاح پەنجەرە یەکی گەورە ی
 کردەو و تکایکرد میوانەکان کە مێک لەسەر خۆ قسەبکەن. خالید ئاموون
 لە نیهانی خۆیدا بیر ی لەو دەکردەو بۆ ئەم لە عاشق ناچیت،
 ئاخۆ عاشقان لە بنەرەدا پوخساریکی جیاوازترین هەیه؟ دڵنیاوو ئەو
 سەوسەن فیکرەتی لەم کۆرە خۆشتر دەوێت، گووتی «ئەگەر کامەرانی
 سەلما واهەلەشە و شیتانە پەفتاری نەکردبایە، لەوانەبوو مەنگوپ ی
 بابەگەرە ئەم کۆرە پەشیمان بکاتەو». بەلام پاش کە مێک دوودلی
 گووتی «هیچ کەسێکم نەدیوێ ئاوا لە عاشق بچیت، خوای گەرە من
 بۆ وا نیم». لەبەر دەرگای خەستەخانە کەدا جاریکی تر هەستیکردەو
 کە لەرزێکی کوشندە ی لێدیت، لە ماشینە کەدا بەر لەو ی بەرەو مالهەو
 لێخوڕیت بەدەنگی بەرز گووتی «بەر لە شەوی شەممە دەبێت بچمە
 پێش. هەرکە سێک زووتر لەوانی تر قاچ دانیت شانسی زۆتر ی هەیه».
 وایگووت، بەلام لە پۆچیدا هەستی بە لاوازییەکی گەرە کرد.

خۆشى و به خته وه ريبه كانى خيزانى گولدانچى ده ره ق به ده رچوونى
نزار فيكرهت له كۆلێژى ئەندازه ماوه يه كى زۆرى نه خايه ند. له گەڵ
ده ستپيكردنى جهنگدا كۆپه كه به پلهى ئەفسەرى يەك ئەستێره،
گوازيابه وه بۆ كه تيبه ي چاكسازى ماشين و كه رهسته سه ريازيبه كان له
فهيله قى دوو. هه لبهت نزار فيكرهت ده يتوانى ئاسانتر له هاوته مه نانى
خۆى له سوپا هه لبيت. خۆشه ويستى هۆى سه ره كى چوونى نزار فيكرهت
بوو بۆ جهنگ. يان ده بايه به روات بۆ جهنگ يا خود به پيشنياره كه ي
باوكى په زامه ند بيّت و به خيزانه وه بگوازنه وه بۆ باكوور تا ئاسان
نه كه ويته ده ست ئەو تيبه تاييه تيانەى له سه رتاسەرى وڵاندا هه لاتە كانى
شه ريان تيرياران ده كرد. له گەڵ ده ستپيكردنى جهنگدا فيكرهت گولدانچى
جاريكى دى هه وليكى ديكەى دايه وه، كۆپ و كچه گه و ره كه ي بخاته سه ر
ئەو به رويابه ي بگوازنه وه بۆ يه كيك له شاره كانى كوردستان، به لام نزار
فيكرهت نه يده توانى بير له وه بكا ته وه كه ده توانيّت به هه لها توويى له
شاريكي باكووردا بژى. نزار فيكرهت ده ويست خۆى وه ك فيداكار يكي
بيۆينه ي خۆشه ويستى نيشانبدا، به جۆريكى بيمانا ئەوه چوو به وه
سه ريبه وه كه چوونى بۆ جهنگ گه و ره ترين به لگەى خۆشه ويستيه .
سه وسەن فيكرهت هه موو قسه كانى نزارى گوئى ليبوو، كه ئاشكرا
ويته يه كى راسته قينه ي له سه ر جهنگ نه بوو... وارپكه وت چەند پۆليكي

بەر لە گواستنه‌وه‌ی نزار بۆ بەشی پێشه‌وه‌ی بەره‌کانی شەڕ، پرۆشە‌ی خوشکی شوویکات. نەشئەت کە کوپێکی شەرم و کەمدوو‌بوو، ئە‌وکات پتر لە سائیک بوو سەرباز‌بوو، کاتیک پرۆشە‌ی گواستە‌وه‌ ئا‌ه‌نگ‌کە‌یان یە‌ک‌یک بوو لە ئا‌ه‌نگ‌گە‌وره‌کانی ئە‌و وە‌رزە، باوکی نەشئەت ژە‌ن‌ر‌ال‌یک‌ی بە‌ری سۆپا بوو هە‌ر‌بە و پێ‌د‌انە ژمارە‌یه‌کی زۆر لە پیاوانی بە‌ری دە‌و‌لەت و بە‌ر‌پ‌رسیانی حیزبی بۆ ئە‌و ئا‌ه‌نگ‌گە‌ دا‌وه‌ت‌ک‌رد‌بوو. فیک‌رەت گۆ‌ل‌دان‌چی گەر‌چی خۆشی فەرمان‌به‌ریکی با‌ل‌ای دە‌و‌لەت بوو، بە‌لام لە‌ناو ئە‌و خە‌ل‌کە‌ لووت‌به‌رز و پلە‌به‌رزە‌دا، خۆی نامۆ و نە‌گ‌ون‌جاو و بچوک دە‌بینی. لە ئا‌ه‌نگ‌گە‌ی پرۆشە‌دا، لە ئە‌فسەرە بە‌رزە‌کانی هێ‌زی دە‌ریایە‌وه‌ تا فڕۆ‌کە‌وانە چالا‌کە‌کانی جە‌نگ بە‌ش‌دار‌بوون، ئا‌ه‌نگ‌گە‌ وه‌ک شایى میرزادە‌یه‌ک ئە‌فسانە‌یی بوو، بە‌جۆ‌ری‌ک دواتر هێ‌چ یە‌ک لە سە‌وسە‌ن فیک‌رەت و پرۆشە ئە‌و ئی‌وا‌رە‌یه‌یان یاد‌نە‌کرد کە سە‌مای زۆر تێ‌دا کرا، گۆ‌ران‌بێ‌ژی بە‌نا‌وب‌انگ گۆ‌ران‌یان تیا گ‌ووت و پیا‌وه‌کان شە‌رابی زۆ‌ریان تیا تۆشی. نەشئەت گەر‌چی م‌ال‌یک‌ی گە‌وره‌ی بۆ زە‌ما‌وه‌ندە‌کە‌ی خۆی ک‌ری‌بوو، بە‌لام پرۆشە دە‌بایە د‌و‌ای شو‌و‌ک‌رد‌ن‌یشی زۆ‌ری‌ی کات بە‌ه‌و‌ی کە‌ش و هە‌و‌ای جە‌نگ‌ه‌وه‌ لە م‌ال‌ی گۆ‌ل‌دان‌چی با‌و‌ک‌یدا بە‌م‌ێ‌ن‌ت‌ه‌وه‌. باوکی نەشئەت لە‌و ئە‌فسەرە فانه‌تیکانه‌ بوو کە بە‌ش‌دار‌بوونی کو‌پ‌ه‌کە‌ی لە جە‌نگ‌دا بە ئە‌ر‌ک‌یک‌ی پۆ‌حی و ئە‌خ‌لاق‌ی دە‌زانی. کو‌پ‌ه‌کە‌ گە‌نج‌یک‌ی ئە‌سمە‌ری چا‌و‌پ‌ه‌ش بوو کە ترس‌یک‌ی گە‌وره‌ی لە هە‌یه‌تی دایک و بابی هە‌بوو کە هە‌ردوو‌کیان لە م‌ال‌یشە‌وه‌ وه‌ک ژە‌ن‌ر‌ال‌ی پ‌اس‌تە‌ق‌ینە لە گۆ‌پ‌ه‌پانی جە‌نگ‌دا پ‌ه‌فت‌ار‌یان‌دە‌کرد. ئە‌وه‌ی ک‌چ‌یک‌ی ک‌وردی هە‌ل‌ب‌ژ‌ارد‌بوو بیک‌اتە خ‌یزانی خۆی، سە‌ره‌تا خ‌یزانه‌کە‌ی تووشی خ‌و‌ر‌پ و د‌ل‌تە‌نگ‌ی کرد، ئە‌وان خ‌یزان‌یک بوون با‌پ‌یر‌انیان لە پ‌یزی پێ‌شه‌وه‌ی ناسی‌ونا‌لی‌سته عەرە‌به‌کانی و‌ل‌ات‌دا بوون، ئی‌ستا کو‌پ‌ت‌کیان لە نا‌کا‌و ژ‌نی‌کی ک‌ورد دە‌ه‌ی‌ن‌یت، ئە‌وه هە‌و‌ال‌یک بوو لی‌وا نی‌عمە‌ی تووشی دو‌ود‌لی و پە‌ش‌و‌کان کرد... ک‌ورد

له کولتوری خیزانه که دا وینه ی کۆمه لێک درنده ی کۆی و بێئامانیان
 هه بوو. کۆپه که گهرچی له زۆر شتدا لاواز و زه بوون دهرده کهوت، به لام
 له مه سه له ی ژنه پێناندا شتیک له خۆگری و پته ی نیشاندا که که س
 چاوه پوانی نه بوو، حیکایه تی نه و خۆشه و یستیه درێژه ی سالتیک زیاتر
 بوو به کاغه ز و ته له فون و یه کدی بینینی کورت کورت درێژه ی هه بوو،
 له خه یالی کۆپه که دا په هه ندیکی وه ها پیرۆزی وه رگرتبوو که نه ده کرا
 پێگابادت میژوی سیاسی خیزانه که پێگرییت له به رده میدا. ئیواره یه کیان
 به ده نگیکی پۆشن و زمانیکی پوون به جه نابی لیوای گووت، که له
 مالیشه وه له ژێر پۆیه ئاوریشمییه کاندای هه ر کراس و پانتۆلی خاکی
 له به رده کرد «نه وه ی ژنه که م کورد بییت، مانای نه وه نییه که منداله کانی
 من عه ره بی راسته قینه دهرناچن. سویندی کۆپیکی دلسۆزت بۆ ده خۆم
 هه موو شتیک ده که م بۆ نه وه ی منداله کانم به پۆج و به زمان عه ره ب
 بن». پڕوشه فیکره ت له مانگی یه که می شوو کورد نییه وه، له بهر سه ختی
 شه پ و نه بوونی مۆله ت و جهنگی به رده وام له به ره کاندای، به شی زۆری
 کاته کانی به ته نیا یاخود له مائی باوکیدای دهرده سه ر، سه وسه ن
 له و کاته وه ده ی توانی ببینییت خۆشه و یستی تا چ نه ندازه یه ک مرۆف له
 لیواری کاره سات نزیکه کاته وه. پڕوشه له و ماوه یه دا هه سه ره تیکی زۆری
 بۆ میژده که ی ده خوارد، له یه کێک له مۆله ته کاندای پێشنیاری نه وه ی بۆ
 نه شنه ت کرد که یان له پێگای په یوه ندیییه کانی باوکییه وه هه ولبدات
 بیگوازنه وه بۆ جێگایه ک له پشتی به ره کان و دور له شه پ یاخود له
 پێگای خزه کانی خۆیانه وه له باکوور هه لپێن و له پێگای ئێزانه وه به ره و
 دهره وه سه فه ریکه ن، به لام کۆپه که نه یده توانی بجێته ژێر باری هیه
 یه ک له و دوو داواکارییه، له پڕویه کدا خۆی خالی نه بوو له هه ماسه تی
 نیشتیمانپه روه ره گێله کان، به سه رێکی دیش ده یزانی کاریکی له و چه شنه
 پاشه پۆزی سیاسی و سه ربازی باوکی ده خاته مه ترسییه کی گه و ره وه

لەوانەییە بە تیاچوونی تەواوەتی ئەو کۆتاییی بێت. ئەو چەند مانگەی
کە لە سەنگەرەکانی پیزی یەکەمدا ژیاو، چەندەها چیرۆکی دەربارەی
ئەو ئەفسەرە گەورانە بیستبوو کە تیریارانکراون، هەتا دەربارەی ئەو
پووداوانەش حیکایەتی بیستبوو کە ژنی ئەوجۆرە کەسانە گیراون و
بەدەستەجەمعی لە لایەن کۆماندۆ تاییبەتەکانی سەرۆکەو لەقەکران.
ئەوانە هۆ و بەهانیەکی گەورەبوون تازە زاواکە دۆزەخی جەنگی لە
دۆزەخی هەلەاتن پێشتریت.

کاتیەک ناگری جەنگ بلیسی سەند سەوسەن فیکرەت چوارده ساڵ
بوو، کە نزاری برای گوازیایەو بۆ بەرەکانی جەنگ نزیک ئیلام کەچە
هێدی هێدی تووشی بێخەویەکی گەورە بوو، بەشی زۆری شەوانی لە
کتێبخانەکی گۆلدانجییدا دەبردە سەر، لەوێ بە دەم خواردنەوێ قاوێ
عەرەبی و بۆنکردنی گۆلی میخەک و خۆ ڕاوەشاندن لەسەر کورسییە
جۆلانیناساکە ی باوکی، لە خۆیندەوێ کتێبەکاندا قوول بوووە.
کتێب لای سەوسەن شتیکی بوو دەیتوانی هەموو جیهان لە خۆبگرێت،
هەموو جیهان، تەنیا دوو شت نەبێت «بۆن» و «دەنگ»، سەوسەن
چاوی لێکدەنا و شتەکان تا دوا سنوور لە بەرچاوی بەرجەستەدەبوون،
لەخەیاڵیدا ڕەنگ و شێوە و جۆلە هەموو مەخلوقاتێ ناو کتێبەکانی
دەبینی، بەلام ئەوێ دەیترساند بێدەنگی کتێبەکان بوو... ترسناکترین
شتی دنیا لای سەوسەن بێدەنگی کتێب بوو. لەگەڵ ئەوێ لە ناو
هەموو کتێبێکدا سەدان دەنگ قسەدەکات، بەلام کە هەڵیدەگرتن، کە
سەیری وێنەکانی دەکردن، کە گوێی دەنا بە بەرگەکانیانەو، نە هیچی
دەبیست و نە هیچی بۆن دەکرد. سەوسەن لە منداڵییەو هەر کتێبێکی
دادهخست، لەگەڵ داخستنی کتێبەکاندا چاوی لێکدەنا و هەموو شتیکی
دەبینی، شارەکانی دەبینی کە با بە ناویاندا هەڵدەکات، ئەسپەکانی
دەبینی کە غار دەدن، شەمەندەفرەکانی دەبینی توپە بە نێو چیاکاندا

ده پۆن، پآله وانه کانی ده بینی له سه ر پێخه فی مه رگ فرمیسک له چاویان دیته خوارئ، عاشقه کانی ده بینی که باوه شده کن به یه کدا، به لام گوئی له هیچ نه بوو، کتیه کان و وینه کان گه رونیکی گه وره ی بیده نگ بوون. سه وسه ن له کتیه کانه وه یه ک شت فیژیوو، پقی له جه نگ بیّت و پیشی سه رسام بیّت. مه ر له و ده مه دا خولیای خوینده وه ی ژیا نی گه رآله گه وره کان که وته سه ری، مه ر له و ده مه دا خه ونی به وه وه بینی میردیکی گه رآلی هه بیّت، پرییّت له حیکایه ت ده رباره ی هه موو کونج و که لینیکی دونیا. شه ویکیان له کاتیکدا به چه شنیکي مندالآنه له کورسییه که ی باوکیدا خۆی پاده ژهنده، به پرۆشه ی خوشکی گووت «گه ر میرده که تت خۆشه ویت وای لیکه نه چیت بۆ شه پ، پیتیلی با برۆات بۆ سه فه ر، چونکه شه پ هه موو پیاوه کان، هه تا باشتینیان ده گۆریت بۆ گامیشیکی گه وره گه وره». ئه و بۆچوونه مایه ی گفتوگویه کی توند و دوور و درێژ بوو له نیوان خوشکه کاند. هیچ مه خلوقیک نه بوو وه ک پرۆشه فیکره ت خیرا بگری، به جۆری هه نسکۆکه و ئه سرینوان بوو، هه موو به ئه میره ی گرینۆکان ناویانده نا. بابی و خزمه کانی پێیان وابوو دوا ی شووکردنی باشترده بیّت، به لام که بووشه خاوه ن میرد مه ر خاتوونی گرینۆکان بوو. پرۆشه به ده م فرمیسکه وه به خوشکه که ی گووت «ئه وه ی وا له نه شنه ت ده کات برۆات بۆ جه نگ، درنده یی نییه، به لکو خۆشه وستییه». دواتریش گووتی «ته نیا پیاوه زۆر عاشقه کان ده چن بۆ شه پ». ناکوکی و ناته بایی خوشکه کان به چه شنیک بوو، ده بایه باوکیان بکه ویته نیوانیان وه. پرۆشه لای وابوو سه وسه ن بێره حمانه ده ره ق به میرده که ی ئه و قسه ده کات. فیکره ت گۆلدا نچی له چه ند دانیشتنیکي تایبه تدا له گه ل کیزه بچوکه که یدا هه ولیدا ئه وه ی تیگه یتیت که له وانه یه عه شق نه وه ک خواستی مۆفکوژی، یان دلسۆزی بۆ دیکتاتۆر پیاوان بنیژیت بۆ جه نگ. گووتی «له ولاتی ئیمه دا هه ندیک پیاو پێیان باشتره بمرن یان وه ک

دەپنە دەركەون، لەوێ لە خۆشەویستیدا كەمتەرخەم دەركەون». بەلام كچەكە بە سەرسەختییەکی بێوێنەوه گوتی «ئەوێ لە پێناوی ژنیكدا بپوات بۆ شەڕ، لای من كەمژەیهكە وەكو ئەوانی تر، بگەرە لە هەموو ئەوانی تر كەمژەتێریشە». فیکرەت گۆلدانچی بە كچەكە ی گوت «زۆرە ی سەربازانی دونیا بە خۆشی خۆیان ناچن بۆ شەڕ. بەلكو نازارەكانی هەلەاتن زۆرجار لە نازارەكانی جەنگ قورسترە، بۆیە خەلكی هەندیکجار جەنگیان پێخۆشترە. هەندێ كەسیش بۆ پزگاركردنی نازیزەكانیان لە ترس و دڵەراوکی دەچن بۆ شەڕ، دەبێت تۆ باوەڕت بەوەبێت... دانیام پۆزێك گەورەبوویت و یەكێك خۆشویست باشتەر تێدەگەیت». كێژەكە بە ساردییەكەوه كە تا ئەندازەیهك دلی باوكی راجێلەكاند گوتی «هیچ كات كەسم هێند خۆشناوێت لە پێناویدا باوەڕ بە شەڕ بهێنم... سوێندت بۆ دەخۆم رەم لە هەر پیاویك دەبێت وایبیركاتەوه... من تا ئەمڕۆ تەنیا رەم لەو پیاوانەیه كە سیر دەخۆن یان قزبان چەورەكەن و بۆ دواوه هەڵیدەدەنەوه، بەلام لە ئێستاوه رەم لەو پیاوانەش دەبێت كە لە پێناوی خۆشەویستیدا دەچن بۆ جەنگ». ئاشكرا رقی كێژەكە لە جەنگ شێوەیهکی زۆر پرهەنسیپ ئامێزی وەرەگرت، كە پۆژ دوا ی پۆژ دەكەوتە سەروو هەموو شتیکی ترەوه. بەلام لەگەڵ رقیشدا لە جەنگ، خانمە بچكۆلەكە مەیلیکی سەیری نیشاندا بۆ بیستنی هەموو شتیك و زانینی هەموو هەوال و وەرەكارییهك كە لەبەرە داگیرساوهكانی پێكدادانەوه دەهاتن... وەك ئەوێ بە دیویکی دیدا لەزەت لە تەماشاكردن و بیستنی هەوالەكانی جەنگ ببینی.

لەسالی ١٩٨٢ دا نەشەت نیعمە كوژرا و تەنیا دوا ی شەش مانگ لاشەكە ی لە زۆنگاوهكانی باشووردا دۆزرایەوه.

کامه رانی سه لما له وانه نه بوو بزانیټ چۆن ته عبیر له خۆشه ویستی بکات. مه نگورێ بابه گه وره به فیکره ت گولدانچی گووت «موسیبه تی هه ره گه وره ی ئه م کورپه ئه وه یه نازانیټ هه تا نامه یه کی خۆشه ویستیش بنوسیټ، به لکو راستت ده ویت هه تا نازانیټ به راستی نامه یه کیش بخوینیته وه، کورپه که خوینده واری ته وای نییه، به لام نه خوینده واریش نییه. له راستیدا گه ر ده ته ویت که که ت تووشی ده رده سه ری خوینده واران نه یه ت، کامه ران باشترین که سی که که ته ی بده ی تی... باشترین زاوا بو کچکی جوانی وه ک خانمی بچوکی ئیوه، که سی که سیقاتی زۆری نه بیټ، به لئ ئیوه له من بپرسن، سیقاتی زۆر سه ر له مرووف ده شیوینیت. که که تان پئویستی به میردیکه ته سلیمی جوانیه که ی بیټ... من ده زانم کورپه که له گه نجیدا میردیکی باش ده رناچیت، به لام راستت ده ویت، له پیریدا ده بیټه یه کی که له باشترین پیاوانی ئه م شاره، من که سیکی درۆزن نیم، پقیشم له هه ر شتی که له قوونی درۆزنه کانه وه بیټه ده ری. هیوادارم ناویانگی خراپم نه بیټه مایه ی ئه وه ی وابزان شته کان به خراپی ده گێرمه وه، مه زه بی من خراپ گێرانه وه ی تیدا نییه... ئیمه ی پیاو دوو جوړین، هه مانه له گه نجیدا له گه ل ژنه کاماندا باشین و هه شمانه له پیریدا باشده بین. به لام باشترین پیاو ئه وانه که له دواییدا ده بنه میردی باش، من ئه وه م له ژنانی زۆر قهیره بیستوه

هه موو ئه و پیاوانه ی له گه نجیدا دهسته وهستان و بیبهشن، له پیریدا
خه لکانی توپه و ناحالی دهردهچن، بهتوئیت و نه تهوئیت بهوجۆریه،
هه موو که سێک چهند سالتیکی گه مژیهی له ژیانیدا ههیه ... هه ر که سێک
زوو چه موشی خۆی تیپه پێنیت، ده توانیت زوو بیپته پیاو، بۆیه کامه رانی
سه لما له و که سانهیه که عومر ده یانکات به پیاو... ئه و له توخمی
چه قۆ وه شینانی چه شنی سه عدی مه لا سابڕین و که ریمی دایه گولشه ن و
عومهری مام په پولهیه، که جاران چه قۆکیش بوون و ئیستا قوماره که ی
لێده رکهیت خه لکێکی باشیان لێده رچووه ... بهنده خووشم له و تیپ و
توخمه م، هه ر له و تیپ و توخمه م».

فیکره ت گولدانچی به ته واوه تی نه یده زانی ئه م پیاوه چی ده وئیت
و باسی چی ده کات. به جۆریکی ته ماوی تیگه یشت یه کێک ههیه
دهیه وئیت که که ی بخواژیت. مه نگوپێ بابه گه وه نزیک ی چاره کێک بوو
هاتبوو، چاره کێک بوو سه یری دیکۆری ناوما لی گولدانچی ده کرد،
سه یری په یکه ره کانی بودا و ئیکونه ته خته کان و ده مامکه ئه فریقییه کان
و په یکه ره کانی مه سیحی ده کرد، ئه وه له پال دهیه ها تابلۆی خه تدا
که هه ندیک سوره تی قورئانیان له سه ر نه خشکرا بوو، هه ندیک ی دیشیان
وینه ی جیاواز جیاوازی هه ندیک مزگه وت و فۆتۆگرافی هه ندیک مه رقه دی
نه ناسراوی له سه ربوو.

دیواره کانی ژووره که ی گولدانچی به جۆریک سه یری بوو، مه نگوپ که مێک
به لاغه تی ئاسایی خۆی له ده ستدا و له و خاله وه ده ستی پێکرد که
کامه رانی کوپی سه لما دۆلان به ته واوه تی نازانیت نامه بنوسیت. له
پاستیدا نه ده بایه له وه سفی عاشقیکی وه ها شه یدادا له وه وه ده ست
پێکات. به جه هه نه م که نازانیت نامه بنوسیت، به شی هه ره زۆری پیاوی
ئه م شاره له وانن له ژیانیدا نامه یان نه نویسه وه، دائیره ی پۆست
بێئیشترین و بێماناترین فه رمانگه ی شاره که یه، بۆ ده بیته مرۆف له

ناساندنی عاشقیکی وا دلسۆزدا له وه وه دهست پێیکات که خهت و قه له می ته واو نییه .

مهنگوپ له ساتی یه که مه وه ههستی کرد خراب دهستی پێکردوه . په شوکانیکی کتوپێ و ونبوونیکی له ناکاو وایان کردبوو له وپوه دهست پێیکات . به درێژایی پێگا بیرى له وه ده کرده وه گهر کامه رانی سه لما بیزانیبایه نامه بنوسیته ، بیزانیبایه وهک عاشقانی تر ته عبیر له خو ی بکات ، له وانه بوو هیچ یهک له م کێشانه ی تووش نه یهت . ئه وه ی له گهنجیدا مهنگوپى خسته سه ر پێگای چه قووه شاندى ، بیزمانى بوو . . . ئه وه ی به هره یه کت نه بیته له قسه کردندا ، ده تکات به چه قوکیش . ههستیده کرد کامه رانیش به هه مان پێگادا ده پوات ، ئه و پێگایه ی ئه و له گهنجیه وه پێیدا هاتووه . به ر له وه ی له ته مه نی سیوپینچ سالیدا مامۆستایهک بگریته ، یارمه تیبدات وشه ی نو ئ فی ربیته و گوزاره کانی پێکبکاته وه و نه ریته قسه کردنی خو ی با شتریکات ، له نا وه وه هه می شه په شوکا و و نا ئارام بوو . جار یک به مامۆستا که ی گووت « به شی هه ره زۆری شه ره چه قوکانی ژیانم ، به هو ی تر سه وه بوون له قسه کردن » . مهنگوپ چوار سال به نه ئینی وانه ی خو یندبوو ، چوار سال بیته وه ی به ئی ته هیج که س پی بیزانیته . له مندالییه کی زو وه وه دایکی به ده رده که ی ده زانی ، ئه وه ی نه یده توانی قسه بکات و قر ئی خو ی پا ده کێشا و سه ری به دار و دیواردا ده کێشا نیشه نه ی لا ل بوونیکی پۆحی بوون . له گهنجیدا له کاتی شه په کاندایوانی وه ها له ده میدا گیریده کرد و له گه رویدا کلافه ده بوو ، خه ریکبوو ده یخنکاند . دایکی به رده وام پی یگوتبوو « ئه و گر ییه له زماندا ده تکو ژیت » . که به پێگا وه بوو بۆ ما لى فیکرته گولدانچی ، خه یالى لای ئه و ده نگ و ها واره زامدارانه بوو که له کاتی شه ردا گه روی ده گرن ، هه ندیک هه ناسه ی تاساو و وشه ی خنکا و که به ربینی ده گرن و نایه نه ده ری ، ئه وه تووشی تی کچوونی گه وره ی ده کرد ، هه می شه ساتنک

به‌رله‌وهی تیکه‌لی شه‌پیت، شتیکی لیده‌هات وهک په‌رکه‌م... جوړیک له نوسانی گه‌روو، نه‌جولانی زمان و هه‌لنه‌هاتنه‌وهی مه‌لاشوو. ئیستا پتر له سی سال بوو له‌گه‌ل چه‌قوکیش و قومارچییه‌کانی ئه‌م شاره‌دا تیکه‌لایوو، بیته‌وهی که‌س بکوژیت، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌زمه‌ ترسناکه‌دا که‌ بینوییتی ده‌توانیت شانازی به‌وه‌وه بکات که‌ مه‌نگوری باب‌ه‌گه‌وره که‌سی نه‌کوشتوو. هیچ شتیک له‌وه خوشتر نییه‌ مرؤف پیاو‌کوژ نه‌بیت. ئه‌وه له‌زه‌تیکه‌ ته‌نیا ئه‌وانه ده‌یزانن که‌ وهک ئه‌و هه‌رده‌م له‌سه‌ر ئه‌و هیله‌ وه‌ستاون که‌ مرؤفی ئاسایی له‌ پیاو‌کوژ جیا‌ده‌کاته‌وه، هیل‌یکه‌ که‌م که‌س وهک ئه‌و ده‌توانیت ما‌وه‌یه‌کی دریز له‌سه‌ری بوه‌ستیت، بیته‌وهی بکه‌ویت... به‌رام‌به‌ر کامه‌رانی سه‌لما هه‌ستی به‌ سۆزیک زۆر کرد، چه‌زیده‌کرد ئه‌ویش بتوانیت تا هه‌تا‌ه‌تایه‌ له‌سه‌ر ئه‌و هیله‌ بوه‌ستیت و نه‌که‌ویت. دل‌نیا‌بوو کامه‌ران له‌ دل‌ه‌وه کوپ‌یکسی تابل‌نیست پاکه‌، له‌ دل‌ی خۆیدا گووتی «چه‌قوکی‌ش‌یک کۆن له‌ هه‌ر که‌سیکی تر باشتر خه‌لک ده‌ناسیت، ئیمه‌ شاره‌زای دل‌ین». بیریکرده‌وه گه‌ر ژنی به‌ئینایه‌ و مندالی ببایه‌ ئیستا زارۆکه‌ی له‌ ته‌مه‌نی کامه‌راندا بوو، به‌لام دل‌نیا‌بوو هیچ باو‌کیک چه‌زناکات کوپه‌که‌ی وهک کامه‌ران بیت. نا نه‌یده‌ویست کوپه‌که‌ی بکه‌ویتته‌ ناو دونیای قومارچی و چه‌قوکی‌شانه‌وه، سۆزی بۆ کامه‌رانی سه‌لما وهک سۆزی باو‌کان نییه‌، شتیکی تره‌... زۆر بی‌گه‌ر و بی‌داواکارییه‌. خۆشه‌ویستی باوک پهره‌ له‌ داواکاری سه‌خت. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشاو خۆش‌حال بوو که‌ باوک نییه‌.

دوین شه‌و دوا‌ی بریندارکردنی مه‌نسوری ئه‌سیرین هه‌ستیکرد شته‌کان ته‌واو به‌ پێچه‌وانه‌ی ته‌گبیری ئه‌وه‌وه ده‌پۆن. دل‌نیا‌بوو گه‌ر کامه‌ران وهک عاشقیکی غه‌مگین و دل‌شکاو بژی، گه‌نج‌یکسی ترسناکی لیده‌رده‌چیت. به‌ خۆی گووت «کوپه‌که‌ له‌و مه‌عه‌ده‌یه‌ که‌ نایه‌ویت بدۆپیت، هه‌ر که‌سی‌کیش نه‌یه‌ویت بدۆپیت، شتی خراپی لیده‌وه‌شیتته‌وه». ده‌ستیکرد

به گیرفانی شه پوآله کهیدا و ههستی کرد چه قۆی پئی نییه . ئیستا دوو سال بوو شتیکی زۆر تاییه تی نه بایه چه قۆی هه لئه ده گرت، به لام هه ر کاتیکی دهستی به گیرفانیدا ده کرد، دهستی به ر ئه و به تالییه غه مگینه ده کهوت . ئیستا جیهان به چه شنیکی گۆراوه ناتوانیت ناسان چه قۆ هه لئبگریت، که چی هه میسه هه ست به شوینه خالییه که ی ده کات، هه ر کات ده ست به گیرفانه کانیدا ده کات، دهستی ده چی ت به و بۆشاییه که وره یه دا . له میژیوو ترسی له وه نه ما بوو که س له لاکۆلانیکیدا په لامارییدات و بیداته بهر چه قۆ، دوا دوزمنی پاسته قینه ی «قولی داود» بوو، ئه ویش چوار سال له وه وه بهر له پێشمه رگایه تیدا تیا چوو بوو... دوا ی ئه و دوزمنیکی وه ها که وره ی نه بوو لیبترسی ت. ئیستا ده یویست ئیشیکی باش بۆ ئه م کوپه بکات، بیپاریزیت، نه هیآلیت بخلیسیکت .

دوینی شه و به کامه رانی سه لمای گووت «ئه م شیتییه ی تۆ هه موو شتیکی تیکدا، باوه رپناکه م کچیکی ناسکی وه ک ئه و کیژه ی گولدانچی هه روا ناسان بیته ژیر باری ئه وه ی شوو به یه کیکی بکات که وه ک تۆ به چه قۆوه ده چی ت بۆ خوازیینی . کامه ران تۆ مندآلیت... تۆ هیچ شتیکی له ژن تینه که یشتوویت، هه موو ئه و ناسکییه ی له ده ره وه ده بیینی ت هیچ نییه جگه له تو یکلکی ته نک، ناسکییه که یان له سه رتوژی ماست، له تو یکلکی پیاز ته نکتره، هیچ که س نییه بزانی ت بیر له چی ده که نه وه... من گه ر به زمانیا به چۆن بیر ده که نه وه، سه د ژنم ده هیئا... به لام سه یری ده موچاوی ژنی ئه م شاره ده که م و هیچی تیا ناخوینمه وه، نازانم چۆن بیر ده که نه وه و بیر له چی ده که نه وه . تیده که ییت، ئیستا نازانم ئه م سه وسه ن فیکره ته ی تۆ ئاوا له حوزنا قوونی خۆت بۆ شین و مۆر کردۆته وه، به چیرۆکی ئه مشه و بزانی ت چۆن بیر ده کاته وه... ئیستا دوا ی شه په چه قۆکه ی ئه مشه و، ئیشه که خراپتر بوو... دۆعابه ک ئه و کوپه ی ئیبراهیم ئه سرین نه مریت، من قه ت دلّم به م کوپ و کالانه ی

زانکۆ ناسووتیت، ئەوان لە توخمیک و ئێمەش لە توخمیکی ترین، بەلام وامەزانە کە من و تۆ لەناو چەقال و بەقالی بازاردا خۆمان بە شت دەزانین، خەلکی تریش هەمان حیسابمان بۆدەکەن. ئیستا وەک بیست ساڵ لەمەوبەر نییه، ئەوانە گەر لەپووش قسەنەکەن، لە ژێرەوە وەک حەیان، وەک مەیمون سەیری من و تۆ دەکەن، شارەکه پڕپووه لە خەلکی خۆیندەوار کە ئێمەیان لە حوشتی عەمامە بەسەر لا سەیرترە... بەلام گەر ئەو کۆپە ئیبراھیم ئەسەری ئەوانەیه شتەکە راستبەکەینەوه».

کامەرانی سەلما دۆلانی، هەمیشە دواي ئەمجۆرە پێکدادانە خۆیناویانە پەشیمان و غەمگین دیاربوو. مەنگوپی بابەگەرە لە حالەتی کۆرەکە تێدەگەشت، پێیگوت «لەبەرئەوەی تۆ کە سێکی باشیت وەها غەمگین دەبیت، من تاقیمکردۆتەوه، مەزۆفی باش دواي شەپ غەمگین دەبن، بەرەحمەت بن کاروانی دایى و عولەى مام غەنیش وابوون، دواي چەقۆوەشاندن هەرچیپەک بایە غەمگین دەبوون، هەزار پەحمەت لە قەبریان هەردووکیان دایکیان هەبوو لە وێنەى ئەبوو... بەلام باوکم پۆ... ئەوەی چەقۆ لە سنگی چەپ بەدەیت... شیتیش شتی و ناکات، هەتا شینەى پورخەنانیش کە شیتترین چەقۆکێشە لە میژووی ئەم شارەدا شتی وای نەدەکرد... خواي گەرە، تۆ شەپکردن لە کوێ فێربوویت؟». پرسیارەکەى بێمانابوو، کامەرانی سەلما شەپ لە کەسەوه فێرنەبوویوو، تا ئیستا چوار کەسى بریندارکردبوو، بێئەوهی خۆی چەقۆیهکی بەربکەوێت. سەرەتا لەگەڵ دوو هاوڕێیدا قوتابییەکی پەیمانگای مامۆستایانیان بریندارکرد، کە لەسەر بەشە میرات لەگەڵ برا گەرەکهیدا کەوتبوو کێشەوه و ئەو پارسپاردبوون تەمبیکەن، دواتر لە بەر دایى قوتابییەکی نامادەیی پیشەسازی کە دوور بەدوور دەیناسی، چەقۆی لە مامۆستایەکی بەشی میکانیک دابوو، دواچاریش شەویەک کە لە ژێر

زه مینه که ی «ئوتیلی باوه جان» هاتبوو ده ری، له گه ل «ئه که ی گولناز» و دوو چه کلی دۆستیدا بوو بوو به شه پی، که کوره که به لوسکه یه کی بیغیره ت تیگه یشتبوون و ویستبوویان نه و شه وه چی له قوما ردا بردۆته وه لیبیسه نن. نه وه یه که م شه پی راسته قینه بوو کامه رانی سه لما دۆلانی تیوه بگلێت و مه نگوپ له نزیکه وه بیبینیت. نه و شه وه به راستی تیگه یشت که ئه م کوربه به هره یه کی گهره یه، شیوه ی شه پرکردن و په لاماردانی «یوسف که ویا ر» ی هینایه وه یاد، به ناوبانگترین چه قۆکیشی شه سه ته کان، که له سالی هه فتا و چواردا له بۆردومانیککی فرۆکه ده وله تیبه کاندایه ناوچه ی پشده ر تیا چوو. نه و نزیککی و لیکچوونه هۆیه کی گهره ی نه و مه حبه ته بوو که مه نگوپ به ره و نه و گه نجه کیشکرد. مه نگوپ نه و شه وه گووتی «من له راستیدا نازانم تۆ چه ند ئه م سه وه سن فیکره ته ت خو شده ویت ... نازانم. نه وه نده هه یه مه سته ده کم له و کاته وه ی بیستووته که سیککی تر هه یه هه زی له کیزه که یه ناوا گرترتووه. من پیاویکی شاره زانیم له خو شه ویستیدا، به لام واتیده که م نه مجۆره گرگرتنا نه زۆر په یوه ندیان به عه شقه وه نه بیت. راستت ده ویت، من زه مانیککی زۆره چاو ده گێرم و له م شاره دا عاشقی راسته قینه نابینم، سی ساله ئه م شاره عاشقی راسته قینه ی تیا دروست نه بووه، دوا ی خوالیخۆشبوو «نه نوهر زیوال» شتیکی تری وه ک نه و په یدا نه بوته وه ... نه و گهره ترین عاشق بوو من بینیبیتم، دوا ی نه و درۆیه، عاشقی ترم نه دیوه ... نه ویش له وانه بوو که بۆ یار تکه تکه فرمیتسک له قوونی ده هات ... خوین بۆ حه بیبه داده نیشت. هه زی له په خشه ی کچی عاسم ئاغا کردبوو، کچه که به گالته وه پیگیووت ده بیت پینچ سال له بهر قاپی ماله که ماندا وه ک سه گ دانیشیت و نه جولیت، تیده گه یه ت، پینچ سال هه لئرو شکی، ئینجا شووی پیده که م ... په خشه خو ی به کچه ئاغا ده زانی، لای وابوو هه موو ده هه ری شارباژێر مولکی باوانیتی. نه نوهر زیوال فه رمانبه ری که

داماویبوو لە مەلاریا... لەوانەى بۆ پژانى دەرمانى مێشوو، دى بە دى دەگەرێن... لە یەکیک لە سەفەرەکانیدا پەخشە دەبینیت و شیتی دەبیت... تێدەگەیت... من منداڵ بووم، تەمەنم چوار دە ساڵ بوو کە بینیم، لە یەکەم نىگاوه تىگەیشتم چۆن عەشق کردویتی بە زوخال... پێنج ساڵ لە بەردەم مالى پەخشەدا کەوت، خەلک و خوا کە پریان بۆ دروستکرد، نانیا ن بۆدەبرد، جلیان بۆ دەهێنا. هەموو دنیا هەولیدا پەشیماننیکاتەوه، بەلام نیشەگەى خوێ لە مەلاریا جێهێشت و لەبەر قاپى ئافەرەتەدا وەکو سەگ کەوت... ئەوه عاشق بوو... سێ مانگ بەرلەوهی پێنج سالە کە تەواویکات، شەویکی بەفرویاران لە بەر قاپى ژنە کەدا پەقبوووه، کەس بە فریای نەکەوتبوو... نا عاشقى وانوزە درێژ لەم دەورووعمەدا نییه».

کامەرانی سەلما بە غەمەوه گروتى «ئەگەر سەوسەن فیکرەت داوام لێبکات، پێنج ساڵ لە بەر دەرگای مالىاندا بوەستم... دەتوانم بوەستم». لە راستیدا مەنگوپەر لە سەرەتاوه دەرەق بە حىکایەتەکەى کامەرانی دوودل بوو، هەستیدەکرد کۆى حەزە کە ئومىدێکی ئەوتۆى لێناکریت. بەلام هیواى وابوو بتوانیت کار لە فیکرەت گۆلدا نچى بکات، بە جۆریکی ئاسایی و بێبەزم و پەزمى خۆشەویستی کیژە کە بە مێرد بدات. بە کامەرانی گووت «پاوکەرى باش گولە و باروتى خوێ لەملاولا سەرف ناکات، تۆ لەو توخمە نیت بتوانیت کچە کە لە کۆلان و پەناپاساردا بگریت تا نامەى بدەیتى یان قسەى لەگەڵدا بکەیت... ئەم چەقوبازییەت لەبەر ئەوهیە ناتوانیت لە کچە کە نزیک ببیتەوه. من خۆم لە ژياندا بەوجۆرە عاشق نەبووم چەقۆى بۆ هەلگرم، بەلام هەموو چەقۆوەشینە بەناویانگەکانى ئەم شارەم ناسیوه، هەموو لەبەردەم ئافەرەتدا ترسنۆک بوون... هەر کچیکى دەیتوانى بە یەک شىپەرە هەموویان بکاتە کونەوه، دەیتوانى وایان لێبکات شەپۆلەکانیان پریکەن لە میز. من خۆم یوسف

که ویاری گه وره م بینیه، له گه لیدا ژیاوم، ده زانم چه ند شهرمی له ژنان ده کرد... تو یوسف که ویارت نه دیبوو، له بهر نه وه نازانیت چ بههره یه ک بوو، چ نازاییه کی خوا کرد بوو. به لام ئیمه پیاوانی ئهم شاره که له م کوچه و کۆلانه ته سک و تروسکا نه دا له دایک ده بین، نه و گێره مان تیا ده رده هیئنن بتوانین له گه ل ژندا قسه بکهین... من ده زانم تو ش ده ردی هه موو چه قۆکی شه به ناوبانگه کانت هه یه، نه خۆشییه که ی تو ده ردیکه له زه مان ی سور ی مه رجان خان و ئیده ی سه ی گو ل و فارسی مه جید په شمه که وه له ناو چه قۆکی شاندا بلآویۆ ته وه، له چل و په نجا کاند ئهم شاره زه لاله تی بوو به ده ست نه وانه وه، به لام هه موویان دایکیان ژنی بو هیئان، چونکه که سیان غیره تی نه و یان نه بوو قسه له گه ل ژنی کدا بکه ن. له وه ده چیت عیله تیک بیت په یوه ندی به ئاو و هه وای شاره که وه هه بیت».

تاکه ئومیدی کامه رانی سه لما نه وه بوو فیکره ت گو لدانچی و که چه کی به خوازی نییه کی په سمی په زامه ندین. نه و شه وه مه نگوپ گووتی «باشتره سه وسه ن و باوکی به به سه رهاتی نه مشه و بزائن... ئیسته کاتی نه وه یه که چه که تیبگات که سیک هه یه له پیناوی نه ودا خوین له قوونی خه لک ده هیئت... به وه دا تو نازانیت کاغه زی دل داری بنوسیت، نه وه ی نه مشه و ده بیت به جوړیک له کاغه ز، که چه که نه گه ر ویا بیت ده توانیت شته که بخوینیت ته... به لام گر ی کویره که نه وه یه نازانین ئاخو له به غدا خه لک چۆن دل داری ده که ن... من یه کی که ده ناسم ده لێن له به غدا دل داری زۆر کرده، مامۆستای عه ره بییه، هه موو شتیک له و وه رده گرم و گه ر زانیم شته که ئابرو چوونی تیدا نییه، به ئیشی پیاوی بیحه یا ده رناچیت، سه بی شه و خۆم ده چم بو لای گو لدانچی».

بو پۆژی دوا یی مه نگوپ یه بابه گه وه نه و مامۆستایه ی دۆزیه وه که له چایخانه ی گو لبه هار، به رده وام به ده نگ ی به رز با سی دل داری

سەرکێشییە گەورەکانی خۆی لە گەڵ ژنانی پایتەختدا دەکرد، پیاویکی
 سمیل باریکی بالابەرزبوو، کە بەردەوام بە چاکەتییکی خۆلەمیشتی و
 هێلەکیکی پەشەوێ لە ئیواراندا دەردەکەوت. ئەو تەواوی بەغدا و هە
 جیگایەکی وێنەدەکرد کە کوچەیهکی تیا نییە پیاوی تیا ناوێد بێت...
 کابرا شارەزایەکی گەورە و سووچ و کەلهبەرە شەهوەتییهکانی پایتەخت
 بوو، گەرچی زۆر کەس بە قەپۆزێکی زۆر بۆ و درۆزنیان دەزانی، بەلام
 تائەوکات ئەدرێسیکی نەدابوو درۆ دەڕچێت، مامۆستا لە ماوهیهکی کەمدا
 وەک شارەزاترین سۆزانیاسی پایتەخت لە شاردا ناوبانگی دەکردبوو.
 خەڵک لە کاتی سەفەری بەغداددا مشورەت و ئامۆزگارییان لێوەردەگرت .
 کە گۆیی لە چیرۆکەکی «مەنگوپی بابەگەر» و حیکایەتی قوتابییه
 بریندارەکی زانکۆ گرت، بە دەنگە گەورەکی گوتی «هێی بابەگەر»
 گوێبگر، فیکرەت ئیحسان گۆلداڤچی یەکیەک بوو لە پیاوێ عاقلەکانی
 پایتەخت... گەر شتەکانیش قەبووڵ نەکات، وەک ئەم بەرازجنسانە ئێرە
 نایکات بە گۆلمەز و تەپ و تۆز... بۆ لەسەر من، دەزانم بە دەستی
 بەتال و پاشەلی پیسەوێ نایەیتەو... بەلام تۆزێ عەقل و هۆشی زیاتر
 لە گەڵ خۆتدا بەرە... تۆزێ عەقل و هۆشی زیاتر». قسەکانی مامۆستا
 تینیکیان دایە مەنگوپی بابەگەر بە شتێک لە بێواوێ بچیت بۆ مالی
 فیکرەت گۆلداڤچی.

له به یانی پۆژی دووهدا خالید ناموون، بیتهوهی دوکانه که ی بکاتهوه
چوو بۆ چایخانه ی «په پوله ی ئازاد». دوینن ئیواره کامه رانی سه لما
له وئ بینرابوو. بیریکرده وه که ده بیئت کابرا چ چاونه ترسیک بیئت، دوا ی
ئو به زمه وا ئاشکرا خۆی ده ریخات... چ بیسل و ده ستوه شیئینکی
بیپه حم بیئت؟ کوپه که به ئاشکرا دوژمنیکه ده بیئت ناموون حیسابی
تایبه تی بۆ بکات، هه ستیکرد ئه م کامه رانی سه لما یه ده بیئت له جنسی
ئو پیاوانه بیئت که تا ده که ون مل ناگێرنه دواوه، ئه گینا چ مانایه کی
هه یه، به مه به ستی کوشتن که سیک برینداریکه ییت و دواتر بیترس و
بیحیساب ده ریکه ویت و سل له هیهچ ده ره نجامیک نه که یته وه. هه ر
ئه وه ی به مه به ستی کوشتن چه قۆی له سنگی چه پی مه نسور ئیبراهیم
دابوو، نیشانه ی ئه وه بوو که دوژمنیک ترسناکه و ده توانیئت هه ر که س
بکوژیت... شه و که هه والی پیگه یشت کامه رانی سه لما له چایخانه ی
په پوله ی ئازاد بینراوه و چای خواردۆته وه و باسی ئه وه ی کردوه که
هیچ که س جگه له و نابیئت به میردی خاتوونی سه وسه ن فیکرته،
خولایه کی گه وره ی تیدا دروست بوو، بیبینیئت.

چایخانه ی په پوله ی ئازاد له سه ره تای هه فتاکاندا جیگای کۆبوونه وه ی
شاعیرانی ناکام بوو، هه موو ده هاتن له وئ به ده م گوێگرتن له کاسیتی
گۆرانیبیژه کلاسیکییه کانه وه له ئاه و سکالای ناو شیعردا نوقم ده بوون.

و حیکایەتی ئازارەکانی خۆیان دەگێڕایەو و لە خواردنەوێ چای پەش و دوکەلی جگەرەدا خۆیان دەخنکاند، بەلام لەسەرەتای هەشتاکانەو پوختساری شوێنەکان زۆر گۆڕا، بوو بە شوێنی کۆبونەوێ چەند گرۆپێکی جیاوازی لە خەلک، وەک وەستایانی کاشی، شۆفێری پاسەنەفەرەکان، هەندێ مامۆستای خانەنشین، چەند دەلالێکی خانوو کە نوسینگەی خۆیان نەبوو و لەوێ کاروباری کرپن و فرۆشتنیان جێبەجێدەکرد، جگەرە لە پێڕێک لە ترسناکترین چەقووەشیانەکانی شار. کامەرانی یەکێک بوو لەوانە ئێزێبەکانی کاتەکانی لەو چایخانەیدا دەبردەسەر. کۆرەکانی بێنیشیکی ئەبەدی بوو، لە زەمانێکەو کە لە قوتابخانە سەرەتایی هەڵهاتبوو، پۆڕێک نەچووبوو ژێر باری کاریکەو، خێزانەکانیان وەها دەوڵەمەند نەبوو بتوانن بەجۆرێک دەستی بگرن هەژاری پێوەدەرنەکویت، بەلام بەختیکی بێوێنە لە قوماڕدا هەبوو، کە زۆر شوو سەرسەختترین قوماڕچییەکان لە ئاستیدا دەستەووەستان دەمانەو.

خالید ئاموون کە چوو چایخانەکان، بۆنی چایەکی زۆر کۆلاو و هالووی ساردی هەندێک قالیبی سەهۆل کە یەکێک لەسەر تەختیکی گەورە دەشکاندن چوو بە پوویدا. چایخانەکانی گەورە و پاکوتەمیز دیاربوو، گەرچی زۆر قەرەبالغ بوو بەلام شوێنەکانی کەمێک بێدەنگ هاتە بەرچاو. دواي سەعاتێک دانیشتن توانی کامەرانی سەلما لە نێوان چاخورەکاندا بناسێتەو. گەنجیکی ئێچگار جوان بوو، بە قزێکی خاوی قەترانی و سمیل و پێشیکی قەلەمی پەشەو، پێستیکی شەرابی و جووتیک چاوی قەشەنگ. بێئارامی و تورپیی و نادانیاییەکی زۆر لە دیمەنیدا دەبینرا. لە دای خۆیدا گووتی «دەبیئت ئەمە چی بیئت... تۆ بلایی لە سوپا هەلنەهاتبیئت؟ دەبیئت پاکردووی جەنگ نەبیئت؟». ئەو بیروکەیی کە دەشیئت لە جەنگ هەڵهاتبیئت و بتوانیئت بەجۆرێک لە جۆرەکان بەگرتنی بدات، کەمێک ئارامیکردەو. بەلام خالید ئاموون خوشی لە سوپا

هه لهاتبوو، به وه ده ژیا که دهفته ری خزمه تکردنی سوپای به پاره یه کی ژۆر له خانە ی سه ریا زگری گشتیه وه به ساخته مؤرکردبوو، به جۆریک که س نهیده ژانی هه لهاتووی جهنگه، به لām گه ر بگیریّت و یه کیک به ته واوه تی بجیته بنج و بناوانی چیرۆکه که ی ئه وسا تووشی به لایه کی گه وره ده بیّت. کامه رانی سه لما بیباک چای ده خواره وه و تاو له یده کرد، به جۆریک له یارییه که دا نو قم بوو، هه ستی به چاوی خالید ئاموون نه ده کرد که به و چه شنه ورد سه رتا پای ده پشکنی. خالید ئاموون ئیستا هه ستیده کرد له به رده م ئه م دوو گه نجه دا شانس یکی ئه وتۆی نییه، هه ردووکیان له م شوختر و سه رنج پاکیشترن، راسته هیچیان به ئه ندازه ی ئه م له گه ل ئافره تدا نه خه وتوون، به لām دلنیا بوو ئه و ژنانه ی دینه کۆکا که ی ئه م له و ژنانه نیین که مرۆف عاشقیان بیّت یان ئه وان عاشقی که س بن، سروشتی یاریکردن له گه ل ژنانی کۆکا که دا شتیکی تره، به لām سه وسه ن فیکره ت له و کچانه یه که مرۆف یان ده بیّت شیتانه عاشقی بیّت یاخود ده ستی لێهه لگریّت و له بیرخۆی به ریته وه. بیر ی له وه کرده وه که نه گه ر سه وسه ن فیکره ت ته واوی پروده وه که بیستیّت، ده شیّت چۆن بیر له م کامه رانی سه لما یه بکاته وه، هه ولیدا ده موچاوی سه وسه ن له جۆره ساتیکی وه هادا به یینیته وه پیشچاوی خۆی، به لām نه یوانی. که له کاتی تاو له کردن و چا خوارنه وه دا به وردی لێپرما، کوپه که بیته ندازه جوان بوو، شتیکی له کتویتی و پامنه کراوی تێدایه که هه ر ئافره تیکی له ریشه وه ده هه ژینیّت، له گه ل مه نسور ئه سریندا نمونه یه کی ته واو جیاوازه. ئه سرین کوپکی ناسکی شاریه، که شتیکی ژۆر له پۆمانسییه تی تێدایه، چاوانی خۆشه ویستی لیده تکیّت، باریکی و غه مۆکیه که ی، باریکی و غه مۆکی عاشقه به سته زمانه کانه، به لām کامه رانی سه لما به هه مان پله به زه یی و په حمی مرۆف ناجولینیّت، له جانه وه ریکی دپ ده چیّت، به لām جانه وه ریکی قه شه نگ، جانه وه ریکی پال به ئافره ته وه ده نیّت بجیته ناو گه ره.

پامکردن و دهسته مۆکردنیه وه یاخود بچته سەر خولیای خۆشاردن وه له ژیریالی و دالده وەرگرتن له ئامیزیدا. به لام ئەی ئەم چیه؟ خالید ئاموون چیه؟. دلتیابوو له پوخساریدا سێحزێکی وه ها دلپهتی نییه بیکاته که سێک که که به چاو نوقانه وه شووی پێبکات، هێند هیه له هەردووکیان دهوله مەندتره، له هەردووکیان باشتەر ده توانیت خه وه نه کانی که به هینتیه دی، چاوانیشی نه تینیه کی تیدایه که ژنان هەزی پیده کهن، بیده نگتر و ئالۆزتره، جگه له وهی پاشه پۆزی له هەردووکیان مسۆگه رتر و مالی له هەردووکیان نارامتره. کێ چوو زانیت، کێ ده لیت کێزه که له و توخمه نییه که هەزی به جۆره ژیانکی بیده رده سه ریه، له گه ل میردیکی گه نچ و پاره داردا، کێ ده لیت راسته وخۆ ئەم هه لئابژیریت. دوا وه ئەم ده توانیت به درۆش بیسه لمیتیت که له سوپا ئازادکراوه و دهردی سه ربازی به دوا وه نییه، ئەوه یه کێکه له هه ره خاله گرنگه کانی هاوسه رگیری له مپۆدا... به لام له ناخی دل وه ده یزانی گه ر کێزه که له پۆحیشیدا وه ک پوخساری دهره وهی پۆمانسی بیت، ئەوا ژيانی له ته ک ئەمدا سارد و مردوو ده نوینیت... که هیه بۆ ئەوهی یه ک سه عاتی پۆمانسیانه بزێ، هه موو ژيانی خۆی ده کات به قوربانی. به لام ئیستا هه ستیده کرد مه ترسی هه ره گه وری پێشده می ئەو کامه رانی سه لمایه. گه ر سه وسه ن فیکره تیش پازی بیت شووی پێبکات، شته کان بیده رده سه ریه کی گه وریه تیناپه پ. به لام له دلی خۆیدا سویندی خوارد که ئاسان سه وسه ن فیکره ت نه دات به ده سه ته وه.

له نه نیشتیه وه گه چکاریکی پیر ماستاوی ده خوارد وه و باسی نرخێ وه ستای گه چکاری له شاره کانی تردا ده کرد. خالید ئاموون بینه وهی زۆر خه یالی لای فه زا و قسه کانی ناو چایخانه که بیت، بیرێ له پێگایه ک ده کرده وه ئەم کوپه له پێشده م خۆی لادات و له سه وسه نی دووربخاته وه. کوپه که قه د و بالایه کی بۆینه ی هه بوو، پته ویه کی گه وری ماسولکه و

ئه ستوورییه کی سه رنجراکیشی مل و ناوشان، به جۆریک خالید ناموون له بهرده میدا پیره له و بیجورم دهینواند. ئیستا که سهیریده کرد دلنیا بوو له بهرده میدا هیچ شانسێکی نییه. ههستیکرد ئه مرۆ پۆژیکی ره شه له ژیانیدا، له دلی خۆیدا گووتی «ناخۆ ده بیئت سه وسه ن فیکره ت عاشقی تریشی هه بیئت؟». به لام بهر له وهی که س ههستی پیبکات ده بایه ههستی و چایخانه که به جیبهیلێت. بۆیه که مجار له بهردهم ئه و چایخانه یه دا بیرى له کوشتنی کامه رانی سه لما کرده وه.

پروشه له پرسه ی میرده گه نجه کهیدا تووشی هه ره سیکی دهرونی
 قورس هات و وای لیها ت فیتی توند و چهند تۆبه تیکی هیستیری بیگریت .
 دوا ی ته وایوونی پرسه که، پروشه به ته واده تی گه رایه وه بۆ مائی فیکره ت
 گولدانچی، به لام هیند غه مگین و ته نیا و لاوازیو شتیکی له و پروشه
 قه شه نگه ی جار ان نه ده چوو که سالتیک له وه بهر له زه ماوه نده کهیدا
 نیوه ی پایته ختی سه رسامکردبوو، که له گه ل فیکره تی باوکیدا له
 تاکسییه که به رده م ده رگای مائی خۆیاندا وه ستا و سه وسه ن پاپکرد بۆ
 نه وه ی جانتا و که لوپه له کانیا ن لیوه ریگریت، پروشه ی وه که مه خلوقیکی
 غه ریب هاته بهرچاو که جیگای به زه ییه کی زۆره، به لام نه وه پڤگای
 نه وه ی لیته گرت به و خوشکه برینداره ی بلیت، کوژرانی میرده گه نجه که ی
 به هۆی خۆشه ویستی نه وه وه بووه، له بهر نه وه ده بییت تا ماوه دلسۆزی
 یادگار ییه کانی بییت و له وه فادا شوو به که سیکی دیکه نه کات. نه گه رچی
 قسه کانی سه وسه ن بریک له راستیا ن تیدابوو، به لام فیکره ت گولدانچی،
 سه وسه نی بیبه زه یی و دلپه ق هاته بهرچاو. فیکره ت ویستی که میک
 له گه ل کچه بچوکه کهیدا قسه بکات، تا به وجۆره به رابه ر خوشکه که ی
 دلپه ق نه بییت، به لام خانم به جۆریک له بیباکییه وه گووتی « کچ که
 عاشق بوو، ده بییت تا کوژتایی له گه لیدا بهروات، تا کوژتایی». نه مشیوه
 بیرکردنه وه یی سه وسه ن، باوکی له دل وه زۆر ترسان. سه وسه ن له و

ساله گەرمانه‌ی هه‌رزه‌کاریدا، له‌گه‌ڵ هه‌موو ناسکی و جوانیدا، نه‌خۆشی و لاوازی و سه‌رئێشیه‌ی هه‌میشه‌یی وازیان لێنه‌ده‌هێنا، زۆربه‌ی کاته‌کان ته‌نها و غه‌مگین دیاریبوو، به‌رده‌وام به‌ تراکسووتیکی په‌میه‌وه یان له ژووره‌که‌ی خۆیدا یان له کتێبخانه گه‌وره‌که‌ی باوکیدا خه‌ریکی کتێب خوێندنه‌وه بوو، خولایه‌کی سه‌یری هه‌بوو له‌سه‌ر بالنده و گوڵ و ناسه‌واره گه‌وره و کۆنه‌کانی دونیا شت بخوێنێته‌وه، زانیارییه‌کانی له هه‌ندیک بواردا گه‌یشته‌بووه ئاستی زۆر بلند. به‌ده‌گه‌ن نه‌بیته‌ گوێی له گۆرانی نه‌ده‌گرت، شه‌وانیش ته‌نیا ئه‌و کاتانه سه‌یری ته‌له‌فزیوونی ده‌کرد که لاشه‌ی کوزراوه‌کانی جه‌نگی پێشاندده‌دا. کێژه‌که له‌گه‌لیک شتدا بێبه‌زه‌یی ده‌رده‌که‌وت، له‌زه‌تیک شاردراوه‌شی له‌وه ده‌بینی نازاری خوشکه‌که‌ی بدات. له‌گه‌ڵ نه‌خۆشیه‌ نادیاره‌کانیشدا، عه‌زیمه‌ت و ئیراده‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو. کچیک بوو له‌وانه‌ی ئاسان پای خۆیان دروستده‌که‌ن، به‌لام زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌یگۆڕن. ئه‌و هێز و په‌قێتییه گه‌وره‌یه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و پوخواسه‌ منداڵانه و ناسکه‌یدا نه‌ده‌گونجا، گه‌رچی هه‌رده‌م نه‌خۆش دیاریبوو، به‌لام شتیک له‌ هێزی تێدا‌بوو که بۆ خانمیکی ناسک و منداڵکاری وه‌ک ئه‌و نا‌ناسایی و ترسناک ده‌رده‌که‌وت. پوخواسی له‌ فریشته‌یه‌کی نه‌خۆش ده‌چوو، قژکی زه‌ردی کورت، ده‌موچاوکی وردیلانه، دوو چاوی گه‌شی بێته‌ندازه کال، به‌لام په‌نگیکی سه‌بی و هه‌لبه‌زپکاو. ئه‌و په‌نگ په‌ڕین و لاوازییه‌ی به‌دیمه‌نییه‌وه بوو له‌ جوانی و سیحریان زیادکردبوو، هه‌ر که‌س ده‌بینی وایه‌زانی ناووه‌وای گه‌رم و خنکێنه‌ری ئه‌م شاره گه‌وره‌یه‌ی پێناکه‌وێت. جاریکیان که نزاری برای به‌ مۆله‌ت له‌ به‌ره‌کانی جه‌نگه‌وه گه‌پایه‌وه و خوشکه‌ نازیه‌که‌ی خۆی له‌ کاتی ئاودانی گوڵه‌کاندا له‌ چیمه‌نه‌که‌دا بینی، سه‌رنجیدا که کێژه منداڵه‌که‌ی دوێنێ هێدی هێدی خه‌ریکه گه‌وره‌ده‌بیته‌ و مه‌خلوقیکی زۆر جوانی لێده‌رده‌چێت. به‌ باوکی گووت ده‌بیته‌ زۆر ئاگاداری ئه‌م که‌چه‌بیته‌

ئەمجۆرە جوانییە خەلکیکی زۆر بەدبەختدە کات. فیکرەت گۆلدانچی
سەرئەوێ دا کە نزار بایەخیکی گەورە بە سەوسەن دەدات. نزار
هەندیک ئێوارە لە ژووری دانیشتنە کەدا، یان لە چیمەنە کەدا، یاخود لە
بەلکۆنی دیوی ئەو دیوی قاتی سەرەوێدا، باسی جەنگ و ژیاڵی ناو
سەنگەرەکان و شەوانی پەلامار و دیمەنی کوژراو و دیلەکانی بۆ سەوسەن
دەکرد. شتێک سەوسەن تێنە دەگەشت ئەو بوو نزاری برای بۆ لەو
جەهەنمە هەلنایەت. چیرۆکی خۆشەویستی و ئەو شتانەی بە درۆیەکی
گەورە دەزانی، کێزە کە سووک و ئاسان باوەڕی بە خۆشەویستی نەبوو.
پۆتیک سەوسەن، نزاری داوە تکرە ناو کتێخانە کەوێ و هەولێدا لە
رێگای وێنە و نەخشە و زانیارییە جوگرافیە کەوێ براکە ی تێگەتێت کە
دوێنا چەند گەورە و زەوی چەندە بەرینە، بەجۆرێک مۆف پێویست
ناکات و هەستبکات دیلی جێگایە کە. جیهان لای سەوسەن بەجۆرێک
گەورە و کراوە بوو مۆف خۆی نەبێت هیچ بەرەبەستێک نەیدەتوانی
رێگای لێبگرێت. لە رێگای نەخشە و کتێب و پێنما گەورەکانی ناو
کتێخانە کەوێ هەولێدا نزار تێگەتێت کە دەتوانێت لە بری ئەوێ
بۆ جوانی کچێک خۆی بە کوشت بدات لە سێحری گەورە و ئەم
دوێنایەدا خۆی ونبکات، کتێبی گەورە و ماسییە ناوازهکانی پیشاندا،
کتێبی شوێنەواری گەورەکانی سەر زەمین، کتێبی نەتێنێی سەیرەکانی
جیهان، کتێبی تایبەت بە ئەتیلیی نیگارکێشە بەناویانگەکانی دوێنا،
جلدێکی مەزنی هەزار لاپەرەیی دەربارەی پەیکەرە ناوازه و کۆنەکان،
بەندیکی لە چەرمگیراوی تایبەت بە ئاسەواری شارە نەغز و پووخواوەکان
و دەیان شتی دیکە کە بێسنووری جیهان و زەمان نیشان دەدەن. ئەو
ئەوێ سەوسەن فیکرەتی سەرسامدەکرد گەورەیی جیهان بوو، کچە کە
ئاشکرا مۆفی وەک شتێکی بچوک دەبینی کە دەتوانێت ئاسان خۆی لەم
دارستانە مەزنەدا بشارێتەوێ. گالتهی بەو دەهات کە براکە ی لە پێناوی

خۆشه وستی ژنیکدا دنیای وه ها له پێشچاو بچوکتۆته وه . پێنماییه کانی سهوسه نی مندال سوودی نه بوو، نزار بهرله وهی بگه پێته وه بۆ جهنگ، به خوشکه که ی گووت «سهوسه ن راستیه که هیه بیرت نه چیت، سیحری مرۆف، له سیحری هه موو گهردون گه وره تره» .

له کۆتایی سالی ١٩٨٥ دا نزار کۆزا و له تابووتیکی داپۆشراو به ئالای عێراقدا مه یته که ی گه یشته وه بهرده رگای مائی گۆلدانچی، کاره ساتی کۆزانه که له خیزانی گۆلدانچیدا ژیا نی سه ر له بهر هه لگێرپایه وه . دوا ی مانگی که به سه ر پر سه که دا گۆلدانچی هه ستیکرد له م شاره گه وره یه ی به غدادا، هه یچ شتیکی نییه بۆی بژی و که کانی شی هه یچیان نییه بیان به ستیته وه، نه وکات کۆی خیزانه که به برین و کۆستیکی گه وره وه بریاراندا بگه پێته وه بۆ باکوور. ته نیا شتی که بیتوانیایه نازاری کۆزانی کو په که لای فیکره ت هێوریکاته وه گه رانه وه بوو بۆ لای برا و خوشکه کانی، بۆ بێشکه ی دێرینی مندالی و گۆره پانی کۆنی گه نجی... له هه فته ی یه که مه وه فیکره ت گۆلدانچی ئاسووده یی و هه یمنیه کی پۆحی تیگه رپایه وه، پرۆشه ی کچیشی به و دنیا نوێ و خزمه دلگه رمانه دلخۆشبوو. خزمه کانیا ن به جوړیک پشتیا ن گرتن و له ده وریا ن کۆبوونه وه، کاتیکیان بۆ ته نهایی و هه سه رت و غه مزاردن نه ما، به لام له گه ل هه موو نه و کۆمه ک و هاوکاری به دا سه وسه ن دوا ی هه فته یه که هه ستیکرد نه م شاره تاراوگه یه کی گه وره یه، شاریکه له ناو په شه با و گه رما و ته پو توژی خۆیدا نو قمبووه و دوور له هه موو دنیا له شو یینیکی چه په ک و لاتهریکدا بیرچۆته وه، هه ر له هه فته ی یه که مه وه تیگه یشت که تا کۆتایی له م شاره دا وه ک یه کی که ده ژێ به ره و ده ره وه ی ژیا ن دوور خرابیته وه .

فیکرەت گۆلدانچی مەنگوپى بابەگەورەى وەک شىتێکى ترسناک ھاتە پێش چاوە ھەولێکى زۆر دەدات دیوێ پاستەقینەکەى خۆى و دەمواوە ژێرەکییەکەى نەبێرێت، شتێک لە فێل لە سەیرکردنى مەنگوپدا ھەبوو نەدەشاردرايەو، فیکرەت لە ژيانى دوور و درۆژیدا ئەم نیکاکردن و قسەکردنەى لە بەرپرسە دەولەتییەکان زۆر بینیبوو، کە زۆریەیان کەسانی لەجۆرى مەنگوپپوون و فیۆرى ھەندیک ئەتەکیۆتى تايبەتى بووبوون، بەلام ھەستیکرد مەنگوپ خۆى زۆر ئەزىەت دەدات تا باش دەریکەوێت. کە دواى زەحمەتێکى زۆر تێگەیشەت ئەم پیاوێ ھاتووێ گەفتێکى سەرەتایى دەربارەى شووکردنى کچەکەى وەرێگرێت، کەمێک پەشوکا، وەخت بوو توپەبوونیکی کتوپر و ناوێخت بێگرێت، بەلام وەک پیاویکی سەبوور پێکەنى و بە کەمێک شەرمەوێ پەنجەى پاوێشاندا و بەدەنگێک کە لەرەى خەجالەتییەکى تێدایوو گووتى «دەمەوێت ئەم کامەرانى سەلمایە ببینم... دەمەوێت ببینم، تا نەببینم ھیچ شتێک نالێم... ھا من دەبێت ببینم... ئێنجا گیانى من..... ئێنجا قسەدەکەین... شیر لە بێشەدا ناکرێم». مەنگوپى بابەگەورە دانیابوو فزولێکى زۆرى لای خواوێن مالا کە بۆ ببینی کامەرانى سەلما چاندو، ئەوێ زۆر دلخۆشیکرد. بەلام ئاشکرا فیکرەت بەختەوێر نەبوو ناسکترین کچى خۆى لە پێگای کەسیکی وەھاوێ بدا بە شوو، مەنگوپ شتێکى ترسناکى تێدایوو جێگای متمانە و بڕوا

نه بوو. هه ر ئه و شه وه کاتیک سه وسه ن فیکره ت هه والی خوازی پنیکاره که ی خۆی بیست وه ک که مه یه کی پر گالته و چه فه نگه ده ست پیکردی ت به بیباکییه وه گووتی « دلنیا م شووی پیناکه م... به لام زۆر چه زده که م ببینم». دواتر به پرۆشه ی خوشکی گووت « دۆعام بۆ بکه کوپکی جوان بی ت، چه زده که م یارییه کی زۆر زۆر دریزی له گه لدا بکه م». ئه و کات هیچ شتیکی ده رباره ی بریندار بوونی مه نسور نه سرین نه ده زانی.

مه نگوپر یابه گه وره به خۆش حالیه وه گه رایه وه بۆ ماله وه. له رینگا به رده وام بیر ی له «حه سه نی پوره مه هتاب» ده کرده وه، یه کیک له چه قۆ کیشه کلاسیکییه کانی شار که خۆی ژنی نه بوو، به لام هه موو ژیا نی بۆ خوازی پنیکردن و داوای ژن بۆ خه لکانی تر ته رخا نکر دبوو، به ر له مردنی یه کیک بوو له خوازی پنیکاره به ناویانگ و گه وره کانی شار. مه نگوپر زۆر جار ئه و قسه یه ی حه سه نی ده هاته وه یاد که له سه ره تای هه موو شاییه کدا ده یگووت «مه لعونه ئه و کچه ی له م شاره دا له دایک ده بی ت... مه لعونه ئه و کوپه ی ژنی تیا ده هی نیت، مه لعونن ئه و ژن و میرده ی تا مردن تییدا ده می ننه وه». هه ستیکرد ئه و سه وسه نه به سه ته زمانه، ئه و کچه غه ربیه یه زۆر شت له سه ر نه م شاره نازانیت و ده شیت له نیوان نه م دوو عاشقه بی می شکه دا سه رده رنه کات و ونبی ت. گووتی «نه م شاره له نه نوهر زیوا ل به ولاوه عاشقی تیا دروست نه بووه، هه موویان درۆ ده که ن... قه سه م به خودا هه موویان درۆ ده که ن، به لام له گه لیدا ده پۆم، بزانه م تا کوئ ده گات... هه تیوه که شتیکی تی دایه نا کریت ده سستی لی به ر ده ی ت». ئه و نه یده توانی وه ک حه سه ن بی ت، ناتوانیت ژیا نی له خوازی پنیکردندا بۆ نه م و ئه و بیاته سه ر، به لام ده توانیت تاسه ر له گه ل نه م چیرۆکه دا به وات، دلی بی مانا به م کوپه ده سووتیت، زۆربه ی چه قۆ کیشه ته مه نداره کانی شار، گه نجیک یان دووان له میژوو یاندا هه بووه که وه ک باوکیکی دلسۆز ده ستیان گرتوون. گه ر خۆی له گه نجیدا یوسف که ویا ر ده سستی نه گرتبا یه،

دەردەچوو؟ دەکوژا یاخود یەکیکی دەکوشت و دەبایە تا دەمریت لە
هەڵاتندا بایە. ئاە خوایە بەلام ئەم لە کوێ و یوسف کەویاری گەورە
لە کوێ؟ ئیستاش کە تەمەنی لەسەر و چلوی پێنجەویە، زۆر شەو خەو
بە یوسف کەویارەو دەبینیت، چەقۆگرتنەکە، زەردەخەنەکانی لەکاتی
شەردا، پۆشتنی بە شەقامەکاندا، ئەخلاق و دادەپەرەرییەکە، ئەو
دەستەسەرە پەشە دەخستە بەر پشتمنەکە، ئەو نیگایانە لەکاتی
دۆمینەدا سەیری بەرابەرەکە پێدەکرد. تاکە شتێک لە ژانییدا بۆتوانیت
بیگات ئەوێ دەست لە کامەرانی بەرنەدات... ژانی خۆی بە جۆریک
بێمانا و پوچە هیچی نوێی تیا سەوز نابێت، تاکە شتێک لە ژانییدا
مانای هەبێت، هەولبەدات ئەم خەونە بۆ کامەرانی سەلما بەپێنیتە دی.
بەلام ئەو فیکرەت گۆلدانچیە وەک پیاویکی سەیر ھاتە پێشچاو، لەو
پیاوانە بە کچەکەیان دەلێن «خۆت بپاریدە... خۆت ھاوسەری ژانیت
هەلبێژرە»، خۆی گەورە شتی وا چەند بێمانایە، گەر وانەبایە زۆر ئاسانتەر
بوو، پارێکردنی فیکرەت گۆلدانچی پەنگە لە پارێکردنی کچەکە ئاسانتەر
بێت. لەوە دڵنیانەبوو کە ئایا هەموو ژنانی دنیا ئەوێان پێخۆشە
خۆیان ھاوسەری خۆیان هەلبێژرن؟ زۆرێکی ژنانی دنیا ناتوانن بە
غەریزەیی خۆیان پیاوی باش و خراپ لە یەکتەر جیا بکەنەو «قەسەم بە
خۆ ناتوانن جیا بکەنەو» لە دڵی خۆیدا مەنگوپێ بابەگەورە وایگوت.
ئەو شەو کە گەریاوە بۆ مەل و خەوت، تا بەیانی خەوی بە
یوسف کەویار و حەسەنی مەھتاب و کامەرانی سەلماوە بینی. بۆ پۆشی
دوایی بەیانی زوو، کامەرانی لێفەکە لەسەرلادا و بە شاگای ھێنایەو و
پێیگوت «شتێکی خراپ لە گۆرپی، پۆلیس بە دوامدا دەگەرێت...
دوینێ شەو لە مانی ئێمە بوون». مەنگوپێ بە سەر و پوختاوی ترشاوی
بەیانیانەو گوتی «زیاد لە بیست ساڵ پۆلیس بەدوای حوسەین قەرە
و پەسولی مام چاوەشدا دەگەرێن و نەیانگرتوون، نیوەی پیاوی ئەم

شاره فایلیکیان لای پۆلیس ههیه ... له م شارهدا گهر پۆلیس سهعاتی یه کهم نه تگریت، ئیتر تاده مریت ناگیریت، باشتترین شت له پۆلیسی ئهم شارهدا نه وهیه که دواى تپه پرینی یهک پۆژ به سه ره ره شتی کدا حیکایه ته که یان له بیرده چیت وه ... قه سه م به قه بری مردوی هه ردووکمان جۆره به شه ریکن هه چیان له بیر نییه، میشکیان له میشکی سمۆره خالیت ره .

کامه رانی سه لما له وانه نه بوو زۆر له پۆلیس سلّیکاته وه، به لام له وانه ش نه بوو خۆی بدات به ده سه ته وه، به لام مه نگوپ هه رگیز ترسی له پۆلیس نه بووه، به درێژایی ژيانى بیرى نییه پۆلیس له هه قى هه چ چه قۆکیشیک یان ده مانچه کیشیکى راسته قینه هاتبیت، هه میشه با وه پى وابوو که ترسنۆکه کان ده بن به پۆلیس. مه نگوپى بابه گه وه پێیگوت که شتیک له وه گرنگتر نه وهیه که فیکره ت گۆلدا نچى ده یه ویت ببینیت، ده یه ویت بزانی ت ئهم جوامیر ه کتیه که هاتۆته خوازی بنی که که ی. کامه رانی سه لما ئاواتی ده خواست شته کان به وجۆره نه پۆن، بتوانیت سووک و ساده ده ستی که که بگریت و ببیت به ژنى بێنه وه ی به م پێگا دووردرێژه ی خوازی بنی و بیرکردنه وه و دوودلیدا بروات. به درێژایی ئه و به یانییه مه نگوپى بابه گه وه له سه ر ورده کارییه کانى ده رکه وتن و خۆده رخستنى له به رده م فیکره ت گۆلدا نچیدا قسه ی بۆ کرد، پێیگوت «ئه و گۆلدا نچییه پیاویکی بێمشک نییه، له منى بیسته، پیاویکی زیره که . خه لکی زیره کیش من و تۆیان خو ش ناویت، تا ئیستا هه چ پیاویکی زیره کم نه بینیه منى خو شبویت، له به ره وه ی واده زانن ئیته له زیره کییه که یان تێناگه ین ... چنده من و تۆ له وه ده ترسین ترسنۆک ده ربکه وین، ئه ژتومان له شتى واده شکیت و سه رشیت ده بین، پیاوی زیره کیش وه هابه، که لله یی ده بیت یه کێک زیره کییه که ی نه بینیت. قه سه م به ئه سحابه، خه لکی زیره ک له خاله تی وه هادا تیکده چن و سه

لاقى خۆيان تىڭكەلدەكەن... ئاھ كامەرەن دۆلانى... لەو كاتەدا دەبن بە گەمژەى تەواو... لەو كاتەدا مەن و تۆ لەوان عاقلترین... مەن پیاوێى زۆر عاقلەم بىنیوہ تەواو بە لەسەبووہ... بە شەر وەھایە... عاقلترین پیاویش شتىك ھەيە بە لەسەیدەكات، عاقلەكان بەوہ بە لەسەدەبن تىيان نەگەيت چەند عاقلن».

ھەردووکیان تەواوێى ئەو پۆژەیان لە گەپان و خۆئامادەکردن و جەل ھەلبژاردندا بۆ پىشھاتەكانى داھاتوو بردەسەر. شەو بىئەندازە خۆيان مەستکرد، لە مالى «مستەفا سەوزە» تا درەنگ لە گەل كەسانىتىكى مەست و قومارچىدا شەرابيان خواردەوہ، باسى ھەموو شتىكيان كرد، باسى جەنگ لە پىشى پىشەوہى ھەموو قسەكانياندا بوو. مەنگوپ پاي وابوو «سیاسەت ئەو شتە پىس و پۆخلەيە كە ئىنسان ناتوانىت قوونى خۆى لىپاكبكاتەوہ». ھەركات باسى سیاسەت گەرم بووایە مەنگوپ پىڭكەكەى ھەلدەداو دەيگوت «باسى يارى بكەن، باسى كچى دىنار و وە لەدى كوپ بكەن... واز لە سیاسەت بھێنن». مەنگوپ بەدەنگە منگنەكەى باسى ژنىكى كرد كە لە پشت مێردەكەيەوہ عەشقبازی دەكات، يەكێك گوتى «بەقەبرى باوكم مێردەكەى خۆى ئاگای لىيە و قسەناكات»، بەلام مەنگوپ گوتى «وانىيە... ئىمەى پیاو كۆمەلن حیوانى خوشباوھەپىن... كۆمەلن حیوانى نەقامىن ئەو شتانە بەتەواوێى ناچىتە مێشكمانەوہ، شەھابى بەھە ئازاترىن كوپى ئەم شارەبوو، ژنەكەى ناپاكى لىدەكرد، شەھاب بەچاوى خۆى دەبىيىنى و باوھەپى نەدەكرد، تا دواچار ژنەكەى لەگەل ھەتيوێكدە ھەلھات و يەك كەس دواى ئەوہ نەبىيىنيەوہ... بە قەبرى عەزىزى ھەموومان... ئىمە جگە لە حیوانى خوشباوھەپى ھىچى تر نىن... پیاو تاكە حیوانىتىكە لەسەر ئەم ئەستىرەيە كە خۆى بە زىرەك دەزانىت، لەبەرئەوہ لە ھەر حیوانىتىكى تر بىمىشكترە».

ئەوشەوێ پێکرا قسەیان لە نیازی کامەرانی سەلما کرد بۆ ژنەپێتان.
 مەنگوپی بابەگەرە جێش و خروشیکی شیتانەیی لە کامەرانی سەلمادا
 بینیی، هێژیک هەرگیز بەو پووینیە لە خۆیدا نەیبینیوێ. مەنگوپی لە
 ناوەراستی هەموو مەستەکاندا هەستا و گووتی «قسەم بە خوا، گەر
 لە پێناوی ئەوێدا سەد مردوم لێ مردووی، دەبێت وابکەم ئەم کوپە
 بە نیازی خۆی بگات... بابخۆینەوێ لەسەر شەرفی مەردترین کوپی
 شارەکهان، کامەرانی سەلما»، هەموو چەپڵەیان بۆ لێدا... شەرابیان
 هەلدا، تریقە و فیکەیان تا درەنگ دەگەیشته ئاسمان. ئەو شەو
 کامەرانی سەلما هەستی بە دڵنیایی و هێژیکی گەرە کرد، ئەو وای
 لێکرد بەختەوێرێت، مەست بێت، پێکەنێت و زیاتر و زیاتر بخواتەوێ.

مه‌نسور ئیبراهیم ئەسرین دواى پێنج رۆژ مانەوه له خهسته‌خانه
 گه‌رايه‌وه بۆ ماڵ. ئەوهى جارێكى دى شه‌قام و كۆلان و پاسارییه
 كزه‌كان ده‌بینیت دلخۆشیکرد، به‌لام هه‌ستى به‌ لاوازییه‌كى گه‌وره‌ كرد،
 به‌جۆریك به‌زه‌یى به‌ خۆیدا هاته‌وه. هه‌ستیکرد له‌وه لاوازتره‌ كه‌ خۆى
 له‌ خۆى تێده‌گات، له‌ هه‌موو مه‌خلوقاته‌كانى تری دونیا لاوازتره‌. كه‌
 له‌ تاكسییه‌كه‌ دابه‌زى و ده‌ستیان گرت، دلنیا‌بوو لاوازییه‌كه‌ى ته‌نیا
 په‌یوه‌ندى به‌ برینه‌كه‌یه‌وه نییه‌، به‌لكو په‌یوه‌ندى به‌ پۆحیه‌وه هه‌یه‌.
 ئەوهى كه‌ تا ئیستا ده‌ژى و زیندوه‌ غه‌مگینیکرد، بیرى لای ئەوه‌ نه‌بوو
 چۆن تۆله‌ له‌ كامه‌رانى سه‌لما بكاته‌وه، به‌لكو بیرى لای ئەوه‌بوو چۆن
 به‌سه‌ر ئەو به‌تالییه‌ ناوه‌کییه‌ى خۆیدا سه‌ریكه‌وێت. بۆنى ئەو كۆلانه‌
 مه‌لعونه‌، كپى ئەو كوچه‌یه‌ كه‌ به‌دریژایى زستان به‌جۆریك شێداره‌ مڕۆف
 واده‌زانیت له‌ ناو هه‌ورێكدا دانیشتوو، بۆنى سنه‌ویه‌ره‌ شێداره‌كان،
 دیمه‌نى ئەو داره‌نجیره‌ نه‌خۆشانه‌ى له‌ سیاجى حه‌وشه‌كانه‌وه وه‌ك مردوو
 به‌سه‌ر دیواره‌كاندا شوڤده‌بنه‌وه، هێنده‌ى هه‌ستى خنكانتێكى كتوهرپیان
 تیا دروستده‌كرد، هه‌ستى گێژییه‌ك كه‌ په‌یوه‌ندى به‌ تینه‌گه‌یشتنى
 دونیاوه‌ هه‌بوو، ئولفه‌ت و ئارامیان تیا نه‌خولقاند. ئەوانه‌ى له‌ به‌رده‌رگا
 پێشوازیانكرد زۆربه‌یان خزم بوون، مام و خال و خالۆزكانى ئیبراهیمی
 ئەسرین. خێزانیكێ گه‌وره‌ كه‌ پێیابوو ناتوانیت له‌ هه‌چ شتێكدا پشتیان

پێبیه ستیّت، ههستی کرد دۆستیکی راسته قینهی له م دنیا به دا نییه . له نۆی
میوانه کانیدا «ساقی مه حمود» ی ناسییه وه، ئه و گۆرانپێژه ناسراوه ی
که خه ریکه ورده ورده ده چێته ساله وه . له مندالییه وه جۆره سۆزێکی
له گه ل ئه م پیاوه دا هه یه، نا له به ره وه ی زۆر حه زی له ده نگیتیی، به لکو
له به ره وه ی شتی که له بێباکی قوولی تێدا به ... بێباکییه کی ترسناک ...
زۆرجار هه مان پێشه ی بێباکی له خۆیدا هه ست پێده کات، به لām ئیستا
ده یویست له جێگایه کدا به ته نیا پالێکه وێت و بیرکاته وه . ترس له و
هه موو ده نگه ده نگه له ناوه وه دلی ده گرت، دلنیا بوو هه چ که سێک له م
شاره دا نییه به توانی کۆمه کی که سێکی به ده بختی وه ک ئه و بکات، له به ره وه
پێیوابوو ئه م ئاهه نگه ی خزه مانه ی ده یگێژن هێنده ی تر غه مگینه ده کات و
واده کات به زه یی به خۆیدا بێته وه . له نا کاو هه ستی کرد له هه موو شتیکی
مالی خۆیان غه ربیه، له حه وشه که یان، له گۆلدانه گه وره کانی باوکی، له
پاسارییه کان، له هه تاوی ده زه کردوی زستان بۆ ناو ژووره کان ... پێشتر
بینینی ئینجانه ی گۆل، سه رنجدان له دره ختی به ردار و ته ماشا کردنی
جلی سه ر ته نافه کان، لای ئه و ئاماژه یه کی قوول بوون بۆ جو له و ژیان
و زیندویتی، ئه وه ی مۆفه کان به رده وامن، خۆشحالیده کرد، به لām ئیستا
هه ستی کرد خۆی له و مه خلوقه لاوازه یه که ناتوانی ت به رده وام بی ت.
که چووه ژووری یه که مجار چاوی به تابلۆیه کی گه وره که وت، نیگارێکی
دێرینه، وێنه ی چه ند بالنده یه کی ته نیا که له سه ر قه فه زێکی خالی
سه یری ئاسۆیه کی دوورده که ن، ئه وه یه که مجاری بوو هه ستبکات بالنده کان
بیرده که نه وه ئاخۆ بفرین یان بگه پێنه وه ناو قه فه زه که . چه نده ها سال
بوو ئه و تابلۆیه ی ده بینیی، به جۆری که وه ک به شتیکی ئه به دی دیواره که ی
لێها تێبوو، تابلۆکه وه ها به و جێگایه وه نوسابوو، وه ک هه موو ئه و شتانه ی
له ناو په وتی ئاسایی شته کانداندا نوقمه دن، بووبوو به ژێر شه پۆلی
کوشنده ی دیمه نه دووباره و ئه زه لیه که نه وه . له چاوتروکانێکدا خۆی وه ک

تابلۆکە بینی... وەک شتیکی که هەمیشە لیڤە لە ناو شتەکاندا بوو و کەس نەیبینیو. خۆشی بووبوو بە بەشیکی لە هەموو شتەکان، بە بەشیکی لەم کۆڵانە، بەشیکی لەو شارە، بەشیکی لە خەلک، پەلەیهکی ئادەمی وەک هەموو پەلەکانی تر... لە قوولاییدا خۆشحال بوو که ئەو خەنجەرە ی بەرکەوتوو، هەستیدەکرد ئەو خەنجەرە بەر بۆشی و بەتالی ژيانی کەوتوو، بەر ئەو هیچیە کەوتوو که لە ناو وەیدا دەژی. لاوازییەکی لەو وەبوو که نەیدەزانی چی بکات... هەستیکرد حیکایەتی وەک عاشقیکی ئیستا بە هەموو شاردا بلابووتەو، بیئەوێ لە راستیدا خۆی دلنایاییتی چی لە باردایە. که خۆی لە ناو جەنجالی خوشک و پور و ئاموژن و پورزا و خالۆزاکانی باوکیدا بینی، که ئەو هەموو جۆرە عەترە ی هەست پیکرد تیکەل بە شێ و ساردی ژوورە که دەبوون، گێژییەکی لە ناکاو دایگرت، بۆ ئیستیکی فەرشە شینەکی بەرپیی وەک حەوزیک هاتە بەرچاو، که ژمارەیک گۆلی سەرناوکه ووتو لە ناویدا مەلەدەکن. بۆنی مریشکی کولاو و هالۆی ئەو مەنجەلە فاسۆلیا گەورانی پوریکی پۆیدەکرد، ئەو هەستی بیزارییە ی تیا گەورەترکرد... هەستیکرد لە بری ئەوێ توپەبیئت دلی بەبرینەکی خۆی خۆشە... ئەو برینە ی که تا دەمریئت لاوازی خۆی بیردەخاتەو. دلنایابوو که سەوسەن فیکرەتی خۆشدەوێت، بەلام خۆشەویستیەیک نییە بتوانیئت لە پیناویدا چەقۆ بوەشیئەت. ئیستا دلنایابوو پیاوانی لاواز بەجۆریکی تەواو جیاواز لە پیاوانی ئازا عاشق دەبن... دلنایشبوو خۆی لە توخمی پیاو لەوازهکانە... پیاو زۆر لاوازهکان. بە ئەندازەیک لاوازه نازانیئت دەتوانیئت لە ژيانیدا چی بکات، هەتا ئەوێ کۆلیژ تەواوبکات و بیئت بە دەرچوویەکی بەشی بایۆلۆژی مایە ی قیزیوو لەلای، بیئت بە کەسیک که لاوری هەیه، بیئت بە مامۆستایەکی لاوازی بایۆلۆژی، یان بە فەرمانبەریک لە بەرپۆهەرایەتی کشتوکال یان پاراستنی سامانی

ئاژه لدارى... خۆى له هه موو ئه و پۆلانه دا وهك كه سێك ده بىنى كه شایسته ی به زه یى و پێكه نینه . ئه وه ی وهك عاشقیكى لاواز بژى و بتلیته وه، خۆى وهك كه سێكى شكسته ببینیت كه ئازاره كانى خۆى به زه ویدا پاده كیشیت، نمایشك بوو زیاتر له گه ل پۆحیدا ده گونجا... له كاتیکدا ته واوى خزمه كانى هه را و هوریایه كى بیسه روبنیا ن له هه موو ژووره كانى ماله كه دا دروستكردبوو، له كاتیکدا هه ندیکیا ن له سه ر چه ند قاپیکى سه فه رى پاقله ویا ن ده خوار و هه ندیکى دیکه یان به پتوه په رداخى شه ربه تیا ن پتوو، ژنه كان له گه رمه ی ده نگه ده نگدا بوون له سه ر چۆنیتى دروستكردنى قالدیک كێكى گه وه به فانیلاو كێمه وه، مه نسور ئه سرین دوور له هه موو خولیا و خه یالاتى ئه وان له خۆى ده پرسى ئاخۆ خۆشه وىستى بۆ سه وسه ن فیکه رت هینده قووله كه له پتئاویدا به ریت؟.. به چاكه ته كۆنه كه یه وه كه مێك له ناو ماله كه دا گه را، له پێكددا به كامه رانى سه لما ژۆر سه رسامبوو، ئه و هه رگیز توانای وای له خۆیدا شك نه ده برد له پتئاوى خۆشه وىستیدا چه قۆ له یه كێك بدات. له دلى خۆیدا گووتى «ئه و عاشقیكى له من گه وده تره... من هه یج نيم له به رده م ئه ودا، ئه و هه زارچار له من باشته ره». دانیابوو گه ر سه وسه ن به چیرۆكه كه بزانیته له برى ئه وه ی به زه یى پتدایته وه پێكه نینى پتدیت... له ناخى دله وه حه زیده كرد سه وسه ن هه یج شتێك ده رباره ی ئه و شه وه نه زانیته، هه یج شتێك.

كاتیک له سه ر ئه و قه ره وپله یه دانیشته كه بۆیا ن ئاماده كرده بوو، هه ستى به ده ستى قورسى پیاویكى بالابه رزكرد، پیاویك كه گه لێك به وبقار ده ینواند، به سمیالیکى ماش و برنج و پوخسارنكى چرچ و گۆنایه كى قوپاوه وه، مه نسور ئه سرین ناسییه وه، ساقى مه حمود بوو به خۆى و چاوه شینه كانییه وه كه هه میشه بریسكه یه كى قوولێ ژیا ن له ناویدا ده دره وشایه وه... لیپهرسى «حالى برینه كه ت چۆنه؟». نه یزانی

وه لامبداته وه، نه و گۆران بێژێکی ناسراو بوو... به و گۆران بیا نه به ناویانگ
 بوو که له گهڵ تیبێکی میلیدا تۆماریکردبوون. گۆران بیه کانی پریوون
 له وشه ی بازاری، به لام نه وه ی موفیک هیه له م شارهدا ده توانیت وهک
 شایه ر بژی، شوینی حورمهت و پێزی گه وه ی مه نسور بوو... شاره که
 له وه به پێرتربوو که مروف ئاسان بتوانیت تیا بیهت به شایه ر. مه نسور
 سه ری به رزکده وه و گووتی « ساقی... عاشقی تری بینیه، له سه ر
 عه شق کوشتی بیتیان؟ ». گووتی « هه موو شتی که له م که لاهیه دا بووه
 به ته مسیل، له من بپرسه، له میژه پوودای وهک نه مه ی تۆ پووی
 نه داوه... بۆیه چیرۆکه که ی تۆ به پاستی کاری تیکردم ». به هیمنی
 ده می له گوئی مه نسور نزیککرده وه و چرپاندی « کاری که ده که م خه لک
 ئاسان حیکایه ته که ی تۆ له بیر خۆیان نه به نه وه... بوه سه ته ده بیت وهک
 عاشقی که پاسته قینه بجیه میژووی نه م شاره وه، ساقی مه حمود نیم گه ر
 شتی که گه وه م بۆ نه کردی ». مه نسور نه سرین هه ستی به پاچه کانی که
 ناوه کی قوول کرد، نه وه ی هه موو شار وهک عاشقی که گه وه بیناسن،
 له دله وه ده یترساند، نه وه حیکایه تی که دواتر پیریش بیت که س له
 بیر ناچیه وه، هه تا بۆ نه وه کانی دواتریش جی ده میتیت... ئیستا
 دانیابوو نه و چه قویه بۆ هه تا هه تایه زیانی گوریوه. له ناخی دله وه
 ویستی تکه له ساقی مه حمود بکات، هیه شتی که بۆ نه کات و لییه گه ریت
 له گه ل ئازاره کانی دا ته نیا بژی، به لام نه یوانی هیه بلێ، چونکه دروست
 نه یده زانی ساقی مه حمود ده یه ویت چی بکات.

له ئیوارەى هەمان ئەو پۆژەدا کە مەنسور ئەسرین لە خەستەخانە
 ھاتە دەری. خالید ئاموون بۆ ئەوەى چیرۆکی خوشەویستییه کەى باسبکات
 سێ خزمى نزیکى خۆى کۆکردەو، ھەر سێکیان کەسانى ناودارى ناو
 عەشرەتى ئاموون بوون. سەلامى ئاسنگەر، قەلەندەر ئاموون، لەتيف
 ئاموون. سێ پیاو کە ھەر سێکیان پابوردوویە کى پى و ژيانى کى جەنجال
 ژيان، سەلامى ئاسنگەر گەرەترین چەک فرۆشى شار بوو، بە نەینى
 بازىرگانی چەکى سووکە لى دەکرد، قەلەندەر ئاموونیش بەرپرسى
 کۆنى تۆپخانەکانى شوپش بوو، لە سالانى شەست و حەفتادا ناویک
 بوو لە تەواوى کوردستاندا ناسرا بوو، لەتيف ئاموونیش مامۆستایە کى
 سەرەتایى کە دەمى سالا وازى لە قوتابخانە ھێناو و خەریکى کرپى
 و فرۆشتنى ئوتۆمبیلی کۆنە. سێ پیاو کە خالید ئاموون دەزانیت
 گەر کۆببنەو چ پێرێکى ترسناکیان لێدەردەچیت. ھەر سێکیان سێ
 گەزگترین عەقلى عەشرەتى ئاموون بوون، ھەر یەکیان کۆمەلێک
 مەدالیای نەبیزراویان بە سنگەوێ، وەک پەمزی ئیشکردنێکى بیوچان
 و دووردیز بۆ ئاموونییەکان. ئەوەى عەشرەتى ئاموون بە سەرتۆپى
 ھەموو عەشرەتەکان دەزانن و شیخەکانى ئاموون لە پلەوپایەى پیاو
 ھەرە گەرەکانى میژوودا تەماشادەکەن خالى سەرەکى و ھاوبەشى نیوان
 ھەر سێکیانە. خالید ئاموون بەر لەوەى بانگیان بکات بیرێکى تەواوى

کەردبوو وە لە ناو زیاد لە دە ناودا ئەو سیانە ی ھەڵبژارد، لەبەرئەوێ
 ھەر سێکیان لە ئاموونییە فائەتیەک و دەمارگیرەکان بوون، کە شەرەفی
 ھەر پیاویکی ئاموونی وەک شەرەفی تاییبەتی خۆیان سەیردەکەن. خالید
 لە ژووریکی کەدا کە سۆپایەکی داگیرسای ژۆرگەر و گەرمی تێدایوو،
 بە وردی و پاشکاوانە باسی دڵی خۆی و عەشقی لە ناکاوی سەوسەن
 فیکرەتی بۆ کردن، چیرۆکی شەرە چەقۆی ژێر زەمینەکە و ئەو دوو
 عاشقە سەرسەخت و بەھێزە ی لە پێشەمیدا وەستاون. دڵنیاوو ھیچ
 یەکێ لەم سێ پیاوێ گالێتە بە چیرۆکەکی ناکەن، بەلام دڵنیاش بوو
 کەسیان ھەلەشەنین و ھەنگاوی پەلە نانی. دوا ی بیرکردنەوێکی درێژ
 ھەر سێ پیاوێ بپاریاندا کە باشترە سەرەتا بچنە خوازیینی کچەکە
 و چاوەوانبکەن ھەنگاوەکانی داھاتوو بەرەو کوێ دەپوات، ھەر سێکیان
 گووتیان کە ھەموو مۆفیکی عاقل بەوجۆرە دەست پێدەکات.

لە شەوی داھاتوودا دوا ی کۆبوونەوێک کە پتر لە بیستوپێنج پیاوی
 ناسراوی عەشرەتی ئاموونییەکانی تێدایوو، لەسەر سفەرە یکی درێژ کە
 پێپوو لە قەلی برژاو، مریشکی ناخراو بە برنج، کفتە ی گەرە، تاوہ
 قیمە ی بادەماوی، لەگەنی چیا ئاسای پلاو، بپاریاندا کە پێنج پیاو
 ھەڵبژێرن بچن بۆ خوازیینی سەوسەن فیکرەت. واتە جگە لەو سێ
 کەسە ی سەرەوہ، سە ی کەرەمی ئاموونی، سەرەشرەتی ئاموونییەکان
 بپاریدا نوێنەرێکی تاییبەتی خۆی بخاتە پیزی خوازیینیکەرانەو و لە
 پال ئەواندا فەوزی بەگیشی دانا، تا وەک قسەزانتێن کەسی خێلەکە
 قورسای خۆی بخاتە ئیشەکەوہ.

ئەو یەکیک بوو لە شەوہ جەنجالەکانی ژیا نی خالید ئاموون. چەندین
 سال بوو، ھەمیشە شەوانی پێش خوازیینی پیاوان لەسەر سفەرە یکی
 درێژ کۆدەبوونەوہ تا وەفدی خوازیینیکردن ھەڵبژێرن، لەو چەند سالەدا
 خالید ئاموون چەندین جار لەو ئیوارەخوانانەدا بەشداریکردبوو، لەو جۆرە

دانىشتنانەدا ھەمىشە دەچۈۋە ناو خۆى و بىئەۋەى ھىچى گىرنگ بلىت
 لە سوچىكەۋە چاۋەدىرىدەكرد. ئامونىيەكان عەشرەتتىكى گەۋرەبىۋىن،
 لەسەرەتاي سەدەى بىيىستدا وازيان لە ولاغدارى و دروستكردنى پەنىرى
 پىستە و قەل بەخىۋىكردن ھىتابوۋ تا بگۈزەۋە بۆ شار، بەلام ۋەك
 عەشرەتتىكى يەك دەست ھاۋىيەندى خۆيان نەدۇراندېۋو، دۋاى ماۋەيەكى
 دورودرىژ لە شاردا ھىشتا نەرىتى خىللەكى خۆيان پاراستېۋو، بە
 چەشنىك عەشرەتەكانى تر بەخىليان پىدەبىردن، سەرە گەۋرەكانى
 خىللەكە چ لاي دەۋلەت و چ لاي حىزبە سىياسىيەكان حورمەت و سەنگى
 خۆيان ھەبۋو. بەۋە ناسرايۋىن كە ھەفتانە پياۋانى خىلل بە نۆرە لە
 مالىك كۆدەبنەۋە و خوانى گەۋرە دەپارزىتنەۋە، لەۋ داۋەتە گەۋرانەدا
 بەردەۋام قاپ بە ئاسمانەۋە بوۋ، سىنى ئەم دەستە و دەستى دەكرد،
 سوراخى جۇراۋجۇر دەھات و دەچۋو. خالىد ئامون لەۋ دانىشتن و
 كۆۋۈنەۋانەدا ھەستى بە دلنبايەكى گەۋرە دەكرد، ھەستى ئەۋەى ھىز
 و پشت و پەنايەكى گەۋرەى ھەيە ناۋەۋەى دادەگىرت... ئىستە كاتى ئەۋە
 ھاتېۋو بەپراستى داۋاى يارمەتى لە ئامونىيەكان بىكات. بەدرىژايى سى
 سالى پابوردوۋ ھىچ كات رىكەۋتى نەكردېۋو، ئامونىيەكان لە مەسەلەى
 ژن و ژنخۋازىدا شىكست بھىنن، قورساييان لە بازار و لە ژيانى سىياسىدا
 ھۆيەكى گەۋرەى ئەۋ سەرەكەۋتە يەك لەدۋاى يەكانەيان بوۋ، ئەمە جگە
 لەۋەى سەى كەرەمى ئامونى ۋەك سەر عەشرەت كەسىكى دىپلۇمات و
 لىزان بوۋ. ئەۋ شەۋە كە خۋازىيىكەرە ئامونىيەكان چۈۋىن بۆ مالى
 فىكرەت گۈلدانچى، فەۋزى بەگ بە پۆزى پياۋىكى پىرى خويىندەۋارەۋە،
 نەۋەك بەپۆزى عەشرەتچىيەكەۋە لە پىشى ھەمويانەۋە بوۋ، فەۋزى
 بەگ يەككىك بوۋ لە ھەرە قسەزانەكان، كەسىك بە ۋەدەكارىيەكى نۆرەۋە
 ۋشەكانى ھەلدەبژارد و زىادەپۆيىەكى گەۋرەى لە دەرخستنى كوردى
 زانىدا دەكرد و ھەۋلى گەۋرەى دەدا داپشتەكانى لە تواناي كەسانە

ناسایی به دور بن. هه موو ناویانگی فیکرته گولدانچییان وهک پیاویکی خوینده وار بیستبوو. به لام فهوزی بهگ خۆی له هه زانایه کی دنیا به زیره کتر ده زانی، پیتی وانه بوو فیکرته گولدانچی به عیلم بتوانیت بیگرت، دلنیا بوو فیکرته گولدانچی وهک نه و سئ جار شاهنامه ی نه خویندوته وه و وهک نه ویش زۆری به شهکانی «رسالة الغفران» سی مه عریی له بهر نییه. راسته زانین و زانسته که ی فهوزی بهگ گه له ک کلاسیکی و کۆنه باو بوو، به لام فهوزی بهگ باوه پی به بوونی زانستیکی جیاواز نه ده کرد که له خیام و حافظ شیراز و جه لاله دینی پۆمی تیپه پاندیت، هیچ جۆره تیگه یشتنکی بۆ نه و زانست و زانینانه نه بوو که له خۆرئاواوه ده رده چوون، مه سه له که هه نه بوو که تیپان نه ده گه یشت، به لکو پیوا بوو زانستهکانی خۆرئاوا عه قل له گرێ نه ده بن و له سه ر ئاسنه پیتی خۆی ده ریده که ن. شهوی خوازیینییه که، فیکرته گولدانچی له ده ره وه بوو، که هاته وه و نه و هه موو پیاوه نه ناسه ی له مالی خۆیدا بینی، بۆ ئیستیک له بهر چاوی میوانان شپزه و په شوکاو ده رکه وت. پیاوانی قسه زانی عه شره تی ئاموون به زمانه شیرینه که ی خۆیان هیوریان کرده وه و له گه لیدا که وتنه باسی پوداوه سهیرهکانی دنیا، گولدانچی به وردی گوپی له فهوزی بهگ گرت که زوو زوو هه ندی بهیتی فارسی تیپه لکیشی قسهکانی ده کرد و به شیوه خویندنی پیاوه کۆنه کان نمونه و حیکایه تی ده رباره ی پیوستی تیکه لاو بوون و نزیک بوونه وه ی ئاده میزاده کان له یه کتر ده گێرپیه وه. فیکرته گولدانچی زوو له قسهکانی فهوزی بهگ وه تیگه یشت که له به رده م پیاویکدا به که گرنگترین مه رجه ی پۆشنبیری له لای هیشتا حیکایه تهکانی کلێله و دیمه ی به یده بایه، خیرا نه وه شی خوینده وه که نه مانه پێرک خوازیینیکه رن و بۆ داوی یه کیک له کهپهکانی هاتوون. که زانی نه م پیاوانه بۆ خوازیینی خانمی بچکوله هاتوون، ماوه یه ک بیدهنگی قورس

دایگرت و دواتر بیته وهی دوودل بیت گووتی هر له م ههفته به دا کورێکی دیش داوای دهستی که که ی کردوه، ئیستا شته کان له خه یالی خۆی و خانمه بچکوله شدا که میک ئالۆز و تیکه ل ده رده که ون له به رئه وه ده بیت ماوه یه کی درێژیان بۆ بیرکردنه وه بده نی... پیاوانی ئاموون خۆیان وا ده رخست که گه لێک به گفت و تیفکیرینی فیکره ت گولدانچی خوشحالن، هر پینجیان وه ک پینج پیاوی به خته وه ر خۆیان نیشاندا، هه میسه ش پیاوانی ئاموونی له بۆنه کاند و له پێشده م خه لکدا خۆیان به خته وه ر نیشانده دا... هر پینجیان ناوی کامه رانی سه لمایان ده رانی، ده شیانزانی بۆیه وا به خیرایی هاتوون تا پێگا له کامه رانی سه لما بگرن، به لام پوخساریان به هیه ج جۆرێک ئه و نه ئینییه ی ئاشکرا نه کرد... که دوا یی پویشن، فیکره ت گولدانچی بیر ی له فه وزی به گ کرده وه، هینده ی وه ک که سێک هاته پێشچاوی مایه ی به زه ییه وه ک کاراکته رێکی پویشن بیر نه هاته به رچاوی... فیکره ت گولدانچی به درێژی زانی گالته ی به وانه هاتووه که زۆر هه ولده دن خوینده وار ده ریکه ون... «هه موویان نه خوینده وارن»، فیکره ت گولدانچی به ر له وه ی بچیته ژیر جیگا که وه و لیفه که به سه ر خۆیدا بدات، له نیهانی خۆیدا وابیری کرده وه.

سهوسن ته نيا له کوتايی ههفته دا دواى گهړانه وهى مريهم له زانکو، به برينداربوونى مه نسور نه سړينى زانى. مريهم وهک په شه با هه ر به جلى زانکو وه خوئى کرد به مالى فيکړه ت گولدانچيدا، دلنباوو نه و کچه بيهوشه تا نه وکات هيچ شتيكى له سر نه و پووداوه نه بيستوه. به زمانه پر هه په شه کهى خوئى که له دايکيه وه «مه عسومه گولدانچى» بوئى مابووه، به دهنکه که ميک گر و پياوانه کهى له چند چرکه به کدا ته ووى چيرۆکه کهى بو سهوسن و پرپوشه گيړايه وه و به سهوسنى گووت «تو چ کچيکى گيژ و گه مژه يت، له دهر وه خه لک له سر تو شه په چه قز ده که ن و تو ش ليړه دا، خاتوونه نى بابوونه نى له ناو نه م کتياپانه دا دانيشتوويت و ئاگات له هيچ نيه ... من له ژياندا مه خلوقىکى بيياکى وهک تو م نه بينيوه ... کچم نه خوئى يان پيمبلى چ دهر دىک له دلدايه به ئيمه داماو ناخوينرته وه ... به پاستى من تيناگه م ... که بير له تو ده که مه وه ته وواو تووشى سه ريشه ده بم». مريهم له گيړانه وهى حالى مه نسور نه سړيندا وینه کاريه کى گه وړه کى کرد و گووتى که کورپه که چوار پوژ بيهوش بووه، هيچ کهس به ته ماى نه بووه، دکتوره کان ده ستيان له ژيانى شتوه و ته نيا موعجيزه به کى خودايى به هاتايه وه هاتوه و پزگاريکردوه. دواجاريش گووتى نه وهى مه نسور نه سړينى بريندارکردوه، کورپکى شه لاتى و نه خوینده وار و چه قوکیشه به ناوى کامه رانى سه لماوه. سهوسن فکيره ت بيته وهى زور خوئى به وه لآمدانه وهى مريهم وه سه رقالبکات، به ساردىبه کى گه وړه وه گووتى «بو ده بيت من بزانم پياوان چى ده که ن ... بو پيتوايه، ده بيت سه رى خو م

به شه پرى دوو كه سى نه فامه وه بئيشينم، كه نايفاناسم». وه لامه كه ي بۆ مريه م سنووره ئاساييه كانى بيباكي ده به زاند و گه ليكيش بپره حم و دلپه ق ده ينواند. مريه م جاريكى دى ده ستى راوه شانده و به دهنگى به رز گووتى «مه نسور نه سريى كورپكى زۆر ناسكه ... تيدده گه يت ... من ده چم بۆ لاي، سآلوى تۆشى بۆ ده به م ... چونكه ده زانم ئيستا هه ر قسه يه ك له تۆوه دلى نه و كوپه به سته زمانه چهند خۆشده كات ... تيدده گه يت، ده بيت هه ستى نه وه ت هه بيت، كه نه م مه خلوقه ناسكه له به ر تۆ خه ريک بووه به مريت ... له به ر تۆ ... ناخر هه ر كچيكي تر بيت ده سته كاته مى كوپه و ده لئيت ... عه ريزم هه ر ئيستا بمبه بۆ خۆت ... كه من نه ونده قه در و قيمه تم لاي تۆ هه يه، من مولكى تۆم ... به لام تۆ ... تۆ سه وسه ن خان، من هيج له و شتانه تيناهم كه به سه رو كه له تدا تيدده په رين ... هيج حالى نابم».

سه وسه ن فيكره ت گه له ك ماندووبوو، بيته وه ي مريه م ياخود پروه شه شتيكى تاييه تى له ده نگيدا بخوينه وه گووتى «خوای گه وره، پياوان بۆ وه ها گه مژهن ... مريه م ... تۆ پيمبلى پياوان بۆچى وا بيميشكن ... بۆ به من ده لئيت ... من كه هيج نازانم ... دواى نه وه من نه و كوپه م به لاوه سه يرتره، كه چه قۆكانى له مه نسور داوه ... نه وه هه مان كوپه كه چوار شه و له مه به ر هاوپتیه كى خۆى نارد بۆ خوازيينم ... نه ويش وه ك مه نسور ناماده ي قوربانويه ... وانويه ... هه ردووكيان وه كو يه ك وان ... هه ردووكيان وه كو يه ك وان».

هه والى خوازيينكردنى كامه رانى سه لما بۆ سه وسه ن كه ميک مريه مى شپه رزه كرد، سه يري ليه ات سه وسه ن هه ر دووكيان له يه ك ئاستدا ده بينيت. سه وسه ن كه قسه يده كرد مروف هه ستى نه وه ي هه بوو كه هينده ناسكه وه ك توحفه يه كى كريستال ئيستا نا كه ميکى دى ده شكيت، به لام نه و ناسكويه له نه ندازه به ده ره ي هاوشانى ناسكى دل نه بوو، به شتيك له

غەمگینی و هیمنییەووە گووتی «ناخ مریەم... لیگەرێ... من شوو بە هیچ یەک لەم دوو پیاووە ناکەم کە لەسەر خۆشەویستی شەپدەکەن... تێدەگەیت... لەو تێناگەم مانای چی پیاوان لەسەر خۆشەویستی شەپکەن... هەستدەکەم، شتەکان پەییوەندیان بە منەووە نییە، بەلکو پەییوەندی بەووەو هەیه ئەو پیاوانە نازانن دنیا چییە... ناخ مریەم... هەر پیاویک بزانی ت دنیا چییە لەسەر کچیک شەپ ناکات... ها، هەر پیاویک بزانی ت دنیا چەند گەورەیه، لەسەر کچیکێ نەخۆشی وەک من چەقۆ ناوەشییت... وانییە».

پروشە دانیابوو «بیرۆکە ی گەورە یی دنیا» کە لەسەری سەوسەندا سەوزبوو، دەگەرێتووە بۆ ئەو هەموو ئەنسکلۆپیدیا و فەرھەنگ و ئەتەسە جۆراوجۆرانە ی لە منداڵییەووە لە ناویاندا دەژی، بەلام مەکرێکی کچانەشی لە قسەکانیدا دەبینی کە خالی نەبوو لە شەپانگیژی. ئیستا هەموو لە تایەفە ی گۆلدانچیدا لەو باوەرپەداوون کە ئەم کێژە هەرچەند گەلێک ناسکە، بەلام گەریبەوێت دەتوانی ت زۆر دلێرق بێت. دەبێت بلیم کە پروشە بە دلسۆزییەکی گەورەو، بە مەراقی کچیکەووە کە تاییوێت هیچ لە باوکی بشاریتووە، هەموو هەوالێکی گرنکی سەوسەنی بۆ فیکرەت دەگێرپایەو. لەو کاتەوێ هاتبوون بۆ شار و دوای بریاری سەختی سەوسەن بۆ وازھێنان لە خوێندن، کچەکە وادەردەکەوت کاراکتەرێکی ناوازیتری لە کاراکتەری ئاسایی هەبێت، هەندێ پۆژ تا شوو درەنگ لە ناو کتێبخانەکی باوکیدا دەمایەو، هەندێجار باوکی پادەسپارد هەندێک کتێبی تاییەتی بۆ پەیدا بکات، جارێکیان داوایکرد ئەتەسی جیھانی کۆنی لە یەکیک لە کتێبخانەکانی بەریتانیاووە بۆ بکڕێت، ئەتەسیک کە کیشووەرە نغزۆکان و خەزێنە ژێر ئاوکەوتوووەکان و مەملەکەتە بە باچوووەکان و شوێنەکانیان نیشان دەداتووە، جارێکیش داوایکرد فەرھەنگی بەردەزێر و خشلە گرانبەھا و یاقووتە دەگمەنەکانی بۆ پەیدا بکات. بەو دەا

گۆلدانچی ناسیایوئیکی دێرینی له دهرهوهی ولآت هه‌بوو، خۆشبه‌ختانه هه‌ر به‌رگیک له‌و کتێبه‌ گرانبه‌هایانه‌ی داواکردایه‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌کدا به‌ده‌ستی ده‌گه‌یشته‌، به‌جۆرێک له‌ ماوه‌ی چه‌ند مانگێکدا فه‌رمانبه‌ره‌کانی دائیره‌ی پۆست گۆلدانچییان له‌ هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ی شاره‌که‌ باشتەر ده‌ناسی، ئه‌و پیاوه‌ به‌ وێقاره‌ بآلبه‌رزه‌ سه‌روێش سپیه‌ که‌ هه‌رده‌م به‌ هه‌فته‌یه‌ک یان زیاتر به‌ر له‌ گه‌یشته‌نی کتێبه‌کان سه‌ردانیکی دائیره‌ی پۆستی ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ره‌کان له‌ گه‌یشته‌نی «پۆزمه‌یه‌کی گرنگ» ناگاداریکاته‌وه‌. سه‌ره‌تا باوکی وایده‌زانی که‌که‌ یه‌کێکه‌ له‌و توندپه‌وانه‌ی ده‌یه‌وێت به‌ پێگای تایبه‌تی خۆی له‌ زانسته‌دا قوول بیه‌ته‌وه‌، به‌لام سه‌وسه‌ن پۆژتیکیان پێیگوت «بابه‌، من زانستم بۆ گرنگ نییه‌، له‌ داها‌توشدا هیچ کات زانستم به‌لاوه‌ گرنگ نابێت... به‌لام مه‌به‌ستمه‌ بزانی دنیا چی تێدایه‌». دیاره‌ که‌که‌ له‌وه‌ مندا‌لتر بوو باوکی بویریت به‌ ته‌نها بیه‌نیریت بۆ دهره‌وه‌ی ولآت، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک باوکیکی پێگر و ناخه‌ز دهرنه‌که‌وێت پۆژتیک له‌سه‌ر ناخواردن پێیگوت «سه‌وسه‌ن گه‌ر به‌راستی له‌ توانا‌تدایه‌ به‌رگه‌ بگریت، ده‌توانم هه‌ولێک بده‌م بۆ ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ریکه‌یت و بپۆیت بۆ دهره‌وه‌ی ولآت، گه‌ر ده‌زانی به‌وه‌ ئاسووده‌ ده‌بیت برۆ، له‌وێ به‌ ئاره‌زووی خۆت دنیا بیه‌ن، من لایم نییه‌ و پێگریت ناکه‌م». که‌که‌ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ گووتی «بابه‌ من له‌وه‌ لاوازترم که‌ تۆ تێمه‌ده‌گه‌یت... تۆ زوو له‌ یادیده‌که‌یت که‌ من که‌چکی نه‌خۆشم، دوا‌هه‌ تۆ پاره‌ت نییه‌، تێده‌گه‌یت سه‌فه‌ریکی وه‌ها پاره‌یه‌کی زۆری ده‌وێت، ئینجا چی به‌ تۆ ده‌لێن... ها چیت پێده‌لێن گه‌ر که‌چکی گه‌نجی وه‌ک من به‌ دنیا‌دا به‌ره‌لایکه‌یت. نازانی تۆ له‌ چ شارێکدا ده‌ژیت؟... بیرت له‌وه‌ کردۆته‌وه‌ چه‌نده‌ بریندارتده‌که‌ن... گه‌ر من به‌ ته‌نیا برۆم شه‌ره‌فی هه‌موو گۆلدانچییه‌کان ده‌که‌وێته‌ به‌ر تانه‌، ئاه‌ گه‌ر من وه‌ک که‌چکی خراپ ناوم بپروات، ئه‌وکات پڕوشه‌ش شووناکات، ده‌مه‌

نامۆزا و پورزاکانیشم شوو نه‌کن... وانیه‌ بابە. گەر من برۆم ئیتر ناتوانم تۆش ببینم، ناتوانم کتێبخانه‌که‌ش ببینمه‌وه». باوکی دڵنیاوو کچه‌که‌ له‌سه‌ر هه‌قه‌، دڵنیا‌ش بوو سه‌وسه‌ن له‌وه‌ بێقه‌واره‌ و که‌م توانا‌تره‌ هه‌موو ژیا‌نی له‌ سواری که‌شتی و فرۆکه‌ و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کاندا بباته‌سه‌ر. ئه‌وه‌ر ئه‌و پۆژه‌ به‌باوکی گه‌وت « فیکره‌ت گۆلدانچی، من ده‌زانم دونیا‌ی پاسته‌قینه‌، له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌تله‌سه‌کان و وێنه‌ی ناو کتێبه‌کان چۆنه‌. به‌لام ده‌مه‌وێت تێبگه‌م خه‌لک چۆن دونیا ده‌بینن... دونیا خۆی زۆر خۆش نییه‌، به‌لام ژیا‌ن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا که‌ دونیا‌یان بینیوه‌، دانیشتن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا دلم ئاسووده‌ده‌کات... من کچیکی نه‌خۆشم، بابە... گەر به‌رامبه‌ر خۆم دله‌رق نه‌بم ناتوانم بژیم».

سه‌وسه‌ن فیکره‌ت ئه‌و گوزاره‌یه‌ی زۆر به‌ کارده‌هێنا «من کچیکی نه‌خۆشم... من کچیکی نه‌خۆشم». هه‌موو ده‌یانزانی که‌ به‌رامبه‌ر خۆی زۆر دله‌رقه‌. مریه‌م ئه‌و پۆژه‌ به‌و سروشته‌ توپه‌ و نا‌ئارامه‌ی خۆیه‌وه‌ به‌ سه‌وسه‌نی گه‌وت «تۆ له‌ عومریکدا‌یت، ده‌بی‌ت شتێک له‌ سۆز و هه‌ستت تێدا‌بی‌ت... ده‌بی‌ت دلت به‌ حا‌لی خۆشت بسووتیت، من له‌ تابه‌فه‌ی گۆلدانچیدا کچیکی ترم نه‌دیوه‌ وه‌ک تۆ خوی‌ن سارد بی‌ت... خوا‌یه‌ گەر تێبگه‌یشتمایه‌ چی له‌و دله‌ خا‌لییه‌ی تۆدا ده‌سو‌پێته‌وه‌... چی؟... به‌لام پرۆشه‌ تۆ پێمب‌لێ، تۆ فریامبکه‌وه‌، ئه‌م کچه‌ چ ده‌ردی‌تی... به‌ پاست کچانی له‌ به‌غدا گه‌وره‌ ده‌بن هه‌موو وه‌هان؟ ده‌بی‌ت هه‌موو هه‌مان ده‌ردیا‌ن هه‌بی‌ت؟... زۆرجار که‌ ئه‌م بێباکییه‌ی ده‌بینم خه‌ریکه‌ له‌ هۆش خۆم ده‌چم...». ئه‌و پۆژه‌ که‌ مریه‌م له‌لای ئه‌وانه‌وه‌ هه‌ستا بچیت بۆ سه‌ردانی مه‌نسور ئه‌سرین، سه‌وسه‌ن له‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌وه‌ بانگی‌کرده‌وه‌، له‌یه‌کێک له‌ ئینجانه‌کانی باوکی‌دا گۆلێکی سه‌پی پچه‌ری و دای به‌ مریه‌م و گه‌وتی «ئه‌و گۆله‌ بده‌ به‌ مه‌نسور ئه‌سرین، به‌لام پێیب‌لێ دلی زویر نه‌بی‌ت و به‌هه‌له‌ له‌م گۆله‌ بچکۆلانه‌یه‌ تێنه‌گات، من ده‌زانم پیاوان چ

حیکایه تیکی دوورودیژ و بیمانا له گولێکی وه ها دروستده کهن... گهر ده توانیت تکای لێیکه تا بۆ هه تاهه تایه من له بیر خۆی بیاته وه، چونکه پێده چیت دواجار من شوو به که سیکی تر بکه م». ئه وه یه که مین گول و دوا هه مین گول بوو سه وسه ن فیکر هت له ژیا نیدا پیشکهش به مروفیکی بکات.

هه‌والی خوازییێکردنی کتوپری یه‌کیک له‌ ئاموونییه‌کان بۆ سه‌وسه‌ن فیکره‌ت، له‌ شاردا ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌وانه‌یه‌ ناویانگی چیرۆکه‌که‌ی سه‌وسه‌ن فیکره‌ت له‌ بته‌په‌تدا بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ئه‌و خوازییێکردنه‌ و پووداوه‌کانی دوا‌ی ئه‌و. به‌لام جگه‌ له‌و خوازییێیه‌ دوو شتی کتوپر له‌ به‌ره‌ی مه‌نسور ئه‌سهرینه‌وه‌ پوویاندا بوونه‌ مایه‌ی زیاتر ب‌لاوبوونه‌وه‌ی حیکایه‌تی خانمی سه‌وسه‌ن و خوازییێکه‌ره‌ شه‌یداکانی. یه‌کیکیان ئه‌و شیعره‌ ناسکه‌بوو که‌ یه‌کیک له‌ شاعیره‌ هاوچه‌رخه‌ گه‌نجه‌کان له‌ گۆفاریکی نه‌ده‌بیدا ب‌لاویکرده‌وه‌ و ستایشی عاشقیکی تێداده‌کات که‌ له‌ ژێر زه‌مینیکی چ‌ل‌کندا له‌ پێناوی عه‌شقه‌دا ئاماده‌بووه‌ به‌مریت، کابرا شیعره‌که‌شی به‌ پوون و ئاشکرا پێشکه‌ش به‌ مه‌نسور ئه‌سهرینه‌ کردوه‌، له‌وه‌ش به‌تراییت ساقی مه‌حمود له‌ هه‌مان هه‌فته‌دا له‌و ته‌له‌فزیۆنه‌ ته‌نها و لۆکاله‌وه‌ که‌ به‌رنامه‌ی بۆ ئه‌و ده‌فهره‌ ب‌لاوده‌کرده‌وه‌، گۆرانییه‌کی به‌خشکرد، به‌ شیوه‌ی لاوک و هه‌یرانه‌ دێرینه‌کان چیرۆکی هه‌مان پووداوی ده‌گێڕایه‌وه‌، ساقی له‌ گۆرانییه‌که‌یدا له‌ چه‌ندین جێگادا ناوی سه‌وسه‌ن فیکره‌ت ده‌هێنیت و گۆرانییه‌که‌ی پرکردوه‌ له‌ دێری وه‌ک «سه‌وسه‌نه‌که‌ی خۆم»، «سه‌وسه‌ی ده‌که‌م»، «سه‌وسه‌ن ئامان» و «سه‌وسه‌ باوانم». گۆرانییه‌کانی ساقی مه‌حمود گۆرانی بازاریی پاسته‌قینه‌بوون، له‌وانه‌ی له‌ مه‌زاتخانه‌ی هه‌موو شاره‌کانی کوردستان له‌سه‌ر کاسیت تۆمارده‌کران

و ده‌فروشان، شو‌فیری پاسه ناوخوی و نه‌وانه‌ی له نیوان شاره‌کان و سه‌ر هیله ده‌ره‌کیه‌کان کاربانه‌کرد، گو‌یگری راسته‌قینه‌ی ساقی بوون. ده‌بی‌ت بل‌یم شیعه‌که‌ی مستفا ه‌زار و گورانییه‌که‌ی ساقی مه‌حمود مه‌سه‌له‌ی خوازینی‌کردنه‌که‌ی سه‌وسه‌ن گول‌دانچیان گو‌پی بو کیشه‌یه‌کی گشتی که سالانیکی در‌یژ هه‌موو خه‌لکی شار پی‌وه‌ی سه‌رقال‌بوون.

هه‌والی خوازیښتنی کردنی ئاموونییەکان مەنگوپی بابەگەرەوی گەلیک
سەغڵە تکرە، تادە هات شتەکان سەختەر دەهاتنە پێشچاوی. ئیستا
دەیزانی شانسی کامەرانی سەلما تا بێت بچوکتەر دەبێتەو، ئەو پۆژە
ئاموونییەکان هه‌والی خوازیښتییه‌کە ی خۆیان بلۆک کرده‌و، دواي چەند
سەعاتیک هه‌والە‌کە گەیشته کامەرانی سەلماش، هه‌والە‌کە کەمیک
پاچلەکاند و تیگیەیاندا ئەمە شەپکی سەختەرە لەو‌ی ئەم سەرەتا
دەییینی، بەلام دانیابوو ئەمیش هەروا ئاسان بەردەمی کەس چۆل
ناکات. ئەو کات کە هه‌والە‌کە ی بیست لە چایخانە‌ی پەپولە‌ی ئازاد
دۆمینه‌ی دەکرد، لە بەرچاوی هەمووان سویندی خوارد کە تا پۆحی
تیدا بێت لەگەڵ هەموو هیژیکدا شەپدەکات و ئامادە‌یە تا کۆتایی
بجەنگیت. هەر ئەو پۆژە بە هیمنی لە چایخانە‌کە هەستا، پوله‌کانی دانا
و چوو بۆ لای مەنگوپی بابەگەرە. لە راستیدا ئەو هیژە ناوکییه‌ی
کامەرانی سەلما دواي بیستنی هه‌والە‌کە پێشانیدا هیژیکی راستەقینه‌ و
تەواوەتی نەبوو، گەنجە‌کە لە ناو‌و‌هەستی بە لاوازییە‌ک کرد پێشتر لە
خۆیدا نەییینیبوو. کاتی‌ک مەنگوپی بابەگەرە چاوی پێکیەوت و هەندی
ئالوگۆپی سەر پوخساری خوینده‌و، تیگە‌یشت ئەم گەنجە بەستەزمانە
بۆ یە‌کە‌مجار لە ژانی‌دا ترسی‌کی قوول چۆتە پۆحییە‌و. کامەرانی سەلما
هە‌ولیده‌دا گەلیک شەپانگیز و توند دەریکە‌و‌یت، بەلام مەنگوپی بابەگەرە
گووتی «ئاموونییەکان عەشرە‌تیکی بە‌هیز و گەرەن، مەن خۆم خالید
ئاموون دە‌ناسم، دە‌زانم چ هە‌تی‌و‌یکی مە‌کردار و فیلزانه ... چەند سالتیک

لە بازاردا، ئەوێ بەوجۆرە چاوی خستۆتە سەر سەوسەن فیکرەت، شتیکی عاجباتییە، من وەک کەسیکی بێخێر تییگە یشتووم، بە قەبری مردووی هەموومان بەردەوام حیسابی پاشەلێکی چلکەم بۆ کردووە، حیسابی دەربێنەکی بۆگەن کە هیچی تیا بەستە نییە. هەر وەک کەسیک بینیومە کە دڵی بەو ژنە هەرزانانە خۆشە کە لە پشتی کۆگا کەدا بە هەندیک عەتری بێبۆن و سورای هەرزان یان بە تۆزە دیناریک لەسەر فەردە ی جلە تورکییەکان دەیانگوزیتنی... بەلام وەها جوانناس بێت حەز لە سەوسەن فیکرەت بکات... نا... شتی وا ناچێت بە خەیاڵمدا. هیچی لە جوانناس ناچێت، پتر لە قاچاغچییەک دەچێت پارە ی خورابێت، شیوی سەیرکردن و وەستانی شتیکی تێدا بەسەر تووشی ژانە سک دەکات. باوەرپناکەم کچیکی وەک سەوسەن فیکرەت، سەرچاویکی وەهای خۆشبویت... یان... نازانم... لەوانەشە. بەدریژیی ژانەم تۆزە ی ئەو قسانە ی لەسەر ئافەرەت کردووم هەڵبەوون، بەلام ئەوێ ترساناکە ئاموونییەکان بە هەموو چەک و تفاق ی خۆیانە وە چوونەتە پشتی... لە سیودو سالی رابوردوودا هیچ ئاموونییەک لە مەسەلە ی ژن و ژنخاویدا نەیدۆراندووە، ئەوێ من بزانی و لە بازاردا بلالووە ئاموونییەکان تا ئێستا نەچوونەتە خاویزینی کچی و بۆیان نەبێت. لەبەرئەو گەر ئێمە بچینە شەپەکەو دەبێت بزانی شەپەکی راستەقینە ی کە کلکی شیری تیا دەقرتێت... ئاموونییەکان وەک ئەو هەتیو و پێو لە یە ی زانکۆ نین... ئەوان عەشرەتیکی گەورەن، خەلکیکی ژۆر شەپانیان هەیه کە دەست بە قوونی سەگدا دەکەن، لە منی وەریگرە... گەر بزانی شەپەکەمان پێناکرێت، دەبێت پەشتەمالیکی باش بێستین و هەر زوو بەر جووێنە کە چۆلەکی... تۆ خۆت دەبێت پێمبێت من چی بکەم... رابکەم یان بوەستم».

کامەرانی سەلما گووتی «تۆ دەلێت چی، مەنگو... تۆ بیت لە

شوینی من چی ده کهیت؟ ... من ناتوانم هه روا ئاسان وازیهیتم» .
 مهنگوپ دهیگوت «یوسف کهویار به پهحمهت بیته دهیگوت - شهپر
 بهبی ترس خوش نییه .. له شهپی راسته قینه دا پیای و هکو ئیمه له
 پیشدا نه ژنوی ده له رزیت، له وانهیه له دوايشدا نه ژنومان هه ر به رزیت،
 دوانه وه کئ چوانیت، گه ر سه وسه ن فیکره ت بریار بو تو بدات، نه وکات
 حیسابی ئاموونییه کان پاکه، یه کسه ره حیسابیان پاکه . حه یفه هه ر
 له ناوه راستی پښگادا وه ک قه لی گرگن بال شۆپکه ی و بلیین ته و او،
 وه کوه تی نه خوش بچینه وه کونه که ی خۆمان ... راسته ئاموونییه کان
 به هیزن، به لام به هیزترین لایه ن نه وه یه که سه وسه ن هه لیده بژیریت،
 گه ر سه وسه ن توی به دل بیت، نه و حیسابیان پاکه ... بۆیه ده بیته
 به رده و امبین ... خوازیتنیکه رانی خۆمان بنیرین ... وا بجولیتنه وه وه ک
 نه وه ی هیچمان نه بیستوه، به ناموسی دایکی خۆم و خۆت، هه ندیجار
 گوئییه کی که پ له چه قویه کی تیژ چاکتره ... یه که مجار گوئ که په که ی
 خۆمان ده دهینه ئاموونییه کان، دواتر سه یرده که ی ن بزانی چی ده بیت» .
 کامه ران له ناخه وه وه ک گیانه وه ریکی برینداری لیها تبوو، گه رچی
 ده یویست خۆی خۆگر و بیباک ده ربخات، به لام هه مان نه و دۆخه نا ئارامه
 دایگرت بوو که به ر له بریندار کردنی مه نسور نه سرین تیا ده ژیا . کامه ران
 به پیچه وانه ی مه نگوپ وه پتیوابوو که خالید ئاموون ده بیته تیبگات
 سه روکاری له گه ل خه لکی کدایه که ده توانن ده ست بوه شیئن، ئاماده و
 له سه ریئن بو شه پر . شتی که له کامه راندا بوو پتر هانیده دا بجولیت، ده ست
 بوه شیئیت، خۆی ده ربخات ... به لام مه نگوپ دانیابوو نه مجۆره نمایشانه
 له به رده م ئاموونییه کاند و هک وروژاندنی کوره ی زه رده واله وایه ، نۆری
 ویست تا نه وه ی له کامه ران گه یاند که شه پر که ری راسته قینه مه خلوقیکی
 به سه به ره، گووتی «من عومرم له گه ل شه پر که ره کاند بردۆته سه ر، هیچ
 که س وه ک نه وانه ی به چه قۆ شه پر ده که ن پتیویستیان به سه بر نییه

ئەوان شەپكەرى راستەقینەن... گوئیگەرە كۆپرەكەى سەلما دۆلان، تۆ زۆر
 ەزیزى لەلام، چەقۆ ھەلگرتن و چەقۆكێشى شتێكى قورسە، تێدەگەیت
 یوسف كەویاری گەورە لە فیشەك تەقاندندا دەست راستێكى بیۆینەبوو،
 بەلام شەرمیدەكرد دەمانچە لە دوژمنەكەى دەربەینیت. ئێمە لە شەپدا
 ئەخلاقمان ھەبە، تۆ جارێ ھێشتا تەواو لە ئیشەكە تێنەگەشتوویت،
 ئەو بەیاننێی عونیلی سەبەى قەیمانیان كوشت، براكەى دەمانچە یەكی
 پەرەلێلى خستە بەر پشتنێنەكەى، گووتى «عونیل، باپیت بیت، كەس
 ئەمڕۆ بەم ئەبونەلقە حیزانە شەپناكات، تێدەگەیت دوایی دەتكوژن، ئەمە
 ەكو ئەو ەوایە بچیت بۆ شەپ و چەكت پێ نەبیت». دەبیت بلیم كە
 عونیل لە چەقۆكێشە شارەزاكان بوو، ەك یوسف كەویار وابوو، خەریكە
 بلیم لەویش چەقۆپەرستتر بوو، ەموو ئەوانە چەقۆیان لە ەەر چەكێكى
 تری دنیا لا ەزیزتر بوو، ەموو پایان وابوو كە كەسى ئازا ئەو ەبە كە
 دوور بە دوور شەپناكات. شەپ یەعنە ئەو ەى لەش بەر لەش بكەوێت،
 خوێنى بەرامبەرەكەت ببینیت، چاوت لێببیت كاتێك لیت نزیكدەبیت ەو،
 گویتان لە ەناسەى یەك بیت. ئەو پۆزە عونیل دەیزانى دەيكوژن،
 ەموو دەمانزانی گەر دەمانچەى پێبووایە نەیان دەوێرا توخنیكەون...
 كۆپێكى ەھابوو شاخ سامى لێدەكرد، بەلام كە ەاتە دەرهو ەكە یەكە
 بە ەمووانى گەوت لە چەقۆیەك زیاتر ەچى تری پێ نییە، لەسەر
 سوچی دوكانەكەى مام شامیر كوشتیان، سێ دەمانچە تەقەیان لێكرد،
 سێ دەمانچە، ئاوا بوو... بە پۆزى نیوہ پۆ كوشتیان... ژمارە یەكی زۆر
 لە چەقۆكێشە پەسەنەكان ئاوا كوژان... ەموو دەیانزانی دەكوژین،
 ەموو دەیانزانی كە سەردەمى چەقۆ بەسەر چوو، بەلام دەمارێكى پەقى
 ئازایەتى دەیخوشتاندن، زۆرەیان تا مردن لە چەقۆ زیاتر چەكێكى تریان
 ەلنەگرت... منیش لەو توخم و چیزەم، ەرچیەكیش دەناسم لەو
 توخم و چیزەبەن، ەز دەكەم تۆش پۆزێك لە پۆزان دەمانچە ەلنەگرت،

تفهنگ چهکی پیاوی ترسنۆکه ... له بهر شهوه بزانه تۆ تا ئیستا سه روکارت له گه ل خه لکی دهسته وه ستاندا بووه، به قه بری مردووی هه موومان، شکم له نازایه تی تۆ نییه ... مه گه ر مه لاییکه ت بزانیته من چه ند حورمه ت و ته قدیرم بۆ ئه و نازایه تییه هه یه ... به لام سویندت ده ده م، به شه ره فی سه لمای دایکیشت ده تخمه به ر وه عدی خۆت، که سانی به سه زمانی وه ک کوپه که ی ئیبراهیم ئه سرین مه که به پتوهر، ئاموونییه کان خه لکی دین، یاریکردن له گه لایاندا سه بر و قیالی ده ویت. نامه ویت وه ک عونیل و سه می داده بیدوگ بتکوژن ... من ئیستا عومرم له په نجا نزیک ده بیته وه، ئه وه ی که ده لیم هه موو شتیکت بۆ ده که م به راستیمه و درۆت له گه ل ناکه م، من تا ئه م عومره نه ژنم هیناوه و نه کوپم هه یه ... تۆ وه ک کوپی خۆم سه یرده که م ... ئه م مه سه له یه ی تۆ بۆ من وه ک مه سه له ی ژیان و مردن وایه، خۆت ده زانی. گه ر به ویت له ماوه ی چوار سه عاتدا بیست له باشتترین چه قۆکی شه کانی هه موو ئه م ناوچه یه ت بۆ کۆ ده که مه وه، به لام هه موو شتیگ کات و واده ی خۆی هه یه. ده زانم گه ر شتیگت لیبت، له کۆژانی یوسف که ویا ر قورستر له سه ر دلم ته و او ده بیست ... ئیمه ته نیا سه رو چه قۆیه که مان پتییه، ئاموونییه کان خه تهرن ... ده بیست به زیره کی قوون له ناگره که نزیکه ی نه وه ... به راستیمه ... ده بیست یارییه کی پاک و ته میزیان له گه لدا بکه ین. ده بیست چاوه پوانبین، هه ر کات ده رفه تمان بۆ گونجا زیره کانه ده ست بوه شینین، دلنیا م گه ر سه برمان هه بیست، ساتیک دیته پیتشی ده توانین بیان شکینین ... به لام ئیستا ده بیست بیر له دلی سه وسه ن گوڵدانچی بکه ینه وه، شتیگ نه که ین وه ک دوو جانه وه ری به ره لا بهمانیبت».

ده بیست بلین که کامه رانی سه لما له گه ل سه بر و هیمنیدا کیشه یه کی زۆری هه بوو، له و جو ره مرو فانه بوو که ناگریک ده چیته خوینیا نه وه و به زه حمه ت ده سه ته مۆ ده کرین، به لام کاریگه ری مه نگو ر له سه ری گه ی

بوو، ئه و تاکه که سێک بوو دهیتوانی جلّه و بیکات، دهیزانی ده رچوونی
 له قسه ی مه نگوپ مه ترسی گه وه ی به دواوه یه . ئه و ئیواره یه که
 مه نگوپ به جیهیشت پاسته وخۆ چوو بۆ بارێکی بچوک، که مجار به
 ته نیا ده یخواره وه، به لام هه رجارێکیش هه ستی به لاوازی بکردایه ده چوو
 بۆ ئه و باره بچوکه و له وێ وهک عاره قه زۆرێکی نه ناس خۆی مه سته ده کرد.
 له وانه نه بوو بتوانیت وه سفی دۆخی خۆی بکات، یان له ناخی خۆیدا زۆر
 له سروشتی سۆزه کانی رابمێنیت، گه ره یه کیکی خۆشبووستایه ده یزانی
 و گه ر پقیشی له یه کیک بووایه ده یزانی، هه لچوونه کانی له نیتوان ئه و
 دوو جه مه سه ره دا ده هاتن و ده چوون، توانای ئه وه ی نه بوو وه سفی ئه و
 شتانه بکات که له دلیدا ده گوزه رێن، له به ره وه خوشی و غه مگینییه کانی
 توندتریوون. ئیستا هه موو ئومیدی ئه وه بوو که له چاوپێکه وتنی فیکره ت
 گولدا نچی و که چه کیدا سه رنجیکی وه ها جیهی ئیت بتوانی له شه ره که دا
 به ئاره زوویه کی پاسته قینه وه بمینیت وه، به لام گه ر سه وه سن پاسته وخۆ
 بیکاته ده ره وه، یان گه ر به پاستی مه نسور ئه سرین هه لبرێرت، یا خود
 بریار بۆ سامان و شان و شکوی ئاموونییه کان بدات، هه موو ژیا نی به
 برینداری ده مینیت وه ... هه چی بۆ نامینیت وه، ئه وه نه بیست شیتانه خۆی
 فریبداته هه ر شه ره چه قویه که وه که دیته سه ر پێگای تا دوا جار یه کیک
 به مردن له ده ست ئازاره کانی پرگاری بیکات ... له پاستیدا نه یده زانی چه ند
 سه وه نی خوشده ویت، هه یچ پتوه رێکی بۆ ئه وه پێ نه بوو، هه یچ وشه یه کی
 نه ده زانی باسی دلی خۆی پێ بیکات، به لام ده یزانی گه ر سه وه سن شوو
 به یه کیکی دی بکات، ده بیست په له بکات، زۆر زۆر په له بکات بۆ ئه وه ی
 به زووترین کات له شه ره چه قویه کدا بکوژیت و پرگاری بیت.

شیعره‌که‌ی مسته‌فا هه‌ژار و گۆرانییه‌که‌ی ساقی مه‌حمود له‌ ماوه‌ی
 چهند رۆژێکدا مه‌نسور ئه‌سیرینیان گۆپی بۆ پالنه‌وانێکی ئه‌فسانه‌یی،
 به‌وه‌دا شاره‌که‌ له‌ میژبوو هیچ چیرۆکیکی دلداری پاسته‌قینه‌ نه‌ژیا،
 پێده‌چیت له‌ سه‌رده‌م و زه‌مانه‌دا پێویستی به‌ وینه‌ی عاشقیکی ناسک
 بوو، کێ به‌پاستی بۆ خۆشه‌ویستی به‌مریت. گۆرانییه‌که‌ی ساقی
 مه‌حمود له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌ هه‌موو شوێنێکدا ده‌گوترا،
 مه‌نسور ئه‌سیرین بێته‌وه‌ی بیه‌وێت له‌ ناکاو له‌سه‌ر هه‌موو زاریک بوو.
 ئه‌و ناوبانگه‌ کتوپه‌ و ئه‌و بلاوبونه‌وه‌ خێرایه‌ی چیرۆکی برینداریه‌که‌ی،
 گه‌لێک دۆستی نزیک و هاوسۆزی بۆ مه‌نسور دروستکرد، هه‌تا هه‌ندیک
 له‌ شاعیر و مۆسیقاران به‌تایبه‌ت سه‌ردانیانکرد. که‌ کامه‌رانی سه‌لما و
 خالید ئاموون چوونه‌ خوازیینی سه‌وسه‌ن، هه‌موو شار پێکرا چاوه‌پوانی
 ئه‌وه‌یان ده‌کرد له‌ هه‌نگاوی داهاستودا مه‌نسور ئه‌سیرینیش ده‌ست
 هه‌لبه‌یتیت و خوازیینیکه‌رانی خۆی بنێریت. که‌مه‌رخه‌می و لاوازی مه‌نسور
 تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر هه‌مووانی سه‌رسامکرد، به‌ جۆریک کار گه‌یشه‌
 ئه‌وه‌ی ده‌بایه‌ ئیبراهیمی باوکی و فه‌رید ئه‌سیرینی مامی دوو به‌ دوو
 له‌گه‌ڵیدا بدوین تا پازییکه‌ن بجێته‌ سه‌ر هیلی داواکاران. له‌پاستیدا دوا
 سه‌ردانه‌که‌ی مریه‌م، مه‌نسور هه‌ستی ئه‌وه‌ی لادروستبوو که‌ هه‌ر هه‌ول
 و هه‌نگاوێک له‌و باره‌یه‌وه‌ بپه‌وده‌یه‌، به‌لام گوشاری هاوپی و خزمه‌کانی

گوشاری ساقی مەحمود و گورانییژەکانی دۆستی، گوشاری شاعیرە گەنجەکانی شار، پێکرا هێزێکی ئەوتۆیان خستە سەر مەنسور بێر لەوەبکاتەو بە ھەموو توانای خۆیەو بچیتە ناو کێپکێ گەرەکەو . چەند پۆزێک مائی مەنسور ئەسڕین لە ھەرە مألە قەرەبالغەکانی شار بوو، گەلێک لە پۆشنبیران و خوێندکارانی زانکۆ لە پشستی مەنسور وەستابوون، ھەموو پەیتا پەیتا سەردانی ئەویان دەکرد، گەر بەاتایە و ئاغای ئەسڕین لەوە زیاتر لاوازی بنواندایە، ھەمووان تووشی ئائومێدیەکی گەرە دەبوون، بۆیە ھەموو خزمانی ئەسڕینیش پێکرا پێیان وابوو کە مەنسور پێگایەکی دیکە لە بەردەمدا نییە ئەو نەبێت تا کۆتایی لەگەڵ چیرۆکەدا بپروات .

گەر ئەو فشارانە نەبوونایە، پێنەدەچوو مەنسور ئەسڕین لەھەمان ئەو دەمەدا بنیڕیتە خوازیینی سەوسەن فیکرەت .

گروپی خوازیینیکەران مەنسور ئەسڕین لە ھەموو گروپەکانی تر گەرەتر بوو، جگە لە ئیبراھیم ئەسڕین و براکە، دوو شاعیری بەناویانگ و ساقی مەحمود و مامۆستایەکی زانکۆ و ھەندێ کەسی دیکەشی تێدابوو . دەبێت بڵێین کە ئەوانیش لە خوازیینی خۆیان وەلامێکی ئاشکرایان دەست نەکەوت .

فیکرەت گۆلدانچی کە شەپۆلی یەک لە دوا یەکی خوازیینیکەران پەشوکاندبووی، لەو دەترسا شتەکان بە ئاقاریکی تارێکا پرۆن و لەدەست دەریچن . ئەو شەو لە دوا مالوایی ئیبراھیم ئەسڕین و ھاوڕێکانی ترسیکی کتوپر دایگرت و داوی لە کچەکانی کرد شتەکانیان کۆبکەنەو، بۆ ئەوێ بە خیرایی و نھیتی شار چۆلبکەن و بگەرێنەو بۆ بەغداد . بەلام ئەو شەو سەوسەن بە ماکسییەکی شینەو، بە دەنگە ھەمیشە ئارامەکە یەو کە لە کاتی ئاسایی و تورەیشدا یەک تۆنی ھەبوو، باوکی دڵنیا کردەو و گووتی «گەر تۆ لیگەر پێیت، من تەنیا کەسیکم دەتوانم ئەم مەسەلە یە

چاره بکه م و ده شزانم چۆن چاره یده که م». هیز و نازایه تی که که فیکره ت گولدانچی سه رسامکرد، پیشتر که که به هیچ تاقیردنه وه یه کی پاسته قینه ی زیاندا تینه په پی بوو، هه ستیکرد ئه مه یه که مین ئه زمونه که که پایدا تینه په بیته، له بهر ئه وه لیگه را پییدا بهوات.

مه نسور ئه سرین هینده نازایه تی تیدابوو به ئاشکرا لای هه مووان بلێت هیچ شتی که ده رباره ی سۆز و ههسته کانی ئه و خانمه به رامبه ر خۆی نازانیت. له دوا ی پروودا ی چه قۆکه وه، هه ستیکی قوولای لاوازی له خۆیدا ده دۆزییه وه که پیشتر ههستی پی نه کردبوو، هه ستیکرد دوا ی چه قۆکه به جۆرکی تر بیر له خۆشه ویستی که که ی گولدانچی ده کاته وه، ئه وکات که بیستی کوپی یه کی که له ئاموونییه کان خوازیینی سه وسه ن ده کات، تیگه یشت هی دی هی دی ئه م عه شقه به ره و جۆره جهنگی که گه وه وه رده گه پیت، ئه وه ی بتوانیت له یه ک کاتدا عاشقیش بیت و شه پکه ریش بیت، ئه رکیکی سه خت بوو. ئه وه ی بتوانیت عاشق بیت و پریش بیت له رق و تورپی ئاسان به یه که وه نه ده گونجان، به لام ترسیکی گه وه ی هه بوو ئه وه ئاشکرا بکات. چی ده بیت گه ر بلێت نایه ویت له گه ل عاشقه کانی تری سه وسه ن فیکره تدا بجیتته جهنگه وه ... چی ده بیت؟. له م شارهدا که مرۆف عاشق بوو، ده بیت ببیت به په قیبی چهنده ها خه لکی تر. سه یری لیها ت که خۆشه ویستی له قوولاییدا به و چه شنه به کینه وه گریدراوه. دلنیا بوو که کامه رانی سه لما دۆلانی خۆشنا ویت، به لام کلپه یه کی کینه له کامه راندا هه بوو ئه م له خۆیدا نه یده بینی. ئه و ساته ی ها ته وه پیشچاو که کامه ران په لاماریدا، له چا ویدا ئه و کینه گه وه و قوول هه بوو که کینه یه کی ئاسایی نه بوو، کینه یه کی بیسنوو که ته نیا له گه ل خۆشه ویستیدا دروست ده بیت. هه ستیکرد به وه دا ئه م ئه وجۆره کینه یه ی تیدا نییه، ناتوانیت به راستی عاشق بیت، دلنیا بوو سه وسه ن فیکره تی خۆشه ویت، به لام چۆن؟ خۆشه ویستی هه میشه

نيوهى له كينه دروستبووه، ئه‌ميش ئه‌و نيوهيه له خۆيدا نادۆزێته‌وه،
 ئه‌و پۆحه‌ جه‌نگاوه‌ره‌ى نيه‌يه‌ كه‌ بيجولێنێت. به‌ده‌ستى بووايه‌ هه‌موو
 ئه‌و په‌وته‌ى ده‌گێرايه‌وه‌ دواوه‌ بۆ ئه‌وه‌ى نه‌هێلێت ساقى مه‌حمود
 ئه‌و گورانييه‌ بلێت كه‌ ئه‌م تێيدا وه‌ك شه‌هيدێك ده‌رده‌كه‌وێت. ئه‌و
 ماوه‌يه‌ بپاريدا نه‌چێته‌وه‌ بۆ زانكۆ، هه‌ستىكرد پێويستى به‌وه‌يه‌ ساليك
 پشوویدا، نۆربه‌ى شه‌وان له‌ ژووره‌ بچوكه‌كه‌ى خۆيدا ده‌مايه‌وه‌ و هه‌چى
 نه‌ده‌كرد، ده‌يتوانى ماوه‌ى درێژ له‌سه‌ر جێگاكه‌ى خۆى بمێنێته‌وه‌ و
 هه‌چ نه‌كات. هه‌ميشه‌ گوێى له‌ ده‌نگى خوشكه‌كانى بوو كه‌ قسه‌ده‌كه‌ن
 بێته‌وه‌ى بزانیته‌ چى ده‌لێن، دلنیا‌بوو هه‌موو باسى ئه‌م ده‌كه‌ن، له‌
 ماله‌وه‌، له‌ زانكۆ، له‌ ناو خزماندا، له‌ كۆلان، كچانى شار، شاعيره‌كان،
 پۆليسه‌كان... هه‌موو كه‌س... ئه‌وه‌ى به‌رده‌وام خه‌لك باسته‌كه‌ن و تۆ
 نه‌زانیته‌ ده‌لێن چى، ئازارێكى گه‌وره‌ بوو، ده‌يزانى هه‌موو ئه‌و قسانه‌ى
 له‌ به‌رده‌میدا ده‌يكه‌ن ئه‌و قسانه‌ نيه‌يه‌ كه‌ له‌ پشته‌وه‌ ده‌يكه‌ن، به‌لام
 نه‌ پێگای هه‌بوو، نه‌ تواناشى هه‌بوو بزانیته‌ چۆن باسیده‌كه‌ن. مه‌نسور
 ئه‌سرين له‌ دلى خۆيدا گوتى «جه‌هه‌نه‌م ئه‌وه‌يه‌ خه‌لك هه‌موو باسته‌كه‌ن
 و تۆ نه‌زانیته‌ ده‌لێن چى». ئه‌و شته‌كانى واده‌بینى وه‌ك ئه‌وه‌ى ئه‌و
 پشتگیریه‌ گه‌وره‌يه‌ى كه‌ ده‌كرێت، بۆ كه‌سێكى دى بێت كه‌ دوور و نزیک
 په‌يوه‌ندى به‌مه‌وه‌ نيه‌يه‌. له‌ دلى خۆيدا گوتى «ساقى مه‌حمود من
 ناناسیت، مسته‌فا هه‌زاريش... هه‌چيان به‌ ته‌واوته‌ى نازان له‌و شه‌وه‌دا
 چى پوویداوه‌...». گرنگترین شتى ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و كينه‌ قووله‌ بوو له‌
 چاوى كامه‌رانى سه‌لمادا، ئه‌و كينه‌يه‌ى كه‌ ئه‌م ناتوانیت له‌ دلى خۆيدا
 بیدۆزێته‌وه‌... به‌لام بۆ ئه‌وه‌ى خه‌لك وه‌ك عاشق تێبیگه‌ن، ده‌بیت وا
 خۆى نیشانبدات كه‌ ئه‌ویش ده‌توانیت شه‌ر بۆ خۆشه‌ويستى بكات...
 ده‌بیت به‌رده‌وام بێت... هه‌چ پێگایه‌ك و هه‌چ چاره‌يه‌كى تری نيه‌يه‌، كه‌
 رقیك نیشانبدات كه‌ تیا نيه‌يه‌، ئیراده‌يه‌ك ده‌ربخات كه‌ نيه‌يه‌تى.

گەر له دووره وه سهیری مائی سهوسه ن فیکره ت بکرایه گه لیک ئارام
 دهینواند، به لام هه موو ماله کانی دونیا له ده ره وه ئارام ده نوینن، چی له
 ناوه وه ده گوزه ریئت، نه وه یان کهس به دروستی نازانیئت. ئه و ئیواره یه ی
 که فیکره ت گولدانچی و دوو که که ی له تاکسییه کدا چوون بو مائی
 خه نده گولدانچی پوری سهوسه ن، هه ر سیکیان گه لیک ئارام و له سه ره خو
 دیاریوون، شتیکیان پیوه دیار نه بوو نیشانه ی په شوکان و شپه زیی
 بیئت، به ههنگاوی ئارام ده پویشتن، به نیگای هیمن سهیری چواره وه ری
 خو یان ده کرد و به زه رده خه نه ی ناسک وه لامی هه موو خه نده یه کیان
 ده دایه وه. له راستیدا کو بوونه وه که به هوی چه ژنی له دایک بوونی که زایه کی
 خه نده وه بوو که ته مه نی ده بوو به دوو سال به لام بو نه یه کی راسته قینه ش
 بوو، گولدانچییه کان پیکه وه کو بینه وه و قسه یه ک له سه ر ئه و سئ
 خوازیئتیکه ره بکه ن که داوای سهوسه نیان ده کرد. گولدانچییه کان گه رچی
 له میژیوو له شارددا ده ژیان، به لام هیچ کات وه ک ئیستا نه که وتبوونه
 سه ر زاران، نه وه ی ئه م که لاواز و نه خو شه که به رده وام به ده ست
 سه ر ئی شه و که مخوینییه وه ده نالیننیت به و خیراییه هه موو شاری به
 خو یه وه سه رقا لکرده مایه ی نا په حه تی زۆریه ی که کانی دیکه ی بنه ماله ی
 گولدانچی بوو، که جگه له مه خلوقیکی لاوازی په نگه پریو هیچی دیکه یان
 تیدا نه ده بینیه وه شایسته ی ئه و هه موو سه رسامی و ده نگه ده نگه بیئت

دەببیت بۆلیم ئەوێ لە پەرکچێکی غەریب لە شارێکی ترەوێ بێت و
 بێتە مایە شەرەچەقۆ لە نێوان کۆمەلێک گەنجدا مایە بێزاری و
 برینداربوونی زۆری خانمانی شار بوو، کە پێکرا وایان هەستەکرد
 تانەیکە قورس لە نرخ و جوانیان دراو. بەلام سەوسەن فیکرەت خۆی
 لەوێ دڵسافتر بوو هەست بەو شتێکە بکات یان لە دڵی بگرێت.
 مەسەلەکە ئەوێ نەبوو سەوسەن لەو شتێکە تێنەگات، بەلکو هێندە بوو
 گەر هەستیشی پێیکردایە پەرچەکرداریکی پێچەوانە نیشان نەدەدا کە
 بۆنی شەپانگیزی لێبێت. سەرەتا کە لە بەغدا هاتبوونەوێ زۆری
 گۆلدانچییەکان و ئەوەکانیان وەک کچێکی لووتبەرزی دەیانبینی، بەلام
 هەموو زوو تێگەشتن کە کەمدوویی و تەنهاییکە پێوەندی بە
 لووتبەرزییەوێ نییە، بەلکو پێوەندی بەوێ هەیە کە ئەو کچیکە بە
 ئاسانی بابەتێک نادۆزێتەوێ بۆ قسەکردن... هەر کاتیش بێوێت
 قسەبکات، بەدەنگێکی لاواز، کە خاڵی نییە لە ئاوازیکی ناوەکی باسی
 جۆرە جیاوازهکانی گۆلەباغ، باسی شێوێ شوری هەندیک شاری کۆن،
 باسی چەشنی بەلەمە کۆنەکان و جل و بەرگی جەنگاوەرە فارس و
 عەرەبە دێرینەکان دەکات. لە راستیدا کچەکە دەیتوانی لەسەر هەموو ئەو
 شتێکە قسەبکات کە ئەوانی تر نەیان دەزانی و بە پێچەوانەشەوێ هێچ
 ئەوتۆی لە هەموو ئەو شتێکە نەیان دەزانی کە ئەوانی دی دەیان. زووری
 دانیشتنەکە خەندە گۆلدانچی زوورێکی گەورە بوو، دیوارەکانی سەرچەمی
 وێنە پیاوان و ژنانی پیری خێزانی گۆلدانچی بوو، لە باپیرە و نەنکە
 گەورەکانیان، لەو وێنەوێ بێگەرە کە دەگەرێنەوێ بۆ سەردەمی هەرەسی
 عوسمانییەکان تا ئەو وێنەوێ بە مۆدیڵە سەرەتاییەکانی کامیترای
 پەنگاوپەنگ گیرابوون. چەندەها گۆلدانی گەورە و بالەندە شوشە و
 قۆری کریستال لەسەر پەفەکان دانرابوون. خەندە گۆلدانچی لە
 گەنجییەکی زووەوێ حەزی لە کۆکردنەوێ قۆری بوو، بەجۆرێک مێردەکە

به رده وام پێیده گوت «ده بایه له سه ره تاوه شووی به چاچییه ک
بکرده بایه». شتیکی له ژوره که دا بوو سه وسه نی سه رسامده کرد، هه وایه ک
و بۆن و به رانه یه کی دێرین، هه ناسه ی سه رده میکی که به پاکژی له ویدا
هه لگیرابوو. سه وسه ن هه رجا ریک که ده هاته ئه ژوره وه ده یگوت «ناه
پوره خنده، له ژوره دا هه موو ده بیته سووک قسه بکهین، چونکه
واهه سته که م شتیکی کۆن لێره دا خه وتوو». قه نه فه گه وه دێرینه کان،
میزه ته خته کان که پێده چوو ده ستیکی نه ینی به رده وام ئسه رتۆیان
بکاته وه، دوو په فه ی سیرامیکی پیروژه یی که شکو و جوانی ده ور و
زه مانیکی تریان له ژوره که دا په خشه کرده وه. ئه و شتانه فه زای
ژوره که یان گۆرپوو بۆ فه زای مۆزه خانه یه ک که ته نیا بۆنه و بۆنه
ده رگاکانی ده گرته وه ... مێرده که ی پوره خنده، پیاوکی بیده نگ بوو،
هه میسه سه ر پر خه یال و ئالۆز ده ینواند، پێده چوو کابرا بیده نگییه که ی
ناو ناخی خۆی به خشی بیته به و ژوره. که یه که مجار هاتن بۆ مائی
پوره خنده و گه رانه وه، سه وسه ن له تاکسییه که دا باسی ئه وه سته ی
بۆ باوکی کرد، فیکره ت گۆلدا نچی گوتی «شتیکی سه یر نییه، پۆخی
مرۆف زوو په نگی شوینه کان ده گرته و شوینه کانیش زوو په نگی پۆخی
مرۆف ده گرن». به لام ئه مرۆ ژوره که به جۆریک له به رچاوی ئه و
گه زه بوو، تا خه لکی تیده هات هه سته ده کرد زیاتر و زیاتر خه لک
ده گرته. هه فته یه ک بوو هه موو گۆلدا نچییه کان له پرسیا ری سی
خوازی نیکی ره شه یدا که ی سه وسه ندا بوون، ئه و ئیواره یه پیکرا له سه ر
داوای فیکره ت گۆلدا نچی له وێ کۆبوو بوونه وه بۆ ئه وه ی شتیکی زانیاری
له سه ر ئه و بابته بگۆر نه وه. چه ند پۆژیکی بوو کورانی گۆلدا نچی،
شیرزادی عیزه ت گۆلدا نچی و هوشیا ری پوره خنده و نه بیلی پوره
مه عسوم، بازاپ بۆ هه وائی ئه و سی داواکاره ده گه ران. سه وسه ن ئه و جۆره
گه ران و پرسیا رکردنه ی به شایسته ی جه فه نگ و پێکه نی ن ده زان

ئەوێ سێ گەنجی وەها بە قامەت و قیافەت بۆ کۆکردنەوێ هەوڵ
 دوکانە و دوکان بازارێ بگەڕێن مایەی شەرم و شۆرەیی بوو. سەوسەن
 تێنەدەگەیشەت چۆن پێگا بە خۆیان دەدەن بچنە جێگای چاوی ئەو،
 دوانەوێ چۆن مەوێ لە پێگای قەسە بازارپەوێ دەتوانیشت مەوێکی تر
 هەڵسەنگێنێت، ئەمە جگە لەوێ پیاوانی ئەم شارە هەموو بە شیوەیەک
 لە شیوەکان لە یەکتەر دەچن. سێ کوڕە پۆرەکی سەوسەن وەک هەموو
 گۆلدانچییەکانی تر بەلابەرزبوون، و یقارێکیان تێدابوو سروشتی و خۆپسک
 دەیانەند، بەردەوام قاتیان لەبەردەکرد، بۆینباخیان دەبەست، هەر
 سێکیشان یەكجۆر زانیاریان پێبوو، دانیشتنەکەشیان بەوێ کردووە کە
 کامەرانی سەلما، هەتیوێکی چەقۆکیشی بێرەحمە کە هەموو شار وەک
 قومارچییەک و شەرابخۆریکی بێخێر و بێسروەت دەیانسن کە عومری لە
 چایخانە و قومارخانە ئوتیلەکاندا دەباتەسەر. شێرزیادی عیزەت گۆلدانچی
 کە لە پۆلی چواری قانون بوو، بەردەوام لە قەسەکردنیدا هەولیدەدا وەک
 پارێزەرێک قەسەبکات کە باشە ئامۆزاکەیی خۆی دەوێت، بەردەوام
 دەیگوت «ئامۆزای عەزیزم، شتەکان بۆ ئەوێ کە تۆ نەکەویتە داوی
 کەسێکەوێ نرخت نەزانیت». هەندێک لە پورزا و ئامۆزاکان سۆزێکی
 زۆریان لەگەڵ مەنسور ئەسیریدا هەبوو، ناویانگی وەک عاشقیکی گیانفیدا
 گەیشتبوو هەموو کچانی بنەمالەیی گۆلدانچی و پێکرا وێنەیی عاشقیکی
 شەیدایان تێدا دەبینی کە خەیاڵی هەموو کچێک دەجولێنێت، جگە
 لەوێ مریەم بە قەرەبالفی و دەنگە تۆفانئاساکەیی خۆی و بە
 خۆتێکەڵکردنە راستەوخۆ و دابەزینە بروسکە ئاساکانی بە چەشنێک لە
 قازانجی مەنسور قەسەیدەکرد، هەمووانی ناچارکرد بە راستی بیر لە
 بەلگەکانی بکەنەوێ. ئەوێ مەنسور کوڕێکی گەنج و جوان و خوێندەوار
 و عاشق و خاوەن پاشەپۆژە یەکیک بوو لە چەکە گەورەکانی مریەم.
 بەلام پیرەکانی بنەمالەکە و هەندێک لە کوڕەکان بەپێچەوانەوێ خالید

ئاموونیان به میردیککی گونجاوتر و چاکتر بۆ کچیککی ناسکی وهک سهوسه ن دهزانی. عیزهت گۆلدانچی لهسه ره ئوه سوربوو که خزمايه تی لهگه ل ئاموونییهکاندا ناو و جیکای هه موو گۆلدانچییهکان به جۆریکی بیۆینه به هیزدهکات، ئه مه جگه له وهی که به پیتی پرسیار خالید ئاموون ده توانیت ژیا نیککی بیکرفت بۆ کچه که دایینبکات، ههروه ها جودا له هه ردوو داواکاره که ی تر دوور له زمانی چه قۆ و شه پ هاتۆته داوای کچه که . مریه م گۆلدانچی به درێژایی دانیشه نه که ته واو به پیچه وانه وه پای وابوو پیاوانیک که کۆگای فروشتنی که ره سته ی ژنانه یان هیه، چه شنه توخمیکن چاکتره کچ له مه سه له ی شووکردندا بیانخاته ئه ولاوه، زۆریه یان شوینی متمانه نین و هه لێژاردنیان بۆ ئه و ئیشه، ته نیا په یوه ندی به قازانجه زۆره که یه وه نییه و مه به سته ی تریشی له پشته . هه موو ده یانزانی مریه م باسی چی دهکات، هه موو قاقا پیده که نین، هه موو سه یری سه وسه نیان ده کرد که له گه ل لاوازییه که یدا، له گه ل ئه وه ی هه موو باسی ئه و ده که ن، پتر له تارماییه ک ده چوو له ناوه راستیادا ونیوییت. سه وسه ن نزیککی سالتیک ده بوو هاتبووه ئه م شاره، به لام لای گۆلدانچییهکان هیشتا وهک غه ربیه یه ک وابوو که که سیان نازانن به ته واوه تی چۆن بیرده کاته وه . پاسته به رده وام له گه ل کچه گه نه کانی بنه ماله که دا ده چیته ده ری، به لام جگه له زوو ماندوو یوونه که ی و ئه و سه رنیشه هه میشه ییه ی له گه ل یایه تی زۆریه یان شتیکی ئه وتۆی ده رباره نازانن. هه موو ده زانن ده بیئت مانگانه دوو جار بچیت بۆ لای پزیشک. له وه بتراییت که سیان زانیارییه کی ئه وتۆ گرنگیان ده رباره ی نییه . ده بیئت بلتین که پیکرای گۆلدانچییهکان پرۆشه یان له سه وسه نی خوشکی لاباشتر بوو، پرۆشه زۆر ساده تر و کراوه تر و ئاساییتر ده رده که وت، به لام هه ر که سیک یه کجار له گه ل سه وسه ندا به بازاردا بگه رابایه، هه سته ی به و کاریگه ربیه قووله ی جوانی ئه م کچه له سه ر پیاوان ده کرد. له راسته

سهوسه ن لهو شیوه کچانه نییه که به لهشی گوشتن و شیوهی مهکیاجکردن و بالایی پیرهوه سهرنجی پیاوان کیشبکات، کچهکه تابلیتی لاوازه، ههتا جووت مهکیکی بینراویشی نییه، هه موو سیجره که ی شتی که له ده موچاویدا، له وهستانیدا، لهو سیبهری ته نهاییه ی له سه ر پوخساریتی، ئه وهی هه موو که س له نیگای یه که مه وه ده زانیت کچیکی نه خۆشه بیته ندازه جوانیکرده، جگه له قژی که بیته ندازه پیره، به جوریک دیمه نیکی ناکۆکی له گه ل ده موچاوه مندالانه و بچوکه کهیدا دروستکردوه، ناکۆکیه که که جوانیه کی زۆر تاییه تی داوه تی. ئه وهی که مرۆف واهه سته دکات ئیستا نا که میکی دی له هۆش خۆی ده چیت بووه به نه خشیکی پۆمانسی بۆی. چهند شه ویک له وه و به ر له داوه تیکدا سهوسه ن گوئی لیبوو نه شمیلی پوره فهزیله له ناوه راستی هه موو کچه کاند ده لیت «هه ر تیبگه یشتمایه پیاوان هه زیان له کوئی کردوه ... به مه قاشیش پلئ گوشتی لیناگریت، په زای مرئ، ده لیت مردوه به سه ر ئه رزا ده پوات». سهوسه ن زۆرجار ئه و قسانه ی ده بیست، به لام وه ها بوو وه ک ئه وهی نه بیستیت، ئه و شه وه له هه موو کچه کان نزیک بووه وه و به ده نگه ناسکه که ی خۆی گووتی «پیاوان گه مژهن، هه زیان له و کچانه یه که پیده چیت بمن ... خه م مه خو پورزا گیان، هه ندیکیان هه زیان له من نییه، به لکو هه زیان له و مردنه نزیکه یه که له مندا ده بیبنن». ئه و شه وه له مائی پوره خه نده که هاته قسه هه مووان بیده نگ بوون، دهنگی له و دهنگه ناسکانه بوو که له بیدهنگی ته واوه تیدا نه بایه، مرۆف نهیده توانی ته واو گوئی لیتییت. گووتی «هه مووتان کامه رانی سه لما وه ک شه یتانیک ته ماشاده کهن، من نازانم کامه رانی سه لما چۆنه ... تا ئیستا نه مبینیوه، به لام ئه وهی ئیوه وه ک شه یتان سه یری مرۆفیک ده کهن، راست نییه. ئه وهی واقسه ده کهن وه کو ئه وهی ئه وانی تر هه موو له کامه رانی سه لما باشتیرین، راست نییه. ئه وهی قومارده کات، یان چه قو

ده وه شینیت شتیکی خراپه، به لام ئیمه هه موومان خراپین... من له هه مووان خراپترم، چونکه ناتوانم هه روا شوو به هیچیان بکهه و ناتوانم ده ستیشیان لیبه ردهم... وانیه، ئیمه هه موومان خراپین... که سمان له کامه رانی سه لما باشت رنین». فیکرته گولدانچی قاقا پیکه نی، دلنیا بوو هیچ کهس له وه وه نه یو پراوه به عیزه تی برای بلیت «تو خراپیت» «تو له چه قو کیشیکی سه رخوش باشت رنیت». نه وه چاوقایمییه کی گوره بوو که زنجیره ی پیز و یقاری له بنه ماله ی گولدانچیدا تیکه دا.

کچه که به و هیمنیه ی خویه وه که سه رنجی هه مووانی پاده کیشا به رده وامبوو «هه رچی پیای ئه م شاره یه دوا جار وه کو یه کن، شتی بچوک له یه کیان جیا ده کاته وه که نرخیکی وه هایان نییه... نا شتی زور بچوک، که من نازانم چین... به لام هه موویان له م شاره زیاتر شاری تریان نه بینیه... هه موویان وه ک یه کن، هه ر سیکیان لای من وه ک یه کن... من هه ر سیکیانم وه ک یه ک خو شده ویت». پوره مه عسومی به ده نگه گر و گرمه ئاساکه ی، که له ده نگه ی پیاهه کانی تایه فه ی گولدانچی نیرتر بوو، به هه ره شه وه گووتی «به لام ناتوانیت شوو به هه ر سیکیان بکه ییت... تیگه یشتیت... ده توانیت ته نیا شوو به یه کیکیان بکه ییت». هه موو وایان ده زانی ئه وه ده نگه گرمه کاره ی پوره مه عسوم، هه ر ئیستا سه وسه ن ده شکینیت، به لام به هیمنی سه یریکرد و گووتی «له ئیستا دا شوو به هیچیان ناکهه، به لام بو پاشه پوژ نازانم... پوره مه عسوم. پاشه پوژ خو ی بریار ده دات، شوو به چه ندیان ده کهه». وه لامه که ی به نه ندازه یه ک سه یریوو هه مووانی بیده نگکرد. هه موو ده یان زانی کیژه که ته نیا بوکه شوشه یه کی نه خو ش و لاواز نییه، به لکو ئیراده یه کی گوره شی تیدا یه، ده شیان زانی فیکرته گولدانچی زوری به لاوه گرنگه خانمه بچکوله که ی ماله ی به و چه شنه به هیزییت. هه موو چاوقایمی کچه که یان ده گپرایه وه بو جوریک له لاوازی باوکه که، به لام هه مووش ده یان زانی

له نیوان گۆلدانچی و سه‌وسه‌ندا پێژیکێ قوول و شاردراره هه‌یه که هه‌ردووکیان به وردی سنووره‌که‌ی ده‌پاریزن.

ئه‌و پۆژه مه‌راسیمی چه‌ژنی له‌دایکبوونه‌که به هه‌مینی پۆی. له کاتی مۆم کوژاندنه‌وه و کێک خواردن و دیاری کردنه‌وه‌دا هه‌موو بێده‌نگی و له‌سه‌ره‌خۆیی سه‌وسه‌ن سه‌رسامیکردن... ئه‌وکات هه‌چ که‌س نه‌یده‌زانی سه‌وسه‌ن بێر له چی ده‌کاته‌وه، نه له بنه‌ماله‌ی گۆلدانچیدا، نه له به‌ره‌ی داواکاره مه‌سته‌کانیدا و نه هه‌چ که‌سیکی دیکه‌ش له دونیادا.

سەوسەن فیکرەت بپاریدا هەر سێ داواکارەکە لە پۆژێکدا ببینیت. یەکیکیان لە بەیانیدا، ئەوی دیکەیان لە ئیوارەدا، سێهەمیش لە شەودا. خالید ناموون یەکیەمین کەس بوو کە دەبایە سەعات یازدەهێ پۆژی دیاریکراو لە مائی فیکرەت گۆلدانچی ئامادەبێت. چەند دەقیقەیک بەر لەوادی خۆی، هاوپی بە دوو ئوتومبیلی پڕ لە پیاوان و خزمانی ناموونی گەشتە بەردەرگا، ئەوان لە بەردەرکی مائی فیکرەت گۆلدانچی دایانگرت و مالاواییان لێکرد و پۆشتن. چەند پۆژ بوو ناموونییەکان هەموو هەولێکیان داو بوو بۆ ئەوەی پالپشت بۆ داواکەیان کۆیکەنەو و گۆلدانچیەکان لە هەموو لایەکەو بەخەنە ژێر گوشاری خۆیان. پارێزگاریان تێگەیاندا، فیکرەت گۆلدانچی بۆ لای قایمقامی شار بانگکردبوو. هەموو شتیکیان بۆ ئەم ساتە ئەنجام داو، بۆیە هەموو چاوەپوانی دەرەنجامی باشیان لەم چاپێکەوتنە دەکرد.

خالید ناموون کە چوو ژوورەو بۆ سالتۆنە گەرەکە مائی گۆلدانچی، جوانی مۆبیل و تاییەتمەندی دیکۆرەکان و پری ژوورەکە لە کتێب و تابلۆ و پەیکەر و شتی ئەنتیک سەرسامیکرد، پێشتر لە ژانییدا جۆرە ژوورێکی لەم چەشنە نەبینیوو. سەیری لێهات کە بێئەوێ فیکرەت گۆلدانچی خۆی پێشوازیبکات، کچیکی گەنجی دی بۆ ژوورێکی تر لە قاتی سەرەو پێنماییکرد. ژوورەکە کتێبخانەیکە ئیجگار گەرەبوو، دڵنیاوو کەمتر لە

دە ھەزار کتیب لەو ژورەدا نییە، ھەتا دیکۆری سەقفەکەش کۆمەڵێک کتیب بوو کە ھەر لەسەرەوێرا بە ھەندێک پەت و دەزوی پەنگاوپەنگ ھاتبوو خوارێ. ژورەکە کەمێک تاریک بوو. سەوسەن گۆلدانچی لە کراسێکی زەردی کالدا کە پێپوو لە خەتی سپی ناسک لەو پەپی ژورەکەدا لەسەر کورسییەکێ چەرمی کۆن و گەورە چاوەروانیدەکرد، جگە لە ملوانکەیەکی پەش ھیچ خشلێکی تری پێوھ نەبوو، ھەتا گوارەپەکی ھەرزانیشی نەکردبوو گوێی. خالید ناموون پتر لە چلوپێنج شەو بوو سەوسەنی نەبینیبوو، بە چەشنێک جوان ھاتە بەرچاوی، بەزەیی بەدلی خۆیدا ھاتەو. دیاریبوو ئەو جیگایە بە تایبەت چاککراوە تا سەوسەن ھەر سێ چاوپێگەوتنە گەورەکەی ژانی لەویدا نەنجامدات. جگە لەسەوسەن کەسی تر لەو ژورەدا نەبوو، بەلام خالید ناموون ھەستیکرد بەکێکی تر کە نابینرێت ئاگاداری ھەموو دانیشتنەکەیە، سووسەکردنێکی ناوھەکی بوو کە ھیچ بەلگەیەکی نەبوو، بەلام خۆی بەجۆرێک پێکھست کە ئاگادارە بەکێک بە نھێنی چاوەدێریدەکات. سەوسەن گەلێک نەرم و نیان بوو، پێدەچوو پێشووەخت بیری لە ھەموو جولەپەک و قسەپەکی خۆی کردبێتەو، بەلام لەگەڵ ھەموو شتێکیشدا بە چەشنێک ناسک و خۆشەویست بوو، خالید ناموون ئامادەبوو ھەموو شتێک لە پێناویدا دابنێت. کە لەسەر کورسییەکە دانیشت، ھەستیکرد سەوسەن بەوردی سەیریدەکات، لە دلی خۆیدا گووتی «ئێستا دەزانیت من پیاویکی جوان نیم، ئەو نیم کە ئەو خەوی پێوھ دەبینیت». بەلام بەخێزایی ھەولیدا بەسەر ترسەکانیدا سەربکەوێت و خەندەپەکی گەورە ی گرت کە کەمجار دەیتوانی بیگرێت. سەوسەن بە ھێمنی لەسەر کورسییە چەرمەکەی خۆی دانیشتبوو، کەس نەیدەتوانی ئامازەپەکی تایبەتی لە شیوەی دانیشتن و سەیرکردنەکیدا بدۆزێتەو. سەوسەن بە ھێمنییەکەوھ کە خالید ناموونی سەرسامکرد گووتی «بەپێز خالید ناموون، ھەزمکرد

یه کهم کهس تۆ ببینم، له بهر نه وهی زۆریه ی کهسانی خیزانه کهم تۆ وهک داواکاریکی باش باسده کهن. به لآم من نازانم تۆ کئیت... وهخته هیچ شتیکت له سه ر نه زانم... هیچ شتیکت... دواچار من کچیکی نه خوشم، گهر شوو به هه ر که سیک بکه م، ده بیئت زۆر شتی له سه ر بزانم».

خالید ئاموون به ئه ده بیکی زۆره وه گووتی «سه وسه ن خان. هه قی خۆته، له سه ر هه موومان، هه موو شتیکت بزانیته».

نه یده ویست له قسه کردندا زۆر به وات، ترسیکی هه بوو قسه کانی هه ندی شت ئاشکرا بکه ن که نایه ویئت سه وسه ن بیانی بی نیته. سه وسه ن گووتی «تاکه شتیکت که سه یه ر، ئه وه یه تۆ بۆ ئاموونیه کان ده خه یته کار... پارێزگاری شار، جێگره که ی، هه موو ئه وانه... خۆت ده زانیته ئه و شتانه دلی کچیکی نه خوشتی وهک من به راستی ده شکێنیت. من کچیکت نیم به زۆر بۆ کهس بم...».

خالید ئاموون بیریکرده وه، کێژه که به جۆریک ناسکه هه ر مه خلوقیک به زۆر بیه ویئت بییات بۆ خۆی، ده شکێنیت... له و بوونه وه ره ناسکانه یه که ته نیا خۆی ده بیئت بجو لیت، هه ر شتیکی به رکه ویئت، له وانه یه بکه ویئت و بشکیت. به سه ر دانه وانه وه گووتی «سه وسه ن خان... من کوپی عه شره تی ئاموونیم، ئه وان ده زانن تۆ چ داواکاریکی زۆرت هه یه، مه سه له که هه مووی ئه وه یه من نامه ویئت تۆ بدۆپێم... له پێنج مانگ له مه و به ره وه که تۆم بینی، گووتم ئه وه ئه و کچه یه که من له م دونیا یه دا بۆی ده گه ریم. من پێشتر هیچ پێگایه کم نه بوو که باسی خۆمت بۆ بکه م... من تکام له ئاموونیه کان کرد پشتم بگرن، چونکه بۆ یه که مجاره له ژیا نندا عاشق ده بم، زۆریه ی ئاموونیه کان ده زانن من ته واهو نیم، ده زانن چوار مانگه دوکان و کاسبیه که م هاتۆته کزی».

سه وسه ن پرسی «نازانم، ده توانم بپرسم، کزیوونی کاسبیه که ی تۆ،

چ په یوه ندی به ئیمه وه هه یه؟»

خالید ئاموون ئیستا بۆ یەكەمجار لە ژانییدا هەولێ دەدا، لە بەردەم كەسێكدا وەك عاشق دەریكەوێت: «پەيوەندی ئەو یەكە من هێندە بێر لە تۆ دەكەمەو، ناتوانم بێر لە شتەكانی تریكەمەو، وەك جاران ئارەزووم نەماو، جاران خۆشییەکی زۆرم لە كاسبی دەبینی، ئیستا بە جۆریك گۆراوم خۆم ناناسمەو، ناتوانم خەریکی هینانی كەلوپەلی نوێ بم، پەيوەندیم لەگەڵ قاچاغچییەكاندا كزیوو، چوار مانگە سەفەری بەغدام نەكردو، چوار مانگە هیچ كراسێکی نوێ یان عەتریکی تازەم نەهیناو... هیچ شتیك... خانم هیچ شتیك... لەبەرئەو ی تەنیا بێر لە تۆ دەكەمەو».

سەوسەن بە ئەسپایی پرسی «بەلام چۆن بێر لە من دەكەیتەو؟» خالید ئاموون چاوەڕوانی ئەم پرسیارە ی دەكرد، بەلام لەگەڵ ئەو شدا هەستیکرد ناتوانی وەلامییدا ئەو، دوا ی كەمێك وەستان گووتی «شتیکی قورسە، وەك ئەو ی دەستیك بەردەوام بتهنكێنێت، هەستیكە لە سەرتدا دووبارە دەبێتەو، شتیكە وەسف ناكێت، وەك شتیك بۆی بگەرێت و نەیکەیت».

دەلیابوو نەیتوانیو تەعبیر لە خۆی بكات، دەلیابوو. بەلام دەیزانی سەوسەن فیکرەت بۆ وەلامی ئەو پرسیارە بانگی نەكردو، پەنگە تەنیا ویستبێتی ببینێت بزانی و بە ئەندازە ی دوو داواكارەکی تر جوانە، یاخود تیبگات چۆن قسە دەكات، یاخود هەر شتیکی تر كە ئەم خەیاڵی بۆی ناچێت. سەوسەن كەمێك دەنگی گۆری، شتیك لە پرسیارە كەیدا بوو كە خالید ئاموون بە تەواوەتی مانا كە ی بۆ دیاری نەكرا: «خالید ئاموون، حەز دەكەم بزانی تۆ چیرۆکی شەپەچەقۆی ژێر زەمینەكە ت بیستوو یان نا؟»

«خانم هیچ كەسێك نییە، ئەو ی نەبیستبێت»

«دەمەوێت بزانی تۆ ئامادەیت لە پێناوی مندا چەقۆ لە كەسی تر

بدهیت... یا نا؟».

خالید ناموون چاوه پوانی ئه و پرسیاره ی نه ده کرد، سه ری به رز کرده وه
بو ئه وه ی به پوونی سهیری پوخساری سه وسه ن بکات که تاریکی
کتیبه خانه که سیبه ریکی تۆخی خستبووه سه ر، هه ستیکرد ئه سته مه هه چ
له ده موچاوی سه وسه ندا بخوینتته وه . به هیمنی گووتی «ئه وه ی له
پیناوی تۆدا ئاماده ی شه ر و مردنم گومانای تیدا نییه . سه وسه ن خان
تۆ ته نیا که سیکی ده توانیت وا له من بکهیت شه پانی و بیژه حم بم...» .
سه وسه ن دووباره پرسى «ده توانیت له پیناوی مندا که س بکوژیت؟» .
خالید ناموون گووتی «ده توانم... بیته وه ی دوودل بم... بیته وه ی
بیربکه مه وه ...» .

سه وسه ن به غه مگینییه وه پرسى «بو له پیناوی کچیکی نه خووشی
وه کو مندا، ئاماده ییت خه لک بکوژیت؟... ده بیئت هۆکای بگه رپته وه
بوچی؟ هه ست ناکه ییت، په یوه ندی به وه وه هه یه زیان له م شاره دا مروف
ده خنکینیت. هه ست ناکه ییت، ئه م شاره زۆر زۆر بچوکه، شوینیکه مروف
لیره وه چاوی له دنیا نییه . ئه وه ی که کچیک ده توانیت کۆمه لیک پیاو
شیتبکات، په یوه ندی به شاره که وه هه یه، به م شوینه بچوکه وه که دلای
مروف ده گوشت؟» .

خالید ناموون سه ری داخست و گووتی «ئه وه هه چ له وه ناگۆرپیت که
من ده توانم له پیناوی تۆدا بیژه حم بم» .

سه وسه ن له جیگا که ی خوی هه ستا، ئیستا خالید له به ر پۆشنایی
په نجه ره که دا له نیوان کتیبه کاندای پوونتر ده بیینی، ئه و په فته زه رده ی
ملی، ئه و ته وقه سپییانه ی گولیکى چکۆلانه یان به قژییه وه پاگرتبوو،
ئه و گه رده به رزه ی، ئه و ملوانکه ره شه ی هه ندیک له ده نکه باریکه کانی
وه ک چزووی دوپشک ده دره وشانه وه ... ویستی هه ستیت، به لام جورته ی
نه کرد. سه وسه ن دواى که میک گه ران به ناو کتیبه کاندای، چوه پشت

کورسییەکی خالید و پرسى «دەتوانیت لە پێناوی مندا کامەرانی
سەلما و مەنسور ئیبراهیم بکوژیت؟». خالید ئاموون کەمیک راپلەکی،
نەیدەزانی کچەکە دەیهوێت بەرەو کوێی بەریت، چی دەوێت و دەیهوێت
بگاتە چی. نەیدەزانی چی وەلامبداتەو. خالید ئاموون کەمیک
چاکەتی قاتە خۆلەمیشییەکی چاککرد، بە ئەسپایی پالیدا بە پشتی
قەنەفەکەو و بیویستی خۆی گووتی «رقم لە هەردووکیانە. خۆزگە
دەخوازم هیچیان لەسەر ئەم دنیاوە نەبوونایە. هەتا دەمرم رقم لەو دوو
پیاو دەبیێت... وادەزانم ئەوانیش بەرامبەر بە من هەروان». وشەکان
بە رقیکی گەرەو لە زاری هاتنەدەر، خۆشی لەو کینە لە ناکاوەی
خۆی سەرسامبوو، دڵنیاوو دەتوانیت ئەو دوو کوپەری تر بکوژیت، لە
یەکەم ساتەو چیرۆکەکی بیستوو توانایەکی ترسناکی کوشتن لە
خۆیدا هەست پێدەگات، بەلام پێشتر لەگەڵ خۆشیدا وەها ئاشکرا
نەیدرکاندوو. گەرچی دڵنیاوو قسەکانی سەوسەن فیکرەتیان تووشی
پەشوکانیکی کتوپر کرد، بەلام هەستی بە ئاسوودەییەکی قوولکرد، ئەو
راستیەکی شارداراوی ناو دلی بوو، دڵنیاوو سەوسەن فیکرەت نیازی
ئەو کوشتنەیی خۆیندۆتەو، دەستی لەو ئارەزووە نەینییە داو، کێ
چوزانیت، لەوانەیی ئەو وەلامە تەواوی وێنەیی ئەو بە باشە لای سەوسەن
فیکرەت بگوریت... هەستیکرد لە رێگای ئەو قسانەو سەوسەن فیکرەت
باشتر تێدەگات، پروتەر دەبینیت، بەهێزتر دەیناسیت. بەلام ئەم
پرسیارە لە کچیکی وەها ناسکەو گەلیک دڵرەقانە بوو.

سەوسەن ماوێک لە ژوورەکەدا سوپایەو، وەک ئەوێ جۆرە
بێباکییەکی قوولی بەرامبەر هەموو شتەکان تێدابیت، خۆی بە
کتێبەکانەو سەرقالدەکرد، لە نێوان قسەکاندا بێدەنگی درێژ و قوولی
جێدەهێشت، هەندێجار لە دەرگای کتێبخانەکەو ئەو کچەیی بانگدەکرد
تا چا بۆ میوانەکە بهێنیت. پرسیارەکانی گەلیک تیکە لاویوون، زۆریەیان

دهرباره‌ی شتگه‌لیک بوون خالید ناموون نه‌یده‌توانی وه‌لامیانبداته‌وه، هیچ پرسسیاریکی پاسته‌وخۆی دهرباره‌ی سامان و مال و خانووی جیا و زێڕ و نه‌و شتانه لێ نه‌کرد، به‌لکو پرسسیاره‌کانی دهرباره‌ی په‌یوه‌ندی نه‌و به‌سروشته‌وه، په‌یوه‌ندی نه‌و به‌ نه‌ستێره‌کانه‌وه، باوه‌پی به‌ ژیان له‌ هه‌ساره‌کانی تردا، باوه‌پی به‌ ژیان له‌ دوا‌ی مردن و نه‌و شتانه بوو. خالید ناموون نه‌یده‌زانسی چۆن بجێته‌ نه‌وجۆره‌ دیالۆگانه‌وه، هه‌ستیکرد ده‌سته‌پاچه و که‌م توانایه، به‌لام شیوازی قسه‌کردنی که‌چه‌که، جولاندنه‌وه ناسکه‌کانی، شه‌یدایکردبوو. دلنیا‌بوو په‌کیکی تر و له‌ هه‌لومه‌رجیکی تردا نه‌م پرسسیارانه‌ی لێیکات، له‌وانه‌یه‌ پوونتر بتوانیت وه‌لامیانبداته‌وه، به‌لام نێستا هێنده به‌ سیحری که‌چه‌که سه‌رسامبوو، هێنده فه‌زای نه‌و کتێبخانه‌یه و ناسکی نه‌و و بۆنی هه‌ناسه‌کانی گێژیانکردبوو، توانای بیرکردنه‌وه‌ی له‌و پرسسیاره‌ گه‌ورانه نه‌بوو.

به‌لام دوا پرسسیاری سه‌وسه‌ن سه‌ره‌به‌ر ژیا‌نی خالید ناموونی گۆپی، نه‌وه نه‌و پرسسیاره‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که‌ سه‌وسه‌ن چه‌ندین سال‌ بوو بیرى لێده‌کرده‌وه، نه‌و پرسسیاره‌بوو که‌ ده‌یویست له‌ هه‌ر که‌سیکی بکات که‌ دیته‌ داوا‌ی، به‌ هێمنی گوتی: «خالید ناموون گۆپیگه‌ره، پرسسیاریکت لێده‌که‌م وه‌لامه‌که‌ی بۆ ژیا‌نی من و تۆش زۆر گرنگه‌، زۆر شت له‌ ژیا‌نی من و نه‌م چیرۆکه‌دا له‌سه‌ر نه‌م وه‌لامه‌ ده‌وه‌ستیت: گه‌ر به‌سه‌فه‌ریکی درێژ بتنێرم بۆ دوور، بۆ زۆر دوور له‌م شاره‌، سه‌فه‌ریکی چه‌ند ساله‌... سه‌فه‌ریک تێیدا دلنیا نه‌بیت، کاتی‌ک دیتیه‌وه من ژنی تۆم... من بۆ تۆم... یاخود من زیندووم و ماوم، ده‌چیت؟ باش بیرى لێکه‌ره‌وه، که‌ ده‌گه‌ریتیه‌وه دلنیا‌نیت من ژنی تۆم یا‌ن نا... دلنیا‌نیت من شووت پی‌ده‌که‌م یا‌ن نا... ده‌پۆیت یاخود نا؟». خالید ناموون ویستی شتی‌ک بڵێ، به‌لام سه‌وسه‌ن پی‌شیکه‌وت و گوتی «نا خالید ناموون، وه‌لامه‌مه‌ده‌وه... نه‌وه پرسسیاریکه‌ ده‌بیت بیرى لێکه‌یتیه‌وه... زۆر زۆر بیر...

لێبکەیتەو... من ئەمڕۆ تۆم بۆنەو بەنگکرد ئەو پرسیارەت لێبکەم...
خالید ئاموون بپۆرەو بۆ مالت، دەتوانی چەند پۆژیک یان چەند
هەفتەیک بچیت بۆ گوندەکان... بۆ شارێکی تر... بۆ ئوتیلێک لە
بەغدا و بیربکەیتەو. هەركاتیك گەشتیتە بریارێکی تەواو، وەلامەكەت
بخەرە سەر كاغەزێك و بە كەسێكدا بۆم بنێرە، لە ئیستادا تەنیا
دەمەوێت بیربکەیتەو».

كە خالید ئاموون لە مالتی فیکرەت گۆلدا نچی هاتە دەرەو، ماندوو و
پەنگەپیو دیاریوو، هەموو بینیان نا ئومیدیەکی قورس لە سەر پوختاری
بوو، تا گەشتە سەر شەقامەكە گەلێك چاوی نەیتنی چاوە دێریان دەکرد،
لەو یادا وەك كەسێك ونبوو بێت وەستا، پێدەچوو سەرماي ناوەرپاستی
زستانیش هێندە تر تەزاند بێتی، وەك بیهوێت خۆی بشاریتەو لە ناكاو
ئارپاستە ی خۆی گۆپی و بەرەو باكوور سەرکەوت، لە شەقامێکی تەسك
و چۆلانەدا كەمێك وەستا، لەو یادا تاكسییەکی پراگرت و بە دوو دلییەکی
زۆرەو سواربوو، بە پەشۆكاوی قسە ی لە گەل شۆفیژەكەدا كرد، هێچ
كەس نەیدەزانی چی لە خەیاڵیدا دەگوزەرێت، هێچ كەسیش تا بەیانی
پۆژی داها توو هەوالتی پاستەقینە ی دەریارە ی چاوپێكەوتنەكە نەبیست...
تەنیا دوا ی بیست و چوار سەعات، كە مەنگوپی بابەگەرەو كەوتە
گێژپانەو ی چیرۆكەكە هەموو تیگەشتین چی لە نێوان سەوسەن فیکرەت
و خوازییەكە راندا پوویداو.

مهنگوپى بابەگه و ره له ژێر زه مینی ئوتیلە که ی باوه جاندا چیرۆکه که ی
 بۆ هه موومان گێڕایه وه، ئه و به و دهنگه منگن و پشتمله کوپه یه وه،
 له ناوه پاستی هه موواندا وه ستاو گووتی «وهک ده زانن کامه رانی سه لما
 دواهه مین که س بوو که ده بێت بجێت بۆ لای که که ی گولدانچی، پێشتر
 هه ر دوو داواکاره که ی تر سه ردانی مائی گولدانچییان کردبوو... من گووتم
 به قه بری مردووم ئێمه تیاچووین، گووتم به ناموسی عه زیزی هه موومان
 حیسابمان پاکه، ئه گینا بۆ که که ئێمه ی خستۆته دواى دواوه، سێ
 پۆژ بوو، من هه وائی ناخۆشم ده بیست، سێ پۆژ بوو شوینم به خۆم
 نه ده گرت... هه موو ده یانگوت گولدانچییه کان، بریاریانداوه که که یان
 بدهن به خالید، هه موو واقسه یانده کرد که شته که برپاوه ته وه، که زانیم
 ئاموونییه کان کاکی موخافیزیان خستۆته سه ر خه ت هیوا برپاویوم...
 هیوام به چی بمییت، من و موخافیزیان نه گووتووه . کامه رانی سه لما
 ته نیا منی هه بوو غه می بخوات... منیش پیاویکی بیده سه لات نیم، به لام
 گه ر خۆیان مه سه له که به جۆرێک له جۆره کان بپێننه وه و که که پاژی
 بێت، ئه و له قه ندیلدا پاوه خوشتر ناگریت... وانیه عه زیزی من، یوسف
 که ویا ر ده یگوت پیاوی ئازا نه وه یه له شه پی دۆپا و پابکات» .
 هه موو ده یانگوت «مهنگوپ به رده وام به، مهنگوپ باسی ئه وه بکه
 سه وسه ن فیکره ت چی به کامه ران گووتووه» .

مەنگوڤ دەیزانی قسەکانی لە تەواوی شاردا بلۆدەبیتهوه، لەبەرئەوه بە شەوق و زەوقیکی زۆرەوه بۆ ھەموومانێ گێژایەوه و گووتی « کە کامەرانی سەلما پۆی من دڵم لە مستەدا بوو، تا بەردەرگای مائی فیکرەت گۆلدانچی لە گەلیدا چووم... دۆنیا شەو بوو، بە ناموسی ھەرچی مەلایکەتە، من لە بەر سەرما خەریک بوو زریکەم دەکرد، بەلام کامەرانی سەلما گوئی لێ نەبوو... باکی بەسەرما نەبوو. من بەزەیم بە کۆرەکەدا دەھاتەوه، وا سەیری مەکن... کۆرپکە پێشتر لەگەڵ ژناندا سەروو سەودایەکی نەبوو، لەو مەسەلەیەدا ھەر ژۆلێکتان بگرم لەو لێزانترین... کۆرەکە لە یەککاتدا دەترسا و دلێشی خۆش بوو. کە لەبەردەرگاکی سەیرمکەدەوه بە جۆریک جوان و بۆشناخ بوو، مەپرسن. دلنیا بوم قۆزنتییەکی لەو جۆرە یە ژنان لە ھەموو گوناھێکی دەبوون... پیاوی ناشیرین گەر گوناھێ بەئەندازە ی مۆریەک بیت، ژنان لێدەکەن بە کیویک، بەلام بەس خودا دەزانیت بۆ پیاوی جوان چ لێبوردەن... بەس خودا دەزانیت. کە چووێ ژوورێ من چاوم پڕبوو لە فرمێسک بۆی، ھەژمەکرد لەگەلیدا بڕۆم تا کۆمەکیکەم... بەلام مەرجهکە وەھا بوو، ھێچ داواکاریک بۆی نەبوو کەس لەگەڵ خۆیدا بەریت... ھەر کەسێک مەرجهکە ی بشکاندایە حیسابی پاک بوو»

ھەموو بەیەک دەنگ ھاواریان لێکردەوه «مەنگوڤ، دەمانەوێت بزانیین لە مائی فیکرەت گۆلدانچی چی پوویدا... دەمانەوێت ئەو بەزانیین، بەس قسە ی پڕووی بکە بە ناویدا»

مەنگوڤ دەیگووت « گۆیگرن کە کامەرانی سەلما دەچیتە ژوورێ، تێدەگەن... کە دەچیتە ژوورێ، فیکرەت گۆلدانچی خۆی پێشوازی ناكات، کچیکی جوانی تر پێشوازی دەکات، پێشی دەکەوێت، بەسەر قادرمە یەکی زۆر کە شەخەدا سەری دەخات... من خۆم ئەو قادرمە یە بینووه، خۆم بینوومه، دەزانم چ پێزە قادرمە یەکی جوانە، کامەرانی سەلما دەچیتە

کتیبخانهیهکی گه‌وره‌وه، وه‌کو باسیده‌کات هه‌زاران کتیبی تێدابووه، هه‌زاران کتیبی گه‌وره‌گه‌وره، سه‌وسه‌ن له ژوورێکی وه‌هادا پێشوازیده‌کات، کراسیکی زه‌ردی له‌به‌ردا ده‌ییت، له‌وانه‌ی خه‌تی سه‌پیان تێدایه ... که‌چه‌که له‌ویادا زۆر به‌ حورمه‌ته‌وه ته‌وقه له‌گه‌ڵ کامه‌رانی سه‌لما ده‌کات، زۆر به‌ حورمه‌ته‌وه چا و میوه ده‌خاته به‌رده‌می، به‌ کامه‌رانی سه‌لما ده‌لێت: تۆ له‌ شارێکی چکۆلانه‌دا له‌دایک بوویت، گه‌ر له‌ شوینێکی تری دنیادا له‌دایک ببوویتایه، له‌به‌ر که‌چکی وه‌ک من، له‌به‌ر خانمۆچه‌که‌یه‌کی نه‌خۆشی وه‌ک من چه‌قۆت له‌ که‌س نه‌ده‌دا. سه‌وسه‌ن سه‌رزه‌نشتی کامه‌رانی سه‌لما ده‌کات، تا ده‌توانییت سه‌رزه‌نشتیده‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی من له‌ قسه‌کان تیگه‌یشتم ئه‌وه‌یه که‌ هه‌مووی لۆمه و گازهنده‌ی دۆستانه‌بوون. خانمه‌ بچه‌کوله‌که له‌گه‌ڵ گله‌یه‌کانیدا ده‌لێت گه‌ر تۆ گه‌وره‌یی دونیات بزانیایه ئاوا ئاسان چه‌قۆت نه‌ده‌وه‌شاند، باش گوێگیرن ... ئا لی‌ره‌دا، ئالی‌ره‌دا سه‌وسه‌ن هه‌لده‌ستێت و ئه‌تله‌سیکی زۆر گه‌وره‌ ده‌رده‌هێنێت، ئه‌تله‌سیک که‌ هه‌رچی شتیک له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه، هه‌تا بچوکتێن گونیش، هه‌تا دوورترین کوێره‌ قۆخه‌له‌ی دنیاشی له‌سه‌ره. که‌چه‌ به‌دبه‌خته‌که‌ ماوه‌یه‌ک خۆی هیلاکده‌کات تا گه‌وره‌یی دنیای پێشانی کامه‌رانی سه‌لما بدات، هه‌موو به‌حه‌ره‌ گه‌وره‌کانی پێشانداده‌ت، هه‌موو کیشوهره‌کان، کۆمه‌لیک شاری سه‌یر که‌ شوینه‌واری کۆنیان تێدایه، کتیبیکی به‌قه‌دقه‌واره‌ی له‌سه‌ر که‌شتی و که‌شتیسه‌زه‌ کۆنه‌کان ده‌خاته به‌رده‌ست. کامه‌رانی سه‌لما که‌ خۆی عه‌شق له‌ قوونی ده‌چۆرێت، به‌ لوتفی که‌چه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ی تر په‌کی ده‌که‌وێت ... که‌ که‌چه‌که‌ ئه‌و هه‌موو نه‌جیبی و ناسکییه‌ ده‌رده‌خات، کامه‌رانی سه‌لما له‌ویادا ده‌که‌وێت ... پاسته‌وخۆ ئه‌ژنۆ داده‌دات و ده‌که‌وێته‌ سه‌ر چۆک، وه‌ک مندالیک ده‌ستده‌کات به‌ گریان و ده‌لێت تکام وایه‌ شووم پێکه‌یت، ده‌لێت ناتوانم ئه‌وه‌ بخه‌مه‌ خه‌یاڵمه‌وه که‌ تۆ ده‌شییت بۆ که‌سی تر بیت. پێیده‌لێت، من کو‌رپکی ده‌وله‌مه‌ند نه‌م.

من قومارچیم، چه قوکیشیکی نامەردم، که سیکی توپەم، بە لām لە گەڵ
تۆدا میردیکی باش دەبم. کچە که بیئەوێ شپەزەبیئت، وەک خۆی بۆ
هەموو شتیک ئامادە کردبیئت، دەستی دەگرۆت و هەلیدەستینیتەو، بە
ناموسی دایکم وایە، خۆی دەستی دەگرۆت و هەلیدەستینیتەو، هەتا
ماوێهەکی درۆزیش دەستی لە دەستیدا دەبیئت... گوئیگرن، یادی بەخیر
کاتی خۆی جەمالی عەنەبەر دەیگوت، دوو دەقیقە دەستت لە دەستی
کچییدا بیئت، یە عنی ئیشە که تەواو بوو، یە عنی هەموو شتیک بپاوەتەو،
کامەرانی سەلما دەلێت، کچە که دەقیقە یەک زیاتر دەستی لە دەستیدا
بوو».

مەنگوپر که میک بیئەنگ دەبوو و هەرچی لە ژێر زەمینی ئوتیلە که دا
کۆبوو بووینەو دەمانگوت «ئەی دوا یی چی... ئەی دوا یی چی،
مەنگوپر... ئەی دوا یی چی».

مەنگوپر دەلێت «یوسف که ویاڕ دەیگوت شەپ بە پرسیار دەست
پێدەکات و بە پرسیار تەواو دەبیئت. شەو که ی کامەرانی سەلماش
بە شتیک کوتایی بیئت که باوەرناکەن. شتیک لە چاوەپوانی که سدا
نییە، کچە که پرسیارێک لە کامەرانی سەلما دەکات، پێیدەلێت ئامادەیت
بەسەفەر بپۆیت بۆ شوینیکی زۆر دوور، سەفەرێک بۆ مەملە که تیکی تر
که لەوانە یە چەند سال بخایەنیت، بەمەرجێ که هاتیتەو ئەو ت زامن
نەبیئت که من بێم بە ژنت یان بتوانم شووت پێبکەم یان هەر لە ژياندا
مابم».

یەکیک دەلێت «خوای عالەم، دەیهوێت بگات بەچی؟ دەیهوێت کۆپە
بەستە زمانە که بۆ کوێ بنیۆرت؟». یەکیکی تر دەلێت «ئەم کچەتیو
چی لەسەردایە، مەنگوپر، تۆ بلی چی لەسەردایە؟»

مەنگوپر بە خیرایی قسەکان وەر دەگرۆتەو و دەلێت «ئالێرەدا
کامەرانی سەلما عاقلییەک دەکات لێم پانە دەبینی، دەم و دەست لە

کچهکە ی گۆلدا نچی دە پرسیت: خانم، بەر لەوێ وە لāmبەدەمەو، پێمبۆی ئەم پرسیارەت لەوانی تریش کردووە یان ئەم پرسیارە هەر بۆ منە... بۆ منی بەدبەخت. کچهکە بە ئەرزو ئاسمان سوپێندی بۆ دەخوات کە تا ئیستا بە چاویکی جیاواز سەیری هیچ یەک لە داواکارەکان ناکات، هەر سێکیان لای ئەو وەک یەک وان و هیچ یەکیکیانی هەلنەبژاردووە، ئەو پرسیارێکە لە هەر دوو داواکارەکە ی تریشی کردووە، دەشلیت شتەکان هەمووی لەسەر ئەو وەلامە بەندە کە لە دەمی ئەوان وەریدەگرێتەو، تکاشدەکات بێر لە پرسیارەکە بکاتەو و ئەوسا وەلامبەدەو... ئێو دەلێن چی... ها... شتەکان ئاوا بوون... بە ناموسی ئەولیا کامەرانی سەلما کاتیک هاتە دەری ماوێکی درێژ قسە ی بۆ نەدەکرا، من بەدریژی ئەو ماوێیە لەو بەر سەرمایەدا هەلنەدەرزیم و چاوێ پوانمەکرد... ئەوێ لە حیسابمدا نەبوو قسە ی لەو جۆرە بوو، دەمگوت ئیستا بە کوپە بەستەزمانەکە دەلێت، کوا مالت، کوا ماشینت، کوا کارو کاسبیت... تۆ قوونیک ی بێخێر، باسی ژنەپێنانی چی دەکەیت. بەلام ئەوێ پرسیار ی وەها بکات، عەقلم بۆ شتی وەها نەدەچوو.

هەموو ئەوانە ی لە ژێر زەمینەکە ی ئوتیلی باوەجاندا بووین، بە خۆشانیک ی نۆرەو پرسیمان «ئە ی مەنگو پ تۆ دەلێت چی... تۆ چۆن لەم مەسەلە یە تێدەگەیت، تۆ تەفسیرت چییە؟».

مەنگو پ بە ئارامی لەسەر کورسییەک بەرامبەرمان دانیش و گوتی «تاکە تەفسیرم ئەوێ کچهکە لە کچی ئەم شارە ناچیت، لەو جۆرە نییە هەر چاویان بە لووتی یەکەم خاوازیپێکەر کەوت دەیکەن بە هەلەلە لێدان... شتیک لە عەقڵیایەتی بە کەسانی وەک ئێمە ناخوێنرێتەو، هێشتا زوو کەس قسە ی راست و دروست بکات، بەلام گرنگ ئەوێ لەم بەشەدا کەس لە خاوازیپێکەرەکان بە راستی دەرەچوون... تاکە براوێ ئەم یارییە تا ئیستا هەر ئەو کچه عیارە ی گۆلدا نچی».

مه‌نسور نه‌سرين گه‌لێك بیری له‌ هه‌موو چاوپێكه‌وتنه‌كه‌ كرده‌وه، هه‌موو ئه‌و زانیارییه‌وه‌شی به‌راوردكرد كه‌ ساقی مه‌حمود له‌ بازار ده‌رباره‌ی یه‌كتر بینینه‌كانی سه‌وسه‌ن له‌ گه‌ڵ دوو داواكاره‌كه‌ی دیدا كۆیكردبوونه‌وه‌ . ئیستا چ به‌ره‌ی كامه‌رانی سه‌لما و چ ئاموونییه‌كان به‌وردی چیرۆکی خۆیان له‌ هه‌موو لایه‌ك ده‌گێڕایه‌وه‌، به‌لام ساقی مه‌حمود و پاوێژكاره‌كانی دیکه‌ی مه‌نسور پێیان وابوو نه‌وان ته‌واوی چیرۆكه‌كه‌ی خۆیان به‌ نه‌هێنی به‌یژنه‌وه‌، چونكه‌ ئاشكرا نه‌کردنی چیرۆكه‌كه‌، جوژه‌ په‌شوكان و دوودلییه‌ك له‌ هه‌موو لایه‌كدا دروستده‌كات كه‌ پێده‌چێت مایه‌ی ئه‌وه‌بیست پتر بکه‌ونه‌ هه‌له‌وه‌ . مه‌نسور له‌ ئیواره‌ی چاوپێكه‌وتنه‌كه‌دا سه‌یری لێهات كه‌ سه‌وسه‌ن گۆرانییه‌كه‌ی ساقی مه‌حمودی بیستبوو و شیعره‌كه‌ی مسته‌فا هه‌ژاریشی خوێندبووه‌وه‌، به‌لام زۆریه‌ی قسه‌كانی له‌ گه‌ڵ مه‌نسوردا ده‌رباره‌ی «گه‌وره‌یی دنیا» بوو، ده‌رباره‌ی ئه‌و دوورگه‌ دوورانه‌ی سه‌رتاپایان دره‌خته‌ و ئه‌و به‌نده‌ره‌ شینانه‌ی ئاسمانیان له‌ به‌ر بآنده‌ نابینرێت. مه‌نسور له‌ عاشقه‌ درۆزنه‌كان نه‌بوو، به‌ پێژێکی زۆره‌وه‌ گروتی « سه‌وسه‌ن، من له‌ گه‌وره‌یی دنیا زۆر ده‌ترسم، من له‌و كه‌سانه‌م كه‌ ژبانی ئه‌م شاره‌یان پێخۆشه‌، نامه‌وێت زۆر دووریکه‌ومه‌وه‌» . سه‌وسه‌ن گروتی «هه‌ر دلێك جیهان له‌ گه‌وره‌یییدا نه‌بینیت، به‌ هه‌ژاری ده‌می‌تێته‌وه‌» . به‌لام مه‌نسور وه‌ك عاشقه‌ منداڵكاره‌كان وابوو، هه‌روا به‌

ساده بیه وه گروتی «جیهان ته نیا ئه و کاته گهره یه که تۆ لیمه وه
 نزیک بیت، گهر تۆ دوربیت، هه موو زه مین بچوکه». ئاشکرا که که ی
 فیکره ت گولدانچی له و قسانه تینه ده گیشته، ئه و به پێچه وانیه ی ژنانی
 دیکه وه وا ده رده که وت وه ک ئه وه ی قسه ی عاشقانه که م بیبزوینیت.
 به غمگینییه وه گروتی «تۆ بۆیه منت خۆشده ویت، چونکه جیهانت
 نه بینیه، شاره دوره کان و دارستانه کان و میلله تانی تهرت له نزیکه وه
 نه بینیه. خۆشه وستی قسه یه کی پرپوچه گهر تۆ نه زانیت چهند هه لی
 گهره ت بۆ ژانی تر و خۆشه وستی تر له به رده ستدایه ... ده بیت
 شاری تر و ژنی شویتنی تر ببینیت، ئه و سا ده زانیت به راستی منت
 خۆشده ویت یاخود نا». که که ی فیکره ت گولدانچی پای وابوو پیاوان
 بۆیه ژنده هینن بۆ ئه وه ی چا و له گهره یی دنیا داخه ن، بۆ ئه وه ی
 ههستی دیکه تا قی نه که نه وه. مه نسور ئه و چهندجاره که مه ی له وه و به ر
 له گه ل سه وه سنده قسه یکردبوو، ئه و دیوه ره قی له م خانمه ناسکه دا
 نه بینیبوو. ئه و پۆزه له گه ل کراسه زه رده که شیدا، له گه ل ئه وه ی گه له ک
 له سه ره خۆ و به ده نگیککی هیمن ده دا، هه ستیکرد ئه م خانمه به جۆریک
 له جۆره کان هیشتا ئاماده نییه بۆ شووکردن. به ئه زمونی خۆی
 هه ستیده کرد ئه و کچانه ی ئاماده ن بۆ شووکردن شتیکیان تیدایه له
 سه وه سنده نییه، جۆره په شیوییه که، جۆره کرانه وه یه کی له ناکاوا، شیوه
 دلخۆشییه که یان غمگینییه کی کتوپر که هه چی له گه ل ئه و هیمنی و
 ساردی و خۆگرییه ی سه وه سنده ناگونجیت. که که ی گولدانچی هه مان
 ئه و پرسیاره شی له مه نسور کرد که له دوو داواکاره که ی دی کردبوو،
 مه نسور ئیستا نه یده زانی چی بکات. له گه ل گه رانه وه یدا هه ستیکرد به
 جۆریکی سه یر و شیتانه ئه و که ی خۆشده ویت، هینده ی خۆشده ویت
 به سه عات بۆی بگری، به لام کیزه که ی گه لیک ته لیسماوی و ئالۆز و
 نه گیرا واته پێشچا و. کیزیک بوو ناسکییه زۆره که ی، باریکی و رهنگ

کال و نیکا بيماره کانی بانگیانده کردی، بەلام شتیکی نادياريشی تیدابوو وایده کرد باوه پیکهیت کیزیکسی سارد و بیباکه و غمیکی نهوتوی بۆ هیچ شتیک نییه. ساقی مهحمود که مهنسوری بهو حاله بینی گهلیک دلی بۆی سووتا، سهعات پینجی ئیواره بوو، دونیا تهواو تاریک بوو، پیکهوه سوار تاکسییهک بوون و لهبری نهوهی بگه پینهوه بۆ مالهوه بردی بۆ «بنکهی تیپی ههرزال بۆ موسیقای میلی» تا لهوێ پیکهوه به هیمنی قسه بکه. ناشکرا کوپه بهسته زمانه که نهیده زانی چ پریاریک بدات، ههستیکی مهبوو که کیزه کهی زۆر دووردهست بینیه و واتیده گات که هه رگیز بۆ نه م نابیت. ده بیئت بلیم که تیوه گلانی ساقی مهحمود گهرچی به شتیکی گه وهی له پیناوی دلی ئیبراهیم نه سریندا بوو، هۆیه کی دیکه شی کینه یه کی قوولی ساقی بوو به رابه ر مهنگوپر بابه گه وه، ساقی له گهنجیه وه پقی له مهنگوپر و خیله چه قۆکیشه کهی هاوده می بوو، له کۆتایی په نجاکان و سه ره تای شهسته کاندای ده مانیک که ههردووکیان گه نچ بوون، چهند جاریک له ئاههنگه کاندای به زمی گه وه ریان بوو بوو، مهنگوپر نه وه زمانه خۆی وهک دوزمنیکسی سه ره ختی کۆمۆنیسته کان پیشانده دا، هه مووش ده یان زانی ساقی مهحمود هه واداری کۆمۆنیسته کانه، مهنگوپر سلی له وه نه کرد بووه وه جاریک پوو به پوو پینیلایت «تۆ لۆتییه کی شیوعیت». نه وهی نه وکات وایکرد بیده نگبیت، فشاری حیزب و پۆخی هونه ر مه نده کهی ناوی بوو، پاسته دواي هه ره سی شوپشی به رزانی مهنگوپر له شاییه کدا ده ستی کرد بووه ملی و داواي لیئوردنی کرد بوو، به لام ساقی مهحمود هه رگیز له دله وه له گه ل مهنگوپر داشت نه بووه وه. ئیستا نه ساقی مهحمود شیوعی بوو و نه مهنگوپریش مهیلی سیاسه تی ما بوو، به لام تیوه گلانی مهنگوپر له بریندار کردنی کوپه کهی ئیبراهیم نه سریندا نه و برینانه ی کولانده وه و نه و کینه یه ی جارانی تیا زیندو و کرده وه. پرسیا ری کچه که ی گۆل دانچی ساقی مهحمودیشی په ریشان کرد بوو، نه و

به سمیله سپی و چاوه شینه که یه وه هه موو دوودلی و په شوکانیک
 ئاسان له سه ر پوخساری ده بینرا. مه سور ئه سرین به ساقی گووت
 » خۆشه ویستیم بۆ ئه و خانمه زۆر گه وره یه، ئه مپۆ گه ر وه ک من
 بتدیایه، وه ک من له نزیکه وه سه رنجی ئه و ناسکیه ت بدایه، ئه و
 لاوازییه سیحراوییه ت له چا و و دهنگ و هه ستان و دانیشتنیدا هه ست
 پییکردایه، ده تزانسی باسی چی ده که م. پۆحیکه وه ک ئه وه ی ئا و پوونی
 خۆی و ته م ته نکى خۆی و تاریکی نه یئى خۆی خستبێته ناو... که
 له نزیکیه وه ده وه ستیت ناتوانیت خۆشت نه ویت. له منى پرسى: تۆ
 ده توانیت وه ک کامه رانى سه لما له پێناوی خۆشه ویستى مندا خه لک
 بکوژیت؟ من گووتم: خۆشه ویستى تۆ پێگای ئه وه م لێده گریت، نازارى
 مروفه کانى تر بده م. لێپرسیم: ئه ی ئه گه ر ناچار بویت له پێناوی مندا
 بچیت بۆ شه ر، ببیت به سه رباز، له خۆت ببوریت و بپۆیت بۆ کوشتار
 له گه ل ئێرانییه کاند، ده چیت یا نا؟ من نه مزانى چی وه لامبده مه وه،
 خۆی هه ستیکرد نازانم چی وه لامبده مه وه. پێیگووتم: ئه و که سه ی ته م
 یارییه ده کات ده بێت وه لامى ئه و پرسى یارانه بداته وه، ئاخۆ ئاماده یه
 له پێناوی خۆشه ویسته کهیدا به مريت یان نا؟ ئاماده یه بچیت بۆ شه ر
 یاخود نا؟ ئاماده یه سه فه رى زه مینى دوور بکات؟ ئاماده یه به بى هیواش
 درێژه به خۆشه ویستیه که ی بدات؟ دواتر به هه موو ناسکی خۆیه وه
 گووتى: ئه ی ئه گه ر من داوات لێبکه م کامه رانى سه لما و خالید ئاموون
 بکوژیت تۆ چی ده که ییت؟ هێند ناسک بوو، وشه کان وه ها سیحراوی
 له لێوى که وتنه خوارى، وه ک ئه وه نه بوو باسى کوشتن بکات. بێئه وه ی
 بزانم، بێئه وه ی بیربکه مه وه وه لامیکم دایه وه که هه موو عاشقیکی دنیا
 له دێر زه مانه وه ده یده نه وه و گووتم: خۆشه ویستى تۆم له خۆم و
 دنیا لا گرنگتره، هیوادارم ئه وه مه رجى تۆ نه بێت، به لام گه ر بزانم
 ئه وه خۆشه ویستى من ده سه لمیئیت، هه موو شتى ده که م. برادره نازانم

چۆن وامگوت، بەلام دلنیا بە لەو کاتەدا قسەکان لە ناخی دلەمەوه دەهاتنە دەری». .

مەنسور ئەو شەوه لە ھەر کاتیکی دی باریکتر و لاوازتر دیاریبوو، بەدەنگیک قسەیدەکرد تۆنی پەشوکانیکی قوولی پتوہبوو، لاوازیەک لە ھەناسەدان و دەست جۆلاندنیدا بوو مەروف بەزەیی پێدەدەهاتەوه . دیاریبوو بای زستان زۆر یاری بەقژی کردوہ، ھەر کە دەتبینی ھەستدەکرد بە ناو سەرمايەکی زۆردا تپەپریوہ، وەک ئەوہی لە پۆحیدا بەفریکی زۆر باریبێت. گەرچی لە گرنگترین چاوپێکەوتنی ژیانی دەهاتەوه، بەلام جەلەکانی گەلیک سادەبوون، کەمیک پێشی ھاتبوو، کەمیک پەرتبوون و ناتەبایی بە ھەموو شتێکیوہ دەبینرا، ساقی مەحمود زۆر ھیزی دایەبەر، سەرھەتا تەنیا نیازی بوو ئەو پۆحی لاوازییە لە مەنسور ئەسەریندا بکۆژیت، بەلام نەیدەزانی چۆن دەست پێبکات. ژوورەکە ی تپیی ھەرزال شوپنێکی ساردبوو کە ئەو تەنیا ەلادینە بچکۆلە گەرمی نەدەکرد کە ساقی دایگیرساند. مەنسور ئەسەری ھەستیدەکرد سەرماي ژوورەکە زیاتر ئازاریدەدات، سەرمايەک بوو ژێر زەمینەکە ی خەردۆ دوویاری بە یاداھێنایەوه، ئەو ساتە ی ھەستی بە ئازاری چەقۆکە ی کامەرانی سەلما کرد لەسەر سنگی. ساقی مەحمود گەرچی گۆرانیبیژیوو، گەرچی لەگەڵ جوزەلە و دەفدا گۆرانی دەگوت، گەرچی گۆرانییەکانی زۆرەیان بەزەمساز و سەرگەرمکەر بوون، بەلام لە ژیانی خۆیدا کەسێکی ھێمن بوو، لە جیگایەکی تاییەتی بوتلیکی عارەقی دەرھێنا کە دیاریوو پێشتر کەمیکی لیخوردۆتەوه و گووتی «مەگەر بە یارمەتی عارەق باش بیربکەمەوه . چاوی ساقی مەنسور تا ھەست نەبەم ناتوانم شتێکی باش بڵێم. بەلام کوپی مەنسور ئێستا وەک پەرمزی خۆفیداکاری عاشقان وایت، ھەر دەروژەمانێک یەکیک وەک پەرمزی عاشق دەرەکەوێت، ئەو پووداوہی ژێر زەمینەکە ی خەردۆ دوویار تۆی کرد بە کەسێکی تر... شارەکە و

کچ و کورپه کانی پئویستیان به شتیگه، پئویستیان به یه کیکه باسیبکه ن و چاوی لیبکه ن... ئیستا گهر تۆ بلیت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مائی خۆمدا داده نیشم، عه شقم تا به رده رکی مائی خۆمان برده کات و ئیتر به سمه... ده زانیت چی ده بیئت؟ ده زانیت چی ده قه ومیئت؟ هه رچی سیه ریک له ده وری ناوی تۆ دروستبووه به تال ده بیته وه...». ساقی مه حمود پیکیک عاره قی تیکرد و هه لیدا و گووتی «کچه که ی گولدانچی له وانه نییه، به س بیه ویت شووبکات، زۆریه ی کچی شار ده یانه ویت شووبکه ن و خواحافیز... به لام ئه م کچه له و جوړه نییه، ئه وه ی وا ده ریکه ویت که دوولیت، که ناتو ویت قوربانی گه وره بدهیت، واده زانم کیزه که ت له ده ست ده دات».

ساقی مه حمود قومیککی له عاره قه که ده دا و جگه ره یه کیشی له گه لدا داده گیرساند و ده یپرسی: «به لام مه نسور ئه سرین به پاستی... به پاستی تۆ ئه م کیزه ت خۆشده ویت؟».

مه نسور به غه مگینی گووتی «ئه وه نده م خۆشده ویت ده ترسم توانام و به ختم خیانه تم لیبکه ن... ده ترسم ئه م خۆشه ویستییه هه موو لاوازییه کانم ده ربخات، ده ترسم به جوړیک بیهیزیم نه توانم شه ری بۆ بکه م... به جوړیک پرهبکات له خۆشه ویستی، ئه و کینه یه م تیدا نه بیئت که هه موو عاشقیک پئویستی پیته تی».

ساقی مه حمود جگه ره که به لیوییه وه بوو، که میک گپی عه لادینه که ی زیادکرد و بیته وه ی جگه ره که ی دابنیت گووتی «ئه مه یان ته نیا خۆشه ویستی نییه، شه ریکی گه وره یه. من له و ده قیقه یه وه که چیرۆکه که م بیست، زانیم مه سه له که هه ر خۆشه ویستی نییه، به لکو شه ره... به لام هه ر تاقمه و به چه شنی خۆی ده یکات. مه نگوپر بابه گه وره و تاقمه که ی ته نیا چه قوبازیده که ن، ئه و سه گسارانه جگه له چه قۆ وه شانندن هونه ریکی تریان پی نییه، مه نگوپر خۆی سه گیککی دپ و بیویژدانه...».

لە من بېرسە، سەردەمێک بەس خودا دەزانیت چۆن و چەند ئازاری خەڵکی ئەم شارەیان دەدا، تێدەگەیت خەریک بوو بۆتکوژن... من ئەوێم لەبیرناچیتەو... تۆ کوێی نزیکترین هاوڕێی من، شەمپانزییەکی وەک مەنگوڕ بەداتە بەر چەقۆ... هەروا سووک و سادە، لەسەرچی؟ لەسەرئەوێ کچیکی وەک خۆت خۆش دەوێت. ئەو قەبیلەی مەیمونە لە چەقۆ زیاتر هیچی تر نازانن... ئیستا کچەکەی فیکرەت گۆلدانچی، وادەزانیت هاتۆتە ناو شارێکەو پیاوێکەکانی هەموو وەک سەگ وەهان... هەموو هەقیقەتێکی دەدەم بەو کچە گەر هەموومان وەک کۆمەڵێک وەحشی و جانەوەر سەیریەکات. خانمەکە وەک تۆ دەلێیت لە ناو کتێب و زانستدا گەرەبوو، ئەم سەگبازەپەڕەییە، نەبیستووێ یەکیەک بیت و هەموو شتیەک بکات بە ئاھەنگی مەیمون و مەسەلەیی ژن و ژنخوازی بەو جۆرە بگۆڕیت بۆ بەزەمی کۆمەڵێک سەگ...».

ساقی مەحمود کە توپە دەبوو، چاوانی زیاتر دەرەوشانەو. مەنسور بە وردی گۆیی لە ساقی گرت و بەغەمگینی گوتی «دەزانم، دەبیت ئەو توانایە لە خۆمدا دروستبکەم کە درێم، بتوانم دەست بوەشینم... گەر وانەکەم شانسم نییە».

ساقی پتر سوور دەبوو، جگەرەکی دادەگرت و کەمێک سنگی پاکدەکردەو و دەیفەرغاند و دەیکووت «ئینجا ئەم ئاموونیانە... تێدەگەیت... کە هیچ نین جگە لە عەبدی پارەکانیان، قەبیلە یەکن لەسەر بەرمالێ دینار نوێژدەکن... بەس خودا دەزانیت چەندە لە پیاوانی دەوڵەتەوێ نزیکن، چەندە لەگەڵ ئاسایشی دەوڵەتدا دەستیان هەیە، من گۆرانییێژێکم خەریکە بە سالدایەچم، بەلام عەقلم هەیە، کە گۆرانی دەلێم چاوم ئیشدەکات، تێدەگەیت، لە ئاھەنگەکاندا کە دەیکەم بەزەم، هۆشی خۆم ناخەوینم... خەڵکی دەلێن دەنگم پیریوو، دەلێن تۆنەکانم بەپاستی وەک جاران بۆ دەرنایت، هەستانەکانم وەک جاران

نه ماون... هه مووی پاسته، به لام مه سه له که نه وه یه هه موو وه خت به دل گورانی نالیم... که نه و سه گسارانه ده مبه ن و ناچار ده بم بۆ پاره ی مه عیشه ته که فووی پیا بکه م، له دل وه نالیم، شتیک نه مجولینیت ناتوانم له دل وه بیلیم... ده یان بینم... هه موو قه بیله ساخته چیه کانی نه م شاره ده بینم... نه به پیز و میرده باشه کانیا ن، چهند له و نه منه عه ره بانه وه نزیکن... نابیت سه وسه ن بکه ویته داوی نه وان...».

ساقی مه محمود هه ر کات له دل وه قسه ییکردایه، پاکیه کی قوول له ناویدا ده دره وشایه وه، قره ماش و برنجیه که ی، نه و نوسانه که مه ی ده نگه که به کاریگه ریی خواردن و جگه ره دروست بوو، نه و چه مینه وه که مه ی به حوکی پیری تیا ده رده که وت زیاتر تاییه ته ندیا ن پتیه خشیبوو... به درزیایی ژیا نی به جلی کوردیه وه ده سو پایه وه، هه میشه بۆنی توتن و جگه ره و عاره قی لیده مات، هه موو وه ک گورانی بیژیک ده یانناسی که له کاتی گورانییه کانیدا پتیا که نیت، که خه لک به ئاوازه کانی ده هاتنه جۆش، نه و وچانه کانی به کار ده هیتا تا زیاتر قوم له عاره قه که ی بدا، له سه ر هه ر شاتویه ک بایه ده بوو له پشت په رده کانه وه شوینیک بۆ بوتلی مه ییه که ی سازیکا ت. زۆر ده یخوارده وه، به لام که س به ده مستی پتیه نه بینبوو، که چی توپه بوونه کانی خیرابوون، هه میشه به جۆریکی کتوپر سوور ه لده که را. هه موو ده یانگووت پیری ساقی مه محمودی جوانتر کردوه، چرچه قووله کانی ده موچاوی زیاتر سیمایان له سیمای هونه ر مه ند نزیک کردبووه. نه و شه وه گووتی «به شی هه ره زۆری ئیمه نازانین چیمان ده ویت، به لام که که ی فیکره ت گولدانچی ده زانیت چی ده ویت، په نگه ئیستا باوه رم پئ نه که ن، به لام که که شتیک دۆزیوه ته وه که ئیمه له ژیا نی خۆماندا ونمان کردوه، که که ده زانیت ده لیت چی و چی ده پرسیت، په نگه تاکه ژنیک بیت له ژیا نماندا بینیبیتم که ده زانیت چی ده ویت، من عومرم له م به زمی مه یه مونه دا بر دۆته سه ر، خه لکی نه

شارە زۆربەیان لە هۆش و گۆشی خۆیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەوێت... لەم شایى چەقەلەدا کەس نازانێت بۆچی هەڵدەپەڕێت... بەلام ئەم سەوسەن گۆلدا نەچییە لە توخمێکی ترە، بۆیە هەر هەڵە یەکى بچوک شانسى ئێمە لە لای ئەو دەکوژێت، کچەکە بۆ ئاوازێک دەگەڕێت... گەر شتێکی تری بۆ بژەنین سوودی نییە... دەبیێت بزانیین کە دەیهوێت گوێی لە چى بیێت، گەر وانه بیێت ئێمە دۆپاوی یەكەمین».

ئەو شەوێک تا درەنگ قسەیان کرد، لەسەر ئەو تەبابوون کە مەنسور بە سەوسەن بڵێت «ئامادەم لە پێناوی تۆدا بڕۆم بۆ دوورترین شوێنى زەمین... بێئەوێ ئومێدی ئەوەم هەبیێت کە دەگەڕێمەوە، تۆ بۆ من بیێت». ئەو ئەو پستە سێحرییە بوو کە سەوسەن داواى دەکرد، ئەو پستەیه بوو کە دەبایە مەنسور ئەسیرین لە دڵەوێ بێلێت.

له وهه فتهیه دا چاوه پوانییه کی گه وره بآلی به سه ره هه موو شاردا کیشا، هه موومان به جوریک له جوره کان سه رگه رمی بیرکردنه وه له مانای قسه کانی کچه که ی گولدانچی بووین، به لام له و پۆژانه دا هه والیککی نه وتۆ گرنه گ له مآلی نه وانه وه نه هاته ده ریئ. خه لکانیککی زۆر شاهید بوون که سه وسه ن گولدانچی له گه ل باوکیدا دوو جار له به پیوه به رایه تی پۆسته وه له گه ل ژماره یه کی دهره وه ی ولآندا ته له فۆنیکرد، هه ره دوو جاره که سه وسه ن کراسیککی سپی له به رداو و ملوانکه یه کی په شی له ملدا بوو، هه ره دوو جاره که له تاکسییه کی کۆندا له به رده م پۆسته دا دابه زی و هه ره به هه مان تاکسیش گه رایه وه بۆ مآلی. له وه دوو هه فته یه دا هه مووان چاوه پوانی نه وه یان ده کرد سه وسه ن وه ک جاران له گه ل کچانی دیکه ی خیزانی گولدانچیدا له بازار و قه یسه ری و کوچه ی کۆنه فروشه کانددا ده ریکه ویت، به لام پێده چوو کچانی بنه مآله ی گولدانچی به هۆی په شه با و سه رما و ناله باری نه و وه رزه وه هه موو چوونه دهره وه کانیان داوخته ییت. که سانییک که خۆیان به دۆستی نزیککی گولدانچییه کان داده نا هه ولیککی زۆریان دا شتییک دهره یاریه بیرکردنه وه و برپاری سه وسه ن له ناسیاوه کانیانه وه بزائن، به لام ماندووبوونیان به هه دهر پۆی، چونکه گولدانچیه کانیش نه یانده زانی سه وسه ن چۆن بیرده کاته وه. هه تا په روشه ی خوشکیشی زانیاریه کی نه وتۆی له سه ره نیازی سه وسه ن نه بوو. هینده هه بوو له دوا ی چاوپیکه وتنه

داواکارەکان سەوسەن بە تەواوەتی کشایەووە بۆ ناو کتێبخانەکە، لە جاران زیاتر چای دەخواردەووە، لە جاران زیاتر بایەخی بە ئینجانەى گەلاچاکان دەدا، زیاتر حەیل و شەکرى بەکار دەهێنا. زۆریەى کات لە کتێبخانەکەدا لەسەر کۆمەڵێک نەخشەى گەورە ئیشیدەکرد، دەیهەما ئەنسکلۆپیدیای گەورە و ئەتەلسەى تاییبەتى بە جوگرافیای هەموو کیشوهرەکانى سەرزمین لەسەر میزەکەى کەڵەکەبووبوون، بە گەلیک راستە و پرگال و پۆژمێرى کۆن شتەگەلیکی حیسابدەکرد کە کەس بەدروستى نەیدەزانى چىن. بەلام لەجارانىش زیاتر تووشى سەرئێشە دەبوو، زیاتر حەبى دەخوارد و پەنگ پەریووتر دەردەکەوت. شەوانیش تەنیا کاتێک دەچوووە ژێر جیگاگەووە کە هەمووان خەوتبوون و کەس ئاگادارى نەبوو. ئەو هەفتەیه فیکرەت گۆلدانچى زۆر بەوردی چاوەدێرى هەموو پەفتارەکانى کێژەکەى کرد، هەتا خۆشى بە پێچەوانەى عادەتى خۆیهووە زۆر کەم لە مال چوووەدەری، دیارە سەختى زستان پۆلێکی گەورەى لە قەتیسبوونی فیکرەتدا هەبوو، بەلام بەشیکیشى ئەوەبوو کە دەبویست لە نزیکەووە ئاگادارى سەوسەن بێت، کە هێدی هێدی بۆ باوکەکش وەک تەلیسمێکی گەورەى لێدەهات. دواى هەفتەیهک فیکرەت گۆلدانچى بۆ یەکەمجار چوووە کتێبخانەکەووە، هەر کات فیکرەت گۆلدانچى لەبەردەم کچەکیدە دەووەستا، وەک ئەوەبوو لە بەردەم بوکەشوشەیهکدا بوەستێت کە خۆى پۆحى کردووە بەبەردا. فیکرەت ئاگادارى ئەوە بوو کچەکەى چ پرسیاریکی لە داواکارەکان کردووە، دواى دوو شەویش لە چاپێکەوتنى داواکاران داواى لە باوکى کرد لە پێگای برادەرەکەیهووە لە ئینگلتەرە، یەکیک لە هەرە گەورەترین و گرنگترین فەرھەنگە تاییبەتییەکانى ئالەندەى لە دنیادا بۆییت، لەگەڵ چەند ئەتەلسەى زۆر گران کە دابەشبوونی مەل و پەلەوهرەکان لەسەر زەوى نیشانەدەنەووە. بەوهدا باوکى بەدروستى نەیدەزانى کێژەکە چى دەوێت، بۆ پۆژى دواى بە تاکسییهک بردى بۆ بەرپۆهەرایەتى پۆست تا

خۆی راسته وخۆ له گهڵ هاوپی دیرینه کهیدا قسه بکات. به لام سهوسه ن تا نه وکاته ش شتیکی نه وتۆی لای باوکی نه درکانه پیشانی بداته وه چی له خه یالدايه. ئاشکرا کههه که خواستیکی قوولی تیدا بوو، شته کانی خۆی به نهیننی بهیلتیه وه، به لام فیکرهت گولدانچی ههستی کرد ورده ورده کیشه که دهچته جیگایه که وه دور نییه به رهو مهترسی گه وره بپوات. ئه وشه وه که چوو ده زوره که ی سهوسه ن و له قه نه فه چه ره مه که ی خۆیدا به رامبه ری دانیشته، وه ها خۆی ده رنه خست که هاتوو شتیکی تاییه تی له کههه که ی ده ربه ینتیت، ماوه یه که له کتییکی کۆندا ده رباره ی «پاشا دیرینه کانی فارس» شتیکی خوینده وه و دواتر له سه ره خۆ له سه ر دوا هه واله کانی شه پی عیراق و ئیتران قسه یان کرد. هه ردووکیان به رده وام له دوو پادیۆی جیاوازه گوئیان له هه واله کانی جیهان ده گرت، خولیای سهوسه ن بۆ نه وه ی وه که پیاوه پیره کان گوئ له ده نگوباسی پادیۆ بیانیه کان بگریته، هه رده م مایه ی سه رسامی فیکرهت گولدانچی بوو. سهوسه ن له هه موو شتیکی پچه وانه ی پرۆشه بوو، جیاوازییه کانیان به چه شنیک بوو له دوو نه یار ده چوون. پرۆشه به هوشیاریه وه بیتاگایی له جیهان هه لباردبوو، کچیکی گه لیک دلناسک و پۆجه کوڵ بوو، نه حه زی به ده نگوباس بوو و نه ده یویست بزانتیت له دنیادا چ باسه، پرۆشه جگه له شته بچوکه کانی ده ورپشتی بایه خیکی نه وتۆی به هیچ نه ده دا، له و کاته وه ی هاتبوونه شار، هه موو خه یاللی له سه ر جوانکردنی دیکۆره کان و پاککردنه وه ی شته نه نتیک و توحفه یاته کانی باوکی بوو. پاککردنه وه ی پۆزانه ی مال و شتنی به رده وامی په رده کان و پاکراگرتنی شیتانه ی حه وش و هه یوانه که به شیک بوو له پیتوالیکی ده رونی قوول که نه گه رچی زۆر کامه رانی ده کرد، به لام له گه ل گه نجی و قه شهنگی نه ودا نه ده گونجا. پرۆشه که ده چوو به بازارپیش گه پان به دوا ی قاپی قه شهنگ و سفره ی تاییه تی و تابلۆی ناوازه دا، خولیای هه ره گه وره ی بوو. ئه مه جگه له وه ی هه موو جله سه ربازی

قاته مه ده نییه کانی میرده گه نه که ی و برا که ی به خاوینی له دۆلابیکدا هه لگرتبوو، که ناوی نابوو «دۆلابی یادگار تالّه کان». به وه دا خوشکه بچوکه که ی به شتیک له لووت به رزی له خوشکه که ی ده پوانی، به رده وام شتیک ده هاته پیشی وای له پرۆشه ده کرد ده ستیکات به گریان. به وه دا کچه که به ده گمان کتیبیککی بخویند بایه ته وه، به ده گمان بایه خسی به ده نگوباس بدایه، هیچ شتیککی له سه ر میژووی دنیا نه ده زانی، ئیدی سه وسه ن هه میشه بۆنه یه کی ده دۆزییه وه بریندار بیکات، به شتیه یه ک فیکره ت گولدانچی به رده وام به لām بیده ره نجام له هه ولّی ئه وه دا بوو به یوه ندی دوو خوشکه که ئاسایی بیکاته وه.

ئه و شه وه گولدانچی دوا ی ئه وه ی باسی دوا هه والّه کانی دنیای له گه ل سه وسه ندا کرد، له کیزه که ی پرسی ئاخۆ سه باره ت به خوازی پێنیکه ران گه یشته تۆ به یاریکی تایبه تی؟. سه وسه ن گووتی «گرنگترین به یاریک پێیگه یشته تۆ ئه وه یه ئه و سێ که سه به سه ته زمانه پزگاریکه م... ئه وان ده بیته من و ئه م شاره و ئه م دنیا بچوکه ی ئیره له بیریکه ن. هه ر سێکیان شایسته ی ئه وه ن یارمه تیانبده م، منیان به جوریککی شیتانه خۆشده ویت، سێ گه نجن و سێ دلّی گه رمیان هه یه ... شووبکه م به هه ر یه ککیان دلّی ئه وانی تر ده شکیت. به لām ئه وان منیان بۆیه خۆشده ویت چونکه هیچ شتیک ده رباره ی دنیا نازانه ... پۆژیک که شتیک ده رباره ی دنیا فیژبوون، له وانه یه ئیتر منیان خۆش نه ویت... ئیتر ئه و کات پقیان له یه کتر نابیت».

فیکره ت گولدانچی به تیفکرینیکی قوولّه وه قاچی خسته سه ر قاچی و گووتی «پق پۆژیک له پۆژان له دلّی مۆفدا نامریت... دلّی به شه ر ده توانیت پق به جوریککی باشته ره خۆشه ویستی هه لگریته، ئه زمونی من له گه ل ژياندا پیمده لیت، خۆشه ویستی شتیکه دیت و ده پوات، به لām پق ناپوات، یان زۆر به زه حمه ت ده پوات... په نگی ده کوپدریت، به لām له

ناوناچیت».

سه وسه ن به زه رده خه نه یه کی تاله وه گووتی «هۆکه ی نه وه یه مرۆف له جیگای خۆی ناجولیت، گولدانچی... مانه وه ی دورودریژ له یه ک جیگادا، کینه دروستده کات... مرۆف گهر کوجبکات، گه وره یی دنیا تاقیبکاته وه، کاتی بۆ شتی بچوک نامینیت».

«هه لبت کچم، زانیارییه کانی تۆ له سه ر مرۆف هیشتا وه ک پتویست قوول نین. مرۆف مه خلوقیکی گه پۆک نییه، مرۆف چهند دور به روات هه ر ده گه پتیه وه بۆ نیشتیما، پتمبلن: بۆ سه ندباد له دوا ی هه موو سه فهریک ده بوو بچیتیه وه بۆ به غداد، بۆ یولیسویس ده بوو بگه پتیه وه بۆ مالی خۆی؟ تۆ هه موو نه و تیکستانه ده ناسیت و له مندالییه وه بیستوتن... خوشه ویستی و پق له کوئ بن، مرۆف ده گه پتیه وه بۆ نه وئ».

سه وسه ن کتیه به کی داخست و بۆ ئیستیک ده ستی خسته سه ر سنگی و وه ک به زه حمه ت بتوانیت هه وا هه لمریت، هه ناسه یه کی وه رگرت و وه ک شتیک له خۆی دوربخاته وه ده ستی جولاند و گووتی «گولدانچی گویم لیکره، نه گه ر نه و سئ پیاوه له م شاره دا به مینه وه، ده که ونه گیانی یه ک، تۆ نازانیت چهند پقیان له یه که. من ده توانم هه ر سیکیان په تبه که مه وه، من عاشقی که سیان نیم... وانا لیم له به رنه وه ی تۆ باوکمیت یان شه رمه ده که م... به لکو له به رنه وه ی دلی من به جۆریک له جۆره کان خالی دروستبووه... به لام نه وان هه ر سیکیان کوپی باشن، هه ر یه که یان جوانیه کی تیدایه نه و ی تریان نییه تی، هه ر سیکیان ده توانن بین به سئ میردی دلسۆز. دلنیا ته ده که مه وه گولدانچی هه ر سیکیان ده بن به سئ میردی باش، په نگه بۆ هه ر کچیکی دی له پور و نامۆزا کانم میردی نۆد باش بن، به لام گولدانچی من به جۆریکی تر دروستبووم. له ئیستادا من هه ر یه کیکیان هه لبرێرم دووانه که ی تر به خه سه رته وه ده کوژم... له وانیه نه م خه سه رته له کوتایشدا هه ر به مینیت، به لام باشتروا...

بڕۆن... بە لکو له جیگایه کی زه میندا بوه ستن، به لکو له دوورگه یه ک
 یان شارێکی دنیادا ژنێکی دی ببینن و عاشقی بین و له وێ نیشته جێن
 و من له یادبکه ن. من نازانم ئاخۆ ده گه پێنه وه یا نا... به لام له ئیستادا
 باشتره دووریکه ونه وه... من ته نیا نه وه م بۆ ده کرێت دووریان بگه مه وه،
 بۆ نه وه ی جیهان ببینن، بۆ نه وه ی گه ر گه پانه وه شتیکی نه م دنیا
 گه وره یه م بۆ به ئین شاد مبات، یان تۆ له و باوه رده نیت من شایسته ی
 نه وه بم که سیک بروات و له وسه ره وه شتیکی نه م دنیا یه م بۆ به ئینیت،
 ها به شایسته ی نه وه م نابینیت؟». گولدانچی سه ری بادا و گووتی «نا
 سه وسه ن، تۆ شایسته ی نه وه یت. به لام من ده پرسم بۆ واز له چیرۆکی
 نه م شوو کردنه نا هینیت و خۆت بڕۆیت، له م کتێبخانه یه وه ره ده ره وه و
 بڕۆ. من باوکت، هه موو شتیک ده کم بۆ نه وه ی بۆ هه ر جیگایه ک
 به ویت سه فه ریکه یت». سه وسه ن بیته وه ی بیرکاته وه و بوه ستیت گووتی
 «گولدانچی من هه ندیجار که له گه ل خودادا قسه ده کم ده لیم، خودایه
 بۆ زه ویت وه ها گه وه دروستکرد، بۆ کیشه وه ره کان به مجۆره به رین و
 ده ریاکان به و چه شنه بیسنوورن. بۆ مڕۆف له م گه ر دونه گه وره یه دا
 مه حکومه به بینینی هه ندێ شوینی چکولانه، مه حکومه به دیلی له
 یه ک مāl و له یه ک شار و یه ک بسته زه ویدا. باوکه من ده زانم، من
 هه تاهه تایه له م قه فه زه دا ده بم، من با لم نییه. نامه ویت زۆر بیر له
 هۆکان بکه مه وه، به لام سه یرمه که من کچیکی نه خۆشم و با لم نییه.
 یه کیکی وه ک من که ته نیا باوکیکی پیر و به ده بختی هه یه ناتوانیت
 ببیت به دنیادیده. ناتوانم تۆ و نه م کتێبخانه یه جێبه یلم... ناتوانم.
 له بری نه وه ده مه ویت شوو به پیاویک بکه م که بۆنی دنیای لیدی،
 بۆنی نه م نه ستیره یه ی لیدی، که ده ست له ده ستی ده ده م ده بیت بزانه
 که ده ستی به ر گوله سه یره کان که وتوو، بزانه له ئاوه دووره کانه دا
 ده موچاری شتوو، که ده ست له سنگی ده ده م هه وای دارستانه دووره کانی

تێدابێت. ههستبکهه له سههر ئهم ئهستێرهیه ژیاوه. من بهزهیم پیاواندا
 دیتهوه که دهپۆن... که ئهم شاره بهجێدههێلن، بهلام گهر تامردن له
 شاره بچکولهیهدا بژین، ئهوکات زیاتر بهزهیم پیاواندا دیتهوه... بهزهیم
 پیاواندا دیتهوه که بهجلی سهربازییهوه بیانبینم، بهخوێان و پۆستال و
 بێرییهکانیانوه بچن بۆ جهنگ و وایزانن ژیاون. مرقوف گهر یهک پۆزیش
 بچیت بۆ جهنگ تا مردن بۆنی باروتی لێدیت. باوکه، من ماوهیهکی
 درێژه بیر لهوه دهکهمهوه گهر لێره بژین، چییان بهسهردیت... دهبن به
 فهڕمانبهریکی بچوک، یان دهبنه دوکاندارێک که بهدیار بۆدره و عهترهوه
 پێردهبێت، یان له شهپه چهقویهکدا دهکوژدیت... باوکه، من چهند بییری
 لێدهکهمهوه ناتوانم گوناهێ وههیاوان بهرامبهربکهم، ناتوانم له ژیاوێکی
 وههادا گیرانیبکهم. سهبهی دهپۆن یان دوو سهبهی یان ههر پۆزێکی
 دی... ههموو هیوام ئهوهیه که تا ماندوو دهبن زهوی بگهڕێن... گهر
 ههرگیز نهگهڕانهوه ئهوا من له دلوه دوعایان بۆدهکهم بهختهوهڕین...
 ئهوان خوێان نازانن که چ ژیاوێکی پوچ دهژین، هیچ مرقوفیک له
 شارهدا نازانیت چ ژیاوێکی پوچ دهژی، هیچ مرقوفیک... بهلام باوکه،
 کاتیکی برۆن و دونیابیینن، منیان له بیردهچیتهوه... له قوولایی دلوه
 ههزدهکهم منیان بیردهچیتهوه، بهلام گهر منیشیان بیرنهچیتهوه ههر
 بهختهوهردهبم، چونکه ئهوکات ئیتر دلنیا دهبم که عاشقی گهورههیه،
 عاشقیکی بیینی دنیا، بیینی ژنه جوانهکانی سههر زهمین منی له بیر
 نهبردۆتهوه. گهر له شاره دوردهکاندا بۆنی خاکی تر و درهختی تر
 مهستیکردن، ئهوکات گولدانچی پهنگیان دهگوریت، ژیاوان دهگوریت،
 ئیتر کاتیکی دهگهڕێنهوه بۆ ئیتره دهبن به کهستیکی تر... بهلام دلنیا
 زۆر کهس تێم ناگهن، نه لێره و نه له دهروهوه... زۆر کهس تێم ناگهن. ئا
 باوکه له ههر شتیکی گرنگتر ئهوهیه بیینم که ئهوان دواي ئهوهی دنیا
 دهبینن چۆن سهیری من دهکهن... ها... ئاخۆ من کچیکم دواي بیینم

دونیاش مەرۆف ھەر دەتوانیئت عاشقم بێت... ئەو ھە لە پرسیارەکانی تر گەرەترە. من نازانم، چۆن دەتوانم خۆشەویستی پیاویک قەبوڵبکەم کە ھیچ لە دنیا نازانیئت؟».

بیروکەکی سەوسەن، فیکرەت گۆلدانچی زۆر سەرسامکرد. پێشتر حیکایەتی ئافرەتیکی نەبیسستبوو بەو چەشنە لە مەراقی وێنەی خۆیدا بژی، ئەو ھە تیبگات داواکارەکانی چۆن دەبیینن دواي ئەو ھە جیھان دەبینن، سەیرترین تاقیکردنەو ھەیک بوو مەخلوقیک خۆی بۆ تەرخانبات. پێشتر تەنیا ئەو مەرفانەیی بینیوو کە بایەخیک ئوتۆ بە وێنەی خۆیان نادەن، یاخود بە وێنەی ھەیکەمی خۆیان پازی دەبن و تادەمرن پێو ھە دەژین. بەلام ئەو ھە سەوسەن پێیوابیئت ئەو مەرفانەیی جیھانیان نەبینیو ھە ناتوانن بەراستی ھیچ ببینن، بپوایەکی نااسایی بوو. فیکرەت گۆلدانچی ھەمیشە باو ھەپی وابوو کە جیھان ئاویتە ھەیکە گەرەترە، بەلام چەشنە ئاویتە ھەیکە مەرۆف بۆ ئەو ھە وێنەی خۆی تیا بدۆزیئتو ھە دەبیئت بجێتە ناوی، تەنیا ئاویتە ھەیکە لە مەدو ھە وێنەی خۆمان نابینن، بەلکو دەبیئت بپۆینە ئودیوی و لە ناویدا مەلەبکەین، ئەوانەیی کە دەچنە ناو ئاویتە ھەیکە شەکان بە جۆریک دەبینن جیاوازی لە بینینی ئەوانەیی کە نەچوونەتە ئەو دیو ئاویتە کە. بەلام سەوسەنی کچی ئەو ھە تە لە دایکبوو ھە و کتیبخانەیدا دەژی، کچە کە ناتوانیئت راستەوخۆ پەییو ھەندی بە دنیاو ھە بکات. کچە کەش ھەک ئەو دیلی ئەو کتیبخانە گەرەترە بوو. ئیستا دانیابوو ھیچ زیندانیک لە زیندانی کتیبخانە قایمتر و تاریکتر و ئەستورتر نییە، ھەر کەس یە کجار کەوتە زیندانی کتیبخانە ھە ئیتر تا مردن ناتوانیئت بێتە دەری. لە دلی خۆیدا گووتی «کتیب تەنیا زیندانە مەرۆف لییدە رناچیت». لە نیھانی خۆیدا گووتی کچە کە دەییو ھە مەرۆف دنیای لە رێگای کتیبە ھە بناسیئت، ئەو بۆ پیاویک دەگەرێت لە کتیبیک گەرەتر بجێت، بتوانیئت سەیری چاوی بکات و دنیای لە ناودا بخوینیئتو ھە.

فیکرته له وشه وه دا وابیری کرده وه، بۆ شه وه ی کچه که ی بژی ده بیته له و
 زیندانه بیته ده ری. ئیستا دلنیا بوو ته نیا له سه ر حیسایی وێران بوونی شه م
 کتیبخانه گه وره یه، سه وسه ن ده توانیته بیته وه به مروفتیکی ئاسایی
 که له مالتیکی ئاساییدا ژیانیکی ئاسایی بژی. دوا ی شه وه موو ساله،
 ئیستا رقی له کتیبخانه گه وره که ی خۆی بوو... نۆر نۆر رقی لیبوو.
 هه ستیده کرد شه م شاره خۆشه ویستی کتیب و فیربوونی تیا کوشتوه...
 دلنیا بوو هه موو شه و زانستانه ی له ژیانیدا کۆیکردونه ته وه سوودیکیان
 نییه... جگه له وه ی مروف ده خه نه ناو زیندانیکی گه وره وه، له م شاره دا
 سوودیکی راسته قینه یان نییه... شه وه به جۆریک له زانست و کتیب
 توپه بوو، ده ی توانی ئاسان هه موو کتیبه کان بسووتینیته.

هه موو ده مانزانی که هه سیکیان یهک وه لام به سهوسه ن فیکرته دهده نه وه، هیچ که سیک نه بوو له شاردای چیرۆکه که ی بیستییت و له و باوه په دا بووییت یه کیک له داواکاران په شیمان ده بیته وه، به لام نه وکات هه موو وامانده زانی پرسیاره که ی خانمی گولدانچی پرسیاریکی ساده یه و هیچی دیکه ی به دوا دا نایه ت. له ماوه ی ده پۆژدا، له چهند کاتیکی جیاوازا، هه ر سێ داواکاره که به سێ نامه ی تایبه تی وه لامی سهوسه نیان دایه وه. جگه له سهوسه ن فیکرته هیچ که سی دی نامه راسته قینه کانی نه بیینی. سهوسه ن هه ر سێ نامه که ی به داخراوی وه رگرت و هه ر سیکیانی به ته نها خوینده وه و دوا ی خوینده وه یان هه ر سیکیانی له جیگایه کی نه ئینی و تایبه تیدا هه لگرت. ناوه پۆکی نامه که ی خالید ئاموون و مه نسور نه سرین سالانیکی زۆر به نه ئینی مایه وه، به لام نامه که ی کامه رانی سه لما هه ر هه مان پۆژ له بازار له به رده سته زۆر که سدا بوو، هه تا هه ندیک که س کۆپییه کی نامه که یان پێبوو و له گوزه ری هه لاجه کان و لای شه ربه تفرۆشه کان و له مه زاتخانه ی گه وره به ده نگه ی به رز ده یان خوینده وه. تا ئیستاش هه ندیک که س نه و نامه یه یان له به ره، نامه یه کی جوان نه بوو، به لکو ساده ییه کی تیدا بوو مرقفی غه مگینده کرد. کامه ران به خه ته ساده و ناڕیکه که ی خوی نویسیبووی «سهوسه ن خان، بمنی ریت بو هه ر جیگایه کی دنیا ده پۆم، هه تا بو ئه و په پی دنیا ش، گه ر شووشم پی نه که یته، هه ر ده پۆم...

تۆ چیت دهوئیت دهیکه م... به چ شتیک ده توانم خۆشه ویستی خۆم
 به لمینم، ده یسه لمینم... بهرۆم بۆ هه ر جیگایه ک، گه ر له سه ر داوا ی تۆ
 بیئت، دوو دلی ناکه م. بۆ ئه وه ی بزانی ت کامه رانی سه لما چه ند هه زی له
 تۆیه و چه ند دلی به تۆوه یه، بال له بالنده و ته یرو تیور قه رز ده که م. بئ
 ئه وه ی مه رجم هه بیئت، شیتی تۆم، بئ ئه وه ی مه رجیشم هه بیئت، هه ر
 شتیک تۆ داوا ییکه ی ت من دهیکه م... من دوینئ شه و به هاو پیکانی خۆم
 گووت که له مالی سدیق سئ دایه ن دانیش تبه وین و قسه مانده کرد، که
 من پیویست ناکات بیریکه مه وه... چونکه نازانم چۆن بیریکه مه وه یان
 بیر له چی بکه مه وه. من پێش ئه وه ی له و ژوره گه وره یه دا تۆ بیینم
 که پرپوو له کتیب، تۆم خۆشه ده ویست، ئیستا که ده زانم تۆ ئه و هه موو
 کتیبه ت خویندۆ ته وه، شه ی دا تر بووم... من به هه موو په فیه کانم گووت:
 که تۆ تاقیمبکه ی ته وه، باشتره له وه ی تاقیم نه که ی ته وه... من هه ر ناکه م
 زۆر به هه قل بیر له شته که بکه مه وه. مه نگوپر په فیه م ده لیئت: هه قل
 درۆزنه و هه ر به درۆز نیش ده مینیت ته وه. ئه و ده لیئت: هه قل هه موو شتیک
 تیکده دات. بۆیه من به هه قل بیر ی لئ ناکه مه وه، تۆ چیت دهوئیت،
 من دهیکه م... یه ک شت که ناتوانم بیکه م ئه وه یه که تۆم له خه یالی
 خۆم بۆ ده رنا کریت... وه عدت ده ده من ئه وه یان قه ت نابیت... من قه ت
 سه وسه ن خانم له بیر نا چیت ته وه، له وه ده ر چیت هه موو شتیک تر ده که م».
 هه موو که س ده یزانی که مه نگوپر کۆمه کچی کی زۆری به کامه رانی سه لما
 کردوه تا نامه که ی دابریژیت، هه ر خۆشی سوور بوو له سه ر ئه وه ی ناوی
 له نامه که دا بیئت. سه وسه ن له هه ر سئ نامه که نیگه ران بوو. هۆی
 دلته نگ ی و نیگه رانییه که ی ته نیا ئه وه نه بوو که هه ر سئ نامه که «وه ک
 سالانی ک دواتر خۆی بۆی باس کردین» به سئ دا رشتنی خراپ دا ریژرا ون،
 به لکو ئه وه بوو هیچ یه ک له و سئ داوا کاره سه ره پۆ و جه سووره پاشه کشه یان
 نه کرد. ئه و کات که سمان نه مانده زانی که سه وسه ن به راستی نایه وئیت شه

به که سیان بکات، به لکو به پیچه وانه وه پامان وابوو ئه وه له دلی خۆیدا به کێک له سێ داواکاره که ی به دله و ته نیا له ترسی شتیکی نادیار ناتوانیت بریاریدات. چهند پۆژیک دواى گه یشتنی نامه کان دووباره فیکره ت گولدانچی و سه وسه نمان له بهردهم دائیره ی پۆسته دا بینیه وه، پێکه وه چوونه ژووره وه و دوو پیچراوه ی گه وریان وه رگرت و به تاکسییه کی کۆن گه پانه وه به ره و مال. بواتر زانیمان ئه وه پۆسته دوو گه وریه ترین فره هنگی تاییه تی بالنده ی له دنیا دا تیدا بووه. له وه ماوه یه دا ئاموونیه کان له لای خۆیا نه وه که سانیکیان دیاریکرد تا شه و پۆژ چاودێری مالی فیکره ت گولدانچی بکه ن، مه نگوپى بابه گه وره ش له بهردهم ئیمه دا وا خۆی ده نواند که که سانی تاییه تی داناه وه والی بۆبھێتن، به لام نۆریه مان باوه پمان پێ نه کرد... هه لبه ت توانای مه نگوپ به ئاموونیه کان به راورد نه ده کرا، ئاموونیه کان خه لکانی ئیجگار ده ست پۆشیتوو بوون، به لام مه نگوپیش خه لکی خۆی هه بوو کاریان بۆده کرد، وه ک قه پۆژ جو قلی و له ق قۆز که له بزقوتترین چه وریه کانێ شار بوون، هه ردوکیان به جۆریک وریابوون، ده یانتوانی هه والی نۆر عاسی له کونجی نۆر سه خته وه ده ربه یتن.

ئێواره یه ک عیزه ت گولدانچی له گه ل خنده گولدانچی و عیسه مه تی خوشکیاندا به تاییه ت چوون بۆ مالی فیکره ت تا تیبگه ن کیزه که چ نیازتکی هه یه، پێده چوو گولدانچی به کانی ش به جۆریک له جۆره کان سه بریان نه مایه ت، ئه وه ی بابه تی شوو کردنه که ی سه وسه ن له سه ره هه موو زاریک بوو بپزاریده کردن، هه ندیک له وان ئه وه ده نگزیانه یان بۆ پاشه پۆژی کچ و کورپه کانێ خۆیان به هه ره شه یه کی گه وره ده زانی. ئه وه یه که مین دانیشتن بوو که به ده نگه ده نگێ گه وره له نێو گولدانچی به کانداه تها و بوو، له وه کاته وه ی فیکره ت له به غداد گه رابوو وه، په یوه ندییه کان هێمن و ساده بوون، به لام دراوسیکانی مالی گولدانچی گوێیان له عیزه ت گولدانچی و مه عسومه ی خوشکی بوو، که هه ردوکیان به دوو پالتۆی درێژ و دوو

چەتری درێژهوه به توپه بیهوه له مائی فیکرەت هاتنە دەری و بە دەنگی بەرز دەیانگووت «شیت بووه، خانم شیت بووه و عەقڵی فیکرەتیشی تێکداوه». بە لām تا دواى دوو پۆزیش کەس بە تەواوەتى نەیدەزانی لە مائی گۆلدا نەچیدا چى بووه و چى پویداوه. ئیوارەیک دواتر لە شارددا بڵاویبووه کە سەوسەن داواکردووە هەر سى داواکارە کە بە یەکەوه ببینیت، داواشی کردووە هەر یەکێک لە داواکارەکان، یاوەریک و کەسیکی نزیک لە گەڵ خۆیاندا بێن. سەرەتا شتە کە تەنیا وەک داوەتییکی ئاسایی وەسفکرا، ئیوارە خوانییکی گەورە کە سەوسەن تێیدا لە سەر یەک سفرە لە گەڵ خاوەنێکی رانیدا کۆدەبێتەوه، هەندێک شتە کە واتێگە یشتن کە کێژە کە دەیهوێت بە چەشنی کچەمیرە کۆنەکان داواکارەکانى خۆی لە نزیکەوه و پووبەپوو تاقیبکاتەوه، هەندێک دەیانگووت کێژە کە بە نیازە لە ئەتە کۆتیی خواردن و دانیشتن و قسەکردنیا وردبێتەوه، هەندێکیش دەیانگووت کێژە کە وەها خۆی تەیارکردووە هەر سێکیان پزیکات و کورت و درێژیان بگرێت و چ شتێک لە لەشیاندا دەپۆرێت ببپۆرێت و دواتر برپاری خۆی بدات. دەبێت بڵێم کە هەوالی ئەو داووەتە هاوێشە لە هەموو بەرهەکاندا شەپزەبێهەکی زۆری دروستکرد، میژووی شارە کە و نەرێتەکانی ئاسان خۆی بۆ ئەو جۆرە شتە نەدەکردهوه. پێشتر کەس ئەوێ نەبێستبوو خێزانی کێژە کە یان داواکاری زۆری هەبێت و بەوچەشنە هەموویان بۆ سەر یەک سفرە داوەتێکەن. بە لām بەو داووەتە کە بەجۆرێکی پەسەمی بوو، لە سەر کارتی تاییهەتی نوسراپوو، کارتەکان لە بری ناوی سەوسەن ناوی هەر یەک لە فیکرەت گۆلدا نەچى و خەندان گۆلدا نەچى خوشکە بچوکی هەلگرتبوو، کەس هەستى بە ناپێکیهەکی گەورە نەکرد. دیارپوو بیرۆکەى ئەو داووەتە لە پشت شەپى ناوخۆی نێوان گۆلدا نەچیهەکانەوه بووه، بەو داووەتە گۆلدا نەچى خۆی بە پارێزەری گەورەى ئیرسى گۆلدا نەچیهە دێرنەکان دەزانی کە پێکرا خەڵکانێک

بێدەنگ و بەنەریت و موخافەزەتکار بوون، ئەو داووتەى بەناشایستە و دەرچوون لە ئسۆل دەزانى. وەك ئەوەى گۆلدا نچییەكان بە هاتنى پۆل پۆلى خوازی پێنیکەران بۆ کێژەكانیان بەختەوهرین و خۆشحال بن کێژانیان وەها جۆرە سەرنج و ناودارییەك پابکێشن. عیسەت گۆلدا نچیش لە برا گەورەكەى كەمتر توپەنەبوو، پۆزى زویرییه كە ئەویش دەستى بە مێزى هۆلە گەورەكەى مالى فیکرەتدا کێشا و گوتى «چ ئابوووچوونیکە بە كچه كانمان بلێن، پیاو لە دەورى خۆیان خپدەكەنەو». دەبیّت بلێم گەر ئەو پووداوو سەیرانە نەبایە كە دواتر هاتنەپێش، لەوانەبوو خەلكێكى زۆرتر دەم لە فیکرەت گۆلدا نچى و کێژەكەى بگەنەو، بەلام پێشها تەكانى دى بە چەشنێك خەيالى و ئاناسایى بوون، خەلك زوو قسەو یاسى ئەو داووتە ئاناساییەیان لەیادكرد. دیاریبوو داووتەكرانیش هەموو ترسیان لەو دانیشتنە هەبوو، هەر داواكارە و بە ئومیدی ئەوەبوو جارێكى دى دانیشتنێكى تەنیاى لەگەڵ سەوسەندا هەبیّت، هەر یەكە و كینە یەكی شارداراوەى بەرابەر ئەوانى دى لە دڵدا بوو. بەلام پۆزى دانیشتنەكە هەمووان هەولیاندا هێمنى خۆیان بپاریزن و بەسەر دەریكەون. مەنگورێ بابەگەورە بە كامەرانى سەلمای گوت «ئەو فرسەتێكى باشە، بەویقار بازارپى ئەوانى تر بشكێنین».

كامەرانى سەلما تەنیا داواكارێك بوو بەجلى كوردییەو چوو بۆ داووتەكە، هەموو كەس دەیزانى كە مەنگور یاوهرى ئەو و تا كۆتاییش یاوهرى ئەو دەبیّت، كەسانێكى نزیکیش لە مەنسور ئەسرینەو ئەو هەوالانەیان پشت راستكردهو كە ساقى مەحمود یاوهرى مەنسورە. بەلام تا پۆزى داووتەكە پوون نەبوو ئاموونییەكان كۆ لەگەڵ خالیددا دەنێرن. وادهى داووتەكە سەعات دوازدەى یەكێك لە پۆزانى هەینی بوو، هەر شەش داووتەكراره كە لە نێوان سەعات دوازدە و دوازدە و چارەكدا گەیشتنە مالى گۆلدا نچى، جگە لە خالید ئاموون كە لەگەڵ قەلەندەر ئامووندا

به ماشینیکی تویتهای نوی گه یشتنه نهو، چواره که ی دیکه به تاکسی گه یشتنه به رقای گولدانچی. هه موو سه سامبوون له وهی ئاموونیه کان له بری فهوزی به گ و سه لامی ئاسنگه، یه کیکی وهک قه لندهر ئاموونیان هه لبارد که وهک پیاویکی شه پانی و کهم هه سه له ناسرابوو. پیکرا پیمان وابوو، ئاموونیه کان قه لندهریان به رابه ری مەنگوپ داناهوه وه به پۆخی جهنگه وه چونته ناو ئیشه که وه، نهو کات نه مانده زانی نهو هه لباردنه چ کاریگرییه کی له سه ره موو به سه رهاته کان ده بیته. میوانه کان سه ره تا له لایه ن فیکره ت گولدانچی و خه ندانی خوشکییه وه له سالۆنه گه وره که دا پیشوازیان لیکرا، هه موو به جوانترین شیوه خۆیان گوپی بوو، هه موو هه لیاندا یقار و هیمنی ده ریخن. هه ره لهو سالۆنه دا ده بایه فیکره ت گولدانچی ده سته بکاته ملی کامه رانی سه لما و ده سته بگریته و داوا بکات ته و قه له گه ل مه نسور نه سریندا بکه ن، نهو ئاشتیبوونه وه یه یه که مین و گرنگترین شتی سه ره تایی دانیشته که بوو. خه لکانیکی زۆر سووسه ی نه و هیان کردبوو که گولدانچییه کان ده شیته کاریکی وه هیان به ده سته وه بیته تا وهک خیزانیکی باش و ئاشتیخواز ده ریکه ون. له پاستیدا نهو ئاشتیبوونه وه یه هه لا و ده نگویه کی وه ها گه وره ی نه نایه وه که چاره پوانده کرا، چونکه دواتر شته کان شیوه یه ک و سروشتیکی وه هیان وه رگرت، زۆریه ی خه لک شه پی ژیر زه مینه که ی دوکانی خدرۆ دوویاریان له بیرچووه وه. له سالۆنه که ی مائی گولدانچییدا ماوه یه ک جگه له بیده نگیه کی قورس هیچ شتیکی دی سه ره ور نه بوو، نهو ئاو و شه ربه ت و چکلیته شیرینانه ی پرۆشه گپزانی، کۆمه کیکی به داوه تکراره کان کرد له بیده نگیه کی خۆیاندا قوولتر بینه وه، تاکه که سیک که له ژیره وه به نه ینی له هه مووانی ده پوانی خالید ئاموون بوو که هیمنی پوخساری نه یده کرد کینه ی شاردراره ی دلی داپۆشیت. که له سالۆنه که دا دانیشتبوون جگه له هه ندی وشه ی که م که ساقی مه حمود و مه نگوپ ده رباره ی ساردی زستان گورپانه وه هیچی نه وته

نەوترا، کەمێک لە سەر خۆتەبی مەلایەکی هەفتە ی پێشوو قسەیانکرد
 کە هەپەشەیی لە ژنانی سفور کەردبوو. مەنگوپ گوتی «مەلاکان هەق
 نییە قسە ی وابکەن، هەر کەس بە قوونی خۆیەو دەچێتە قەبرەو».
 قسەکانی مەنگوپ، فیکرەت گۆلدانچی خستە پێکەنین. هەمووان ماوێەک،
 نەفەری ناو یەک پاس چۆن لەگەڵ یەکدا دەدوین، بەو چەشنە لەگەڵ
 یەکدا قسەیانکرد. سەوسەن یەکەمجار لەسەر میزی نانخواردنە گەرەکە
 دەرکەوت، فیکرەت سەرەتا پێش میوانەکان کەوت بۆ سەر میزێکی گەرە
 کە تەواو بە خواردن پازابوو، هەمووان لە هەمەپەنگی و ناوازیی
 سفرەکە سەریان سوڕما، بەلام پێکرا سەرنجی ئەو یاندا بە پێچەوانە ی
 نەریت و چاوەپوانییەو هیچ چەشنە گۆشتێکی بەلندە لە نێو خواردنەکاندا
 نییە. بێئەو ی کەس هیچ بدرکێنیت و تیپینی خۆی ئاشکراکات، هەریەک
 لەسەر کورسی خۆی دانیشت. کاتیەک سەوسەن هاتە ژوورێ هەمووان
 چەند ساتیک بوو لەسەر میزەکە دانیشتبوون، کراسیکی سپی و جینزێکی
 کالی لەبەردابوو، ئەو هەستە ی لای هەمووان بەجێهێشت کە هەر ئێستا
 لە کتێبخانەکە ی هاتۆتە خوارێ و تا ئەوکاتە سەری بەسەر کتێبەکانەو
 بوو. کەس چاوەپوانی ئەو ی نەدەکرد کچیکی وەها بۆ داوەتێکی وەها
 گرنگ نە مەکیاج بکات، نە خۆی پرازینیتەو، نە شتی بکات فریوی
 داواکارەکانی بدات، لەگەڵ ئەوەشدا سەوسەن هێشتا هەر گەلیک قەشەنگ
 و ناسک دیاریوو. ئەو ماندویتییه زۆرە ی، ئەو لاوازییە ی، ئەو سپی
 هەلگەپانە ی پەنگی، ئەو ی بە نیگایەکی ماندوو و بەدەنگێکی کەمێک
 کپ و لاوازیو یەکە یەکە بەخێر هاتنیکردن و فەرموی لێکردن دانیشن، هەر
 سێ عاشقەکە ی تووشی تیکچوون و پەشوکانێکی گەرە کرد. ئامادەبوونی
 لەسەر سفرەکە ئەو ترسە ی لە هەموواندا خولقاند کە بەوردی پەپەرە ی
 ئەتەکیتی خواردن بن، سەوسەن چەند جارێک دووبارە یکردەو کە هەمووان
 بێ هیچ کێشە و ئەتەکیتیک نان بخۆن، بەلام ترسی میوانەکان هەر وەکو

خۆی بوو. هەر سێ داواکاره که شتیکی که میان خوارد، هەر سێکیان له بهر ناسکی دانیشته که ههولیاندا واده که ون که که مخۆری سروشتین. ههتا مهنگوپیش که زۆر به سفره که سه سامبوو، دهستی گرتوه و که می خوارد. دواي نانخواردن هه مووان که پانه وه بۆ ژووری که وره ی دانیشته که. بیدهنگی پیش چا خواردنه وه و دواي چا خواردنه وه قورس و ترسناک بوو، سه وسه ن نه له کاتی نانخواردن و نه له کاتی چا خواردنه وه دا به شیوه یه کی تایبه تی سه یری هه یه که له داواکاره کانی نه کرد. دواي ته و او بوونی چا خواردنه وه، فیکره ت گولدانچی پووی له هه موو میوانه کان کرد و گووتی «وهک هه موو ده زانن و ته وای خه لکی شاریش ده زانیت، به پێرتان داواکاری که که ی منن و پێکیشه وه له سه ر نه و مه رجه په زامه ندن که سه فره یکی درێژیکه ن و هه ر داواکاریه ک سه وسه ن به یخاته به رده متان به دوایدا به رۆن... دیاره منیش تا ئیستا به ته وای نازانم سه وسه ن به یر له چی ده کاته وه و نیازی چیه ... بۆیه له سه ر داوای خۆی داوه تانده که مه کتێبخانه که ی سه ره وه مان، نه و جێگایه ی ئیوه پێیناشنان و پیشتر پێکه وه له گه ل سه وسه ندا لێیدانیشته ون. دلنایم له وێ سه وسه ن هه موو شتیکتان بۆ پوونده کاته وه». ساتیکی ئاسایی نه بوو. هه ر شه ش میوانه که به هه یمنی که و تنه دواي فیکره ت گولدانچی، له ژووری کتێبخانه که قه نه فه کان به جۆریک دانرابوون هه مووان به توانن سه یری یه کدی به کن و له هه مان کاتیشدا پوویان له سه وسه ن بیت. نه و پۆژه که عاشقه شه یداکان له شوینی خویان دانیشتن، پێکرا به جۆریک له ناوه وه خرۆشابوون، نه یانده توانی هه یه شتیکیک بلێن، سامیکی وه ها سه یریان تێدابوو، وایان هه سترکد که یه که مجاره پێده خه نه نه م جێگایه وه، هه مووان ژووری کتێبخانه که یان زۆر که وره تر و به رینتر له وه بینی که هه یه. که دانیشتن و سه وسه ن به رامبه ریان دانیشتن، هه موو هه ستیان کرد گرنگترین ساتی ژانیان نه م چرکه یه و گرنگترین پۆی ژانیان نه مپۆیه. و یقاریان، وه ستانیان، جوله یان

لە ناو کتێبخانە کەدا نااسایى بوو. سەوسەن بە هیمنییەو بەرامبەر باریان
 وەستا و دەستیکرد بە قسەکردن. بە زەردەخەنە یەکی کالەووە کە بە
 ئەستەم لەسەر لێوی سەمایدەکرد گوتی «ئێستا کاتى ئەووە هاتوو،
 هەمووتان بزانی من چیم دەوێت». کەمێک لەسەر قەنەفە کەى پالیدیایەو
 و بە غەمگینیەکی زۆرەووە گوتی «بەلام پێش ئەو، پێش ئەو،
 تەگادەکەم، هەمووتان بێئەوێ دوودل بن، دەتوانن داواکەى خۆتان
 بکێشنەووە... من زویرنام... من هیچ شتێک لە دل ناگرم... بگرە بۆتان
 بەختەوەر و ئاسوودەدەبم، چونکە من دواچار لە ئاسوودەى ئێووە زیاتر
 هیچ شتێکی تەرم ناوێت... من دەمەوێت پەتەن لە یەکتەر نەبێت».
 مەنگوڕ بە زەردەخەنە یەکی گەورەووە گوتی «سەوسەن خان، خوازینی
 وەکو تیر وایە کە لە کەوان دەرچوو ناگەڕێتەووە... تازە مەسەلە کە لە
 پەشیمانی دەرچوو، تیرێکە کەوانى تێپەراندوو، ئەووەندە مان لەسەر
 سەیریکەین و ببینین کوێ دەپێکێت». سەوسەن بێئەوێ سەیری مەنگوڕ
 بکات، تەماشای هەر سێ داواکارە گەنجەکی کرد و گوتی «لەوانە یە
 بڵێن، ئێستا دەرنگە... بەلام من دەلێم دەرنگ نییە، بۆ ئەوێ لە
 خوازینی یەک دەرچیت، هەرگیز دەرنگ نییە. هەمووتان دەتوانن لە هەر
 کاتێکدا بێت، واز لە هەموو شتێک بهێنن، من زۆر لە هیچ کەس ناکەم...
 هیچ وەخت دەرنگ نییە، نە ئێستا و نە بەیانى و نە دوو بەیانى و نە
 هیچ وەخت...». کەمێک بە ماندوویی چاوی لێکنا و گوتی «نا هیچ
 کات، بۆ هیچ شتێک دەرنگ نییە... زەمان ناگۆتایە». هەمووان کەمێک
 لە دواوەمین وشەى سەرسامبوون، ساقى مەحمود بە کەمێک دوودلی
 و پەشوکانەووە گوتی «پاستە، زەمان ناگۆتایە». سەوسەن لەسەرەخۆ
 سەیری هەمووانى کردەووە، مەنگوڕ ویستی شتێک بڵێت، بەلام نەیزانی
 ئەو شتە چییە کە دەبێت بڵێت، پاش ئێستیک و بە کەمێک ناکامییەو
 گوتی «یوسف کەویار بە پەحمەت بێت دەیگوت: زەمان پردیکە هەموو

به سه ریدا ده پۆین، ئه و ده یگوت: ئینسان به هه له واده زانیته له ناو خانوو و سه رجاده و ژوور و ئه و شتانه دا ده ژێ، ئینسان له یه ک ژووردا ده ژێ ناوی زه مانیه ... ئه و وایده گووت: «سه وسه ن دووباره سه یری هه ر سێ گه نجه که ی کرده وه و له سه ر هه مان پیتم گووتی «هه ر پۆژیک ویستتان له هه موو ئه م په یمانه ده ریچن، ده توانن ده ریچن. به لام به ر له وه ی من به کیك له ئیوه وه ک شه ریکی پاشه پۆژی خۆم هه لبژێرم ... ده بیته ئیوه دونیا ببینن ... ئیوه سێ گه نجن ... هیه شتیک له سه ر جیهان نازانن ... هیه شتیک ... واده زانن دونیا له کۆلانه که ی خۆتانه وه ده ست پیده کات و له ویدا ته واو ده بیته ... ئه م شاره لای ئیوه وه ک قه فه زی لیته اتوه ... ده بیته سه ره تا به رن، زۆر زۆر به رز به رن، دواتر به گه پینه وه بۆلای من ... من خۆم ناتوانم به رن، من نه خوشم، من کچیکی نه خوشم، ده مه ویت له گه ل مروفیتکدا بژیم که بزانم به راستی دونیای بینیه ...».

قه سه کانی بیده نگیه کی قوولی دروستکرد، هه مووان بیده نگ سه یری سه وسه نیان ده کرد، که سیان نه ده جولان، که سیان هه ناسه ی نه ده دا، جگه له کۆکه یه کی چکولانه ی قه له نده ر ئاموون که س ده نگه ی لیوه نه هات. سه وسه ن گووتی «من ده زانم دونیا چه ند گه وره یه ... له مندالییه وه ده زانم ... له پێگای ئه و هه موو کتیب و ئه تلّه س و فه ره هه نگانه وه ده زانم ... ده زانم چه ند ده ریا هه یه، له قه راغی ده ریاکاندا چه ند که شتی گه وره گه وره له نگر ده گرن ... له م شاره به چکوله یه دا، له ناو ئه م شاخ و داغه دا ئیحه هیه نازانین، ئه م شاره به چوکانه واده که ن مروف گه وره یی دونیای به رپه چینه وه، به لام من پۆژیک له پۆژان گه وره یی دونیام له یانده کردوه». به زه رده خه نه یه کی ماته وه سه یری هه ر سێ داواکاره که ی کرد و بۆ ئیستیک هه ناسه یه کی کورتی وه رگرت و گووتی «زه وی ئه ستیژه یه کی گه وره یه، ئیحه له م شاره به چوکه دا وه کو ئه وه وایه له سه ر زه وی نه بین، وه کو ئه وه وایه نه زانین چه ند جه نگه لی گه وره و پوواری گه وره».

بیابانی گه وره له م دنیا یه دان... گهر منتان خوشده ویت، یه که مجار ده بیت برۆن و دنیا ببینن. من ناتوانم له وه دلتیابم که ئیوه به پاستی منتان خوشده ویت، گهر جیهانتان نه بینیت و شویتی تر و نیشتمانی ترتان تاقی نه کردیتته وه... که دنیا تان بینى ئه وکات هه موو شته کان به چاوئیکى تر ده بینن، منیش به چاوئیکى تر ده بینن... ته نیا که سیک ده توانیت به پاستی بزانیته بۆچی ده ئی که دنیاى بینیت، که گه وره یی زه ویی دۆزییتته وه. یه که م شت ئه وه یه ده بیت له م ولاته دووریکه ونه وه، له م شه ر و شوپ و کوشتاره به رده وامانه دووریکه ونه وه... ئه وه ی ئه م ولاته به جیهیلتن، هه ر جی منه... برۆن و به سه ر زه ویدا بگه پین. کچانی تر وه ک ماره یی داوی زێر و مرواری و ئه لماس ده که ن، من داوی سه د بالنده تان لێده که م... سه د بالنده ی ناوازه که له شویتی جیاواز جیاوازی زه ویدا ده ژین... هه ر یه که تان سه د بالنده، له م پۆوه تا هه شت سال کاتتان هه یه به دنیا دا بگه پین، من داوی ئه وه ده تان بینمه وه... ده توانن هه ر کاتیک ویستتان سه فه ره که تان بپن و واز له هه موو شتیک بهینن و بگه پینه وه بۆ ئه م شاره، ده شتوانن نه گه پینه وه، ده توانن له هه ر ولاتیکدا ئارام بگرن و ژنیکى ترتان خوشبویت و بزین... ده توانن چ ژیا نیکتان پێخۆشه و چ شارێکتان پێخۆشه هه لیبژیرن و من له بیریکه ن... من چاوه پوانتانه که م... من هه شت سال چاوه پوانتانه که م، که گه رانه وه، شوو به یه کیکتان ده که م... یه کیکتان هه لده بژیرم... سه یری دلتان ده که م... ده بینم چه نده پوناکیان پێیه، چه ند بۆنتان پێیه... ئه و کات بریار ده دم. ئیستا ناتوانم هه یه یه کیکتان هه لبژیرم، چونکه ئیستا هه ر سیکتان وه کو یه ک وان... هه ر سیکتان له یه ک ده چن... هه موو پیاوی ئه م شاره له یه ک ده چن... وانیه هه موویان له یه ک ده چن».

ئه وه له هه ره پرسته کوشنده کانی ئه و دوانیه و پۆ سه یره بوو که سه وسه ن تییدا داواکاره کانی خۆی سه رسامکرد.

له ئیواره دا هه والی داواکهی سهوسه ن فیکره ت به هه موو شاردا
 بڵاویوه وه، سه ره تا زۆریه مان باوه پمان پێ نه کرد، که سمان له و باوه پره دا
 نه بووین که هه ر سێ داواکاره که بکه ونه وه ها داویکه وه، زۆریه مان
 شته که مان وه ک ته له یه ک ده بینێ ئه و کیژ ده اینابێت تا هه ر سێ
 کوپه که له کۆل خۆی بکاته وه . شتی که له نیگه رانی و توپه یی هه موومانی
 داگرتبوو، هه ر قسه یه ک ده کرا پرپوو له گومانی خراپ . ئه وه ی هه ر
 داواکاری که زه رفی که ی تایبه تی وه رگرتوو ه که وینه یه کی سهوسه ن و ناوی
 کۆمه لێک بالنده ی سه یر و ناوازه ی له گه ل کۆمه لێک نه خشه دا تێدا به ،
 هه موومانی ساکاند . هه ر داواکاره و ده بایه نوینه رێک پاسپێریت له ماوه ی
 ئه و هه شت سه له دا وینه و هه والی ئه و به سهوسه ن بگه ینیت، هه مووان
 له سه ر ئه وه ته بابوون هه یچ یه کیکیان بۆی نه بێت نامه بۆ سهوسه ن
 بنوسیت، چونکه ده شیت یه کی که له داواکاره کان له پرێگای فریوی وشه
 و ئه و فیلبازی و ته له کانه ی له ناو نوسیندا هه یه کاری که ی خراپ له
 سهوسه ن بکات و داد و یه کسانی له یارییه که دا نه هیلێت .

ئاموونیه کان له هه مووان توپه تریوون، ئه وه ی کوپێکی بنه ماله که یان
 هه شت سه ل له پێناوی ژنیکدا ئاواره بێت، داوایه کی قورس بوو
 ئاسان لای ئه وان قه بوول نه ده کرا . ئه و پۆژه که میوانه کان له مالی
 فیکره ت گولدانچی ها ته ده ره وه، خالید ئاموون له هه مووان ماندووتریوو

ههستیگرد هیدی هیدی خوشه‌ویستی ئەم ژنه له ناوهوه خاپوڕیده‌کات. لای ئەستەم بوو ئەم شارە و ئیشە‌کە‌ی و خزمە‌کان و کۆبوونه‌وه‌ی ئاموونیه‌کان بخاته‌ لاه و به‌ره‌و دهره‌وه‌ بپوات. ئەوه‌ی دنیا گهره‌یه‌ یاخود بچوکه‌ پۆژیک له‌ پۆژان غه‌می ئەو نه‌بووه. له‌ منداڵیه‌وه‌ فیزیوه‌ ئەوه‌نده‌ بیر له‌ دنیا بکاته‌وه‌ که‌ پتووستی پتیه‌تی. دنیا له‌ دهره‌وه‌ی ئەم شارە لای ئەو سیبهریکی تاریکه‌ که‌ هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه‌ بۆی بزێ. شهرمه‌زارییه‌کی گهره‌بوو چه‌ندین سال له‌ دوی داوای ژنیک ئاواره‌بیست، ئەوه‌ پتچه‌وانه‌ی کولتوری جوامیری و پیاوه‌تی خپله‌که‌یان بوو، پتچه‌وانه‌ی ئەو شهریه‌ته‌ بوو که‌ پتگای نه‌ده‌دا ژن چاره‌نوسی پیاو دیاریبکات. ده‌بیست ئاموونیه‌کانی تر چی بلین؟. دلنیا‌بوو دوا‌جار وه‌ک هه‌میشه‌ پشتی ده‌گرن، به‌لام ده‌شیزانی هه‌ندیکیان تامردن وه‌ک که‌سیکی لاه‌ سهری‌ده‌که‌ن که‌ له‌سه‌ر داوای ئافره‌تیک به‌ دنیا‌دا ئاواره‌بووه. به‌ درژایی ئەو شه‌وه‌ له‌ ژوره‌کە‌ی خۆیدا مایه‌وه‌، تا دره‌نگ به‌ ته‌نیا له‌و پوویه‌ره‌ بچکوله‌یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ستیده‌کرد ئەو داوایه‌ی سه‌وسه‌ن زۆر ئازاری ده‌دا، ده‌یخاته‌ به‌ر ئەزموونیک له‌وانه‌یه‌ پۆحیکی ئالۆزتری بۆ دروستبکات. ئەوه‌ی دنیا زۆر گهره‌یه‌، شاری زۆر نه‌ناسراو و سه‌یر هه‌یه‌، هه‌ستیکی تایبه‌تی تیا نه‌ده‌بنواند. هه‌ستیگرد گهرچی هه‌موو ژیا‌نی له‌م شاره‌دا بر‌دۆته‌سه‌ر، به‌لام هیشتا له‌ زۆر شتی تیناگات. لای خۆشتر بوو له‌ ژیا‌نی ئەم شاره‌دا نو‌قم بیست، نه‌وه‌ک له‌ جیهانیکی بیسنوردا خۆی ونبکات. به‌لام ده‌یزانی ئەم قسانه‌ ئیستا نرخیکی ئەوتویان نییه‌، گهر سه‌وسه‌نی ده‌و‌یت ده‌بیست بپوات. نه‌یده‌ویست زۆر بیرکاته‌وه‌، ده‌یزانی بیرکردنه‌وه‌ به‌ره‌و هیچ جیگایه‌کی نابات، ئەویش به‌درژایی ژیا‌نی زۆر باوه‌پی به‌ بیرکردنه‌وه‌ نه‌بوو، ئەویش باوه‌پی وابوو بیرکردنه‌وه‌ کێشه‌کان ئالۆزه‌کات و چاره‌یان ناکات. شه‌وی دواتر چوو بۆ مائی قه‌له‌نده‌ر ئاموون و برپاری خۆی پتپاگه‌یاند که‌

به پاستی دهیه ویت دوی بالنده کان بکه ویت. ئه و شه وه ئاموونیه کان
 کۆبوونه وه یه کی گه وره یان هه بوو، هه واله که به چه شنیک سه یربوو هه موو
 ده یانویست له زاری خالید ئاموون و یاوه ره که یه وه پاستیه کان بیستن.
 کۆبوونه وه که له مائی فه وزی به گ سازکرابوو، فه وزی به گ ته نیا
 که سیک بوو هه واله که خوشحالی کردبوو، بیرۆکه که ی سه وسه نی به جۆریک
 لا قه شه نگ بوو هه مووانی نیگه رانکرد. مائی فه وزی به گ ئه و پۆزه به
 جۆریکی بیۆینه جه نجال بوو، چه ندین سال بوو هیچ کۆبوونه وه یه کی
 ئاموونیه کان هیتده خه لکی رانه کیشابوو، ژووری دیوه خانه که به جۆریک
 پرپوو مرۆف به زهحمهت دهیتوانی هه ناسه بدات، سفره کان جار دوی
 جار داده خران و هه لده گیرانه وه، ئاوگیره کان بیۆچان به پۆوه بوون. به وه دا
 ژووره که زۆر گه وره و پرپوو، مرۆف به زهحمهت گویتی له دهنگی
 هاوسی که ی ده بوو، تا ئه و ساته ی خالید ئاموون و قه لنده ره گه یشتن
 هه مووان بیسرهوت قسه یانده کرد. فه وزی به گ به جه نجالیه که ی خۆیه وه
 پیشوازی له هه ردوکیان کرد، به دهنگی به رز گووتی «ناه خالید...
 خالیدی کوڕم... دلنیا به ژنیک ی نایاب ته ه لێژاردوه، ئه م ژنه له ژنی
 ناو حیکایه ته کۆنه کان ده چیت... له کچی پاشا کۆنه کان، هه موو ژیانم
 ته مه نامکردوه، ژنیک ی وا ببینم... وام هه سته کرد که ئه و جۆره ژنانه
 سیسه د سالی شه له دونیادا نه ماون، به لام خودای گه وره ویستویتی به ر
 له مردنم ژنیک له شاره که دا ببینم که به پاستی له په ری ناو کتیه
 کۆنه کان ده چیت... خوای گه وره به پاستی ئه وه ی ویستوه». قسه کان ی
 فه وزی به گ دهنگه ده نگ و هه لایه کی گه وره یان دروستکرد. که میوانه
 تازه کان دانیشن، جۆریک له ئارامی گه پایه وه بۆ ژووره که، میوانه کان
 دوی ئه وه ی که میک پشوویان دا، قه لنده ره ئاموون پووێکرده هه موو
 ئه وانیه ی له دیوه خانه که دا دانیشن توون و گووتی «ئه وه ی بیستووتانه
 پاسته، ئه و کچه دهیه ویت خالیدی خزممان به روات بۆ ده ره وه ی ولاته

دهلێت پێش ئهوهی شوو به هیچ یهکیک لهو سێ داواکاره بکه دهیئت
 دونهیا ببینن... دهیهوێت کۆره که ماوهیهک به دواى کۆمهلیک بالندهدا
 بگهڕێت، بالندهی تاییهتی و ناوازه... دهیئت یه که یه که ئه بالنده له
 ههڕیمی جیاواز جیاوازی دونهیدا کۆبکاتهوه و له ماوهی ههشت سالی
 دیدا بگهڕێتهوه بۆ ئێره... که هه ر سێ داواکاره که گهڕانهوه، سێ
 پۆز له گهڵ هه ر سێکیاندا دادهنیشیت و دواتر بریاردهات شوو به کێ
 بکات... ئهوه کورتهی چیرۆکه کهیه، بهلێ ئهوهیه، هیچی تر نییه... نا
 هیچی تر نییه... ئێمه دوینێ له مالى فیکرهت گۆلدانچی ئه و قسانه مان
 بیست». له و کاته دا سێ گهنج به سێ سینی گهورهی شهربهتهوه
 به سه ر میوانهکاندا دهگهڕان. هیشتا قه لندهر ئاموون قسهکانی تهواو
 نهکردبوو که بوو به دهنگه دهنگیکی زۆر. قسهکان توپهیهیهکی کتوپریان
 دروستکرد و یهکیک گوتی «ئهم کچه خۆی به چی دهزانیت؟...»
 یهکیکی تر گوتی «ئه گه ر په ریزادهش بیت ئه وه ناهینیت، ههشت سال
 بۆی ئاواره بیت». یهکیکیش لهو سه ری هۆله که وه گوتی «ها...
 ئه مه فیتیکی تری گۆلدانچیه که نه، که به درۆ خۆیان وهک خه لکیکی
 بێوهی و بێمه زه رهت نیشانده ده ن... سویند ده خۆم، مه سه له که هیچ
 نییه جگه له فیلیک بۆ ئه وهی داواى پاره یه کی زۆر ترمان لێبکه ن،
 سه روه تیگمان لێبستینن که ئێمه بۆ ژنه پێنان نه مانداوه... ده یانه ویت
 دواتر بلین، سه یری که ن چۆن ئاموونیه کانمان هینایه سه ر چۆک. ده ست
 ده ده م به قورئاندا که وایه، هه موو ده زانن ئێمه بۆ ژن ده ست ناگرینه وه،
 چی له گیرفانه ماندا یه دا یه دهنین، ده یانه ویت به ماندۆشن». سه ی که ره م
 هه مووانی هیۆر کرده وه و گوتی «ئێمه بۆیه ماوین، چونکه هه میشه
 پێژمان له قسه ی یه ک گرتوه، حورمه تی یه کترمان لایه... تیده گه ن،
 قسه ی ساحیب مه سه له که له سه روو هه موو شتی که وه یه... لێگه پێن با
 خالید خۆی قسه بکات». خالید ئاموونی که ئاماده بوونی ئه و حه شاماته

سه رسامی کردبوو، بیته وهی بشله ژیت یاخود دوو دل بیت له شوینی خوی
 هستا و گووتی « به ئیجازهی هه مووتان... به ئیجازهی هه مووتان. تکا
 له شه ربه تگێڕ و ئاوگێڕه کان ده کهم توژیک بوهستن... عه زیزان... ئیوه
 ئاموونین و منیش ئاموونیم، هه موو شانازی به وه وه ده کهین که پشتی
 یه که نادهین له زهوی... ها هه مووان شانازی به وه وه ده کهین کاتیکی
 باپیرانمان له گوند دابه زینه شار، ئیمه خۆشه ویستی و خزمایه تیمان
 نه دۆراند... وانیه... نه مان دۆراند». چاوانی خالید ده بریسکانه وه،
 ده موچاوی له هه ر کات باریکتر و نیگای په قتر و پر نه ئیتیر بوو، کهس
 تا نه و کات نه و ده نگه که رمه ی لێ نه بیستبوو، غه میکی له که رویدا
 بوو، هه ر کهس له ژیانیدا یه که پۆژ عاشق بوو بیت، ده یزانی نه وه
 ده ردی خۆشه ویستیه. گووتی «تکا له هه موو برایان ده کهم، تفهنگ
 به تاریکیه وه نه نین. خۆتان ده زانن هه موو ژنیکی دونهیا که شوو ده کات
 مه رچی هیه. له م سه ر نه ستیره یه که ژنم بۆ بدۆزنه وه، به بی مه رچ
 شوو یکرد بیت. مه رچ دانان له خوینی نه و جنسه دایه... ئیمه هه موو
 پیاوین و ده زانین نه و مه رچانه بۆ ئیمه چه ند قورسن... هه یانه داوای
 سامانی زۆر ده کات، هه یانه به کێشی خۆی زێری ده ویت، به لام سه وسه ن
 فیکره ت جوړیکی تره. دلنیا تان ده که مه وه که چاوی له سامانی ئیمه
 نییه... دلنیا تان ده که مه وه... هیند هه یه ده یه ویت له گه ل که سی کدا بژی
 که دونهیای بینیه. من بریارم داوه بچه ژیر باری نه و مه رچه وه...
 بریارم داوه برۆم... بریارم داوه زهوی به داوی نه و بالنده دا بگه ریم که
 نه و داوایان ده کات... ده زانم زۆرتان وه که شیت سه یرمه ده کهن، به لام له
 یه کهم پۆژه وه که نه و کهم بینیه بریارم داوه بۆ من بیت... به هه ر
 نرخیک بووه... من بیر له وه ناکه مه وه پاستم یاخود هه لیم... هیه
 ئاموونیه که تا ئیستا بیر له پاست و هه ل نه کردۆته وه. وه که هه موو
 ئاموونیه کی تر له هه ر کوئی بین ده بیت براوه بین... له شار...

یاخود لادی... لێره کۆگا و قەیسەریمان هەبێت، یاخود لەسەر مەرزەکان قاچاغچێتی بکەین. لە شار بین یاخود لە چیا، هەر شتێک بێت و لە هەر شوێنێک بێت ئێمە تەنیا بیرمان لە بردنەوه کردۆتەوه... ئێوه لە خوێنی ئێمەدایە، ئێوه دینی ئێمەیه، منیش ئێستا تەنیا بیر لە بردنەوه دەکەمەوه».

شتێکی سارد لە نیگایدا بوو مڕۆفی دەترساند، شتێک لەگەڵ ئەو گەرمییە قوولەیی دەنگیدا نەدەگونجا. فەوزی بەگ دووبارە هەستایەوه و گوتی «تۆ ژنیکی بۆینەت هەلبژاردوه، گویم لێبگرن... گویم لێبگرن... تۆ ژنیکت هەلبژاردوه شوێنی حورمەتی منە، بۆیه ئەم پیاوێشانەیی توپەکردوه، چونکە لە ژەکانی خۆیان ناچێت... تێدەگەیت لە ژەکانی ئێمە ناچێت، کە پیاو وەک مەیشکی نەخۆش دەخەنە قەفەزەوه... ژە بێمیشکەکان کە هیچ شتێک نازانن جگە لەوهی شەو و پۆژ بیر لەوه بکەنەوه چۆن پیاوێکانیان زیندانبکەن... ئەمە ژنیکی بەل دەبات بە پیاو. هەموو عومرم بیرم لەوه کردۆتەوه ژنیکی بێنیم بەل دەبات بە پیاو، فێربکات بفرێت... ژن تاکە مەخلوقێکە دەتوانێت یان پیاو فێری فرین بکات یا فرینی لە بیریەرتەوه... من چل سالی شه وامدەزانی جنسی ئەو جۆرە ژنانەیی بەل دەدەن بە پیاو تەفروتونا بوون، ئێستا دەمەوێت پێش ئەوهی بمرم ئەو ژە بێنیم... پێرۆزباییت لێدەکەم... من پیرم باوەر ناکەم تا تۆ لە سەفەر دەگەرێتەوه بژیم... بەلام پێتدەلێم، هەموو شتێک بکە، ئەو بێتە ژنت... ژنی وا دەهێنێت مڕۆف سالاھەیی سالا بۆی ئاوارە بێت. وامەزانە کاریکی نەکردە دەکەیت... هەزاران کەس پێش تۆ لە پێناوی ژنی زۆر ناشایستەدا مردون یان کەوتونەتە زیندان... ئەو تۆ دەنێرێت دنیا بێنیت، لە هیچ مەترسە و سل لە هیچ مەکرەوه... بپۆ و گوێ لە کەس مەگرە».

کەجار فەوزی بەگ بەوجۆرە دلگەرم دەرکەوتبوو، وەک ئەوهی

هه واله که هه سه ره تیکی قوولی له ژيانی خۆیدا زیندوو کرد بێته وه لیوی ده له رزی. هه موو بینیان به جۆشیکه وه بۆ ئه وه سه له یه ده دویت پێشتر له که م کێشه دا وه ها خرۆشی تیگه راپوو. سه ی که ره می ئاموونی که ژۆر گوئی له فه وزی به گ ده گرت، پوو یکرده یه کیک له ناپارزییه کان و گووتی «تۆ ده لئیت چی... تۆ بۆ ناپارزیت؟». پیاوێکی چکۆلانه بوو، ناوی نه سعه د ئاموون بوو، به ده نگیکی به رز گووتی «ها... بۆ ناپارزیم... هه ر من نیم که ناپارزیم... مه سه له که نه وه نییه ئیمه ژنه کانمان زنجیری خستبێته قاچمانه وه. به لام هه موو ده ترسین خالیدمان له ده ست بچیت... شه پ هه موو دونیای ته نیوه، کوپه که بۆ هه ر جیگایه ک بچیت ده که وێته ناو ناگری به لایه که وه... هه مووتان ده زانن شه پ دونیای ته نیوه... ها... من له ژيانی خۆی ده ترسم... دوا نه وه هه ندی بالنده هه یه راکوردنیان ئاسان نییه... هه موو بالنده یه ک راپونا کریت... شته که له توانای ئینسان به ده ره... نه و کچه ده یه ویت کوپه که به کوشت بدات... تا ئیستا که س ئاموونیه کی به وجۆره نه خستۆته داوه وه». فه وزی به گ به توپه ییه وه گووتی «تۆ بێده نگ به... بێده نگ به... هه موو وه کو که وی بالکراو به سه ر پێقه ی خۆماندا کوپه و تووین، که س ناویریت مه تریک بۆ نه و دیو حه وشه که ی خۆی فجوقبکات. سه رمان له ده رگا برد به و دیودا واده زانین هه موو به لای خوا به سه ر ئیمه دا ده باریت... تۆ بێده نگ به که ناویریت هاوینانیش له سه ربان به ویت، چونکه ژنه که ت واده زانیت ده فپیت... ها... تیده گه یه ت... ئیمه تازه پیرپووین و تاقه تی فپینمان نه ماوه، لیگه پێ گه نجه کان بژین... به ناوی مه حه به ته وه بالی کوپه که مه شکینه...». نه سعه د ئاموون گووتی «ها... من ژنه که م خۆشیده ویم، بۆیه ناھێلێت هاوینان له سه ربان به ویم. وه که تۆ نیم شه ش مانگیش ونبیت له ماله وه پیت نازانن. به لام فه وزی به گ پێمبلی گه ر کوپه که هه شت سال ئاواره ی ولتان بوو و دواتر کچه که شوویکرده به یه کێکی...

چی دهکهیت... ئه و کات هه ر وهک ئیستا ستایشی کچه که ی گولداچی دهکهیت؟». له و کاته دا خالید ئاموون ههستا و گووتی «من نامه ویت دونیا ببینم... من به عه قلی یه کیکه وه ده پۆم که کاریکی ههیه و ده بیئت جیبه جیبیکات. من بالنده له دوا ی بالنده ده یگه پتمه وه ئه م شاره، به لام گه ر بزائم نامه قیم به رابه ر ده کریت، سویند ده خۆم به خوای گه وره که له کهس نابوویم... نه له سه وسه ن فیکره ت و نه له و که سه ی که شووی پیده کات... سویند ده خۆم که نابوویم...».

تا نه مپۆش هه ر ئاموونیه ک له و شه وه دا ئاماده بوو بیت ئه و قسانه ی خالیدی له یاده، که به پاستی له قوولایی دلپیه وه هاتنه ده ری. هه والی دانیشتنی ئه و شه وه بۆ به یانی هه موو بازاری هه ژاند، ئاموونیه کان له و شه وه دا سویندیان خوارد له پشت خالید ئاموونه وه بن، پاره ی سه فه ره که ی دا بینکه ن، له هه ر شوینیکی دونیا بیت کۆمه کیبکه ن، ئه وه هیژکی گه وره ی دایه کۆپه که تا له کۆتایی شه ودا هه ست به خوشبه ختی و به خته وه ری بکات. به ر له کۆتایی دانیشتنه که خالید به ده نگی به رز گووتی «به ر له وه ی هه شت ساله که ته و او بیت، به خۆم و بالنده کانه وه لیڤه ده بم... هه شت سالی تر... دلنیاتانده که م، چاوه پوانمبکه ن». له کۆتایی شه ودا خالید ئاموون مالوایی له ئاماده بووان کرد و گووتی ئه و چه ند شه وه که مه ی به ده سستییه وه یه تی ته نیا ده توانیت بۆ خۆ ئاماده کردن و خۆ کۆکردنه وه ته رخانیبکات. ئه و یه که مین کهس بوو له پیش هه ردوو دا واکاره که ی دیکه وه نیشتیمانی به دوا ی بالنده کاند به جیه شت.

شەوی مالاوایی مەنسوری ئەسرین شەویکی گەلیک تایبەتی بوو، دەیان شاعیر و مۆسیقار و نیگارکێش و گۆرانییێژ لە چەشن و چیزە ی جۆراوجۆر کۆبوونەو، گردبوونەو، ئەوان لە دەوری مەنسور وەک وەلامێک بوو بۆ کۆبوونەو، ئاموونییەکان. ئیبراھیم ئەسرینی باوک گەلیک بەو خۆشحال بوو کۆپەکی حورمەتی لە ناو کۆمەڵە خەڵکیکی لەوجۆردا هەبە. ئەو شەو بێ پلانیکی راستەقینە و پێشوەخت، بوو بە ئاھەنگیکی پر بەزم کە لەگەڵ سروشتی هێمن و غەمگینی مەنسور ئەسریندا نەدەگونجا. ئەوکات لە نیوێ دووھمی سالانی هەشتادا جۆرە شەوی وا پەنگاوپەنگ لە میژوی شارەکاندا کەم و دەگمەن بوو، شەویک بوو شاعیر و مۆسیقارەکان بە شێوازە بۆھیمیەکی خۆیان مالاواییان لە یەکیک دەکرد کە وەک سەمبۆلی عەشق سەیریان دەکرد. مەالی ئەسرین ھۆلیکی گەورەیان گرتبوو، ژمارەیک لە خزمانی خۆیان بانگکردبوو، بەلام پێژە ی گەورە ی ئامادەبووان لە ئەھلی ھونەر و ئەدەبیاتی شارەکان بوون. ئیبراھیم ئەسرین ھەتا جورئەتیکرد و نامەیکە داوھەتیشتی بۆ سەوسەن فیکرەت و باوکی نارد تا لە شەوی مالاواییەکاندا ئامادەبن، بەلام ئەوان بە نامەیکە ی ھێمن و پر پێژەو وەلامیاندا یەو کە گوا یە بەھۆی ناساگی فیکرەت گۆلدا نچییەو ناتوانن بێنە داوھتەکە. ھەلبەت ھەموو دەمانزانی کە ھاتنی فیکرەت گۆلدا نچی یاخود کچەکی نیشانە یەکی خراپ و ئاماژە یەکی نابەجێ دەبێت بۆ دۆخ.

پۆحی و باری دهرونی دوو داواکاره که ی دیکه . هه موو ئه وه مان پێباش بوو که سه وسه ن تا کۆتایی هه شت ساڵه که به یه ک مه ودا و له یه ک دوورییه وه به رابه ره هه ر سێ گه نجه که به وه ستیت . نه هاتنیشی بریارێکی راست و دروست بوو . به لām هه ندیک ئاماده بوونی مریه م گۆلدانچییان به فرسه ت زانی تا هه ندیک پلاری نابه جێ بگرن ، له گه ل ئه وه شدا زۆریه مان ئاگادار بووین و ده مان توانی له وه شه ودا که پرپوو له خۆینده وه ی شیعرێ عاشقانه ، پرپوو له پارچه مۆسیقای شیتانه حورمه تی ئاهه نگه که رابگرین . ساقی مه حمود و گۆرانیبێژه کانی دی به گۆرانییه دێرینه کان هه موومانیا ن خسته سه ر جۆش و سه فا . مه نسور ئه سرین به درێژایی شه وه که هه ولیده دا پوو خۆش ده ریکه ویت و خۆی واده ریخات که له ناوه وه ئارامیه ک و هیمنیه کی قوولی هه یه ، به لām نه یده توانی . گه رچی له گه ل گۆرانیبێژه کانه گۆرانی ده گووت ، گه رچی له گه ل خه لکدا چه پله ی بۆ شاعیران لیده دا ، به لām جۆره په شیویه کی تیدا بوو له چاوان ون نه ده بوو . له که سه ێک نه ده چوو به یانی بپوات بۆ سه فه ر ، له یه کیک ده چوو له شه قامیکی درێژدا ببنومید ون بوو ییت . چاکه تیکی په ش و بلوسیکی سووری ملداری له به ردابوو ، ئه وه ی خوشک و پوره کانی زۆریان لیکرد که وه ک زاویه ک خۆی بگۆریت یان جلی کوردی له به ریکات ، بێته نجام مایه وه . خۆی ئه وه ی پێخۆشبوو بیده نگ شاره که جیه یللیت و بێته وه ی که س بزانی ت بپوات ، ویستی جانتایه کی چکۆلانه بخاته سه ر شانی و بکه ویته پێ ، به لām خواستی ئیبراهیمی باوکی که ئاهه نگێکی مالاوایی بۆ بکات ، چونکه نه یده زانی ئاخۆ تا هه شت ساڵی دیکه ده ژێ یان ده مریت ، هۆیه کی گه وری نه رمبوونی مه نسور بوو بۆ ئه م ئاهه نگه . شه وێک بوو شاعیره لاهه کان به خۆیان و بوتله عاره قه کانیا نه وه ده هاتن و بۆهیمترین شیعرێ خۆیان ده خوینده وه ، مۆسیقاره کان به مه ستی ده چونه سه ر شاتوی هۆله که ، گۆرانیبێژه کان چ ئاوازی بزوی ن و خروشینته ربایه ده یانچه ری . له کۆتایی شه ودا که سه ر میژه کان ته واو به قاپی زه لاته

و پاشماوهی له فه و شوشه ی خالی بیره و پهرداخى شه ریه ت پړپړو، مه نسور نه سرین وته یه کی مالآوایی خوینده وه و گوتی «ته نیا شتیک که دلنیا م لێی نه وه یه که من ژنیکم خوشده ویت، نه وه تاکه پاستیه که که ده یزانم. ده زانم نه وه ش که م نییه، من سبه ی سه فهد که م و هه ولده دم که هه شت سالی تر لیره بم، ده زانم سه فهریکی ژور سه ختم له به ره، که پان به جیهاندا سه خته، به لام هیچ شتیک له دونیادا له خوشه ویستی ژنیک سه ختر نییه». که وایگوت هه مووان چه پله یان بۆ لیدا، هه مووان له به ری هه ستان، نه و سوپاسی کردین، پوره کانی به جل به کوردیه شه پره کانیانه وه باوهشیان پیا کرد و گریان، خزمه کانی یه که یه که مالآواییان لیکرد و له ده وه ئومیدی باشیان بۆ خواست، هه ندیک له شاعیر و موسیقاره کان که ته وای سه رخۆش بوون، توند ده ستیان گووشی و پێیانگوت «شاره که پێویستی به تویه ... شاره که پێویستی به که سیکی وه ک تویه، له هه ر شوپنیک بویت نه وه ت له بیر نه چیت». هه ندیک به پاستی مه نسوریان له ئامیز گرت و هه ندیکیان گوتیان «شه ره فیکی گه ره یه بۆ ئیمه دوا شه ومان له گه ل ئیوه دا برده سه ر... نه وه مان بیر ناچیت وه».

نه و شه وه به جۆریک له جۆره کان له یاده وه ری هه موواندا مایه وه، نه ته نیا له به ر خۆشی و په نگاره پهنگی ئاههنگی مالآواییه که، به لکو له به ر هه ندیک پودای دواتر... نه و شه وه یه که م شه وی ده ستپیکردنی پیکدادانی پاسته قینه بوو له نیوان خیزان و هه وادارانی داواکاره جیاوازه کاند، له و شه وه دا قه له نده ر ئاموون به کلکه ده مانچه سه ری مسته فا هه ژاری شاعیری شکاند. پوودا وه که وه ها بوو، له کاتیکدا مسته فا هه ژار و سه عید بیمار که نه ویش شاعیر بوو له ئاههنگی مالآوایی مه نسور به سه رخۆشی هاتنه دهر وه، به و شه وه درهنگه له سه ر جاده که قه له نده ر ئاموونیان بینی که له سه ر عه ره بانه ی پاقله فروشیک پاقله ی ده کړی. قه له نده ر به در پێ...

ژیانی لە تەمەنی چوارده سالییه وه پۆژیک نه بووه ده مانچهی هه لئه گرتبیت. مسته فا هه ژار که یه کێکه له هه ره به ده مه سته کان، بینینی قه له ندهر ئاموون به فورسه ت ده زانیته و پێیده لێت «هێی قوولووندهر، واتانده زانی ده توانن سه وسه ن گولدانچیش به پاره کانتان بکرن... نه مجاره واده رنه چوو... ها من دلنیام کورپه که تان مریشکی مه کینه شی بۆ ناگیریت... تیده که یته، ها که چه لای لووت بل، سوینده ده خۆم کورپه که تان ناتوانیت قه تییه کی نه خوشیش پاویکاته». سه ره تا قه له ندهر ئاموون به هیمنی له سه ر خواردنی پاقله که ی خۆی به رده وام ده بیت، خۆی واده رده خاته که گوێی له هیچ نه بووه. گه ر ئیوه قه له ندهر ئاموونتان بنا سیه یه، تیده گه ن ئه وه چ له خۆبووردنیکی گه وره یه که قه له ندهر نیشانی داوه. قه له ندهر له شیکی زل و سه ریکی باریک و درێژی هه بوو، سه ری له هه موو لاگانه وه وه کو یه ک پروتا بووه وه، قژی به چه شنیک ته نک بوو، له هه موو گۆشه یه که وه پێسته دێزه که ی سه ری دیار بوو، ناویانگی وه ک به رپرسی توپخانه کانی شۆرش له هه فتا کاندای جوړه شانازییه کی هه میشه یی تیدا سه وز کردبوو، به ئاشکرا له هه موو جیگایه ک به گۆپی شه هیدان و به رزانی سویندی ده خوارد. ئه وه ی شه وان دوا ی خواردنه وه له به رده م ده رگای یانه ی فه رمانبه راندا پاقله ی ده کپی و به رپگاو ده بخوارد، خوویه کی کۆنی بوو، جوړه هه ییه ت و شانازییه کی هه بوو هه ندیجار ئاموونیه کانی تریشی سه غله تده کرد، هه موو ده یانزانی قه له ندهر یه کێکه له شه پانیترین ئاموونیه کان. گه ر مه سته نه بایه ئه و شه وه مسته فا هه ژار نهیده وێرا به و چه شنه له گه ل قه له ندهر دا تیبکه ویت. کاتی که قه له ندهر وه لای یه که م پیزه توانج و جنیوی مسته فا هه ژاری نه دایه وه، ئه وه وایکرد مسته فا زیاده ره وییکاته، دوا ی کۆمه لێک توانجی زۆر، به ده نگیکی به رز که زۆر که س گوێیان لیبو گووتی «گوپیگه ر قوولووندهر، هیچ ئاموونیه ک نییه به خۆشه ویسته ژنی هی نا بیت... ئیوه قه بیله یه کی کیوین که تا ئیستا سل ناکه نه وه له ژن فراندن و ژن داگیرکردن. له هه موو قه بیله که تاندا

پیاویکی تیدا نییه ژنیک عاشقی بووییت... من باوه پناکه م ژنه که ی تو
تورقالیک حورمه تی بۆت هه بییت، سویند ده خۆم به خوای عه شق... که
ژنه که ت له دله وه وهک سه گ سه یرته دکات... وهک گه مانیکی سه رشۆپ و
زل». هه لبه ت ئه وه بریندار کردنیکی گه وره بوو که نه وهک قه له ندهر، هه چ
مروفتیکی ئاساییش قه بوولی نه ده کرد. ئه وانهی له کاتی شه ره که دا له وئ
بوون ده لێن قه له ندهر ئاموون به هیمنی لوولێ پاقله که ی فریده دات و
دهستی ده سپریت و بیته وه ی هه چ قسه بکات یاخود خۆی وانیشانبدا که
نیازی شه پریتی، بیدوودی و بیرکردنه وه به هه موو توانای خۆی ده کیشیت
به ده موچاوی مسته فا هه ژاردا که یه کسه ره له سه ره زه ویه که لوول ده بییت.
سه عید بیمار که ئه وه ده بینیت یه کسه ره هه لدیته ئه و به ره شه قامه که وه
و تاکسییه که ده گریت و پا ده دکات. هه موو باس له وه ده که ن که قه له ندهر
به ئاشکرا ده مانچه که ی ده ره هینیت و ده یخاته سه ره سه ری مسته فا
هه ژار که به گریان وه ده لیت «ئاموونی قووندهر، خوای عه شق عه فووت
ناکات... خوای عه شق عه فووت ناکات». بۆ ئیستیک هه موو واده زانن
که قه له ندهر خه ریکه فیشه کیک بنیت به سه ری مسته فا هه ژاره وه، به لام
دواچار پای خۆی ده گوریت و به کلکه ده مانچه ده که ویته سه روو چاوی...
که س نازانیت ئه و دیمه نه چهند ده خایه نیت، به لام دواچار قه له ندهر به
هیمنییه وه ده مانچه که ی هه لده گریته وه و بیته وه ی ورته ی له ده م بیته ده ری،
وهک شانازی به وه وه نه کات که له پیاویکی پیه وه لێ وهک مسته فا هه ژاری
داوه، وهک شه رمیکی قوول دایگریتیت، که میک عاره قه که ی خۆی ده سپریت
و بیته وه ی ئاوپرداته وه به ره و گوزهری ئاسنگه ران داده گهریت.

ئه و شه وه مه نسور ئه سرین له گه ل ساقی مه حمود دا چون بۆ

خهسته خانه بۆ لای مسته فا هه ژار، له پێگادا به ره و خهسته خانه گفتوگۆ

له نښان ساقی و مه نسوردا پوویدا که گه لیک سأل دواتر ساقی مه محمود
 بوی گپراښه وه. شوینی خویه تی لیره دا به شتیکی بنوسینه وه. ساقی
 مه محمود نه وه شه وه له مه نسوری پرسی «مه نسور تا ده گه پښته وه، من
 نوښه ری تۆم، شتی که ده که م خه لک یاد تبه کن و تۆیان له بیر نه چیتته وه.
 به لām نه مشه و هر چه ند سه یرم کردیت، هه ستمده کرد به خته وهر نیت... تۆ
 دوو روژی تر ده پوښت، ده مه ویت به راستی بزانه هه ست به چی ده که یت؟»
 مه نسور به که می که تی فکری نه وه گووتی «ساقی له راستیدا شتی که تۆر
 لیده ترسم نه وه یه، دنیا له گه ل خۆیدا بمبات. نازانه بۆ وا هه ستمده که م
 وه که نه وه ی سه وسنه داوام لی بکات برۆم و نه گه پښته وه، من له چاوانیدا
 نه وه م خۆښنده وه که گه لیک به خته وهر ده بی ت گه ر ئیمه ببین به پښواریکی
 هه می شه یی، وه که نه وه ی واتیبکات پرگاری ئیمه ته نیا له وه دایه له سه ر
 زه وی وښلین. نا ساقی مه سه له که نه وه نییه له خۆیمان دوری خاته وه، به
 پیچه وانه وه هه ستمده که م ئیمه تاریکی بیرده خه ینه وه، بۆیه له من و له نه وانی
 تریش ده ترسیت. من چه ند پوژه بیرده که مه وه... نه وه له هه موو پیاوړیک
 ده ترسیت له م شارانه دا گه وره بوو بی ت... هه موومان تاریکی بیرده خه ینه وه،
 هه موومان زو له متی نه م شاره و نه م دنیا یه ی بیرده خه ینه وه»
 ساقی مه محمود به که می که سه رسامیه وه سه یریکرد و گووتی «تۆ له و
 باوه په دایت، نه م سه فره تا کو تایی پابکی شیت».

مه نسور به هیمنی گووتی «نازانه... ئیستا گرنگ نه وه یه ده پۆم. دیاره
 نه من و نه دوو داواکاره که ی تریش که سه وسه نمان خۆشویست بیرمان
 له سه فره نه ده کرده وه، خۆشه ویستی له م شاره دا گرځندرایی ئاره زوویه کی
 گه وریه بۆ دانیشن و مال دروست کردن. که سمان به وجۆره بیرمان لښ
 نه ده کرده وه... سه رتا نه م خۆشه ویستی به بۆ من وه که پاکبونه وه
 وه هابو له گونا هیکلی نه ینی، ئیمه پیاوی نه م شاره هه موو ده مانه ویت به
 خۆشه ویستی له گونا هه کانمان پاک ببینه وه، هه موو هه ستیکی گونا هباری

له دلماندا ههیه، له پرێکدا ده مانه وێت به خۆشه ویستی ژنیک ئه وه سه ته
 بسپینه وه، بلیین سه یرکه ن چه ند پاکین، چه ند مرۆفین، ده توانین عاشقی
 ژنیک بین... بۆ کامه رانی سه لما چه قۆی له مندا، ها بۆ؟ له به رئه وه ی
 ده یه وێت له پرێگای خۆشه ویستی سه وسه نه وه پاک ببیته وه، خۆشه ویستی
 پاکیه کی ده داتێ بته وانیته گوناھی تر بکات. منیش له پرێگای مرده وه له
 پێناوی ئه ودا وستم پاک بیه وه. ئه و که ناخی هه موومان ده بینیت.
 به لام ئه و ده زانیته ئه و پاکیه ی ئیمه بۆی ده که پێین خۆشه ویستی
 ئافره تیک به ته نیا ناماندات، مرۆف ته نیا به خۆشه ویستی پاک نابیته وه.
 به ئێ کاک ساقی وایه، سه وسه ن له سه ره قه، یه کێکی وه ک من ته نیا له
 پرێگای تیکه یشتن له که وره یی دنیا، له سه ختی خۆشه ویستی تیده گات».
 ساقی گووتی «تۆ مه سه له که واتیده گه یته وه ک ئه وه ی کۆی سه فهره که
 وانه یه ک بێت بۆ ئیوه تا فێری مانای خۆشه ویستی بین؟».

مه نسور گووتی «وانه؟ نا... شتیکی له وانه قوولتر. ساقی من
 واتیده گه م هه یچ ژنیک نییه له دنیا دا، له ساتیک له ساته کانا ده زی
 نه کردیته مێرده که ی به مێت و به جۆرکی دی زیندوو بپیته وه، زۆریه ی
 پیاوانیش هه ره مان ئاره زوویان هه یه. سه وسه نیش هه ره له و جۆریه،
 به لام ئه و هه ره له سه ره تاوه ده یه وێت ئیمه بپۆین و به مین و به شیوه یه کی
 تر له جه نگه ل و پرێگا و شاخه کانی ئه م دنیا یه دا زیندوو بپینه وه... ئه و
 ئیمه ی به مجۆره ناوێت، وه ک ئه وه ی ئه م شاره په ره ده یکردوین. ئیستا
 ئیمه چه شنه مرۆفیکین توانای خۆشه ویستیمان تیدا نییه. ئه وه ی سه وسه ن
 له ژنی ئه م شاره جیا ده کاته وه ئه وه یه ده زانیته هه موو ئه و هه ستانه ی
 له دلی پیاویکدا به رامبه ر ژنیک کۆده بیته وه خۆشه ویستی نییه، شتیکه
 له خۆشه ویستی که متر... من بۆیه له م سه فهره ده ترسم، چونکه ده زانم
 له م سه فهره دا زیاتر خۆم ده بینم، زۆر زیاتر له وه ی به وێت یان بویرم
 بپینم...».

ساقی گووتی «گەر پوخسەتم بەدەیت، واتێدەگەم وەک ئەوێ تۆ ماوێهەکی درێژ لە خۆت پاتکردبێت و ئێستا بترسیت سەفەرەکه شتیک لە ناوتدا دەریخات که خۆت ناتەوێت»

مەنسور بە غەمگینییه وە گووتی «ساقی سەیرم بکه، من چیتەر مندال نیم، دواى ئەو چەقۆیەش بە راستی وا هەستدەگەم که پیریووم. من لە دواى چاپۆیکەوتنەکهی یەکهەمجارى سەوسەنەوێه لەم شارە دەترسم، زۆر لەم شارە دەترسم... بیهێنە بەرچاوی خۆت که دیوارهکانی ئەم شارە هەموو ئاوێنەن و تۆ لە بەردەمیاندا دەوێستیت و دەپرسیت و دەلێیت: من کیتم؟ جارێک و دە و سەد جار دەپرسیت: من کیتم؟ بەلام دیارە دیوارهکان وەلامت نادەنەوێه... من واهەستدەگەم سەوسەن پێش ئێمە ئەو بێدەنگییەى تاقیکردنۆتەوێه. کەس لێرەدا ناتوانیت بزانییت خۆی کێیە. مەرۆف لەم شارەدا تاقی نابێتەوێه. مەرۆف تا ئەم شارە بەجێ نەهێلێت بۆی تاقی نابێتەوێه که خۆی کێیە. من بۆیە لەم شارەدا گەلیک دڵنیا دەژیام... زۆر ئاسودەبووم... چونکه ئەم شارە یارمەتى دەدام خۆم تاقی نەکهەوێه... هیچ جیگایەک وەک ئەم شارە یارمەتى مەرۆف نادات لە خۆی پابکات... ئەم شارە بەهەشتی راستەقینەى من بوو. ساقی مەحمودی بڕام، جەهەنەم لە تاقیکردنەوێه خوشترە، ئەوێهەى هەم پەرم لەوێهەى خۆم تاقیکەمەوێه، من لەوانەم که لە خۆیان پادەکەن... هەموو ئەو کەسانەى لە خۆیان پادەکەن زۆر حەزەدەکەن تادەمرن لە یەک جیگادا بیهێنەوێه... منیش تا دوینی ئەو جۆرە مەرۆفانە بووم، بەلام چیتەر... نا... چیتەر ناتوانم وەک دوینی بێم، ئیتەر ئەوێه بۆ هەتا هەتا یە بەسەرچوو، ئێستا بە راستی دەمەوێت خۆم بدەمە دەست دنیا، خۆم بدەمە دەست پزگاکان و ئاوەکان، خۆم بدەمە دەست هەر نادیار و چارەنوسێک که تووشم دێت».

کیشی گه وره ی کامه رانی سه لما چۆنیتی پاره پهیدا کردن بوو بۆ گه شته درێژه که ی، هه موو ده مانزانی سه فه ریکی له و چه شنه پاره یه کی وه های ده ویت له توانای که سوکاری کامه راندا نییه دابینی که ن. له و پوه وه خالید ئاموون و مه نسور نه سرین به خته وه ریوون، هه ردوکیان خه لکی پاره داری گه وره یان له پشت بوو ئه رکی سه فه ره که یان بۆ دابینه کردن. به لام هه موو سه یرمان لیها ت که مه نگوپ و کامه ران غه می پاره یان پتوه دیار نه بوو. هه ندیکمان نه و بیباکییه مان ده گپتیه وه بۆ جوړه ریکه وتنیکی نه یتنی له نیوان هه ردوکیاندا، به پتی نه و په یمانه ده بایه مه نگوپ له سالانی سه فه ر و پۆزانی سه ختیدا ده ست له کامه ران به رنه دات، به لام هه ندیکی دیکه مان باوه رمان وابوو نه و بیباکییه ده گپتیه وه بۆ باوه ری کامه ران به خۆی و به توانا گه وره کانی له قوماردا که ده شیت له هه ر شار و گوشه یه کی دونیادا کۆمه کیبکات. به لام ده بیت بلتین که هه ردوکیان نه م بابه تیان به ئاشکرا له پتشد هه م هه یج مرفتی کدا باس نه کرد، نه و کاته ش که پرسیمان له و پوه وه چ پلانیکیان هه یه، به پیکه نینه وه گووتیان هه یج که س له برسا نامریت و خودا خۆی کۆمه کی غه ربیان ده کات.

نه و پۆژه که چووین دوا هه والی خۆ ئاماده کردنه کانی کامه رانی سه لما بزانی، تازه هه والی شه په که ی قه له نده ر ئاموون و مسته فا هه یج

به شاردا بِلّاو بوو بووه، مهنگور به دهنگی بهرز گووتی: «یوسف که ویاری گه وره بهر چهمت بیت دهیگوت ته نیا پیاوی بیغیرهت دوی سعات یازدهی شه و شه پدهکات، من لیم نه بینووه دوی یازدهی شه و شه پیکرد بیت، نه و کاتانه دهیگوت ئیدی کاتی خه وه. منیش واده زانم له دوی یازدهی شه وه وه مه خلوقات هه موو ده بیت سهر بخه نه سهر سهرینه چلکته که ی خویان. که که له سهر هه وه، من ده لیم نه و خانمه چند چیرۆکی که له مجۆره ی بیستوه، بۆیه دهیه ویت کورپه کان له م شاره دور بخاته وه و بیاننیزیت بۆ دهره وه ی ولّات. بهراستی به دهست من بیت خه لکی نه م شاره هه موو ده نیرم به دونیادا بگه پین. من زۆر بیرم له حیکمه تی ئیشی نه و که کردۆته وه، خانمه که حیکمه ت و ویقاریکی تیدایه مه پرسن. من که له بهرده میدا دانیشتم هه مان نه وه ههستم هه بوو که هه موو پیاویک ههیه تی، مه سه له ی شهیدایی پیاوان بۆ نه و کاری به جوانیه وه نییه، نا... به لام خالق... ههر ده بینیت یه کسه ره له خۆت ده پرسیت نه م مه خلوقه... نه م پۆخه به ره... نه م ئیشه نایابه ی خودا بۆچی ده بیت ته نیا ماوه یه کی که م له سهر زهوی بزئی و بمینیت وه. یه که مجار که سهیرم کرد یه کسه ره دلم داخوړپا و گووتم خوای گه وره بۆ ده بیت نه م جوانیه ماوه یه کی وه ها کورت له ناوماندا بزئی... تیناگه م بۆ یه کسه ره خه یاللم بۆ مردن چوو... دواپی که هاتمه مال وه کیشام به سهری خۆمدا و گووتم: خدری زینده نه وه ههسته ناخۆشه چی بوو له مندا دروستبوو. پشتر له عومرمدا ژنیکم نه بینووه یه کسه ره بیر له مردن بکه مه وه. به ناموسی باپیره م نه وه یه که مجار بوو شتی وا له من پویدات... نه وه یه که مجار بوو. نا خراب تیمه گن... مه بهستم نه وه نییه بلیم که که زو ده مریت و نه و شتانه. مه بهستم نه وه یه بلیم نه و شیوه و نیگاره ههر هه وه بمینیت وه، ههر ده بینیت هه زده کهیت نه و سهر و پوخساره خه لکی هه موو دهر و زه مانیک بیبینن، پیت حه یف و خه ساره

هه روا ئاسان بهروات و نه مینیت، چه زده که یه خه لکک که سه د سالی
تربیش له دایکه ده بن ببینن و بلین: ته ها له و ده ور و زه مانه، په ح عه ج به
پوخساریکیان هه بهووه».

مه نگوپ قسه ی بۆ هه موومان کرد و جار جار سه ییری کامه رانی سه لمای
ده کرد که بیده نگ چای ده خواره وه. ئیمه پرسیمان « بۆ ئه م کچه
وه ها ده کات؟ بۆ نایه ویت میتدی که هه لبریت و ته واو، بۆ ده یه ویت ئه م
کوپه گه نجان هه ناواره بن؟ ئه وه چ هه قیکه مرۆف که سیکی خوشبویت و
داوای وا قورسی لییکات؟».

مه نگوپ به نیگایه کی گالته نامیز سه ییری هه موومانی کرد و گووتی
«من بزانه کچه که هه ر سئ کوپه که ی خوشده ویت، ناتوانیت به یار بۆ
که سیان بدات. با بۆتان به گتپه وه، جاریکیان فه ره یه ک چاو چه زی
له دوو ژن کردبوو. هه لبه ت چه زه که ی له و جوړه نه بوو دلی دوکه لیکات
یان بۆ کوپه زی بگاته ماله دراوسیکان... نا فه ره له و جوړه نه بوو، به لام
به پاستی چه زی له دووان کردبوو، له به رته وه ی نه یده توانی به یار بۆ
یه کیکیان بدات، قوونی خوی هه لگرت و چوو بۆ ئیران، سیانزه سال
نه گه پایه وه، که گه پایه وه کچه کان یه کی نیوده رزه مندالیان هه بوو، که
هاته وه فه ره وه ها دلی خوشبوو، مه پرسن. هه ستیده کرد به و سیانزه ساله
ژیانی خوی پزگار کردوه... دوا یی ده یگووت، باشترین پښگا بۆ ئه وه ی
مرۆف به سه ر ژنیکدا سه ریکه ویت، ئه وه یه سه فه ریکات، ژنان له گه ل
سه فه ردا هه یچیان پئ ناکریت، نه ژنویان ده شکیت و ته واو. واده زانه
سه وه سن فیکه رتیش هه مان شت بیت، ئه ویش ناتوانیت به یار بدات، به لام
خوی ناتوانیت سه فه ریکات، له به رته وه به یاریداوه داخوازه کانی بنیریت بۆ
ده ره وه ی ولات».

یه کیکیان له مه نگوپ پرسی « به لام مه نگوپ ئه وه په وایه. شتی
وا هه قه؟».

مه‌نگوپ گوتی «هیچ شتی‌ک په‌وا نییه، نه‌وه‌ش په‌وا نییه پیاو له شاریکی وا پیس و پۆخلی وه‌ک نه‌م شاره‌ی ئی‌مه‌دا له‌ دایک بی‌ت، که به‌بازاردا ده‌پۆیت بۆنی شیلم و که‌له‌رمی پزیو کاسته‌کات. که‌که‌ له‌سه‌ر هه‌قه، ده‌یه‌و‌یت کورپه‌کان تۆزیک شه‌پواله‌کانیان بته‌کێتن و بجولێن، گه‌وره‌ترین ناهه‌قی نه‌وه‌یه ئی‌مه‌ له‌م شاره‌دا له‌دایک بووین... به‌ ناموسی بابیره‌م، که‌که‌ ده‌یه‌و‌یت هه‌له‌یه‌کی ئیلاهی راستبکاته‌وه، پێمبێن گه‌ر هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئیوه‌ بۆتان هه‌بایه‌ شاریکتان بۆ ژیان هه‌لبژاردایه، ئی‌ره‌تان هه‌له‌بژارد، ها ئی‌ره‌تان هه‌له‌بژاد یان نا؟. دلنیا‌م هیچ که‌له‌پووتیکتان ئی‌ره‌ی نه‌ده‌ویست. گه‌ر خوای گه‌وره‌ له‌ منی بپرسیایه، ها مه‌نگوپ... عه‌زیزی من، کورپی خۆم، نه‌وه‌ خه‌ریته‌ی دنیا و جیگایه‌ک بۆ خۆت هه‌لبژێره، مه‌مله‌که‌تی‌ک بدۆزه‌ره‌وه‌ قوونتی تیا به‌سه‌یت‌وه، نه‌م شاره‌م هه‌له‌بژارد... دوا جیگا له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌لبژاردایه، نه‌م شاره‌بوو. به‌لام که‌ باری ته‌عالا به‌ منداڵی سه‌رو گوێلاکی منی بینی، خه‌ریته‌که‌ی دانا و گوتی خۆت سه‌یرکه، یه‌ک جیگا نه‌ماوه، تێده‌گه‌یت یه‌ک جیگا نه‌ماوه، گه‌ر ده‌ته‌و‌یت فلیمه‌که‌ ببینیت، ته‌نیا نه‌م شاره‌ چلکنه‌ ماوه که‌ خۆشم نازانم باکووری عێراقه‌ یاخود باشووری کوردستانه... گوتی مه‌نگوپ هه‌ر نه‌و شویتنه‌ به‌تاله‌ هه‌یه، له‌ویادا، گه‌ر ده‌ته‌و‌یت بته‌و‌یت، ناته‌و‌یت من ئیشم هه‌یه، دنیا بۆ قوونی تۆ به‌جێ ناهێلم... ئاوه‌ها بوو من له‌م شاره‌دا له‌دایک بووم».

هاوپێیه‌که‌مان بێشه‌وه‌ی بیر له‌ قسه‌که‌انی مه‌نگوپ بکاته‌وه‌ گوتی «به‌لام گه‌ر کورپه‌کان له‌سه‌ری دنیا دلێان چوو به‌ که‌سی‌کی تردا، ئیتر له‌ویدا هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ ته‌واو ده‌بی‌ت... نه‌وسا دلنیا‌م که‌که‌ی فیکه‌رت گول‌دانجیش له‌ هه‌موو نه‌م به‌زمه‌ په‌شیمان ده‌بی‌ته‌وه».

مه‌نگوپ گوتی «نه‌و شه‌وه‌ که‌ له‌ مانی گول‌دانچی هاتینه‌ده‌ره‌وه، به‌ خۆم گووت: خۆزگه‌ منیش له‌ گه‌نجی‌مدا ژنیک ئاوه‌ها هانی بدامایه

له م شاره بپۆم. سه یرترین شت که ئینسان له م شارهدا بیرى ده چیته وه ئه وه یه که شتیک هه یه ناوی دونیا یه، به قه بری مردوم، ئینسان که لیره له دایک ده بیئت نه و شته ی تیا ده رده هیئن، هه ر که سه و ته نیا به قه د قوونی خۆی بیر له دنیا ده کاته وه. به لام گه ر کامه رانی سه لما له سه ری دنیا دلی چوو به که سیکی تر دا؟ تو له سه ره قی براده ر... له سه ره قی، به لام من ئه وه به په وای هه ق نازانم... ئیمه هه موو به ته ماده بین بگه رپته وه، نه و ده توانیئت به ئاره زووی خۆی بگه رپت، به لام ده بیئت بزانیئت کۆمه لیک هاو پیتی هه یه چاوه پروانیده که ن...

کامه رانی سه لما هه یی نه گووت، بیده نگ ته ماشای مه نگوپى ده کرد و بیریده کرده وه. مه نگوپ له دووره وه سه یری کامه رانی کرد و گووتی «هیتی برای من، بۆ قسه یه یک ناکه یت، ئاسان نییه هه شت سال دۆست و براده ری خۆت له بیریکه یت، ئاسان نییه ... ده زانم ئیشت زۆر ده بیئت، دۆزینه وه ی نه و بالنده نه گه رانی زۆری ده ویت، سویند ده خۆم نه و کچه خۆی ده زانیئت که بالنده کان له کوئ ده ژین و مروف چۆن ده توانیئت په یدایان بکات، کتیه کانی نه و کتیه خانه یه گه وره یه هه موو شتیکی تیدایه، به لام تو زۆر ماندووده بیئت، تو ناچار ده بیئت به ناو قه وم و تابه ی جۆراو جۆردا بپۆیت، له هه مووشی سه ختر ئه وه یه که ده بیئت بالنده کانت بپاریزیئت... من ده لیم خودا فرسه تت بدات. شیروانی هه پسه خان جارێکیان باوکی پیتی گووت: کوپم له ماله وه دانیشه، مال له هه ر شوینیکی تری دنیا سه لامه تتره. له بیرمه شیرو گووتی: باوه، به هه شت و جه هه نه میش هه ردو وکیان له ده ره وه ی مالن، گه ر به خۆشی خۆم له مال نه چه مه ده ری و ملی یه کییک له و دوو پتگایه نه گرم، دواتر به زۆر له پشتینه وه پامده کیشن و له مال ده رمه ده یئن، جا به خۆشی خۆم ده رچم باشتره. ئا... برام، مال چه نده سه لامه ت بیئت، ئینسان هه ر ده بیئت پۆتیک ده رگا که بکاته وه و بپوات. هه ر ده بیئت نه وه بکات.

برای من لەو بێدەنگییە تۆ تێدەگەم... تۆش کوپی ئەم شارەیت، سوێند دەخۆم ئەوەی لەم شارەدا قوونی لە هێلکە جووقابێت، بچیت بۆ ئەوسەری دونیاش دەزوویەکی ئەم شارە ھەر بەقاجییەو دەبێت. بگەرێتو ھەموو چاوەپوانتدەکەین. ھەشت سالی تر گەر ئێمە و ئەم ئوتیلی پۆخلەواتە مابووین، قەسەم بەزمیکت بۆ سازیکەم کەس نەیدییت... گەر سەوسەن فیکرەت شووی پیکردی باشە، گەر نەشیکرد تۆ شتیکی گەرەت بردۆتەو... تێدەگەیت... تۆ دونیات بردۆتەو... یوسف کەویاری گەرە بەپەحمەت بیت دەیکووت «لە شەپدا مەرووف ھەرگیز بەسەر دوژمنەکیدە سەرناکەوێت، بەلکو بەسەر خۆیدا سەردەکەوێت». ئا بەپەحمەت بیت ئەو وایدەگووت. گەر ئەو کچە شووشت پێ نەکات، من حورمەتی خۆم و پێزی خۆم بۆ ئەو خانمە نادۆڕینم... لەبەر ئەوەی کچەکە دەیهوێت ھەر سیکتان بە براوە دەربچن، گەر ھۆشتان ھەبێت دوا ئەو سەفەرە ھەر سیکتان براوەن».

یەکتێکمان بە مەنگوپی گووت «ھێی مەنگوپی، تۆ شتیکت لە بیرچوو، تۆ حیسابی تەمەن ناکەیت، حیسابی ئەو ھەشت سالە ناکەیت کە لە عومری کۆرەکە دەپوات».

مەنگوپی گووتی «ھەلبەت عەزیزم کە حیسابییدەکەم... تۆ لەو باوەرپەدايت من حیساب بۆ ھەشت سال لە تەمەنی کوپێکی وەک کامەرانی سەلما نەکەم، بە قوونی عەزیزی ھەموومان کە یەکەمجار قسەکانی سەوسەن فیکرەتم بیست، موچرکێک بە گیانمدا ھات خەریک بوو نوکی پێم بتهزیت، ھەشت سال بەدەم خۆشە. بەلام گەر بەوردی بیرێ لێبکەیتەو، کامەران قازانجیتی. گەر کامەران لێرەبیت و ئەم ئوتیلەش بمینیت، ئەوا تا ھەشت سالی تریش ئەو لێرەدا ھەر بەدیار لووتی ئێمەو دادەنیشیت. تا ھەشت سالی تر کۆرەکە چی دەکات، ھا پێمبێت چی دەکات؟. دلێنام کۆمەلێک دەست یاری کاغەز لە کۆمەلێک

چلپیتی وهک ئپوه ده باته وه، چهند چه قۆیه کی تر له م و له و ده دات، له وانه شه بیگرن به سه ریاز و بینیرن بۆ شه پ... کی چوزانیت؟ من ده لیم به قه بری هه رچی پێغه مبه ری دونیا به، ئه مه ی قازانجتره . گه ر ئه م هه شت سا له له ژیا نی ته رخان بکات بۆ تیگه یشتن له کون و که له به ری ئه م ئه سستیره چلکنه، هه یچ نه بیئت شتیک زیاتر له دنیا تیگه یشتوه له وه ی هه ر له نیوان ژیر زه مینی ئه م ئوتیله بۆگه نه و چایخانه ی په پوله ی ئازادا بیئت و بچیت، که له جیا تی په پوله سا ل دوا زده ی مانگ په ر له می ش و می شوله ی ئازاد... گه ر به وات، لایه نیکه م کۆمه لیک شه را بی تر تا قیده کاته وه، کۆمه لیک چایخانه ی تر ده بینیت، چیتر گو یی له گه مژه کانی ئه م شاره نا بیئت که ژیا نیان له ناخ و ئو فدا بۆ ژن و کچی یه ک به سه ر ده بن... هه یچ نه بیئت شتیک ده بینیت له م شاره دا نییه و نا بیینیت. جه مالی خه سه کۆم قه بری ئه مشه و له هه ر شه ویک پونا کتر بیئت، ده یگوت ئه م وشه ی «هه یچ نه بیئت» له له هه موو وشه یه کی تری دنیا گرنگتره . ئا... ئه و وایده گووت. ئینسان ده بیئت زۆر ئاگای له م وشه یه بیئت. من گه ر به گه نجی بمگووتبا به «با فیری زانستیک بم، هه یچ نه بیئت له م چه قۆبازییه با شتره»، ژیا نم ده گۆرا. گه ر کامه رانی سه لماش نه پوات، له م شاره دا هه یچ فیرنا بیئت، هه یچ فیرنا بیئت. دوا ی هه شت سا لی تری ش ده لپیت گه ر برۆ شتمایه هه یچ نه بیئت له وه چاکتر بوو هه موو ژیا نم به رامبه ر لووتی مه نگوپری باب به گه وره به سه ربه رم. جه مال به په حمه ت بیئت که ژنی به که می مینا، کچی کی زۆر ناشیرین بوو، به قه بری ئه ولیا تا ئه مپۆش ژنیکی تری و ناشیرینم نه بینیه . به لآم ئه و گووتی «هه یچ نه بیئت له وه با شتره مپۆش تا ده مرپت تامی ژن نه کات». که بوو به پێشمه رگه گووتی «هه یچ نه بیئت له وه با شتره بمکه ن به عه سه کەر»، که خۆشی کوشت نامه یه کی له ته نیشت خۆیه وه دانا بوو و نوسی بووی «هه یچ نه بیئت ئه م مرده له م ژیا نه حیزه با شتره که تامی نییه».

هه موومان پێکه نین، بە لām مه نگوپ به توپه بیه وه پێکه نینه که ی پێپرین و گووتی «دوائه وه گهر کوپه که نه پوات... ها با وادابنێین کوپه که نایه ویت به پوات. ئه وکات تاده مریت، حه سره تی خو شه ویستی یه که م له دلیدا ده بیت. من ده زانم یه کێک ئیستا ده لیت «هیتی مه نگوپ، مه یکه به قیامهت... مه یکه به قیامهت... خو کچ قاتی نییه، کوپکی وه ک کامه رانی سه لما یه کێکی تر هه ر ده دۆزته وه»، سویند ده خۆم یه کێکتان ئیستا له خه یالی خویدا واده لیت. به لām من وانالیم، من ده لیم کچ قاتییه... ئا... یوسف که ویا ر ده یگوت و ئ و پیاوی پاسته قینه زۆر به زه حمهت یه کتری ده دۆزته وه... ئه وه ئ و پیاوی بو ده لهن که مه سه له ی خو شه ویستیان هه روا به گالته گرتوه. گهر کامه رانی سه لما هه ول بۆ ئه م کچه نه دا... چی بکات؟ ها خو به زۆر ناتوانیت کچه که داگیربکات؟ قه سه م به ناموسی دایکم، من قهت له گه ل ئه وه دا نیم پیاو به زۆر ژنیک زه وتبکات... ها که سیک براده ری مه نگوپ بیت شتی وا ناکات... گهر کچه که بیگووتبا یه کامه رانی سه لما من شوو به تو ناکه م. من له کامه ران زیاتر دل م ژانیده کرد و خوین له هه ستم ده چۆرا، به لām هه یج کات ناگاته ئه وه ی بلیم بابڕۆین سه وسه ن فیکرهت له پێخه فی خو ی و له کتێبخانه که ی خو ی ده ره بێنن و بیفرێنن... نا... قه سه م به خودا... هه ر که سیک براده ری مه نگوپ بیت شتی وا ناکات... سویند ده خۆم به شه ره فی ئه ولیا که من سلّو له که سی وانا که م... چه ند عه زیز بیت لام... ئا لی ره دا که سی وه ها پوویه پوو بیبینم، سه یریده که م و سلّوی لئ نا که م... من ده زانم سنووری پاسته قینه ی پیاو له کویدا یه. کامه رانی سه لماش ده زانیت... ها وانیه کامه رانی سه لما وانیه؟».

کامه رانی سه لما سه یریکرد و گووتی «مه نگوپ من زۆر شت له تو وه فێریووم... ئه و شتانه ی له تو وه فێریان بووم، زۆر یارمه تیاندام، نازانم ئه م شتانه چه نده سوودیان ده بیت گهر له شوینی تر بژیم و

به رگه بگرم... به لآم له هه رچيگايه ک بـم چاوه پوانى نامه ي تۆ و نامه ي هه مووتان ده که م. تۆ تۆزیک پيشتر باسى ئه و چۆله که يه ت کرد که بۆ هه ر چيگايه ک به پريت ده زويه کى ئه م شاره به قاچيه وه ده ميئنيتـه وه. من ئه و چۆله که يه م... که ده پۆم، ته نيا بير له وه ده که مه وه که ي بگه پيمه وه. به جۆزیک ده گه پيمه وه شانازيم پيۆه بکه ن... يه ک شت زۆر به لآمـه وه گرنگه، ئه وه يه ئيۆه شانازيم پيۆه بکه ن...».

مه نگوپ به خۆشحالييه وه ده ستي به زرکرده وه و گووتى «هيى کوپى گه نچ... هيى برآى شيرينمان... پيويست ناکات، قسه بکه يت، من ده زانم تۆ له ناوه وه مه عده نيکى باشيت. ئه وه ي ده پۆى و به جيـمان ده هيئت قه ده ريکى ناخۆشه، به لآم ئه وه ي دونياش بيـينيت به ختيکى له وه باشتره. برآى شيرينم من خۆم تاسه ر سنوور له گه لـتدا ديم، له کوردستانى ئه وديو ناسياومان هه يه، له وپۆه ده توانيت له هه ر کوپى دونيا بيت کاغه زمان بۆ بنيريت، به لکو خودا ته مه نمان بداتى و جارکى تر يه کتر بيـينينه وه... هه نديجار هه شتسه د ساڵ ده پوات و هيچى گرنگ له دونيادا پوونادات، هه نديجاريش له هه شت مانگدا هه شت مه مله که ت ده پوخيت... هيچ شتيک له ميژوو بيبارتر نييه، که س نازانيت قوونى خۆى چۆن ده جوليئيتـه وه. به لآم برآى شيرينم، با هه ميشه چه قۆيه کت پيـييت، چووى بۆ هه ر چيگايه کى دونيا با چه قۆيه کت پيـييت، که ماندروبوويت سه يري چه قۆکه بکه و ئيمه ت بيريه که ویتـه وه. جارکيان عونيلى سه به ي قه يماغ سويندى خوارد که ئه و برايه تيه ي چه قۆ له نيوان دوو که سدا دروستيده کات له برايه تى خوین به ميژتره. عونيـل خۆى هاوپـيى ياسينى شوکه بوو، که عونيـليان کوشـت دواى شه ش مانگ ياسينى شوکه له مه راقدا پۆحى ده رچوو، خۆى وه سـيـتى بۆ ياسين کردبوو گه ر به ده مانچه کوشتيان هه قى نه سيئيتـه وه. ياسين کوپکى پياو بوو، گه ر ئه و وه سيته نه بووايه هه موو ئه وانـه ي ده کوشته وه که عونيـليان به نامه ق کوشـتـه

بەلام وەسێتەكە دەست و قاچی بەستبوو... ھا كامەرانی سەلما، خودا دەزانیت ئەم چیرۆكەى تۆش خەلكى چەند سال دەگێڕنەو، خودا دەزانیت. بەلام برای باش، چوویت بۆ ھەر مەملەكەتێك و ھەستتکرد وەپز و بێپرستیت سەیری چەقۆكەت بكە، من بۆ یادگار چەقۆكەى خۆمت دەدەم ئەلیگەر، ئەو غەریبیت دەشكێنیت... چەقۆ زمانێك قسەدەكات ھەموومان تێدەگەین، لە بۆلبول باشترە كە بە زمانێك دەخوینیت كەسمان تێناگەین... ئا زۆر لە بۆلبول باشترە. من سوپێندت بە گۆپی یوسف كەویار بۆ دەخۆم كە ھەرچیەكم لە دەست بێت دەیکەم، ھەرچیەكیشم لە توانادا بێت بۆ ئەوێ تۆ بكەوێتە پیش نەیارەكانت ھەر دەیکەم... ھەرچیەك... لە بەر ئەو بڕۆ و مەترسە».

له سه ره تاي به هاري سالي ١٩٨٧ دا، هه ر سى داواكاره كه دواى نه وهى هه ر يه كه يان به پڙگاي خوى پاسپورتىكى پهيداكرد و لاي هه نديك له شاره زاكمان وینه كه ی گۆپى، له سى خالى جياوازی سهر سنووره وه له سى پۆزى جياوازا به قاچاغ نيشتمانيان به جيهيشته. پاسپورته كان به جورىك بيه له گۆپدرابوون، شاره زاترين پسپۆر و وردترينيان نه يانده توانى جياوازيه كان ببينن. سى نوينه ره كه ش له سى ئيواره ی جياوازا به پزىكى زۆره وه چون بۆ مالى گولدانچى و هه والى سه فهرى سى گه نجه كه يان به سه وسه ن پاگه ياند. هه ر يه كه شيان دوا وینه ی كۆپه كانيان له سه ر سنوورى نيوان ولات و جيهاندا به ديارى برد بۆ سه وسه ن فيكره ت. نه و به بايه خىكى زۆره وه وینه كانى خسته نه لبوميكى تاييه تيه وه. له و سى وینه يه دا هه ر سى كۆپه كه به جلى كورديه وه به خويان و جانتاكانيان وه له سه ر مه رز وه ستاون و زه رده خه نه يه كى گه ريه يان گرتوو، پنده چيپت زه رده خه نه كه يان بۆ نه وه بيت شتيك له گه شبيني بخه نه دلى سه وسه نه وه.

دواى پزىشتنى هه ر سى گه نجه كه، شتيك له بیدهنگى و هيمنى بالى به سه ر ژيانى هه مووماندا كيشا، به لام ئيمه كۆپ و كاللى نه م شاره هه ميشه شيىتى نه وه بووين سه وسه ن ببينين، شيىتى نه وه بووين دواى هه والى بكه وين، هه موو جو له يه كى بخه ينه ژيتر چاوديريه وه. نه و ته نها

کچنکی شاره که مان بوو هه موو چیرۆکه که یمان ده زانی، له بهر ئه وه لمان گرنه بوو تا کۆتایی له گه ل به سه رها ته که یدا به یۆین و هیچ شتی که له ده ست نه ده یین. ماوه یه که سه وسه نمان ته نیا له کاتی سه ردا نه کانی دکتۆر «په فعه ت په مزی» دا ده بیینی، که دکتۆری که گنج بوو، هۆی لاوازی و سه رنیشه و بیخه وی که که ی ده گێرا په وه بۆ ته نهاییه قووله که ی، بۆ جوړه هیمنی و بیده نگیه که هه موو ژانی ته نیوه .

دوای پۆشتنی داواکاره کان، سه وسه ن ماوه یه که ی له جاران درۆتری له گه ل کتیبدا ده برده سه ر، ئه و چنه د سا له به جوړی که به ریلۆ و قوول خه ریکی زانستی بالنده ناسی بوو، بایه خیکی سه یر و گه وری به هه ر شتی که ددها په یوه ندی به بالنده و جوړه کان و پۆلینه کانیه وه هه بییت، له و به واره دا پایسپارد چنه د کتیبی که گه وری دیکه شی له ده ره وه ی ولاته وه بۆ هات، له پێگای نامه گۆرینه وه بووه ئه ندان له هه ندیک کۆمه له ی بالنده ناسی و بالنده پارۆزی دنیادا. له و کاته وه په یوه ندی له گه ل بالنده کانی شدا گۆرا، ئه وه ی نابیت هیچ جوړه بالنده یه که له به رده میدا سه ر به یریت، نابیت له سه ر سه رفه یه که دابنیشیت که گوشتی بالنده ی له سه ر ده خوریت، نابیت که سه له هه یوان و هه وش و سه ربانی مالی ئه و بالنده ده ربکات، وه که جوړه سه روتیکی ساده ی ژانی مالی گولدا نچی لیها ت. به لام له گه ل هه موو ئه و شتانه دا که سه مان هه سه مان نه ده کرد که هیچ شتی که له ژانی سه وسه ندا هه یه به عه شقی که زۆر قوول و ئاره زوویه کی زۆر گراوییه وه بۆی بژی، هه میشه هه سه مان به شتی که له ساردی و خاوی ده کرد، که به پاستی نه مانده زانی چنه د په یوه ندی به جیهانی ناوه وه ی سه وسه نه وه هه یه . هه ر له و ده مانده دا په یوه ندی نیوان سه وسه ن و په روشه ی خوشکی شی تاده هات که متر و به رته سه کتر ده بووه وه، هی دی هی دی دوو خوشکه که هیچی ئه وتۆیان بۆ قسه کردن له گه ل په کدا نه ده ما. په روشه وه که بیوه ژنیک ی گنج کانی که زۆتری بۆ

شته پۆژانه کان ته رخانده کرد، پتر میوانی ده هات، پتر ده پۆیشته ده رێ، به رامبه ر به و سه وسه ن کیزکی گه لێک بیدۆست و هاو پێ بوو. دوا ی تیپه پینی گه رده لولوی داواکاران و ئارامبوونه وه ی ده رونه گرزه کان، فیکره ت گۆلدانچی په یوه ندی خۆی له گه ل گۆلدانچییه کانی تردا ئاساییکرده وه، ئه و پیاویک نه بوو مرقف بتوانیت ماوه یه کی درێژ لێنزویرییت. هه مووان وه ک پیاویکی به رپیز ده یانبینی که به و یقاری فرمانبه ریکی گه وره وه له شاریکی بچوکدا ده ژێ. فیکره ت گرفتیکێ ئه وتۆی له دروستکردنی په یوه ندی له گه ل هاوته مه نانی خۆیدا نه بوو، هه میشه پای وابوو خه لکانی پیر خیراترو باشترو ده بن به دۆستی یه ک، چونکه ئه وان نیازیکێ ئه وتۆیان به دنیا نه ماوه «مرۆف ته نیا به ر له مردن توانای دروستکردنی هاو پیتی راسته قینه ی تیا ده خولقییت» زۆرجار له دانیشن و گفتوگۆکاندا وایده گووت. له و ماوه یه دا فیکره ت دوا ی سه رنجی زۆر له کچه که و په فتاری گه یشته ئه و بپوایه ی که ئه م خانمه گه نج و سه رسه خته به راستی پێوستی به وه یه له مāl بچیته ده رێ، به لām شاره که جیگایه کی ئه وتۆی تیدا نه بوو پووی تیکات... کچه که نه یده توانی هاو پێ دروستبکات، چه ند جاریک بینیمان گۆلدانچی کچه که ی له گه ل خۆیدا برد بۆ کتییخانه ی شار. له گه ل ئه وه ی کتییخانه که کتییی ئه وتۆ گرنگی له خۆ نه گرتبوو، له گه ل ئه وه ی هۆلی کچان زۆریه ی کات خالی بوو، به لām سه وسه ن مانگی جاریک یان دووان له به یانییه وه ده چوو بۆ ئه وێ و له هۆله سارد و چۆله که یدا تادهرنگ ده مایه وه. که س نه یبینی بۆ جاریکیش کتیب له وێ وه ریگریت، هه میشه کتییی خۆی ده برد، سه یری که سی نه ده کرد، ئه و پێوارانه ی به لایدا ده پۆیشتن، ئه و کچانه ی به رامبه ری داده نیشتن ئه و هه سته یان هه بوو که سه وسه ن نایانینیت. هه ندێ جار فیکره ت گۆلدانچی به تاکسی ده یه ئنا و ده ییرد... هه ندێ جاریش خۆی ده هات و ده پۆیشت. وه ک کچیک که خاوه نی چیرۆکیکی سه یره له هه م

جیڭایەک سەرنجی خەڵک پادەکیشتیت، بەلام ئەو هێچ لەو ساردی و
 بێئاگاییە ئێو ناگۆرێت، بەردەوام بەیەک دەموچاو و بەیەک نیگا و
 بەیەک جۆر سەیرکردنەو لە شتەکان دەپوانێت. چوونی بۆ کتێبخانە
 جگە لەوێ چێوەی تازە بۆ تەنهاییەکە دەکیشتیت و لە قالبی نوێدا
 دەریدەخات، کاریکی ئەوتۆ لە ژیاڵی ناکات. فرمانبەرانی کتێبخانە
 پێکرا بەو سەردانانە سەوسەن وەپزەبن، نە لە بەرئەوێ کێژەکە
 ئەرکیکی تایبەتی یان قورسی هەیە، بەپێچەوانەو ئێو هێچ ئەرکیکی
 نییە، بەلام هاتنی وەک هاتنی ئەمیرەیک جۆرە بێدەنگی و هێمنییەک
 بەسەر هەموواندا دەسەپێنێت کە کەس حەزی پێ ناکات. ئەوێ
 کچیک لە کتێبخانەکەدایە و عاشقی زۆرە، فرمانبەرە کچەکانی دیکە
 تووشی پەشۆکان و تورپیی و نااسوودەیی دەکات. سەوسەن خۆی لەو
 هێمنترە کەس بتوانێت بێهەمانە بێزاری خۆی بە پوودا بتهقینێتەو،
 بەلام هەمووان لە کتێبخانەکە دەزانن کە هەریەکەیان لەلای خۆیەو بۆ
 هۆیک و بەهانیەک دەگەرێت پووی شەپانگێز و تورپیی خۆی بەرامبەری
 دەریخات. سەوسەن دەچێتە هەر جیڭایەک پەشۆکان و ناارامی لەگەڵ
 خۆیدا دەبات. هێدی هێدی وای لێدێت خۆی هەست بە پوچی و بێمانایی
 سەردانەکانی خۆی بۆ کتێبخانە دەکات و تەواو دەستبەرداری دەبێت.
 لەو سەرەتایەو سەوسەن تووشی ئەو خەوینینە شەوانە غەمناکانەش
 دەبێت کە بەردەوام لەگەڵیدا دەمێنێتەو، خەوینین بە برا مردووێکە
 و سێ داواکارەکیەو دەبێت بە بەشیکی هەمیشەیی ژیاڵی شەوانە،
 هەمیشە هەر چواریان لە خەونەکانیدا پێکەو دەردەکەون، هەر جارە
 بەجۆریک، هەر جارە لە جیڭایەک، هەر جارە لە جۆرە ژینگەیکدا...
 شەویک تێناپەرێت ئێو نەیانینیت، جارێک لە شەمەندەفرێکی تۆزاییدا
 بە ناو بیاباندا دەپۆن، جارێک لە گالیسکەیکە دێریندا لە بەرگی
 ئەفسەرە قەیسەرییە کۆنەکاندا دانیشتون و سەیری یەکدی دەکەن،

جاریک له جیبیکی ئەمریکیدا له ناو کۆمهڵیک مەززا و کێلگە ی گەورە ی گۆلە بە پۆژەدا... هەمیشە له خەونەکانیدا وەها دیارە وەک ئەوەی هەر چواریان بە هێمنی و بێدەنگی سەیری بکەن، وەک ئەوەی هەر چواریان بە نیگاکانیان سەر زەنشتی بکەن... هەر چواریان شتێک له ونبوون و نا ئۆمیدی بە دەموچاویانەوه دیاریبوو... هەموو شەویک بە هەمان نیگا و پوخسارەوه دەر دەکەوتنەوه. کەسیان له خەونەکانیدا قەسیان نەدەکرد، خەونەکانی دیکە ی بە جۆریک له جۆرەکان هەموو قەسیان تێدا بوو، بە لām دانیابوو ئەم خەونیان خەونیکی بێدەنگە، هەمیشە بێدەنگە... تێیدا هەر چوار پیاوێک قوول تەماشای چاوی دێکەن و هیچ نالین. هەمیشە له دای ئەو خەونە بە ئاگادە هات، هەموو ئەو هەشت سالە هیچ شەویک تێناپەڕی ت ئەو خەوی تێدا نەبینی ت و پانە چلە کێ ت و بە ئاگا نە یە تەوه. بە رده وام بە یانیان لە سەر بەرچایی خەونە کە ی دە گێرپایەوه، هەمووان بۆ چەند چرکە یە ک بێدەنگ دە بوون و ئەو خەونە کە ی خۆ ی با سده کرد. فیکرە ت گۆل دانی چی دە یزانی ئەو خەونە نیشانە ی ناپەرە حە ت ی و پە شو کانیکی قوولی دلی کچە کە یە کە له مندالییە وه فیزیو وه هەمیشە خۆ ی بە هێز نیشان دەات. له کۆتایی بە هاری ئەو ساللە دا کە هێشتا داواکارە کان تە نیا سێ مانگ بوو بە پێگا وه بوون، سە وسە ن بیری له وه کرده وه له سەر یە کێک له دیوارە کان ی کتیبخانە کە ی خۆ ی، جار جار نیگار یکی گە ورە ی سروشتی بۆ گۆشە یە ک ی دویا دروست بکات کە له فەر هەنگ و کتیبە گە ورە و گۆشارە جوگرافیە کاندا دە یان بینی ت، تا له و پێگایە وه پتر له داخوازە کان ی خۆ یە وه نزیک بێ ت، کە هەر دەم له خەونە کانیدا له ئامێزی شوێنە عاجباتییە کان ی سروشتدا دە بینین. کە پڕوشە ی خوشکی ناپەرە زایی خۆ ی دەر خست، بە و بیانو وه ی کە ئە و جۆرە نزیکییە هیچ نییە جگە له خۆ خە لە تان د ن، سە وسە ن بە ئارامی پێ یگوت «هیچ دوو مروفێک لەم دویایە دا بە راستی له یە ک نزیک نین... مروف تە نیا له حالە ت

خۆخەلە تانسدن و خۆفریوداندا لە مەرۆف نزیکە ... ئیمە وەها دروست بووین نەتوانین لە هیچ نزیک بین، دەبیّت بەختە وەرین گەر بتوانین تۆزیکیش لە خۆمان یان لە شتەکانی تر نزیک بین...». فیکرەت دەیزانی کە سەوسەن بەجۆرێک لە جۆرەکان دەتوانیّت ھۆیک و مانایەکی فەلسەفی بۆ ھەموو ئارەزووەکانی خۆی بدۆزیتەو، ھەندێ جار بەھانە و ھۆکارەکانی قوول و ھەندێ جاریش بەھانە و ھۆکارەکانی لە خزمەت ویستە منداڵانەکانیدا بوو. فیکرەت دروستکردنی ئێ و وێنانەى وەک جۆرە دەستکارییەک بۆ دونیای سەوسەن سەپاردەکرد کە دەیویست بگوریت و نەدەگورێ، ئێو بەبیرۆکەیکى باش بوو کچەکە کەمێک لە دەوری خۆی ھەست بەگۆڕان بکات، لایەنیکەم دەکرا ئێو شتێک لە کەم خۆینی و سەرئێشەکەى کەمبکاتەو. ھەلبەت تیچوونی دروستکردنی ئێ و نیگارانە ئاسان نەبوو، لە ھەموو شاردا دوو سێ نیگارکێش ھەبوون ئێ و دیواربەندە گەورەیان دروستدەکرد، دووانیان ھونەرماندێ کارامە نەبوون و یەکێکیان نرخى زۆر بەرزى داوا دەکرد کە بە بودجەى پیاویکی وەک فیکرەت ھەلنەدەسورێ. لەگەڵ ئێوەشدا بەردەوام دواى مەزاجى کێژەکە دەکەوت، وەک ئێوەى قەدەرى بیّت لەگەڵ ھەوای ئێ و کچەدا ھەلبەسوریت. دواجار پێکەوت گۆمەکیکردن و کوپێکی گەنجیان دۆزییەو کە بە پارەیکى گونجاو پازى بوو ناو بە ناو نیگارێک بۆ سەوسەن دروستبکات. کوپێکە ناوی «ناریان جەودەت» بوو، کاتیکی یەکەمجار ھات بۆ مالى فیکرەت گۆلدانچی، سەوسەن بە ناسکی پێیگوت «بە یەک مەرج پێگات دەدەم بییتە ئێم مائە. سویندەم بۆ بخۆیت کە حەزم لێ ناکەیت، بێر لەو ناکەیتەو خۆشت بویم، جگە لە پاستیش ھىچی دیکە لەسەر ئێم مائە لە دەرەو ناگێریتەو، بە ھەموو کەس دەلێیت تۆ لێرەیت تا دیوارەکانم بۆ پەسمبکەیت، تەنیا دیوارەکان... نەبە لە وەرپسیدا بمرم». کوپێکە سویندێ بۆ خوارد کە حەزى لێ ناکات، ھەموو شتێکیش دەکات بۆ

ئهوهی بیر له خۆشه ویستی نه کاته وه، به دهنگیکى غه مگینیش گووتى «خانم من چیرۆكى تۆ ده زانم، چیرۆكى تۆ و داواکاره کانتم بیستوه، ئیتر چۆن بتوانم هه زت لێکه م. تا ئه پۆژی ژنده هیتم هه ر نیگارێک تۆ به ویت ده یگیشم و هه ر شتیکیش تۆ ئاسوده بکات ده یکه م، به لام پۆزێک ژنم هینا، ئه وکات ژنه که م بپارده دات ئاخۆ ده توانم له گه لته دا بڕده وامبم یاخود نا...». سه وسه ن فیکره ت به وه وه وازی نه هینا، به لکو کاغه زێکی به خه تی خۆی پێپر کرده وه که تییدا کوپه که سویند ده خوات هه رگیز هه ز له سه وسه ن فیکره ت ناکات. سه وسه ن گووتى «پیاوی نه م شاره ته نیا به جۆره په یمانیکى وا ده به سترنه وه». کاغه زێکی چکولانه بوو که سه وسه ن ناوی نابوو «په یمانى هه زنه کردن» شتیکی بوو به پێچه وانهى «په یمانى خۆشه ویستی» وه که کوپ و کچانى شار پیرۆز سه یریانده کرد و له گه ل یه کدا مۆریانده کرد. سه وسه ن فیکره ت پای وابوو هه موو ژنیکی ئه م شاره ده بیته کۆمه لێک له وه په یمانانه ی پێبیته، و به هه موو پیاوه زیاده کانى ده وره به ری خۆی مۆریکات، تا بتوانیت ئاسوده بژی.

یه که مین نیگارێک ئاریان جه وده ت کیشای وینه ی پاییزێکی توپه بوو، تییدا چهند دره ختیکی با دلپه قانه به ره و چه پ وه ریگێراون، ئاسمانیکى گرژ به سه ر ده ریچه یه کدا ده روانیته که به گه لای زهرد داپۆشراوه. پێده چوو ئه و وینه یه وه ک سه ره تا گه لێک دلای کچه که خۆشبات، که ئه و وه رزه ئاره زووی بۆ نیگاری غه مگین و پاییزی له ترۆپکدا بوو، له هه مان کاتدا وینه که پر بوو له بالنده، بالنده ی ناوازه و سه یر سه یر که سه وسه ن فیکره ت له کتیبی جیاواز و له سه رچاوه ی جیاواز ده ریده هینان و به ئاریان جه وده تی ده گووت نیگاربان بکات.

ته ماشا کردنی ئاریان جه وده ت له کاتى ئیشدا نه یتوانی ئه و بۆشاییه قووله ی ژيانى سه وسه ن پرپکاته وه. پرپوشه له هه مووان زیاتر به ده سه

ئەو بێدەنگییەو دەینالاند و پێیوابوو قوولبۆنەو بەردەوامەکانی سەوسەن
 لە کتێب و فەرەنگەکاندا ئەو بێدەنگییە لە مالدادروستکردووە. پرۆشە
 ئەو بێدەنگییە وەک درێژکراوەی پۆج و جەستە سەوسەن سەیردەکرد،
 وەک جۆریک لە دەستەلاتی ئەو بەسەر مالهەدا، وەک بەشیکی لە هێزی
 نەیتنی ئەو بەسەر هەموو شتەکانی دەورووبەریدا. پرۆشە بۆ ئەوەی ئەو
 بێدەنگیە بشکێنێت دەبایە بەردەوام دەنگی تەلەفزیۆنەکی زیادبکات، کە
 ئەو زەمانە بێچان سرودی تیپە بەعسییەکانی لێدەدا کە سەرتاسەری
 ولاتیان بە مۆسیقای جەنگ پڕکردبوو. سەوسەن تەنیا شەوان سەیری
 تەلەفزیۆنی دەکرد، خۆی بە بینینی ئەو بەرنامە تایبەتیانەو گرتبوو
 کە لەسەر جەنگە، هەموو شەویک بە دیار تەماشاکردنی وێنەی لاشەی
 سەربازە ئێرانییەکانەو دادەنیشت. ئەو تەلەفزیۆنی تەلەفزیۆن بوو
 کە پرۆشە نەیدەتوانی سەیربکات. لاشە سووتاوەکان و دیمەنی ئەو
 گەنجەنە بەسەر پوختی تۆزاییەو لە سەنگەرەکاندا کەوتبوون،
 مردنی براکە و میردەکە بە یاددا دەهێناوە. پرۆشە زۆرجار دەپارایەو
 لە کاتی دەرخیستی ئەو وێنەدا تەلەفزیۆنەکی خامۆشکەن، بەلام
 سەوسەن دەیگوت «شەر تەلەفزیۆنەکی راستەقینە کە لەم ولاتەدا
 هەیە... دەبێت بەسەیرکردنی پابێین». پرۆشە نەیدەتوانی لەگەڵ ئەو
 نیگارانەدا بژی... سووک و سادە نەیدەتوانی، کە ئەو وێنەیی پیشاندەدا
 هەستیدەکرد بۆنی مردووەکان مالهە کە پردهکەن... هەستیدەکرد تا
 دوا تەواوبوونی بەرنامەکانیش تەلەفزیۆنەکی هەر بۆنی مردنی لێدیت.
 پاڵەپاڵە کردە ژوورەکە خۆی و دەرگاکی دادەخست و دەرگیا، بەلام ئەو
 بۆنە هەمیشە بەدواوە بوو. دەبێت بۆ یەک لەو هۆگەورانی
 وای لە پرۆشە کرد بێر لە شووکردن بکاتەو، ئەو بۆنە ترسناکە بوو.
 چیتەر بەرگە بۆنی مالهە کە نەدەگرت، هیچ شتیکیش لەو خراپتر
 نییە مەرووف بەرگە بۆنی مانی خۆی نەگرت... ئەو ژیاڵی لێدەکات

به دۆزهخ. شه وێکیان پرۆشه تکای له باوکی کرد چارهیهک بۆ بێدەنگی ماله که و نهو بۆنه ترسناکانه بدۆزیتوه که ههستیان پێدهکات. فیکرهت گولدانچی له سهرقهنهفهی سالۆنهکه له ناو پهیکەر و توپی کریستال و بالنده شوشه گاندا، ناو میدانه سهیرکرد و تیگه یشت کچه گهره کهی تووشی دهر دیک بووه له دهر دی خوشکه بجوکه کهی ترسناکتره. مرۆف گهر نه توانیت به بێدەنگی رابیت له شیتییه وه نزیکه، ترس له بێدەنگی و سه ره لدانای بۆنی خه یالی له که پووی مرۆفدا سه ره تاهه کی ترسناکن بۆ شیتیبوون. فیکرهت دلنیا بوو هیچی نه وتوی بۆ ناکریت، به لام پێنمایي کیزه کهی کرد گولاو بکریت و به یانیان بپهرژینیت، به لکو نهو بۆنه که مێک له وه ستانه ی تیدا بره وینیتوه، نامۆگاری کرد ماوه یهک له هاویندا له گه ل مای پوره کانیدا له شار دووریکه ویتوه و بجیت بۆ هه ر جیگایهک که نهوان ده چن، دهریاره ی بێدەنگیش کیزه کهی به رامبه ر خۆی دانا و پێیگهوت «پرۆشه، راستیه کی قهوول له ژياندا هه یه ده بیت بیزانیت، مرۆف گهر بیه ویت له گه ل دونیادا راستگۆ بیت ده بیت بێدەنگی قه بوولبکات، کیشه ی هه ره گهره ی مرۆف کان نه وه یه که هیچی نه وتۆیان له گه ل یه کدا نییه بیلین، من واتیده گه م زۆربه ی نهو شتانه ی مرۆف نهجامیان دها هه ر بۆ نه وه یه له بێدەنگی پابکات، سیاسه ت و جهنگ و خۆشه ویستی هه موو په یوه ندیان به پێویستی مرۆف وه هه یه بۆ هه لها تن له بێدەنگی... بۆ تاقیکردنه وه ی توانای خۆی له سه ر قسه کردن. کیشه ی ئیمه ی مرۆف نه وه یه ده مانه ویت زمان زۆر زیاتر له ویستی خۆی و توانای خۆی به کار به ینین... که شه وانه گوێ له هه وال له کان یان له و سرودانه ده گرم که به عسییه کان بلاییده که نه وه، هه ست ناکه م نهو سرودانه له پێناوی نهو جهنگه گهره یه دان، به پێچه وان وه کچم، زۆرجار نهو ههسته دامده گریت که نهو جهنگه له پێناوی نهو سرودانه دا ده گریت. نه وه ی مرۆف گوێی له دهنگی خۆی بیت که ده نه پێنیت، نهو

خۆی تاقیبکاتهوه به زمان، به قسه، به هاوار ده توانیت ئهوانی تر تا
 کوئ به دواى خۆیدا پابکیشیت، به کیکه له ده رده تر سناکه کانی مرۆف...
 لیم مه گره، دواى ئهم عومره زۆرجار بیدهنگی ده مگیڕیته وه بۆ خۆم،
 وهک که سیک که ئهوانی تر به قسه و دهنگه دهنگ ناتوانن کاری تیبکه ن...
 هه سته ده که م من و سه وسه ن به و بیدهنگیه ده ژین... تۆ ده بیته بزانیته
 من زۆر به غه م بۆ تۆ... زۆر... په نگه من و سه وسه ن زۆر له به کتر
 بچین. من له غه ربی تۆ له نیوان من و سه وسه ندا تیده که م، به لام جگه
 له وهی که تکهات تیا به که م به رگه بگریته و سه برته هه بیته و خۆشتبوین...
 هه چی ترم پێ ناکریت، خۆشبه ختیش ده بم گه ر به تبینم شوو ده که یته وه
 و جیگایه کی تر و مایکی تر بۆ به خته وه ری خۆت ده دۆزیته وه». .
 ئه وه ئه و قسانه ی گۆلدا نچی بوو که تا ئه ندازه یه ک پرۆشه ی له مال
 هه لکه ند.

دواى تىپه پىنى سى مانگ به سهر پۆيشتنى كامه رانى سه لمارا،
 كارى گه رى به كانى نه و سه فه ره به سهر مهنگوپى بابه گه وره وه دهركه وت.
 نه و ماوه يه مهنگوپ تىيدا هاوپى كامه رانى سه لما بوو قوناغىكى
 تاي به تى ژيانى بوو، كه متر له هه ر كاتىكى دىكه شه پانگىزى و خراپه ي
 تىدا بوو. هه ستر دى به وهى مرقىك هه يه ده بىت نه م بىپارىزىت و يارمه تى
 بدات، زۆر شتى تىدا گوپى بوو. نه وهى هاوپى كۆنه كانى زۆر به يان باوكن
 و مندالى گه وره يان هه يه و نه م خاوه نى هىچ نىيه، نا ئومىدى نه كرد، نا...
 بىشتر نه و هه سته ي نه بوو، به رامبه ر خه لكانى خاوه ن ژن و مال ئيره يى
 هه بىت. به پىچه وان وه خۆى به به خته وه رتر ده زانى كه به وجۆره ده ژى.
 خۆى سروشتنى هه سته كانى خۆى به رامبه ر كامه رانى سه لما نه ده زانى،
 ئايا هه ستنى باوكانه بوو، يان ته نيا ده ويست له سهر نه رىتى چه قۆكىشه
 گه وره كان، گه نجىكى هه بىت بىخاته ژىربالى خۆى و بىپارىزىت و باوه دلەى
 بىت؟. هۆكه ي هه رچى به ك بىت، ئىستا مهنگوپ هه ستنى به ته نيا بى به
 ده كرد به ر له پۆيشتنى كامه رانى سه لما له ژيانىدا نه بوو. پاسته مهنگوپ
 له چايخانه ي په پوله ي نازاددا بايه يان له ژىزه مىنى ئوتىله كه ي باوه جاندا
 هه رده م كۆپى گه رم و له ده ورى هه را بوو، به لام هه موو هه ستمان كرد كه
 شه پانگىزى و نا ئارامى به شىوه يه كى كتوپر له ناويدا زيندوو بوونه ته وه.
 دواى كامه ران هاوپىتى له گه ل مه رىوانى مه مه و سامان كى سرادا زۆر

به هیزبو، ههردووکیان گه له ک شه پکەر و ته شقه له کاربوون . نه و سالانه دهولت گوندهکانی دهووبهاری شاری وێرانده کرد، گوندهکییهکان به کۆمهڵ دههاتنه ناو شار، مهنگوپ پای وابوو دونیای نه و شاره پۆژ دواي پۆژ بچوک دهبیتهوه، نه و پتر له هه رکه سیکی تر، ههستی به بچوکبوونهوی سنورهکانی نه م شاره دهکرد و پۆژ دواي پۆژ هه ناسه تهنگیهکی گه و ره بهر گهرووی دهگرت. نه و دهیگوت «نه م شاره پۆژ دواي پۆژ وهک کیسه ل دهچیته وه ناو خۆی... ئیستا شاره که ئاگای له چوارده وری خۆی نییه، هه ر شارێک ئاگای له چوارده وری خۆی نه ما، باری ناته واوه، شار وهک ئینسان وایه به هه ست و نه ستدا حیسابی بۆده کریت، که هه ست و نه ستی مرد، که چوارده وری خۆی نه بینی ئیتر حیسابی پاکه، هه چ شتیک پزگاری ناکات». له و ماوه یه دا پۆژ دواي پۆژ په فتاری خراپ ده بوو، هه ندیک هه ستیانده کرد چیتر ناتوانن له گه ل مه نگوپدا قسه و مامه له بکه ن. شتیک له شه پانگیزی و ئاره زووی جهنگ له ناویدا گینگلی ده دا که خوشی بێزار کردبوو. له ماوه یه کی کورتدا چه ندین جار دهنگه دهنگی گه و ره ی تووشهات، دواي چه ندین سال بۆ یه که مجار گه رایه وه بۆ سه ر خولیاي چه قۆ هه لگرتن، بۆ یه که مجار له ساته کانی توپه یی و قۆلبادان و ده مار گرژیدا لیتمان بیست که له هه موومان بێزار و له هه موو شتیکیش توپه یه . نه و هه سته ی به بچوکبوونهوی شار وای لیده کرد پتر بیر له سه وسه ن بکاته وه، هه ستیده کرد نه و که چه وردبینتر له هه رکه سیکی دی بچوکی نه م دونیا یه ی بینیه . وهک نوینه ری کامه رانی سه لما پۆژتیک چوو بۆ لای سه وسه ن فیکره ت، نه و کات نزیکي چوار مانگ به سه ر سه فه ری سێ کوره عاشقه که دا تیپه ری بوو، هه چ هه والیکي تایبه تی له لای کامه رانی سه لماوه نه بوو، به لام هه موو ده مانزانی نه و بیته والییه ده گه پته وه بۆ خراپی بارودۆخ له سه ر سنوره کان. مه نگوپي بابه گه و ره له پزگای فیکره ت گۆلدا نچییه وه داوا یه کی پیشکه شکرد و تکایکرد بۆ سه عاتیکی سه وسه ن

گولدانچی ببینیت، له پاستیدا ئه وکات که س نهیده زانی بۆ مهنگوپ و به
 حهسره تهوه دهیه ویت سهوسه ن ببینیت، به لام دواتر زانیمان که هه موو
 هه ولی ئه و بۆ تهوه بووه سهوسه ن و بسازینیت گوناھی ئه و تیکه ل به
 هه لسه نگاندنی کامه رانی سه لما نه کات. له پۆژیککی کۆتایی ته موزدا،
 مهنگوپ به کراسیککی قو ل کورتی سوور و کلاویکی ئه ستووری خپه وه که
 له گه ل گه رمای ئه و وه رزه دا نه ده گونجا، چوو بۆ مائی فیکره ت گولدانچی.
 خولیا یه کی نه بوو ئه وه نه بییت سه باره ت به بارو دۆخی خراپی خۆی و
 «گه وره یی دنیا» قسه له گه ل که که دا بکات، ماوه یه ک بوو که ههستی
 به ناله باری په فتاره کانی خۆی و به دی په وشته کانی ده کرد، له دله وه
 ههستیده کرد هۆی ئه و گۆرانه ی ده گه پتته وه بۆ تیکچوونی په یوه ندی
 به م شاره وه. بۆ ئه وه ی له بۆچوونه کانی خۆی دلنیا بییت پتویستی به
 قسه کردنیککی دوورودریژ له گه ل ئه م خانمه دا هه بوو که مهنگوپ بریوی
 وابوو زۆر نه ینی گه وره ی دنیا ده زانییت. که گه یشته مائی گولدانچی،
 پتشته بیرری له هه موو وشه یه کی خۆی کرد بووه وه، به لام له گه ل نه وه شدا
 پسته کانی به وجۆره نه هاتنه ده ری که خۆی ده یویست، سه ره تا قوول
 وه ک خزمه تکاریک نوشتایه وه و گووتی «ها، خانمی سهوسه ن، له میژه
 یه کترمان نه بینیه، به داخ و په ژاره وه ده بییت بلیم، که هه والیکم له
 کامه رانی سه لماوه پت نییه... له و پۆژه وه ی پۆیشته وه هیچ شتیکمان لی
 نه بیستوه، نه من، نه که سوکاری... به لام سهوسه ن خان، مه ترسه، هۆی
 ئه و بیده نگیه، ده گه پتته وه بۆ خراپی سه ر سنوور. له و کاته وه ی ئه و
 پۆیشته وه، دنیا هه ر خراب و خراپتر ده بییت...». سهوسه ن به ره و ژووری
 کتیبخانه که پتشیکه وت و له جیگایه کی گونجاودا داینیشاند و گووتی
 ده ره ق به بیده نگی داواکاره کان مه راقیککی نییه و گه رییک دلی نه گرتوه.
 مهنگوپ کلاوه که ی خسته سه ر کۆشی و گووتی «خانم پتویست ناکات،
 من هیچ بلیم، هه موو ده زانی شته کان پۆژ دوی پۆژ خراپتر ده بن. یوسف»

کەویار بە پەرحمەت بێت دەیگوت «ژیان سیۆیکە گەر لە کاتی خۆیدا
 نەخۆیت دەپزیت». ئا ژیان بەوجۆریە، خانم». سەوسەن ھەمیشە
 ماندویتییهکی قوڵی پێوە دیاریبوو، گووتی «بەتەواوی تیناگەم مەبەستتان
 چییە... بەتەواوەتی تیناگەم». مەنگوڕ پالیدیایەو و گووتی «من لەو
 کەسانەم کە ژیانم لە کاتی خۆیدا نەخواردووە، ھەموو واین، ئەوانە ی
 لەم شارەدا دەژین زۆریەمان ئەو ھەستەمان ھەیە کە ھیچمان لە ژیان
 نەخواردووە. بەلام لە پاستیدا ئەو ھۆی سەردانەکی من نییە، من
 دەمەویت بزائم تۆش ھەمان ئەو ھەستە ھەیە کە ئەم شارە بچوکترو
 بچوکتەر دەبێتەو. لەو پۆژەوێ کامەرانی سەلما پۆیشتوو، واھەستدەکەم
 ئەم شارە تا دیت بچوک دەبێتەو، پێشتر ئەو ھەم نەدەبینی، بەلام
 شتیکی سەیرە، ئیستا دەلییت ئەم شارە وەک کلکی کیسەل دەچیتەو
 ناو خۆی... عەفوومکە خانم، من لە ناو خەلکی سادە و چەقۆکیشدا
 گەورەبووم... بەلام دەزانم تۆ تێمەگەیت، راستە من بە تەمەن لە
 تۆ گەورەترم، بەلام تۆ لەم کتییخانەیەو عیلم و مەعریفەتی زۆرت
 وەرگرتووە، لە بەرئەو ھەرچیەک دەلێم تۆ حالی دەبیت... زۆریە ی
 ئەوانە ی دەیانناسم قوونی خۆیان ناجولێنن، بۆ ئەوێ تێمگەن... ئا
 عەفوومکە خانم، داوی لێبوردن دەکەم، مەعزەرەت دەخوازم کە ھاتم
 سویندم خوارد قسە ی خراپ نەکەم و ئەم وشانە بەکارنەھێنم... بەلام
 باوەرت بێت خانم، ئەوجۆرە وشانە خۆیان دین، لە پڕۆکدا بێتەو ی
 بزائیت دەپەرێنە سەر زارت... ھەموو واین، خەلکی ئەم شارە ھەموو بەم
 وشانە دەژین... گەر ئەو وشانەمان لێبستێنن، گەر ئەو وشانە لە زمانەکە
 دەرپھێنن و بیسووتێنن ئیتر لال دەبین... بەلام لەگەڵ ئەو شدا عەفوومکە،
 من ھاتووم بۆ ئەوێ بپرسم بۆ لەو کاتەوێ کامەرانی سەلما پۆیشتوو
 من ھەستدەکەم شارەکە تووشی بێھۆشی بوو و بە ھیچ شتیکی ھۆشی
 نایەتەو. من دەمەویت بپرسم... خانم بەپاستی وایە، ئەم شارە تادیت

بچو کتر ده بیته وه، یان نه وه ته نیا خولیا یه کی خراپی ناو سه ری منه؟» .
 سه وسه ن وهک کچیک له سه ره مه رگدا هه ندیک پاسپارده ی ترسناک
 بدرکینیت و گووتی «شار هه رگیز بچوک نابیته وه، شار به رده وام گه وره
 ده بیته، به لام دونیاش له گه لیدا گه وره ده بیته ... شار چه ند خیرا گه وره
 بیته، خیراییه که ی ناگاته خیرایی گه وره بوونی دنیا ... تا دنیا گه وره تر
 بیته، شار له به رچاومان بچو کتر ده بیته وه» . مه نگور گووتی «سه وسه ن
 خان، سه یرکه، خه لکی نه م شاره ناگایان له هیه شتیک نه ماوه، من
 ده زانم سه ریا ز و نه من و سیخوره کانی حکومه تی به عس که نزکی بیست
 ساله له سه ر قوونمان دانیشتون، کارکیان کردوه مرۆف ته نیا بیر له
 خۆی بکاته وه ... به لام جاران زیاتر ناگامان له دنیا بوو ... شاره که
 نیستا کوژیرووه له قوونی خۆی زیاتر هیهی تر نابینیت. من له و
 شه وانده له گه ل سامانی کیسرادا له یاری ده هاته وه، پیمگووت: نه و
 کچه شتیک ده زانیت نیمه نایزانین، ده زانیت کاره ساتیک به پێوه یه، بۆیه
 به هه ر به هانه یه ک بووه ویستی نه و سێ کوپه پزگاریکات ... نه وه تا
 نیستا هه سته ده که م شاره که تۆزه تۆزه له شیاکه ی خۆیدا نوقمده بیته،
 ده مه ویت بزانی تۆ به راستی شتیک ده زانیت که که سی تر نایزانیت، خانم
 به راستی نه مه مهراقمه، گه ر شتی زۆر ترسناک به پێوه یه، گه ر بۆنی تۆ
 وهک ژنیک له بۆنی نیمه به هیزتره شتیکم بۆ ناشکراکه؟» .

سه وسه ن له نیگار و شیوه ی مه نگوردا دیمه نی «خان» سی ته تاری ناو
 یه کیک له نه تله سه کانی ده هاته وه یاد. که میک گه رمتر و زیندوتر له
 قسه کانی پێشوو ی گووتی «نازانم جه نابی کاک مه نگور، تۆ بۆ واده زانیت
 من شتیک ده زانم که خه لکانی تر نایزانن، له راستیدا من شتیک ی زۆر
 تایبه تی نازانم که بۆ خه لکانی تر نهین ی بیته ... به لام ده زانم مرۆف
 له شوینی بچوکه وه ناتوانیت به پوونی بیر له جیگای تر بکاته وه ...
 مرۆف له م شاره بچوکه ی نیمه دا، گه وره یی دنیا ی بیرده چیته وه

له مندالییه وه ئه و راستیه ده زانم، تو کوپی ئه م شارهیت، به لام من کچی هیچ شارنگ نیم. به دوای پیاوێکیشدا ده گه پێم خه لکی هیچ شارنگ نه بێت... دۆزینه وهی پیاوێک که خه لکی هیچ شوینێک نه بێت ئاسان نییه، له گه ل ئه وه شدا من هه ولدهدم. جه نابی کاک مه نگوپ، هه ولدهدم... هه ق به تویه، پۆژ به دوای پۆژ هه موو شتیگ خراپ ده بێت، راست ده ویت من ئه وانه م نارد، بو ئه وهی نه کوژین. من شتیگ ده زانم... ئا، من شتیگ ده زانم، به لام شتیکی ئه وتو گرنگ نییه، ئه وهیه شه پ له م ولاته دا ته وای نابی، قه ت شه پ ته وای نابی... به لام جه نابی مه نگوپ خان خۆت ده زانیت ئه وه زانیارییه کی وه ها گرنگ نییه... وانیه... شتیکی ئه وتو نییه».

سه وسه ن هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و وه ک یه کێک چاوه پوانی وه لامی تکایه ک بکات، به بیدهنگی سه یری مه نگوپ کرد و به رده وامبوو «کاک مه نگوپ، کاتیگ کامه رانی سه لما چه قوی له مه نسور ئه سرین دا هه مو وایان ده زانی من بباکم، من هه ست به هیچ ناکه م، به لام وانیه، باشترین پیاو، ئه و پیاویه که نازانیت شه پکات. من ئۆر بیرم لیکردوته وه، سه فه ر ته نیا شتیگه پیاوی ئه م ولاته له و شتانه دوورده خاته وه که له پیناویدا شه رده که ن، بیه یترین مرقی دنیا، ئه وانه که سه فه رده که ن». مه نگوپ بیه وهی له قسه که ی سه وسه ن تیگه یشتبیت گووتی «به قه بری مردوم خانم، زانی ئیمه وه ک شه رابی تال وایه، گه رچی تاله، به لام له به رته وهی له شمان به ژه هره که ی راهاتوه، ناتوانین ده سته رداري بین. به لام خانم به گوپی عه زیم، مرق حه یوانیکی ته مه له، گه ر به دوای شتیکی گه ورده نا نه گه ریت، له جیگایه کدا ده چه قیت و ناجولیت. منیش وام، منیش هه میشه خۆم وه ک حه یوانیکی ته وه زه ل و ته پۆ سه یرکروه. قه سه م گه ر من له جیگای داواکاره کانی تو بوومایه، نه مده توانی ئه م شاره به جیه یلیم، ده مگووت خانم عه فومکه، من که تیره یه کی نه یتی به م شاره وهی

نوساندوم... نا خانم، ئه وهم پى نه ده کرا، شته که وهک نه خووشى وايه .
 قاسمى عه نه برخان له شهسته کانداه چه قوکیشىکی گه وره ی شار بوو، که
 شه ریده کرد ده ستیت نه ده بینى، خیراترین چه قوکیشى ئه وه سهرده مه بوو.
 دایکی قاسم پارزه هه زار دینارى ئه وه سهرده مه ی بۆ کرد به دۆلار تا بپوات
 و واز له م شاره بهیئت. من پیمگوت «قاسه پاره که له حاجی عه نه بر
 وه رگره و برۆ» هه موو له دلما ن چه سپیوو به سه لامه تی ده رناچیت. من
 گوتم «ئهم شاره مه لعونه ده تغه وتیئت، برۆ و که ولى خۆت پزگاریکه» .
 پۆژیک پاره که ی وه رگرت و پۆشت، هه موو وامانده زانی ئیتر ناگه ریته وه .
 دوو هه فته ی پینه چوو، دیسان له بهر سینه ماکاندا ده سوپایه وه . به ره حمه ت
 بیئت گووتی «مه نگوپ، من له هیه شویئیکى تر ناتوانم سه وزیم. ئاوی
 هیه شاریکى ترم بۆ ناخوریته وه، نانی هیه شاریکى ترم بۆ ناخوریئت» .
 دواى دوو مانگ له وه پۆزه له سه ر ئه وه ی جنیوی به شه ره فی سیاسیه کی
 گه وره دابوو، له بهر قه یسه ریه که دا دایانه بهر چه قۆ، پینچ که س بوون،
 دووانی لى بریندارکردن، به لام ده ره قه ت نه هات، به ره حمه ت بیئت کورپیکى
 نازابوو، له ویدا کوشتیان. که چومه سه ر لاشه که ی هه ژده چه قۆی
 پیوه بوو، خواى گه وره تا ئه وکاته که سم نه بینیبوو هه ژده چه قۆی پیوه
 بیئت. سه وسه ن خان ئیستا واهه سته ده که م منیش تووشی ئه وه ده رده
 بووم... ئه وه ده رده ی قاسمى عه نه برخانى کوشت. تۆ پیمبلی خانم، تۆ
 بلایى خوابکات من له هیه شویئیکى تری دونیادا سه وز بيمه وه... له
 باوه رده ایت حه یوانیکى ته مه لى وهک من، که به ره حمه ت ده توانم قوونى
 خۆم بجولینم، بتوانم سه فه ریکه م؟...» .

سه وسه ن به غمگینییه وه سه یریکرد و به هیمنی گووتی «مه نگوپ خان،
 مرۆف گه ر به دواى شتییدا نه گه ریت ناتوانیئت سه فه ریکات. مرۆف بۆ
 شتیکی تر ده گه ریت و له پێگادا به پێکهوت چاوی به دنیا ده که ویت.
 گه ر تۆ نه مرۆ بپۆیت، به یانی بگه یته سه ر ترۆپیکى شاخیکى بهرز، بگه

ناو بەفرێکی زۆر، برۆیتە سەر بەحرێکی گەورە، دوایی لە خۆت دەپرسیت من چیدەگەم لێرە، بۆ پشوو نادەم، بۆ لە جیگایە کدا ناحەویمەوه؟ گەر بتوانیت ئەو پرسیارە نەگەیت، دەتوانیت سەفەریکەیت... باشترین شت ئەوەیە مەروڤ لەسەرە تاووە جیگایەکی نەبیّت بۆی بچیت و جیگایەکی نەبیّت بۆی بگەرێتەوه، ئەوە لای من پێیواری پاستەقینەیه... بەلام خۆت دەزانیت ئەوە قورسە... بۆ نمونە، من شارم نییە، بەلام شتیکم هەیە لە شار ترسناکتر... ئەم کتێبخانەیەم هەیە...».

مەنگوڤ گوتی «خانم راستییەکە ی من دەمەوێت پوونتەر قسەتان لەگەڵ بکەم. من دەلێم شتەکە بەدەست مەروڤ خۆی نییە، کە لە شارێکی کوێردا لەدایک بوویت تۆش هیچ نابینیت. خانم من لە ژياندا کەم شت پەستەمە کات، یەعنی هەموو شتیکی لام ئاساییە. بەلام تۆ منن نەخۆش خست، ئەوە ئەسلی مەسەلەکەیه، نا خانم من لەگەڵ هەموو پێز و حورمەتیکدا وادەلێم... هەر من نا. خانم... خەڵکانێکی زۆر تووشی ئەو موسیبهتە بوون... پێشتر ئەم شارە هەموو دونیای من بوو. ئا قەسەم بە گۆڤی مردوم هەموو دونیای من بوو. نەمدەزانی لەدەرەوهی ئەم شارە شتیکی هەیە ناوی دونیایە، ناوی جیهانی بەرین و گەورەیه. بەپێزتان بیری داماوێکی وەک منتان خستەوه شتیکی هەیە ناوی جیهانە. لەو کاتەوه خانم نەخشەیهکی بچوکی دونیام کێڕە و خستومەتە گیرفانم، بەردەوام لە گیرفانمدا، بۆ هەر شوێنێک بچم لە گەڵمدا، بەردەوام سەیری دەکەم. نا خانم مەترسە، من ناتوانم بچم بۆ هیچ جیگایەک، تا ئێستا هەمووی خەیاڵاتی نابەجێیه. بەلام بەوهدا نەدەتوانم بپۆم و نەدەشتوانم لێرە ئاسوودەبم، خەریکە دەبم بە شەڕێکی تر. سویندەدەخۆم دوا مانگیکی لە سەفەری کامەرانی سەلما ئەو گۆڕانەم تیا دروستبوو. لەسەرێکەوه خەریکە ئەم شارە دەمخکێنیت و لەسەرێکی تریشەوه دەزانم ناتوانم لەم شارە بپۆم. ئەوەش توپەری و

شیتیهکم تیا دروستدهکات خۆم لێیده ترسم. بۆ نمونه خانم دوینێ وهک ههر مروفیکی ئاسایی بهسهه جادهکاندا دهپۆشتم، له ناکاو ههستمکرد له قهفه زدام، ههستمکرد قهفهزه که ته نیا له دارودیوار و جاده دروست نه بووه، به لکوله و خه لکesh دروستبووه که له دهووم دین و دهچن، نه وه تووشی بوغزیکێ وه های کردم مه پرسه، وهخت بوو له چایخانه ی په پوله ی ئازاد دوا ی شهش سال بۆ یه که مجار «قاره مانى عوسه ی کافور» بده مه بهر چه قۆ، نه گهرچى به قهبرى مردووم چه قۆشم پێ نه بوو. له راستیدا خانم من نه مړۆ بۆ یه ک شت هاتووم، بمبوره که بهردهوام و افیلبارانه نیازی خۆم دهشارمه وه و هه ولدهدم وادهریکهوم که بۆ شتیکی تر لیهره، به لام راستیه که ی من بۆ نه وه هاتووم پیتبلیتم، من زۆر به رهو خراپه دهگۆریم. شتیکی له خوینمدا دهجولیت که بۆم ناوه ستینریت. به لێ خانم کورته ی حیکایه ته که نه وه یه من به رهو خراپه دهچم. په نگه به پزتان بلین، به عنی چی تۆ خۆت دهزانیت به رهو خراپه دهچیت و که چی هیچ ناکهیت بۆ نه وه ی به رهو خراپه نه چیت. به لام خانم من وام، له مندالییه وه وام، دهزانم ئیشیک خراپه که چی دهیکه، هه میسه به هانه یه که دهوژمه وه بۆ نه وه ی بیکه م. به لام هه موو گونا هه که له ملی مندا نییه، یوسف که ویا ر که مامۆستای راسته قینه ی من بوو ده یگوت «مروفی خراپ نییه، شوینی خراپ هیه». به لام له گه ل نه وه شدا، من هاتووم تیا تاندا بپاړمه وه، هاتووم پیتانبلیم له داهاتوودا له وانه یه زۆر شتی خراپ له من بوه شیتته وه، په نگه پاشه پۆژ له سهه ر من هه والی به د بییستن. زۆر سوپاستانده که م گهر هه لکانی من نه خه نه ملی کامه رانی سه لما ... خراپه کانی من په یوه ندییان به کامه رانی سه لما وه نییه، من هه ر خراپه یه که ه بیت نه و لینی بیتا گایه».

کچه که گووتی «مه نگوپ خان گهرچی من تۆ باش ناناسم، به لام نامه ویت و ابزیت وهک نه وه ی له قهفه زدا ییت، نه وه ی نوینه ری کامه رانی

سهلمايت هه قى ئه وه نادات به من داواى هيچ له ئيوه بكم، دلنيا به خراپى مرؤفئىك تئكه ل به خراپى يه كئكى تر ناكم». سه وسه ن نه يده زانى به و قسانه چرا بؤ مه نگوپ هه لده كات زياتر شه پانگيز بيئت.

مه نگوپ هه ستايه سه ر پئ و چهند جارئىك نوشتايه وه و به وپه پى پئزه وه بچوكى خؤى نيشاندا و گووتى «خانم، من ئه وه م ده ويئت، من ده مويست ئه و پسته يه له زارتان ببيستم، ئه و قسه يه ي تۆ بؤ من گه وريه ... ئوميدم ئه و يه له ويژدانى خؤتدا خراپى من تئكه ل به ويته ي كامه رانى سه لما نه كه يت ... ئه وه ته نيا داواى منه، خانم ... هيچ شتئكى ترم ناويئت».

تا ماوه يه كى زؤر تئنه گه يشتين بؤ مه نگوپ پئويستى به و يه په زامه ندى سه وسه ن گولدانچى له سه ر خراپه كانى خؤى به ده ست به يئيت، به لام هه موو ده مانزانى مه نگوپ به بئ ئه و په زامه ندييه نه يده توانى زؤر له و كارانه بكات كه دواتر كردى، ئه و په زامه ندييه بؤ ئه و زؤر گرنگ بوو، ده بايه سه ردانئىكى تايبه تيشى بؤ ئه نجام بديه . سه وسه ن ئه و پؤژه بيئيه وه ي بزائيت چى ده كات چهند جارئىك دلنيا يكرده وه كه ئه و خراپه ي مرؤفه كان له گه ل يه كدا تئكه ل ناكات. مه نگوپى بابه گه وريه كاتئىك كلؤه كه ي هه لگرت و له مالى گولدانچى هاته دهره وه، گه ليئىك كامه ران بوو. سه وسه ن له به رده رگاش دووباره سويندى بؤ خوارد كه گوناھى ئه و ناخاته مى كامه رانى سه لما، ئه وه بؤ مه نگوپ به سبوو هه ست به ئاسووده ييه كى گه وريه بكات. به لام سالانئىكى دواتر هه ستمانكرد ئه و سه ردانه و په يمانه بؤ چهنده ها سال په يوه ندى مه نگوپ و سه وسه ن گولدانچيان ته واو تئىكدا، به جؤريئىك ده بايه دونيا سوپئىكى گه وريه بخوات و شته كان هه موو بگؤپئ تا دووباره بتوانن پئىكه وه به ناشتى و ئارامى دانيشن.

لێدانه‌که‌ی قه‌له‌نده‌ر بۆ مسته‌فا هه‌زار هه‌روا ئاسان پانه‌بورد. مسته‌فا له‌ هه‌ر شوێنێک دابنیشتا به‌ چیرۆکی درنده‌یی ئاموونیه‌کانی ده‌گێڕایه‌وه‌، به‌ چه‌شنێک کۆڕ و دانیشتنێک نه‌ما به‌سه‌رهاتی ئه‌و شه‌وه‌ غه‌مگینه‌ی خۆی و قه‌له‌نده‌ری تیا نه‌گێڕێته‌وه‌. ئاموونیه‌کان وایان هه‌ستکرد که‌ سه‌ره‌ڵدانی ئه‌م گرفته‌ له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه‌، نیشانه‌یه‌کی خراپه‌ بۆ ئه‌وان، به‌تایبه‌ت لێدانی مسته‌فا هه‌زار، فیکره‌ت گۆلدانچی زۆر توپه‌ کرد و هه‌موو شاریش بینیان که‌ به‌ پاکه‌تی پسیکیتوه‌ چوو بۆ خه‌سته‌خانه‌ بۆ لای. له‌ پاستیدا فیکره‌ت گۆلدانچی هه‌موو شتێکی ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئاسووده‌یی و هیمنی له‌ نیوان به‌ره‌ جیاوازه‌کاندا به‌رقه‌رار بێت، چونکه‌ نه‌یده‌زانی گه‌ر شته‌کان له‌ده‌ست ده‌ربچن، دواجار چاره‌نوسی خۆی و که‌چه‌که‌شی به‌ره‌و کوێ ده‌چێت. به‌لام شته‌کان پوو له‌ هیمنی و به‌رقه‌راری نه‌بوون. هه‌فته‌یه‌ک دواي سه‌ردانه‌که‌ی مه‌نگوپی بابه‌گه‌وره‌، ساقی مه‌حمود کاسیتێکی بلۆک کرده‌وه‌ که‌ بوو به‌ پزێسکی یه‌که‌مین ناگری گه‌وره‌. هه‌موو زانیمان ساقی له‌ گۆرانییه‌کانیدا باسی مه‌نسور ئه‌سیرین ده‌کات، «عاشقیک له‌ پێناوی خۆشه‌ویستیدا جیهان ده‌گه‌ڕێت و بالنده‌ی ئه‌فین پاوده‌کات». ئه‌وه‌ی گرفته‌که‌ی گه‌وره‌کرد ئه‌وه‌ بوو که‌ ساقی له‌ هه‌موو گۆرانییه‌کانیدا به‌ مه‌جاز په‌لاماری عاشقانی درۆزن و چه‌قۆکێشه‌ درنده‌کان و چه‌ته‌ پاره‌داره‌کان ده‌دات. گۆرانییه‌کان چ به‌ شیعر و چ به‌ ئاواز

ئېشى گۆرانىيېژىك بوون كه بههرهيهكى نهوتۆى نىيه، بهلام بهوهدا زۆرىهى خهلك ناتوانن بههرهه پاستهقىنه بناسن، گۆرانىيهكانى ساقى كه بهسهمبولى سياسى زهق موتوريهكرابوون، گوڭگريكى زۆريان ههبوو. سهرانى ئامونىيهكان پيگهوه گوڭيان له كاسيتهكه گرت، پهچهكردارى قهلهندهر ئاموون گهلىك هيسترى و شيتانه بوو، بهلام بههۆى پيشنيارهكانى فهوزى بهگهوه كه سووريوو لهسهر نهوهى نابيت ناوى ئامونىيهكان لهوه زياتر لكهداريكريت، بهكۆمهله فرمانيان به قهلهندهر دا توپههه خۆى بخواتهوه و له ههموو تۆلهيهك ببوريت، گووشارى ئامونىيهكان و سهرانى خياله سهر قهلهندهر بهجۆريك گهورهبوو ناچارىوو لهبهردهم ههمووياندا پهيمانتيك بنوسيت و ئيمزاييكات كه بيگهپانهوه بو سهرانى خياله ههچ شتيك نهكات و ههريههك پوييدات نهو شتهكان به پيگهنين و زهردهخهنهوه وهريگريت.

لهبههرهه مهنكوپهوه كاسيتهكه ههژان و ههلاى گهورهه نايهوه، گۆرانىيهكان مهنكوپيان وهك جريجىكى بپهههه و ناحهزىكى چلكن وهسفدهكرد، پياويك له پاشهپۆى گورگ و ئاوى زىراب. وهسفهكان وهها ليدهرىبون، كهسانتيكى زۆر نهوهيان به دهرفهت زانى لاقرتى به مهنكوپ بكن و بيههه بهر كلكان، مهنكوپ ههستىكرد دهستىك ههيه دهيهويت لووتى له زهوى بدات و بيكات به قهههقۆز، نهوه زۆر بريندارىكرد و توانا شهپانىيهكانى زياتر تيا جولاند. مهنكوپ لهوانه نهبوو كه گوڭ له ئاواز و گۆرانى دهگرن، سهليفهيهكى زۆرىشى بو موسيكا نهبوو. بهلام دواى نهوهى مهنكوپ لاقرتى و تانهكانى بيست، دواى نهوهى زانى توانجهكان كاريان له دهمارى كرد، برياريدا گوڭ له كاسيتهكهه ساقى بگريت. مهنكوپى بابهگهوره و دهستهيهك له هاوپي هههه نزىكهكانى له مالى «حهسهه نهرمين» كه پياويكى بچكولهه بپههه بوو، لهوانهه زۆر ههزيان به كۆر و كۆمهلهه مهنكوپه، گوڭيان له كاسيتهكه گرت. مهنكوپ تا نهوكات ساقى

وهك دوژمنیكى سه سهخت سه یزنه کردبوو، ته نیا به ره یهك به پاستی
 لییده ترسا به ره ی ئاموونییه کان بوو، به لام نهو شهوه هه موو نهوانه ی له
 مالى حه سه ن نه رمین بوون، پیکرا هه ستیانکرد مه نگوپ چه ند برینداره
 و چ گرێک له ده روئى به ربوووه . دواى نهوه ی که میک عاره قى خواریده وه،
 به هه موو مه سه ته کانى دۆستی گووت «سویند ده خۆم به قوونى هه رچی
 فریشته ی ئاسمانه که نه م پیره خه ره فاوه سالانى زوى بیرناچیته وه،
 سه رده میک نهو شیوعی بوو و من نیشم بۆ پارتی ده کرد... جنیوه کانى
 وه ها ئاشکران دل هه لاهه لاده که ن. تا ئیستا که س ئاوها به ئاشکرا و له
 به رچاوى دنیا لاقرتی به مه نگوپ نه کردوه، من قوونى خۆم خستۆته
 هه لاکه ته وه بۆ نهوه ی ناویکی پاک بۆ خۆم دروستبکه م. به لام قه سه م
 به قه بری نه نکم له گه ل که وتنى خۆرى سه به ییندا، شتی که ده که م نه مده ویست
 دووباره یبکه مه وه ... شتی که نه مده ویست جارێکی تر بیرى لێبکه مه وه» .
 دوو پۆژ دواى نهوه، به یانى له سه ره وه والی چه ند ئاگرێکی گه وره
 له خه وه ستاین که شه و مالى ساقى مه حمود و نیشته جیى تیپی
 هه رزال و سئ له گه وره ترین تۆمارگاکانى شارى سووتاندبوو. ده ستیکی
 شاره زا ئاگره که ی کردبووه وه، شته کان وه ها ورد و زیره کانه کرابوون،
 که س پاسته وخۆ جئ په نچه ی مه نگوپى له نیشه که دا نه دۆزییه وه، به لام
 هه موو ده مانزانى ده ستی نهوه . ده مانزانى له کۆتایى شه سه ته کاند
 مه نگوپ له پووداویکی هاوشیوه دا مالى فریای بابه عالى سووتاند که
 نه و سه رده مه به یه کیک له کۆشکه جوانه کانى شار حیسابده کرا. فریا
 خۆی یه کیک بوو له و کوپه قۆزانه ی که م جوانی وهك نهو به کوچه و
 کۆلانى شاردن تیپه ریوون، به لام فریا نامه ردیییه کی وه های کردبوو، کاتی که
 مه نگوپ ماله که ی بۆ سووتاند ده ستخۆشیمان لێکرد و به نیشی هاوپییه کی
 دلسۆزمان زانى که له ساتى سه ختیدا پشتی دۆسته کانى به رنادا. نه وکات
 فریا په یوه ندیییه کی له گه ل نه شمیلی ژنى «به هادینى بوکئ» دا هه

به هادین هاو پێیه کی نزیکێ مه نگوپ بوو، نه شمیل نه سه پێژنێکی که م وێنه بوو، به لām وه ها سه ر به ده ره وه بوو مه پرسن. به هادینی بوکی و چه سه خانی دایکی نه بیته مه موو ده مانزانی نه شمیل له گه ل فریادا ده خه ویت. به لām فریا به وه وه نه وه ستا، به لکو به کامێراکه ی وێنه یه کی پووتی نه شمیلی گرت بۆ نه وه ی لای هاو پێکانی شانازی به گورزه کانی خۆیه وه له گه ل نه و ژنه بیوێنه یه دا بکات. وێنه که هیچ گومانێکی مه ل نه ده گرت، وێنه ی نه شمیل بوو، ژنێکی سپی و بالابه رز به توکه به رێکی ره شی چر و خالێکی گه و ره له ژێر مه مکی چه پیدا، له سه ر دۆشه کیکی گه و ره پالکه و تبه و. نه وه یه که مجاریبو له میژووی نه م شاره دا یه کیچ و وێنه ی پووتی ئافره تیچ به ئاشکرا بگریته، تا نه وکات کامێرا له شاری ئیمه دا بۆ مه به سته ی له و جوړه به کار نه هینرابوو، راستیه که ی نه و وێنه یه سه ره تای زنجیره یه که وێنه و فلیمی ئیرویتیکی بچوک بوو که دواتر ئه رشیفی پۆرتوگرافی له م شاره دا ئاودانده که نه وه. که وێنه که یان پیشانی به هادین دا سه ره تا ویستی خۆی بکوژیت، دواتر ویستی نه شمیل پارچه پارچه بکات، به لām پوره کانی فریاکه وتن و نه شمیلیان شاره وه و له جلی پیاواندا گوپیان و نارديان بۆ به غداد و دواتر که س هیچی ده رباره ی نه بیست. به لām فریا باکی نه بوو، وه که مه میشه بیباک له گه ل کوپانی ره فیقی سه عاتجیدا ده سوپایه وه. گه ر مه نگوپ نه بایه به هادین ده یکوشت، به لām مه نگوپ پای وابوو وێنه یه که نه وه ناهیتیت خوینتی له سه ر به ژیت و سویندی شه ره فی بۆ به هادین خوارد که خۆی تۆله ی بۆ ده کاته وه. له هاوینی سالی شه ست و نوڤا شه ویک له ناکاو مانی بابه عالی گپی گرت. که س زبانی گیانی پێنه گه یشت، به لām ئاگره که به جوړیک گه و ره بوو دوو پۆژ نه کوژایه وه. مانی بابه عالی نه یان توانی بیسه لمینن که مه نگوپ ئاگره که ی خسته و ته وه، ده شیانزانی سووتانی ماله که یان شتی که له بری کوشتنی کوپه که یان، له به ر نه وه کاره ساته که یان به بیده نگێ قه بوولکرد. دواتر وێنه پووته که ی نه شمیل وه ها په واجی

په پیداکرد، هه ندیک پاره ی خه یاللیان ده دا بۆ ئه وه ی ده ستیانیکه ویت. له کۆتایی هه فتاگاندا وینه که هینده ی له بهرگیرایه وه سحری به تال بووه وه و په واجی نه ما. که ئیستا سه یری کۆپییه کانی ئه وه سهرده مه ده که یه به چه شنیک کالن، مَرۆف به گران ده موچاوی نه شمیلی تیدا ده ناسیتته وه. له و کاته وه ده زانیه گه مه نگوپ ئیشیکه به چه قۆ بۆ جبه جی نه کریت، به ناگر جبه جیده کات. ئه مجاره ش ئیشه که به وینه یه که بوو که س زیانی پینه که وت، ناگریکی گه وره بوو، که هه چ شتیک نه یکوژانده وه... ته وای ماله که بوو به خۆله میشتیکی ورد، هه تا شیش و ده رگا و په نجه ره کانیش. ساقی دوو پۆژ له ژیر نازاری گورزه که دا قسه ی بۆ نه ده کرا. ناشرابوو وه لامیکی به وجۆره توند له به ره ی ساقیه وه نابیستین، ناگریکی گه وره ی له و چه شنه نابیننه وه، وه لامی ساقی و هاوپیکانی توند نه بوو، چه ند پۆژیک دوا ی ناگره که به یانیه که له خه وه ستاین و بینیمان ده ستیکی نه ئینی به شه وه موو چایخانه و دوکان و شوینه گشتیه کانی پرکردوه له سئ نیگاری کاریکاتیر. له یه کتیکاندا مه نگوپ یه بابه گه وره و تاقمیک چه قۆکیشی لۆتی په نگ وه ستاون و ناگر له که مانیکی گه وره به رده ده ن. له وه ی دیکه یاندا ناگریکی گه وره له قوونی مه نگوپ هاتۆته ده ره وه و مالیکی گه وره ی سووتانده، به لام له سیته میاندا قه له نده ر ناموون ده بینین به زنجیریکی گه وره پیرزیک قه فز پاده کیشتیت، له هه ر قه فزیکیشدا ژنیک له سه ر میژیک دانیشتوو و پاره ده ژمیژیت، له خواری وینه که شدا نوسراوه «ناموونییه کان به مجۆره ژن ده کپن».

له پۆژی یه که مه وه سه وسه ن ئاگاداری هه موو ورده کارییه کانی شه په که بوو، ئاریان جه وده ت که ئه وکات نیگاریکی نوپی بۆ سه وسه ن له سه ر دیواره کانی کتییخانه که ده کیشا، پۆژ دوا ی پۆژ به ده م جگه ره کیشان و چاخورده وه و وینه کیشانه وه پوداوه کانی بۆ ده گتیرایه وه، ئه وه ی ئاریانی سه رسامکرد ئه وه بوو سه وسه ن به ساردی و که مته رخه مییه وه گوپی.

هه موو شتیك ده گرت. هه تا كاتیك ساقی مه محمود به دلی پرپوه هات، سهوسه ن واده رنه كهوت كه دیمه نی نهو پیاوه بهسته زمانه هه ژانده بیستی. ساقی مه محمود كه هات شوشه یه کی پر له خۆله میشی ماله كه ی خۆی هینا و له بهردهم فیکره ت گولدانچی دا داینا و گووتی «نه مه ئیشی نهو نامه رده یه، ئیشی نهو ناکه سه به چه ته ره سه یه، ئیشی مه نگوپه ... جه نابی گولدانچی، له هه موو خانوو كه م نه م خۆله میشه م بۆ ماوه ته وه». ساقی به وردی چیرۆکی سووتانی ماله كه ی خۆی بۆ گێڕانه وه. چیرۆكه كه فیکره ت گولدانچی زۆر غه مگین کرد، ساقی و خوشكه كه ی ته نیا نهو خانوو یان هه بوو تیاده ژیان، ئیتر ده بایه بچه خانوویه کی کرێ، به لام ساقی به زه حمه ت توانای به سه ر کریدا ده شكا. گووتی «ئیتیر لی ره به دواوه ده بیست زۆر گورانی بلیم ... زۆر ... بۆ نه وه ی بتوانم بزیم». كه به چاوه شینه پیر و غه مگینه کانییه وه له مالی گولدانچی چوو ده ری دیمه نکی وه ها دلته زینتی هه بوو، پرپوه ده ستیکرده گریان بۆی، به لام سهوسه ن شتیکی نهوتوی پێوه دیار نه بوو. هیند هه یه شوشه ی خۆله میشه كه ی هه لگرت و له سه ری نوسی «خۆله میشی مالی ساقی مه محمود» و به بیده نگ خستییه ناو «دۆلابی یادگار ه تاله کان» وه.

فیکره ت گولدانچی هه ستیکرد نه مجاره ش هیه چارێکی نییه، جگه له وه ی بکه وێته نیوان به ره ناکۆکه کانه وه. گه رچی چاره ی فه وزی به گی نه ده ویست، به لام كه سیکی له و عاقل تریشی له نیوان شه پکه ره کاندانه ده بیینی په نای بۆ به ریت، خۆی و فه وزی به گ مانگیك له هاتوچۆدا بوون تا ناویژی له نیوان هه ر سی دهسته که دا بکه ن، دۆای ماندوو بوونیکي زۆر گه یشتنه رێکه وتنیک نزیکي شه ش سالی خایاند ... له و شه ش ساله دا شته کان که میك هتور بوونه وه، به لام له و ماوه یه دا گه لیك پوو داوی گه وره به سه ر ولاتدا تیپه رین كه زۆریه ی خه لکی نه م ده فیه ری له په گ و پیشه وه گوپی.

سالی ١٩٨٨ یه کێک بوو له ساله سهخته کان. لهو ساله دا سه دام
 حوسه یه بریاریدا تۆله له هه موو ئه و کوردانه بکاته وه که له جهنگی
 ئێراندا به شداریان نه کرد. له نێوان کۆتایی زستان و سه ره تایی پاییزی
 ئه و ساله دا ده ولته پتر له دووسه ده زار گونده کی کوشت که زۆربه یان
 دانیشتیوی گونده کانی نزیک ی شاری ئیمه بوون. ئیمه له ناو شار زۆر
 هه ستمان به شته کان نه کرد، لهو به حری خۆینه دا ژیا نی شارنشینی خۆمان
 تا ئه ندازه یه ک ئاسووده ده برده سه ر. گه ر به اتبایه و له به هاری سالی
 هه شتا وه شتا ری پێوارێک پێی بکه و تبا یه ته شاری ئیمه، ژیا نمان به جۆریک
 ئاسایی و پۆژه کا نمان به چه شنیک هیمن بوون، هه سته نه ده کرد پێگای
 که وتۆته ولاتیک و له شاریکدا هه واری لاداو ه چوارده وه ری وێرانی و
 خاپوورییه. مه نگه ر له وه دا له سه ره هه ق بوو که شاره که ته واه ناگای له
 چوارده وه ری خۆی نه ما بوو.

ئاموونیه کان لهو سه رده مه دا وه ک زۆریه ی خێله کانی تر، دلسۆزی و
 وه فای خۆیان بۆ ده ولته تازه کرده وه، شانیدیکی گه وه له وان چوو بۆ
 به غداد و له وێ دوا زده کیلۆ ئالتونی ژنه ئاموونیه کانیان پێشکه ش به
 سندوقی هاریکاری جهنگ کرد. «قه له نده ر ئاموون» له ریزی شانه ده کا
 بوو، گه ر چی قه له نده ر یه کێک بوو له وانه ی به دل خۆی به سه ریازیکی
 دێزینی به رزانی ده زانی، ئومیدی ئه وه بوو سه رده میک بگه ریته وه و پێش

زۆرپەنەکانی خۆی وەک «بەرپرستی تۆپخانهکانی شۆرش» زیندووێکاتەو، لەگەڵ ئەوەشدا کە لە بەغداد گەڕایەو و لە کۆبوونەویەکی گەورەی ئاموونییەکاندا بەشداریکرد، ئەوەی نەشاردەو کە شەقامەکان و کۆشکەکان و ژنەکانی بەغدا سەرنجیان ڕاگیرا، بە وشەگەلیک کە پێشواوەی سەرسامی باسی ئەو کچە فیلیپینییانەی کرد کە بەتەنۆری کورتەو لە ئوتیلە گران و بەرزەکاندا بێرە و شەراب و خواردنەوی قورس پێشکەش بە میوانەکان دەکەن، ئەو کات ئەو فیلیپینییانە تاکە جۆری ئافەرت بوون، مەزە لە عێراقدا لە شوێنە گشتییەکاندا بەجۆرە جێگیر و بیانینیت. هەڵەئە گەورە قەلەندەر ئاموون ئەو بوو کە وێنەی سەردانەکی لای یەکیک لە وێنەگرە دەم هەراشەکان شتەو، لەویدا چەندین دیمەنی قەلەندەر هەبوو لەتەک پاسەوانە تایبەتییەکانی وەزیری ناوخوا، شان بە شان لەگەڵ بەرپرستی فەوجی پاراستنی کۆشکی کۆماری، لەگەڵ بەرپۆڵەری دیوانی کۆشک و سەگەکیدە. وێنەکان بەجۆرێک لە جۆرەکان گەشتە دەست مستەفا هەژاری شاعیر و قەپۆز جوقلی کە چەقۆکێشێکی پلە بەک و ھاوڕێیەکی نزیکی مەنگوڕ بوو. لە ماوەی شەو و پۆژێکدا وێنەکانی قەلەندەر ئاموون بە هەموو شاردا بڵاویونەو، هەتا دەستیکی نەناسیش هەندێک لە وێنەیی خستبوو زەرقیکی نامەنوسین و لە بەیانییەکی زوودا خستبوو مەالی گۆلدا نچیبەو. ئەوکات هەموو واماڵ هەستکرد هەلۆهەشاندنەوی ئاگرەستەکی پێشوو گەلیک نزیکی و خەریکی دووبارە شەپ دەست پێدەکاتەو، بەلام وانهبوو، ئاموونییەکان تەواوی توانج و پلارەکانیان بەزەردەخەنەکی ناسک و پێکەنینێکی نەرمەو وەرگرت و وەلامی کەسیان نەدایەو. بەلام دواي ئەوە ناوی قەلەندەر ئاموون زۆر لکەداربوو، ئاموونییەکانیش لە بەرچاوی هەموومان وەک خێڵێک دەرکەوتن کە پاکی سیاسی خۆیان نۆراندو و پۆچی کوردانەیان داناو و بوون بە دەسکەلای دۆژمن.

لە هەمان سێلدا ساقی مەحمودیش وەک گۆرانیبێژێک کەوتە بەر

گوشاری پیاوانی ئاسایش و چەند جارێک بەرپرسی ھونەرماندان لە
پێکخراوەکانی حیزیدا بانگیکرد، ماوەیەک ھێندەیان ھێنا و برد، ھێندەیان
ترساند و ھەرەشە لێکرد، تا پۆژێک ناچاریانکرد لەیەکێک لەو ئاھەنگانەدا
بەشداریتێک بەرپرسیانی دەولەت بۆ بۆنە سیاسییەکان پێکیان دەخست.
گۆرانییەکانی ساقی گۆرانییە فۆلکلۆرییە کۆنەکان بوون، شتیکی تێدانەبوو
ستایشی سەرۆک و سوپا و حیزب بکات، بەلام تەنیا بەشداریکردن لەو
ئاھەنگانەدا بەسبوو بۆ ئەوێ مەرۆف وەک خائین سەیریکرد. ھەموو
دەمانزانی ساقی لە ژێر باری ھەرەشەدا چوو بۆ ئەو ئاھەنگە، بەلام
ھەندیک ھەرگیز لە ساقییان نەبووری و ساقی خۆشی لە خۆی نەبووری...
دوای ئەو ئاھەنگە ساقی تووشی شەرمێکی وەھا بوو، ئیتر نەیتوانی تا
مردن گۆرانی بڵێت، ھەرچیەکی کرد و ھەر دەرمانێکی خوارد و ھەر
چارەیەکی وەرگرت سوودپێکیان نەبوو، راستەوخۆ دوای دابەزینی لە سەر
سەحنەی ئاھەنگەکان قورپی بەجۆرێک نوسا جارێکی تر گەرووی نەکرایەو
و دەنگی نەچوووەو جێگای خۆی، دوای ئەو ھەش ماوەیەکی درێژ ساقی
خزایە کونجی مائ و دەگەمن دەردەکەوت، لە ژبانی گشتی پاشەکشەیکرد
و خەریک بوو لە بیر ھەمووان بچێتەو.

مەنگوپ لە ھەموو شوێنێکدا بە دەنگی بەرز دوو نەیارەکی خۆی بە
خائین ناودەنا، وەک دوو کەس کە کوردفرۆشن و لەدەولەتەو نزیکن، بەلام
دواتر راستییەکان دەریانخست مەنگوپیش بەجۆرێک لە جۆرەکان لە ھەندیک
شتەو ئالۆھ. ئەوکات مەنگوپ زۆری کاتەکانی لە سوپاندنەوێکی بەتالدا
لە چایخانەکان و بارەکان و ژێرزەمینێ ئوتیلەکاندا دەبردەسەر، کەسمان
نەماندەزانی بەچی دەژی، ھەر کەس ئەو پرسیارە لێیکردایە دەیگوت
«من پیاویکی کەم مەسرف و کەم خۆرم، بەو پارە کەمە دەژیم کە
خوشکەزایەکم لە ئیقالیاو بۆم دەنێرت». بەلام کەسمان باوەرمان پێ
نەکرد، چونکە مەنگوپ مەسرفی ھەبوو، ھەردەم خۆشحاڵ و تیریش دەینوان

هەندیک کەس دڵنیا بوون مەنگوڕ لە و دەمدا لە قاچاغچیتى مەشروبەو بە ئێران ئالۆه، ئەو بازرگانیه پارهیهکی زۆری دەر دەر کرد و پاستە و خۆش لە ژێر چاوە دێری دەزگای هەوالگری گشتییدا بە پێوه دەچوو. هەندیک لەوانەى ئەو گومانەیان لای مەنگوڕ درکاند، نە پەتکردنەو هیهکی پوون و نە پشت پاستکردنەو هیهکی ئاشکرایان لێ بیست. لەو هەش بترازیت دەنگۆیهکی گەورە هەبوو کە هەندیک لەوانەى لە دەوری مەنگوڕ لە پشت بپینی هەندیک نوکان و کوکای زەپەنگەر و قاسەى مالانەو... پۆلیس ماو هیهک قەپۆز جوڤلی و لچ قۆقز و سامانی کیسرا و هوشە جوویان بە تۆمەتی دزیکردن گرت، کە هەر چاریان لە پیاو هەنیکەکانی مەنگوڕ بوون، پێنج پۆز هەر چاریان لە ژێر فەلەقەیهکی قورسدا بوون، بە لām کەسیان دانیا نە هێچ شتێکدا نەنا و دواى سێ هەفتە زیندان گەرانەو بۆ ناومان، بە لām زۆر کەس باوهری تەواویان هەبوو کە مەنگوڕ دەستێکی لە و دزیه گەوراندا هەیه کە دەکڕن.

هەموو لە و گۆرانە گەورەیهى مەنگوڕ زۆر دەر ساین و لە هۆکەشی تێنە دەگەشتین، ئەو هیهکە مجاریو بیستین مەنگوڕ لە کاری دزیه و تێو دەگلیت.

تا گەشتینه کۆتایی سالی سیههه، سێ گەریده کە چەند جارێک لە چەند هەرمێکی جیاوازی دنیاو وێنەیان بۆ سەوسەن نارد، گەرچی بارو بۆخی سیاسی ولات زۆر دژوار بوو، گەرچی دەولەت هەموو ئەو کوردانەى گرتەو بە سەریاز کە لە کاتی هەنگی ئێراندا لە سوپا هەلەتابوون و هەک سزا ناردنی بۆ بیابانە گەرمەکانی باشوور، لە گەل ئەو هەیدا زۆریه مان دوور و نزیک چارەنوسی ئەو سێ پێواره مان لە بیرنە چوو هە کە زەویان بە دواى ئومیدی کدا تەیده کرد. تا پۆزەکان سەختتر بوونایه، تا پەفتاری دەولەت لە گەل خەلکدا بە دتر بووایه، ستایشی سەوسەن فیکرەت و سەیرکردنی هەک ژێکی لە خۆبۆردە و دوورین زۆرتر دەبوو. ئەوانەى لە بەهاری سالی

ههشتاو جه و تدا قسه یان به سهوسه ن ده گووت و به سۆزانییه کی بپره حم وه سفیانده کرد، دوو سال دواى شه وه که به چاوى خویان بینیان گه پریده کان له چ دهو و زه مانیکى ناخوش پزگاریان بووه و چ خوشبه ختن که شه سهرده مه تاریکه یان نه بینیه، هه موو سه رزه نشتی خویان و ستایشی سهوسه نیان کرد. له ماوه ی دوو سالدا وینه ی سهوسه ن له وینه ی کچیکى بپره حمه وه وه رگه را و بوو به وینه ی فریشته یه ک که ته نیا چاکه ی عاشقه کانى خوی دهویت. هه ر شه وکات هه ندیک شه رزه نوو ی خویان به شه شکره را گه یانده که ده یانه ویت سهردانى سهوسه ن بکه ن و پوو به پوو ستایشی دانایى و له خۆبوردوویى بکه ن، به لام سهوسه ن له بهر هه ر هویه ک بیت هه موو شه داوا یانه ی په تکرده وه و گووتی « شتیکی نااسایى له وه دا نییه، مرۆف هه ولبدات که سانیک له نۆزه خ پزگاریکات».

له کاتی که دا نۆزیه مان له سه ر یازگه و شوینه کانى مه شقى سوپادا گه رۆده بوو بووین و دهو له ت بۆ جهنگیکى گه وه شه نامه یده کردین، سئ داواکاره که به سئ شه رسته ی جیا به جیهاندا له سه فه ردا بوون.

کامه رانى سه لما به ره و هیند و له ویه به ره و باشوورى شه سیا دهویشته، خالید شه موون به شه رسته ی خۆر شه او پوه و باکوورى شه فریقا و له ویه به هه موو پۆخى ده ریادا تا باشوورى شه کیشه ره به رین و سیه راویه به پیه بوو، مه نسور شه سرینیش له تورکیا وه پوه و خۆر شه لاتی شه روپا پنگای ته یده کرد. شه وه ی سه رنجی سهوسه نى په کیشا شه وه بوو هه رسئ داواکاره که ی له وینه کاندا سئ پشی درێژان هه یه، مه نسور شه سرین و خالید شه موون له نۆزیه ی وینه کاندا کاسکیتیکیان له سه ردايه تا نیوه شه وچاوانى داپۆشیوون، به لام کامه رانى سه لما سه رمای نۆر و گه ران به جیا سه خته کانى شه سیادا پیستی سووتاندوه. کامه ران له هه ردوو عاشقه که ی دی و نتر و بیکه ستر دهوینیت، له هه ندئ وینه دا جلی په کستانی و شه فغانى له به ردايه، به لام خالید شه موون به هیله گی گه پریده شه روپى و پۆز شه نامه نوسه جیهانگه ره کان

دەبیرنیت، مەنسور ئەسرینیش لە سێ وێنەدا تەپلەیهکی فەرۆی لەسەردایە
کە سەرۆکە کۆمۆنیستەکان لە سەریاندا کرد. لە ماوەی ئەو سێ ساڵەدا
کامەران دوازدە وێنە و مەنسور بیستویەک وێنە و خالید ئاموون پتر لە
پەنجا وێنە ی ناردبوو. کەمێک لە وێنەکان لە پرڤگای پۆستی دەولەتییهوه
نێردرابوون، ئەوانی دی پێکرا بە ئەدرسی جیا جیای ئێران و بە کۆمەکی
قاچاغچییەکان گەشتە دەستمان. دەبیت بلیم گەرچی ئیمە شارێک بووین
لە عێراقدا، بەلام ئێران تاکە ولاتیکی دونیایە کە هەمیشە و بەدرژیایی
مێژوو پەیوەندیان پێوهی هەبوو. هەندیک لە وێنەکان بۆ ماوەی درێژ
لە پۆستی ئێراندا مابوونەوه، دواتریش چەندەها دەستیان کردبوو، چەندەها
قاچاغچی بە چەندەها شاردا هینابوویان، کاتێکیش گەشتە دەستی ئیمە،
زۆریەیان چرچ و کۆن و شکاوەبوون. وێنەکان لە ناو شارێشدا دەیهەا
دەستیان دەکرد و بەسەر چەندین خێزاندا دەگەران، ئینجا دەگەشتە
دەست مائی گۆلداچی. بەلام ئیدی لە دوا وێستگەدا بە بایەخیکی بێوێنەوه
هەڵدەگیران.

زۆریە شەوان کاتێک هەمووان دەخەوتن، سەوسەن ئەلبومەکی
دەردەهێنا و بە نهینی سەیری کوپەکانی دەکرد. سەیرکردنی شەوانە
ئەلبومی سێ داخوازەکی شیرینترین نهینی ژانی بوو، وەک چۆن لە
منداڵیدا چاوی لێکدەنا و دەچوو ناو وێنەکانەوه، ئیستاش دەستی دەخستە
سەر وێنەکە و چاوی لێکدەنا و دەچوو ناو ئەو دنیا دوورانەوه، دڵنیابوو
ئەوانیش لەو ساتانەدا هەست بە نزیکەیی ئەو دەکەن، هەست بەوه دەکەن
کە سەوسەن شەوان دەیانبینیت. مەنسور ئەسرین پێدەچوو لە دووانەکی
دی زیاتر لەزەت لە بینینی جیهان ببینیت، لە هەمووان سادەتر دەینواند،
ئەو پێشە تەنکەشی پوختاری گەڕێدەیهکی بەختەوهری پێبەخشیبوو. بەلام
کامەرانی سەلما لە کەسێک دەچوو نەزانیت چی دەکات، سەوسەن لە
هەموو وێنەکانی ئەویدا ئەوهی دەخوێندەوه کە ئەم کوپە زۆر خەیاڵی لای

گه پانه وهیه، گومانی ئه وهی لیده کریت، بهر له کۆتایی سه فهره گهی بچریت و بگه پیتوه. له هه مووان سوورتر و ساردتر و به ئیراده تر خالید ئاموون دیاریوو که وینه کانی له بیابان و جهنگه له کانی ئه فریقادا ورده کار و قه شهنگ بوون. خالید وهک هه میشه له وینه کاندایینه ده کانی، سه وسه ن ئه وهی به دل بوو که وینه کانی خالید خه نداوی نین، رقی له وه خنده ساخته به بوو که هه مووان له بهردهم کامیتراکاندا دهیخه نه سه ر لیویان، ژیا نی دورودریژی له گه ل فهرهنگ و ئه نسکلۆپیدیاکاندا ئه و چاوه پوانیییهی تیا خولقاندبوو وینه کان راستی بو بگوازنه وه، به لام خنده ی بهر کامیتراکان هه میشه بو شارینه وهی ده موچاوی راسته قینه و ژیا نی راسته قینه ی مرۆفه کانه، ئه وهش سه وسه نی توپه ده کرد. خالید له وینه کاندایه شک و بیترحم ده رده که وت، نیگایه کی ژۆر تیژی هه بوو که ته وای پیچه وانه ی نیگا نه رمه کانی مه نسور و سه یرکردنه بۆ هیمیه کانی کامه رانه وه بوو. ئه وهی له باکووری ئه فریقاوه دهستی به سه فهره راسته قینه که ی کردوه مایه ی ستایشی سه وسه ن بوو. به پاپۆر له به یروته وه به ره و ته نجه رۆیشتبوو. دیاره ئه فریقا کیشوهری بآئنده کتویییه کانه، سه وسه ن ده یزانی هه لبژاردنی ئه فریقا خیراییه ک و پیش ده ستیه ک به خالید ده به خشیت که ئه وانی دی دواتر ئاسان نایگه نی، مرۆف له ئه فریقا ده توانیت ئاسانتر بآئنده کان پاوکیات، پاوکه ری هه رزانتر و جهنگه لئاسی لیژانی ئاسانتر ده ستده که ویت، به ئاسانی ده توانیت فیزه ی ساخته بکریت و له نیوان ولاته کاندایه اتوچۆکیات، له شوینه کانی تری نویناش باشتر ده توانیت جیگایه ک بو هه لگرتن و پاراستنی بآئنده کان به کریت بگریت.

وینه کان بو سه وسه ن گه لیک به نرخ بوون، به شه وقیکی ژۆره وه چاوه پوانیده کردن، به پۆز هه رچییه کی بکرده بیه خه یالی لای زهنگی ده رگا که بوو، گه رچی نه یده هیتشت هه یج شتیکی پیوه دیارییت، به لام هاتنی نوینه ره کان و سه ردانه له ناکاو و بیواده کانیان دلی خوشده کرد.

قەلەندەر ئاموون پتر لە نوێنەرەکانی دی پێگای دەکەوتە مائی گۆلدانچی، لەیەکەم سەرنجدا پیاویکی بێدەنگ و کەمدوو و شەرمەن دەردەکەوت، کەمجار قسەی بکەدایە، بە شەرمێکەو وێنەکانی لەسەر مێزی ژووری میوانە کە دادەنا و چایەکی لەگەڵ گۆلدانچیدا دەخواردەو و کەمێک لەسەر سیاسەت و ئاوەها و گرانی قسەیان دەکرد و ئواتر بە هیمنی و بێدەنگی وەک چۆن هاتوو دەڕۆیشت. سەوسەن هەمیشە دەپرسی: بۆ کەسێکی واشەرمەن ناویانگێکی وەها خراپی هەیە؟ ئەو شتێکی خراپی لە قەلەندەردا نەدەبینی. جارێکیان قەلەندەر لەگەڵ گۆلدانچی باوکیدا لە قسەو ئەلا و ئۆر کرایەو، باسی ئەو پۆژانەی بۆکردن کە وەک بەرپرسی تۆپخانەکانی شوپش کاریدەکرد، باسی کەمی خۆراک و خراپی گوللە تۆپەکان و بۆردومانی بەردەوامی فرۆکەکانی نوژمنی بۆ کردن. سەوسەن ئەوچارە بە هەل زانی و لێپرسی، ئاخۆ لە جەنگەکاندا مەیتی کوژراوانی ئۆر بینیوە. قەلەندەر ئاموون گوتی «خانم ئۆر ئۆر... ئۆر ئۆر». سەوسەن پرسی: دەمەوێت یەک شت بزانم، یەک شت، جیاوازی نێوان بۆنی مەرووەکان لەگەڵ نێمەدا کە هێشتا دەژین، چییە؟ پرسیارەکی بۆ قەلەندەر ئاموون سەیریوو. بێ بیرکردنەو سەیریکی چاوی کرد، نیگاکانی وەک نیگاکانی خالید ئاموون سارد و تیز بوون و گوتی «خانم، ئەو شتێکە مەرووف دەبێت خۆی تاقیبکاتەو... هەموو کەسێک دەبێت خۆی بەتەنها تاقیبکاتەو».

بەلام سەوسەن چۆن دەیتوانی ئەزموونی وەها بژی... چۆن دەیتوانی بۆنی مەرووەکان تاقیبکاتەو؟

لە سالی ١٩٨٨ دا جەنگی عێراق و ئێران تەواویوو، چیتەر تەلەفزیۆن وێنەی مەرووەکانی نیشان نەدەدا. ئەمانی وێنەی سەریازە مەرووەکان لە ژیانی سەوسەندا گۆرانیکی گەورەبوو، هەشت سالی بوو هەموو شەویک بیوچان سەیری وێنەی سەریازە سووتاو و پارچە پارچەکانی کردبوو... ونبوونی لە ناکاوی ئەو وێنانە لای سەوسەن گۆرانیکی بوو نەیدەتوانی

ئاسان له گه لیدا بژی، ئه و مردووانه به شێکی گرنکی دونیای ئه و بوون، پێیوابوو نه بینینی ئه و مردووانه وهک ونبوونی ده موچاوی پاسته قینه ی ژیا نی ئه م ولاته وایه . به لام شتیک له دلیدا پێیده گووت «دلنیا به مردوو ه کان ده که پێنه وه ... دلنیا به» .

سه ردا نه کانی مه نگوپر با به گه وه له هه مووان زیاتر دلی سه وه نی خۆشه کرد، مه نگوپر به شیوازی قسه کردن و ده ست جو لاندنی سه وه نی ده هینا به پێکه نی ن. هه میشه واده ده که وت وهک ئه وه ی مه نگوپر زیاتر له وانی دی هه والی نوینه ره که ی خۆی بزانی ت، ئاگا داری به کی وردی له و پرگا و پلانا نه هه بو که کامه ران هه یه تی، کامه ران به پرگایه کی درێژ له ئێرانه وه بۆ پاکستان و له وێه به ده ریا دا پوه وه هیند په پریوه وه . له شارێکی هیندو ستاندا که ناوی ئاورنگا باد بوو شو یێنکی گرتبوو، کربووی به قه فه زگایه کی گه وه و چه ند که سیکی شاره زاشی بۆ سه ره رشتی بالنده کان دا نا بوو . به قسه ی مه نگوپر گه شته که ی کامه ران به هیندو ستاندا گه لێک سه رکه وتوو بووه ، له هه موو هه رێم و جه نگه ل و پۆخی ده ریایه ک بالنده ی گرتبوو، له هه ر جێگایه ک با به بالنده گیرا وه کانی له قه فه زی تاییه تیدا و به پۆستی تاییه تی ده نارد بۆ بنکه ی سه ره کی کۆکردنه وه ی بالنده کان له «ئاورنگا باد»، به قسه ی ئه و کامه ران له و ما وه یه دا فییری زمانی تووتی به به نگالییه کان بووه ، له هه ندیک دارستانی چر دا به فیکه و ئاماژه ی تاییه تی توانیو یتی خۆی له هه موو مه له پام نه کرا و کێوییه کان نزیک بکاته وه . ئه وه ی کامه ران ده ی توانی گه شته که ی به خێراییه کی گونجا و بپریت، مایه ی ستایشی فیکره ت گولدا نچیش بوو، که له سه ر نه خشه که ی گیرفانی مه نگوپر هێلی سه فه ره که ی کامه رانی به پۆشنی ده بین . «کو په که گه رالێکی عیا ره بیست و چاره ، قوونی خۆی باش ده جو لێنی ت»، مه نگوپر به شانازی وه وایده گووت .

له گه ل ئه و خۆشییه کورت و که مانده که ها تنی وێنه کان له دلا

سەوسەندا دروستیانده کرد، بەردەوام تەندروستی بەرەو خراپی دەپۆشت. ئیستا دوو مانگ جارێک دەبایە ئاریان جەودەت وێنەى سەر دیواره کەى بۆ بگۆرێت. سەوسەن هەمیشە دەگەرا و لە گۆشارە کۆنەکان و لە کتێبە سروشتی و میژووییەکاندا سىحراوێترین وێنەى هەڵدەبژارد بۆ ئەوێ ئاریان بۆى نىگارێکات... وەک پۆزانى مندالى بەرامبەر وێنەکان دەوستان و دەیتوانى بچیتە ناویان، هیچ کەس بەوێ نەدەزانى کە ئەو هیند سانا دەچیتە ناو وێنەکان، بەلام خۆى وەک هەمیشە مەراقى گەورەى ئەو بۆو لە دونیای وێنەکاندا بۆنى هیچى نەدەکرد و گوێى لە هیچ دەنگێک نەبوو.

سەرئێشەى بەردەوام و لەهۆش خۆچوون، لاوازی و کەمخوێنى، دابەزینی کتوپڕى فشارى خوێن و نەمانى ئارەزوو بۆ خواردن... بەشیکی گەورەى ژيانى سەوسەن بوون. دکتۆرەکان بەوردی هۆکارى ئەو دیاردە دووبارە و بىچارانەیان نەدەزانى، بەلام سەردەمێک دۆخى بەچەشنێک ناجۆریو دەبایە هەفتانە سەردانى دکتۆر «پەفەت پەمزی» بکات و لە ژێر چاودێرى بەردەوامدا بێت. زۆریەى کات پڕوشە لەگەڵیدا دەچوو بۆ پشکنین، پۆزێک هەستمانکرد دکتۆر دواى پشکنینە پۆتینییهکانى سەوسەن، ماوێهەکی درێژ لەگەڵ پڕوشەدا دەباتەسەر، بەلام دانیشتنەکانى دکتۆر و پڕوشە، جار دواى جار درێژتر و درێژتر دەبوونەو. سەوسەن گەلێک بێباک و کەمتەرخەم بەرامبەر هەموو شتەکان دەردەکەوت، پێدەچوو لەزەت لەو ماوێهە ببینێت کە لە سالتۆنى چاوەپوانییەکەدا دادەنیشیت و سەیری وێنەى سەر دیوارهکان و جلی فەراشەکە و پوختاری ئەو نەخۆشانە دەکات کە درێژی خەلۆتەکانى دکتۆر لەگەڵ بێوێژنێکی وەک پڕوشەدا تورپەیدەکردن.

لە کۆتایى سالى ١٩٨٩ دا لە زەماوهندیکى خێرا و گەورەدا پڕوشە شووی بە دکتۆر پەفەت پەمزی کرد. ئەو دووھەمین زەماوهندى گەورەى ژيانى پڕوشە بوو، کە ئەوکات دەیویست بە ھەر نرخێک بوو لە بێدەنگى مالى گۆلدانچى پابکات.

شووکردنی پرۆشه هه‌ندیک شتی له ژیا‌نی سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گول‌دانچیدا گۆپی، ئیدی ده‌بایه‌ خۆیان غه‌می هه‌موو شتیک بخۆن، به‌لام سه‌وسه‌ن نه‌وکات له‌ کاروباری مال‌دا ده‌سته‌وه‌ستانیک ته‌واو و که‌م سه‌لیقه‌یه‌کی بیۆینه‌بوو، به‌ ئه‌سته‌م ده‌یتوانی به‌رچاییه‌کی بچوک ئاماده‌بکات. خه‌نده گول‌دانچی ده‌بایه‌ هه‌فتانه‌ به‌اتبایه‌، یان کیزیک بئاردبایه‌ تا مال‌ی فیکره‌تی برای له‌ هه‌ره‌س و نا‌پیکیه‌کی گه‌وره‌ بپارێزێت. له‌گه‌ڵ ده‌ست پیکردنی جه‌نگی کویت‌دا، فیکره‌ت گول‌دانچی تووشی یه‌که‌م گرفتی دارایی گه‌وره‌ی ژیا‌نی بوو، ئه‌وده‌م نرخ‌ی پاره‌ هه‌ره‌سیه‌ت‌نا و چیت‌ر موچه‌ی خانه‌نشینی به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد وه‌ک جاران ده‌ست‌بلاو بژی. له‌ کۆتایی سال‌ی نه‌وه‌دا بۆ یه‌که‌مجار، فیکره‌ت گول‌دانچیمان بی‌نی مامه‌له‌ی فرۆشتنی هه‌ندیک کتیب‌ی له‌گه‌ڵ یه‌کیک له‌ کتیب‌فرۆشه‌کانی سه‌رجاده‌دا ده‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو فیکره‌ت ده‌ست‌به‌ریت و له‌کتیب‌خانه‌که‌ی خۆی شتیک بفروشی. هه‌لبه‌ت فرۆشتنی کتیب‌ه‌کان سه‌رسامی نه‌کردین، له‌و وه‌رزدا خه‌ڵکانیک زۆر که‌ سال‌ه‌های سال‌ موچه‌که‌یان ژیا‌نیک به‌حورمه‌تی بۆ دابین‌کردبوون، تووشی ده‌ست‌کورتی و نه‌بوونی هات‌بوون و بینینی ئه‌و جوۆره‌ دیمه‌نانه‌ ئاسایی بوو. ئه‌وه‌ی سه‌رسامیکردین ئه‌وه‌بوو فیکره‌ت به‌ خۆش‌حالییه‌کی زۆره‌وه‌ کتیب‌ه‌کانی فرۆشت، وه‌ک یه‌کیک رقیکی قوول و ناوه‌کی و گه‌وره‌ی به‌رامبه‌ر کتیب له‌ ناودا دروست بووی‌ت. هه‌موو

هه‌ستمانکرد فیکره‌ت نه‌خۆشی که‌که‌ی ده‌گێڕێته‌وه‌ بۆ ونبوونی له‌ ناو کتێب و فهره‌نگ و نه‌تله‌سه‌کاندا، به‌لامانه‌وه‌ سه‌یریوو که‌ بیستمان پارانه‌وه‌کانی سه‌وسه‌ن سوودیکی نه‌وتۆی نه‌بووه‌ و نه‌یتوانی باوکی له‌وه‌ په‌شیمانیکاته‌وه‌ ده‌ست بۆ کتێبه‌کان به‌ریت. دیاره‌ ده‌ستکورتی و نه‌بوونی پاره‌ به‌هانه‌ی که‌وره‌ی گولدانچی بوون، پاسته‌وخۆ شتیکی به‌ که‌که‌ نه‌گه‌وت نه‌وه‌سته‌ی تیا بیزۆننیت، ده‌ریخات باوکی سالّ دوی سالّ و پوداو دوی پوداو پقیکی قوولی به‌رامبه‌ر کتێب تیدا سه‌وزبووه‌. نه‌و پۆژه‌ که‌ گولدانچی کتێبه‌کانی فروشت، شه‌وه‌که‌ی سه‌وسه‌ن تا به‌یانی به‌ نه‌ینی له‌ جیگا خه‌وه‌که‌یدا گریا، یه‌که‌مه‌جاربوو له‌ ژانییدا به‌و چه‌شنه‌ بگری و سوژی وه‌ها توند و پاچه‌نینی ویزدانی وه‌ها که‌وره‌ بژی. به‌لام وه‌ک هه‌ست به‌ دۆخی سه‌ختی باوکی بکات، بۆ نه‌وه‌ی ئازاره‌کانی گولدانچی که‌وره‌تر نه‌کات، نه‌یه‌شت فیکره‌ت به‌و گریانه‌ قووله‌ی بزانیّت. به‌یانی پۆژی دوا‌ی هه‌ستا و بۆ یه‌که‌مه‌جار به‌رله‌وه‌ی گولدانچی له‌ خه‌و هه‌ستیت سفره‌ی به‌یانی پازنده‌وه‌، به‌لام به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک په‌نگ په‌ریوو و لاوازیوو، باوکی چه‌ند جارێک له‌سه‌ر نانخواردن هه‌ستا بۆ نه‌وه‌ی گه‌رمی بگریّت و فشاری خوینی بپۆیت. سه‌وسه‌ن له‌وجۆره‌ مه‌خلوقانه‌ بوو که‌ کاریگه‌رییه‌ پۆحیه‌کان زۆر خێرا له‌ له‌شی و له‌ ته‌ندروستیدا ده‌رده‌که‌وتن. له‌و ده‌مه‌دا زۆر که‌م سه‌وسه‌نمان له‌ بازار و شه‌قامه‌کاندا ده‌بینی، دوا‌ی شووکردنی پڕۆشه‌، که‌شتی ده‌سته‌که‌چانی گولدانچی که‌ جاران ناو به‌ ناو سوپێکی هاوبه‌شیان به‌ بازاردا ده‌کرد، به‌ره‌و کزی پۆیشیت. نه‌وده‌مه‌ به‌هۆی که‌مارۆی سه‌ر ولاته‌وه‌ بازار چوله‌یه‌کی نه‌وتۆی تێدانه‌ما‌بوو، زۆربه‌ی کۆگا‌کانی شار داخرا‌بوون، خاوه‌نه‌کانیان زۆربه‌یان له‌ کویت و سنوره‌کانی ده‌وربه‌ریدا سه‌ریازیوون. تاکه‌ خۆشیه‌کی مالی فیکره‌ت گولدانچی سه‌ردانی به‌رده‌وامی بووک و زاوا نوێکه‌ بوو. پڕۆشه‌ و دکتۆر په‌فعه‌ت هه‌موو ئیواره‌یه‌کی پێنجشه‌مه‌ ده‌چوون بۆ مالی

گولدانچی و شهوی ههینی دهگه پانه وه، دکتۆر پیاویکی پوو خوشبوو که به بایه خیکی بپۆینه وه سهیری ژانی نهخۆشه کانی خۆی دهکرد، پریوو له چیرۆکی سالانی موقیمی و ئیشکردنی دوور و درێژ له گونده دووره کان و خهسته خانه بچوکه کانی شارد، له گهڵ پرۆشه دا ژن و میردیکی گه لێک به خته وه ر دیاربوو، فیکره ت گه لێک به ژانی تازه و ئاسووده ی که که ی به خته وه ر یوو. گه ر پپۆیستی بکردبایه دکتۆر ره فعه ت هه فته ی دوو جار ده هات بۆ پشکنینی سه وسه ن، به لام دکتۆر دلنیا بوو که که نه خۆشی سه ختی نییه و تاکه شتیگ به راستی پپۆیستی پپیه تی گۆرینی شوین و شیوه ی ژانی تی. سه وسه ن له ناخی دل وه پپکه نینی به دکتۆر ره فعه ت ده هات، هه ستیده کرد کپشه یه کی له گهڵ ژانی تاییه تی خۆیدا نییه، ژانی خۆی ناجۆر و خراپ نه بوو، به لام ئاسۆکان و ئاره زووه کانی له وه گه وره تر یوو بتوانیت خۆی تیریا نکات. سه وسه ن پپۆیستی به زیاد له ژیا نیک و زیاد له جیهانی ک هه بوو، ئه وه کپشه ی هه ره گه وره ی بوو. له و ماوه یه دا نوینه ره کانیش به ده گمه ن ده چوون بۆ مالی گولدانچی، به لام ئیمه هه میشه شه یدای هه والی تازه بووین، هه تا له پۆژه زۆر ناخۆشه کانیشدا وازمان له سۆراغی ده نگوباسی سه وسه ن نه هینا، چونکه له و وه رزه شدا شتیکی ئه وتۆ گرنگ و نویمان نه بوو باسی بکه ی، گه ر هه ندی جار سه وسه نمان به پپکه وت له ده ره وه بدیبا یه، بۆ ئیمه ده بووه بابه تی قسه کردنیکی زۆر. تاکه شتیگ له و ماوه یه دا سه رنجی پاکیشاین ده رکه وتنه ته نها و بپاوه کانی بوو له بازارد، پپشتر زۆر که م به ته نها ده مانبینی، به لام له مانگ و هه فته غه مگینه کانی پپش جهنگی گه وره دا پیاسه ته نها کانی پوو له زیاد بوون بوون. کاته کانی هاتنه ده ره وه ی گه لێک نا پپک و بپیه رنامه بوون، هه ر جاره ی له سه عاتی کدا ده رده که وت که به کاتی ده رچوونی پپشوو ی نه ده چوو، زۆر به وردی و لاوازی هه نگاوی هه لده هینا، زۆربه ی کات ته نووره یه کی سپی و پالتۆیه کی ره شی درێژی له به ردابوو که

بە قایشیکی پان لە کەمەرەو توند دەییەست، گەر باران بایە چەترکی نیلۆفەری کۆنی هەڵدەدا، گەر خۆش بایە دەستی دەخستە گیرفانی پالتۆکەییەو و بەهیمنی بیئەوێ سەیری کەسمان بکات دەپۆشت. بە گشتی لە هیچ شوێنێکدا نەدەووستا، هەندێ پۆژ گەر بەهاتبایە و فیکرەت گۆلدانچی خۆی پۆژنامەکانی ئەو هەفتەیی وەرئەگرتبایە، سەوسەن لە کتێبفرۆشی «شار» لایەدا و پۆژنامەکانی باوکی وەرئەگرت، لای ئەو کتێبفرۆشانەش کە لەسەر جادە کتێب دەفرۆشن کەمێک دەووستا و سەیریکی خێرای ناوێشانەکانی دەکرد، بیئەوێ دەست لە هیچ کتێبێک بدات، دواتر بە هەمان پێگا و بە هەمان پیتمی خاوە و لاواز دەگەڕایەو بۆ مائی. بەدەگەن شتیکی دەکپی و بە پێکەوت دەستی دەبرد بۆ شتیکی، بەلام سەرنجماندا بەر لەوێ هەر شتیکی بکپیت، سەرەتا دەیخاتە بەر هەناسەیی خۆی و بۆنیدەکات.

لەسەرەتای سائی نەوێدوێکدا کۆمەڵێک وێنەیی مەنسور ئەسیرین بەجۆریکی چاوەپوان نەکراو گەیشتنە شار، وێنەکان لە سنووری تورکیاوە، لە پێگای یەکیک لە گەریلاکانی پارتی کرێکارانی کوردستانەوێ دابووێ دەست شۆفێریکی خەلکی خۆشناوەتی و لەوێشەوێ گەیشتنە دەست ساقی مەحمود کە ئەوێ دەم سەختترین پۆژەکانی ژانی خۆی دەژیا. ساقی دوا ونبوونیکی دوور و درێژ پۆژێک وێنەکانی برد بۆ مائی فیکرەت گۆلدانچی. سەوسەن سەرنجیدا ساقی لەو چەند مانگەیی دوایدا لە جاران گەلیک پیرتر و ماندووتر دەنوێنیت.

ساقی کە لەگەڵ هەردوو گۆلدانچیە کەدا دانیشتن، هەستیکرد ئەرکی سەرشانی شتیکی لەو هەوالانەیی دەربارەیی گەشتە کەیی مەنسور دەیزانیت بۆ «کیژە بەستەزمانە کە» ی بگێڕێتەوێ. دوا ئەوێ جگەرەییکی داگیرساند و مژگی قوولی لیکیشا گوتی «ئەم ماوێ ژان بەجۆریک گۆپاوە، مۆف خۆی ناناسیتەوێ، بمبۆرە کە بەمشۆیە درەنگ درەنگ

دهرده که وم. حه زده که م گهر پئویست نه کات و شتیکی گرنه نه بیست، نارامی ئیوه و ژیا نی ئاسوده تان نه شیوینم. ئیوهش ده زانن که له بهاری پابوردووه مه نسور دهنگی نییه، بهر له م وینانه، دوا نامه ی ئه و به دهستم که یشتبیت ده که پیتته وه بۆ ناوه پاستی ئایاری پابوردوو. گهر ئه م وینه و نامانه نه بوونایه وهخت بوو دلم له و بیده نگیه ده که وه مهراقه وه، به لام با ئیستا دلنیا بین، پیده چیت له و کاته وه تا ئیستا سه فهره که ی گۆرانی زۆری به سه ردا هاتبیت، پاستی بلیم، من له سه ره تا وه له گه ل ئه وه دا نه بووم ئه و له ئه وروپا وه دهست به گه شته که ی بکات، دیاره پوخانی کۆمۆنیسته کان، سه فهره که ی مه نسوری شتیکی ئاسانتر و خیراتر کرد. خۆت ده زانیت له سه رده می پاشا گهر دانی و نارپکیدا، پئبواره کان ئاسانتر ده توانن سنوور ببین و ئه مدیوه و دیو بکه ن، به لام له گه ل ئه وه شدا به گشتی ولاته ئه وروپاییه کان له مه سه له ی پراوشکار و گرتنی بالنده دا یاسای سهختیان هیه ... دیاره من شته که م بیستوه، چنده پاسته نازانم ... ئا به لی، به لام واده زانم وه هایه و یاسای سهختیان هیه ... بۆیه من له سه ره تا وه دژی ئه وه بووم له ئه وروپا وه دهست پئبکات. دوا ی سالی یه که م مه نسور به ره و سه ره وه پۆیشت، به ره و ولاته زۆر سارده کانی باکوور، ههسته ده که م مه نسور پئویستی به وه هه بووه له ناو ئه و سه رما و بهسته له ک و گوشه گیریه قووله دا ته واو بیر له هه موو شتیکی بکاته وه. گهر وانه بیست، من ته فسیریکی ته واوم لا نییه، بۆ ماوه یه کی هیند دریز له و هه ریمه ساردانه مایه وه. به پئی دوا هه وال مه نسور له نه رویزه وه به که شتییه ک پوه و ئه مریکا پۆیشتوه، پاسته وخۆ به ره و یه کتیک له به نده ره کانی مه کسیک. ئه وه م پئچاکه ... ئه وه م زۆر پئچاکه که کاتیکی زۆری له باکووری ئه مریکا نه کوشتوه، هه رچه ند زانیارییه کی ئه وتۆم نییه، به لام واده زانم مرفۆ تا زیاتر به ره و باشوور بپوات، شانسی زۆرتره، وه ک بیستوه مه حه وزی ئه مه زۆن و

هه‌زیمانه‌ی ده‌رویه‌ری به‌هه‌شتی راسته‌قینه‌ی بآلنده‌ن، له‌وێ ده‌توانیت ئه‌و کاتانه‌ بگێڕیته‌وه که له‌ده‌ستی داوه. ئه‌وه‌ی مایه‌ی خوشحالییه‌ بۆ من ئه‌وه‌یه که زانیم کاتی که له‌ئمریکا دابه‌زیوه، قه‌ه‌زی چهنده‌ها بآلنده‌ی پێیوه، له‌ هه‌موو شوێنێک خۆی به‌ پسه‌پۆنکی بایۆلۆژی له‌ جیهانی بآلنده‌دا ناساندوه، که‌سێک که لێکۆلینه‌وه له‌سه‌ر په‌فتاری هه‌ندێک بآلنده‌ی کۆچهر ده‌کات، واده‌زانم له‌ زانکویه‌کی نه‌رویه‌وه جو‌ره په‌زانه‌ندییه‌کی وه‌های به‌ده‌ست خستوه، ئه‌وه ئیشه‌کانی خێراتر و باشت‌تر ده‌کهن. هیوادارم له‌ کاتی خۆیدا بگاته‌وه ئێره و هه‌موو بآلنده‌کانی پێییت ... هیوادارم».

له‌ ده‌نگی ساقیدا شتێک له‌ گومانی قوول هه‌بوو. گومانێک په‌یوه‌ندی به‌ مه‌نسوره‌وه نه‌بوو، هێنده‌ی گرێدراوی ئه‌و پۆزگاری گومانه‌ بوو که هه‌موو تێیدا ده‌ژیاين. به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو شتێکی‌شدا وینه‌کانی مه‌نسور له‌ به‌فر و سه‌رمای باکووردا، له‌ به‌نده‌ره‌ گه‌وره‌کاندا، له‌ به‌رده‌م دارستانه‌کانی سه‌نه‌ویه‌ر و پوه‌به‌ره‌ بێکۆتا‌کانی به‌فردا، دلی سه‌وسه‌نی خۆشکرد.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ نا‌کاو دیارده‌یه‌کی سه‌یر له‌ ناو ئێمه‌دا سه‌ریه‌ڵدا. له‌و ده‌مه‌دا ئه‌و خه‌وانه‌ی سه‌وسه‌ن هه‌موو شه‌ویک به‌ سێ گه‌په‌ گه‌نجه‌که‌وه ده‌بیینی، بوون به‌ خه‌ونی هه‌موومان، زۆریه‌ی خه‌لکی شاره‌که‌ ماوه‌یه‌ک هه‌مان خه‌ونمان ده‌بیینی، زۆریه‌مان سه‌رمان ده‌خسته سه‌ر سه‌رین و چاومان لێکده‌نا و ئه‌و سێ پێواره‌مان ده‌بیینی به‌ شوێنی جیاوازی جیاوازی ئه‌م جیهانه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌پۆن. سه‌یریوو، هه‌تا کۆپه‌کانی ئه‌م شاره‌ش له‌ سه‌نگه‌ره‌ دووره‌کانی بیاباندا، له‌و جێگایانه‌دا که سوپای عێراق بێه‌وده‌ خۆی کۆده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سی سوپای گه‌وره‌ی دونیادا شه‌پیکات، کاتی که شه‌وان له‌ ژێر ئاسمانی باشووردا ده‌خه‌وتن، هه‌ر خه‌ونیان به‌و سێ گه‌په‌یه‌وه ده‌بیینی که ئازادانه به‌ کۆمه‌لێک

بالنده وه زهوی ده گه پان. له سالی نه وه ددا ده ولت جیهانی دهره وهی ولاتی وهک شویتیکی ترسناک و تاریک نیگارد ده کرد که پره له دوزمن، به لام وینه ی دنیا له و خه و نانه دا شتیکی دی بوو، جیاواز له و وینه یی دیکتاتور ده یویست باوه ری پیهینین، هه موو هه ستمانکرد ئه و سئ گه نجه جیهانمان بو ده دۆزنه وه، جیهانیکی تر، جیهانیکی بیسنوور و قه شهنگ که ئیمه ته نیا له خه ودا ده توانین بیبینین.

دوو باره بوونه وهی به رده وامی ئه و خه و نه له شه وه کانی ئیمه دا سه یربوو، هه ندیک که س چند سالیکی ته و او ئه و خه و نه یان ده بینن، به لام لای که سانیکی تر خه و نیکی کاتی بوو که ماوه یه ک دهره که وت و ونده بوو. سه ره تا که س نه یده وێرا ئاشکرا دانی پیدابنیت، مسته فا هه ژاری شاعیر یه که مین که س بوو له پۆژنامه دا رایگه یاند خه و نی به سئ گه پریده وه بینیه که ده گه پین و جیهانمان بو ده دۆزنه وه، دوا ی ئه و گه لیک له شاعیران و هونه رمه ندانی دیکه هه مان راستییان دوو باره کرده وه. هیدی هیدی شه پۆلی دانپانان به جۆریک گه وره بوو، هه تا ئه وانه ش که خه و نه که یان نه ده بینن له سه ر پۆشنایی وه سفی ئه وانی دیکه دا رایانگه یاند که هه مان خه و نیان بینیه. ده بیت بلیم ئه و خه و نه و له و وه رزه دا مایه ی خوشبه ختی و هیمنییه کی گه وره ی ئیمه بوو. سالانیک دواتر که ده یان هه زار کورد کۆچیانکرد و به دنیا دا بالۆبوونه وه، که ده گه یشتنه هه ندیک ولاتی دوور، پێیان ده خسته سه ر هه ندیک خاکی نامۆ و ده چوونه سه ر هه ندیک سه ر زه مینی نه ناسراو، هه ندیکیان راده چله کین که هه ستیانه کرد پیشتر به جۆریک له جۆره کان ئه و شویتانه یان بینیه و له خه وندا به و سه رزه مینه انه دا تپه ریوون.

بۆ ئەوەی زۆر لە قسەکانی پێشوو دوورنەکەوینەو، دەمەویت بۆ ئێم
 لە ولاتی ئێمەدا هەموو پۆزگارەکانی ترس، پۆزی گەورەیی خەون و
 هەموو پۆزگارەکانی خەون، سەردەمی گەورەیی ترسن. لە ساڵی ١٩٩١
 دا کە جەنگی عێراق لەگەڵ سەرچەمی جیهاندا دەستی پێکرد، هەموو
 ترس و خەونمان بە چەشنێکی وەها بەرین تێکەڵاوکرد، دواتر بۆمان
 جیا نەکرایەو. بەلام سەوسەن ئەو پۆزانە وەک ئێمە نەزیا، زیانی
 بەردەوامی لە منداڵییەو لەگەڵ وێنەکانی جەنگدا، مایەیی ئەو بوو
 وەک ئێمە نەترسیت، کەمتەرخەمیشی بەرامبەر بە سیاسەت وایدەکرد
 نانومیدی بەو مانایەیی ئێمە تێدەگەین لای ئەو نامۆ بێت. سەوسەن لە
 ناخیدا چەند دەبویست مۆفەکان لە جەنگ دوورین، بە هەمان ئەندازە
 شتێک لە جەنگدا سەرسامیدەکرد، سیحریک بەدروستی نەیدەزانی چییە
 و نەیدەتوانی دیاریبکات. دڵنیاوو لەگەڵ پیاوانی جەنگاوەردا ناتوانیت
 بژی، بەلام جەنگ خۆی... جەنگ بە هەموو ئەو هەستە سەیرانەو
 کە دەپورۆزیت، بەو دەموچاوانەو لەسەر وێنەکان چێدەهێڵیت، بەو
 هەستە ئالۆزانەیی لە جەنگاوەراندا دروستیدەکات، بەو دوکەلە سپییە
 لەسەر زەوی بلۆیدەکاتەو، بەو گۆپانکارییە قوولانەیی لەسەر دیمەنی
 زەوی و پوخساری شارەکان و شیوازی ژیان جێدەهێڵیت، پێکرا بۆ
 سەوسەن دونیایەکی تر بوو. گەرچی سەوسەن داواکارەکانی خۆی بە

جیهاندا ناردبوو تا له جهنگ دوور بکه و نه وه، به لام خۆی له منداڵیه وه باوه پری وابوو له بهر نه وهی جهنگ هیه پێویسته ببینیت. خولیای سهوسه ن بۆ جهنگ په یوه ندی به هیچ خواستیکی شه پانییه وه نه بوو، ده توانین بلێین کچه که له منداڵیه وه له پێگای کتێبه کانه وه زۆر جهنگی گه وه گه وهی بینیبوو، به لام وینه کان وهک هه میسه دوو شتی گه وه بیان که مبوو، که وایان ده کرد زۆر جێگای متمانه ی سهوسه ن نه بن، ئه ویش دهنگ و بۆن بوون.

سالی ١٩٩١ دوا ی هه ره سه ترسناکه کانی سوپای سه دام له باشوور و پاشه کشه یان له کویت، پاپه رین هه موو ولاتی گرت وه. سهوسه ن یه کێک بوو له و کچانه ی له پاپه ریندا به شداری کرد. به لام سهوسه ن به پێچه وانه ی ئیمه وه دوا ی خه ون و ترس نه که وتبوو، به شدارییه که شی به چه ک نه بوو، به لکو سووک و ساده بیته وهی شتیکی دیاری کر او بکات له گه لماندا بوو. ئیمه جهنگا وه رانی پاپه رین، ئه و پۆژانه چاومان کرده وه کچیکی جوانمان له ته ک خۆماندا بینی که به جۆریکی سه یر سه پی هه لگه رابوو، به رده وام پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و پالتۆیه کی په شی درێژی له به رده کرد. هیچ شتیکی نه ده کرد، هیچ شتیگ ته نیا سه یر ده کردین و گوێی له فیشه که کانمان ده گرت، بۆنی باروتی تفهنگه کانمانی هه لده مژی، به لام هیچ ههستیکی ترسی تیدا نه بوو، ئیستاش هه موو سه رسامی ئه وهین، چۆن له و پۆژانه دا نه کوژرا، تاکه که سێک بوو بێ ترس به ناو گولله و ده سترپژه کاند ده پۆیشت، هه ندێ جار هاوارمان لیده کرد، تکامانده کرد له شوێنی خۆی نه جو لیت، به لام وهک ئه وهی نه بیستیت، وهک ئه وهی دهنگه کان و بۆنه کان مه ستیان کرد بیت، له هاواره کانی ئیمه بیاک بوو. له شه په کانی پۆژی یه که مدا ئیمه زۆریه ی باره گا و بنکه کانی ده ول ته مان گرت، هه ر ئه و پۆژه هه موو پۆلی سه خانه کان چه که کانیان پاده ستی شوێش گێران کرد، میلی شیا مه ده نییه کانی ده ول ته پووی تفهنگه کانیان

وهه گێپا و له گه‌ڵ پا‌په‌رپواندا كه‌وتنه‌ په‌لاماری هه‌زه‌كانی ده‌وله‌ت، پۆزی دووه‌میش زۆربه‌ی سوپا‌كانی ده‌وروبه‌ری شار چه‌كه‌كانیان فێ‌پدا و هه‌موو نه‌فسه‌ر و سه‌ربازه‌كانیان به‌دی‌لی كه‌وتنه‌ ده‌ستمان. به‌لام به‌عسیه‌ گه‌وره‌كان و پیاوانی پۆلیسی نه‌ینی و كارگێپانی ئاسایش و كارمه‌ندانی ده‌زگا‌كانی هه‌والگه‌ری هه‌موو هه‌لهاتنه‌ ناو بنكه‌ گه‌وره‌كه‌ی ئاسایشه‌وه و له‌ویدا سه‌نگه‌ری خۆیان لێ‌دا. ئه‌و جیگایه‌ شوینی خۆینا‌و‌یت‌رن شه‌په‌كانی پا‌په‌رین بوو. مه‌نگوپ شه‌وی پێش پا‌په‌رین دۆستانی خۆی كۆ‌كرده‌وه و تكای لێ‌كردن له‌ پا‌په‌ریندا له‌ چه‌قۆ زیاتر چه‌كێ‌کی تر به‌كارنه‌هێ‌نن، قسه‌كانی ئه‌و ئی‌واره‌یه‌ی مه‌نگوپ تا سالانێ‌ك دواتر له‌ خه‌یا‌ماندا بوو، ئه‌و گووتی «خوین زۆر ده‌پژێ‌ت، من له‌ دژی ئه‌و نیم كه‌ هه‌موو به‌شداری په‌لاماره‌كان بین، خودا ده‌زانێ‌ت یوسف كه‌ویاری گه‌وره‌ له‌ چهند شه‌پدا به‌شداربووه‌، له‌ شه‌ست و چه‌فتا‌كاندا كورد شه‌پێ‌کی گه‌وره‌ی نه‌كردوه‌، كه‌ویاری تێ‌دا نه‌بووی‌ت. به‌لام ئامۆ‌زگاری من ئه‌وه‌یه‌ له‌ چه‌قۆ زیاتر چه‌كێ‌کی تر به‌كارمه‌هێ‌نن، مه‌سه‌له‌كه‌ په‌یوه‌ندی به‌ نه‌رێ‌تی ئێ‌مه و ئه‌خلاقی دێ‌رینه‌ی ئێ‌مه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ شه‌پدا، كه‌ویاری په‌حمه‌تی تا مرد هه‌ر چه‌کی سه‌پی پێ‌بوو... دوزمن ئه‌وه‌ندی به‌ چه‌قۆ‌كه‌ی كه‌ویار سه‌غله‌ت بوو، به‌ گولله‌ و باروتی تۆ‌پخانه‌كانی شو‌پش سه‌غله‌ت نه‌بوو... چونكه‌ به‌ می‌ژووی هه‌موو شو‌پشی ئه‌یلول، پارچه‌ی گولله‌ تۆ‌پێ‌کی ئێ‌مه‌ راسته‌وخۆ نه‌گه‌یشه‌ قوونی دوزمن».

قسه‌كانی مه‌نگوپ بۆ ژماره‌یه‌ك له‌ هاو‌پێ‌ نزیکه‌كانیشی قه‌بو‌ول نه‌بوو، هه‌ندێ‌کیان راسته‌وخۆ ده‌نگیان به‌رز نه‌كردوه‌وه‌، به‌لام قه‌پۆز جو‌ق‌لی و مچۆی ئه‌خته‌رخان و مه‌ریوانی مه‌مه‌ و هه‌ندائێ‌کی تر به‌ حورمه‌ته‌وه‌ به‌ مه‌نگوپیان گووت كه‌ شه‌په‌كانی داها‌توو سه‌خت ده‌بی‌ت و به‌بێ‌ چه‌كێ‌کی راسته‌قی‌نه‌ كه‌س نا‌توانێ‌ت ژیا‌نی بخاته‌ به‌ر مه‌ترسی وه‌ها گه‌وره‌وه‌. پۆزی داها‌توو مه‌نگوپ خۆی نه‌بی‌ت، هه‌موو تێ‌په‌كه‌ی چوارده‌وری

به چه کی قورسه وه هاتنه ناو پیزی پاپه پینه وه. له گه ل ئه وه شدا مه نگوپ به چه قۆکه ی ده سستییه وه ئازاییه تیییه کی بپۆینه ی نیشاندا، له زۆر شویندا یه که مین کهس بوو پیش تفه نگداره کان ده کهوت و خۆی به ناو ناگر و دوکه له کانددا ده گرد. هه ره له پۆژی یه که میسه وه هاو پێکانی مه نگوپ به جۆریکی به ریا لۆ له تالانکارییه گه وره کانی شاردا به شداربوون، گه لێک مه خزنی گه وره یان تالانکرد، له چه ندین شوینی تاییه تیدا که لوپه لی فره ودرکراویان هه شاردا. تالانییه کان هه موو شتیکی گرتیه وه، له تالانکردنی کارگه کان و ماشین و شته گرانبه هاکانی ناو ده زگاکانی ده ولته وه بیه گره تا تالانکردنی ئالتون و پارهی ماله به عسییه کۆنه کان. پاسته که سمان مه نگوپمان له جۆره کاریکی وه هادا نه بینی، به لام که سیشمان باوه رمان نه کرد که خۆی له هه موو ئه و کارانه بیتاگابیت.

له پۆژی دووه مدا، له کاتی گرتنی یه کییک له پێکخواوه کانی حیزبی ده سه لاتداردا، مه نگوپ بۆ یه که مجار سه وسه ن گولدانچی له ده ره وه بینی، مه نگوپ له ناو دوکه ل و ته م و بۆنی باروتدا کللوه که ی بۆ سه وسه ن داگرت و گووتی «سه وسه ن خان پیزی زۆرم قه بوول بکه، به لام خانم به قه بری هه رچی ئه ولیایه، ئیره شوینیکی باش نییه بۆ ئیه وه، بزانه ته قه که ره کان له ترسدا ناتوانن نیشانه بگره وه، زۆریه یان له ترسدا ده ستیان له قوونیان زیاتر ده له رزیت، گه ر شتیکت لیبیت هه سه ره تیکی گه وره ده چپته دلمان. له به ره وه پوخسه تم پێیده و ئه و شه ره فه به بچوکی خۆت بیه خشه تا مالی خۆتان به پێتان بکه م و تا ده تگه ینه وه ده ست باوکی به پێرتان له گه لاتاندا بم».

ئه و کاته ی مه نگوپ وایده گووت، ده نگی ده سه ترپژه کان به جۆری به رزیوون هه ستمان کرد سه وسه ن گوئی له ده نگی مه نگوپ نییه. به لام گویمان لیبو سه وسه ن به ده نگیکی گه رم که گه لێک له ده نگی لاواز و بیتینی خۆی جودابوو، وه لامیدایه وه و گووتی که هه موو شتیکی باشه و هه

مەترسییەکی نێیە و نایەوێت بگەرێتەووە بۆ مائێ و دەیهوێت تا کۆتایی
دیمەنەکان ببینێت. دواتریش بینیمان بە خێزایی لە مەنگوڕ دوورکەوتەووە
کە لە ناو هەوای شێداری ئێو بەیانییەدا تا لە چاوە ونبوو کۆلۆهکی
بۆ داگرێبوو و سەیریدەکرد.

مەنگوڕ سەلەهای سەل ئێو دیمەنەکی سەوسەنی لە بیرنەکرد، بەردەوام
بە شێوێکی جۆراوجۆر بۆ ئێمەی دەگێڕایەووە، شانازییەکی بۆینەشی
بەووە دەکرد کە ژنێکی وا ئازا لە نزیکەووە دەناسێت .

لە نیوێپۆی پۆژی دووھەدا شەپی پاستەقینە لە چوارەدووری بینای
گەورە ئاسایش دەستی پێکرد، ئێو شوینە وەک قەلای گەورە
بەعسییەکان تەماشادەکرا. بیناکە خانووییەکی زەبەلاح و ناشیرین و
ترسناک بوو، دەیان پاپەو و ژێرزەمێن و ژووری گەورە ئێشکەنجی
تێدابوو، هەر کەس بە دیلی بچووبایەتە ئێو بینایەووە وەک خۆی
نەدەهاتەووە دەری، یەکیەک بوو لە جیگا هەر ترسناکەکانی ئێشکەنجە
کە جەلادی گەلیک لێزان و بێرەحم، بە موچەی گەلیک زۆر ئیشیان
تێدادهکرد. پاشەکشیی هەموو بەعسییەکان بۆ ناو ئەم بینایە هەلەیهکی
کوشندەبوو کە کاری گەمارۆدانایانی زۆر ئاسانکرد، سەرەتا شەپەکان
زۆر قورس نەبوون، ئەوانەکی لە ناووە دەجەنگین هێشتا هیوایان
بەوەبوو لەدەرەوێ شارەووە هێزیان بۆییت، شوێشگێژان و پاپەریوانیش
چاوەروانی دابەزینی پارێزناکەکانی شاخیان دەکرد، بەلام بەعسییەکان لە
سەرتاسەری ولاتدا وەها شکست و شپێزە بوون کەسیان نەیان دەتوانی
فریای ئەوی دیکەیان بکەوێت. لەبەرئەووە پێتمی شەپەکان سەعات دوا
سەعات قورستر دەبوو. ئێمە بیناکەمان لە هەر چوارلۆه گەمارۆدا،
سەوسەن لە سەعاتی یەکەمەووە لەگەڵماندا بوو، لەو شەپانەدا بۆ
یەکەمجار قەلەندەر ئاموون و کوپەگەلیکی دیکە ئاموونیمان بینی لە
تەنیشتمانەووە شەپیان دەکرد. سەوسەن شەوان گەلیک درەنگ دەگەراییەووە

بۆ مآلئ، هاواره كانى باوكى و پارانه وه كانى پرۆشه و ئامۆژگارىيه كانى دكتور ره فعهت سوودىكيان نه بوو، كچه كه له ناو خومارى شه پدا ده ژيا. هه موو شه ويك كه ده گه پايه وه به ئاويكى سارد خوى دهشت و بيته وهى قزى وشكباته وه، به ته پى ده چووه ناو جيگاكه وه و به دهم هه لئه رزينه وه سه يرى نه لبومى ده ستگيرانه دووره كانى ده كرد. ده بيت بلئم نه و چند پۆژه ي له گه لماندا بوو هه ميشه هيمن و بيده نگ بوو، وه ك يه كيك سه يرى ويته يه ك بكات، سه يرى هه موو شته كانى ده كرد.

دواى چند پۆژيک و ده يان سه عات شه پى قورس، نه و به عسيانه ي له ناوه وه گه مارۆد رابوون، هه ره سيانه يئا، ئيمه جه نگاوه رانى راپه رين، هه موو ده روازه كانمان گرت، موشه ك و نارنجۆكه ده ستيه كانمان له چندين شوپنى ناو قه لآكه دا ئاگرى گه وره ي دروست كرديبوو، له يه ك كاتدا نوسينگه كانى سه ره وه و به شيكى زۆرى قاته كانى خواره وه ده سووتان، له په نجه ره بچوكه كانى سه ر ژييزه مينه كه وه دوكه ليكى ره ش ده هاته ده ريئ، ئاگره كه ي ناوه وه به عسيه كانى ناچار كرد يان له ژووره وه بسووتين يان بيته ده ريئ و خويان راده ستى ئيمه بكن. وابوو له به رده م هه ردوو ده رگا سه ره كيه كه ي نه و بيينا ترسناكه دا گه وره ترين قه سابخانه ي ميژووى شاره كه مان پوويدا. دووسه د سآلى راپورديوى ميژووى شاره كه شه و پۆژى وه هاى به خۆيه وه نه بينيبوو. هه موو به عسيه كانمان له ويڊا كوشت، هيته ده ي له ناو ئاگر و دوكه له كه رايانده كرد و ده كه وتنه ده ست ئيمه، به چه قۆ ياخود گولله يان به رد ده مانكوشتن. كه س تا نه مپۆ ژماره ي كوژراوه كان نازانيت، به وه دا له يه ككاتدا له چندين ده روازه و ده رگاوه كوشتار به رده وام بوو، به وه دا هه نديك له لاشه كان دهم و ده ست پهت ده خرايه ده ست و قاچيان و به جاده كاندا راده كيشران، زانيني ژماره ي راسته قينه ي كوژراوه كان نه ستم بوو. ده بيت بلئم ژماره يه كى نۆر له كوړانى شار بۆ يه كه مجار له و كوشتاره وه فيرى شه

و پیاوکوشتن بوون. ئەو کوشتارە بۆ کوپانی دەورووبەری مەنگوڕیش
 یەکەمین قوتابخانە بوو، تا ئەو کاتە زۆربەیەکیان چەقۆوەشیانی ئاسایی
 بوون و ئەزموونیکی راستەقینەیان لەگەڵ کوشتندا نەبوو، کەسیان پێشتر
 پۆژی واخوێناوی نەژیابوو. بەلام قپانی بەعسییەکان پووداویکی گەرەبوو،
 بە ترس و خەونیکی زۆر بارکراوو، هەتا هەندیک شاعیر و ھونەرمەند
 و ئەکتەرانیشت، وەک ئەوەی بەشداری لە شانۆگەرییەکی گەرەدا بکەن
 تێیدا بەشداریبوون... توپەییەکی بە جۆریک گەرەبوو، کەسی نەدەبوارد...
 ترس و خەون ھەموومانە بەجۆریکی سەیر بۆ پێشەو پادەنا. قەلەندەر
 ئاموون لەوانەبوو کە لەدەرگای پشەو خۆیان بە قەلای بەعسییەکاندا
 کرد بۆ ئەوەی بیناکە ژووراو ژوور لە ناووە پاكبکەنەو و خۆیان
 بگەیننە زیندانەکان و ئازادیانکەن. مەنگوڕ کەسی نەکوشت، بە خۆی
 و چەقۆکەییەو لەسەر دیواری دەرەوێ بنکە کە دانیشتبوو و بە ھێمنی
 سەیری ھەموو دیمەنەکی دەکرد، سەرەتا ھەولیدا منداڵان و ژنان لە
 سەیرکردنی کوشتارە کە دووریخاتەو، بەلام سوودی نەبوو. دەیان منداڵ
 و ژن لە حەوشی بنکە ئاسایشدا کۆبوو بوونەو بۆ ئەوەی لە نزیکەو
 تەماشابکەن.

لەو ساتەدا مەنگوڕ دەیزانی سەردەمێک بەرەو کوتایی دەپوات و
 سەردەمێکی نوێ دەست پێدەکات، ئەو دوا شەپ بوو بتوانیت وەک
 چەقۆکێشیک لە نزیکەو ببینییت، ئەو ساتی ئاودیو بوونی تەواوەتی
 خۆری چەقۆکێشان بوو کە لە میژبوو بەرەو ئاوبوون دەپۆیشت. مەنگوڕ
 تاکە کەسێک بوو لە گەرەمی ئەو توپەییە بێسنوورەدا ھۆشی ئەوەی
 ھەبوو بۆی «ئەمجۆرە کوشتارە راست نییە»، بەلام لەو زیاتر ھیچی
 دی نەگوت. لەو ساتەدا لای ئێمە وەک پیاویکی زۆر ئازا دەرکەوت،
 کە تەنیا دواي برپا نەگۆرەکانی خۆی دەکەوێت. شیوەی دانیشتن و
 سەیرکردنەکی ئەوەی تێدا بوو کە دەیەوێت جۆرە ویتەییەکی لەو

چه شنه بۆ هه تاهه تايه له خه ياللى ئيمه دا جيبه ياليت.

سه وسه له پىزى پيشه وهى ته ماشا كه راندا بوو، له گه ل هاتنه دهره وهى هه ر به عسييه ك و له گه ل هه ر كوشتنى كدا ئيمه سه يرى ده مو چاوى نه ومان ده كرد كه گه ليك سارد ده ينواند، ئيمه هه موو چه پله مان ليده دا، خو شحال بووين، له سه ر لاشه كان سه مامانده كرد، به لام كه سمان نه مانتوانى شتى كى تاييه ت له سه ر پوخسارى ئه ودا بخوينيه وه، هه ندئ جار وامان هه ستده كرد شتى ك له ناوه وه توند به رى هه ناسه ي ده گرئت، به لام وانه بوو... هيدى هيدى سه رنجماندا و بينيمان، سه وسه ن بۆنى هه موو ديمه نه كه ده كات... ته نيا گوينه گرئت و بۆنده كات.

له ئيواره دا شته كان گه ليك تاريك و ترسناك ده ياننواند، سه ده ها لاشه به ته بارى گه وره گه وره له سه ر يه ك كه له كه كرابوون، زۆربه ي لاشه كان به به رد و ليدان و پياكي شان به جوړي ك شيويتنرابوون به ده گمه ن كه سيك بيتوانيبايه يه كيكيان بناسي ته وه، له هه ندك په نجه ره ي بينا كه وه، هيشتا دو كه ل و بۆنى بۆكوپوز و سووتانى گوشتى مرؤف به رزده بووه وه. تيبكى بچوك له ئيمه چووينه ژووره وه و يه كه يه كه هه موو ژووره كان گه راي ن. له ناوه وه سه دان لاشه ي سووتاومان بينى، سه رنجماندا به عسييه كان له هه ندك ژوورى تاييه تيدا كۆبوونه ته وه و دواتر ئاگر بوارى نه داو ن بينه دهرئ و دو كه ل خنكاندونى و هيدى هيدى كله كان گه يشتۆته سه ريان و بوونه ته په ژووى ته واو. چه ندك له ناو لاشه كاندا گه راي ن يه ك زيندوومان نه دۆزيبه وه، به لام له جيگايه كدا لاشه ي به رپۆه به رى ئاسايش و پاريزگارى شارمان ناسيبه وه، هه ردووكيان له ته نيشته يه كه وه مرده بوون. له زيندانه كاندا هه ندك له گيراوه كان، له وانه ي ده بايه ئازاديان بكه ين سووتا بوون، له ويادا ته رمى جه لاده كان و قوريانييه كان تيكه لاوى يه كترى بوو بوون، پيست و گوشته كه يان له ناويه كدا توابووه وه، ئه وه بۆ ئيمه ديمه نيكي زۆر غه مباربوو كه نه مانه ده توانى ئاسان جه لاده كان

قوربانیه‌کان له یه‌کتر جیا‌به‌که‌ینه‌وه . له هه‌ندی‌ک شوینی تردا سه‌رنج‌ماندا
 نه‌وانه‌ی ده‌ستی‌ان چووبووه خۆیان و نه‌یانویستبوو بکه‌ونه ده‌ست
 شوپش‌گێڕه‌کان، خۆیان کوشتبوو، شیوه‌ی گرتنیان بۆ ده‌مانچه و شوینی
 گولله‌که له‌سه‌ریاندا نیشانه‌ی ئاشکراو پوونی خۆکوژی بوو. له‌پاستیدا
 تا ئیستا که‌س به‌دروستی نازانی‌ت چی له‌ ناوه‌وه پویداوه، چۆن شته‌کان
 سه‌عات دای سه‌عات چوونه‌ته پێش، نه‌وانه‌ی له‌ ناوه‌وه بوون چۆن
 بیریان‌کردۆته‌وه، چیان کردوه، چ هه‌ولێک له‌ خه‌یالیاندا‌بووه، هه‌ستی‌ان به
 چ ئازار و چ په‌شیمانیه‌ک کردوه، نه‌وانه هه‌مووی تا هه‌تا‌هه‌تایه نادیار
 و نه‌ینی ده‌می‌ننه‌وه، چونکه ئێمه له‌گه‌رمه‌ی هه‌لچوون و توپه‌بییدا هه‌تا
 یه‌ک که‌سیشمان له‌ دانیش‌توانی قه‌لا تاریکه‌که به‌ زیندوویی نه‌ه‌ی‌شته‌وه
 تا چیرۆکه‌کانمان له‌دیدى نه‌وانه‌وه بۆ بگێڕێته‌وه که له‌ ناوه‌وه تیا زیان.
 هه‌موو ژووره‌کان و پێگا‌کان و سه‌ردابه‌کانمان پشکنی، نه‌با هه‌ندی‌ک له
 به‌عسییه‌کان به‌ ئومیدی ده‌ریازبوون له‌ که‌لتێنێک یان ژوورێکی نه‌ه‌ینیدا
 خۆیان هه‌شاردا‌بێت، به‌لام هه‌چمان نه‌دۆزییه‌وه . که‌ شه‌و دا‌هات تاریکیه‌کی
 سه‌نگین و ترسناک بالی به‌سه‌ر دونه‌یادا گرت، ته‌نیا به‌ کۆمه‌کی لایته
 ده‌ستییه‌کان له‌ ژێر زه‌مینى پێچاو‌پێچ و له‌ زوڵمه‌تى سه‌نگینی ناو
 ژووره سووتاوه‌کان هاتینه‌ده‌ری. له‌ده‌ره‌وه شه‌ویکی قورس نیشتبوووه سه‌ر
 زه‌وی، جگه له‌ مه‌یته بێده‌نگه‌کانیش که‌س له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا نه‌ما‌بوو،
 بیناکه له‌ تاریکیدا دیمه‌نیکی وه‌ها ترسناکی هه‌بوو، هه‌ل‌وێکی وه‌ها
 سه‌یری لێهه‌لده‌ستا مرۆف سامی له‌سه‌یرکردنی ده‌کرد. بێده‌نگیه‌کی
 ترسناک هه‌موو شتیکی دا‌گرت‌بوو... ئێمه له‌ ناو لاشه‌کاندا وه‌ستاین و
 بیرمان لای نه‌وه بوو : ئاخۆ له‌ چ سالیکی دی و له‌ چ پۆزگاریکی دیکه‌دا
 جوړه شه‌ویکی دیکه‌ی وه‌ک نه‌مشه‌وه دووباره‌ده‌بێته‌وه ؟

شەو درەنگ زانیمان کە سەوسەن خان دیارنییە . لەدوای کەوتنی تاریکییەو، فیکرەت گۆلدانچی و پرۆشە بەسەبریکی زۆرەو چاوەپوانیانکرد، ئەو کات پرۆشە لەگەڵ دکتۆری مێردیدا پێکەو لەمالی گۆلدانچی بوون، هەموو چاوەپوانی پێشەاتی ترسناکمان دەکرد، لە سامی ئەویدا دەژیاین بەعسییەکان شارەکه مان بە گازی کوشندە و چەکی دیکە بۆردومانیکەن . ئەو شەو کە سەوسەن تاسەعاتی هەشت نەهاتەو، گۆلدانچی دلی کەوتە مەترسییەو . تا سەعات نۆش ئومیدی ئەوێان هەبوو بگەرێتەو، هەموو لە پۆزانی پابوردوودا سەرنجی ئەو دۆخە نااسایی و تازەیی سەوسەنیان دابوو، وەک ئەوێبوو کوشتارەکانی ناو شار کچەکی لە پابوردووییەکی بێدەنگ ئازادکردبێت، وەک ئەوێ یەکەمجاربێت جیهان لە پوخسارە پاستەقینەکیدا ببینێت . فیکرەت گۆلدانچی گەرچی دلی بێئەندازە دەترسا، گەرچی زۆر هاواری بێهودە لەسەوسەن دەکرد، بەلام دلی بەوێ خۆشیوو، کە سەوسەنی دەبینی لە کتێبخانەکی دێتەدەری و ئەو بۆنە پاستەقینەیی ژیان هەڵدەمژێت کە لەسەر شەقام و کۆچەکانی ولاتدا هەن، بەبەرپای ئەو کێژە کە لەو کتێبخانەیدا هەستیکی بۆ حەقیقەت نەماوو .

کاتژمێری نۆ فیکرەت گۆلدانچی و دکتۆر بە دوودلی و بێئارامییەکی کەم وێنەو کەوتنە خۆیان بۆ ئەوێ بە هەموو لایەکدا بپۆن و بکەون .

سۆراغی سەوسەن. ماشینەکە ی دکتۆر بانزینیکی کەمی تێدابوو، دەبایە وریایانە بەکاربیهێتن، بەتایبەت لە ھەموو شاردا بانزین بەرھە کەمی دەپۆشیشت و پەیداکردنی لەجۆرە شەوێکی وەھادا سەخت بوو. سەرھەتا چەند مائە ناسیاویکی نزیک چوون، لەو جیگایانە بیستیان سەوسەن تا دەمەو عەسریکی درەنگ لەگەڵ خەلکیکی زۆری تردا لە سەیری کوشتارە گەرەکە ی بنگە ی سەرەکی ئاسایش بوو، ھەمووش گووتیان کە سەوسەن لەگەڵ بیئەرەکانی دیدا جیگاکی چۆلکردووە و ئیستاش ئێو ناوێ لە تەبارێ لاشە بەولایە ھێچی دیکە ی لێ نییە. دکتۆر و فیکرەت گۆلدانچی چەندین مائە ناسیاویان کرد، لە پێگای خۆیاندا سەریان لە ھەندێ لە ئاموونییەکان و ساقی مەحمودیش دا، بەلکو لە گەراندای کۆمەکیان بکەن. ھێند گەرەکان کە ئیدی ماشینەکەیان لە جیگایە کدا پەکیکەوت، دواتر بەیەکیک لە تاکسییە پراگوزەرەکانی شەو ھەموو ناسیاوێ نزیک و دوورەکانی دی و ھەموو خەستەخانەکانیان بەسەرکردووە، بەلام سوودی نەبوو. لە پاستیدا کەس نەیدەزانی سەوسەن چی لێھاتوو .

لە نیووەشەودا ژمارە ی ئێوانە ی بەدوای سەوسەندا کۆلانە و کۆلان دەگەرەکان، شەقامەکانی دەرەوێ شاریان بۆ دەپشکنی لەسەد کەس زیاتر بوون، لە مەیتخانەکان سەیری مەیتی ھەموو کوژراوە مەدەنییەکانیان کرد، لە خەستەخانەکانیشدا سەیری بریندار و بیھۆش و مردووە بیئاوێکانیان کرد، بەلام لە سەوسەن خەبەرێک نەبوو.

قەلەندەر ئاموون پالێوانی پاستەقینە ی ئێو شەو بوو، لەساعات یەکی شەودا دوای ئێوێ ھەموو لە گەرەکان ماندوو بوویوین، قەلەندەر بەتەنیا گەراییوێ بۆ بینا سووتاوێکە ی ئاسایش، کە بۆنی خوین و مردن لە ھەموو گۆشە و کەلێنێکی دەھات. سەدان لاشە لە گۆرەپانە کدا کەوتبوون، قەلەندەر سەیری لێھات کە مردووەکان بەو ئەندازە یە بێدەنگن، پێشتر بیری لە بێدەنگی مردووەکان نەکردبوو، سوپێکی

گه وهری به دهووری حهوشی بنکه که دا خوارد، به لایته که ی دهستی سهیری ده موچاروی هه ندیک له لاشهکانی کرد، شیوهی کرانه وهی ده میان و ده په پرنی چاویان و خواربوونه وهی ملیان گه لیک سهیریوو، قه لندهر پیشتەر مردووی له و جۆره ی نه بینیبوو، شیوهی خۆبه دهسته وه دانیان بۆ مردن راپیچله کاند، ههستی کرد له میژه مردوون... هیچیان به وه نه ده چوو که کهسانیک بن دویتن شه و یان پیش چهند سهعاتیک له وه و بهر زیندوو بووین. به لام قه لندهر ههستی به ترسیکی تایبه تی نه کرد، شه وهی که ناترسیت له دل وه ترساندی... له مندالییه وه ده زانیت که نیشانه یه کی باش نییه مرۆف له مردوو نه ترسیت، هه موو زیندوو یه ک ده بیت له مردوو هکان بترسیت، ده بیت لییان بترسیت تا له زیندویتی خۆی دلنیا بیت. شه وهی به ته نیا له م تاریکیه کوشنده یه دا و له م حه وشه سارده دا و له ناو شه هه موو لاشه یه دا وه ستاوه، ههستیکی بیتنه ندازه ناخۆشی تیا دروست کرد، به لام ههستی کرد شتیک به ره و ناو بیناکه ی راده کیشتیت، له وئی بۆنی سووتانی لاشه کان تیژتر و تاریکیه که چتر بوو، هه ندیک له ژووره کان ته نیا لاشه یه ک یان دووانیان تیدا بوو، له هه ندی ژووری تر دا، مه یته کان له سه ر یه ک که له که بوو بوون. قاتی خواره وه جگه له خۆله میشتیکی نه رم و پارچه شوشه ی شکاو و میز و کورسی و دۆلابی سووتا و هیچی دیکه ی تیدا نه بوو، له هه ندی جیگادا هیشتا له ژیر خۆله میشه که وه گرپکی کز ده سووتا. که چوو قاتی سه ره وه ههستی کرد هیدی هیدی خه ریکه باران ده باریت... له په نجه ره گه و ره کانه وه سهیری شه و دیمه نه تاریکه ی شاری کرد، دلنیا بوو پۆزانی پیشوو به عسییه کان له وپوه سهیری دونیا یان کردوه. بهر له وهی بنکه که به جیهیلایت له پشت وه دابه زی بۆ ژیر زه مینه که. ژیر زه مینه که لاشه ی زۆرتری تیدا بوو، ئاشکرا ئاگرکی سامناک و دۆزه خیکی گه و ره له وئی بهرپا بوو بوو، هه ندیک له مردوو هکان ته نیا ئیسکه په شه کانیا ن مابوو.

قەلەندەر ھەستیکرد بۆنی مردن لەوێ لە ھەر جیگایەکی دیکە چپترە .
 قەلەندەر بە ھێمنی بە لایتەکی دەستیەو، تا ئوسەری پارەوکان
 رویشت، بێدەنگییەکی کوشندە سەرور بوو . لەسەرەخۆ و ئارام بە
 ھەنگاوی بچوک بچوک بە لای ژوروکاندا دەرویشت، یەکە یەکە سەیری
 ھەموو کونج و کەلێنەکانی دەکرد . تادواجار لە یەکێک لە ژوروکاندا لە
 ناوھەراستی دەیان لاشەی سووتاویدا سەوسەنی بە پاکشاوی بینییەو، بە
 ھێمنی و بێجۆلە وەک مردووەکان کەوتبوو، سەرەتا تەنیا گوێی لەدەنگی
 ھەناسەی بوو، دەنگێکی بچوک و مشەییکی لەسەرەخۆ . قەلەندەر
 بەترسێکەو لایتەکی وەرگێرا و بە دەنگێکی نوساو و نیمچە خنکاووە
 گووتی «خودای گەرە، سەوسەن خان... ھەموو شار بەدوای تۆدا
 دەگەرێت... ھەموو شار... تۆ چی دەکەیت لێرەدا... چی دەکەیت» .
 ئو بەبێئەوێ ھەستیت بە ھەمان دەنگی لاوازی خۆی، بەو دەنگی لە
 ساتە ھەرە سادە و ئاساییەکانی ژیاویدا قسەی پێدەکرد گووتی «گوێ
 لە مردووەکان دەگرم... گوێ لە مردووەکان دەگرم، بۆنی مردووەکان
 دەگرم، قەلەندەر ئاغا بۆنیاندەگرم» . قەلەندەر بەدەنگێکی شپۆزەو گووتی
 «دۆلیابووم لێرەدا دەتۆزەو... دۆلیابووم دەتەوێت بۆنی مردووەکان
 بکەیت . سەوسەن خان وەختێکی زۆر خراپت ھەلبژاردو، ھەموو شار
 بە دوای تۆدا دەگەرێت... ئاھا خوا، بەلام سەوسەن خان... سەوسەن
 خان ھەست بەچی دەکەیت؟» . سەوسەن خۆی پاستکردووە و بە ھێمنی
 گووتی «بەھیچ قەلەندەر ئاغا... ھیچ . ھەستم بە ھیچ نەکرد، بۆنیان
 وەک بۆنی خەلکی ئەم شارە وایە، وەک بۆنی من و تۆ وایە» . قەلەندەر
 بێئەوێ بزانیی بۆ ئەو پرسیارە کردو، گووتی «بەلام سەوسەن خان
 دەستم بەدەرێ، دەستم بەدەرێ، بێناکە لە ھەموو لایەکەو سووتاو،
 تێدەگەیت مەترسی ئەوێ ھەیە بپوخت... بەپاستی بپوخت، باش
 نییە لێرەدا بمێنیتەو» . سەوسەن دەستی خۆی دایە دەست قەلەندەر

ناموون و گووتی «من هه موو شتیکم بینی، قه لندهر ئاغا هه موو شتیکم بینی». قه لندهر به سه رسامیه وه گووتی «خانم چیت بینی؟». سه وسه ن به هیمنی به رزیووه وه و بیته وه ی وه لامیبداته وه، دهستی گرت به چاوییه وه تا تیشکی لایته که کویری نه کات و گووتی «قه لندهر ئاغا درهنگه ... وانیه، زۆر درهنگه، ئیستا گولدانچی مهراق دهخوات، له من زیاتر که سی نییه، ده لیم بابڕۆینه وه بۆ مالن». قه لندهر گووتی «گولدانچی له ئیواره وه به دواتا ده گه پیت ... له ئیواره وه مال به مال به دواتا ده گه پیت». ناموون دهستی گرت و به رزیکرده وه، ههستیکرد سه وسه ن گولدانچی بۆنی مردووه کانی لیدیت، سه وسه نیش ته ماشایه کی سیبهره گه وره که ی قه لندهری کرد و ههستیکرد نه ویش بۆنی مردووه کانی لیدیت.

کەس فریا نە کەوت سەر زەنشتی سەوسەن بکات، ئەو شەو بە
 نەخۆشی گەپایەوێ مالتێ، کە گۆلدانچی و پڕۆشە بینیان بە جۆرێک
 بێهێز و کەم تین بوو، وایان هەستکرد ئاگای لە خۆی نییه و گۆیی لە
 هیچ تێبینی و ئامۆزگارییه کیش ناییت. تا کەوتنی خۆر چەند جارێک
 لە سەر یەک پشایەوێ، تاییه کی بەهێز دایگرت و عاره قی دەردەدا، لە
 بێهۆشی نزیک دەبوو و دەگەپایەوێ، لەرزێکی توند دەیگرت و بەدوایدا
 خاودەبوو و ئەو دۆخە ماوێه کی زۆر درێژی خایەند، چەند مانگیکی
 دووردریژ، لەو چەند مانگەدا هەندێ جار ناچاربوون بەشیوێ دەستکرد
 خواردنی لە پێگای دەماروێ بەدەنێ. دیارە لەو ماوێه دا بۆ ماوێ
 کورت ئارامی تێدەگەپا، بەلام هەموو هیوربوونەوێه ک داکەوتنیکی کتوپر
 و توندی بەدوادا دەهات. ناچار بۆ ئەوێ لە دۆنیای گەورە خۆی
 دانەبڕیت، قەرەوێڵە و جێگای خەوێه کیان بۆ بردە قاتی سەر وێ بۆ
 ناو کتێبخانە کە. ماوێ نەخۆشییه کێ سەوسەن سەردەمی گۆرانیکاری
 سیاسی گەرەبوون، لە دواي هاتنەدەر وێ لەو سەردابە تاریکێ
 پڕبوو لە مەیتەکانی پاپەپین، ئارەزووییەکی نەماپوو وەک جاران گۆی
 لە هەوالەکان بگرت. فیکرەت گۆلدانچی نەخۆشی کچەکی وەک جۆرە
 مانگرتنێک دژ بە دۆنیا وەرگرت، بۆنی ژیان، بۆنی جەنگ، بۆنی مردن،
 پێکرا ئارەزووییەکی ئەوتۆیان تیا دروست نەکرد لە سەر ناسینی دۆنیای

پاستەقىنە بەردەوام بىتت. لەو دەمەدا تاكە دآئىيى و نەوازىشى ئەو پۇژاننىك بوو كە ئارىيان جەودەت بۆيەى پەيدادەكرد و دەهات لەسەر دىوارەكانى كىتىخانەكە وىنەى نوئ و گەورەى بۆ نىگاردەكرد، ئەو لەسەر قەرەوئەكەى خۆى دادەنىشت و ئارىيان بە هىمنى نىگارى دەكىشا، ئەوەى بە بىدەنگى سەيرى جولە و فلچەدانان و پەنگرتنەوەكانى ئارىيانى دەكرد، ئارامىيەكى دەرونى قوولسى پىدەبەخشى. لەنىوان ئەو و ئارىياندا بىدەنگىيەكى گەورە بەرقەرار بوو، ئەو هىدى هىدى وەك نىگاركىش وازى لەكردنەوەى پىشانگا و دروستكردنى تابلۆى دىكە دەهتتا بۆ ئەوەى تەواو خۆى بۆ ئەم نىگارنە تەرخانبكات. سەوسەن تاكە بىنەرى پاستەقىنەى ئەوبوو، بەلام هەستىدەكرد لە هەر بىنەرىكى دىكەى جىهان قوولتەر و وردتەر دەچىتە ناو تابلۇكانەو، پتەر لە ناوياندا وندەبىت، زىاتر دەتوانىت بەناوياندا بىروات، زىاتر لەزەتيان لىدەبىنىت... زۆر كەم قسەيان لەگەل يەكدا دەگۆرپىەو، هەندى جار بە هىمنى چايەكيان پىكەو دەخواردەو، هەندى جارىش لەسەر پەنگ و پلەى تۆنەكان قسەيان دەكرد، گەر سەوسەن زۆر ئارەزووى هەبايە و كراوہبايە، كەمىك لەسەر ژيانى شار و هەندىك كىتب و نەخۆشىيەكەى خۆشى قسەياندەكرد.

بەهار و هاوینى سالى ۱۹۹۱ گرىگترىن سەردەمى ژيانى ئىمەبوون، لەوسەردەمەدا گۆرپانكارى گەورە پىوياندا، لە كۆتايى هاوینى ئەو سالىدا هىزەكانى سەدام حوسەين دواى چەند شەپكى گەورەى سەر جادە و كۆلان، بۆ هەتاھەتايە شارەكەمانيان بەجەپىشت و سەردەمىكى تر لە مېژووى ئىمەدا دەستى پىكرد، حىزبە كوردىيەكان كە تائەوكات چەكيان بەدەستەو بوو، لە چىاكان دابەزىن و ئەو حوكمپانىيەيان دامەزراند كە ئەمىرۆ بەرقەرارە. ئەو گەورەترىن سەركەوتنىك بوو كورد لەدواى پوخانى ئىمارەتى بابانەو بەدەستى بېنىت. ئەو كات كە دور حىزبە گەورەكەى ولات يەكىتى نىشتىمانى و پارتى دىموكرات دابەزىنە

شارەکانەوێ وەک چەژنیکی گەورە وەهابوو، بەلام خودی دوو حیزبەکە بە میژووبیەکی تاریک و پڕ ناکۆکییەوێ هاتنە ناو ژیاومانەوێ، لە سەرەدەمی چێادا لەسەر دابەشکردنی ناوچەکانی دەسەلات و کۆنتڕۆڵکردنی خاڵە سنوورییەکان و خۆسەپاندن و پابەراییەتیکردن زۆریان لە یەکدی کوشتبوو، بەلام کە هاتنەخوار و بوون بە دەسەلاتی مەدەنی پەیمانێ ئەوێاندا شتەکان بە ناشتی و بیکوشتار چارەدەکەن. ئاموونییەکان لە بنەڕەتدا پارتی بوون، بەجۆریکی بەربلۆ لە شوێنێ ئەیلولدا بەشداریبوون، بۆیە لەگەڵ دابەزینی پارتییەکاندا، سەئەدەت کەرەمێ ئاموونی و لە تەکیشیدا هەموو پیاوانی دیکەئێ سەر بە عەشرەت بیدوودلی پاستەو پاست چوونە ناو حیزبەوێ، قەڵەندەر ئاموون وەک جەنگاوەریکی کۆن و بەناویانگ پتر لەوانی دێ پیشوازی لێکرا و لەلایەن ئەندامە بالاکانی حیزبەوێ بۆ خوانی تاییەت داوەتکرا. بەوێدا لەو چەند سالەدا پارتییەکان پێگەیەن لە شاری ئێمەدا زۆر لاوازیووبوو، پەيوەندیکردنی ئاموونییەکان بەوانەوێ هیز و تینیکی گەورەئێ پێبەخشین. دیارە ناویانگی ئاموونییەکان وەک عەشرەتیک کە لە دە سالی رابوردوودا لە دەوڵەتەوێ زۆر نزیکبوون، بە گرنگ وەرەگیرا، گرنگ ئەوێ بوو ئاموونییەکان هیزیکەن دەتوانن شکۆی دێزینی حیزب لێرەدا زیندووبکەنەوێ.

تیگەلبوونی ئاموونییەکان بە هیزەکانی پارتی دیموکرات، زۆر شتی لە چیرۆکەکەئێ ئێمە گۆپی. ئەو پۆژەئێ کە هەوالبلاوێوێوێ کە ئاموونییەکان چوونەتەوێ ناو حیزب، هەموو دڵنیاووبوین کە بەشیکی ئەو بریارە پەيوەندی بە شەڕی ئاموونییەکانەوێ لەسەر سەوسەن فیکرەت هەبە، دەشمانزانی ئەو بریارەیان کاریگەری گەورە لەسەر هەموو ئەوانی دێ جێدەهێلێت. بەلام لەگەڵ ئەوێشدا مەنگوپ تا کۆتایی هاوین بریاری نەدا بچێتە ناو هیچ هیزیکێ سیاسییەوێ، بەردەوام بیریدەکردەوێ و بەردەوامیش پاکانی خوێ دەگۆپی، بەلام لە کۆتایی هاویندا ئیدی تەواو

دآنیابوو که ناتوانیت وهک تاکه مه خلوقیکی بی حیزب له شاره که دا بژی،
 خه لکی شاره که پیکرا تووشی نه و ده رده بوو بوون که یان ده بیت بینه
 نه نداسی حیزبیک یا خود هه واداری حیزبیک، به وه دا هه واداره کان هه میشه له
 نه نداسه کان سه سه ختتر و که لاله به جۆشترن، دۆخی شار تا ده هات خراپتر
 و خراپتر ده بوو. له پاییزی نه و ساله دا تاک و ته را خه لکانیکی بیلايه
 مابوونه وه. فیکره ت گولدانچی یه کێک بوو له و تاک و ته رایه. فیکره ت
 پۆژکیان له گهرمه ی نه و په تای حیزبچیتیه دا له سه ر چا خواردنه وه و له
 هه یوانی گهره ی ماله که دا به دکتۆر په فعه تی زاوای گووت «ترسناکترین
 به لایه ک پوو بکاته شاریک نه وه یه خه لکی بیلايه نی تیدا نه میتیت،
 چونکه سیاسه تی راسته قینه هه میشه بیلايه نه کان ده یکه ن». نه وکات
 دکتۆر په فعه ت بیته وه ی پیشتر که سه هه ست و نه ستی ناسیونا لیستی
 به جۆشی لیدی بیت، بی هیچ هۆیه کی ئاشکرا بۆ ماوه یه کی کورت بوو به
 نه نداسی حیزبیک بچوک که دروشمی یه کگرتنه وه ی هه موو کوردستانی
 هه لگرتبوو. له کوتایی هاویندا مه نگوپ دوا ی بیرکردنه وه یه کی زۆر، بریاریدا
 بچیته ریزه کانی یه کیتی نیشتمانییه وه. هۆی هه لبژاردنی بۆ یه کیتی
 نیشتمانی هه ر نه وه نه بوو که دزایه تی ئاموونیه کان له سه نگه ریکی
 به رامبه ره وه بکات، به لکو نه وه بوو زۆریه ی کورانی ده ورپه ری به ئاشکرا
 و نه ینی چوو بوونه ناو یه کیتییه وه. ئیواره یه کیان قه پۆز جوقلی پییگووت
 «مه نگوپ بیر له چی ده که یته وه، بچیته هه ر حیزبیک دیکه وه ده بیت
 به دوژمنی ئیمه، خۆت ده زانی دلسۆزی بۆ حیزب له سه روو هه موو وه فا
 و دلسۆزییه که وه یه». نه و پرسته یه ی قه پۆز جوقلی مه نگوپ یه ه ژاند.
 دنیابوو ئیستا وه فا و لایه نگری نه و کورانه بۆ حیزبه نه وه ک بۆ نه و،
 وه ک نه وه ی به دوا ی جیگایه کی وندا بگه ریت، وه ک بیه ویت ده ست به و
 شتانه وه بگرت که زیان خه ریکه له ده ستی ده فریتیت، بریاریدا بچیته
 حیزبه وه. قه پۆز جوقلی ئامۆزگاریکرد «مه نگوپ تۆ پیروویت،

گەنجینه یەکی گەورەیه، بە لām کەم کەم خۆی دەردەخات، تا زیاتر تیا قوول بیتەوێ زۆرتری تێدایە، تاکە جێگایەک لەم ولاتەدا ئێنسان بقوانیشت ئالتونی لێدەرپهێنێت ناو حیزیه ... لەبەرئەوێ دودول مەبە». لەو ماوەیەدا هەموو دەمانزانی کە مەنگوپ لە پێگای دۆستە قاچاغچییە ئێرانییەکانییەو، خەریکی ساغکردنەوێ کەلوپەلە تالانکراوەکانی دواي پاپەپینە، بە لām هێزی گەورەي مەنگوپ لەوێ دابوو کە خۆی پاستەوخۆ لە وێنەکەدا دەرنەدەکەوت، کەس لە کاتی ئەو جۆرە کارانەدا نەیبینی بوو، کە سیش نەیدەزانی ئەو پارە زۆرەي مەنگوپ لەو چەند سالەدا پەیدایکردووە لە کوێیە و بۆ کوێ دەچێت.

پۆژیک لە ناکاو هەموو مەنگوپمان بینی وەک یەکیتییهکی سەر سەخت قسەیدەکرد، چیتەر ئەو دودولێ و بێدەنگییەي نەماوو کە جاران هەییوو، لە زمان و قسەکانیدا گالته کردن و لاقرتییهکی شارداروێ دەرهەق بە هەموو حیزیهکانی دیکە و سیاسییەکانی دیکە هەست پێدەکرا، بە لām لە گەل ئەوێ شدا سنووریک هەبوو مەنگوپ نەیدەبەزاند، بە لکو بە ئاشکرا دەیگوت «لە سیاسەتدا مرۆف دەبێت بزانیشت قوونی خۆی لە کوێدایە». پووداوێکان دواتر زۆر بە ناریکی پۆشیشتن، مەنگوپ لە حیزیدا گەلێک خێرا چووێ پێشی، کۆرەکانی دەورووبەری زۆریه یان بوونە چەکدار و هێزی پاراستنی ئەو، ئیدی پۆژگاریک هاتە پێشی مەنگوپ چیتەر نەدەهات بۆ چایخانەي پەپولەي ئازاد، بە لکو زیاتر لە بنکەو بارەگاکانی حیزیدا دەردەکەوت و دەبینرا، وای لێهات ئێمە زۆر کەم دەمانبینی، شەوانییکیش گەر بهاتبايە بۆ ئوتیلەکەي باوێجان، وەها خەلکی تەفەنگ لە شان گەمارۆیان دەدا، ئاسان گوێمان لە قسەکانی نەدەبوو، بە لām هەموو دەمانزانی کە خۆی هیچ کات لە چەقۆیک زیاتر هیچی دیکەي پێ نییه ... هیچ کات.

لە کۆتایی هاوینیشدا هیدی هیدی سەوسەن بەرەو باشبوون پۆشیشت، لە

ئه یلولی هه مان سالدای بۆ یه که مجار له سه ر شه قامه کان له گه ل ده سته یه ک
له کچانی گولدانچییدا بینیمان وه، وهک هه میشه لاوازییه که ی سیراوی و
پهنگی نه خۆشی له سیمایدا دلپفین بوو. له و وه رزه دا بۆ یه که مجار له
هه ندیک کۆپ و کۆبوونه وه ی نه ده بیدا ناماده بوو، وهک هه میشه بیده نگ و
به ویقار له جیگایه کدا تا کۆتایی داده نیشت و دواتر به بیده نگ هه لده ستا
و ده پۆشت، ده یزانی له هه موو لایه که وه سه یرده کریت، ده یزانی هه موو
چاوه کان له سه ر نه ون، ده یزانی بۆ هه ر کوئ بپوات به دوایه وه ین...
ده شیزانی که ته نه یه، زۆر ته نه یه، وه ناشتوانیت ته نه ا نه بیت.
هه ر له و وه رزه دا پپوشه گولدانچی کوپکی بوو و ناویان نا «هوزار»،
کوپکی شیرین که تادوا پۆزی زیان ده بیت هه ورپیه کی نزیکي سه وسه ن.

به عسییه کان هه رگیز نه و کوشتاره ی ناو بنکه ی سه ره کی ئاسایشیان له بیرنه چوووه، هینده ی هیزه کانی خویان کشانه وه گه مارۆیه کی ئابووری گه وره یان خسته سه ر ناوچه کانی ئیمه، له هاوینی سالی نه وه دویه کدا دۆخی ئابووری خه لک زۆر به ره و خرابی پۆیشت، موچه ی زۆریه ی کارنشینان له ناکاو برا، چیتر ده ولت له به غداوه پاره ی هیچ که سیکی نه ده دا که شوینی ژیا نی بکه وتایه ته ناو هه ریمی ئیمه وه . فیکره ت گولدا نچیش له و ده مه دا وه ک سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ سه رچاوه یه کی ژیا ن مایه وه و هه ژارییه کی گه وره پویکرده ماله که یان . له و ماوه یه دا فیکره ت جار جار بو یه کییک له پۆکخراوه بیانییه کان که کاری گه یاندنی کۆمه ک و ئاوه دانیان نه جامده دا، هه ندیک به لگه نامه و نوسراوی تاییه تی له ئینگلیزییه وه ده کرده عه ره بی، به لام ده سته که وتی له و ئیشانه شتیک نه بوو هه موو ژیا نی دا بینکات . له به ره وه جارێکی تر ده سته برده وه بو فروشتنی کتیب له کتیبخانه که . گولدا نچی ده بایه هه موو جارێک گفتوگۆیه کی درێژ له گه ل سه وه سندا نه جامدات، ده بایه به زه حمه ت بیخاته سه ر نه و قه ناعه ته ی گه ر کتیبه کان نه فروشن ناتوانن بژین ... بو نه وه ی ده ست له خه لک پا ن نه که نه وه، فروشتنی کتیب و په یکه ر و توحه فیا ته کان تاکه سامان و ته نها ده روازه یان بوو . گولدا نچی له و پیاوانه نه بوو یارمه تی خو پایی له که س وه ریگری ت . به لام جگه له

هه ژاری، هۆیه کی گه وره ی تر پێشنیاره بهرده وامه کانی دکتۆر ره فعهت بوو که پێوابوو تا ئه و کتێبخانه یه بمێنێت، سهوسه ن جێگایه کی ئه مینی هه یه، جێگایه ک وای لێده کات پتویستی به دنیا نه بیته و له مالداییل بیته و تا کۆتایی به خه لکی ئه م شاره نامۆبیته. هه تا جاریکیان دکتۆر ره فعهت که دهنگیکی گر و سه ریکی چکۆلانه و قژیکی زه ردی زۆر ته نکی هه بوو، دوا ی قرغه یه ک به گۆلدانچی گووت «کاک فیکره ت... له پوانگه ی ده رونییه وه بپوانیت، سهوسه ن کتێبخانه که وه ک دونه یایه کی سه ره بخۆ سه یرده کات، وه ک شوێنێکی تایبه تی که هێزی ئه وه ی ده داتن سه نگه ر له ئێمه وه یریگریته. گه ر له من ده پرسیت، واده بینم به شداری سهوسه ن له پاپه پیندا، له پووی ده رونییه وه، ده گه پێته وه بۆ ئه وه ی کیژ که جار دوا ی جار ده یه وێته ئه و وێته ناشیرینه ی ئه م شاره و ئه م ده ور به ره ی ئێمه تییدا ده ژین لای خۆی تۆخبکاته وه... به ره وه ی پاسته وخۆ خانمی کچتان بناسم، که چیرۆکه که یم بیست، به لێ ده میک که له خهسته خانه ی گشتی بووم، حیکایه ته که م له ده می دکتۆر و سسته ره کان بیست، له ده می نه خۆشه کان، له ده می فه راشه کان و باجیه کان و میوانی نه خۆشه کان... به لێ جه نابێ گۆلدانچی له ده می ئه وانم بیست، یه کجار نا... به لکو ده جار... یان سه د جار. ئه و کاتیش پام وابوو کچه که به و بریاره سه یره ی بۆ یه کیک ده گه پێته له تۆزی ئه م شاره و له هه راوبه زمی ئه م میژوو به دور بیته. به لێ ئاغام، یه کیک به دونه یادا بگه پێته و سه فه ره که سیکی تری لێ سازینیت... ها ئه مه مانای چی... گه وره م مانای چی... له پووی ده رونییه وه سه یری بکه یت، ئه مه مانای ئه وه ی ئه م کیژه ناتوانیت له م شاره دا بژی، که یفی به که سمان نایه ت و که سمانی خۆش ناویت و شاره که شی خۆش ناویت... بۆ؟ چونکه کتێبخانه که ی هه یه... تا ئه و کتێبخانه یه ی هه بیته، واهه سته ده کات قه لایه کی گه وره ی هه یه، شوێنێکی هه یه له شوێنی که سی تر ناچیت.

لە پڕۆی دەرونییە وە سەیری بکەیت ئەمە نەخۆشییە، بەلێ نەخۆشییە وە... ئەم کچە بەلێ، بەلێ نەخۆشە... بەلێ قوربان نەخۆشە... هەتا ئەگەر دەزگیرانەکانیشی بگەڕێنە وە ناتوانیت شوویان پێیکات. هەلبەت مەبەستم شووی راستەقینە، مەبەستم ئەوەیە ببیت بە کچیک وەک کچەکانی تری ئەم شارە، وەک پڕۆشەخانی خوشکی، وەک ئامۆزا و پورزاکانی. نا باوەڕم پێیکە بەم چەشنە نابێت بە ژنیکی راستەقینە و ساغ، وەک هەموو ژنە راستەقینە و ساغەکانی ئەم شارە، وەک خوشکەکانی من و خوشکەکانی تۆ... تا ئەم کتێبخانەیە بمیّنیت، لەگەڵ هەموو تێکچوون و زویربوونیکی بچوکدا پادەکاتە وە بۆ پشت کتێبەکان، خۆی لەو دیو دیواری کتێبەکانە وە دەشارێتە وە. هەمیشە گووتوو مە کە کتێبی زۆر لە مالدێ ترسناکە. مڕۆشی نەخۆش دروستدەکات... هەلبەت من لە پڕۆی دەرونییە وە قسەدەکەم. چاکترین شت ئەوەیە ئەو ساتە شۆودەکات نەتوانیت خۆی لە ناو کتێبەکاندا بشارێتە وە، ئەوە باشترین شتە... من دەزانم کە تۆ لەبەر دەستکورتی کتێبەکان دەفڕۆشیت، بەلام باشدە کەیت... باشدە کەیت... دەبیت هیچ ئاسەوارێکی ئەم کتێبخانەیە لەم مالدێ نەمیّنیت، دەبیت تەفروتوناییکەیت، بەلکو سەوسەن بۆتوانیت وەک کەسیکی ئاسایی بژی».

فیکرەت گۆلدانچی کە بە پاستی بەرە و پیری دەچوو، زۆر لە پابوردووی خۆی لەگەڵ کتێب و زانستدا ناو میدبوو، بۆ بەهانیەک دەگەڕا توپەیی خۆی بەرامبەر هەموو ئەو پابوردووە خاڵیکاتە وە، بەلام کتێبخانە کە بەشیکی گرنگی ژبانی سەوسەن بوو، ئەو جیگایە بوو کە تێیدا گەورە بووبوو. فیکرەت گۆلدانچیش دڵنیا بوو تا ئەم کتێبخانەیە بمیّنیتە وە سەوسەن ناتوانیت لە دنیای ئەم کتێبخانەیە وە بگوازیتە وە بۆ ژبانی راستەقینە. پۆزانی پاپەڕین و ئەو شە وە تاریکی لە ناو لاشەکاندا بردیە سەر، نیشانی ئەوە بوون کە سەوسەن ناتوانیت بەرگە

دهنگی پاسته قینه ی ژیان بگریخت، نه وه نه خووشیه گه وره یه ی به لگه بوو که پنگریکی پۆحی گه وره له به رده م کچه که دا وه ستاوه و ناهیلایت دنیا قه بوو لبات. نه وه ی تادیت ته نه اتتر ده بیئت، نه وه ی له ناو دنیای وینه بیده نگه کاندا نه بیئت نازی، نه وه ی گه یشتۆته نه وه ته مه نه و هاو پیه کی پاسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غه میکی قوول ده کرد... ده بووایه پیش نه وه ی بمریت شتیک بکات، توانای ژیان له م کچه دا گه وره تر بکات... چی ده بیئت گه ر سبه ینی نه م بمریت... چی ده بیئت و چون ده توانیئت بژی؟.

پۆژیک که «فه یسه ل نه جیب سه حاف» هات بۆ سه یری کتیبخانه کی گۆلدانچی زۆر سه رسامبوو، نه وه هه موو ژیا نی له کرین و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تاییه تییه کاندا برده بوو سه ر، پیاویکی بالابه رزی باریک و ره قه له بوو، چه ناگه یه کی درێژ و ده نگیک ی منگن و قه وامیک ی پکی هه بوو. له سه ره تای حه فتا کانه وه ئیشی کرینی کتیبی کۆن و ده ستنوسی کۆن و کتیبخانه ی نه وه پیاوانه بوو که له نا کاو هه ره سیانده هیتا و ده بایه ده سته ردار ی هه موو نه وه شتانه بن که له ژیا نیاندا کۆیان کردۆته وه. فه یسه ل سه حاف که کتیبخانه گه وره کی گۆلدانچی بی نی زما نی گیرا و بۆ چه ند ساتیک له سه رسامیدا قسه ی بۆ نه ده کرا، هه لبه ت پیشوه خت زۆر ناو بانگی نه م کتیبخانه یه ی بیستبوو، به لام کتیبخانه که له سه روو هه موو نه وه وه سفانه وه بوو که بیستبوو، گه نجینه یه کی گه وره ی بیۆینه بوو، که پیشتر خه ونی پێوه نه بی نی بوو. ده بیئت بلیم فه یسه ل سه حاف ئیشه که ی خۆی به ئیشی مردووشۆره کان و گۆرپه لکه نه کان ده شو به اند، هه می شه ده یگوت «کرینه وه ی کتیبخانه یه ک، وه ک دزینی هه موو یاده وه ری و یادگاری مۆفیک وایه، وه ک دزینی گه نجیتی وایه. که کتیبخانه یه ک ده کرپته وه، وه ک نه وه یه هه موو نه وه پۆژ و سالانه بکریته وه».

که مۆفّیک له په‌روه‌ده‌کردنی خۆیدا بردۆتییه‌ سه‌ر، ئه‌و سه‌عاتانه‌ بدزیت که تێیدا له‌ گه‌ڵ پال‌ه‌وانه‌کان و جیهانه‌کان و کێشه‌کانی دونه‌یادا ژیاوه‌». له‌ گه‌ڵ ئه‌و قسانه‌شدا فه‌یسه‌ڵ سه‌حاف کتێب کرێکی دله‌رق بوو، گه‌رچی ده‌یزانی برسیتی هۆی سه‌ره‌کی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که کتێب ده‌فروشن، به‌لام نه‌رخه‌کانی تا دوا ئاست داده‌بژاند و کتێبه‌کانی وه‌ها که‌م به‌ها ده‌نرخاند، مۆف به‌زه‌یی به‌ زانست و عه‌قل و نوسیندا ده‌هاته‌وه‌. له‌ دای پاپه‌رینه‌وه‌ بازاری ئه‌و به‌جۆرێکی بۆینه‌ هاتبوووه‌ گه‌رمی، له‌سه‌رێکه‌وه‌ سه‌دان پۆشنبیری بۆ پول و برسی له‌ شاردا پۆژ دای پۆژ دۆخیان دژوتر و دژوتر ده‌بوو، به‌سه‌رێکی دیش خه‌لکانێکی پاره‌داری نوێ هاتبوونه‌ مه‌یدان که ده‌یانویست مال و نوسینگه‌کانیان به‌ کتێبخانه‌ی گه‌وره‌ و کتێبی ناوازه‌ بپازێننه‌وه‌. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستخستنی کتێبێکی ناوازه‌ له‌وانه‌بوو ژیانی مۆف بگۆریت، په‌یوه‌ندی تازه‌ی بۆ دروستبکات، به‌ که‌سانێکی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بناسیڤیت که ده‌یانویست خۆیان وه‌ک نه‌هلی کتێب ده‌ریخن و وابنۆینن که پله‌ی سیاسیان ئاوینه‌ی خولایه‌کی فیکریه‌. ئه‌و پۆژه‌ که فه‌یسه‌ڵ سه‌حاف هات بۆ مای گۆلدانچی له‌ چۆه‌ی جۆره‌ کاریکی وه‌هادا بوو، هه‌ندێک له‌و پیاوانه‌ی له‌ شاخ هاتبوونه‌ خوار و به‌راستی ده‌یانوست پوخساریکی مه‌ده‌نی نیشانبدن و وه‌ک عاشقی کتێب و پۆشنبیری ده‌ریکه‌ون، چاویان خستبووه‌ سه‌ر کتێبخانه‌که‌ی گۆلدانچی... ئه‌و کتێبخانه‌یه‌ی ده‌یانزانی یه‌کێک له‌ جوانترین و سێحراوێترین که‌چه‌کانی شار وه‌ک ماسیه‌کی زێڕ له‌ جه‌وزێکی شیندا مه‌له‌ی له‌ ناودا ده‌کات.

فه‌یسه‌ڵ پیاویکی راستگۆ و یه‌کسه‌ره‌ و بێپێچ و په‌نا بوو، دای نه‌وه‌ی چایه‌کی له‌ گه‌ڵ فیکره‌ت گۆلدانچیدا خواردوه‌وه‌ که له‌ راستیدا له‌ چا زیاتر شتێکی دیکه‌ی نه‌بوو پێشکه‌ش به‌ میوانه‌کانی بکات گوتی «لێتی ناشارمه‌وه‌ که کتێبخانه‌که‌ی ئێوه‌، ته‌نیا کتێبخانه‌یه‌کی

پاسته قینه یه له ژيانمدا بینیبیتیم، من کتیبخانه گه وره کانێ به غداد و تاران و ئهسته مبولم هه موو بینیهوه، به ئێ هه ر سێ ولاته که چووم بۆ ئه وه ی سه یری کتیبخانه کانیا ن بکه م، من ته نیا کتیب کر نیم، من عاشقی کتیبخانه م. لیتی ناشارمه وه که من زۆر که م کتیب ده خوینمه وه، من عاشقی خویندنه وه نیم، به لکو عاشقی کتیبیم، کتیبنا سم نه وه ک پۆشنبیر. ئه وه دوو شتی جیاوازن. نا کاک گولدانچی مرۆف نابیت ئه وانه تیکه لبات. به پزیز به راستی له شاره هه ره گه وره کانێ خۆره لات و لای خه لکی هه ره زانا و دانای ئێران و تورکیا کتیبخانه ی وه ها ده وله مند مه بینیهوه، به ئێ قوریا ن هه موو شتیک ئاشکرایه، کتیبه کان به خۆشه و یستییه وه کپردارون، به خۆشه و یستییه وه خوینراونه ته وه، به خۆشه و یستییه وه هه لگیراون... من کتیبه کان بۆ خۆم نا کریم، گه ر بۆ دوکانه که ی خۆم بیا نکریم به و جۆره سه ر پاست نابم و به و چه شنه پاستیت پینالیم. پێشتر ناویانگی ئه م کتیبخانه یه م بیستوه، زۆر ناویانگیم بیستوه، به لام ئه مرۆ، بۆ شتیکێ تر لێره م، یه کێ له سه رکرده سیاسیه پۆشنبیره کانمان پایسپاردوم کتیبخانه که ی ئیوه ی بۆ بکریم، جه نا بیا ن ئه ندامی بالای حیزیکێ ناسراون، ئه ویش عاشقی کتیبخانه یه، بۆئه وه ش پاره یه کی زۆر ده دات... پاره یه ک چه ند سالیک خۆت و خانمی کچتا ن بیکیشه پینده ژین... بیکیشه». فیکره ت گولدانچی گووتی «نا، کاک فه یسه ل، به هیچ جۆریک ناتوانم هه موو کتیبخانه که به یه که وه بفروشم، به ئێ من پریارمدا وه ته واوی کتیبخانه که، هه تا دوا په ره ی له کۆل خۆم بکه مه وه، له راستیدا پریارمدا وه له پیریدا له مالتیکدا بژیم کتیبی تیدا نه بیت، ئه وه بریا ری منه، ئاسا ن نییه مرۆف بگا ته بریا ری له وجۆره، مه سه له که هه ر ته نیا په یوه ندی به بیسوودی کتیبه وه نییه له م شاره دا، په یوه ندی به درۆ و ده له سه ی نوسه را ن و پۆشنبیرانی شاره که وه نییه که هیچ نین جگه له کۆمه لیک زۆربلیی گه وره، به لکو په یوه ندی

ههستهی خۆمهوه ههیه که کتێبخانه جیاوازییهکی نییه له گهڵ قهفه زدا، ئا به ئی... جیاوازی نییه له گهڵ قهفه زکی گه وردها که مرۆف له ناویدا دیل بێت... به لām خانمی کچمان ناتوانیت به و جۆره دهستبهرداری کتێبهکان بێت، ناتوانم له ماوهی شهو و پۆژیکدا هه موو کتێبخانه که تان بۆ باریکه، هه رخریکی دونیام بدهیتن ناتوانم کاری وات بۆ بکه، چونکه کاری وه ها له وانهیه سه و سه نی کچم بکوژیت... من پێشتر له گهڵ دکتۆری زاواشدا بیروبوو چونم گۆپیوه ته وه، به ئی دکتۆر ره فعهت ره مزی ئه گه ر بیناسیت، ئه وه میردی کچه گه ورده که مه، ئه ویش پرایویه خۆمان له کتێبخانه که رزگاریکهین، به لām هه لبه ت شتهکان به و جۆره نابن... گه ر هاوپی به پێزه که تان کتێبخانه که ی ده ویت، ده بێت به ش به ش و له کاتی جیاواز و به خشته یه که که دوو سال زیاتر بخایه نیت کتێبهکان بکوژیت... هه ر به و شیوه یه ش به ش به ش ئه و پاره یه مان بداتن که به پێژتان باسیده که ن... هه ر به و شیوه یه ».

فه یسه له ناسه یه کی هه لکێشا و له به ر باخه لی سه عاتیکی ده ستهی ده ره ئینا و ته ماشایه کی کرد و گووتی «گه ر له سه ر ئه و بپرایه بن کتێبخانه که بفرۆشن، شتهکانی دیکه گرنگ نیین... واده زانم هاوپی که مه، گه ر ته واری چیرۆکه که ببیستیت له دۆخی ئیوه ش تیده گات، ئه مه جگه له وه ی له و باوه ره دام خووشی خووشحال ده بێت، خووشی ده توانیت هه رجاره و به جۆره کتێبیک میوانه کانی سه رسامبکات، کتێبخانه که ی تۆ شته گه لیکی زۆری تیدایه که مرۆف سه رسامده گات، ئیستا گه ر ئیوه پێگام بدهن چه ند وینه یه کی کتێبخانه که ده گرم، وینه ی به رگی چه ند کتێبیک ده گرم، ده توانم دواتر هه ندیک له وینه کان بۆ خوشتان بشۆمه وه... بۆ یادگار، وه ک شاهید له سه ر ئه وه ی پۆژیک له پۆژان کتێبخانه یه که له ماله که تاندا هه بووه ».

گۆلدا نچی جارێکی دی سه ری له قاند و سه ره له نوێ فه رمووی له

میوانه که کرده وه، له ویدا کابرا به هیمنی کامیراه کی ده رهینا و که وته گرتنی وینه .

فه یسه ل کامیراه کی زیناتی روسی گه وهی پیبوو، سه رها وینه ی هه سوو په یکه ر و ده مامک و سندوقه نه خشاره بچوکه کانی گرت که هه ندیکیان ده ستردی هونه رمه نده بودیه کان و هه ندیکیشیان کاری ده سته و په نجه ی په یکه رتاشه نه فریقیه کان بوون . دواتر که وته په سمگرتنی تاقی کتیه کان له کتیه میژووویه دیرینه کانه وه دهستی پیکرد و له په فی تاییه ت به هه ژده به رگه گه وه که ی کتیه ی «شیفا به گول» کۆتایی به وینه گرتن هینا . تاک تاکیش هه ندیک کتیه ی وه ک نمونه جیا ده کرده وه و وینه ی ده گرتن، له سه ره تا وه کتیه ی «پۆلی شه یقان له سه ره لدان ی بورکاندا» و دواجاریش به وینه گرتنی ده ستنوسی «توانای میخه ک له سه ر زیندوو کردنه وه ی مردوان» کۆتایی به هه مووشتیک هینا .

سه وسه ن له جیگا که ی خۆیه وه به ساردی سه یریده کرد، به لام دلنیا بوو ناتوانیت هیچ بکات . ده یزانی ماله که خۆراکی تیدا نییه، ده رمانه کانی نه و له بازا ری په شدا به پارهی گران نه بیت ده ست ناکه ون، حه به کانی باوکی که ده می ساله بو پاگرتنی فشاری خوین ده یخوات پارهی زۆریان ده ویت . بو نه وه ی نازاره کانی باوکیشی زۆتر نه کات، هیچی نه گووت . له میژوو ده یزانی باوکی به پیچه وانه ی جاران وه په ی له م کتیه خانه یه .

له دواى پاپه پینه وه مه سه له ی گه یشتنى وینه و نامه ی سى پێواره که
 ئاسانتتر و خێراتر یوو، له وده مه دا ژماره ی شه و کوردانه ی له خۆرئاوا وه
 ده که پانه وه تا ده هات له گه وه بووندا بوو، شه وان پردیکى خیرای
 په یوه ندىان له نى وان سى پیا وه ئاواره که و نيمه دا دروستکرد، به جۆرک
 به رده وام ده مانزانى عاشقه غه ربه کانمان نى ستا له کوپى جیهان دان. له
 سه ره تاي سالى نه وه دودودا له ناکاو خولیا و ئاره زویه کى کوپى له
 شاردا سه ربه لدا و مه موو ده مانو یست هه فته دواى هه فته هه والى سى
 راوکه ره که بزانی. هه ندیک که س نه خشه ی تاي به تیان کپى و له سه ر
 شه و نه خشه یه هیللى سه فه رى پێواره کانیا ن دروستده کرد، به لام زۆربه ی
 شه و هیلانه هیللى خه یال یبون که په یوه ندى به کيان به پاستیه وه نه بوو،
 هه ندی جار ده مانبینى که سانیک له چایخانه کاندای ده ورى نه خشه یه ک
 کۆبوونه ته وه و له سه ر چاره نوس و ئا پاسه و نه که ره کانى پيشده م سى
 عاشقه که قسه ده که ن، به لام زۆربه ی قسه کان راوچوونى بيمانا و
 بيسه رويه ره بون. له شوباتى نه وه دودودا دوو وینه له بازاردا ده رکه وتن
 په کى کيان وینه ی کامه ران سه لما بوو، له گوندى کى ناو چیا به رزه کانى
 سنوورى پیرۆ و نه کوادۆر، شه وى ديشيان وینه یه کى مه نسور شه سرين
 بوو له که ل تووتیه کى گه وه ... نيجگار گه وه دا، له شوینیکى نادياردا.
 نى ستا نه لجومى وینه کانى سه وسه ن تاده هات گه وه تر و گه وه تر ده بوو،

شهوان دهستی دهخسته سه ر وینه کان و چاوی لیکه نا و خۆی له جیهانیکی دیکه دا ده بینیه وه، له دواى شهوی ناو لاشه کان و نه خوشیه سهخته که ی خۆیه وه ئاره زوویه کی نه مابوو بۆن و دهنگی ده ره وه زۆر بچن به سه ریدا، ئیستا ئاسانتر ده چوووه ناو وینه کان و پوونت ده ی توانی ببینیت عاشقه کانی له کوین و به کویادا ده پۆن، به رده وام نه تله سیکی گه وه به کراوه یی له سه ر میزه که ی دانرابوو. نه وکات نه پرۆشهی خوشکی، نه فیکره تی باوکی و نه هیچ که سیکی تر له بنه ماله ی گولدانچی پاسته وخۆ ده رباره ی پێواره کان قسه یان له گه لدا نه ده کرد، به لام به و نه تله سه گه وه ریه دا هه موو ده یانزانی که به رده وام خه یالی لای نه و سێ پێواره یه. هه ندێ جار له بۆنه و کۆبوونه وه گه وه کاند، کاتی که هه موو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کۆده بوونه وه، ده یبیس ته یه کی که له ژیر لیویه وه پێیده لێت «به ملی شکاویان، ئینشه لا قه ت ناگه رینه وه ... توخودا نه وه زه وقه به وانه وه، سه یریه که خۆی ده لێت مریشکی نه خۆشه، توخودا چه زیان له چی کردوه»، ده یبیس ته یه کی که دی ده لێت «چۆن واده لێت، سه وسه ن زۆر زۆر جوانه ... زۆر زۆر»، ده یبیس ته یه کی که دی ده لێت «جوانه ... به وه ده لێت جوان ... سه یریه که ده لێت کر مه و کراسی له به ر کردوه». به لام سه وسه ن هه رگیز دهستی له ویقاری خۆی به ر نه ده دا، ویقاری نه میره یه کی په نگ په رپو و بیمار، که هه میشه که م قسه ده کات، که قسه ده کات شتیک ده لێت جیاواز له وانی دی.

هه ر له و ده مه دا بوو ساقی مه حمود دواى کۆمه لێک پشکنینی پزشکی دلنیا بوو که چیت ته ر تامردن ناتوانیت گورانی بلێت، له پاستیدا هیچ هۆیه کی فیزیکی بۆ نه و ده رده له به رده ستدا نه بوو، به لام پشکنینه کان ده ریانه ست ساقی له پووی ده رونییه وه ئیجگار بیمار و هه ر زۆر له خۆ کردنیکی ده ستکرد بۆ تی په راندنی نه و دۆخه ده شیت ده ره نجامی خراپی هه بیته. یه کی که له دکتۆره کان پێیگوت گرێ ده رونییه کان

که لاله په قی چاره سەر ناکرێن، مڕۆف ده بیټ لیگه پڕیت زه مان و گۆرانی
 هه لومه رجه کان ئه و کاره له ئه سترۆیگرن. ساقی دهنگی خۆی وهک
 شه هیدی دیکتا تۆرییهت و خۆشی وهک یه کێک له قوربانیه کانی به عس
 ته ماشاده کرد. له دوا ی پاپه پینه وه ساقی وهک نوێنه ری مه نسور ئه سرین
 پۆلێکی گه وره ی له ناو هونه رمه ند و شاعیره کانی شاره بچکۆله که ماندا
 بینى تا یاده وه ری مه نسور هه ر زیندوو و به رز پابگرن، له و ده مه دا
 جارێکی تر له هه ندیک گۆفاری ئه ده بیدا هه ندیک قه سیده و شیعی
 بچوک ده رکه وتنه وه که پیشکه ش به «پێواره که ی پێگای عه شق، مه نسور
 ئه سرین» کرابوون. هه تا له یه کێک له گۆفاره ئه ده بییه کاندایه شیعی
 درێژمان به ناو نیشانی «یاداشتی سه فه ره ئه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوێنده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری ئه و سه رده مه نوسی بوو،
 جگه له وه تابلۆیه کی سه رنجرا کیش و بێناو نیشانی ش ده رکه وت که ئه و ده م
 په و احی کی زۆری په یدا کرد، تابلۆکه گه پیده یه کی گه نجی کورد پۆش
 نیشاند ه دات به خۆی و گۆچان و توره که یه که وه به پێگایه کی درێژدا
 ده پوات و له به رده میدا دیعه نی ئه فسوناوی کۆمه لێک جه نگه ل و شاری
 دوور کرا وه ته وه، تابلۆکه ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لێنرابوو، تابلۆکه
 به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هه فتای کورد په سمکرا بوو، پیا لیست به لام
 جه نجا ل به سێ په نگه سه ره کییه که ی ئیمه، په نگه نه ته وایه تییه کانه مان
 سه وز و سوور و په ش، سه وز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی ئه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگه خوێنی شه هیدانمان، په ش په نگه ئازاری
 هه میشه یی و پر سه ی نا کۆتاما ن. تابلۆکه هه ر زوو به شیوه ی کارتی بچوک
 چاپکرا و له هه ندێ جیگا دا بۆ فرۆشتن خرایه پێشی جامخانه کانه وه.
 له یه کێک له ئیواره کۆپه کاندایه که سه وسه ن فیکره ت خۆشی له وێ
 بوو، شاعیریکی لاو شیعی ریکی له سه ر «بألنده موباره که کان» خوێنده وه
 و راشکا وانه مه نسوری وهک «پا وکه ریکی موقه ده س» وێنا کرد... شاعیره

شهوان دهستی دهخسته سهر وینه کان و چاوی لیکده نا و خۆی له جیهانیکی دیکه دا ده بینیه وه، له دواي شهوی ناو لاشه کان و نه خۆشییه سهخته که ی خۆیه وه ئاره زوویه کی نه مابوو بۆن و دهنگی دهره وه زۆر بچن به سه ریدا، ئیستا ئاسانتر ده چوووه ناو وینه کان و پوونتر ده ی توانی ببینیته عاشقه کانی له کۆین و به کویادا ده پۆن، به رده وام نه تله سیکی گه وه به کراوه یی له سهر میزه که ی دانرابوو. نه وکات نه پرۆشهی خوشکی، نه فیکره تی باوکی و نه هیچ که سیکی تر له بنه ماله ی گولدانچی پاسته وخۆ دهرباره ی پڕیواره کان قسه یان له گه لدا نه ده کرد، به لام به و نه تله سه گه وه ره یه دا هه موو ده یانزانی که به رده وام خه یالی لای نه و سێ پڕیواره یه. هه ندی جار له بۆنه و کۆبوونه وه گه وه کاند، کاتی که هه موو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کۆده بوونه وه، ده ییست یه کی که له ژیر لئویه وه پێیده لئیت «به ملی شکاویان، ئینشه لا قهت ناگه پینه وه ... توخودا نه وه زه وه به وانه وه، سه یری که خۆی ده لئیت مریشکی نه خۆشه، توخودا هه زیان له چی کردوه»، ده ییست یه کی که دی ده لئیت «چۆن واده لئیت، سه وسه ن زۆر زۆر جوانه ... زۆر زۆر»، ده ییست یه کی که دی ده لئیت «جوانه ... به وه ده لئیت جوان ... سه یری که ده لئیت کرمه و کراسی له بهر کردوه». به لام سه وسه ن هه رگیز دهستی له و یقاری خۆی به رنه ده دا، و یقاری نه میره یه کی په نگ په رپو و بیمار، که هه میشه که م قسه ده کات، که قسه ده کات شتی که ده لئیت جیاواز له وانی دی.

هه ر له و ده مه دا بوو ساقی مه حمود دواي کۆمه لێک پشکنینی پزیشکی دانیابوو که چیتر تهمردن ناتوانیت گورانی بلئیت، له راستیدا هیچ هۆیه کی فیزیکی بۆ نه و دهرده له به رده ستدا نه بوو، به لام پشکنینه کان دهریانخست ساقی له پووی دهرونییه وه ئیجگار بیماره و هه ر زۆر له خۆکردنیکی ده ستکرد بۆ تیپه پاندنی نه و دۆخه ده شیت دهره نجامی خراپی هه بیته. یه کی که له دکتۆره کان پئیگوت گری دهرونییه کان.

که له په قی چاره سهر ناکرین، مړوف ده بیټ لیگه ریټ زه مان و گزپانی
 هه لومه رجه کان نه و کاره له نه ستوبگرین. ساقی دهنگی خوئی وهک
 شه هیدی دیکتاتوریه و خوئی وهک یه کیټک له قوربانیه کانی به عس
 ته ماشاده کرد. له دوی پاپه پینه وه ساقی وهک نوینه ری مه نسور نه سرین
 پۆلیکی گه وره ی له ناو هونه رهنه و شاعیره کانی شاره بچکۆله که ماندا
 بینى تا یاده وره ی مه نسور هه ر زیندوو و به رز پابگرین، له و ده مه دا
 جاریکى تر له هه ندیک گوزاری نه ده بیدا هه ندیک قه سیده و شیعرى
 بچوک ده رکه وتنه وه که پیشکesh به «رېبواره که ی پښکای عه شق، مه نسور
 نه سرین» کرابوون. هه تا له یه کیټک له گوزاره نه ده بییه کاندای شیعریکى
 دریژمان به ناوینشانى «یادداشتى سه فاره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوینده وه، که شاعیریکى ناسراو و ناودارى نه و سه رده مه نوسیووی،
 جگه له وه تابلۆیه کی سه رنجراکیش و بینا نوینشانیش ده رکه وت که نه وده م
 په و اجیکى زۆرى په یدا کرد، تابلۆکه گه پیده یه کی گه نجى کوردپوش
 نیشانده دات به خوئی و گزچان و توره که یه که وه به پښکایه کی دریژدا
 ده پوات و له به رده میدا دیمه نى نه فسوناوی کۆمه لیټک جه نگه ل و شاری
 دوور کراوه ته وه، تابلۆکه ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لاینرابوو، تابلۆکه
 به شیوازی شیوه کارانى شه ست و هفتای کورد په سمکرابوو، پریالیست به لام
 جه نجال به سئ په نگه سه ره کییه که ی ئیمه، په نگه نه ته وایه تییه کانمان
 سه وز و سوور و په ش، سه وز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی نه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگى خوینی شه هیدانمان، په ش په نگى ئازارى
 هه میشه یی و پر سه ی ناکۆتاما ن. تابلۆکه هه ر زوو به شیوه ی کارتى بچوک
 چاپکرا و له هه ندی جیگادا بو فروشتن خرابه پیشى جامخانه کانه وه.
 له یه کیټک له ئیواره کۆره کاندای که سه وسه ن فیکره ت خوئی له وئ
 بوو، شاعیریکى لاو شیعریکى له سه ر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
 و پاشکاوانه مه نسورى وهک «پاوه ریکی موقه ده س» ویناکرد... شاعیره

لاوه که کاتیک له خویندنه وهی شیعره که بووه وه، بیته وهی شه رمبکات یان بترسیت، ده ستنوسی قه سیده کهی خۆی به قه دکرایی دایه ده ست خانمی سه وسه ن گولدانچی که نه و پۆزه به ریکه وت له ریزی پیشه وه دانیشتبوو و گووتی «خانمی به ریزه فرموو... نه م قه سیده یه له بنه په تدا بۆ ئیوه نوسراوه، مولکی ئیوه یه، وه ک چۆن بالنده موقه ده سه کانیش هه ر مولکی ئیوه ن.. بالنده غه مگینه موقه ده سه کان». نه وه یه که مجار بوو، ناوی «بالنده غه مگینه موقه ده سه کان» ببیستین، پیشتر که س ناویکی له وجۆره ی له بالنده کان نه نابوو. هه موو بینیمان سه وسه ن به هیمنی خه نده یه کی بۆ گه نجه که گرت و به ده نگیکێ ناسک و نزم گووتی «سوپاس، زۆر سوپاس» و هیچی دیکه ی نه گووت.

له زستان و به هاری سالی نه وه دودودا نوینه ره کان چه ندین جار چوون بۆ مالی فیکره ت گولدانچی و به سه ته وینه ی تازه یان بۆ سه وسه ن برد، هه ندیک له و ویتانه که وتنه ده ستی ئیمه و هه ندیکێ دیشیان بۆ سه وسه ن فیکره ت گیرابوون و ته نیا نه و بۆی هه بوو زه رفه تاییه تییه کانیا ن بکاته وه. نه وکات قه له نده ر ئاموون ئازادانه چه کی هه لده گرت و هه میشه ش به هاو پیتی کۆمه لیک چه کدار به رێگا وه بوو، به رده وام و خۆی به ستبوو وه ک نه وه ی بچیت بۆ شه رپکی قورس. زۆره ی کات له نێوان بنکه کانی حیزیدا له ها توچۆدا بوو، خۆی وه ک به رپرستیکی عه سه کهری گه وه نه نیشاندده ا که کاروباری زۆر گرنگ و ترسناکی له نه ستۆیه، به لām سه رقالبیه کانی هه رگیز نه وه یان له بیر نه برده وه له کاتی پێویستدا سه ردانی گولدانچییه کان بکات، غه ریزه یه کی زیره کانه پێیگووتبوو که هه میشه به ر له وه ی پێبخاته مالی نه وانه وه، چه که که ی دانیت و وه ک پیاوه ساده که ی جاران خۆی ده ریخات، هه تا هه ندێ جار ئامۆژگاری چه کداره کانیشی ده کرد له به رده رگای مال که دووریکه ونه وه و خۆیان ده رنه خه ن... قه له نده ر له دلّه وه دلّیا بوو، نه فیکره ت گولدانچی.

کچه که ی له و جوړه که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چه کدار بیټ. نه و هه میسه به دهنگی یه کیچ که دهیه ویت شتی گرنه به جوړیکی ناسایی بگپرتته وه، باسی له شوینی خالید ناموون له سهر نه خشه کان ده کرد، هه رگیز دروی نه ده کرد، هه رگیز شتیکی زیادی نه ده خسته سهر نه و چیرۆکانه ی ده یانزانیت، به هیمنی و به نه ندازه ی نه و زانیارییه که م و وشکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا هاتبوون هه موو شتیکی ده گپرتیه وه، به پچه وانه ی مه نگوپه وه که فه نازیاکانی خو ی ده خسته سهر هه موو چیرۆکیکی بچوک تا سهوسه ن زۆتر و زۆتر سهر سامبکات. مه نگوپ ده یگوت که شتییه که ی کامه ران بیست پۆز له ده ریادا ونبووه و دواتر به کومه کی کومه لیک دوفین پښگای وشکانیان دۆزیوه ته وه، ده یگوت کامه ران له باشووری نه فریقا فیری سهمای خیله کانی زۆل بووه، له نه مریکای باشوور بالنده یه کی سی سهری گرتوه که نیستا بووه به یه کیچ له شته عاجباتیه کانی دونهیا، له جیگایه کی دیش مه یمونیک ی بینیه هه موو ددانه کانی ئالتون بوون.

توانای مه نگوپ له سهر دروستکردنی چیرۆک دلای سهوسه نی زۆر خوشده کرد... وهک مندالیک به قسه کانی پیده که نی، فیکره ت له ژانیدا کچه که ی به وجوړه نه بیننی بوو، پیشتر که س نه ی توانی بوو به وشیه وه یه سهوسه ن بخاته پیکه نین. دیاره سهوسه ن دلنیا بوو که مه نگوپ درۆده کات، به لام شیوه ی دانیشتن و جوړی دارپشتنی بۆ پرسته کان دلایان خوشده کرد، شتیکیان پیده به خشی نه له ژیان و نه له کتیه کاندانه بیننی بوو... مه نگوپ هه ر جاریک سهرنجی دلخوشی و به خته وه ری سهوسه نی بدایه، پتر درۆیده کرد، تا جاریکیان گووتی کامه رانی سهلما له نه فریقا توتیه کی له دارستانیکدا گرتوه که هه موو مه م و زینی نه حمه دی خانی له به ریوه، سهوسه ن به و درۆیه هینده پیکه نی خه ریک بوو ببوریتته وه... فیکره ت هه موو جار کیژه که ی ئاگادارده کرده وه که توانای مه نگوپ له سهر

قسه ی خوۆش و خه یال به شیکه له کولتووری چه قوکیشانی شاره که، به شیکه له ژیا نی پوژانه یان، به لام نه مه به مانای نه وه نییه که خه لکی پاک و بیزیانن، به لکو له پال نه و قسه خوۆشی و زمان شیرینییه شدا ده توانن گه لیک شه پانی بن... نه وه ی سه وسه ن بیته ندازه به قسه کانی مه نگوپ مه ست ده بیته، نه وه ی نه م پیاوه نیمچه خوینده وار و بازارییه که ناویانگیکی خراپی هه یه، کیژه که به وجوړه ده جولیته یته سه رسامیده کرد. فیکره ته له دل وه خوۆش حال بوو که سه وسه نی ده بینی وه ها پیده که نیته، خوۆش حال بوو که هاتنی مه نگوپ ده یگه شانده وه، خوۆش حال بوو به ناشکرا و بی شه رم پرسیا ری ده رباره ی شوین و نا راسته ی کامه ران لیده کات، به لام نه یده ویست تیبکه ویته و نه زانیته مه نگوپ چ جوړه ئاده میزادی که... چ توخمیکی ئالۆز و سه یری مروقه که سه وسه ن ئاسان ناتوانیته تیبیگات. هه موو نه و حیکایه تانه ی بو سه وسه ن گتیاپه وه که له بازاردا له سه ر مه نگوپ له سه ر زاران بوون، دزییه کانی، پوۆلی له تالانییه کانی دوا ی پا په پیندا، نه و غه ریزه سه ره تاییه ی بو سووتاندنی شوینه کان، په یوه ندی به قاچاغچییه گه وره کانه وه، ده ستی له فروشتنی زوړ ئامیر و کالای گرنگی ولاتدا به ئیرانییه کان. سه وسه ن جاریک به باوکی گووت «گولدانچی، تو ده زانیته، من پوۆژیک به مه نگوپم گووت، هه ره له یه ک یان هه ر شتی ک بکات، لای من گرنگ نییه... گرنگ نه وه یه چیروکه کانی سه ر به دنیا یه کی ترن... هه ست ناکه یته، که چیروکه کانی سه ر به دنیا یه کی ترن... نه وه ته به لاهه گرنگ نییه؟». فیکره ته گولدانچی نیگایه کی کچه که ی کرد و بیته وه ی بتوانیته وه لامیبداته وه، پتکه نی، دلنیا بو هه ر شتی ک سه ر به دنیا یه کی دی بیته کیژه که ی سه رسامده کات.

له سه ره تای سالی نه وه دودوو دا هه لمه ته گه وره کانی پوپاگنده بو یه که م هه لباژاردنی دیموکراتی له شاره که ماندا ده ستی پیکرد، یه کیتی نیشتیمانی و پار تی دیموکرات دوو گه وره ترین هیزی ناو نه و هه لباژاردنی

بوون، ئەو پۆژانە ھەموو لە جۆش و خڕۆشدا دەکۆلاین، لەو ھەڵمەتە
 گەورەدا ھەمووان وەک مەندالی لاسار و بێمیشکمان لێھاتبوو. قەلەندەر
 ئاموون لە پۆژانی بەر لە ھەڵبژاردندا پەفەتە یەکێ زەردی دەکردە ملی و
 جامانە یەکێ سووری دەکردە سەری و پێکپای کچ و کوپی خێزانە کە ی
 لە جلی زەرد ھەڵدەکێشا و لە پیکابیکی سەر بەتالدا دەگێرێ، لەدوای
 پیکابە کە ی خۆیەو ھەندەھا پیکابی تر ھەبوون کە ئەوانیش پێپوون
 لە کچان و کوپانی زەردپۆش و ھەمووش بە یەک دەنگ ھاواریان دەکرد
 «کاکە... کاکە». ھەموو سەرنجاماندا کە کەژاوی ئاموونییەکان ئیواران
 چەند جارێک بە پێش دەم بارەگا کە ی مەنگوپی بابەگەرەدا دەپوات، کە
 سەرتاپای دیوار و ستارە و پەنجەرە ی بە بۆیە یەکێ سەوز پەنگرەبوون،
 ھەر کات زنجیرە پیکابەکان دەگەشتنە ئاستی بارەگا کە، کەمێک
 ھاواریان دەکردەو و پێکرا دەنگیان بەرز دەکردەو و ھەموو بە یەک گەرۆ
 ھاواریان دەکرد «بژی بارزانی... بژی بارزانی موستەفا... بژی... بژی».
 بە چەشنێک ھاواریان دەکرد پەنجەرە ی بارەگا کە ی مەنگوپی دەلەرییەو و
 مەنگوپی و کوپەکانی دەورە ی تا سێ پۆژ بە ھێمنی خۆیان گرت
 و شتیکی ئەوتۆیان پیشان نەدا، لە پۆژی چوارەمدا پێش ئەو ی
 ئاموونییەکان لە مالا بێنە دەری، چەندین پیکابی پێر لە کچ و کوپی
 سەوزپۆش، کە یەکێ پەپۆیەکی سەوزیان بەستبوو بە ناوچاوانیانەو و،
 چوونە بەردەمی مالا قەلەندەر ئاموون و بۆ نیوسەعات زیاتر پێر بە
 ھەموو گەریان دەیانقێژاند «مامە... مامە». دەنگەکان وەھا گەرم و
 بەرز و توپەبوون لە کۆلانە دوورەکانیشەو و دەبیسەتران. ئاموونییەکان
 ئەو ئیوارە یە نەیان توانی کە ژاوە پۆژانە کە ی خۆیان پێکبخەن. ھەر ھەمان
 شەو دەستیکی نەناس مالا «فەوزی بەگی ئاموون» و «لەتیف
 ئاموون» و «عەبدوللا بەگی ئاموون» ی سووتان. وەک ھەمیشە ناگرەکان
 ھیچ زیانیکی گیانی لێنەکووتەو، بەلام ھەر سێ خانووە کە بوون بە

خۆله میشی ته و او... هه تا ئاسن و په نجه ره و شیلمانه کانیشی تانه وه و بوون به خۆلێکی نه رم. هه ره له و شه وه وه ژیا نی ئاموونییه کان که وه دوودلی و مه ترسییه وه، ده ستیکی نه ناس، شه و داوی شه و عه لاگی پر پیسای و شیا که و ته رسی ده خسته ماله کانیا ن، زه رفی پر زبلی ده گرت ه په نجه ره کانیا ن، ده فته ری ده هاویشته حه وشه که یان که له مسه ربۆ نه وسه ره به وینه ی که ره پرکرا بو وه، توره که ی بچکولانه که پرپوون له قاوغی فیشه ک، بوتلی پلاستیک که پرپو له میز، شوشه که به قژی سووتا و ئاخرا بوو، چه قوی خویناوی، سوژنی ره ش، دوپشکی تۆپی و سه ره ماری پانکرا وه و شتی سه یری دیکه ش. په یوه ندیکردنی ئاموونییه کان به سه رانی حیزبه وه بۆ داوی کۆمه ک و هاریکاری شتیکی نه وتۆی بۆ نه کردن، دۆخی ئاموونییه کان تا ما وه یه کی دوورو درێژ به و چه شنه مایه وه. هه تا تکای فه وزی به گ له فیکره ت گولدانچی که ده سه لات و قسه ی خۆی لای مه نگوپ بخته کار، سوودیکی نه بوو. چونکه مه نگوپ وه ک هه میشه ته و او خۆی له دیمه نه که دوورخسته وه و وابلا بو وه که به سه فه ریکی تاییه ت چوو ه بۆ ئێران تا له تارانه وه به ته له فون قسه له گه ل کامه رانی سه لمادا بکات... مه نگوپ تا داوی ته و او بوونی هه لێژاردنه کان خۆی ده رنه خسته وه.

که له سالی نه وه دوچاردا شه پی ناوخۆ دهستی پیکرد، شتیکی نهوتو له کتیبخانه و دیکۆره گرانبه هاکانی مالی فیکرهت گولدانچی نه مابوون، له نیوان نه دوو ساله دا فهیسه ل نه جیب به چهند ته کانیکسی جیاواز، هه موو کتیبخانه که ی له گولدانچی کرپییه وه، به لام به وه وه نه وه ستا، به لکو ته وای په یکه ره کان و ته وای که رهسته په نگینه کان ی دیکۆر و تابلۆ گرانه کان و فره شه ئاوریشمییه کانیشی له چنگی ده رهینا . وهک له پیکه وتنی په که مدا پیکهاتن، فهیسه ل ده بایه جار دوی جار و به مه ودای وه رزیک له نیوان هه موو تۆبه تی کدا کتیبه کان بگوازیتته وه . سه وسه ن ده بایه له سه ره خۆ و هیمن ئاواپوونی دونیای جارانی خۆی ببینیت، ژۆر له سه ره خۆ، به جۆریک بتوانیت ئازاره که ی به سه ره مه ودایه کی زه مه نی دوو ودریژدا به شبکات . ده بایه به هیمنی وای لی بکریست له و زیندانه نه به دییه ی ناو کتیبه کان بیته ده ری و وهک کچیکی ئاسایی بز ی، ده بایه بزانیست پۆریک دیت که خۆی و قه ره ویله که ی به ته نیا له و ژووره به رین و گه وره یه دا ده میننه وه . فهیسه ل هه موو جاریک ده هات و بیته وه ی سه یری چاوی سه وسه ن بکات، بیته وه ی بویریست ئاوپر لی بدهاته وه، پریزکی گه وره ی له کتیبخانه که ده برد، شه وان گۆله لگره کان ده هاتن و سه فته سه فته کتیبه کانیا ن ده خسته ناو کارتۆنی تاییه تییه وه و به سڕیشی تاییه تی لاکانیا ن ده گرتن و به تیپی پان ده می کارتۆنه کانیا ن

ده به ست و په تی تایبه تیان تیته لده کیشان و به یانی پۆژی دوایی به
 ماشینی تایبه تی بۆ جیگایه کی نادیار باریانده کردن. فیکره ت به رابه ره ره
 باریک برێک پاره ی وهرده گرت که بشیت بۆ ماوه یه که له دابینکردنی
 ژیانیکی گونجاودا به کاریبهیتیت. به پوویه که به خته وه ریه و که له م پۆژه
 سه ختانه دا شتیکی هیه پییده ژێ و به پوویه کیش غه مگین بوو که
 له سه ره خۆ شورا و کۆله که و پایه کانی ژیانیکی دوو درێژی ده پوخاند
 که خۆی له مندالیه وه بۆ که که ی دروستکردبوو. ئه و شه وانیه ی
 فه یسه ل سه حاف کتیه کانی ده پیچایه وه، بیده نگیه کی زۆر قوول و
 کوشنده بالی به سه ر مآلی گولدانچی ده گرت، بیده نگیه که له وانیه ی
 تاریکی له ناویدا چرتر و چرتر ده بیته وه، بیده نگیه که هه سته ده کیت له
 بیزمانیه کی که وهری پۆحه وه هاتوه، له وه وه هاتوه که چتر ده نگ
 و هاوار سوودی نییه ... له گه یشتنی قریشکه ی ناو پۆچی مۆقه وه به
 بونه ست سه ری هه لداوه. ئه و شه وان هه یچیان خه یان له نه ده که وت،
 فیکره ت گولدانچی له قاتی خواره وه گوپی ده گرت و ئاگاداریو که
 سه وسه ن ناتوانیت بخوایت، به هیمنی سه رده که وت بۆ سه ره وه و له
 تاریکی ده وه ستا و گوپی ده نا به ده رگا که وه و ده یزانی سه وسه ن
 ده گری. ده هاته خوارێ و ده رگا که ی له خۆی داده خست و نه ویش
 له جیگا که دا ده ستیده کرد به گریان، به لام ده یزانی که سه وسه ن دیت
 و به هیمنی داده به زیت و گوئ ده نیت به ده رگای ژوره که ی باوکییه وه و
 ده بیستیت که گولدانچی ده گری. هه ردووکیان ئاگیان له گریانی یه که
 بوو، هه ردووکیان هه ستیان به و تاریکیه که وهریه ده کرد که قووتیان
 ده دا ... سه وسه ن ده یزانی باوکی ده یه ویت به له ناو بردنی کتیه خانه که له
 بیده نگیه ده ریبهیتیت، ئه و بیده نگیه ی که گولدانچی خۆی به درێژی
 ژیا نی تیدا ژیا بوو، ئه و بیده نگیه ی کتیه کان و نه تله سه کان و وینه کان
 وه که دیوارێک له چواره وه ره ی به رزیا نکرده بووه وه، بیده نگیه که هه

و تەنهایی قوولتریانکردبوو، جەنگ قوولتریکردبوو، چاوەپوانی قوولتریکردبوو... ونبوونی هەر بەشێک لە کتێبخانە کە ئەو هەستە لای سەوسەن جێدەهێشت کە دیواریک لە ژێانی دەپوخیت، ئەو هەستە جار دوای جار زیاتر و زیاتر پووتدەبیته، زیاتر و زیاتر لاواز دەبیته، زیاتر و زیاتر بێپەرێز و بێقەلغان بەرابەر دنیا دەوێستیت، هەستیکی تێز و چەقۆناسابوو تێز لە ناوێ دەبێری. ئێستا شەوان دۆعاڵێ کرد سێ رێبوارە کە زووتر بێنە، ژێانی پێوێستی بە شتێکی گەورە بوو، دەبایە شتێک هەبێت جێگای کتێبەکان بگرێتە، شتێک وەک دیوار خۆی لە پشتییه وە بشارێتە و بژی... تادەهات شارە کە لە بەرچاوی ناخۆشتر و ترسناکتر دەبوو... بەلام جیهان... جیهان کە ئەو گەردانه تییدا وێڵن، جوانتر و ئارامتر و هیمنتر لە بەرچاوی دەرە کەوت... کە بیری لەم شارە دەکرده وە بۆنی مردووەکانی بەیادا دەهاتە، دەموچاوی شیوێنراوی جەلادە کوژاوەکانی بەیادا دەهاتە، دەنگی گوللەکانی راپەرینی بەیادا دەهاتە، بۆنی باروتی بەیادا دەهاتە... شەوان دەخەوت و خەونی بە شەپری دیکە وە دەبینی، دەترسا ئەو ساتە کە پێبوارەکان دێنە وە شەپ تەواو نەبوو... دڵنیا بوو ئەو کاتە ئەوان دەگەرێنە وە شەپ تەواو نەبوو... ناخۆ دەتوانیت چێیان بۆ بکات. هیچ... هیچ جگە لەوەی شوو بە یەکیکیان بکات و ئاواتی هیمنی و بەختیاری بۆ ئەوانی دی بخوازیت. لەگەڵ رۆشتنی هەر بەشێک لە کتێبخانە کە دا زیاتر و زیاتر بیری لە بالندەکان دەکرده، فەرەنگی گەورە بالندەکان تاکە کتێبێک بوو کە سوێندی لە باوکی وەرگرت هەرگیز نەیفروشتیت... هەرگیز... هەتا ئەگەر لە برسدا مردون... بۆ ئەوەی غەمی کتێبەکان نەیکوژیت، بەردەوام چاوی لێکدەنا و بیری لە بالندەکان دەکرده. شەو و پوژ ئەو ساتە دەهێنایە پێشچاوی خۆی کە تییدا بالندەکان دەبینیت، ئەو بالندەکانی بۆنی جیهانی بۆ دەهێنن، بۆنی شارە دوورەکان و گۆمە دوورەکان و لوتکە

سهخته کانی سه رزه مین. بۆنی راسته قینه ی جیهان، بۆنیک که کتیه کان پیی نابەخشن، تاکه بۆنیک که ده توانیت بۆنی مردنی له بیر به ریته وه، بۆنی لاشه ی ئاسایشه سووتاوه کان له یاده وه ریدا بسپرته وه ... بۆنی جیهان و پهنگی جیهانه که له په پ و بۆن و هاواری بالنده کاندایا چرده بیته وه ... ئیتر دهیتوانی چاو بنوقینیت و له نیوان قهفه زه کانیاندا بخهویت و گوئی له دهنگی هاواره کانیان بیت، ئه و هاوارانه ی هه وای جهنگه له دووره کانی بۆ دههینن، هاواری دارستانه دووره کان و سه رزه مینه دووره کان.

مانگیک بهر له دهست پیکردنی شه پی ناوخۆ ژووری کتیه خانه که ته واو چۆل بوو، جگه له قهره ویله که ی سه وسه ن و میزه که ی، جگه له نه تله سه گه وره که ی دونیا و نه نسکلۆپیدیای بالنده کان هیچ کتیه ییک له ماله که دا نه ما، هیچ په یکه ریك، هیچ نیگار یك، هیچ ده مامکیک ... مالی گولدانچی بووه شویتنیکی خالی، جگه له چه ند کورسییه کی کۆن و دوو قه نه فه بۆ میوان و میزکی نانخواردن و دوو قهره ویله و دوو دۆلاب له گه ل ئینجانه ی گه لا چا کاندایا، هیچی تیدا نه ما، هه لبه ت ئه مه گه ر بیت و له که ره سه ته گرنگ و پتویسته کانی مه ته بخ بگوزه ریین.

فه یسه ل سه حاف که له دوا پۆژدا دوا کۆمه له کتیه یی برد، به بیته نگ زه رفیکی له سه ر میزی نانخواردنه که به جیهیشته، هه موو ئه و ویتانه ی تیدا بوو که پۆژی په که م گرتبوونی، ده یان وینه که له هه موو لایه که وه جوانی و گه وره یی کتیه خانه که ی له و په پی پکی و په ونه قیدا نیشانده ده ن. بهرگی کتیه ناوازه کان و نیگاری نه نسکلۆپیدیا بیهاوتا کان، خه ریک بوو سه وسه ن بخه نه وه گریان، به لام نا په کجار به وردی سه یری هه موو وینه کانی کرد و بیته وه ی هیچ بلیت، هه لیگرتن و خستنه ناو «دۆلابی یادگار تاله کان» ه وه.

سه وسه ن ئیدی هیچ کتیه ییکی کتیه خانه که ی خوی نه بینیه وه. چه ند سالی ک دواتر کاتی ک سه یری په کی ک له که ناله ته له فزیونییه لۆکاله کان

ده‌کرد، له ناکاو له به‌رنامه‌یه‌کی تاییه‌تیدا که کتیبخانه‌ی پۆشن‌بیران و سیاسیه‌کانی ولاتی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، کامیڤا چوو ه مالی سیاسه‌تمه‌داریکه گه‌وره، پیاویکی خپش که ورگی به‌جۆریکی نااسایی به‌سه‌ر قایشه‌که‌یدا شۆږبوو‌بووه‌وه، له‌ویادا... له‌ویادا ه‌موو کتیبه‌کانی خۆی بینیه‌وه، ئه‌و کتیبانه‌ی خه‌ونی پتووه‌ده‌بینین، ئه‌و کتیبانه‌ی له‌ ناویاندا گه‌وره‌بوو‌بوو، ه‌موویان ئیستا له‌ پشت ئه‌و پیاوه‌وه پیزکرابوون، ئیستا ئه‌و ه‌موو کتیبه‌کانی وه‌ک گه‌نجینه‌ی تاییه‌تی خۆی، وه‌ک به‌ری په‌نجی ه‌لبێژاردن و گۆکردنه‌وه‌ی خۆی باسه‌ده‌کرد... ه‌موویان له‌ویسون... ه‌موو کتیبه‌ نازیزه‌کانی... له‌ پشت ئه‌و پیاوه‌ قه‌له‌وه‌وه که به‌ شانازییه‌وه له‌به‌رده‌م په‌فه‌کان و په‌یکه‌ره‌کاندا وه‌ستابوو، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه... زۆر گه‌وره‌وه بۆ کامیڤراکان بنده‌که‌نی.

دوای چۆلبوونی کتیبخانهکه، زۆری نه برد شه پی ناوخۆ دهستی پیکرد. له به هاری سالی نه وه دوچاردا ههردوو حیزیه گه وه که ی ولات گه یشتنه نه و به وایه ی ناتوانن پیکه وه هوکمه که ن، پێشتر هه موو نه و هه سته مان هه بوو که ناکۆکی دوو حیزیه که له سه ر دابه شکردنی سامانی گومرگ، به خۆشی ته و او نابیت. به لام که س له و باوه په دا نه بوو بگاته جهنگیکی وا سه رتاسه ر و درێژ و خۆیناوی. نا... نه و کات مه نگوپ له پیزه کانی یه کیتی و قه له نده ر ئاموون له پیزه کانی پارتیدا چووبوونه سه ری. له حیزیدا که س مه نگوپ یه به گه وه ی به ناوی خۆیه وه بانگ نه ده کرد، به لکو ناویان نابوو «مه نگۆی گه وه». ناویانگی مه نگۆ و تیه که ی خراب نه بوو، له گه ل نه و ورده شه پ و کێشه گه و رانه ی پووین له ولات کردبوو. کوپانی مه نگوپ فه رمانیکی پووینان هه بوو، له کاتی به رگریکردندا نه بیت ئازاری که س نه دن. نه و ده مانه مه نگوپ خۆی وه ک فانه تیکیکی ئاشتیخواز نیشانده دا، به رده وام له هه موو کۆبوونه وه کاندای ده یگوت «ولاته که قوونی شه پی پێوه نییه». به لام له و سێ سه له دا کینه ی نێوان قه له نده ر ئاموون و مه نگوپ له ژێره وه تاده هات زیاده کرد، قه له نده ر له کۆبوونه وه و دانیشه کانی خۆیدا مه نگوپ وه ک سه سه ریه یی که ده م پووت و چه قۆکیشیکی سه رجاده ناوده نا، مه نگوپیش نه ی وه ناغازاده و کۆنه خۆفرۆش باسده کرد، له و ماوه یه دا دووباره وینه کۆنه کانی

قەلەندەر لە گەڵ پاسەوانە تایبەتیەکانی وەزیری ناوخبۆ، لە گەڵ بەرپررسی
 فەوجی پاراستنی کۆشکی کۆماری، لە گەڵ بەرپۆڵە بەری دیوانی کۆشک و
 سەگە کەیدا، چاپکرانە وە و گەورە کران و لە هەندێ جیگا شدا هەلواسران،
 وەک بەلگەیەک بۆ خیانت و خۆفروشی قەلەندەر. ئێمە ئەو سەردەمە
 مەنگوپرمان نە دەبینی، بەردەوام لە بارەگاکی خۆی یان لە ئوتومبیلی
 جام پەش و تایبەتیدا هاتوچۆیدەکرد، هەموو بیرى قسەکانیمان دەکرد،
 بیرى ئەو رۆژانەمان دەکرد کە لە چایخانەى پەپولەى ئازاد یان لە
 ژێر زەمینى ئوتیلە کەدا قسەى بۆ دەکردین... ھەزماندەکرد ئەم پۆژانە
 زوو بپوات و شتەکان ئاسایی ببنەو و مرقەکان ببنەو بە کەسى
 سادە و خۆیان لەو چەک و چەکدارییە دووربەخەنەو. بەلام لە بەھاری
 سالی نەو و دووچاردا بارودۆخی ولات تەواو تێکچوو... سەرەتا کەسمان
 باوەرمان نە دەکرد ئەو تێکچوونە کاریگەرییەکی وەھا گەورەى لەسەر
 تەواوی چیرۆکە دەبیّت، بەلام پووداوەکان واوە گەپان، لە گەڵیاندا ژانی
 هەموومان بەجۆریکی چاوەرپوان نەکراو ئاوە ژوو بوووە. شەوی پێش
 هەلگیرسانی شەپ، قەلەندەر ئاموون لە گەڵ بەرپرستی سەربازی دیکەدا
 ھێزەکانی خۆیان لە سەریان و کۆڵانەکانی دەوری بارەگای سەرەکی پارتی
 دابەشکرد، لە ئێوارەو هەوال ھاتبوو کە لە سەرتاسەری کوردستاندا
 بارودۆخ ناجۆر و دوو حیزبە کە لە هەموو شوێنێک سەنگەریان بەرابەر
 یەک گرتوو. ئەو شەو تا درەنگ شتیکی نەوتۆ پووینەدا، شار کش
 و مات بوو. نزیکى نیو شەو قەلەندەر زۆر خەوی دەھات، بۆ چەند
 سەعاتێک لەسەر قەنەفەیکى درێژ لە ژوورەکی خۆیدا لە بارەگا
 سەرخەویکی شکاند، سەیری لیھات کە ھەر چاوی دەچیتە خەو و بە ئاگا
 دیتەو خەون بە خالید ئاموونەو دەبینیّت. کە دەرووبەری سەعات پێنج
 ھەستا، چاوی گۆفی و خەونەکانى بۆ چاچیە کە گێپرایەو و گووتى
 «واھەستدە کەم دەبوایە منیش لە گەڵ خالید ئامووندا بپۆیشتمایە».

چایچییه که بیته وهی له مه به سستی تیڤگات، سه رنجیدا چۆن ده مانچه که ی
 تاقیده کاته وه و ده سکه که ی به ده سته سڤێکی زهرد ده پیچیت و ده چیته ده ری.
 گه رچی به هاریوو به لام کزه ی پێش سپیده زۆر سارد بوو. قه له ندهر به سه ر
 نه و خالنه دا گه پا که شه وی پابوردوو چه کداره کانی تیا قایم کردبوو،
 ناو میدانه تیگه یشت برێکی زۆری پێشمه رگه کانی حیزب له شه ویوه،
 چه که کانیان جێهێشتوو و شوینه کانیان چۆل کردوه و گه راونه ته وه مائی.
 قه له ندهر ئاموون بیته وه ی سه رسام بیت گه رایه وه بۆ ناو باره گاکه و به
 چایچییه که ی گووت «سهیر نییه ... حیزب زۆر له میژه شه پی گه وره ی
 نه کردوه». چایچییه که چایه کی نوێی بۆ هینا و لیپرسی «قه له ندهر
 ناغا... دلنیا ن شه پ ده بیت؟». قه له ندهر به هیمنی سه ری له قاند و
 گووتی «دلنیا م». وهک ده ستووری هه میشه یی خۆی به پێزه وه داوای له
 چایچییه که کرد ماوه یه ک به جیبی به یلێت و ده رگاکه ی له سه ر دابخات چونکه
 ده یه ویته کاغه زێکی زۆر گرنگ بنوسیته. دوا ی سه عاتی که به ماندوویی،
 به جووتیک چاوه وه که ئاسه واری گریانی پێوه دیاریوو له ژوره که
 هاته ده ری و نامه یه کی پێچراوه ی دایه چایچییه که و گووتی «ئه م نامه یه
 بۆ خالید ئاموونه، تۆ هینده ت له سه ره بیپاریزیته و هه رچییه ک بووه
 نه هیلت نامه که به وتیت، گه ر من شتی کم لیها ت ئه و ئه م نامه یه بگه ینه
 ده سستی سه ی که ره می ئاموونی یان فه وزی به گ... هه ر کامیکیان بیت
 گرنگ نییه، تیده گه یته ... گه ر من شتی کم لیها ت ده بیت ئه م نامه یه
 بگاته ده ست خالید ئاموون... به سه لامه تی... ئه وه له هه موو شتی که
 گرنگتره ... ئیستا له من و پێنج پێشمه رگه زیاتر که س لیتره نه ماوین،
 بۆ شه ره فی حیزب جوان نییه کاتی که په لاماری باره گاکه ی ده دن که سی
 تیدا نه بیت... بۆ میژوو جوان نییه که س نه بیت به رگری له پارسی
 بکات. که س». چایچییه که به هیمنی کاغه زه که ی خسته گیرفانییه وه و
 گووتی «به ئومیدی خودا هیچ نابیت... به ئومیدی خودا».

ئەو ھیزەى كە دەورەى بارەگاگەى دابوو، بەشێكى زۆریان تاقمى مەنگور بوون. بەدریژایى شەو چاوەپوانبوون، بەلام فەرمانێكى راستەوخۆیان بۆ گرتنى بارەگاگەى بۆ دەرنەچوو. لە بەیانیدا دەیانزانى ناو بارەگاگەى تەنیا قەلەندەر ئاموون و دوو پێشمەرگەى دیکەى تێدا ماوه. نزیکى سەعات دەى بەیانى فەرمانى گرتنى بنکەگەیان پێگەشت، دەبایە قەپۆز جوقلى سەرکردایەتى ئەو ھیزەى بکات كە دەچێتە ناو بنکەگەى. مەنگور دواتر سوێندى خوارد كە ئەو نامەى نوسیوه و فەرمانى داوه بە ھیچ جوړىك ئازارى كەس نەدەن، تەقە لە كەس نەكەن، لە دۆخێكدا تەقەیان لێكرا بە چەشنێك وەلامبەدەنەوه كەس بریندار نەبێت. سالانى دواى مەنگور چەند جارێك و لە چەند بۆنەى كەدا ئەو نامەى دەرخست كە داوا لە قەپۆز جوقلى دەكات، دەست بۆ ژيانى كەس نەبات. بەلام قەپۆز تا مردنى حاشای لەوه كرد نامەى واى پێگەشتبێت و گووتى «تەنیا لە پێگای لاسلكییهوه پێگوتراوه كە بارەگاگەى بگرێت و ھىچى تر».

ھەموو دەمانزانى قەلەندەر ئاموون لەو كەسانە نییە ئاسان و بێتەقە خۆى بدات بەدەستەوه، خۆزگەمان دەخواست لە برى قەلەندەر كە سێكى دى لە بارەگاگەدا بووایە، چونكە كەس نەبوو سەرسەختى و لە خۆبایى ئەوى نەبێستبێت. دەمانزانى ئەستەمە بە زیندووى بێگرن. لەگەڵ جۆلەى پێشمەرگەكانى تردا، قەلەندەر و دوو پێشمەرگەگەى دى لەسەربانى بارەگاگەى یەكەم دەستپێژیان كرد. كەسانێك دەلێن ئەمیر جوقلى برا بچوكەگەى قەپۆز جوقلى لەو یەكەم دەستپێژەدا پێوه بووه، كەسانێكى تریش دەلێن نا ئەمیر لە كاتى تەكاندا بۆ ناو بنکەگەى كوژراوه. بە ھەر حال گرتنى بنکەگەى كارێكى ئاسان نەبوو، دواى زیاد لە سەعاتێك شەپ یەكێك لە پێشمەرگەكانى قەلەندەر بریندار دەبێت و ئەوى دیکەیان دەگیرێت و قەلەندەر ئاموون بە شێوھەكى سەیر، بە بازى سەریانە و سەریان بۆى دەردەچێت. كوشتنى ئەمیر جوقلى، قەپۆز و ھاوڕێكانى

شیتدهکات. ده لێن قه پۆز و سامانی کيسرا و هوشه جوجه ئه و سێ که سه ن که دواى قه له ندهر ئاموون که وتوون. قه له ندهر ده زانیت له م شاره دا يه ک جیگا هه يه بتوانیت بپاريزیت، ئه ویش مالى گولدانجییه، ئه وه تاکه جیگایه که ده شیت مه نگوپ و کوپه کانی حورمه تی بگرن... تاکه جیگایه که ده توانیت خۆی تیدا حه شاریدات. به هه موو توانای هه ولده دات بگاته ئه وئ، هه لبه ت قه پۆز جوڤلێش دلنایه هینده ی گه یشته مالى فیکره ت گولدانجی، ئه سته مه مه نگوپ به یللیت هه یج که س نزیکى ببیته وه. قه پۆز جوڤلی و هاوړیکانی ته نیا دوو سه د مه تر دوور له مالى گولدانجییه وه قه له ندهر ئاموون ده گرته وه و هاواری لیده که ن چه که که ی دانیت و راده ست بیت، ئه و له شوینی خۆیه وه ته قه له هه ر سێکیان ده کات. ئه وانه ی دیمه نه که یان بینیه، باس له وه ده که ن، که قه پۆز و دوو هاوړیکه ی به سێ کلاشینکۆف له سێ لاه و به مه به سته کوشتنی دم و ده ست ته قه له قه له ندهر ده که نه وه، سێ کلاشینکۆفی توپه و تینوو. دواتر که قه له ندهر مان هه لگرته وه سه رو سنجی زیاتر له چل فیشه کی پێوه بوو، که زۆربه یان له نزیکه وه پێوه ی نرابوون. به لام ئه وه ی له چیرۆکه که دا زۆر دژواره، ئه وه یه به هه ر سێکیان پشتینه که ی قه له ندهر داده مالن و ده یبه ستن به ده ستییه وه و تا ماوه یه ک به سه ر شه قامه گشتیه که دا پایده کیشن، دواچاریش نیوه پووت و توواری لاشه که ی له سه ر یه کێک له شوسته کان فرێده ده ن.

ئه و ساته ی قه له ندهر کوژرا، سه وسه ن هوزاری کوپی پرۆشه و دکتۆر په فعه تی له ئامیزوو. له مندالییه کی زووه وه منداله که مه یلیکی نااسایی بۆ پوره غمگینه که ی هه بوو، له مندالییه وه له گه ل ئه ودا له کتێبخانه که دا گه ره بوو بوو، ئه و ساته ی که ته قه کان بوون، دهنگی گولله کان وه ها نزیک و بپوچان و له سه ریه ک و گه ره بوون، سه وسه ن وایده زانی یه کێک فیشه که کان له هه وای خالی و سارد و به رینی کتێبخانه

چۆلەكەى ئەودا دەتەقینیت، مندالەكە ترسا و توند خۆى نوساند به پورییه وه و گریا. سەوسەن مندالەكەى توند بهخۆیه وه نوساند و گووتى «هیچ نییه مه ترسه ... مه ترسه، یهك ده كوژن ... یهك ده كوژن، وهك جارن ... وهك هه میسه». گەر یهكێك له ژووره كەدا بایه به دانیاییه وه نهیده زانی ئاخۆ سەوسەن له گەڵ خۆیدا قسه دهكات یان له گەڵ مندالەكەدا. دواى نیوسهعات هه والیان بۆ هات كه كوژاوه كه قه له ندهر ئاموونه، ئەو پیاوهى سێ ساڵ له وه ویه ر له شه وێكى تاریكدا دهستی سەوسەنى گرت و له ناو لاشهكان ده ریھیتا.

سەوسەن دانیابوو كوشتنى قه له ندهر شتیكى ترساناكه ... زۆر زۆر ترساناكه ... به لام نهیده زانی بۆ.

تهفسیرکردنى كوشتنى قه له ندهر ئاموون ئاسان نه بوو. ئاخۆ تاوانیكى سیاسى بوو، په یوه ندی به و دۆخه گشتیه وه هه بوو كه هه لگیسانی شه پی ئاخۆ دروستیکرد، یاخود په یوه ندی به و کێشانه وه هه بوو كه دواى داواکردنى سەوسەن فیکره ت له نێوان ئاموونیه كان و كه سانی ده ورپه رى مه نگوپدا سه ریان هه لدا؟. له شارى ئێمه دا هه رگیز شه په كانی سیاسه ت و خۆشه وىستى له یه كدى جیا نابه وه، هیه هیزێك نییه بته وانیت سنوورێك له نێوان ئەو شه پانه دا دابنیت، هه موو شه پێك له سه ر خۆشه وىستى و ئیره یى و شه رف هه ر زوو ده بییت به شه پی سیاسى و هه موو شه پێكى سیاسیش هه ر زوو ده بییت به شه پی خۆشه وىستى و شه رف. كه لایه نه ناكۆكه كان له سالى هه شتاو هه شتدا و به كۆمه كى فیکره ت گۆلدا نچى ئەو پێكه و تنه یان قه بوو لێكرد، كه چیدی له سه ر سەوسەن شه پنه كن، كه سمان له و باوه رپه دا نه بووین ئەو پێكه و تنه به وجۆره خۆینا و ییه كۆتایى بییت. كوشتنى قه له ندهر به وجۆره بێره حمانه یه هه موومانى هه ژاند، تاوانه كه ئاموونیه كانى به شیوه یه كى بێۆینه سه رشیتكرد. دوو شه و دواى ناشتنى ته رمه كه پتر له سێ سه د پیاوى ئاموونى به نه ئینى و له ژێر بالى تاریكیدا شاریان

به جیه هیشته و خۆیان گه یانده ئه و ناوچانه ی هیزه کانی پارتی دیمو کرات به سه ریدا بالاده ستن. دوا ی کۆچی پیاوانی ئاموون، به کیتییه کان هه موو خیزانه کانیا ن گرتن و به ماشینی تاییه تی گوازتتیا نه وه بۆ دهره وه ی شار و له وێ به رة لایانکردن و پیدیا نگووتن تا شه ر کۆتایی نه یه ت رێگا نادریت بگه پێنه وه، ئه وه سه ره تای ناو ره بوونیکی نوو رو درژی ئاموونییه کان بوو. ئیدی تا ماوه یه کی درژ مال و کۆشک و باغی خۆیا نیا ن نه بی نییه وه و مال ه کانیا ن بوو به نی شه جیی ئه و خیزانا نه ی پارتی له شوینی خۆیا ن ده ریا نکر دبوون، به لام ئه وه یا ن چی رو کێکی تره ... به لئ ئه وه چی رو کێکی غه مگینی تره که لیژده دا جیگای نابیت ه وه. ئه وه ی له و ماوه یه دا سه یر بوو په رچه کرداری مه نگو پ بوو، که دوا ی چوار پۆل له کوشتنی قه له نده ر به ته وا وه تی وازی له حیزب هینا و بۆ هه تا هه تایه په یوه ندی خۆی له گه ل قه پۆز جو قلی و هه موو ئه وانه دا پچری که له کوشتنی قه له نده ر ئامووندا به شداری بوون. قه پۆز جو قلی له پۆزی یه که مه وه ئه وه ی پاگیا ند که فه رمانی گرتنی باره گا که له مه نگو پی با به گه وره وه ده رچوو ه. مه نگو پش له سه عاتی یه که مه وه ئه و نامه یی ده رخس ته که گوا یه گوو توویتی ده بیت باره گا که بیخوین بگیری ت. به لام ئه و قسا نه لای ئاموونییه کان نه رخیکیا ن نه بوو، دوا ی کوشتنی قه له نده ر به ها نه یه ک نه ما بۆ ئه وه ی مه نگو پ و ئه وانی تر له سه ری سه ره وه ی ئه و لیسته یه دا نه وه ستن که ئاموونییه کان بۆ تۆ له دروستیا نکر د. له دوا ی کوشتنی قه له نده ر په یوه ندی نیوا ن خالی د ئاموون و سه وسه ن پچرا ... به لام ئه و کات ماوه یه کی زۆر له به رده م رێوا ره کا ندا نه ما بوو بۆ گه رانه وه، نزیک ی شه ش مانگ دوا ی ئه وه خالی د ئاموون به خۆی و کاروانیکی گه وره ی بالنده وه گه رایه وه بۆ شار، به لام له به رنه وه ی یه ک مالی ئاموونیش چیه له شاردا نه ما بوو، یه ک دۆست و هاو پرسی دلسۆز و دیرینیشی نه بوو بویریت ئامیزی بۆ بکا ته وه، ده با یه یه که مجار که پیده خاته سه ر خاکی شار، بجیته ئوتیله که ی با وه جا ن و له وێ بخره ی.

به پێچهوانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌موومانه‌وه، کامه‌رانی سه‌لما به‌که‌مین که‌س بوو که له سه‌ره‌تای پاییزی سالی نه‌وه‌دوچاردا گه‌یشه‌وه نیشتمان، به‌یانیه‌که هه‌ستاین و له ناوه‌پاستی شاردا کاروانیکی دووردریژی بالنده‌مان بینی، چنده‌ها قه‌فه‌زی که‌وره که‌وره و چنده‌ها چه‌شنی سه‌یر سه‌یری بالنده که تا نه‌وکاته چاوی ئیمه له خه‌نیشدا شیوه بوونه‌وه‌ری وه‌های نه‌بینیوو. ده‌یان قه‌فه‌ز که زۆربه‌یان پرپیوون له که‌لای سه‌ره‌تای خه‌زان، وه‌ک نه‌وه‌ی کاروانه‌که به‌رله‌وه‌ی بگاته شار به‌ناو گێژاوێکی که‌وره‌ی پاییز و جه‌نگه‌لیکی پرپ که‌لایزاندای پوشتیبت. کاروانه‌که به‌مه‌به‌ست له ناوه‌پاستی شاردا وه‌ستێنرابوو، بۆ نه‌وه‌ی به‌یانی که هه‌ستاین هه‌موومان ببینین... بالنده‌کان له ئیمه زیاتر خرو‌ش‌ابوون و هاواریانده‌کرد، ده‌یانجیکاند و ده‌یانخوێند. وه‌ک نه‌وه‌ی بزانه‌ن که دوا‌ی سه‌فه‌ریکی درێژ... زۆر درێژ به‌به‌شی هه‌ره زۆری جیهاندا گه‌یشه‌توونه‌ته شاری ئیمه، وه‌ک نه‌وه‌ی باوه‌رنه‌که‌ن شاریکی واسه‌یر و جه‌نجال و نا‌پێک و غه‌مگین له‌سه‌ر شه‌م نه‌ستێره‌یه‌ش هه‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی باوه‌رنه‌که‌ن گه‌یشه‌توونه‌ته شاریک خه‌لکه‌که‌ی له پاساری و کو‌تر و که‌و زیاتر زۆر که‌م چه‌شنه بالنده‌ی دیکه‌یان بینیوه. ژماره‌ی بالنده‌کان گه‌لیک له سه‌د بالنده زیاتر بوون. قه‌فه‌زه‌کان زۆربه‌یان کۆن و ژه‌نگاوی دیاربوون، به‌لام زۆربه‌یان به‌جانغازی تایبه‌تی و هه‌ندیکیان

به شوشه و هه‌ندیکیان به دیواری پلاستیکی نه‌ستوور و هه‌ندیکیشیان له ناوه‌وه به ته‌په‌دۆری سپی یان پارچه ته‌په‌دۆری ئاسایی گیرابوون. دواتر که دوو پێبواره‌که‌ی دیش گه‌یشته‌وه شار، سه‌یرمان لی‌هات که ته‌کنیکه‌کانی پاراستن و گه‌رم پاگرتنی قه‌فه‌زه‌کان له نێوان هه‌ر سێ پێبواره‌که‌دا زۆر له یه‌کدی ده‌چوون. له هه‌موو قه‌فه‌زه‌کاندا هه‌ندی‌ک ده‌روازه و په‌نجه‌ره جێهێلرابوون، ئێمه له‌و ده‌لاقانه‌وه سه‌رمان ده‌کێشا و ته‌ماشای وێقاری ئه‌و بالنده‌مان ده‌کرد که هه‌ندیکیان به بێده‌نگیه‌کی حه‌کیمانه و هه‌ندیکیان به هاواریکی شیتانه و هه‌ندیکیان به جریوه‌ی ناسک وه‌لامی نیگا‌کانیان ده‌دايه‌وه. له‌و که‌ژاوه‌یه‌دا بالنده‌مان بینی که ده‌نوکی ئاسن و چاوی پر تیشک و بالی زێرنیان هه‌بوو. هه‌ر قه‌فه‌زێک له قه‌فه‌زه‌کان بۆنی شوینێکی دونیا و هه‌وای جه‌نگه‌لیک و که‌زه‌ی گوێ ده‌ریایه‌کیان پێیوو. هه‌ر بالنده‌یه و شێوه خواردنێک و جو‌ره گیایه‌کی نه‌ناس و جو‌ره پازاندنه‌وه‌یه‌کی سروشتی تایبه‌تی ویستبوو. هه‌موو هه‌ستمان‌کرد کامه‌رانی سه‌لما گه‌لیک به ناسکی و گه‌لیک به خۆشه‌ویستییه‌وه بالنده‌کانی گرتووه و به‌خێویکردون، قه‌فه‌زی گونجایی بۆ سازاندون و که‌شی پێویستی بۆ خولقاندون، هه‌ندی‌ک له بالنده‌کان جووت و هه‌ندیکیان تاک بوون، به‌لام هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان به قفلی تایبه‌تی قفل‌کرا‌بوون. له دوا‌ی دوا‌ی کاروانه‌که‌دا که‌ره‌فانیکی گه‌وره هه‌بوو، که دینه‌مۆیه‌کی کاره‌بای تایبه‌تی پێوه به‌سترا‌بوو، تا له پو‌ژانی سه‌فه‌ردا و له کاتی په‌رینه‌وه‌دا به شوینه سارده‌کاندا، له کاتی لاداندا له‌سه‌ر شه‌قامه به‌فراوییه‌کانی جیهان گه‌رمی تایبه‌تی بیه‌خشیته بالنده‌کان. گه‌رچی له‌و سالانه‌ی دوا‌ییدا له پێگای سه‌ته‌لایته‌کانه‌وه، له پێگای ئه‌و سه‌ریازه کلاوشینانه‌ی یوئینه‌وه، له پێگای ئه‌و کوردانه‌وه که له خۆرئا‌وا ده‌گه‌رانه‌وه، له پێگای ئه‌و پێکخواه بیانیا‌نه‌ی له شاره‌که‌ماندا ده‌ستگیربۆی خه‌ڵکانی هه‌ژاریان ده‌کرد، شتی‌کمان له هه‌وای دونیا

سێبهری بهرینی جیهان بهرکهوتبوو، بهلام تا ئه و ساته، تا ئه و پۆژهی پاییزی سالی نهوه دوچار که بالنده کانمان بینی ههستمان نه کرد که جیهان به راستی گهیشته شاره که مان، که زه مین سحری خوی بو ناردوین، که شتی که مان له سروشتی ئه م دنیا به بینیوه. له بهر هۆیه کی نادیار بالنده کان له و ساته دا نوێنه ری تهواوی ئه و شتانه بوون که ئێمه له م شاره بچوک و غه مگینه ی خۆماندا و نمان کردبوو.

سه ره تا کامه رانی سه لمامان نه بینی، دواتر زانیان له سه ر کورسییه کی چایخانه ی په پوله ی ئازاد خه وتوو. ئه و به یانییه کی زۆر زو له گه ل دوو کومه ککاری ئێرانیدا گه یشتبووه ناو شار. قه فه زه کانی له سه ر شه قامه که پاگرتبوو، ئه و ساته ی ئه و گه یشتبوو، تازه چایخانه که ده رگا کانی بو پێواران و کریکارانی ده مه و به یان ده کرده وه، ده م و ده ست هه موو ناسیانه وه، به لام بێته وه ی له گه ل که سدا هیچ بلیت، به هیمنی به خاوه ن چایخانه که ی گووت «من و هاوڕێکانم زۆر ماندووین... زۆر... ده توانین لێره دا پشوو به ک به دین و به خوین». خاوه ن چایخانه که راسته و راست ناسییه وه، دلنیا بوو ئه مه کامه رانی سه لمایه، ئه و پیاوه ی یه کی که بوو له ئه فسانه گه و ره کانی شار. بێهیچ دوو دلێیه ک پێگای به هه ر سێ پێواره که دا له سه ر کورسییه کان به خوین. که ئێمه به یانی بینیمان یه ک ته خته و له سه ر پشت له سه ر کورسییه کی درێژ خه وتبوو، پیاویکی به قه د و قامه ت بوو به ریشکی زۆر گه و ره و درێژ و په شه وه. له چا و ئه و کاته ی که پویشته و به جێیه یشتین بالابه رزتر و پیاوانه تر ده بینان، قژی که می که له و کاته کورتتر بوو، ئه سه مه رتر و پته و تریش دیاربوو، ئاشکرا خۆر و سه رما یارییه کی گه و ره یان له سه ر پوخساری کردبوو. بوونی له و یادا، خه وتنی به و چه شنه سام و هه یبه تیکی گه و ره ی له هه مووماندا به جێیه یشت، گه رانه وه که ی کتوپر و چاوه پوان نه کراو بوو، پێشتر هیچ که سی ئاگادار نه کردبووه وه، ویستبووی به بێده نگی بالنده کان تا ناو جه رگه ی شار

بهینیت و له سهەر کورسییهک له کورسییه درێژ و تهختهکانی په پولهی ئازاد بخره ویت. که بهیانی زوو هه والیان بۆ مهنگوپ برد، سه رهتا باوه پری نه کرد. به لام که خۆی گۆپی و بهر له کهوتنی تهوای خۆر گه یشته لای قه فهزه کان سهری لهو هه موو بالنده قه شهنگه سوپما. ماوه یه کی درێژ به بیدهنگی و چه په ساوی یه ک یه ک سهیری قه فهزه کان کرد و گووتی «وای خوای گه وه... وای نهولیا... هه موو تهیری دونیای له گه ل خۆی هیناوه... هه موو تهیری دنیا». به خیرایی که سانیکی له ئیمه وهک پاسه وان به دیار قه فهزه کانه وه دانا و پوشت بۆ ناو چایخانه که، هه موو بینیمان که ماوه یه کی درێژ، زۆر درێژ له سهەر سهری کامه رانی سه لما و دوو هاو پیکه ی وه ستا... وه ستا و هیچی نه گووت... وهک نه وهی باوه پ به چاوی خۆی نه کات، وهک که سیک بروسکه لێیدا بیت سهیری کامه رانی ده کرد. دواتر به هیمنی له سهەر کورسییهک دانیش و دهستی گرت به ده مو چاوییه وه و دهستی کرد به گریان... نه وه یه که مجار بوو مهنگوپ ببینین ده گری.

له دوا ی کوشتنی قه له نده ره وه، مهنگوپ بوو به که سیکی تر، بوو به پیاویکی غه مگین. زۆر پۆژ ده هات بۆ چایخانه ی په پوله ی ئازاد و له و ئ له سهەر کورسییهک داده نیشت و قسه ی له گه ل که سماندا نه ده کرد، بوو بوو به پیاویکی زۆر تیکشکاو. گه رچی زۆر له وه ده ترساین پۆژیک ئاموونیه کان زه فه ری پێه زن و بیکوژن، به لام نه و بیباک بوو، جگه له چه قۆ کۆنه که ی جاران هیچی تری پی نه بوو. چیدی وهک سه رده می زوو دلای بۆ که س نه ده کرده وه، گه ر قسه ی بکر دبا یه، ده یگووت «کوشتنی قه له ندهر هه موو شتیکی تیکدا... هه موو شتیکی... هه رچییه ک من له و چهند سه له دا کردوومه به زایه پۆی... هه مووی به زایه پۆی».

که مهنگوپ یه که وه و کامه رانی سه لما باوه شیان به یه کدا کرد، بۆ ماوه یه کی کورت هه موو دلما ن پرپوو، هه ندیکمان به راستی گرپا.

هەندیکمان دەستمان بە دەمانەوێ گرت و هەندیکمان پوومان وەرگێڕا و
خۆمان بەشتیکی دییەوێ سەرقالکرد نەبا بگرین. مەنگوپ ئیستا هێدی
هێدی پیری پێوێ دیاریوو، لەدوای کوشتنی قەلەندەر ئیوارەیک چوو بۆ
لای سەوسەن فیکرەت و دوای ئەو بەپیری هاتەدەر. مەنگوپ هەرگیز
باسی ئەو دانیشتنە خۆی لەگەڵ کەیکە گۆلدا نەچیدا نەکرد، بەلام
دەنگۆکان باس لەوێ دەکەن کە سەوسەن خان بێوێنە سەرزەنشستیکردووە
و گووتوویتی کەوتنەوێ خوین لە نیوان بەرەکاندا ئاسان تێناپەرێت،
سەوسەن راستەوخۆ مەنگوپ بە کوشتنی قەلەندەر تاوانبارکردووە و
پێیگووتووە کە گواوە بڕوا و متمانەئێ ئێوی خراپ بەکارهێناوە و پلەئێ
شەپانێتی خۆئێ تا جێگایەکی ترسناک بەزکردۆتەوێ کە ئیدی جێگای
بێدەنگی و لێبوردنی تیانەماوە... دەشلێن کەیکە گووتوویتی گەرچی
ناتوانیێت تا هەتا هەتا ئێ لە مەنگوپ ببورێت و پێگای بدات پێ بختە
مالییەوێ، بەلام سویندی بۆ خواردووە، وەک چۆن چەند سالیێک پێشتریش
سویندی بۆ خوارد، کە هەلسەنگاندنی کامەرانی سەلما و دوا بپاری
گەرەئێ لەم حیکایەتەدا ملکەچی هێچ جۆرە گۆرێدانهوێکی نابەجێ لە
نیوان خرابییەکانی مەنگوپ و کامەراندانابیت، بەلکو هێندە هەیکە
مەنگوپ وەک نوێنەرێک، وەک کەسێک کە لەدڵەوێ ژۆر دڵخۆشیکردووە،
وەک مۆفێک کە بە چیرۆکە سەیرەکانی سەرسامیکردووە، ئێتر بۆئێ
نییە، هەرگیز بۆئێ نییە پێ بنیێت ئەم مالهەوێ و چاکترە کامەرانی سەلما
پاسپێرێت کە نوێنەرێکی تر، پەيامهێنێکی تر لە نیوان ئەو و خۆیدا
دیاریبکات. دەشلێن کێژەکە سویندی خواردووە گەر شوو بە کامەرانیئێش
بکات تەنیا مەرجی ئەوێ دەبێت ئەو و هاویارەکانی لەو زەماوەندەدا
نەبن و دواتریش تا هەتا هەتا ئێ تا ئەوان ژن و مێردن مەنگوپ نابیت
بچێتە حەوشی مالی ئەوێ.

ئەوانەئێ چیرۆکەکیان بۆ گێڕاينەوێ دەشلێن مەنگوپ بە پێچەوانەئێ

عاده تی خۆیه وه، به پێچه وانە ی ئه و غرور و سه سه ختییه زۆره یه وه که به دیزایی ژیا نی له سیما و په فتاریدا بووه، گریاوه و پاراوه ته وه که هه رچییه ک ده کات شتی وای به رابه ر نه کات، نامه کی خۆی ده رده هیتی و نیشانی سه وسه نی ده دات، سوینده خوات که ته نیا له به رخاتری کامه ران و له به رنه و و بۆ پاراستنی شکۆی ئه و چۆنه حیزیه وه، سوینده خوات که ئه ویش وه ک هه مووان نیگه رانه و واهه سته ده کات تاوانه که پاسته وخۆ ئا راسته ی ئه و و کامه رانی سه لما کراوه، به لام کیزه که سه سه ختانه ئه وه ی به بیرده هیتی وه که کوشتنی قه له نده ر به جۆریک دپدانه و ناشایسته و دوور له عورفی جه نگه، هه تا له ئیشی پیاوانی ده ولت بی په حمانه تر ده نوینیت، له به رنه وه هیه دلیک له دل نادات و بریاری خۆی ناگۆریت و له و بریارانه په شیمان نابیته وه. هه موو ده لێن که س له وه به ر هه لۆیستی به وجۆره په قی له خانمی سه وسه ن نه بینیه وه، هه موو ده لێن فیکره ت گولدانچی و دکتور په فعه ت و پرۆشه که له ژوورکی دیکه وه گوئیان له قسه کانیا ن گرتوه، به دلره قی و پیداکرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رچۆنیک بیت، مه نگوپ دلشکا و ده رکرا و له مالی گولدانچی دیته ده رت، دوا ی ئه وه ده بیته پۆحیکی شکست و غه مگین و بیده نگ. ئیدی وه ک جاران به یانیا ن و ئیواران ده هاته چایخانه که، هه روه ک جاران گیانی فه رمان و پۆحی بیباکی له هه موو شتیکیدا بوو، هه موو ئاماده بووین هه موو داوایه کی جیبه جیبه کی، ئاماده بووین بیه رج لایه نی بگرین و هه ر شتی ک بلیت بۆی سه له مینین، زۆریه مان باوه رمان به بیگونا هه ی مه نگوپ هه بوو. به لام له گه ل ئه وه شدا چاونه ترسی و بیباکی مه نگوپ شوینی پرسیا ری هه موومان بوو، هه موو ده مانپرسی: چۆن دوا ی کوشتنی قه له نده ر ئاموون، ئاوها بیخه م ده سوپیته وه؟ ناترسی ت بیکوژن، ناترسی ت تۆله ی لیبکه نه وه. به لام له نیو بازاردا هه ندی که س باسی نامه یه کی نه ئینیا ن ده کرد، که ئاموونیه کان بۆ مه نگوپیا ن نوسیوه، نامه یه ک

ماوێهێکی درێژ کە سەمان نەماندەزانی چى تێدا نوسراوه، هەندیکمان وهک دهنگۆ باسمانده کرد و هەندیکى ديمان پاست ده مانقه بلاند، به لام دواى زياتر له دوو سال له پۆزێكى زۆر گەرمى سەرەتای ئەیلولدا مەنگور ئەو نامە یە پێشانی کامەرانی سەلمادا و دواچاریش نامە کە کەوتە دەست سەوسەن گۆلدانچى و تاکۆتایی لای ئەو مایه وه .

ئەو پۆزه دواى نامێزانه گەرم و پە سۆزەکان، دواى ئەو ی کامەرانی سەلما بە دەنگى بەرز گووتى «چ خۆشحالم کە لیڤەم، چ خۆشحالم... من لە سەر کورسى و شۆستە و لاپڤاگانى زۆر شارانی دوتیا خەوتەم، سویندم خوارد ئەو پۆزه ی دەگە پێمە وه یە کەم پشوو لە سەر کورسییەکانى ئەم چایخانە یە بێت و یە کەم چای نیشتمانم لیڤەدا بخۆمە وه و یە کەم سەرخەوم لە سەر ئەم کورسیانە بشکێنم، سویندم خوارد قەتارى بالندەکانم لە ناو پاستى شار و لەو جیگایەدا بوەستینم کە دواچار تێیدا مالاواییم لە ئێوه کرد، سویندم خوارد بەرلە وه ی باوەشیکەم بە خوشک و پور و کەسەکانى خۆمدا، باوەشیکەم بە ئێوهدا... سوپاستانبکەم... سوپاسى وه فا و کۆمەکتانبکەم... ئیستا ئێوه نازانن من چەند دلخۆشم کە دەگە پێمە وه... کە بالندەکانم بە سەلامەتى هێنایه وه ئەم شارە... سەفەریکی ئاسان نەبوو... بە لام ئیستا هەستدە کەم کاتى هاتوو بە هێمنى ماندوویتی ئەو هەموو سالە لە گیانم دەریچیت... هەستدە کەم هێندە ی هەناسە ی ئەم شارە هەلە مژم و با ی ئەم شارە بەر پوخسارم دەکەوێت... هەموو شتێک لام دەبیته پابوردوو... من لیڤەدا... ئا لیڤەدا سویندتان بۆ دەخۆم کە هەرگیز تا هەتا هەتایە جارىکی تر ئەم شارە بەجێناهیتم، خۆشحالم کە بەعسییەکان لیڤە نەماون، خۆشحالم دەگە پێمە وه بۆ شارێکی ئازاد، من سویندتان بۆ دەخۆم جارىکی تر ئەم شارە بەجێناهیتم... سویندتان بۆ دەخۆم، هەتا ئەگەر ئەم شارە تاعوون لە ناویدا بلایوێتە وه، درمى ترسناک کۆلانهکانى پێکەن لە مهیت،

کوچه کانی چۆل ناکه م... ئیوه هه مووتان دوعام بۆ بکه ن که سه وسه ن
فیکره ت، نه و کچه ی بۆ خۆشه ویستی نه و دونیام ته یکردوه به هاوسه ری
خۆی هه لمبژریت... ده ست بخه نه سه ر دلّان و دوعام بۆ بکه ن که
شتیک بچیته دلّی خانمی سه وسه نه وه و من له هه موو عاشقانی تر
باشتر ببینیت و بالنده کانی من زیاتر سه رنجی پابکیشن، دوعام بۆ بکه ن
و هیچ کات له دوعاکردن مه وه ستن... به لام ئیستا هه ستده که م، پۆژی
ناهه نگانه ... هیوادارم نه مه سه ره تای ناهه نگی هه ره گه ره مان بیت...
ناهه نگی هه ره گه ره .

سالانیک دواتر که بیرى قسه کانی نه و پۆژه مان ده که وته وه، خوین
له دلّمان ده هات. به لام نه و ساته ساتی شادی بوو. مه نگوپ به بینینی
وه ها گه شابووه وه خۆشحالی و که یفی جارانیمان به یاددا ده هاته وه.
کامه رانی سه لما پیده چوو چیتر نه و گه نجه سه ره پۆ و توپه یه نه بیت
که زیاد له هه شت سال له وه وه سه ر نیشتیما نی به جبه یشت. گه لیک
جوانتر و دنیادیده تر و پر حیکمه تتر ده ینواند، ده نگى وه ک جارن
توپه یی و له ره ی ناکامی تیدا نه بوو، وشه کانی پرپیون له دلّنیایی و
برپا به خۆپیون. مه نگوپ جار دواى جار باوه شی پیاده کرد و ده یگوت
«ئای کوپی خۆم... ئای کوپی خۆم». دواجار مه نگوپ له ناوه پاستی
چایخانه که دا وه ستا و ده ستی به رزکردوه وه و گووتی «خۆشبه خت ئیتمه ین،
شادومان ئیتمه ین که دووباره تۆ ده بینین، به خیربیته وه بۆ ناومان.
ئه مرۆ هه موو ناهه نگده که ین، به لام نا... ئیستا خوشکانت و پورانت و
خیزانی گه وره ت چاوه پوانتده که ن... به رله وه ی هیچ بلّیت... به رله وه ی
باسی هیچ شتیک بۆ هیچ که س بکه یت، ده بیت بگه رپیته وه مالى، له وئ
بخه ویت و خۆت بشۆیت و پشوویده یت... من لیته دا پاسه وانی بالنده کان
ده که م... تا ئیوارئ... تا ئیوارئ، نه وسا به هه موو یقاری خۆتانه وه
وه رن و ده چین بۆ مالى گولدانچی و تۆ له وئ ده چیته ژوورئ و هاتنه وه

خۆت بۆ سهوسه ن خان و باوکی پاده گه یتیت ... واده کهین ... واده کهین ...
 شاه به خیر بیته وه کوپم ... دووباره به خیر بیته وه».

کامه ران هه ر نه و به یانییه هاوپی ئیرانییه کانی خۆی به ئیمه
 ناساند، یه کیکیان هه ر له سه ره تای سه فه ره که یه وه ماوه ی جیا جیا
 له گه لیدا بووبوو، زۆر ولات له گه لیدا گه پابوو، له زۆر جیگای سهخت و
 له زۆر قورتمی گه وه ره ده ریا زیکر دبوو، ئه وه ی دیشیان وهک چاوساغ له
 په پاندنه وه ی قه فه زه کان و بالنده کان له سنووره وه کۆمه کیکر دبوون ...
 به لام ئیمه به شیوه یهک به بینینی کامه ران و بالنده کان سه رسامبووین
 بایه ختیکی زۆرمان به وان نه دا.

به یانییه کی سه یربوو، بالنده کان به جۆریکی شیتانه ده یان قیراند و
 ده یان خویند، ده نگیان به جۆریکی نااسایی بهرز و خرۆشیان بیۆینه بوو.
 قیزه و چریکه ی هه ندیکیان به جۆریک بلند بوو مرۆف له شه قامه کانی
 شاردا وای هه سترکرد له دارستانه چره کاند ونبوو. نه و پۆژه پیده چوو
 دهنگی نه و بالنده نه زووتر له واده ی خۆی شاری له خه وه ستان دبیته.
 له میژووی شاری ئیمه دا پروی نه دابوو بالنده به وجۆره سه رنجی
 خه لک رابکیشیته. هه وائی گه یشتنی بالنده کان که هه شت سال بوو
 چاوه پیمانه کرد به خیراییه کی بیۆینه به سه ره وائه تاله کانی شه ری
 ناوخۆدا زāl بوو، هه ر له به یانی زووه وه خه لکانیکی زۆر هاتن بۆ سه یری
 قه فه زه کان. پیده چوو مه نگوپ پیشبینی هه موو شتیکی کرد بیته، خۆی
 و چه ندانیک له ئیمه له به رده م قه فه زه کاند بۆ پاسه وانی وه ستاین،
 مندا لانی هارمان له بالنده کان دوورخسته وه، دیوارێکمان له نیوان
 بالنده کان و نه و چاوه فزولانه دا دروستکرد که هه ندیکیان نیازی پاکیان
 نه بوو، ده موده ست قه ده غه مانکرد که س خواردن به بالنده کان بدات.
 به لام نه وه ی سه یربوو خرۆشی نه سه ره وتی خودی مه له کان بوو، هه موو
 هه ستمانکرد زۆر دلخۆشن، گه لیک به خته وه ر دیاریبوون، هه ندیکیان زۆر

سەرسامانە لە دەلاقە قەفەزەکانەو سەیریان دەکردین، پێدەچوو ئەوانیش
 هێندە ئێمە بەبێنی ئێمە سەرسامبن، وەک ئەوەی هەستبکەن فەرمان
 بۆ ئەستێرەکی تر و لەسەر پلانیتێکی تر نیشتوونەتەو... زۆرکات
 هەستمان دەکرد هێندە ئێمە بۆ ئەوان غەریب و ناتاسایین، ئەوان بۆ
 ئێمە وەها نین، هێندە ئەوان فزولیان هەیە ئێمە بێن و تێمان بگەن
 ئێمە نیمانە... مەنگور بۆ ئەوەی جەنجالێ و کۆبوونەوکان لە دەوری
 قەفەزەکان کەمبکاتەو، لە مەڕەو بەری شەقامەکاندا چوار پێنج خالی
 بەشینەوێ پاقلاو و شیرینی و شەربەتی دانا. پێبوارەکان دەیان توانی
 لەویدا شەربەت و شیرینی بخۆن و پێرۆزیایی هاتنەوێ کامەران
 بکەن. ئەوەی سەیری بۆ ئەو پۆزە هیچ یەک لە شاعیران و شێوەکاران
 و مۆسیقارەکانی شار نەهاتنەدەری و نەهاتن بۆ سەیری بالندەکان،
 کەس لەوان لە دەوری قەفەزەکان دەرنەکەوتن... هیچ کەسیش لە ئێمە،
 هەوالێکی لە سات و وادە گەپانەوێ دوو داواکارەکی دی نەدەزانی.

له ئیواره دا کامه رانی سه لما و مهنگوپى بابه گه و ره و مه رىوانى مه مه
 و له قوقز له ماشینیکی سپیدا که ئاموزایه کی کامه ران لێیده خوپی
 به ره و مالى سه و سه ن فیکره ت به پیکه و تن، کاروانى بالنده کان پازده
 قه فه زى گه و ره بوو که دوو ماشین پایانده کیشا، هه ندیکیان له ناوه وه
 بوو بوون به دهیان ورده قه فه زى دیکه، زۆریه ی قه فه زه کان له سه ر تایه ی
 تایه تی راگیرابوون که ئاسان له سه ر هه موو شیوه پیکایه ک ده یاننتوانی
 بجولین، تایه کان وه ها کرابوون بتوانن به شه قامی دژوار و پیکای دریز
 و سه ختیشدا تێپه ین. کاتی که کاروانه که له نزیکى چایخانه ی په پوله ی
 ئازاده وه به پیکه وت، جولیه کی نااسایى که وته شه قامه کان. خه لکانیکى
 زۆر له مبه ره و به ره وه به سه رسامى سه یری کاروانه که یان ده کرد، هه ندانیک
 توانجى ناشیرین و که مێکیش له پیاوه هه میشه بیزاره کانی شار جنیویان
 به ئیمه و بالنده کان ده دا، هه ندیک به ناشایسته یان ده زانی له سه رده میکی
 واسه ختدا، له پۆزانیکدا شه پ له زۆر شار و شاروچه کی مه مله که تدا ئاگری
 سه ندوه، ئیمه سه رقالی «کۆمه لیک ته یری نه خووش» بین. به لام ئیمه به
 بیده نگى له ته نیشته کاروانه که وه ده پۆشستین و باکمان به و جوړه قسانه
 نه بوو.

له قوقز به که مین که سه بوو که هه والى هاتنه وه ی کامه رانی بو
 سه و سه ن فیکره ت برد. که لای نیوه رۆ هاته وه بو چایخانه که وه ها

خووشابوو، وامانده زانی خه ریکه شیت ده بیت، به دهنگی بهرز هه موو
 شتیکی بۆ گێڕاپینه وه، له گهڵ قسه و هاوارهکانی خۆیدا سوورتر و سوورتر
 و لچی قۆقزتر و قۆقزتر ده بوو، گووتی «ئه وکاتهی له ده رگامدا و چوومه
 ژووری باجی سه و سه ن له گهڵ مندالی خوشکه کهیدا پێکه وه له ئاسماندا
 سهیری به عزنی بالنده یان ده کرد، تا ماوه یه کیش ناگایان له وه نه بوو که
 من له بهرده میاندا وه ستاوم. که سه رنجی منیاندا وه ک لال وه هابووم،
 بیلای به نه وعیک له بهرده میدا په شوکام هه ناسه م بۆ نه ده درا، خه ریک
 بوو بگریم... به لام پێش ئه وهی بگریم، پێش ئه وهی فرمیسکه کان له
 چاوم بینه خوارئ هاوارمکرد، باجی، باجی گیان، لێریه... هاته وه...
 ئه م به یانییه هاته وه. یه که مجار هه ر سه یریکردم و هیچ تینه گه یشته، من
 فرمیسک له چاوم هاته خوارئ، به شه ره فی دایکم فرمیسک وه ک باران
 له چاوم دایکرد و گووتم کامه رانی سه لما گه رایه وه، وه عده که ی خۆی
 به جیهینا و گه رایه وه، هه موو بالنده ی دونیای هیتاوه... هه موو بالنده ی
 دونیا... هه موو بالنده ی دونیا. بیته وه ی ئاگام له خۆم بیت، له هه لچوون
 و شپه زه ییدا ده مقیزاند، ده ستم به رزده کرده وه و ده مگووت هه موو بالنده ی
 دونیا. باجی سه و سه ن هه ر سه یریده کردم و هیچی نه ده گوت، ئینجا
 منداله که ی دانا و گووتی به راستی لێریه... به راستی. من گووتم به قه بری
 هه رچی ئه سحابیه، به گوپی باوکم، من خۆم ئیستا لای قه فه زه کانه وه
 هاتووم. من مه نگوێ پایسپاردم بێم، حه زیده کرد خۆی ئه م مژده خوشه
 بۆ تۆ بهینیت، خۆی ئه و شه ره فه ی پێبپریت، به لام هه موو ده زانین تۆ
 حه رامتکرده پی بخته حه وشه که تانه وه، به س خودا خۆی ده زانیت که
 چهنده خه وی به وه وه ده بیینی خۆی ئه م هه واته تان بۆ بهینیت، باجی به
 قه بری برای جوانه مرگم، هه شت ساله خه و به وه وه ده بینیت پوژیک بیت
 خۆی ئه م مژده یه تان پێدات، به لام دلای ئیوه ی له هه موو شتیکی تری
 دونیا لا عزیزتره، ئیتر ناچار، به وه لاهی ناچار منی پاسپارد... من

کە پێتان بلێم کە ئێوارێ، خۆمان و هەموو قەفەزەکان دێین بۆ ئێره...
 هەموو دێین... خوابکات ئێوه ئاماده بن... خوابکات ئاماده بن».

لە قۆز هەمیشە و هەمیشە بە شانازی وە باسی ئو ساتە دەکرد،
 خوشحال بوو شەرفێکی وە های پێپراوە یە کەمین کەس بێت هەوالە کە
 بۆ مائی گۆلدانچی بەریت. ئێمە لە نیووە پۆدا بیستمان کە گۆلدانچیەکان
 زۆریان لە مائی فیکرەت کۆبوونەتەو تا لەو ساتە تاییەتی و سێحراوییە
 میژووی خێزانە کەیان بێش نەبن. لەو هەشت ساڵ و نیووە کەسیان لەو
 باوەرپەدا نەبوون چیرۆکە کە سەوسەن ترۆپکیکی و ئەفسانەیی تێدا بێت.
 ئەوێ خەڵکانێکی زۆر بە شادییە وە دوای کاروانە کە وەتوون، ئەوێ
 هەندیک بە ئالای کوردستانە وە لەگەڵ بالندەکاندا دەپۆشتن مایە
 سەرسامی خودی فیکرەت گۆلدانچی بوو، کاروانە کە نزیکى سەعات شەش
 و نیوی ئێوارە گەیشته کۆلانی مائی سەوسەن، سەدان کەس لەگەڵ
 کەژاوەی بالندەکاندا دەپۆشتین، نا... نا، وەک گوتم پێشتر لە میژووی
 شارە کەدا ئاوا بالندە خەڵکی بەخۆیە وە سەرقال نەکردووە. جەنجالییک
 بوو مەپرسن. لەو پۆژە وە ئەو کۆلانی مان ناونا «کوچەي بالندەکان»، مائی
 سەوسەنیشمان ناونا «مائی بالندەکان». کە کاروانە کە گەیشته پێشەمی
 مائی گۆلدانچی، سەوسەن بە هاوێتی هەریک لە فیکرەت و عیزەت
 گۆلدانچی بۆ پێشوازی گەپیدە دوور و لاتە کە هاتە دەری، جگە لە مەنگوپ
 کە بەتەنیا لە ماشینە کەدا مایە وە، هەموو سەرنشینانی ماشینە کە دابەزین.
 کامەرانی جلیکی کوردی قەشەنگی پۆشیبوو، گەلیک لە بەیانی بۆشناختر
 و جوانتر و پیاوانە تر دەیانواند، بێنەوێ بشلە ژیت، بێنەوێ وە کە جارانی
 قەرەبالغی زمانی بێستیت، یە کە مجار بە حورمەتێکی مەردانە وە تەوقە
 لەگەڵ دوو پیاووە کەدا کرد و پووێ کردە سەوسەن فیکرەت و گووتی «خانم
 پێز و حورمەتی زۆرم... خوشحالم دوای ئەم هەموو سالە تەندروست و
 سەلامەت دەتبینمە وە، من ئەمڕۆ بەیانی گەیشتمە وە شار، پتر لە هەشت

سالة بۆ تۆ بهم دونیایه دا وێلیم، خۆم به بهخته وه ترترین مژوئی ئهم زهوییه ده زانم که توانیم بالنده کان به سهلامهتی بگهینمه وه ئهم شاره و تا بهر ده رگای ئیوه بیانیهنم، ئه وه کلیلی هه موو قه فه زه کانه خانم، ئه وه کلیلی هه موو قه فه زه کانه، هه زه کهم له بهرچاوی خه لکی به پیزی ئهم شاره بیده مه دهستان. خۆت ده توانیت یهک به یهک سه بیرانی کهیت... له م ساته به دواوه سه وسه ن خان هه موو ئهم بالنده مۆلکی تۆن».

هه موو بینیمان که به ندیک کلیلی گه وری ده رهینا و به پیزیکی زۆره وه نوشتایه وه و کليلة کانی دایه ده ست سه وسه ن فیکره ت، که گه لێک په شوکاو و نامۆ ده رده که وت، له کاتی که دا هه مووان به خیرهاته وه ی کورپه که یان ده کرد، ئه وه هه چی نه گووت، به لام به جوړیکی سه رسامانه سه یری کامه رانی سه لمای ده کرد، هه موو دلنیا بووین ئه وه جوړه سه یرکردن و نیگایه هینده ی تر ئاگر له کامه ران به رده دات. له ناکاو کامه ران سه یری هه موومان ی کرد، ئاوړیکی خیره اش ی له قه فه زه کان دایه وه، وهک ئه وه ی شتیکی بیرجوو بیت پوو یکرده یه کیک له قه فه زه کان و کلیلیکی جیای ده رهینا و ده رگا که ی کرده وه و چوه ناوه وه و له وێ له گه ل بالنده یه کدا هاته ده ری. مه لیکی شیوه کوتر، به سه ره پشت و سه ریکی خۆله میشی کاله وه، ته بیریک باله کانی سه یی بوون، کو مه لیک که وانه ی قاوه بیان له سه ر بوو، سنگیشی سه یی سه یی بوو، به لام له ناوه راستیدا ئه وه سپیتییه دا په له یه کی سوور هه بوو، وهک ئه وه ی خوین له سینه ی هات بیت و دایدا بیت سه ر په ره کانی.

کامه ران بالنده که ی به رز کرده وه و پيشانی هه موومانیدا و گووتی «ئه مه ناوی کوتری سینه زامداره، که له ئه زه له وه بهم په له سووره وه دیته دونیا وه... له بالنده کانی ترم خو شتر ده ویت، خانم ئه مه یان دیاری تایبه تی منه... دیاری تایبه تی منه... گه ر شووت به من کرد یاخود نا، ئومیدم ئه وه یه ئهم بالنده یه له ژووری خۆتدا هه لگريت و هه رکاتی که ئه وت بین ی بیر له من بکه یته وه».

هه موو گویمان لیسو که سه وسه ن بالنده

ده گریټ و سه یزیده کات و بۆنیده کات و ده لیت «گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا». سه ره تا هیچ تینه گه یشتین... هیچ، وامانده زانی کیزه که خه ریکه ده که ویتته و پینه و دۆخیکی نااسایی تووشبووه، به لام سه ری به رز کرده و سه یزی کامه رانی سه لمای کرد و به نه سپایی گوتی «کۆتری سینه زامدار، گه لیک جوانه... به لام ناوه لاتینییه که ی گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکایه... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا، ته نیا له سه ر یه ک دوو دورگی بچوک له دورگی کانی نه نده نوسیا ده ئی، له وه بقرارزیت له هیچ شویتنیک تری جیهاندا نییه...». وشه کان به جوریک له زاری خوشبوون، هه ندیک له وانه ی له ده وری که ژاوه ی بالنده کان وه ستابوون، له و که سانه ی هه ر به فیتره ت له بهر سیجری ئافره تدا لاوازن خه ریکبوو ببورینه وه. سه وسه ن ساده خۆی گۆرپبوو، مه کیاجیکی کال و ته نکی کردبوو، کراسیکی سپی بیملوان و پانتۆلیکی ره شی له به ردابوو، به لام یه ک په فته ی مۆری له گه ردنی ئالاندبوو، نه و په فته یه جوانیییه کی وه های پتبه خشیبوو، نه مانده توانی چاوی له سه ر بگوازینه وه و سه یزی شتیکی دیکه بکه یز. دلنایام هه موو نه وانه ی گومانیان له جوانی سه وسه ن فیکره ت هه بوو، گه ر نه و ئیواره یه بیاندییایه، ده یانزانی چ هه له یه کی گه وره یان کردوه. سه وسه ن نه و ئیواره یه «کۆتری سینه زامدار» سی له ده ست کامه ران وه رگرت و گوتی «کامه رانی سه لما، شووت پتیکه م یاخود نا، ببیت به هاوسه رم یاخود نا نه م بالنده یه تا مردن له گه لمد ده میتته وه... تا مردن».

سه وسه ن له گه ل باوکی و مامی «لواتریش دکتۆر په فعه ت چوو ه ریزانه وه» به سه ر بالنده کاندایه گه ران. تا نه و ئیواره یه نه مانده زانی سه وسه ن چ کچیکی زیره که، چ شاره زایه کی گه وره ی دونیای بالنده کانه. ده چوو ه به رده م هه ر قه فه رتیک، سه یزکی بالنده که ی ده کرد و وه ک زانایه کی گه وره ی بالنده ناوه لاتینییه که ی ده گوت، نه و ناوه درێژ و ئالۆژ و دووبه شانه ی له گوپی ئیمه دا تابلێی قورس ده زینگانه وه، له به رده م

یه کێک له قهفهزه کاندایا هواریکرد «ئارتیکورنیس کلامۆسۆس... خوای گهوره یه کێکه له بالنده دهگه نه کان که به ره و نه مان دهچیت، یه کێکه له هه ره بالنده شه رمن و دهگه نه کانی دونهیا، که له سه ر پوو به رێکی زۆر بچوک له باشووری خۆرئاوای ئوسترالیا و هه ندێ ژماره ی که میشی له خۆره لاتێ ئه و ولاته دا ده ژین... ده نگێکی به رز و پڕنه غمه ی هه یه ... خوای گه و ره چی ده بینم، ئارتیکورنیس کلامۆسۆس».

چه ند قه فزه ئه ولاته ر، پێکه نی و بالنده یه کی بڵند و بالابه رزی نیشاندا ئین که به له ش و بال له دال ده چوو، قاچی وه ک له قله ق درێژیوو، به لام بنه رانه کانی ئه ستوو و کلاوپه رێکی قه شه نگیشی له پشتی سه ریه وه هه بوو. گووتی «ئه مه سه کرتیره، له زۆریه ی زمانه کاندایا به سه کرتیر ناویده نی ئین، چونکه کلاوه که ی سه ری له و په ره موچه دهچیت که نوسه رانی کۆن ده یانخسته پشت گوئیانه وه، له توخمی داله، له و گیا و گۆلانه دا دهژی که له خوار بیا بانه کانی ئه فریقا وه سه وزیوون، چنگێکی زۆر به میزی هه یه، بالنده یه کی مارکوژ و مارخۆره، به و قاچه به میزانه ی ده کیشیت به ماره کاندایا تا پۆحیان ده کیشیت، بیا کیشانیکی تر سناکی هه یه، گه ر به ر مۆفیش بکه ویت برینداریده کات... ناوه لاتینییه که ی سه کیتاریۆس سیر په نتاریۆسه ... ته رێکی جوان، به لام تر سناکه ... وانیه کامه ران؟».

کامه ران به حورمه ته وه سه یریکرد و گووتی «هه موو زانیاریه کانت ته واون خانم... بالنده یه کی ئه مین نییه، مۆف ده بیته خۆی له چنگه تیژ و قاچه درێژه کانی بپاریژیت... زۆر پاسته خانم، بالنده یه کی پیاده په وه، شه ق هاوێژکی بپه حمه، وه کو تریش به سه عاتی دووردرێژ به پی به ناو گۆگیادا ده پوات، پراوده کات و پیاسه ده کات، ها خانم... پراوده کات و پیاسه ده کات. له م قه فزه دا دلێ زۆر خۆش نییه، به لام چاری نییه، خۆی ده زانیته که چاری نییه».

یه که یه که سه یری هه موو بالنده کانیان کرد، سه وسه ن باسی زۆر

بالندهکانی بۆ کردین، ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو ببیینین که به‌وجۆره ده‌کرتیه‌وه و به‌وشیوه گه‌ش و ده‌نگه ساف و پوخساره بی‌گه‌رده سه‌یرمانده‌کات و بۆمان ده‌دویت، هه‌موو هه‌ستمان به‌ به‌خته‌وه‌ری کرد... به‌خته‌وه‌رییه‌ک له‌و چه‌شنه‌ی مرۆف له‌گه‌لیدا بیری ده‌چیتیه‌وه بۆ به‌خته‌وه‌ره. فیکره‌ت گۆلدانچی و عیزه‌تی براشی له‌ دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو بالنده سه‌یر و ناوازه‌یه سه‌رسامبوون. دکتۆر ره‌فعه‌ت به‌ نیگایه‌کی تیزه‌وه، به‌چاوی پزیشکیکه‌وه که به‌وردی ته‌ماشای نه‌خۆشیک ده‌کات، سه‌یری بالنده‌کانی ده‌کرد، دکتۆر گه‌رچی کورپکی گه‌نج بوو، به‌لام که‌مه‌که‌مه خه‌ریک بوو ورگی داده‌نا و چاوشی به‌ختیاری کزده‌بوو، پۆژ دوا‌ی پۆژ شیوه سه‌یرکردنی پزیشکه پیره‌کان به‌ نیگایه‌وه ده‌رده‌که‌وت. هه‌موو هه‌ستمانکرد به‌ گومانه‌وه سه‌یری بالنده‌کان ده‌کات، به‌شتیک له‌ ئیره‌یه‌وه سه‌یری سه‌وسه‌ن ده‌کات، پتویه‌ی دیاربوو ده‌یه‌ویت له‌ هه‌رجیگایه‌ک بیت، هه‌ر خۆی پیاوه زیره‌که‌که بیت که هه‌موو زانیارییه‌ک لای ئه‌و ده‌ست پێده‌کات و لای ئه‌و دوا‌یی دیت. دوا‌ی پێده‌نگیه‌کی دووردریژ دکتۆر به‌ ده‌نگیکی گومانای و به‌نیگایه‌کی ژێره‌وانکی له‌ بن چاویلکه‌که‌یه‌وه گووتی «وا‌هسته‌ده‌که‌م ئیستا کیشیه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌مان هه‌یه ... کیشیه‌یه‌کی زۆر گه‌وره». فیکره‌ت گۆلدانچی سه‌یریکرد و گووتی «کیشیه‌ی چی، جه‌نابی دکتۆر؟». دکتۆر گووتی «کیشیه‌ی شوین... جه‌نابی گۆلدانچی... کیشیه‌ی شوین، ئه‌م هه‌موو بالنده‌یه له‌ کوێ داده‌نییت؟».

هه‌موو سه‌یری یه‌کدیمان کرد و گویمان لی‌بوو گۆلدانچی ده‌لێت «به‌لێ دکتۆر ره‌فعه‌ت هه‌ق به‌تویه کیشیه‌ی شوین، کیشیه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ... زۆر گه‌وره‌یه. به‌لام ده‌بێت به‌هیمنی بیری لی‌بکه‌ینه‌وه، بۆ ئه‌مشه‌و ده‌شیت بالنده‌کان له‌ هه‌وشی مالمی ئی‌مه‌دا به‌مێنه‌وه ... بۆ ئه‌مشه‌و و چه‌ند شه‌ویکی دیش ده‌توانین له‌ هه‌وشی مالمی خۆماندا جیگایان بکه‌ینه‌وه، به‌لام بۆ دواتر شوینی گه‌وره‌ترمان ده‌وێت».

ئاھەنگەکانی ئەو شەو تەبەیانێ بەردەوام بوون. لەو سەرەدەدا هێشتا
 غەریبی و کۆچکردن لە شاری ئێمەدا نەبوویو بە شتێکی ئاسایی، هێشتا
 ھاتنەوێ غەریبان ھۆیک و بەھانەیەکی باش بوو بۆ ئاھەنگ، ئەمڕۆ
 پازدە سالا دوا ئەو شەو، دوا ئەوێ دەیان ھزار خێزان و کۆر و
 گەنجی ئێمە بەسەر زەویدا ئاوارەبوون و نیشتمانیان بەجێھێشت، چیتەر
 ھاتنەوێ غەریبان بۆنەیەکی سەیر نییە و شتێک نییە شایستە ئاھەنگ
 بێت. کە لە ھاوینی سالی نەو و دووچواردا کامەرانی سەلما گەراپەو، جیھان
 لە خەیاڵی ئێمەدا هێشتا شوێنێکی سىحراوی بوو، جیگایەکی بوو پەر لە
 ئەفسانە، پەر لە شتی نەبێنراو و نەبێستراو... ھەر کە سێک لە دنیاو
 بەرەو ئەم شارە ئێمە بەتەبایە، چیرۆکی سەیر و پەر نەتێ و نەبێستراوی
 بۆ دەھێنایەو. ئەو پۆزە کە کامەرانی سەلما ھاتەو ئێمە لەسەرەتای
 سەرھەلدانی ئەو پەتایەدا بووین کە دنیا بناسین. ئەو شەو لە ژێر
 زەمینى ئوتیلەکەى باوەجاند، شیتانەترین ئاھەنگمان گێرا. مەنگۆر شیتانە
 مەسەرەفیکرد، تا نیو شەو دوو کەبابخانە کەبابیان بۆ دەبڕاندىن، لای
 ھەموو مەشروب فروشەکان چى خواردنەو مان دەستکەوت کریان، سەدان
 قوتو بیبسی و کۆلاى ئێرانیمان ھێنا، لە بەیانیشەو پاقلاو خانەکانمان
 پاسپاردبوو پاقلاو مان بۆ دروستبکەن. شەوێکی سەیریوو، ژێر زەمینى
 ئوتیلەکەى باوەجان کە سێکی تری نەدەگرت، مەنگۆر باندیکی مۆسیقیش

گرتبوو مۆسیقامان بۆ بژەنن و گۆرانیمان بۆ بڵێن. کامەرانی سەلما و مەنگوپ هەردووکیان لەسەر مێزە گەورەکی ئێمە دانیشتبوون. مەنگوپ گوتی «کۆرینا، ئەمەشەو خۆشتین شەوی ژیانمە... لەو کاتەوهی لە دایکبووم دونیا قوونی تیکردوم و بەدەختی لەدوای بەدەختی دێتە سەر پێگام، بەلام هەموو ناخۆشی ئەم چەند سەلەم ئێستا تێپەڕی... بە سەری عەزیزی هەمووان ئەمەشەو شەوی ئەوەیە ئێمە قوون بکەینە دونیا... شەوی ئەوەیە هەموو مەست بین و کەس تا بەیانێ پێگای مانی خۆی نەدۆزێتەوه». مەنگوپ زۆر بە کەیف بوو، ئەو شەوه بۆ یەکەجار گۆتمان لێبوو گۆرانی بۆ گوتین، پێشتر نەمانبیسئبوو مەنگوپ دەنگی خۆش بێت، بەلام سەرەتا «لەبەر نازی چاوازان» و دواتر «بابچینە سەر وەیس»ی گوت. بە دەستە تۆکنەکانی پەرداخێ عەرەقەکی گرتبوو و بازووه خپ و ئەستورەکانی لەسەر مێزە کە دانابوو و گۆرانی دەگوت، چاوی لێکناوو و بەدەنگیکێ پێ سۆز و شەکان لە دەمی دەهاتنەدەری. مەنگوپ لەوانە نەبوو کە زۆر بخواتەوه، کەمجار لە دوو پێک زیاتری هەڵدەدا، کەسێک بوو دەبویست هەمیشە ئاگای لە خۆی بێت، هەتا لەو شەوهشدا تەواو ئاگای لە خۆی بوو، کامەرانی سەلما و دوو ئێرانییە کە لە ملایەوه دانیشتبوون. ئەو شەوه هەستمان بەو هەموو گۆرانیە قوولانەکرد کە سەفەر لەسەر شیوەی قسەکردن و سەیرکردن و جولاندنەوهی کامەران جێپەشتبوو. هەر ئەو شەوهش ئاشکراوو کە بەدریژایی ئەو هەموو سەلە، مەنگوپ مەسەرەفی سەفەری ئەم کۆپەیی بە نەینێ کردو، هەرچییەکی کردو بۆ ئەوەبوو تین و تاوێک بدات بەم پیاوه تا لە سەر پێگاکانی جیهاندا ون نەبێت، ئەوهی وەک پەيامی سەرەکی و گەورەیی ژيانێ خۆی تەماشاکردو. ئەو شەوه هەموو تێگەشتین کە مەنگوپ بۆ پەیداکردنی پارەیی ئەم سەفەرە درێژە لە قاچاغچیتێ عەرەقەوه بۆ ئێران ئالۆه، لە دزییەکانی پێش راپەرینەوه ئالۆه، لە تالانییەکانی دواي راپەریندا بەشداربوو، دەستی لە ئاودیوکردنی

ماشین و کهلوپه له گرنگه کانی ولاتدا هه بووه بۆ ئه ویدیو سنوور، چۆته
 حیزیه وه بۆ ئه وهی ئاسان پارهی دهستبکه ویت. نه وهک هه ر ئه وه به لکو
 وهک دواتر زانیمان کۆشکیکی زۆر زۆر گه وره شی کرپوه و دایناوه کامه ران
 دواى ژنهیئان بچیته ناوی. ئه و شه وه مه نگوپ خۆی هیچی نه گووت، به لام
 له پښگای قسه کانی کامه رانی سه لماوه بۆمان ده رکه وت ئه و ته نیا به و
 کۆمه کانه توانیویتی به پښگادا بپوات و به پارهی ئیمه له نیوان شاره کان و
 ولاته کاندای سه فه ریکرنه وه. به لام ئیمه کۆ بووین... ئیمه له مه نگوپ به ولاوه
 که سیت نه بووین که به ناوی هه موومانه وه کۆمه کی ئه م کورپی کردوه، به
 ناوی هه موومانه وه نامه ی بۆ نوسیوه، به ناوی هه موومانه وه تین و هینزی
 سه فه ری پښه خشیوه. ئه وشه وه کامه رانی سه لما له نیوان گۆرانییه کاندای جار
 جار باسی جیهانی بۆ ده کردین، جیهانی گه وره... که ئه و هه مووی بینیبوو،
 پویار به پویار، شار به شار، جهنگه ل به جهنگه ل. بۆ ئیمه ئه وه گرنگ
 بوو، که باسی ژنه جوانه کانی سه ر زه ویمان بۆ بکات، باسی ئه وه مان بۆ
 بکات له کوئی شوخترین خانمی بینیه وه ئه م چهند ساله چۆن ژیاوه و
 چی سه رکیشیه کی کردوه. کامه ران گووتی که له هه موو شاره کانی دنیادا
 ژن هه بووه ئاماده بوون له گه لیدا بخه ون، ژن له هه ره جوانترین ژنه کانی
 سه ر زه وی، به لام ئه و جگه له سه وسه ن گولدانچی ئاره زووی نه چۆته سه ر
 هیچ ژنیکێ تر. کامه ران دهستی ده خسته سه ر شانی هاوکاره ئێرانییه که ی
 و پیده که نی و ده یگووت گه ر چه ژتان له باسی ژنه، هاوکاره که م، ئه و
 ده توانیت باسی ژنتان بۆ بکات، ئه و ئینگلیزییه کی بێگه رد و فه ره نسیه کی
 باش قسه ده کات، ئه و له گه ل هه موو ژنه کانی دنیادا خه وتوه نه ک من،
 من ده توانم ته نیا باسی بالنده کانتان بۆ بکه م. ئا له ویدا ئیمه ده بووین به
 دوو به شه وه، ئه وانه ی چه زمان له چیرۆکی که یف و پاموسانه پوومانکرده
 لای یاوه ره ئێرانییه که و ئه وانه شی ده مانویست شتیکی نوێ ده رباره ی
 جیهان فیزییین ده چووینه لای کامه ران. ئه و شاره زاییه کی گه وره ی

بەلەندەکاندا پەیدا کردبوو، باسی توخمێکی بۆلوبولی بۆ کردین که بە پۆلێکی گەورە نێر یەک مێیان هەیه، مێیهکی جوان و نازادار که هەر شەو و دەچیتە مێلانەی یەکیکیانەو و سالی دوازدە هێلکه دەکات و نێرهکان لە بری مێیه که لەسەر هێلکهکان کپدەکەون. باسی جەنگەلێکی کرد تەنیا جۆریکی تایبەت لە قەلەپەش لە نۆییدا دەژین و پێگا بە هیچ بەلەندەیهکی دیکە نادن پووی تێبکات، باسی شارێکی بۆ کردین هەموو بەلەندەکانی سپین، سپی سادە، بێئەوێ یەک خالی پەش لەسەر پەریان بێت. باسی جۆره شامیێکی بۆ کردین لە ناو خۆلەمیشی گەرمدا نەبێت هێلکه ناکات، باسی لەقلەقێکی بۆ کردین دەنۆکی ئالتونە و بە هیچ پاوکەرێکی سەر زەوی ناگیرێت، چونکه هێندەو دەستی مڕۆفی بەرکەوت دەبێتە پارچە یەک لە پەری سپی و وەک با بیبات پەرشەبێتەو، جۆره بۆلوبۆلێک که ئەگەر مڕۆف زیاد لە دە دەقیقه گوێ لە خۆیندنای بێت، هێدی هێدی لەشی خاودەبێتەو و خەویکی وەها قوولی لێدەکەوێت چەند پۆزێک لە خەو هەلناسێت. کامەرەن ئەو شەو باسی ئەو قەلەپەشانەو بۆ کردین که لەگەڵ مردووکاندا قسەدەکن و سوێندی بۆ خواردین که خۆی یەکیک لەوانەو بینێو و هەموو شتیکی دەریارەو ژیانی باوکی لەدوای مەرگ پێگوتوو، باسی ئەو کۆترانەو بۆ کردین که وەک مڕۆف پرسە دادەنێن و گۆرستانیان هەیه، باسی ئەو کونەپەوانەو گەر هەتاویان بەرکەوێت یەکسەر دەبن بە خۆلەمی. یەکیکمان لێپرسی «هێی کامەرەن، هێی کورپەکی سەلما دۆلانی پێمبێی لەم سەفەردا زیاتر لە هەر شتیکی لەچی ترساییت، لە چ جانەوێک، لە چ دپندەیهک، لە چ ئازارێک؟». کامەرەن دوای که مێک بیریکردنەو گوتی «تاکه شتیکی لێترساوم ئەوێبوو و رۆح لە جیگایەک و لەشم لە جیگایەکی دیکە بمریت، ئەو ترسی هەرە گەورەو هەموو ژیاانم بوو». ئەو شەو هەموومان هێند سەرخۆشبووین بەو قسەیه دامانە قاقای پێکەنین، چونکه ئەوکات لە مەستییدا وا بیرماندەکردهو،

هیچ مۆفئیک نییه له شی له جیگایه ک و پۆحی له جیگایه کی دیکه بمریت، له وه جه نجالییه دا قسه که ی کامه ران به هیمنی به سه ر هه مووماندا تیپه پری و هه موو وه ک نوکته یه کی ناجۆر وه رمانگرت. بیته وه ی بیریکه ی نه وه ده مانخواردوه و به تۆبه ت گویمان له چیرۆکی ئه و دوو پیاوه ده گرت، ده مانخواردوه و گۆرانیمان ده گووت، له گه ل مۆسیقا که دا خۆمان باده دا و له گه ل گۆرانیییژه کاندای گۆرانیمان ده گووته وه، له کۆتایی شه ودا هه موو شه که ت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خۆمان بجوڵیین. له گه ل ئه وه ی زۆر زۆرمان خوارد و زۆر زۆرمان خواردوه، چه نده ها نه فەر که باب هیشتا له سه ر سینییه کان بیده ستکاری مابوونه وه، هه موومان تا ئه ندازه ی کۆیری مه ست بووین، به لآم ده یه ها بوتله عاره ق و شه رابی ده ست لیته دراو هیشتا هه ر له سه ر مێزه کان بوون.

که سمان نازانین که ی ئاهه نگه که ته واو بوو، که ی گه یشتووینه ته مآله وه و کئ ئیمه ی بردۆته ناو جیگا که وه؟ ... به لآم که به یانی هه ستاین دلتیابووین له جاران زیاتر شت ده رباره ی دنیا ده زانین، له جاران زیاتر ئاره زووی ئه وه مان تیدایه که بپۆین و شار و جه نگه ل و تافکه دووره کان ببینین... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وه ی دیوار و شه قام و کۆلانه کانی ئه م شاره بانگیده کردین... هه موو به جۆریکی سه یر گویمان بۆ ده نگه بآئنده کان تیزبوویوو، ئیواران به کۆلانی بآئنده کاندای پیاسه مانده کرد بۆ ئه وه ی گویمان له خویندنی بولبوله کانی خانم بیته، گویمان له قیره ی تووتییه کانی ئه و بیته، هه ستمانه کرد ده نگه ئه و بآئنده هاواری دنیا یه کی پڕ ته لیسمه و به ره و خۆی بانگمانده کات، ده نگه سیحراوی کچانی ولآتانی دووره و بانگمانده که ن... دوا ی بینین و بیستنی ئه و بآئنده ده بوویه به پاستی بپۆین و جیهان بدۆزینه وه... ئیمه دوا میله ته ی سه ر زه وی بووین که ده بوویه له مآلی خۆمان بیینه ده ری و دووباره کیشه وه دۆزراوه کان بدۆزینه وه، دووباره جه نگه له دۆزراوه کان و شاره دۆزراوه کان بدۆزینه وه.

بۆ پۆژی دوایی سهوسهه له گههه پڕۆشه و مریه می پورزایدا هات بۆ بازارپ
و لای دارتاشیک و دوو ئاسنگهه کۆمهه لیک قهفهزی تاییه تیایان دا به کردن،
پتر له سی و پینج قهفهز له هه موو جۆره قهوارهیه ک و له هه موو شیوه
چه شنیک، که ده بایه له ماوهی ده پۆژدا هه موویان بگوازیننه وه بۆ مائی
گولدانچی. هه ره له و پۆژدا بوو پیاوانی ناو بازارپ سهوسهه نیان ناونا خانم
یان کچی بالنده کان. هه ره له و به یانییه شدا سهوسهه له بازارپا مندالیک
زه رففرۆشی بینی پرایده کرد و ده یگوت «کچی بالنده کان هات... کچی
بالنده کان هات».

سهوسهه سووریو له سهه ئه وهی بالنده بچوکه کان، ئه وانهی شوینی
زۆر گه وه یان ناویت، ئه وانهی ده توانن پیکه وه بژین، ئه وانهی ئازاری
مرووف نادهن و ناشیت هوزاری خوشکه زای برینداریکه، له مائی خویدا
و له بهرچاوی خۆی بمیننه وه، ته نیا بالنده گه وه ره کان ده بایه ده ریچن
و له ده ره وهی ماله شوینیکی تاییه تیایان بۆ بکریت. عیزه ت گولدانچیش
مه خزهنیکی گه وه و فه رامۆشکراوی له ده ره وهی شار هه بوو، به جۆریکی
کاتی خستیه به ره دهستی فیکره تی برای تا بیکه نه نیشه جیی بالنده کان.
پۆژی دوایی کامه رانی سه له ما ده بایه ئیوارهیه کی درهنگ بچیت بۆ
مائی گولدانچی و گفتوگۆیه کی دوو قۆلی له گهه له سهوسهه خاند ئه نجام
بدات. کاتیک پچی خسته مائی گولدانچیه وه، هه ستهکی به هیز دایگرت

که ده شیت ره شه بایه کی قایم پێش شه و هاتبیت و هه موو شتێکی له گه ل
خویدا بردبیت، دیمه نی ماله که هیچی له و ماله قه شهنگه پازاوه یه ی
جاران نه ده چوو که به دریزایی سالانی سه فهر، وینه که ی له خه یالی خویدا
پاراستبوو. شه و ده مه ی پرپوو له کورسی و میزی گران و په یکه ری کۆن
و شتی به سامانبار و خشلبه ها، که چوووه قاتی سه ره وه و پێی خسته
ژووری کتبخانه گه وره که ش، له خالیتی و بیدهنگی هۆله که سه رسامبوو،
هه تا به ک کتیبیش چیه له وێ نه مابوو، کورسی و میزێکی کۆن و
قه نه فه یه کی پیر و ماندوو و قه ره وێله یه کی خه و له و سه ری ژووره که دا
دانرابوون. له شوینی خۆی وه ستا و سه یری سه وسه نی کرد که به ئارامی
له سه ر میزه که ی خۆیه وه سه یریده کرد. کامه ران سه رسامانه هاواری کرد:
«سلاو خانم... سلاو... به لام عه قوومکه ... په نگه که م نه ده بی بیت،
به لام... به لام تیناگه م... بۆ وایه، خانم... بۆ وایه... بمبوره، په نگه
پرسیاریکی جوان نه بیت، به لام ناتوانم نه پرسم، ناتوانم نه پرسم. کوا
ماله قه شهنگه که ی جارانتان... کوا کتبخانه گه وره که تان... کوا په یکه ره
جوانه کانتان؟». سه وسه ن دلنیا بوو هه ر سێ داخوازه که شه و پرسیاره ی
لیده که ن. به هیمنییه وه پێشوازی لیکرد و تکایکرد له سه ر قه نه فه کۆنه که ی
دانیشیت، هه مان شه و قه نه فه یه ی زیاد له هه شت سال له وه وه به ر شه وێک
له سه ری دانیشتبوو... به لام نیستا ماندوو و بێره ونه ق ده یواند. سه وسه ن
نه مجاره به ده ستی خۆی چای له قۆرییه کی ره ش بۆ تیکرد و به ده نگه
لاواز و کزه که ی خۆی گووتی «کامه رانی سه لما، تۆ زیاد له هه شت ساله
پویشتیوت، له و ماوه یه دا چه ندین شه پی گه وره پوویاندوه... من خوشحالم
که تۆ لیتره نه بوویت، که جه نگه عیراق و هاو په یمانه کان پوویدا، به خۆم
گووت سوپاس بۆ خودا که که سیان لیتره نین... که سیان ناچار نین له و
شه ره پیسه دا به شدارین. که پا په پین پوویدا و هیزه کانی سه دام تیکشکان،
نوعماده کرد که به س نییه تۆ لیتره نیت، ده مزانی تۆ لیتره بوویتا به شته

خۆت دهخسته ناو هه موو ئاگره كانه وه ... هه موو شه قامه كانى شار، هه موو
جىگاكانى شه پ دهگه پام و دهستم له سه ر دلّم بوو و ده مگوت به س نيه
كامه رانى سه لما ليره نيه . ده مگوت به و خوايه ليره بايه، به دلنياهيه وه
ئىستا له گه لّ جه نكاوه ره كاندا شه پيده كرد. هه موو كاتىك كامه رانى سه لما،
هه موو كاتىك ... گه ر هه ر شتىك بوويّت، دهستم گرتووه به دلّم وه
و گووتوومه به س نيه كامه ران ليره نيه . به س نيه نه و ليره نيه
خۆى بخاته ناو ئاگره وه . ئىتر ئىمه له و نيوه نده دا زۆر هه ژار بووين، باوكم
چىتر موچه ي وه رنه ده گرت، نه وه ي هه مان بوو خه رجمان كرد، خۆت ده زانى
گولّدانچى خه رىكه ته واو پىرده بيّت ... ناتوانىت كاريكات، كه گه پايه وه
بو كوردستان بوّنه وه بوو پشووبده ين، بوّ نه وه ي هه موو پۆژانى ناخۆشى
به غدامان له بىرچىته وه، گولّدانچى تواناي كاري نيه و منيش تواناي كارم
نيه . له شارىكى وهك ئىره دا كه له ده ره وه ي دونه ييه بو كچىكى وهك من
چى هه يه بىكه م ... هىچ ... جگه له وه من به رده وام نه خۆشم . له به رنه وه
ده بوو هه موو شتىك بفروشين ... هه موو شتىك، به لام ده مه ويّت گويم له
تۆ بيّت، نه م شاره جگه له حىكايه تى ناخۆش هىچى ترى تىدا نيه،
تۆ باسى جيهانم بو بكه ... هه زده كه م بزنام تۆ دونه يات چۆن بىنى؟ ...
ها .. ده بىنىت، منيش چىتر نه و كچه نيم كه هه شت سال و نيو له وه ويه ر
هه بووم ... پىمبلى په شيمان نيت له وه ي به و چه شنه و نه و هه موو ماويه
به سه ر زه ويدا ئاواره بوويت ... پىمبلى هه ندئ جار له من توپه نه بوويت و
رقت لىم نه بووه كه تووشى سه فه رىكى وا درىژم كردىت ... ها پىمبلى،
من هه شت ساله هىچ شه ويك نيه خه وم به هه ر سىكتانه وه نه بىنىبيّت،
زۆريه ي وهخت تۆم له به له مىكدا ده بىنى، به له مىكى سه وز ... ئاه، به لام
كاتى خه ون نيه، وانىيه، ئىستا نه وه تا له به رده ممدايه ت و ده تبىنم ...
وانىيه .

كامه ران هه ر وهك جاران به خه نده كانى سه وسه ن، به نىگا سافه كه ي

و سه بیر کردنه نه رمه کانی، به و دهنگه ئیجگار هیمنه ی که پتده چوو دهنگی مه خلوقیکی سه ر ئه م زه مینه نه بیئت سه رسامبوو. ئاسان هه مان ته زووی خۆشه وستی جارانی له دلی خۆیدا دۆزییه وه، هه ستیکرد هه له ی نه کردوه له سه ری زه مینه وه بۆلای ئه م ژنه هاتۆته وه. هه له نه بووه درژترین سه فهری به دنیادا له پیناوی ئه م ژنه دا کردوه. ئیستاش که به رامبه ری وه ستابوو هه مان ئه و هه سته ی هه شت سال له مه ویه ری هه بوو کاتیکی له به رده میدا سوژده ی برد و گووتی «شوم پێکه». ئیستاش ده ی توانی هه مان شت بکات، به لام ئه مپۆ زیاتر له هه ر شتیک و یقاری پتویست بوو، هه ردووکیان به شی خۆیان کامل بوویون. کامه ران له و ماوه یه دا گۆرابوو، ده ی توانی هیمنترین و جوانتر قسه بکات، به درژیایی ئه و چه ند ساله یا وه ره ئیرانییه که ی و هاوڕێکانی له مسه ره و سه ری زه میندا باشتر فیری نوسین و خۆپندن وه و قسه کردنیان کردبوو. که به رامبه ر سه وسه ن وه ستا ده یزانی له ساتیکی وادا، ته نیا وشه فریای ده که ویت، ته نیا وشه. ئه و ساله دوو رو درژانه ی سه فه ر فیریان کردبوو که وشه ته نیا پاسپۆرتی راسته قینه ی مروفه. به سه وسه نی گووت «نا سه وسه ن خان، بیرمنایه ت له تۆ توپه بوویتم. پتویست ناکات باسی پاره کانت بۆ بکه م چه نده ناخۆش بوون، جارێکیان جووتیارێکی هیندی پێیگووتم گرتنی هه ندیک بالنده له گرتنی تیشک ئه سته مته ره، من قه ت قسه ی ئه و پاوه ره هیندییه م بیر ناچیته وه. ته نیا دوا ی سه فه رێکی وادو رو درژ ده توانم به دلناییه وه بلێم که مروف و بالنده له دوو دنیای جیاوازدا ده ژین... زه وی خانم، جیگایه کی جوانه، هه موو جیگایه کی جوانه... هه موو مه خلوقیکی جوانه، به لام هه زم نه ده کرد تۆر بیر له و هه موو جوانییه بکه مه وه، عه قلی ئه وم هه بوو، تۆر بیر له و هه موو جوانییه نه که مه وه. گه ر تۆر بیرم له جوانی بکردایه ته وه ونده بسووم... به لام ده مزانی تۆ بۆیه منت نارویه تا دنیا ببینم. من ده مزانی، دلنایام دووانه که ی تریش ئه وه ده زانن که تۆ بالنده کانت نا...

تۆ ده تهوئيت دونيا ببينين، يادگار ييه كي گوره مان هه بيئت ... كه پيربووين، شتيكي گوره مان هه بيئت بيگيرينه وه . كه مندالمان بوو، باسي دونيايان بو بكهين، هه موو دونيا . من وام بير ليده كرده وه، زۆر شه و كه له ئوتلي شاريكدا سهرم ده نايه سهر سهرين، ده مگوت گهر مرؤف باوكيكي هه بيئت، باسي هه موو دونياي بو بكات، باشته له باوكيكي كه ته نيا باسي شاريك يان گونديكي بچكوله ي بو بكات، گهر باوكيكي هه بيئت هه موو شوينه كاني ببينييت باشته له باوكيكي هيجي نه ديبييت ... من له وه سه فهره په شيمان نيم ... به لام رهنگه نه توانم جاريكي تر سه فهر يكي تري وه ها بكه مه وه . سه وسه ن به نيگايه كي غه مگينه وه سه يريكرد و گووتي « به لام پيمبلي ئه ي چيروكي زۆر پييه بو من ... چيروكي زۆر ؟ » .

كامه ران به پييكه نينه وه گووتي « سه وسه ن خان، ئه گهر شووم پييكه يت، به شي هه موو شه وه كاني ژيان چيروكم پييه ... به شي هه موو شه وه كان » سه وسه ن گووتي « كامه ران پيمبلي بيرت له وه كرده وه نه گه پييته وه، به خه يالته دا هات، برؤيت و پشت له هه موو شتيك بكه يت و واز له بالنده كان به ينييت و نه گه پييته وه ؟ » .

كامه ران گووتي « نا خانم ... گهر سهر راست بم له گه لته دا بيرم له شتي وانه كر بوته وه، به لام ده مويست سه فهره كه م ته واويكه م، به راستي ده مويست ته واويكه م . هه ستمكرد تۆ بالنده كانته به جوړيكي وا دابه شكردوه، مرؤف ناچار ييت زۆر ترين شار و زۆر ترين دارستان ببينييت . منيش گوتم مادام خانم واي ده وئيت با به وجۆره بيت . نا نه مده تواني نه گه پيمه وه، گهر بالنده كانيشم نه گرتايه ههر ده گه پامه وه، چونكه زۆر بييري هاوړنكانم ده كرد، بييري مندالي خۆم ده كرد، ده مزاني گهر به ده ستي به تال بگه پيمه وه به وه تووشي ئابو و چوونيكي گهره ده بم به لام ههر ده هاتمه وه، نا خانم گهر هيجيشم پاونه كردايه ههر ده هاتمه وه . به لام گهر وابووايه، پووم نه ده هات خۆم له به رده مي تۆدا ئاشكرا بكه م، ئه و كات خه مي خۆم هه لده گرت

و وهك چه قۆكیشه كه ی جاران ده ژيام... نا خانم، شوینم به لاهه گرنك نه بوو. نا سهوسه ن خان، ئه وه م به لاهه گرنك نه بوو كه له شه پ دوورم، ئه وه م به لاهه گرنك بوو كه له تۆ دوورم. من كورپێکی زۆر خوینده وار نیم، تۆ ئه وه ده زانیت... زۆر جار له خۆم ده پرسم چی له م سه فهره فیژیووم... خانم پۆژێکیان هه ستمکرد قوول له نیازی تۆ تیگه یشتووم، به هه موو نه خوینده واری خۆمه وه له نیازی تۆ تیگه یشتووم. پۆژێک له دارستانیك له ئوسترالیا، بۆ بالنده یهك ده گه رام ناوم نابوو مه له قاقا، چونكه دهنگی خوینده نه كه ی له دهنگی قاقای مرۆف ده چیت، ته نیا له دارستانه كانی ئوسترالیا شدا ده ئی، من له هه یج جیگایه کی تری زه ویدا نه مبینوه، بالنده یه کی مارخۆره خانم، ته بیرکی زۆر گه وره نییه، تۆژێک له کۆتر گه وره تره، ترسنۆکیش نییه خۆی زۆر ده رده خات و ئاسان ده گیریت. من جووتیك له و ته یرانم گرت، ماوه یه کی درێژم بریوو بۆ ئه وه ی بیانگه من و بیانگرم، به لام دهنگی قاقا کانیان خه لکی زۆر سه غله تده کرد، كه له كه شتییه کی کۆندا له ئوسترالیا وه به ره و هیندوستان گه رامه وه، به شه و هینده قاقایان لیده دا، سه رنشینانی كه شتییه کیان وه پزکردبوو، ئیدی یه کیك ئاوی ژه هراوی دانئ و ده م و ده ست مه له قاقا کانم مردن. ئه و شه وه تیگه یشتم ژیا نی بالنده یه ك چه ند نرخ ی هه یه، چه ند گرنك و مانا دار و گه وره یه. تیگه یشتم تۆ بۆچی منت بۆ ئه م سه فهره نارده و... ئه و شه وه كه مردنی ئه و دوو بالنده یه م بین ی له وه تیگه یشتم تۆ ده ته ویت نرخ ی ژیا ن بزاتم... له پاراستنی ژیا نی ته یره کانمدا ماندووبیم... ئه و کات زانی م كه چ هه له یه کی گه وره م کردوه کاتیك چه قۆم له مه نسور ئه سرین داوه، له وانه یه گه ر من ئه و چه قۆیه م له مه نسور نه دایه كه سمان پتو یستیمان به م سه فهره درێژه نه بووایه... له وانه یه خانم... له وانه یه تۆ ئیمه ت ناریدی ت بۆ ئه وه ی فیژی پۆژی ژیا نبین... چوزانم سه وسه ن خان، له وانه یه به وجۆره بیت. من كه ئه و چه قۆیه م وه ها شیتانه له مه نسور...

تیگەیشتی ئێمە چەند بیحورمەت سەیری ژانی یەکتەر دەکەین، ها ئێوە سزایەکی گەورە بوو کە بپۆین و هەشت سالی شەو و پۆژ بآلئەکانمان لە مردن بپارێزین. ئیستا من کە پێزی ژانی بآلئەیهکی بچوک دەگرم، ئیدی چۆن پێزی ژانی مەوێ نەگرم... سەفەری ئێوە هەشت سالی خانم بوو بۆخۆی بیرکردنەوێهێکی دووردرێژ بوو لە بآلئەکان، خەمێکی پۆژانە بوو بۆ پاراستنی ئێوان... دەبوو پێزی ژانیان بگرم. لە هەر شوێنێک بووینم خەمی ژانیانم خواردووە، دیارە لەو هەشت سالی دا ژۆر لە تەیرەکانم مردن، بەلام هەمیشە وامدەکرد نێر و مێهەکم هەبێت، جووتیک هێلکەم بۆ بکەن و بەچکەم بۆ دروستبکەن. ئا بەوجۆرە بوو، ئا بەوجۆرە ژۆر توخم دەپاراست».

سەوسەن چایەکی بۆ خۆی تێکرد و بەهێمنی خواردیەو و بەردەوامیش سەیری کامەرانی سەلمای دەکرد، نوای ئیستیکۆ کورت کوتی «کامەران، ئیستا دەتوانیت کەس لە پێناوی مندا بکوژیت؟».

کامەران کوتی «نا خانم، مەوێ کە بە جیهاندا گەرا، کە بەپارستی بە جیهاندا گەرا، مەبەستم ئێوەیە کە لە پۆحله بەرەکانی تر نزیک بووێه، ناتوانیت کەس بکوژیت. کە وات لێهات مردنی بآلئەیهک ئازارت بدات، ئێتر حورمەتی ژانی تریش دەگریت. تۆ لەیەکەمجارەو دەتزانێ من تۆم خۆشدهوێت، لەو باوەرپەدا نیم تۆ منست خستبێت بەر سەفەریکی وادریژتا ئێوە خۆشەویستیێه تاقیبکەیتەو. تۆ هەر لە یەکەم جارەو دەتزانێ من تۆم خۆشدهوێت... هەموو کەسیش ئێوەی دەزانێ. تۆ بۆیە منست نارد، تا بژیم و نەکوژیم و ژیان ببینم... من کابرایەکی شارەزا نیم... شەویکیان دانیشتم و ژۆر سەیری تەیرەکانم کرد، ژۆر ژۆر سەیرمکردن... نوای دەیان سەعات سەیرکردنی ئێوە بآلئەکان تیگەیشتم کە تۆ دەتەوێت من ژیان ببینم نەوێک دنیا... دەزانێ خانم چ هەستیکی سەیرە کە بآلئەیهک دەگریت، چ هەستیێکە کە پەنجە دەخەیتە سەر دلی و لێدەدات، کە تەماشای چاو

ترساوه کانی ده کهیت، که ده بینیت له ترسا په ره کانی ده وه ریت... ئا له و کاتانه دا به پوونی تیده گه یشتم بۆ به م پڼگا گه ورانه ی دنیادا وێلم، ده مزانی تۆ ده ته ویت پۆحله به ره کان پوو به پوو ببینم. هر ئه وهی که ده بووایه شه و پۆژ له گه ل بالنده کان بم، ئه وهی ده بووایه به وه موو دارستانانه دا بپۆم، ئه وه موو زینده وه رانه ببینم... ئه وه شتیکی تازه بوو بۆ من... له راستیدا من زیان سه رساممه دکات نه وه ک دنیا... گه ر بلایت دونیات بینیه ده لێم نا، له به ر ئه وهی له سه فه ره که مدا رۆیه ی کات خه ریکی سه یرکردنی زینده وه ران و بالنده کان بووم... ئیستا ناتوانم بالنده یه کیش بکوژم... به راستی ناتوانم، گه ر تۆش داوام لیکه یت ناتوانم...».

سه وسه ن هه ستا و چوو ه پیشده می کامه رانی سه لما و گووتی «ئه ی ئیستا من چۆن ده بینم، کامه رانی سه لما دوا ی ئه وهی که هه موو ژنی دونیات بینم، دوا ی ئه وهی که به زه ویدا سه فه رتکرد، ئیستاش من هر وه ک جاران ده بینیت... هر وه ک جاران؟».

کامه ران خۆی راستکرده وه و سه یریکی سه وسه نی کرد و گووتی «چوویتم بۆ هر ولاتیک به وردی سه یری هه موو ژنه کانم کردوه، به وردی له جوانییان پاموم، به لام سه وسه ن خان، من دلنیا ته که مه وه، له سه ر ئه م ئه ستیره یه تۆ لای من له هر کهس پیر ئه فسو ن تریه، په نگه جوانترین ژنی دونه نه بیت... ئا خانم له راستیدا جه زم له و قسانه نیه، بلێم جوانترین بالنده ی دونه، ده نگ خۆشترین بولبولی دونه، جوانترین ژنی دونه، باشترین پیما ی دونه... ئا خانم... که مرۆف دونیای بینم، مه به ستم له وه یه کاتیک به راستی دونیای بینم، واز له و قسانه ده مینیت. من به رده وام وینه که ی تۆ له به رچاوم بوو، ئه وه به سه که هیچ ژنیکی دونه نه یتوانی ئه و وینه یه م له به رچا و بسپرتوه... هه تا هیچ بالنده یه ک... هیچ دیمه نیکی جوان، ئه وه لای من له هر شتیکی گرنگتر بوو، به سه رزه ویدا ده پۆیشتم و تۆ له گه ل مدا بوویت. شه و و پۆژ».

لەگەڵدا بوویت... کە سەیری بالەندەییەکی جوانم دەکرد حەزەمەکرد تۆم
لەگەڵدا بیت، کە خواردنیکی تاییبەتی و خۆشم دەخوارد دەمویست تۆ
لەگەڵدا بیت، هەتا کە ژنیکی جوانم دەبینی دەمویست تۆ لەگەڵدا بیت
تا بزانم تۆش بەوجۆرە جوان دەبینیت».

سەوسەن لە بەردەم کامەرانی سەلمادا وەستا و گووتی «کامەران
دەستتم بەرئ... تگایە دەستتم بەرئ»

کامەران بە سەرسامی سەیریکرد و گووتی «فەرموو خانم، فەرموو».
سەوسەن بەهێمنی دەموچاوی لە دەستی کامەران نزیککردهوه، کامەران
بۆ ئیستیک وایدەزانی دەستی ماچدەکات، بەلام بینی لەسەرەخۆ، زۆر
لەسەرەخۆ چاوی لیکدەنیت و بۆنی دەستی دەکات، بۆنکردنیکی زۆر قوول و
دەلێت «وای خوایه... وای خوایه». بە هێمنی پوخساری لە هەموو لەشی
نزیککردهوه و بۆنیکرد، بۆنی بە سینەییەوه کرد، بۆنی بە گەردنیهوه کرد،
بۆنی بە دەموچاوییهوه کرد، بۆنی بە قژییهوه کرد و زۆر زۆر بە ئەسپایی
گووتی «وای خوایه... وای خوایه... ئەوه خۆیت... بۆنی دنیا... بۆنی
پاستەقینە ی دنیا...». جار دوای جار وەک بۆنی گۆلێک بکات، چاوی
لیکدەنا و بۆنی کامەرانی دەکرد و بە ئەسپایی وەک چرپەییەکی ناسک و
ئەفسووناوی دەیگووت «وای خوایه... وای خوایه». ئینجا هەڵدەستا وەک
ئەوهی زۆر ماندوو بیت بە هێمنی لە ژوورەکە دەچوو دەرئ، کامەران گوئی
لە دەنگی پێلاوەکانی بوو لەسەر کاشی ژوورەکە، گوئی لیبوو بەپلەکە کاندای
چوو خوارئ. سەوسەن پۆشت و وەک ئەوهی گێژییهکی گەوره لە خۆی
دەریکات دەموچاوی شت، دەبایە شتێک فینکیکاتەوه، بەردەوام لە
ژێر لیوی خۆیهوه دەیگووت «وای خوایه... ئەوه بۆنی دنیایە... بۆنی
پاستەقینە ی دنیا لەسەر لەشی پیاویک... وای خوایه...».

ماوهیەکی ویست تا ئارام بوووه. بۆ ئیستیک لە چێشتخانەکەدا خۆی
بە دروستکردنی چایەکی دیکەوه سەرقالکەرد، چوووه ژوورەکە ی جارانی

خۆی و له بهر ئاوێنه که دا سه ییری خۆی کرد، هیچ کات له ژيانیدا به وجۆره
 پهنگی نه په پهبوو، هیچ کات. پهروشه ی خوشکی لیپرسی «سهوسه ن چیه،
 شتی که هیه؟». به بیتارامیه وه سه ری با دا و گو تی «نا هیچ نییه...
 هیچ نییه». که کاتی که دانیابوو که می که هیمن بۆته وه گه پایه وه سه ری...
 کامه رانی سه لما سه رنجی په نگ په پین و تی که چوونه نا کاوه که ی دا، به لام
 بیته وه ی تی که گات چیه تی سه یی کرد و بۆی پی که نی.

دوا ی شه وه شته کان ئارام پاوردن و یقاری سهروشتی خۆیان وه رگرت وه.
 شه و پۆزه بۆ هه ردووکیان پۆژی کهی خۆشبوو، قسه کردن له نیوانیاندا له
 قسه کردنی دوو که سه ده چوو هه موو ژیان به شیان نه کات شته کانی خۆیان
 بگێته وه. سهوسه ن فیکره ت و کامه رانی سه لما چه ندین سه عات له گه ل
 یه کدا مانه وه، له سه ر جه نگ قسه یان کرد، له سه ر خۆشه ویستی، له سه ر
 بآئنده کان، له سه ر شه پی ناوخۆ، له سه ر چۆنی تی دروست کردنی قه فه زی باش
 و چه ندان شتی دی که ش... به لام سهوسه ن فیکره ت که ته واو ته واو ئارام
 بووه وه پی یگوت دوا بریاری له مه سه له ی شوو کردندا کاتی که ئاشکراده بیت
 که هه ردوو داوا کاره که ی تر گه رانه وه، په یمانی دایه که باش ئاگای له
 بآئنده کان ده بیت و هه ر کاتی که شوینی کهی گونجاویشیان هه بوو، کامه ران
 ده توانی ت دووباره بیان بینی ت. که کامه رانی سه لما هاته ده ره وه دانیابوو
 که سه رنجی کهی باشی لای سهوسه ن جیه پیشتوو... سهوسه نیش هینده ی
 شه و پۆشت وه ک شیت پای کرده خواره وه و باوه شی به پهروشه ی خوشکی دا
 کرد و گو تی «وا ی چ کو پی کهی جوانه خوایه... وا ی چ کو پی کهی جوانه...
 له هه موو ته ی ره کانی دنیا جوانتره». پهروشه به سه رسامی و خۆشییه وه
 سه یی کرد و باوه شی پی ا کرد و گو تی «پاسته ده که ی ت سهوسه ن، کو پی کهی زۆر
 جوانه... له هه موو ته ی ره کانی دنیا جوانتره».

پهروشه له ژيانیدا سهوسه نی به وجۆره کراوه و گه ش نه بینیبوو... هیچ
 کات... هیچ کات.

هه موو قهفهزه کانی یهک یهک به دهستی خۆی برده سه ره وه، بۆ شوینی کتێبخانه که ی جارێ. پتر له بیست بالنده ی ورد و دهنگخۆشی جیا کرده وه و له وقهفهزه تازانه دا مالی بۆ دروستکردن. گهر هه ندی پۆژ په رده ی ژوره که ی لابردایه، بۆ ئه وه ی پوناکی له بالنده کان بدات و په نجه ره کانی بکر دایه ته وه بۆ ئه وه ی هه وای نوێ وه رگرن، ئیمه له سه ر شه قامه که ی خواره وه و له پێگای ده لاقه ی په نجه ره که وه هه ندیک له بالنده کانمان ده بینێ. ئیمه تا مالی سه وسه ن له ویدا بوو ئیواران به به رده م ئه و په نجه ره یه دا پیاسه مانده کرد بۆ ئه وه ی گویمان له دهنگی سیحراو بیان بیت که هه میشه و هه میشه ده یانخویند... شه وانه هه ندیکیان ده یانخویند و به یانیان هه ندیکیان و نیوه پوان چه ندانیکێ تر و ئیوارانیش کۆمه لیکێ دیکه یان. هه ندی جار ماوه یه کی درێژ ته نیا بالنده یه ک ده یخویند و هه موو ئه وانی دی گوئیان ده گرت. هه ندی جاری دیکه ش چه ند بالنده یه ک پێکه وه یه ک میلۆدیان ده خویند و که م که میش هه مووان پێکه وه کۆرانیکی گهردونیان ده گووت. سه وسه ن هه ستیده کرد بالنده کان به ئاوازه جیاوازه کانیان ده ییه ن بۆ جهنگه له جیاوازه کانی دونه ی، له شوینه که ی خۆیدا چاوی لیکه نا و نه غمه ی خویندنی بالنده کان له گه ل خۆیاندا به دونه یادا ده یانگێرا، یه ک به یه ک بالنده کانی ده ناسی و ده یزانی له چ دارستان و ژۆنگاو و گوێ ئاویکی سه ر زه مینه وه هاتوون. دهنگی بالنده کان

به سهر زه میندا ده یانبرد و ده یانه ئینا، ده یانبرده ناو تاریکی دارستان و سهر لقی دره خته ههره بالنده کان، به دهنگی بالنده کاندا ده یزانی ئیستا ئه و جهنگه ل و گوئی ئاوانه پر خۆرن یا باران، به دهنگی ئه وان گهرما و سه رمای له شی خۆشی ده گۆرا. له پۆژی یه که مه وه به نۆره بالنده کانیه بهرده دا و ده یگرته وه. سه وسه ن بۆ یه که مجار له ژیانیدا هه ستیده کرد له جیهاندا ده ئی... به راستی له جیهاندا ده ئی.

سێ پۆژ دوا ی گه پانه وه ی کامه ران، بالنده گه وره کانیا ن برد بۆ مه خزنه گه وره که ی عیزه ت گۆلدا نچی له ده ره وه ی شار، ئه و کات جیگایه کی باشتریان بۆ پارستنی بالنده کان ده ست نه که وت. دوو پۆژ چه ند کرێکارێک که دکتۆر په فعه ت په مزی گرتبوونی شوینه که یان چاککرد، ژووری تاییه تیا ن به ته خته تیا دروستکرد و کاره بایان بۆ پاکیشا، تا ماوه یه کی زۆر درێژ دواتریش ههر دکتۆر په فعه ت پاره ی پاسه وانه کانیه دا بینده کرد که ده بایه چاودێری بالنده کان بکه ن. هه لۆکان، شاهینه شاخ نشینه کان، دا له گه وره کان، کونه په پوه جۆرا و جۆر و گه وره کان، قه له باجکه ده نگ زله کان و ده یان چه شنه بالنده ی نه بینراوی دی که هیه چیا ن له زمانی ئیمه دا ناویان نه بوو و ته نیا سه وسه ن ناوی ده زانی ن، له وێ کۆبوو بوونه وه. له و ماوه یه دا سه وسه ن و کامه ران چه ند جارێک له ناو نیشته جیی بالنده کاندا یه کترینا بیننی و هه ندیک قسه ی گرنگیا ن ده ریا ره ی شیوه ی گونجاو بۆ پاراستنیا ن گۆرپیه وه، بیته وه ی له هیه چ جارێکدا قسه کان له سنووری بابیه تی بالنده کان ده ریچن، یاخود هیه چ که س له وانه ی له و دیدارانه دا ئاماده بوون هه ستیا ن به جۆره نزیکبوونه وه یه کی تاییه تی کرد بیئت. کیژه که ئاشکرا له چاوه پوانی داخوازه کانیه دیکه دا ده یویست له نیوان خۆی و کامه راندا سنوورێک دا بنیئت و بیپارێزیئت.

ئه وه ی زۆر سه رنجی ئیمه ی پاکیشا، ئه وه بوو که هه ستمانه کرد بالنده کان هه میشه دلخۆشبوون. ده نگ و خۆیندن و فرین و هاوار

نه‌غمه‌یه‌کی تێدابوو پێپوو له‌ره‌ی به‌خته‌وه‌ری. بالنده‌کان به‌خته‌وه‌ر بوون... ژۆر به‌خته‌وه‌ربوون.

دوو مانگ دواى ئەوه ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ بیستمان خالید ئاموون به‌خۆی و کاروانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گه‌یشتۆته‌ قه‌راغ شار. خالید ئاموون نۆ قه‌فه‌زی گه‌وره‌ی بالنده‌ی پێپوو و خۆشی به‌ ته‌نیا ئەو پیکابه‌ی لێده‌خوێ که‌ بالنده‌کانی پاده‌کیشا. ئەو به‌ زه‌حمه‌تێکی ژۆر له‌ سنووری تورکیاوه‌ گه‌رابوووه‌، چه‌ند پۆژێک ژاندارمه‌ تورکه‌کان نه‌یانه‌شتنبوو بپه‌رێته‌وه‌، دواجار له‌ سلۆپییه‌وه‌ به‌رێگای ئەو ته‌له‌فونه‌ ساته‌لایته‌ نوێیانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر سنوور دانرابوون چه‌ندین جار په‌یوه‌ندی به‌ زاخۆوه‌ کردبوو تا په‌کێک له‌ ئاموونیه‌ ئاواره‌کانی ده‌ستبه‌گه‌یشت، که‌ په‌کێک له‌ ئاموونیه‌کانی گرتبوو ئیدی ئیشه‌که‌ی هاتبووه‌ ئاسانی. ده‌بوو تا چه‌ند پۆژی دیکه‌ش چاوه‌پوانبکات تا ئەوان له‌ رێگای په‌یوه‌ندییه‌کانی خۆیانه‌وه‌ په‌پینه‌وه‌ی بۆ زامنده‌که‌ن. ئەو پۆژه‌ی که‌ خالید ئاموون له‌ خاڵی سنووری ئیبراهیم خه‌لیل هات به‌مدیوا، ده‌یان ئاموونی له‌مبه‌ری سنووره‌وه‌ چاوه‌پوانیانده‌کرد. هه‌موو ئەو ماوه‌یه‌ ئاموونیه‌کان کوشتنی قه‌له‌نده‌ر ئاموونیان لێشاردبووه‌وه‌، چونکه‌ له‌و به‌روایه‌دابوون غه‌مێکی وا گه‌وره‌ کاریگه‌رییه‌کی ده‌رونی خراپی له‌سه‌ر خالید ده‌ییت که‌ دوا مانگ و دوا هه‌فته‌کانی سه‌فه‌ریکی دوورودرێژی هه‌شت ساڵه‌ ده‌ژیا. به‌لام به‌هۆی چه‌ند نامه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌وه‌ تێیانگه‌یانده‌ که‌ ئاموونیه‌کان به‌هۆی شه‌پی ناوخۆوه‌ ئاواره‌بوون و شاری خۆیان چۆلک‌درو و هه‌تا په‌ک خێزانی ئاموونیش چیه‌ له‌وێ نه‌ماوه‌ و پێک‌را له‌ شارو شارۆچکه‌کانی ده‌قه‌ری بادیناندا که‌ پارتیه‌کان کۆنتروڵیده‌که‌ن ژانیکی تازه‌ ده‌ژین. هه‌والی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ده‌ستی هاوڕێکانی مه‌نگوپێ بابه‌گه‌وره‌ و به‌ فه‌رمانی ئەو «وه‌ک ئاموونیه‌کان باسیانکرد»، خالید ئاموونی هه‌ژاند، ئەو دڵخۆشییه‌ کاتییه‌ی له‌کاتی په‌پینه‌وه‌دا له‌ سنوور هه‌ستی پێکرد هه‌رزوو تێپه‌ری و په‌وییه‌وه‌. ئەو پۆژه‌ ئاموونیه‌کان

پیشوازییه کی گه وره یان بۆ پێکخست، ویستیان ئاههنگی بۆ بکه، به لام ههوالی کوشتنی قهله ندهر به جۆریک غه مگینی کردبوو، تکایکرد واز له هه موو به زمیک بهیئن و لیگه پێن غه مگینی خوی بژی. نامه کی قهله ندهر ئاموون که له به یانی گه مارۆی باره گا که دا نوسیویوی، ده یان جار خالی دی گریان، قهله ندهر له نامه کهیدا داوای لیبوردنی کردبوو که ناتوانیئت تا کوتایی لای سه وسه ن فیکره ت نوێنه ری نه ویئت، باسی نه وه ی بۆ کردبوو که پێی شه رمه باره گا که چۆل بکات و تامردن ناوی وه ک ترستۆکێک بجێته میژووی شاره که وه، بۆی باس کردبوو که نه وانه ی گه مارۆی بنکه که یان داوه نه و به کیتیانه ن که مه نگوپێ بابه گه وره به رپرسیانه، بۆی نوسیوو که دلنیا به له م گه مارۆیه ده رناچيئت. له نامه که دا باسی هه موو نه و شتانه ی بۆ کردبوو که نه و چهند ساله په نهان هه لیگرتبوون، باسی نه وه ی بۆ کردبوو چۆن له کوشتنی ئاسایشه کاندایه شداربووه، چۆن سه وسه نی له ناو مه یته کاندایه ده رهینا وه ته وه، چۆن چۆته ناو پارته ی دیموکراته وه، چۆن مه نگوپ ده سته ی له سووتانی مالی ئاموونیه کاندایه بووه، چۆن زهره شیا که یان تیگرتوون، چۆن سووکایه تیان پیکردون. نامه ی پیاویک بوو که ده زانیئت چهند سه عاتیکی دیکه ده مریت، پر له دلته نگي و گومانی گه وره ده رهه ق به کۆی دنیا... به لام نامه که ئاگادار کردنه وه یه کی قوولی بۆ خالید تیدابوو که مه نگوپێ بابه گه وره و هاو پێکانی، له داها توودا ناهیلن به ئاسانی به سه وسه ن فیکره ت بگات. ته واوی مه به سته ی نامه که ی بۆ نه وه یه خالید ئاموون له داها توو ئاگاداری کاته وه، بۆ نه وه یه که بزانیئت کوردستان چیتر نه و کوردستانه ی جاران نییه، به لکو شه پ و کینه پری کردوه له خوین و بیپروایی. پری کردوه له ته قینه وه ی کتوپری توندوتیژی، له ترسی هه میشه یی له یه کتر.

خالید به درزیایی نه و هه موو ساله باوه پی نه کردبوو که ده شیئت قهله ندهر، نه و پیاوه سه ر زل و چه ته ول و که چه له یه، نامه ی له و چه شه

بنوسیت، به لām پوو به پوو بونه وهی مردن ههسته کانی قهلهنده ری به جۆرک تیزکردبو وه، توانیوی ئاسان شته کان بلّیت و به پوونی ترسه کانی خۆی ئاشکرباکات. ئه وه چهند پۆزه ی خالید له گه لّ خزمه ئاموونیه کانی و دایک و خوشکه کانیدا مایه وه، زۆریه ی ئاموونیه کان پایان وابوو که خالید ئاموون نابیت بگه پّته وه بۆ زّیدی خۆی، به لām هه ندانیک ی دی مه ترسییه کی تاییه تیان له گه پانه ویدا نه ده بین ی، دوا جار خالید هه موو زه وی ته یکردبوو بۆ ئه وه ی ئه و بالّندانه بیاته وه بۆ سه وسه ن، ئیستا نه ده کرا لیّره دا به هه ستیت و قسه له ترس بکات. هه ندیک له سه رانی خیلّ که هه ولّیک ی زۆریاندا که لایه نی که م له کاتی گه پانه وه دا بۆ شار که سیّک بکه نه یاوه ری خالید، به لām خۆی پّیباش بوو ته نیا به روات، چونکه بوونی دوو یاخود سێ ئاموونی له گه لّ یه کدا ده شیا ده ره نجامی خراپتری هه بیّت. ئه و پۆزه ی خالید له ده قه ری بادینانه وه به ره و خۆره لات به پّیکه وت، پۆژیک ی ناخۆشبوو، ده ی توانی له سه ر شه قامه گشتیه که وه ئاگری خومپاره کان ببینیت که له به رزاییه نزیکه کانی ئه مبه ره وه ری شه قامه که دا ناله یان له زه وی هه لّده ستان. له زۆریه ی خاله کانی پشکنیندا، پاسه وانه کان سه ره سخت و بیّنۆقره و نا ئارام دیاریوون، برستی و بیّخه ویان پّیوه دیاریوو. زۆریه ی ئه و شارۆچکه بجوگانه ی ده بایه به ناویاندا تیّبه پّیت، بیّده نگ و نیمچه خالی و کش و مات ده یاننواند، به شی هه ره زۆری ئه وانه ی ده هاتنه سه ر پّیگای خه لّکانی چه کداریوون که هه ندی جار به هیمنی سلّویان لیّده کرد و هه ندی جار ده یانوه ستاند بۆ ئه وه ی پرسیا ری پّیگای لیّیکه ن. خالید ئیواره یه کی زۆر دره نگ گه یشته وه شار، ئه وکات شه قامه کان چۆل بوویوون و قه ره بالّغیه کی زۆر به پّیگاگانه وه نه ما بوو، سه ره تا ویستی راسته وخۆ بالّنده کان له جیگایه ک پابگریّت و خۆی به ته نیا بجیت بۆ مالی سه وسه ن تا هاتنه وه ی خۆی پابگه یّیت، به لām هه ستیکرد به عاره قی پّیگاوه، به و پّشه وه که چهند پۆژ بوو له غه می قه له نده ردا

نه يتاشى بوو، ديمه نىكى گه ليك ناشايسته و نالايه قى ده بيت كه دور نيه هه موو ئه و نىگار هه تيگ بشكىنيت كه چهند وهخته دهيه وىت لاي سه وسه ن دروستييكات. هه ر گه يشته وه شار، بروسكه يه كى گه وره ي زىندوو بوونه وه ي ئيره يى عه شق لييدا، بيريكه وته وه ئه م خو شه ويستيه چهند ئازارى داوه و چهند ئازارى ده دا. كه شه قامه پيس و تاريكه كانى شارى بينى، كه زانى زۆربه ي كۆلانه كان پوناكيان نيه خو شحال بوو، له سه ريكه وه دلنيا بوو گه يشته وه شاره كى خو ي و له سه ريكى ديه وه پيوستى به تاريكى بوو، زۆر پيوستى به تاريكى بوو تا له ناويدا هه ست به دلنيايى بكات... هه ستيده كرد رابوردويه كى زۆر سه ختى له پشت خو يه وه جيه يشته وه، به لام داهاتويه كى زۆر نادياريش چاوه پوانيده كات. له ناو شاريشدا هه ستى به نا ئارامى و بينۆقره يى و گرژيه كى گه وره كرد، لي ره ش چه كداره كان له زۆربه ي شوينه كاندا وه ستابوون. خاليد ئاموون هه ستى كرد دلى به جورىكى ترسناك ليده دا، نه يده زانى بچيت بو كوئى، هه تا يه ك ئاموونيش له شاره كدا نه بوو بو پشويه كى كورت پوى تيبكات. كه ميگ بيرى كرده وه و برياريدا له ناو ماشينه كدا بميتته وه، بالنده كان له جيگايه كدا بوه ستينيت و تابه يانى بخه وىت، به لام زانى كه ده بيت خو ي بشوات و پيشى بتاشيت و خو ي بگوړيت، ئه وان هه ش له ماشينه كدا ناكړين، له وه زياتر يش ده بيت له شوينىكى بينراودا بيت، له جيگايه كدا بيت كه خه لكى بالنده كان بينن، بزائن كه بالنده كان لي ره ن و گه راونه ته وه. به خو ي و ماشين و قه فه زه كانيه وه، چوه به رده م دوو ئوتيل، به لام هه ردووكيان داخرا بوون. له ميژوو شاره كه پيوستى به ئوتيل نه ما بوو، له گه ل هه لگيرسانى شه ردا، به هو ي چه په كى و دوريه وه به ده گمه ن پيواريك پوى بكردايه ته ئه م جيگا په ريز و له بيرى كراوه ي دونيا. دوا جيگا به ده ستيه وه ما بوو، ئوتيلى باوه جان بوو، كه لاي خاليد ناوبانگيكي خراپى هه بوو، به لام ناچار قه فه زى بالنده كانى له به رده مدا وه ستان و چوه زوړى و داواى زوړى

به تاللی کرد. له راستیدا هه موو ئوتیله که به تال بوو... هه موو ئوتیله که خالید ژووریکی گرت که به سهر شه قامه که دا دهیروانی و دهیتوانی له وێوه ئاگای له قهفه زه کان بیست، که له په نجه ره که وه سه بیر کرد شه قامه که ژۆر تاریک و بالنده کانیش ژۆر بیدهنگ بوون، له به ره وه به هیمنی خۆی گۆپی و بریاریدا دوشیکی بچوک بکات تا که میک عاره ق و ماندویتی رینگا له له شیبکاته وه. له هه موو شاره کانی دنیادا ههر وایکردبوو، له ههر جیگایه ک بایه گهر دهستی به ئوتیلی باش و فورسه تی خوشتندا بگه یشتایه له دهستی نه ده دا. به لام که چوه ناو گه رماوه که وه هه سستیکی سه یر دایگرت، هه سستیکی قوول به ترس و نه بوونی دلنایایی، بۆ له هه موو شاره نامۆکانی دنیادا ههستی به دلنایایی کردبوو، به لام لێره دا نا... نه یده زانی. که له ئاوینه که دا سه یری خۆی کرد، سه یری چاوه کانی خۆی کرد، نه یتوانی تیبگات له م هه موو ساله دا چی له نیگاکانیدا گۆراون، ویستی زه رده خه نه بگرت، به لام نه یتوانی. نا... ده موچاوی له و ده موچاوانه نه بوو که زه رده خه نه ئاسان له سه یری جیگای ببیته وه. له ژۆر دوشه که دا ژۆر بییری له سه وسه ن فیکره ت کرده وه و پێیوابوو به و زه ینه زیره ک و پرهنییه ی خۆی له وانه یه ئیستا هه ست به هاته وه ی ئه م بکات. وه کو تر جگه له رقیکی قوول و سارد به رابه ر به نه یاره کانی ههستی به هیچی تر نه ده کرد، هه مان رقی سارد که پیش سه فهر هه ییوو، به لام ئیستا قوولتر و بێرهمتر، به تایبه ت به رامبه ر کامه رانی سه لما که ده بیست له ژێره وه بێرهمانه هاوکاره کانی گه رمکردیست تا سووکایه تی وا گه وه به سه ر ئه و و ئاموونیه کاندایه ی. رقیکی هێند نه ینی و به هێزبوو خۆی لێده ترسا... نه یده زانی چی له و رقه بکات، هه موو سه ر زه مین گه رابوو بۆ ئه وه ی ونیبات و خۆی لێپاکبکاته وه، به لام سوودی نه بوو... هه میشه قوول له دلیدا بوو. ئیستا که ده گه یشته وه ئه م شاره، که چیرۆکی ئه و کاره ساتانه ی ده بیست که به سه ر خۆی و خێله که یدا هاتوه،

دآنیابوو ئه وهی ئه م هه موو ساآه ئه وهی به زه ویدا گێپاوه بق بووه نه وهک خۆشه وستی. ئیستاش له هه ر کات زیاتر هه ستی به و کینه یه ده کرد، هه ستیده کرد گه ر نه توانییت بۆ هه تا هه تایه ئه م نه یارانه ی تیکبشکی نییت، گه ر نه توانییت سه وسه ن بباته وه ژیا نی هیچ مانایه کی نامینییت.

به دروستی که س نازانییت کێ هه وآلی هاتنه وهی خالید ئاموونی له و شه وه تاریکه دا بآوکرده وه. به لآم له سه عات ده ی شه ودا زۆریه مان هه وآلی گه پانه وهی خالید ئاموونمان پیگه یشتبوو. نزیک ی سه عات ده و نیو هه ندیکمان له ده وری قه قه زه کان کۆبووینه وه، هه موو سه یرمان له بیده نگ ی بآلنده کان ده هات، تا به لایت و چرای ده ستی سه یری ناو قه قه زه کانمان نه کرد دآنیانه بووین که بآلنده ی تیدایه، بآلنده کانی خالید بیته ندازه بیده نگ بوون، چرکه یان لیوه نه ده هات. ئیمه سه ری چه رداخی هه ندیک قه قه زه کانمان لادا و دآنیابووین که هه موو قه قه زه کان پهن له بآلنده، به لآم به وۆی تاریکیه وه نه مانده توانی به پونی بیانی بینین. سه رمان بۆ قاتی دووه می ئوتیله که به رزکرده وه و له په نجه رییه کی بچوکدا تارماییه کی باریک و په شمان بینی سه یرمانده کات، هه موو دآنیابووین که ئه وه خالید ئاموون خۆیه تی، چونکه جگه له و که سی دیکه له ئوتیله که دا نه بوو. تا نزیک ی سه عات دوازه و نیوی شه و ئیمه له ده وری بآلنده کان بووین، له شه قامه تاریکه که دا قسه مانده کرد و به ده نگ ی به رز پیده که نین، تا ئه و کاته خالید ئاموون نه خه وتبوو، به رده وام سه یری ئیمه و قه قه زه کانی ده کرد، به لآم ئیمه سه عات دوازه و نیوی شه و، به ره و مآله وه گه پانه وه به ئومیدی ئه وه ی به یانی زوو هه ستین و بگه یه به ر ئوتیله که تا له به ر پۆشنایی خۆردا سه یری بآلنده کان بکه ین.

شه و دره نگ له سه ر ده نگ ی هه ندی فیشه ک پاچله کین و خه وتینه وه... پاچله کین و خه وتینه وه. به لآم سه عات شه شی به یانی هه وآلیکی سه یر هه موومانی هه ژاند، هه وآلیک سه ره تا که سمان باوه رمان پی نه کرد،

ده‌ستیکی نه‌ناس به‌ دوو تا‌پر ته‌قی له‌ قه‌فه‌زه‌کان کردبوو و ژماره‌یه‌کی زۆری له‌ بالنده‌کان کوشتبوو... نا سه‌ره‌تا که‌سمان باوه‌رمان نه‌کرد، تا که‌یشتینه‌ به‌رده‌می ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان و خالید ئاموونمان بینى له‌ ناو خوینی بالنده‌کانی خۆیدا وه‌ستاوه‌، وامانده‌زانی ئه‌و ده‌نگویه‌ درۆیه‌. پی‌ده‌چیت سه‌عات دوو و نیوی شه‌و، که‌ستیکی نه‌ناس یاخود زیاتر له‌ که‌ستیک به‌ خیراییه‌کی بی‌وینه‌ یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک چه‌ندین فیشه‌کی تا‌پرمان نابیت به‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانه‌وه‌ و دواتر تا‌پرکه‌انیان جیه‌یشتبیت و هه‌له‌اتبیتن. که‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانمان بینى ترستیکی گه‌وره‌ دایگرتین، خودایه‌ ئه‌و هه‌موو بالنده‌ قه‌شه‌نگ و کوژراوه‌ چی بوو له‌ویدا بینیمان، زیاتر له‌ نیوه‌ی بالنده‌کان کوژراو و زامداریوون. بالنده‌ی سه‌یرتر و قه‌شه‌نگتر له‌ بالنده‌کانی کامه‌رانی سه‌لما... هه‌ندێ بولبولی بچوک که‌ له‌ ملیۆنیک په‌نگ دروستبووبوون، هه‌ندیک کۆتر که‌ ملی درێژیان له‌ ملی قاز ده‌چوو، هه‌لۆ که‌ گه‌ردنیا و هه‌ک ماسی پریوو له‌ پوله‌که‌ی سوور، کونه‌په‌پو که‌ هه‌ک ژنی حجابدار وه‌هابوون، هه‌موو به‌ کوژراوی له‌ قه‌فه‌زه‌کاندا که‌وتبوون. خالید ئاموون ماندوو و ئاومید و تیکشکاو له‌ ته‌نیشت قه‌فه‌زه‌کانه‌وه‌ وه‌ستابوو، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی په‌ش و کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌به‌ردا بوو. نیگا‌کانی هه‌ک خۆی نه‌گۆڕ و سه‌یرکردنه‌کانی سارد و تیژ بوون، زیاتر له‌ غه‌م، تو‌په‌یی و کینه‌مان تیدا بینیه‌وه‌. هه‌مینیه‌کی کوشنده‌ دایگرتبوو، دیاریوو له‌ چه‌ند سه‌عاته‌ی پابوردوودا هه‌لیداوه‌ هه‌سته‌کانی خۆی کۆنترۆلبکات، ئه‌و پاسه‌وانه‌ی شه‌و له‌ ئوتیله‌که‌دا مابوووه‌ باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ ده‌نگی هاواری ئه‌و نه‌وه‌ک له‌ ده‌نگی گولله‌کان پاچله‌کیوه‌ و هاوتوه‌ ده‌ری. ده‌یگوت یه‌که‌م که‌س خالید ئاموونی به‌ جلی خه‌وه‌وه‌ له‌ به‌ر ده‌رگای ئوتیله‌که‌دا به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه‌ بینیه‌وه‌، ده‌یگوت شاره‌که‌ و شه‌قامه‌که‌ هه‌مووی چۆل و هۆل بووه‌، ده‌یگوت بۆنی ساچمه‌ و باروت و خوینی کردوه‌. به‌ وردی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردین که‌ چۆن چوه‌ چرای

هیناوه، چۆن یهک به یهک سهیری قهفهزهکانیان کردوه، چۆن له ترسی ئهوهی بالنده ترساوهکانی تر نهفرین نهیانویراوه قهفهزهکان بکه نهوه، چۆن ههندیك له بالنده زامدارهکان مردون، چۆن تهلهفونیانکردوه پزیشکیکی بالنده بدۆزنهوه و هیچ کهسیان دهست نهکهوتوووه چونکه شارهکه زۆر کهم بهیتاڵی تێدايه. چۆن خالید ئاموون کهوتوووه و تیکشکاوه، چۆن سهری ناوه به قهفهزهکانهوه و گریاوه.

ئوتیلی باوهجان دهکهوته ناوهپاستی شارهوه، له جیگایهکدا نزیک له بازاپی سهوزه و گوزهری ماسیفرۆش و کوچی قهیماغ فرۆشهکان، له سهریهکی له چوارپێ سهرهکییهکانی شار. ئهوی بهیانیان زووتر له ههر جیگایهکی دی جولای تێدهکهوت، ماستفرۆش و جگهرچییهکان له بهیانیهکی زووهوه دههاتن و دوکانهکانیان دهکردهوه. ئهوه بهیانیه زۆر له فرۆشیارهکان سهرسامانه هاتن و وهک ئیمه بهدیار ئهوه بالنده قهشهنگ و کورزاوانهوه وهستان، ههندیك له بالنده بریندارهکان هیشتا له گیانه لادا بوون، ههموو قهفهزهکان خوینیان لێدههاته خوار، سهری ههندیك له بالنده کورزاوهکان له دهلاقی نیوان شیشهکانهوه شۆپوویوهوه، ههندیك له بالداره زامدارهکان وهک که له شیرێ سهریپاو له قهفرتیان دهکرد، خامۆش و بیسرهوت دهبوون و له ناکاو وهک مردن پاریان بنیت له جیگای خۆیان بهرزدهبوونهوه و بهرهو سهرهوه دهفرین و دهکهوتنهوه خوار، بالنده ساغهکانیش بهجۆریک خویناوی بوویون مرۆف به چاوه نهیده توانی برانیت زامدارن یاخود نا، ههندیکیان مات و بێدهنگ له سهراشی هاوریکانیان وهستابوون و ههندیکی دیکهیان وهک مرۆفی بریندار هاوریاندهکرد، قریشکهی ههندیك له بالندهکان وهما غمگین و دلێر بوو ههموومانێ غه مبارکرد. له سهعات ههشت و نیوی بهیانیدا سهوسهه و فیکرهت گولدانچی باوکی و دکتۆر رهفعهت پهزمی گهیشته بهر ئوتیلهکه، که ئهوان هاتن هیشتا دیمهنی گهورهی تاوانهکه وهک خۆی وابوو. هیشتا خوینی بالنده

له سەر شه قامه که و له دهووری قهفه زهکان ته پوو. سهوسه ن به پهنگیکی سپی و ترساوه وه سهیری قهفه زهکانی کرد و بۆ نهوهی هاوارنه کات و نهگری دهستی گرت به ده میه وه. دهچووه بهر هر قهفه زیك کورته هاواریکی خنکاوێ لیده هات. نه و له هه موومان زیاتر بالندهکانی ده ناسی، له هه موومان زیاتر زانیاری له سەر سروشت و گرنگی و تایبهتمهندی نه و بالنده کوژراوانه هه بوو.

به بینینی سهوسه ن فیکرته، بینیمان خالید چاوی لیکنا، ئیستیکیکرد و هه ناسه یه کی قوولی هه لمژئ و به ره و پیری چوو. نیگا و وهستان و سه یزکردنی له نیگا و وهستان و سه یزکردنی عاشقیك نه دهچوو، به لکو له شه پکه ریکی تیكشکاو دهچوو، له پیاویك له جهنگیکی گه وره هاتبیتته وه و په شیما ن بیت له وهی زیندوه.

سهوسه ن به دهنگه ترساو و نیگا په شوکاوه که یه وه سللوی لیکرد، دیمه نه که وه ها سه یز و غه مگین بوو، که سمان نیشانه یه کی خوشی راسته قینه مان له سه ر پوخساری که سیان نه بینی. فیکرته گولدانچی باوه شتیکی کورتی پیاکرد و گووتی «پیم ناخۆشه کویم، به مجۆره ده تبینم، پیم ناخۆشه». خالید به دهنگیکی کز گووتی «منیش چه زمه کرد هه موو بالندهکان به سه لامه تی ببینن... چه زمه کرد، من به ساغی به هه موو دونیادا هیئامن... به لام نه مشه و... نه مشه و». فیکرته گولدانچی گووتی «ئا... ئا عه زیزم، هه موو شتیکی ده بینم... هه موو شتیکی ده بینم... پتویست ناکات هیچ بلتییت. به لام ده بیت کی بیت، ده بیت کی بیت؟». خالید به هیمنی سه ری بادا و هیچی نه گووت. سهوسه ن به هیمنی و به دهنگه لاوازه که ی خوی گووتی «به لام پهنگه بتوانین هه ندیک له بالنده بریندارهکان پزگاریکه یین، پهنگه بتوانین. بابه... نه گه ر دکتۆریکی بالنده بدۆزینه وه». دکتۆر ره فعه ت ره مزی له ته له فونی ئوتیله که ی باوه جانه وه چه ند ته له فونیکی کرد و گووتی «دکتۆر دلشاد شوکر هیه، نه وه تاکه

دكتورى تايىبە تى حەيواناتە لە شارەكەدا... تۆرتكى دى دەگات...». فېكرەت گۆلدانچى سەرى بادا و گووتى « ھا... لە پاستىدا سەيرم پېدېت كە دكتورى حەيوانات لەم شارەدا كەمن... زۆر سەيرم پېدېت، وادەزانم لە ھەر شارىكى تىر دۇنيا ئىمە زياتر پېيۇستيمان بە دكتورى حەيواناتە». ھەموو بە قەسكەى گۆلدانچى پىگەنن. پېشتر گۆلدانچيمان بەوجۆرە لە ناو سەوزەفرۆش و ماسىفرۆش و جگەرچىيەكانى بەيانىدا نەبىنبوو، ئىستا ھىدى ھىدى تەواو پىرى پىوھ دياربوو. بەسەرسامى سەيرى چواردەورى خۆى كرد و گووتى «باشترىن شت ئەوھى ھەموو بالىندەكان بگوازينەوھ بۆ مەخزەنەكەى عىزەتى برام... لايەنى كەم لەوئ سەلامەتن... پاسەوانيان ھەيە، وانىيە... لەوئ دەتوانن بالىندە مردووەكان دەرپەيتن و زامدارەكان تىماربەكەين و غەمى ئەوانى ترىش بخۆين... ھا نازانم كەس ھەوالى بە پۆلىس داوھ... دەبېت شتى وابكەين... دەبېت شتى وابكەين؟». ئىمە لە مالولاي شەقامەكەوھ گۆيمان دەگرت، يەككىك گووتى «كاتى خۆتان بۆ بە پۆلىسەوھ دەكوژن. زەلامىش بكوژرېت پۆلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلېك تەيروتور دەخۆن». گۆلدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم پىاوھ ھەشت سالى بەدۇنيادا گەپاوھ ئەو بالىندانەى كۆكرىوتەوھ، ئىستا نامەردىك دېت و لە يەكەم شەودا كۆمەلېك تاپريان پىادەتەقېنىت... ئەوھش كەم نىيە... ھا كەم نىيە».

تاكە شتىك كە كرېمان ئەوھبوو بچىن و يەككىك لە وئەنگرانى شارەزا خەبەرىكەينەوھ و بە دەموچاوى خەوالووەوھ كېشيبەكەين و داواى لېبەكەين لە ھەموو لايەكەوھ وئەى قەفەزە خويناوپىيەكانمان بۆ بگرت. براى وئەنچى ھەر ھىندەى خوينى ئەو ھەموو بالىندەيەى بىنى، كە چاوى بەو قەسابخانە گەورەيە كەوت كە بۆ كۆمەلېك تەيرى قەشەنگ سازكراوھ، بەئاگاھاتەوھ و بە ھەسرەتلىكى زۆرەوھ فۆتۆكانى بە جوانترىن شىوھ بۆ گرتىن. زۆر كە

لە ئێمە کە نەماندەوێست یادگاری ئێو پۆزانە لە یادمان دەریچیت، ئێو وێنانەمان هەموو کەری... هەندێک لەو وێنە خوێناویانە تا ئێمەپۆش لە ئێلبومی تایبەتی هەندێک کەسدا ماونەتەو، لە دۆلابی یادگارە تالەکانی سەوسەندا هەلگیراون، لەلای خالید ئاموونیش گەرەکران و لە دۆسییەتی تایبەتیدا پارێزراون.

بەلام ئێو بەلێندە زامدار و خوێناوی و کۆژراوانەیی خالیدیشت بە هەمان شێوەی بەلێندە ئازاد و خوشحال و سەرەستەکانی کامەران، ئارەزووی ناسینی دنیا و بینینی سەر زەمینیان لە ئێمەدا جۆلاند. خوێن و برین و هاوارەکانیان لە سەرسامی ئێمەیی کەم نەکردەو، ئێو بەلێندەکان نیشانەیی هەبوونی سەر زەمینێک بە ئێمە نامۆیە، نیشانەیی دنیا یەکی دوورن کە بانگماندەکات... هەر وەکو خۆی وەها بوو.

حالی خالید ئاموون گەلێک دێوار دەردەکەوت، بەلام نیگاکانی لە پال ماندووتیدا سیبەرێکی نهێنی و ئالۆز و نەخوێنراوی لەسەر بوو. کەسمان لەوانەیی لەو بەیانێیدا لە نزیک قەفەزەکانەو وەستابووین نەمانتوانی تێبگەین، تابلێتی تاریک و تەلیسمای بوو، وەک ئێوێ جیهان، وەک ئێوێ ئێو سەفەرە درێژە پۆخی تاریکتر کردبێت. دواتر کەسانێکی تاک و تەرا دەرکەوتن کە لەو وەپیش خالیدیان لە بازاردا ناسیبوو، بە ئارامی تەوقەیان لە گەلدا کرد و بە دەنگێکی لەسەرەخۆ بەخێر هاتنەویان کرد، بێئێوێ گەرمیەکی ئێو توێیان خروشانێکی تایبەت پیشانبدەن. هەموو هەستمانکرد خالید ئاموون لە ناو ئێمەدا هەست بە تەنهایەکی گەرە دەکات، گەرانهو کەیی لە هیچ شتێکدا بە گەرانهوێ کامەرانی سەلما نەدەچوو کە کۆمەلێک ئاھەنگی زۆری خستەو و بەجۆرێک لە جۆرەکان زۆریەمانی خوشحالکرد. کاتیکی ویستیان قەفەزی بەلدارە بیمارەکان لەو جەنجالییەیی ناو بازارێ دوورخەنەو، هەستمانکرد دۆخی خالید لەو دێوارترە بتوانیت ماشین لیخوڕیت، لەبەرئێو کورپێکی گەنج لەبری ئێو

چوو بهشت سوکانه که و نهوانی دی له تاکسییه کی کۆندا بۆ جیگای کۆبوونه وهی بالنده کان پێشیکه وتن. نزیککی سعات دهی به یانی دکتۆر دلشاد شوکر هات، تا ئه و گه یشت ژماره یه ک له بالنده کانێ دیکه ش مردن، به لام هاتنی دکتۆر دلای مه مووانی خوشرکد، دکتۆر پیاوێکی بووخۆش و قسه شیرین بوو که خوشرحال بوو دواچار له م کاتی شه پی ناوخۆیه دا که پۆژانه چه ندین که س ده کورژیت، که سانیک هه ن ده یانه ویت ژیا نی هه ندیک بالنده پزگاریکه ن. دکتۆر گووتی «له وه ته ی شه پی ناوخۆ هه لگیرساوه ئیتر دکتۆری وه ک من که سه روکارمان له گه ل ژیا نی چه یوانا تدا یه کاریکی نه وتۆمان نه ماوه ... ئیشه که ی من به پززی ژیا نه وه به ستراوه، که ئاده میرزا د حورمه تی بۆ ژیا نی خو ی نه بی ت، حورمه تی بۆ چه یوانا ت هه ر نا بی ت». دکتۆر هی دی هی دی ده ستیکرد به ده ره ینا نی بالنده مردووه کان له قه فه زه کانیا ن و گووتی «به پاستی حه یف، هه موو بالنده ی نه بینرا و بپۆینه ن ... به پاستی حه یف». گولدا نچی له سه ر کورسییه کی ته خته له ناوه پاستی عه مباری بالنده کاند ا دانیشتبوو، ده ستی خستبووه ژیر پششییه وه و گووتی «موخابن جواتترین بالنده کانیش پیوه بوون». دکتۆر بالنده یه کی ده ره ینا په پزکی په ش و بنسکیکی سپی هه بوو، کلۆپه پزکی په شی به سه ره وه بوو، له کلۆی جه نگا وه ره پۆمانییه دیژینه کان ده چوو، سه وسه ن به ده نگیککی غمگین و ترسا وه وه گووتی «چ حه یفیککی گه وره یه، خوا یه چ حه یفیککی گه وره یه، نه وه چ بالنده یه کی ده گمه نه ... چ بالنده یه کی ده گمه نه «کراکس بلومناخی»، له و بالنده انه یه که به له ناوچوو حسیبه، له هه موو دونه دا چه ند دانه یه کی که می هه یه، جاران له هه ندیک هه ریمی به رازیلدا بلاویون ئیستا زۆر ده گمه ن». دکتۆر به سه رسامی سه یری سه وسه نی کرد و گووتی «پاستیه که ی من زانیاری وه هام نییه، هی تده ده توانم بلیم که من بالنده ی وه هام نه بینیه ... ئاه چ حه یفه نه وه هه روا به رمیت ... خانم من هاو پتیه کم هه یه زۆر له مۆ

شاره‌زایه . ئاه به‌پاستی شاره‌زایه، له‌وانه نییه که بالنده‌کان که‌ولده‌که‌ن و ناو سکیان پرده‌که‌ن له پوش و ته‌لو، ئه‌و به‌پاستی ده‌زانیت جوان مۆمیا‌بکات، ها ده‌لئیت چی ئه‌م بالنده‌نه مۆمیا بکه‌ین... ها... هه‌موو ئه‌م بالنده‌ مردوانه... ده‌لئیت چی؟». سه‌وسه‌ن به‌ نه‌سپایی گووتی «ئا دکتۆر... ئا دکتۆر... پتیبیلی با بالنده‌کانمان بو مۆمیا‌بکات.. پتیبیلی». یه‌که یه‌که بالنده‌ مردووه‌کانیان ده‌ره‌یتنا، ده‌یان بالنده‌ی ناوازه‌ بوون، چه‌ندین جوړی نه‌بینراوی کوتر و توتی و قه‌تی و بولبول. دکتۆر له‌ نیوه‌پۆوه تا نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل بالنده‌ زامداره‌کاندا خه‌ریک بوو... به‌ هیمنی چه‌نده‌ها ساچه‌ی له‌ برینه‌کانیان ده‌ره‌یتنا، هه‌ندیکیان تا مردن به‌ شه‌لی و هه‌ندیکیان تا مردن به‌ بالشکاوی و هه‌ندیکیان به‌ کویری ده‌مانه‌وه. سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گول‌دانچی و خالید تا نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل دکتۆردا بوون. کریکاره‌کان له‌ نیوه‌پۆوه تا ئیوارێ خه‌ریکی چاککردنی جیگای تازه‌بوون بو بالنده‌ ساغه‌کان. خالید به‌دریژی ئه‌و پۆوه له‌ناوه‌وه تاریک و له‌ نیگادا ئالۆز ده‌ینواند، زۆر که‌م قسه‌یده‌کرد، شتیکی په‌ش بالی به‌سه‌ر پۆحیدا گرتبوو. سه‌وسه‌ن به‌دریژی ئه‌و ماوه‌یه لی ئه‌پرسی «ئایا گومان‌ت بو کێ ده‌چیت؟»، چونکه ده‌یزانی ئه‌و په‌رسیاره چه‌ند ترسناکه و ده‌شیت چ ده‌رگایه‌کی تاریک بکاته‌وه. به‌لام ده‌مه و ئیواره دکتۆر دلشاد شوکر له‌ یه‌کیک له‌ پشووه‌کانیدا، کاتیکی خه‌ریکی کێشانی جگه‌ره‌یه‌کی نوێ و خواردنه‌وه‌ی چایه‌کی تازه‌ بوو، بیته‌وه‌ی ئاگاداری نه‌وه‌بیست سه‌ری چ سندوقیک ده‌کاته‌وه په‌رسی «به‌لام کاک خالید، تو گومان‌ت بو کێ ده‌چیت، گومان‌ت بو کێ ده‌چیت؟... له‌و باوه‌په‌دام چه‌ند که‌سیکی زۆر که‌م دوتنی شه‌و زانیبیتیان که به‌پێرتان گه‌راونه‌وه... چه‌ند که‌سیکی زۆر که‌م». خالید به‌ ماندووتیه‌وه سه‌یری دکتۆری کرد و گووتی «دکتۆر ئه‌وانه‌ی قه‌له‌نده‌ر ئاموونیان کوشتوه، ئه‌وانه‌ی سالی نه‌وه‌بودوو مالی ئاموونیه‌کانیان سووتان، ئه‌وانه‌ی شیاکه‌یان گرت

ماله كانمان... هه ره ئه وانه دوینن شه و بالنده كانی منیان كوشت». شتیك له پقی قوول، له توپهیی، له ناو میدی پهش له دهنگیدا بوو سهوسه نی پاچله كاند... شتیك پیچه وانه ی ئه و پوونی و پووناکییه ی که له دهنگی کامه رانی سه لهادا ههستی پیکرد، شتیکی تاریک، زۆر تاریک که پیشتر له دهنگی هیچ مرۆفیکدا نه بیینیبوو. فیکره ت گولدانچی که میك خوی راستکرده وه و گووتی «ئاه کوپم، من له ههست و نهست تیده گه... ده زانم چند ناخۆشه... ده زانم چ نامه ردیه که، به لام په له مه که... کوپم په له مه که، له جوړه حاله تی وادا مرۆف نازانیت سه روکاری له گه ل کیدایه... کئ ده لیت ئه وان... کئ ده لیت؟ کوپی من ئیستا به لگه مان بۆ قسه یه کی وه ها نییه». خالید ئاموون سهیری سهوسه نی کرد و گووتی «ههستیك له ناویدا وام پیده لیت... من به لگه م نییه، هیچ به لگه یه کم نییه و ناشتوانم به لگه م هه بیته، به لام ئه و که سه ی ئه و ی کردوه ده یه ویت له سه ره مه یی بالنده کان سه ریکه ویت... به کوشتنی بالنده کان من بکاته ده ره وه و دلی خانم لیت په نچیت...». فیکره ت گولدانچی که میك پشی خوراند و له سه ره خو گووتی «خالید ئاموون، تۆ بالنده کان ی خۆت هینایه وه، بالنده کان ی خۆت هینایه وه... من بزانه و عه قلم به مه سه له که بشکیت حیکمه تی گه وره ی سه فره که، هه مووی له ناو بالنده کاندایه نییه... حیکمه تی گه وره ی سه فره دوور دیزه که ده بیته شتیکی تربیته... باوه پ ناکه م کوشتنی بالنده کان هیچ له شوینی تۆ بگوریت». دکتۆر دلشاد به گومانه وه سه بیر کرد و گووتی «له وانه یه به پیچه وانه وه له شوینی نه یارانی تۆ بگوریت... له وانه یه له شوینی ئه وان که مباته وه». خالید قوول سهیری چاوی دکتۆری کرد و هیچی نه گووت. سهوسه ن به دهنگیکی گریاو گووتی «نا... تکایه، تکایه ناتوانین هیچ کهس تاوانبار کهین... هیچ کهس». خالید به شتیك له په نجاوییه وه گووتی «ئه ی ژیا نی بالنده کان ی من... ئه ی ماندوو پوونی ههشت ساله م له ناوارییدا... ئایا گه ره که...

بیت و هه‌موو ئه‌وه بدات به بادا، ده‌بیت هه‌روا... هه‌روا سووک و ئاسان
 بۆی ده‌رچیت؟». سه‌وسه‌ن به هه‌مان ده‌نگی گریاه‌وه گووتی «به‌لام...
 به‌لام... خالید ئیمه هیچ نازانین... نازانین کئ بالنده‌کانی کوشتوه». خالید
 گووتی «من ده‌زانم کئ بالنده‌کانی کوشتوه... مه‌نگوپری باب‌ه‌گه‌وره،
 یان یه‌کیکی تر له چه‌قۆکشه‌کانی ئه‌و، به ئاگاداری کوپه‌که‌ی سه‌لما...
 به دانیایه‌وه به ئاگاداری ئه‌و... من ده‌زانم». سه‌وسه‌ن به ده‌نگی
 گریاه‌وه گووتی «به‌لام وانیه... وانیه... جارێ هیچ شتیک دیار نییه». خالید
 به نیگایه‌کی ماندووه‌وه سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد و گووتی «به‌لام
 سه‌وسه‌ن خان... ئه‌م بێباکییه‌ی تۆ، ئه‌وه‌ی ناتوه‌یت ببینیت کوپه‌که‌ی
 سه‌لما له سه‌ره‌تاوه چی ده‌کات، ئه‌وه‌ی نابینیت چ کارساتیکی به‌سه‌ر
 من و خانه‌واده‌که‌مدا هه‌ناوه، ئه‌وه هه‌زارجار... هه‌زارجار برینه‌که‌م قوولتر
 ده‌کاته‌وه. ئه‌وه واده‌کات زامدارتیم و برینم له ته‌یره‌کانم قوولتر بیت. ئه
 سه‌وسه‌ن خان لێگه‌پێ... لێگه‌پێ و هه‌مووی بخه‌ره به‌ر ویژدانی خۆت...
 ببینه ئیمه چ ئازاری‌که‌مان کێشاوه... ببینه چه‌نده برینداربووین... ببینه و
 بیخه‌ره به‌ر ویژدانی خۆت».

سه‌وسه‌ن نوای ئه‌و قسانه له بێده‌نگیه‌کی ژۆر قوولدا نوقم بوو، به‌لام
 شه‌و به‌ر له‌وه‌ی مالاوایی له یه‌کتريکه‌ن، به خالیدی گووت له نزیکترین
 کاتدا، ده‌بیت یه‌ک ببینن و به هه‌مینی له‌سه‌ر هه‌موو شتیک قسه‌به‌کن.
 نیوه‌شه‌و فیکره‌ت گۆلداچی و که‌چه‌که‌ی به دوو تاپه‌که‌وه گه‌یشتنه‌وه
 مال، تا له‌به‌رچاوی دکتۆر په‌فعت په‌مزی ونبوون هه‌ر یه‌که‌یان تاپه‌کی
 هه‌لگرته‌بوو، که چوونه ژۆره‌وه له به‌رده‌رکی هۆله‌که‌دا فیکره‌ت تاپه‌که‌ی
 خۆی دایه ده‌ست سه‌وسه‌ن و ئه‌ویش بینه‌وه‌ی هیچ بلێت وه‌ریگرت و
 له‌گه‌ل تاپه‌که‌ی ده‌ستی خۆیدا پێچانی له چه‌رچه‌فیکی کۆنه‌وه و ده‌رگای
 «دۆلابی یادگاره ئاله‌کان» سی کرده‌وه و له‌ویادا بۆ هه‌تا هه‌تایه هه‌لگیرتن.

كوشتنى بالنده كانى خالىد ناموون له شارددا دهنگدانه وه كهى بېوتنهى هه بوو. كامه رانى سه لما له مالى خويان له جيگا كهى خویدا نوستبوو كه له خه ويان هه ستاند و هه واله كه يان پېراگه ياند، سه رسامانه سه سيري ده وروپه رى خوى كرد و بيته وهى ته واو به ناگا هاتبيته وه، وهك ئه وهى به دهم خه وه وه بېت گوتى «كام بالنده، نه وانهى ناوړنگ ناباد يان نه وانهى شارى خوماسى؟». ئه وهى هه واله كهى بو هيتابوو كورپكى ناوېته فروش بوو له بازار، تيگه يشت كه كامه رانى سه لما خه و به رى نه داوه و هيتستا له خه ونه كانيدا هه ر به جيهاندا ده گه رېت... وشه به وشه خه به ره كهى بو دووباره كرده وه و گوتى «دوينى شو خالىد ناموون گه پاره ته وه و قه فه زى بالنده كانى له به رده م ئوتيللى باوه جاندا داناوه و نيوه شو وه كيك به تا پر ته قهى له ته ركه ان كرده». كامه رانى سه لما چاوى گلوفى و به بېباكييه وه گوتى «جا من كارم به بالنده كانى خالىد نامونه وه چيه؟». كورپكه گوتى «نا هيچ كاك كامه ران، به لام ده نكيك له بازاردايه كه تو يان كاك مه نگوپ نه وه تان كردبېت، به لام من ده زانم كه ئيوه شتى واناكه ن». كامه ران به سه رساميه وه سه يركرد و گوتى «به لام خوايه، من بالنده بو ده كوژم... بالنده بو ده كوژم... من قهت بالنده ناكوژم». كورپكه گوتى «من ده زانم تو بالنده ناكوژيت... من ده زانم».

که کامه رانی سه لما هاته دهره وه بۆ ناو بازارپ، هه والی کوشتنی
 بآنده کان به نه ندازه ی هه واله کانی شه پ له سه ر زاری خه لک بوو.
 هه واله که تووشی دوو دلییه کی پاسته قینه ی کرد. بیته وه ی کاتیکی نۆد
 بکوژیت و له هیچ قسه و یاسیکی سه رزاره کییه وه تیوه بگلێت به په له
 چوو بۆ چایخانه که، که گه یشته نه وئ مه نگورپی بینی جامیکی گه وه ی
 ماستاوی له به رده م خۆیدا دانا بوو و به دهنگی به رز قسه یده کرد و ده یگووت
 «سویند ده خۆم به قوونی هه موو پیاوه موقه ده س و به پێژه کانی ئه م
 شاره که ناگام له کوشتنی بآنده کانی خالید ئاموون نییه ... ها،
 شه وئ من له مالی داغلی بووم، ژنه که ی یه که م که سه له لیقانی
 پاچه دا، هه موو شتییک باش ده زانییت قۆزی شام، کوپه ی حه له ب،
 چلوخورشتی ئیرانی و هه زار شتی تریش، به لām له هه ر شت زیاتر لای
 من پاچه که یه تی ... ژنه که ی داغلی ده زانییت من چهند حه زم له پاچه یه،
 دواشه وه من کاتییک پاچه ی ژنه که ی داغلی ده خۆم، هه موو شتییکم له
 بیرده چیته وه ... هه موو شتییک، من دوا ی پاچه خواردن مه زاجیکی وه ها
 سافم هه یه که ناتوانم بیرری خراپ بکه مه وه . من له وئ بووم له مالی
 عومه ر داغلی بووم که یه کییک هات گووتی خالید ئاموون به خۆی و
 بآنده کانه وه هاتۆته وه . من گووتم به خیرییتته وه، ها سویند تان بۆ ده خۆم
 که من گووتم به خیرییتته وه، ئیره شاری خۆیه تی ... شاری نه وه و شاری
 هه موو ئاموونیه کانی تریشه . سویند ده خۆم که گووتم، چهند شاری منه
 نه وه نده ش شاری نه وانه . به لām ئه م شه په مه لعونه ... ئه م شه په مه لعونه
 هه موو شاره که ی له یه ک ترازاندوه، برای له گه ل برادا کردوه به دوژمن.
 دواتر یه کییک هات و گووتی خالید ئاموون له به ر بیکه سی و بیجیگی یی
 چوو له ئوتله که ی باوه جان لایداوه ... من گووتم گه ر به وای به من
 بووایه، گه ر منی به دوژمن نه زانیایه، سویند ده خۆم که ده مبرده لای
 خۆم، چیم بۆ کامه رانی سه لما کردوه بۆ ئه ویشم ده کرد، به لām ده زانم

ئامورنىيە كان خېلىكى كەللە پەقەن... لەو غەشايەرانەن ھېشتا ھەر بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ... نا كەس پېم نەلېت، ھەموو غەشايەرەكان بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ، ھا سوېند دەخۆم غەشايەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خستۆتە جىگای كەللە كۆنە پوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوہ... بەلام ئامورنىيەكان... ئامورنىيەكان نا، بەداخەوہ».

قەسەكانى مەنگوپ لە چايخانەكەدا دەنگيان دەدايەوہ، بەلام شتىك لە گالته كردن، لە لەرەى پېراپواردن بەدەنگىيەوہ ديارىو، ئەوہ جۆرە تۆنىك و مۆسقىيەكى نەينى بوو كە جار جار لە دەنگيدا دەردەكەوت و تەنيا ھەندىكمان ھەستمان پېدەكرد. كە كامەران لە تەنېشتىيەوہ دانېشت و سەيرى دەموچاوى ئەوانەى دەورپەرى خۆى كرد، ھەستىكرد ھەندىك لە نىگاكان ھېشتا بە پاستى گومانيان لە قەسەكانى مەنگوپ ھەيە.

كامەران بە كەمىك ناچارامى و سەرسامىيەوہ گووتى «چ قەسەيەكى پېوپوچە ئەمەى لە بازاردا كەوتۆتەوہ... ھا... دەبېت كى قەسەى واى بلاقردبېتەوہ. ئېمە بۆ دەبېت بالندەكان بكۆزىن... بۆ دەبېت بالندەكان بكۆزىن. مەن قەت بالندە ناكۆزم».

يەكەك لە ئېمە لە مەنگوپى پەرسى «مەنگوپ، تۆ پات چىيە، خەيالت بۆ كى دەچېت، دەلېت كى لە پەشت ئەم حىكايەتەوہيە؟».

مەنگوپ تا دوا قووم ماستاوەكەى خواردەوہ و گووتى «يوسف كەويارى گەرە لەم حالەتانەدا دىگوت «تاوانبار ئەو كەسەيە كە بۆى ناچىت». ھا بەلام مەن نازانم، بلىم چى، مەن كە ھەوالەكەيان پىگوتەم، بە خۆم گوت مەنگوپ خۆت لەم ئاگرەيان لادە، تېدەگەن... مەن گوتەم مەنگوپ قوونى خۆت مەخەرە سەر بەردى وا گەرم».

تۆزىك بە جىددىيەتەوہ چاوى داچەقاند و كۆكى و دەمى سەم

گوتی «بَلِّیم چی... تاوانبارە که دەشیت هەر که سێک بیّت، هەر که سێک بیّت که ئێوه خەیاڵتان بۆی ناچیت، دەشیت تاقمی مەنسور ئەسیرین بن، که خۆتان دەزانن دواي شەپە که ی قەلەندەر ئاموون و مستەفا هەزار چ پێکی گەورە لە نێوانیاندا سەوزبوو. خۆتان دەزانن ئەو ی قەلەندەر کردی که مەنبوو، کابرا شاعیریکە ناوی خۆی هەیه، ئەو مستەفا هەزارە زەلامیکە شاعیرەکان سویند بە قوونی دەخۆن. تۆ که سێکی وا لەسەر یەک دوو قسە خەڵتانی خوین بکەیت... ها ئێوه که مەنبیه. نازانم، لەوانەشە هەر که سێکی تر بیّت که دەیهوین فیتنە که قوولبکاتەوه، که سێک دەزانیت ئاموونیهکان سەرگرم و دلگەرم و دەیهوین زیاتر برینداریان بکات... لە بیرتان نەچیت ئەم شەپە ئەخلاقى تیا نەماوه. بەلام خۆ دووریش نییه دەستی یەکیک بیّت لەو گالتهچیه بپوێژدان و شەپانیانە ئەم شارە، که هەموو شتی که دەکەن بۆ ئەو ی دواي لە دوورەوه پێکهەن، بە قەبرى که یاری گەورە پێکهەن لەم شارەدا بۆتە شتیکی شەپانی، شتیکی لە خەنجەر خراپتر، لە ژەر کوشندەتر، لیتان ناشارەوه مەن که ئەو توخمە مەلعونە لە خەلکی گالتهچی لەم شارەدا دەبینم، حەزە که مەنتر پێنەکەنم، قەت تادەمەرم پێنەکەنم... ها یان دوور نییه که سێک بیّت بیهوین سەر لە کچه که ی گولدانچی تیکبەت، بە جۆریک کچه بە سەزمانە که پاک و پیسی بۆ لە یەک جیانە کریتەوه. گەر پاستیتان پێبلییم هەموو شتەکان کراوین... دوور نییه خەلکیک بن که پقیان لەم بالندانهیه، خەلکیک هەیه دەزانن بینینی ئەم تەیرانە عەقلى خەلکی ئەم شارە دەخاتە سەر هەوايەکی تر... ئێوه مەنگوپ بە نەفام تیمەگەن، عەقلم بە شت دەشکیت... ئەم شارە هەزار که سی تیدایە چۆن لە تاعوون دەترسن ئاوا لە دنیا دەترسن، لەوه زوايان چووێ ئێمە شتی بێنین نەگەتێ ئەم ژيانە پەپوتە ی خۆمان بپرخاتەوه، خۆتان دەزانن دواي بینینی بالندەکانی کامەران خەلکی ئەم شارە بە ژن

و پیاوه وه چهنده هه زیان له بیهینی دنیا کردوه، چون هه وای سه هه
چۆته که لاله یان... ئا کورینا... بپۆین و جیهان بدۆزینه وه... جیهانی
که وه، میله تانی تر ببینین که لوتیان پهنگیکی تری ههیه... ئیوه
نازانن، خه لکیک ههیه زۆر له وه ده ترسیت»

ئینجا سهیری هه موومانی کرد و به نه سپایی گووتی « به دوریشی
هه زانن که خالید ئاموون خۆی بیست... ها، ئیوه بۆ ئه وه ده رگایه
داده خه... بۆ ده لێن خۆی چون بالنده کان ده کوژیست؟ به لام به قه بری
شه یان من ئه وه به دور نازانم. کوپه که دهیه ویست سه وسه ن فیکره تی
ده ست بکه ویست... به هه ر نرخیگ بووه... به هه ر نرخیگ بووه... ها
تیده گهن، ده شیت حیکایه ته که وابیست، کوپه که ده پوات و هه موو دنیا
ده گه ریت... هه موو بالنده کانی خۆشی کۆده کاته وه، به لام پۆژ دوی پۆژ،
مانگ دوی مانگ، سال دوی سال خه یالیک له سه ریدا گه وه ده بیست...
تیده گهن... به سه ر زه ویدا ده پوات و ئه وه خه یال مه لعونه له سه ریایه تی...
تیده گهن، به دارستان و سه حرا و گوێ پووباره کانی دنیا دا ده پوات و ئه وه
خه یال مه لعونه وازی لێناهیست. ها... هه موو ده زانین که خالید ئاموون
به نه ندازه ی کامه رانی سه لما یان به نه ندازه ی کوپه که ی ئیبراهیم نه سرین
جوان نییه، بۆیه ده بیست شتیگ بکات، گورزکی گه وه بهاویست، خۆی
بکات به قوربانی، بالنده کانی بکات به شه هید... ها... وه که قه لنده ر
ئاموونی خزمی که سویند ده خۆم به پشت قوونی هه رچی سیاسی
دونیایه، گه ر چه که که ی دابنایه، گه ر عینادییه کی گه وه ی نه کردایه،
له وانه بوو خوین له لووتی نه یه ت. به لام واز له وه به یستن... سه یرکه ن،
تیده گهن... دوو تاپر، دوو تاپر... هه لبه ت ئه وه ی به دنیا دا گه رابیست،
به دوی بالنده کاند چوو بیته ناو دارستانه چپه کان، چووبیته ناو شوینه
تاریک و عاسیه کان که شیر و پلنگیان تیدایه، پتۆستی به دوو تاپر
ده بیست... ها تێمبگه یستن، بۆ ئه وه ی که ته قه کان ده کات ده بیست تاپر...

جێبەجێی ئێت، سوێند دەخۆم کە پێویست ناکات تاپرە کە ی جێبەجێی ئێت، لە بەر ئەوە بە دوروی نازانم ئەو تاپرانە تاپری خالید ئاموون خۆی بن کە کاتی نەبوو بیاشاری ئەوە ... شەو نیوە شەو لە ئوتیلە کە ی باوە جان هاتۆتە دەری، هەموو دەزانن کە سەعات سیی شەو ئەو ناوە گەر جنۆکەش تیا زەماوە نەبێکەن کەس ئاگای لێ نییە ... هاتۆتە دەری تاپرەکانی تەقاندووە و گەپاوەتەو بەردەمی ئوتیلە کە و کردویتی بە هاوار ... ها ... بۆ ئەوەی دواچار مەنگوپی بابە گەر و کامەرانی سەلما تێوە بگلینی ئێت ... ها ... بۆ ئەوەی باندەکانی بکات بە شەهید، بۆ ئەوەی سۆزی هەموومان بۆ خۆی بیاتەو، بۆ ئەوەی سەوسەن خان بلیت وای لەم پیاووە بریندارە، وای لەم مۆژفە کە هەموو گیانی زامە، وەرە گۆلی من، وەرە عەزیزم، من شوو بە تۆ دەکەم ... ها ... من بە دوروی نازانم وا بووی ئێت ... بە دوروی نازانم».

یەکیەک پرسی «بەلام مەنگوپ تۆ قەبری مردوت، تۆ دوینی شەو لە کوێ خەوتیت؟».

مەنگوپ بە خەندە یەکی ساردەووە گوتی «من دوا ی پاچە کە ی خانمی داغلی، چوو مەووە بۆ مائی خۆم و یەک تەختە لێخەوتم، هیچ شتیەک لە خەوی دوا ی پاچە خۆشتر نییە».

مەنگوپ بەو تەفسیرانە ی لە چایخانە کە پێشکەشی کرد تا ئەندازە یەکی زۆر هەموو گومانێکی گەرە ی لە خۆی دوروخستەووە . وەک هەمیشە هەموومان باوەرمان پێکرد . کامەرانی سەلماش دڵنیاوو کە ئەو نییە ... لە ئێوارەدا گومان بە جۆریکی وا گەرە بۆلایوووە، ژمارە ی تەفسیرەکانیش بە شیوە یەکی وا سەیر زیادیانکرد، هەموو گومانمان لە یەکدی بوو . بەلام دەبی ئێت بلیم کە بکەری پاستەقینە ی ئەو تاوانە هەرگیز دەرنەکەوت و پۆژیک لە پۆژان نەدۆزایەووە .

دوای ههفتهیهک له گه پانه وهی ئاموون، مه نسور ئیبراهیم ئه سرینیش
 گه پیه وه بۆ شار. به پیچه وانیهی هه دوو کاروانه کهی دییه وه، ئه وه
 کاتی نیوه پۆدا گه یشته، قه فه زه کانی بچوکترو پهنگینتر بوون، بالنده کانی
 مه نسور له بری ئه وهی له قه فه زی جیا جیادا بن له دوو لۆری زۆر
 زۆر گه وردها له سه ر یهک بارکرا بوون، که له دووره وه سه یرمانده کرد
 باله خانه یه کی سه یرمان له قه فه ز ده بینیی، بالنده کان چین چین له سه ر
 یهک هه لچنرا بوون، بالنده گه وره کان له ژێره وه و بالنده بچوکه کان
 له سه ره وه، ئه وانیهی له ژماردندا وردن باسیان له زیاد له سه دوشه ست
 چه شنه بالنده ی جۆراو جۆر ده کرد... که هه موو له و په پری به خته وه ریدا
 گۆرانیان ده گووت. ده بیته بلیم که بالنده کانی مه نسور که میک له خۆبایی
 و لووت بهرز و به ده وا ده یاننواند، کامه رانیان له کامه رانی بالنده کانی
 کامه رانی سه لما نه ده چوو، که گه لیک ساده و دۆستانه و پرفزول بوون.
 هه موو بالنده کان ده یانخویند بیته وهی به پاستی سه یری ئیمه بکه ن یان
 سه یری شاره که مان بکه ن، یان واده ریکه ون هوی خوشحالی و به هانه ی
 به خته وه رییان گه یشته به ده قه ری ئیمه بیته. کۆمه لیک بالنده بوون
 له سه ره تاوه تا کۆتایی به وه خوشحالبوون له دونیادا ده ژین و به جیهاندا
 سه فه رده که ن. مه نسور ئه سرین قه فه زه کانی به شیوه ی زۆر قه شه نگ و به
 گه لای زۆر ناوازه و به موو و ده مامک و په یکه ری بچکۆله پازاند بووه.

هه موو پیاویکی زیرهک ته نیا به سهیری قه فه زه کان دهیتوانی بزانیته ئه م
 بالنده مه لی چ ئاسمانیک و تهیری چ سه رزه مینیکن، قه فه زی بالنده
 نه فریقییه کان به ده مامک و په یکه ر و سه مبولی شارستانیتییه نه فریقییه
 کونه کان و به کاری قه شهنگی هونه رمه رهنده خوږسکه کانی نه و سه ر
 زه مینانه پارا بووه وه، له سه ر هه ندی قه فه زی دی، نیشانه و سه مبولی
 شارستانییه تی کونی مایا و زه خره فه ی جووتیاره بۆلیقییه کان و ملوانکه
 و موفه پک و که ره سه ته ی هیندییه سوره کانمان بینی، هه ندی قه فه زیش به
 کاری دهستی هه ندیک له هونه رمه رهنده بودیه کان پارا بووه وه . به گشتی
 قه فه زه کانیش به پهنگی زۆر تاییه تی په ننگر ابوون، شیوه ی پڅخستنی
 پهنگه کان و دیمه نی باره لگره کان، هه ر یه که و به جیا له کاریکی هونه ری
 گه وره ده چوون . کاتیک لۆرییه کان له ده روازه ی خوږه لاتی شاره وه هاتن
 به مدیودا، نزیکي سه عات دوازه گه یشتنه کۆلانی مائی ئیبراهیم نه سرین
 و له به رده م هه مان مائی دیرینی جاراند و هستان، گه نجیکی باریک و
 قز دریز له ده ستیک جلی نویدا به خه نده یه کی ئالۆزه وه له لۆری
 یه که م دابه زی . که خو ی کرد به هه وشه که دا ئیبراهیم نه سرین له
 رادیوییه کی لۆکا له وه گوپی له هات و هاوار و شه په جنتوی نیوان حیزبه
 کوردیه کان ده گرت، که یه کدیان به جاش و قالۆنچه و دوپشک ناوده نا .
 خوشکه که ی له گه ل مندالیکي چوار سالاندا که له کوپکی زه په نگر
 بووبووی خه ریکی یاریکردن بوو، خوشکه بچکوله که ی له سه ریان جلی به
 ته نافه کاند ه لده واسی، نه و یه که م که س بوو مه نسوری بینی و پر به
 هه موو گه په ک قریشکانی «مه نسور هاته وه» . هاواره که ی هینه به رز
 بوو، له گه په که کانی دیشه وه گوئیان لیبوو . ئیبراهیم نه سرین باوه پی
 به چاوی خو ی نه کرد، نه و هه موو ساله وا له بیري چه سپیوو که
 مردن یاخود له ده ستدانی بینایی ناهیلن جاریکی تر کوپه که ی ببینیته وه،
 بۆ ئیستیک وایده زانی نه وه ی ده ببینیته دووباره بوونه وه ی خه ویکي دیرنه

که ههشت سال بوو ده بیینی، خه ونیک تئیدا سه ری به رزده کرده وه و مه نسوری به خنده یه کی گه شه وه له بهر ده رگای ماله وه دا ده بیینی، که مه نسور نزیکتر بووه وه و ئه ویش که میک هۆشی خۆی پاژهنی و له غوباری گومان پاکیکرده وه، له شوینی خۆی هه ستا و وهک ده ست بو خه یالکی دوور به ریئت، دهستی درێژکرد و له و په ری سه رسامیدا دهستی بهر مه نسور که وت، گوئی له دهنگی بوو که گووتی «وای پیره بابی خۆشه و یست... وای پیره بابی عه زیز». مه نسور له مندالییه کی زووه وه ئیبراهیمی به پیره باب بانگده کرد، که باوه شیان به یه کدا کرد، ئیبراهیم ئه سرین ماوه یه کی کورت نه ی توانی هه ناسه بدات، له و ساته دا جارێکی تر ئیزرائیلی بیینییه وه دلنیا بوو ئیزرائیل له پشت مه نسوره وه به خنده یه کی زۆر گه وره وه ته ماشایده کات، به لام بیئیه وه ی بایه خی پییدات، بیئیه وه ی بترسیئت سینه ی پرکرد له هه واو و گووتی «تۆیت... تۆیت...». یه کهم جار ئیبراهیم ئه سرین نه گریا، به لام که بیینی سیفان و به فراو به چ شه وق و حه سره تیکه وه باوهش به مه نسوردا ده که ن چاوی پرپوو له فرمی سک. پاش ماوه یه کی کهم هه موو شته کان له بهر چاوییدا هیمن و هه موو ده نگه کان له گوچکهیدا کپ بوون، شادییه کی قوول دایگرت... شادییه ک له هه موو شتیکی دونیای دابهری، دووباره و چند باره باوهشی به مه نسوردا کرده وه و یه ک له سه ر یه ک ده یگووت «تۆیت... تۆیت».

له چند سه عاتی کدا هه موو شار هه والی گه پانه وه ی مه نسوری بیست. ساقی مه حمود و کۆمه لێ موسیقار، مسته فا هه ژار و کۆمه لێک شاعیر له پیشی پیشه وه ی ئه و که سانه دا بوون که به په له گه یشتنه لای مه نسور و بالنده کان... مه نسور به ئاشکرا پوخۆشتر و کراوه تر و پر ژیا نتر له جاران ده رده که وت، به گه رمیه کی بیۆینه وه باوهشی به هاوڕیکانی دا کرد، خنده یه کی پاسته قینه ی گه وره له پوخساریدا بوو که مرقف به

سهفه ره که به دهگه ن دهیی نی. زوری نه برد مالی ئیبراهیم نه سرین
 پریو له وانه ی له هه موو لایه که وه ده پزانه حه وشه که وه بۆ به خیره اتن،
 به جۆریک مه نسور وهک ونبوویهک له شه قامیکی جه نجا لدا نه بواری
 قسه کردن، نه بواری بیر کردنه وه، نه بواری پشودانی نه بوو. له هه موو
 لایه که وه خزمانی پزانه حه وشه که وه و بیته وه ی خو ی ناگادارییت نامۆزا و
 هاوه له کانی پاسه وانی تاییه تیان بۆ بالنده کان دانا. سه عات دوا ی سه عات
 هونه رمه ندان و شاعیران و شیوه کاران زیاتر و زیاتر له حه وشه و دالان و
 هه یوان و ژوره کاند کله که ده بوون. مه نسور له خه یالی پۆشنیبرانی شاردا
 به پیچه وانه ی خالید ناموون و کامه رانی سه لماوه، وهک نمونه ی عاشقی
 گیانفیدا و پۆمانسی ویناکرابوو، سال دوا ی سال وینه یه کی نه فسانه یی
 وه رگرتبوو. ئیتر دوا ی بلابوونه وه ی هه والی گه رانه وه چاوه پوانکراوه که ی
 سات دوا ی سات هورۆمی شه یدایانی نه و عاشقه پۆمانسییه بۆ سه ر
 مالی ئیبراهیم نه سرین زیادیده کرد، به جۆریک نه ژوره کان و نه
 حه وشه که نه یده گرتن. ساقی له ناچاریدا پێشنیاری کرد که هۆلیکی گه وره
 بگرن و ئاهه نگه که یان له و ماله چکۆلانه یه ده ربه یتن و بیبه نه سالۆنیکی
 راسته قینه، تا هه مووان پتر هه لپه پن و شیعر بخویننه وه و شاییه کن.
 له سه عاتی که دا هۆلیکی گه وره ی ئاهه نگیان په یدا کرد و هه موو
 میوانه کان له گه ل مه نسور ئیبراهیمدا به ده یه ها ماشین به ره و هۆله که
 به رێکه وتن، لۆری بالنده کانیشیان به هه موو شاردا تا به رده م هۆله که
 باژوت. زۆر له میوانه کان له پیکابی سه ره تالدا دوا ی کاروانی ماشینه کان
 که وتن و له زۆریه ی کۆلان و کوچه کاند خه لکی تازه خۆیان گوپی و
 سوار ئوتومبیله کانیان بوون و چوونه دوا ی کاروانه که. له هۆله که دا هه ر
 زوو هه وه سی ئاهه نگ هه مووانی داگرت، ساقی مه حمود خو ی کرد به
 پێکخه ری به رنامه کان و ویستی جۆره پێکخستنیکی گونجاو بخاته نه و
 هه موو نا پێکییه وه که له پر گه مارۆی مه نسوری دابوو، له ماوه ی چه ند

ده قيقه يه كدا تپه مۆسقييه كانى پڭخست و به رو دوا گۆرانبيژه كانى
 پيز كرد، له نيتوان هه موو گۆرانبيهك و گۆرانبيهكدا شاعير پڭكى خسته
 پرۆگرامه كه وه. ژماره ي شاعير و گۆرانبيژه كان به ئەندازه يهك زۆربوون،
 گهر پرۆگرامه كه چەند پۆڭكيشى بخايه ندايه به شى هه مووانى نه ده كرد.
 وهك چاوه پروانده كرا زۆربه ي گۆرانى و شيعره كان له وهفتانه ي دوايدا بۆ
 پيشوازي مه نسور ئاماده كرابوون. به شيعرى «بآلنده موقه ده سه كان»
 كه يه كيك له شاعيره لاره كان نوسيبووى ئاههنگه كه كرايه وه، شاعيره كه
 به دهنگى ئەكتەريكى شانو هاوپى له گه ل كۆمه لىك ده ست جولاندى
 نابه جيڤدا شيعره كه ي خوڻنده وه، به لام له گه ل خراپى خوڻنده وه كه يدا
 چه پله يه كى به جۆشى وه رگرت. مه نسور سه يرى لىهات كه سالانى
 دورودريژى غه ريبى ئەو خه يال و خورافه تانه ي نه سپروه ته وه كه دواى
 پوداوى ژيزه مينه كه ي خدرۆ دوويار به ناوى ئەوه وه لكابوون، به لام
 شته كان وه ها خيرا و بپيرس و بپئاگاي ئەو ده كان بواري ئەوه ي نه بوو
 له سه ر ئەم به زمه گه وريه قسه يهك بكات ياخود هيچ جۆره نا په زاييهك
 نيشانبدات. له و ساته وه ي گه يشتبوه وه شار شته كان وهك لافار له گه ل
 خوياندا ده يانبرد، ئىستا هيچ چاريكى نه بوو ئەوه نه بىت له جيڭاي
 خۆى پوخۆش دانيشيت و به ئەده به وه بۆ هه مووان پڭبگه نيت و خۆى
 سوپاسگوزار نيشانبدات. گۆرانبيژه كان يهك له دواى يهك گۆرانبيهه كانى
 خويان به سه ر مه نسوردا ده گوت و شاباشيان وه رده گرت، كه وچانتيك
 دروستده بوو، خه لكانتيك هه لده ستان و به خيرهاتنه وه ي مه نسوريان ده كرد،
 دواتر شاعيره كان شيعره عاشقانه كانيان ده خوڻنده وه، هه نديكيان له
 كاتى خوڻنده وه كاندا ده گريان و هه نديكيان هه وليانده دا قسه خوڻ و
 كۆميدى ده ريكه ون. باوكى به رده وام به چه وه له ناو ئاههنگه كه دا ئەو
 كه سانه ي پيشانده دا كه له و چەند ساله دا به پاره كۆمه كى سه فه ره كه ي
 مه نسوريان كردبوو، پوره كانى زوو ده هاتن و باوه شيان پياده كرد.

ناو و شەهێ شاعیرەکان و لە ناو گۆرانییەکاندا بەردەوام گوێی لە ناوی
خۆی دەبوو. ... ساقی دووچار هات بۆ لای و دەیکووت ئاواتەخوازیو
بیتوانیبایە گۆرانی بۆ بڵێت، بەلام ناتوانیت، چونکە دواى پۆشیشتى
ئەو دەنگى کەوت و هەرجییهک بکات چیتەر ناتوانیت بە هیچ ئاوازیەک
بچریکتێت. ساقی چەندە زۆری لە قورپک و هەناسەى خۆى دەکرد
نەیدەتوانى گۆرانی بڵێت. لە ناوەرپاستى ئاھەنگەکەدا مەنسور ئەسرىنیان
هەستان تا هەندێ قسە پێشکەشی ئامادەبووان بکات. کە مەنسور
قسەیکرد هەمووان بێدەنگبوون، ماتییەک بەلای بەسەر هۆلەکەدا کێشا،
کپییهکی قوول کەوتە سەر هەموو پوخسارەکان، کچانى ئامادەبوو لە
هۆلەکەدا هەموو گیانیان بوویوو بە چاو، دیمەنى ئەم کوپە ناسکە
زەمینگەرە تەماحیکى قوولێ تیگەیشتن و ناسینی دونیای لە هەموواندا
جولاندبوون. مەنسور بە هیمنی هەمووانى سوپاسکرد و یاسى خوشحالى
خۆى کرد کە جارىکى تر دەگەرێتەو و شارى خۆى دەبینێتەو. گووتى
«ئەگەر بآئندەکانم بیاننوانیبایە بە دنیاییەو سوپاسیانەکردن، بەلام
بآئندەکانى دنیا تەنیا یەک زمان دەزانن کە زمانى بآئندەیه» هەموو
پێکەنین. هەستمانکرد کەمێک دەستەپاچەیه، وەک ئەوێ نەزانیت بڵێت
چى، سەیریکی ساقى مەحمودی کرد کە ئەمڕۆ جامانە کوردییەکەى بە
دەستورى توربانى مەهراجا هیندییهکان بەستبوو و گووتى «من لیڤرم،
ماوێیهکى دەوێت تا بپروادەکەم کە لیڤرم، من چوو بیتم بۆ هەر شوینیک
ماوێیهکى ویستوو تا بپروامکردوێ لەویم». زەردەخەنەیهکى گەورەى گرت
و دەستى خستە گیرفانى پانتۆلە پەشەکەیهو و خۆى پاستکێردو و
گووتى «چووم بۆ هەر شوینیک وامزانیهو لە شوینیکى ترم، ئەو
وادهکات مڕۆف لە هیچ شوینیک نەبیت... کە بیر لەوێدەکەمەو دەلێم
کە واییت من لە هیچ شوینیک نەبووم، کەواتە لیڤرش نیم». هەموو
هەستمانکرد بە راستى دەیهوێت بمانهێنێتە پێکەنین، بۆیه هەموو

به پراستی پێکه نین. که میک وه ستا و گووتی «به لام زهوی شوینیکی سهیره، مرۆف ده توانیت بیرى هه موو کونجیکی بکات، ده توانیت بیرى نه و شوینانهش بکات که له وێ نه بووه». دهنگى که میک قوولتر و جیدتر بوو و گووتی «من زۆر سه رمه ست بووم به زهوی، زۆر. مرۆف که زهوی ده گه پێت ئیتر شته کان به چاویکی تر ده بینیت. که دنیا ده بینیت نه وسا تیده گات کۆتریک که به سه ربانی ماله کەى نه ودا ده فرپیت، له ریزی بالنده کانی دنیا دا چ شوینیکی هیه ... مرۆفه کان، شوینه کان، بالنده کان به جۆریک هه مه رهنگن ... هه موو شتیکی په وایه ... هه مووی په وایه، هه رچی له سه ر زهوی هیه په وایه». زه رده خه نه یه کی گرت و به غه میکه وه سه ری با دا و به ده نگیکی به رتر گووتی «شته کان به جۆریک له یه ک ناچن، به جۆریک جیاوازن هه موو شتیکی په وایه. تۆ په وایت له شاری خۆتا و نه وانیش په وان له شاری خۆیاندا. وه ک چۆن که س ناتوانیت گومان له په وایه تی ته یریک بکات له فرینی خۆیدا، له سه ر دره ختی خۆی، که س بۆی نییه گومان له په وایه تی تۆش بکات له فرینی خۆت و له هیلانه ی خۆتا ... هه موو ته یریک په وایه ... هه موو ژیانیک په وایه». گه رچی زۆر به مان تینه گه یشتین مه به ستی چیه، به لام چه پله یه کی گه وره مان بۆ لیدا. هه ندیک قسه ی تری له سه ر مافی هه موو زینده وهران و هه موو شوینه کان کرد، باسی نه وه ی کرد که مرۆفیک له دووره و ده ی و ده چیته شاریک یان زه ویه ک، لای نه و هه موو شتیکی نه ناسرا و سیحراویه، ئینجا به غه مگینییه وه سه یریکردین، نه یده زانی چیمان پێیلت، هه ستمان کرد به جۆریک له جۆره کان به زه یی به خۆی و ئیمه شدا دیته وه، هه موو سه رله به ر بیده نگبووین، هه ناسه شمان دهنگی نه ده مات، به لام نه و هه ناسه یه کی هه لکیشا، دهنگی هه ناسه کەى له مایکه که وه ده نگیدا یه وه و گووتی «ناتوانم زۆر بلییم، تاکه شتیکی، تاکه شتیکی نرخی هه بیّت بلییم، نه وه یه که دوو جۆر شار له دنیا دا هه ...

ئەو شارانەى كە غەریبەیان نەبینیو و لێیدەترسن، ئەو شارانەى كە غەریبەیان بینىو و ناترسن... گەر پۆژىك لە پۆژەكان توانیتان دەرگای ئەم شارە لە پووی دوتادا بكەنەو... لە غەریبەكان مەترسن... چۆن ئەم بالەندە غەریبانەى مەن شارەكەتان جواندەكەن، هەموو غەریبەىك كە پوودەكاتە ئەم شارە... شارەكەتان جواندەكات... ئەو تەكە شتىكە كە دەمەوێت پێتان بڵێم... تەكە شتىك، تەنیا غەریبەكان دوتیا جواندەكەن». هەموو چاوەپوانى ئەو مان دەكرد باسى خۆشەویستى و نەمرى عەشق و سەوسەنمان بۆ بكات، چاوەپێى وانەىكى دووردیزبویین لەسەر وەفا و پەنج و خۆشەویستى، بەلام ئەو هیچى نەگووت، بەهێمنى هاتە خوارەو و چەپڵەىكى گەورەمان بۆ لێدا، چەپڵەىك هەموو هۆلەكى لەراندهو. هەندىك بێتەوێ بزانن بۆ، چاویان پرپوویو لە فرمێسك، هەندىكى دیشمان بە سۆزەو سەیری مەنسور و سەیری یەكترمان دەكرد، بەر لەوێ ساقى بە چاوى پر فرمێسكەو جارێكى تر مایكروڤۆنى ئاھەنگە بەگرت و تىپى مۇسیقاكە بانگهێشتى سەر شانۆكە بكاتەو، بێدەنگىیەكى قورس و خنكىنەر بالى بەسەر هەمووماندا كێشا... لەو ساتەو، لە ناو فەزا و ئەتمۆسڤیری هۆلەكەدا هەستمان بە شتىكى ئاناسایى كرد، هەستىك تەنیا هەفتەىك دواتر لە مانا پاستەقینەكانى تىگەىشتین.

سەوسەن سەرئەنجدادا کە بەلەندەکانی خالید ئاموون زۆر غەمگین و بەدەگمەن دەخوینن، ئەو دەنگە کورت و غەمگینەیی لێیانەو دەیت پتر لە نرکەیی زام دەچیت. هەر ئەو پۆرە هەندیک لە بەلەندە زامدارەکانی بردەووە بۆ مالهووە و ژمارەییەکی زۆر لە بەلەندە بچوکەکانیشی گواستەووە بۆ قەفەزی نوێی لە ژوورەکەیی خۆیدا، بەلام لەوێش بەلەندەکان هەر غەمگین بوون، لەو ژوورەشدا کە پەڕپوو لە بەلەندەیی دڵخۆش و مەستخوین هەر جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و نااسایی بەسەردا کێشابوون. کە سەوسەن بەلەندەکانی مەنسور ئەسیرینیشی وەرگرت هەر هەمان شتی کرد، بەلەندە بچوکەکانی گواستەووە بۆ ژوورەکەیی سەرەوێ خۆی و بەلەندە گەورەکانی جیاکردەووە و ناردنی بۆ عەمبارە گەورەکە.

هاتنەوێ مەنسور ئەسیرین، سەوسەنی خستە بەردەم ئەو پاستییەیی کە دەبێت بپاریدات، دەبایە کۆتاییەک بۆ هەموو ئەو چیرۆکە دوورودرێژە دا بنیشت و قەدەری کچانەیی خۆی هەلبژێریت، دەبایە لەو دوو هەفتەیەدا بە جیا چاوی بە هەریەک لە خالید ئاموون و مەنسور ئیبراهیم بکەوتبایە. ئەو گفتوگۆیانە دەبایە گرنگترین گفتوگۆی ژانی سەوسەن بن. خالید ئاموون لە دوا نیوەڕۆییەکی تا ئەندازەیەک گەرمدا گەیشته مانی سەوسەن خان، بێتەوێ هیچ بپرسیت، وەک پیاویکی زامدار بەلام پەڕپۆز لە قاتیکی پەشدا بەرامبەر خانم دانیشت، جەلەکانی بێتەندازە شیک

پوخساری دهره کی تابلیی پیک دهینواند. سهوسه ن سهرنجی نه وهیدا که خالید ناموون پرسیاریکی له بالنده بریندارهکانی خوئی نه کرد، سهیریکی نهو بالنده چکولانانهی نه کرد که لهوسه ری زه مینه وه هینابوونی. سهوسه ن چند پوژیک بوو نهو دهنگۆیهی بیستبوو که دهشیت خالید ناموون خوئی تهقه ی له بالندهکان کردبیت، بهلام بایهخیکی نهوتوی بهو قسانه نه دا، یه کهم پرسیار که سهوسه ن لیکرد نهو بهوو: خالید لهو باوه په دایت بالندهکان له م شارهدا ناسوده بن، ههستده کهم بالندهکان زور غه مگین و ماندوو دهره که ون؟. خالید سهیریکی نهو هه موو قهفه زه ی کرد که له هه موو لایه کی ژووړه که دا هه لواسرابوون، بهلام نیگای وه ها پووکه شبین و خیرابوو پینه چوو شتیکی نهوتو له بالندهکاندا سهرنجی راکیشابیت. به هیمنی له سهه ر قهفه که کۆنه که دانیش، ههستی به هه مان ترس کرده وه که چند سالتیک له وه بهر له سهه ر نه م کورسییه ههستی پیکردبوو، بهلام له سهه ره خو گووتی «سهوسه ن خان بالندهکانی من هه میسه بیده نگبوون. له جهنگه لدا من به دوی بالندهی بیده نگدا دهگه رام». خالید گه لیک هیمنتر و ناسوده تر لهو پوژه دهره که وت که سهوسه ن بو یه که مجار له ته نیشت قهفه زه خویناوییه کانه وه بینی، بهوه دا چند پوژیک بوو لهو ئوتیله دا به ته نیا ده ژیا و چاوه پوانی نه م دانیشته ی ده کرد، پیده چوو ماوه یه کی زوری هه بوویت بیر له جولوه و قسه و وشهکانی خوئی بکاته وه، سهوسه ن وای ههستده کرد هه موو جولیه ک و وشه یه کی پیشتر بیر لیکراوه ته وه. خالید گووتی «بالندهکان ته نیا له جیگای خویندا ناسوده ده بن، له ناو سروشتدا، له ویا دا نه بیت له هیج جیگایه کی تر ناسوده نابن. پاسته له واتیه نه وانیش حه زه ببینی دنیا بکه ن، بهلام له قهفه زدا نا... هیج سهه ره ریک له ناو قهفه زدا خووش نییه». سهوسه ن به هیمنی و لاوازی چاوی لیکنا و به چاوی نوقاوه وه پرسی «نه ی تو خالید... نه ی تو ناسوده بوویت له گه شته که تا به دنیا دا؟». خالید بیته وه ی درو بکات،

بینه وهی ههسته کانێ خۆی بگۆریت گووتی «نا ئاسووده نه بووم، ئهم سه فهره له سه خهتترین پۆژه کانێ ژيانم بووه». سهوسه ن بینه وهی چاویکاته وه پرسى «ههستنده کرد تۆش وهک بالنده کان له قهفه زدايت؟». خالید گووتی «به لێ سهوسه ن خان، ههستنده کرد، منیش وهک بالنده کان له قهفه زدام». سهوسه ن چاویک کرده وه و گووتی «به لام خالید بۆ نه گه راپاته وه؟ تۆ دهتوانی له هه موو ساتیکدا سه فهره که ت بپچڕنیت و بگه رپیت وه... هه زمه کرد یه کیکتان، هه ر یه کیکتان که ناتوانیت به رده وام بیت سه فهره که ی بوه ستینیت و بگه رپته وه». «له به رنه وهی تۆم خو شده و یست، ههستنده کرد بۆ ئه وهی تۆ ببیت به ژنی من ده بیت ئهم سه فهره بکه م... وهک سزایه کی گه رده ی ئه و خو شه و یستیه گه رده یه سه یرمه ده کرد... هه موو سه فهره که بۆ من سزایه کی گه رده بو...». سهوسه ن گووتی «خالید پتیمبلی... جیهانت چۆن بینی؟». خالید به ساردیی وه سه یریکرد و گووتی «وهک جه هه نه م، جیهان جه هه نه مه، سهوسه ن خان، سه فهره که ی من سه فهره یکی دووردریژ بوو به جه هه نه مدا...». سهوسه ن به دهنگیکى زۆر غه مگینه وه پرسى «بۆ... خالید، بۆچی به و چه شنه وه سفی دنیا ده که ییت؟». «له به رنه وهی جیهان پره له ئازاری گه رده گه رده، پره له مرۆف که له هه موو کونج و که له به ریکدا ئازار ده کێشن، پره له تاریکی که مرۆف نایبپیت، پره له درۆ، پره له مرۆف که کهسیان له کهسیان تیناگه ن، پره له زمان که هه یچ یه کیک له وى دى حالى نابیت، پره له دارستان که مرۆف ناتوانیت بچیت ناویان، پره له شار که تیا ونده بیت، پره له بالنده که به هه یچ کهس ناگیرین. له به رنه وهی مرۆف ناتوانیت له یه ککاتدا بیه ر له خو شى و بیه ر له دنیا ش بکاته وه... له به رنه وه». سهوسه ن به غه مگینییه وه گووتی «به لام خالید ئاموون، من تۆم نارد تا دنیا ببینیت... تۆم نارد بۆ ئه وهی له م شاره دووریت و بتوانیت ئه و هه موو جوانیه ته ماشا بکه ییت، تا له م شه پانه دا نه کوژریت... ده زانیت»

شەپی گەرە پوویندا؟ ... دەزانیت؟». خالید ئاموون تۆزیک بیریکردەو و گووتی «دەزانم خانم شەپ ولاتەکی هەلاھەلاکردو، شەپ ولاتەکی وێرانکردو ... بەلام لەگەڵ ئەوەشدا من لە سالانی سەفەردا نازاری گەرەم چەشت و سەختی گەرەم بینی، چەندجاریک لە نیوان ولاتەکاندا گیرام، بەشیک لە سەفەرەکم لە زینداندا بردەسەر، بەلام هەمیشە بە مال و پارە ئاموونییەکان دەهاتمەدەری و لە سنوورەکان دەپەڕیمەو، هیچ شتیکم دەربارە ئێو پۆژە ناخۆشەکان بۆ قەلەندەر ئاموون و کەسوکاریشم نەنوسی، تا دلیان نەشکێتم. سەوسەن خان ئێوەی تۆ وادەزانیت جیهان باغیکی گەرەمە کە پەرە لە گۆلی جۆراوجۆر و بالندەیی جۆراوجۆر هەلە، بمبۆرە سەوسەن خان، بەلام من تۆم خۆشەدەوێت، دەمەوێت بزانیتم چەند سەختیم کێشاو، دەمەوێت بزانیتم کە جیهان باغیکی گەرەم نییە ... لێرەو لەوێ باغی تێدا، لێرەو لەوێ بالندەیی جوانی تێدا، بەلام ئێوەی من بێنیمە زۆرتەری ئازار و برسیتی بوو ... خانم شەپ تەنیا لە عێراق و لەم کوردستانە ئێمەدا نییە، شەپ لە سروشتی مەژدایە، شەپ تەنیا لێرەدا نییە بەلکو لە هەموو دونیادایە».

سەوسەن بە ئاموونییەکی گەرەو گووتی «ئەی خالید ئێستا خۆشەویستیت بۆ مەژدە زیاتری نەکردو، خۆشەویستی تۆ بۆ مەژدە لەو پۆژە زۆرتەری نییە کە لێرە پۆشتیت؟ تۆ ئەو هەموو خاک و میلیتە جیاوازانەت بینی، ئەوە بەشی ئێوەی تێدا کە فێری خۆشەویستی بووبیت؟». خالید زەردەخەنەکی تالی گرت و گووتی «سەوسەن خان من زۆریە سالانی سەفەر بە تەنهابووم، هەشت سالە بۆ ماوەیەکی درێژ لە هیچ شوێنێکدا نەماویمتەو. هەشت سالە هاوڕێیەکم نەبوو، تەنیا شتیک بیرم لێکردۆتەو تۆ بوویت. بەدرێژایی ئێو سالانە لەو تەنهایی قوولەدا تەنیا خۆشەویستیم بۆ تۆ زیادیکردو، تەمام لە تۆ و ئێرەم بەرامبەر تۆ زیادیکردو. نەمدەتوانی لە یەک کاتدا بیر لە تۆش و دنیاش

بکه مه وه ... من له هه موو جیگایه کدا ته نیا تۆم ده بینى، پاستت ده ویت
 زۆر بیباک و که مه ترخه م بالنده کانیشم ده گرت ... من درۆت له گه لدا ناکه م،
 من رقم له هه ر شتیک بوو، له هه ر ولاتیک و هه ر دارستان و هه ر ئاوێک
 بوو که له م شارهی دور ده خسته مه وه ... تا زیاتر دوریکه و تبامایه ته وه،
 زیاتر رقم له دنیا ده بووه وه. دنیا جیگایه کی ترسناک بوو لای من ...
 من کاتیکی زۆرم به وه وه نه ده کوشت بیر له دنیا بکه مه وه، من ده قیقه به
 ده قیقه ده مژمارد تا بکه مه وه ئه م شاره و تۆ ببینم».

سه وسه ن پرسى «ئهی ئه و هه موو دیمه نه سروشتیه جوانانه
 سه رسامیان نه کردیت. دهنگی خوشی ئه و بولبولانه مه ستیان نه کردیت ...
 له من زیاتر، له ته نیا ژنیکی بچکۆله و نه خوشی ئه م دنیا به بیرت له
 هیچی تر نه کرده وه؟». خالید ئاموون سارد و تیژ سه بیرده کرد و گووتی
 «ئوه نه ده گویم له دهنگی دلێ خۆم و هاواری دلم ده گرت، گویم له
 دهنگی تر نه بوو. ئه وهی سه رسامیده کردم، توانای نهینى خۆم بوو که ئه و
 هه موو سه له دورودریژه به دای خوشه و یستیدا به زه ویدا ویلیم. پێشتر
 نه مه ده زانی توانای وا که وره م تێدایه ... نه مه ده زانی ئاموونیه که هیه به توانیت
 بهرگهی ئه و هه موو ناخوشی و سه ختییه بگریت، من کوپی خیزان و
 خیلێک بووم که هه موو له خوشیدا ژیاون، پێشتر زۆر ئاسان ژیاوی خۆم
 دایینه کردبوو، نه مه ده زانی توانای وا که وره م تێدایه ... به لام سه له دای سه له
 جگه له وه هیژهی له تۆی نزیکه کرده وه هه ستم به هیچی تر نه ده کرد».
 هه ندێ جار جیهوی بالنده کان ده یوه ستاندن، هه ندیکیان به دهنگی
 وا زوڵل و بهرز ده یانخویند به سه ره هیمنی دهنگی سه وسه ندا سه رده که و تن
 و ده بایه خالید ئاموون گه لێک وریا گوپیگریت تا وشه کانی سه وسه ن له
 نێوان جیهوه کاندایه بگریته وه.

سه وسه ن دای که میك هیمنی، وهک ده ستووری خۆی له گه ل
 چاخورنه وهی به رده وامدا، دوو چای تیکرد و گووتی «ئهی بالنده کان»

خۆشدهويست ياخود نا؟».

خاليد ئاموون، بێئەوهی بېخواتەوه سەیرێکی چاکەى کردو گووتى «لە تۆ زیاتر هیچ شتێکی ترم خۆش نەويستوو، بەلەندەکان شتێک بوون وەک قەدەر، نە خۆشەمەويستن نە پەرم لێیان بوو، دەمزانى تۆ بەلەندەکانە خۆشەويیت، لەبەرئەوه دەبوو بیانپارێزم... پەيوەندىم بە بەلەندەکانەوه پەيوەندییەکی قوول نەبوو، نە قسەم لەگەڵدا دەکردن و نە قسەیان لەگەڵدا دەکردم. هەندێ جار پێمەگووتن کە دەتانبەم بۆ شارێکی دوور، بەلام گەر وەلامیشیان دا بێتمەوه من هیچ تێنەگەيشتووم».

سەوسەن سەیرێکیکرد و بە غەمگینی گووتى «واتێدەگەم کە تۆ بە دڵ، بە هەموو دڵ لەگەڵ بەلەندەکاندا نەبوویت».

خاليد بێئەوهی زۆر بېریکاتەوه گووتى «سەوسەن خان نەمەدتوانى، نەمەدتوانى بە هەموو دڵ لە گەلێاندا بێم. دۇنيای بەلەندەکان دۇنيایەکی نەبێنراوه، تا زیاتر پیا پۆچین زیاتر لەم دۇنيایەى خۆمان دوور دەکەوینەوه، تا زیاتر بەدوایدا بپۆین، زیاتر خۆمان لە بێردەچێتەوه... هەر وەختێک لە پاوی بەلەندەکاندا نوقمەبووم، کە گەپانى جەنگەلا و جەنگەل شیتیدەکردم... خۆم لە بێردەچوووه، خۆشەويستی تۆم لە بێردەچوووه، دڵنیا بووم تۆ ئەوەت ناویت، لەبەرئەوه سەوسەن خان نەمەدتوانى بە هەموو دڵ خەریکی بەلەندەکان بێم... نەدەکرا، شتى وا نەدەکرا».

سەوسەن بە غەمگینییهوه گووتى «ئەى خاليد پێمبێت، تکایە پێمبێت هەستت بە چى دەکرد کە بەلەندیەک لە بەلەندەکان دەمردن؟».

خاليد بێئەوهی زەردەخەنەبگریت، شتێک لە تۆنى گالتهجار دەپەریه ناو دەنگى و دەیگووت «سەوسەن تۆ دەلێیت چى من خۆم هیچ کەسێک هەستى پێ نەدەکردم... بەسەر زەویدا دەگەپام و هیچ کەس لەو دۇنيا گەورەیدا نەیدەزانى من چیم، بەشى هەر زۆرى مۆفەکانى سەر زەوى هەتا ناوى میللەتەکیان نەبیسستبووم... کورد... کورد... بەشى هەر

زۆری به شه ره کانی ئهم دونیایه، ناوی میلیله تی وایان نه بیستبوو. سهوسه ن خان بیهینه پیشچاوی خۆت به زه ویدا ویل بیت و ته نیای ته نیا بیت و کهس ناوی نه ته وه که شتی نه بیستبیت. پهحم له مرۆفیک و له شاریک و له جیگایه که وه وهر نه گریت. ده ته ویست ههست به چی بکه م... که بالنده یه کم ده مرد، لاشه کهیم له قهفه زه کهی ده رده هیتا و فریتمده دا و ده پۆیشتم و ده مویست بالنده یه کی تر بگرم... ده مویست دهست به ژانی ئه وانی تره وه بگرم که نه مردون. چاوه پرسی چی ده کهیت سهوسه ن خان، که بالنده یه کم ده مرد دانیشم و بگرم؟... ها وهک که سیک که نازانیت دنیا چهند دلپهق و پر نازاره. سهوسه ن خان، تۆش ده زانیت دنیا چ دلپهق و پر نازاره. قهله ندهر ئاموون بهر له مردنی نامه یه کی بۆ نوسیم باسی کوشتنی ئاسایشه کان دهکات، باسی ئه وه دهکات شه ویک تۆی له ناو مهیتی ئاسایشه کاندایه زویه ته وه، شه ویک چوه بۆ ناو مهیته سووتاوه کان و تۆ له ناویاندا بوویت. من چهند پۆژه بیرى لیده که مه وه... له و ساته وهی که نامه کهی قهله ندهر ئاموونم خویندۆ ته وه بیرى لیده که مه وه... سهوسه ن خان تۆ بۆ چوویت بۆ ناو ئه و مهیتانه... ها... سهوسه ن خان، له و یادا له ناو ئه و مهیتانه دا شتیکت بینیه که ئه وانی تر نابیین، بپهحمی ژیان، درنده یی ژیان. وانیه... تۆ به چاوی خۆت چهند ساله ئه وه ده بینیت؟ سهوسه ن خان تۆ تپمه ده گیت ده لیم چی. من به رده وام له هه موو شوینیکی دنیا دا ئه وه م بینیه، له هه موو شوینیکدا...».

وهک ئه وه ی یادى ئه و شه وه سهوسه نی ئازاردا بیت، به ئارامی له جیگای خۆی هه ستا و دهستی خسته سه ر میزه که و گووتی «خالید ژانی ئیمه لیتره، ته نیا عومریکی درێژه له گه ل لاشه کاندایه یه یه سه ر. من چهن دین سال بوو به رده وام له ته له فریۆ نه وه لاشه م ده بینى، هه موو شه ویک ده مبینن. بۆیه که ئیوه داواتا نکردم، ویستم له و به ری دنیا، له جیگایه کی تره وه شتیکی تر ببینن، شتیکی په یوه ندى به مردنه وه نه ی...

بەلام خالید بەلەندە کۆژراوەکانی تۆ... ئەو ھەموو خۆینە بەقەفەزەکانەو، ئەم بێدەنگییە تەیرەکانت... دەمترسێن».

ھێمن قسەیدەکرد و لەناکاو دەستی گرت بە دەموچاوییهو و ھەک بگری گوتی «خالید، من پێویستیم بە یەکێکە لەوسەری دنیاوہ بیت و چیرۆکیکی ترم بۆ بگێڕیتەو... ھەتا ئەگەر درۆش بیت. دەمەوێت شوو بەیەکیک بکەم بە چیرۆکەکانی دنیاوہکی ترم نیشانبدات و سەرسامبکات، ھەتا ئەگەر درۆش بیت... من کچیکی نەخۆشم... دەمەوێت شوو بەیەکیک بکەم، ئەو ھەم لە بیرباتەو... دەمەوێت شوو بەیەکیک بکەم باسی ئەم شار و مەملەکەتەم بۆ نەکات». خالید لە جیگای خۆی ھەلەدەستا و دەستی سەوسەنی دەگرت و دەیگوت «نا سەوسەن تۆ پێویستت بە یەکیک نییە درۆت لەگەڵدابکات، پێویستت بە یەکیکە شتەکان ھەک خۆیان ببینیت». سەوسەن بە ترسەوہ سەیری چاوی دەکرد و گوتی «خالید ئاموون، ئەی ئیستا دەتوانیت لە پێناوی مندا کەس بکوژیت؟ پێمبڵێ دەتوانیت یاخود نا؟».

خالید ھەلەدەستا و پشتیدەکردە سەوسەن و چەند ھەنگاوێک لە کورسییەکە ی خۆی دوور دەکەوتەو و دەیگوت «زیاد لە ھەشت ساڵ لەمەوہەر ئەو پرسیارەت لێکردم، سەوسەن خان لەو ماوہیەدا شتیکی نەوتۆ لە مندا نەگۆڕاوە، پەنگە من کەمێک پیرتریوویم. نا کەمێک پیرتر و عاشقتر و پەقتر بوویم. سەوسەن خان، من ھەر ئەو ھەلەم ھەیە کە لەوہوہەر پێمگوتی، من لە پێناوی تۆدا ئامادەم ھەموو گوناھێک بکەم. من ئیستاش ھەک دوینی، رقم لە ھەربوکیانە. خۆزگە دەخوازم ھیچیان لەم دنیاوہدا نەبوونایە. ھەتا دەمرم رقم لەو دوو پیاوہ دەبیت... ھەتا دەمرم».

سەوسەن فرمیسکیکی گەورە لە چاویدا بوو گوتی «خالید، تا ئیستاش ئەو رقمە گەورە ھەر لە دڵنایە... ئەو رقمە گەورە».

خالیڊ وهک ئه وهی چاوه پوانی ئه و پرسیاره ی کردبیت گووتی «سه وسه ن، من ناتوانم خۆشه ویستی تۆ له یق جیا بکه مه وه. خۆشه ویستییه ک نییه به بئ پق، جارانی ش نه بووه و له داها تووشدا نابیت. تا خۆشه ویستیم قوولتر و گه وره تر بیت، پقم گه وره تر ده بیت. له به ره وهی من مرۆفیککی سادهم به بئ درۆ... پقم له هه ر شتی که بکه ویته نیوان من و تۆ وه... هه ر شتی که بیت یان هه ر که سیک بیت».

خالیڊ ویستی زۆرتر قسه بکات، به لام سه وسه ن گووتی «خالیڊ ده سستم بده ری... ده سستم بده ری بۆنی که م».

خالیڊ ئاموون سه رسامانه وه ستا و بیت وهی تیبگات ده ستی دایه سه وسه ن و ئه ویش به هیمنی بۆنی کرد. زۆر قوول و ئارام بۆنی کرد، سه ره تا بۆنی ده ستی کرد، بۆنی مه چه که کانی، بۆنی سه ری... گه راپیه وه و بۆنی په نجه کانی کرد، هه ناسه ی نا به سینیه وه، بۆنی ده مو چاوی کرد، بۆنی قزی کرد... به لام سه وسه ن هه ستی به هیچ شتی که نه کرد، وهک ئه وهی خالیڊ پۆزیک له پۆزان له سه ر زه وی نه بوو بیت، وهک ئه وهی یه ک بۆنی راسته قینه ی دنیا به پیست و ده ست و ژیا نییه وه نه نو سابیت... خالیڊ ئاموون پیاوی که بوو هه ر بۆنی کوچه کانی ئه م شاره ی لیده هات. وهک گومان ی هه بیت، وهک باوه رنه کات، جاریکی تر سه ره له نوێ بۆنی کرد وه، دووباره به هه موو له شیدا هاته وه، له په نجه کانییه وه بۆ ته وقی سه ری، هه موو جیگایه کی له شی، هه موو بستیککی دیار و دا پۆشراوی زیاد له جاری که بۆنی کرد وه... بۆنی خالیڊ ئاموون بۆنی جیهان نه بوو، به لکو بۆنی ئه م شاره بوو، بۆنی مر دوه کان بوو، بۆنی ئه و لاشانه بوو که له ژیر زه مینی ئاسایشه سووتا وه که دا بۆنی کرد بوون. وهک ئه وهی سامیکی گه وره دایگر تبت سه وسه ن گووتی «خالیڊ... بمبوره... بمبوره... بمبوره... بمبوره که بۆنت ده که م». وای گووت و بیده نگ سهیری چاوی ئاموونی کرد و دووباره گووتیه وه «بمبوره».

که خالید ئاموون له مالى گولدانچیه کان هاته ده ری، ههستی کرد شه په که ی بۆ هه تاهه تایه دۆپاندوه. گهرچی شته کان تا کوتایى ئاسایی تیپه پین، گهرچی ئهم تا دواشه ندازه له گه ل خانمدا پاستگو بوو و هیچ شتیکی له و پۆحه تاریک و دوودلای خۆی لى نهشارده وه، به لام وای ههستکرد سهوسه ن به دواى تیشکیکدا ده گه پیت که له مدا بوونی نییه. له قوولاییدا ههستی کرد سهوسه ن به پیچه وانه ی جارانه وه له بیدهنگی ده ترسیت، ئهو هه موو بالئنده ی له ژووره که دا ده یانخویند، شتیکیان تیدابوو جیاواز له و بیدهنگیه قوولای کتیبه کان چهند سالیکی له مه و بهر له ویدا سه پاند بوویان. خالید ئاموون تینه گه یشته بۆ سهوسه ن به و جووره بۆنیکرد، بۆ دواى ئهو بۆنکردنه به و چه شنه ماندوو و نا ئومید دیاریوو. بۆ پرسیا ری ده ریا ره ی بالنده کوژرا وه کان لى نه کرد. که گه یشته وه ئوتیله که ههستیکی قوولای خو شه ویستی بۆ سهوسه ن له ناوه وه ده یخوارد، له هه ر شتیکی تری دونیا زیاتر پتویستی به و ژنه بوو. ههستی کرد ئهو هه موو ساله هیچ شتیکی تیدا نه گۆپیوه، ته و او وه ک جار ان عاشقیکی پر ئیره ییه، عاشقیک هه زده کات باز نه یه کی ئاسنین به ده وری مه عشوقه که یدا بکیشیت و له هه موو شتیکی دوری بختا وه و بیپاریژیت.

دواى پۆیشتنی خالید ئاموون، سهوسه ن فیکره ت ههستی به ساردیه کی گه و ره کرد له ژووره که دا، سه رمایه کی له نا کاو که پۆژانی

دوووردیژی دهر د و ناساگی دواي پاپه پینى به یادا هیئا به وه . بۆ ئه وهی
خۆی له وهسته سارد و بۆنه ساردهی خالید ئاموون ئازاد بکات، به
خیرایی چوو خوارئ و باوهشی به هوزاردا کرد که خه ریکبوو له
باوهشی فیکره تدا خه وی لیده که وت . وهک خه وی بینییئت، وهک ترسیک
یان هه والیکى که وهه رایچه کاندییئت، توند منداله کهی به خۆیه وه نوساند
و گووتی « هوزار گیان، جوانترین تهیری پوره غه مگینه کهی خۆت،
شوکور تۆ ساردنیت... تۆ بۆنی وات لئ نایهت ». پپوشه دهستی
خسته سه ر ناوچاوانی سه وسه ن و گووتی « سه وسه ن چی بوو؟ ئه م
به دب خته ت چۆن بینى، پاستیت ده ویئت من له هه موویان غه مگینه تر
ده بینم، به لام تۆزیک ئالۆزه، وانیه ؟ ». سه وسه ن منداله کهی توند به
خۆیه وه نوساند بوو و سهیری چیگایه کی نادیارى ده کرد و گووتی « نا
پپوشه ... باسی مه که، باسی مه که ». فیکره ت گولدانچی که میک خۆی
جولاند و چاویلکه کهی به رز کرده وه و سهیری کچه کهی کرد و گووتی
« ئه م خالید ئاموونه، بیده نگیه کی تیدایه من هه زم لیئ نییه ... پیاوی
وا بیده نگ یاخود بلیمه تن یان خه لکی ترسناکن ... نازانم له وانه شه زولم
بیئت، به لام شتیکی تیدایه دلّم خۆش ناکات... ها... سه وسه ن تۆ
ده لیئت چی؟ ». سه وسه ن سه ری له قاند و گووتی « گولدانچی باسی
مه که، باسی مه که . پیاویکی خراپ نییه، به لام له وانه یه بتوانیئت زۆر
خراپ بیئت، له وانه یه بتوانیئت ».

به لام دواي دیتنى مه نسور نه سرین، پپوشه هه ستیده کرد سه وسه ن
له ناخه وه شه پێکی که وهه ده ژى . مه نسور پۆژیک دواي که پانه وهی به
یاوه ریی باوکی و ساقی مه حمود و هه ندئ له خه لکی شار بآئنه کانی
خۆی هیئا و له بهر ده رکى مالى گولدانچیدا وه ستا و بیئنه وهی هه چ
قه سه یه کی ئه وتۆ بکات کللی قه فه زه کانی دایه ده ست سه وسه ن .
هاته نه کهی مه نسور زۆر کورت بوو، به لام له گه ل کور تییه که شیدا زۆر گه ر

بوو، هه موو هه ستمان پێکورد که هه ردووکیان په شوکان، هه ستمان به تیپه پینی ته زوویه کی گه وره و نهیئی و ترسناک کرد له نیوانیاندا، هه ستمانکرد شتیکی تاریک و نهیئی، کاره بایه کی پهش له نیوانیاندا دروستبوو. بینیمان چۆن مه نسور به نه رمی ده له رزیت، که دهستی برد کلێله کان ده ره بهیئتیت دهستی ده له رزی... زۆر زۆر دهستی ده له رزی. به لام که سه وسه نیش نزیک بووه وه ئه ویش ده له رزی، بۆ ساتیک هه ردووکیان سه یری چاوی به کیان کرد، سه وسه ن له نزیکه وه زۆر له نزیکه وه چاوی لیکنه و وهک بۆنیکسی به هه شتی به سه ریدا بچیت، په نگ و پوخساریکی ئاسمانی په پیه سه ر سیمای، به لام هیشتا له گه لیشیدا هه رد دهستی ده له رزی. دواتر هه موو بیستمان که مه نسور و سه وسه ن هه ردووکیان ئه و شه وه نه خووش که وتوون، هه ردووکیان پیکه وه له رز و تای زۆریان لیتهاتووه، پیکه وه تووشی وپینه و بزپکاندن بوون، به لام بیته وهی که سیان ناگیان له وی دیکه یان بیت.

دوای چاوپیکه وتنه که ی خالید ئاموون به پۆژیک بریاربوو چاوپیکه وتنه گه وره که ی نیوان مه نسور و سه وسه نیش سازیکریت، ئیمه ئه وانیهی ئه و ئیوارهیه شاهیدی ئه و ته زووه تاریکه ی نیوان مه نسور و سه وسه ن بووین وهک له سه ر پشکۆبین چاوه پوانی ئه و چاوپیکه وتنه مان ده کرد، ئه و ده ست له رزینه کورت و ئه و نه خووشیه کتوپهری هه ردووکیان پیکه وه تووشیبوون، به سه بوو بۆ ئه وهی هه ندیک که سه پیشوهخت ئه وه رابگه یتن که کهچه که ی فیکرهت گولدانچی له یه کهم نیگا و یه کهم سه یرکردنه وه مه نسوری هه لبژاردوه.

له به یانی ئه و پۆژه دا که ده بایه مه نسور بچیت بۆ ئه و چاوپیکه وتنه گه وره یه، سه وسه ن فیکرهت نامه یه کی له مه نسوره وه پیکه یشت که سه ر له بهر هه موو هاوکی شه کانی هه لگێترایه وه. به یانی ئه و پۆژه کورپکی زۆر مندالکار و نه ناسراو نامه یه کی بۆ سه وسه ن خان هیتا و له ده رگاوه دایه

دەستى و بەختىرايى مالاۋايىكىرد و ونىو. ئەمە دەقى نامەكەيە بە و
جۆرەي دواي پۆژىك كۆپىيەكەي لە بازاردا بللويوۋە.

» سەۋسەنى خۆشەۋىست

سلاو.

پەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەيەك يىت لە زىاندا
نوسىيىتەم... لەوانەشە تادەمرم نامەيەكى تىرى وا نەنوسم. تۆ كاتىك ئەم
نامەيەت پىدەگات من چىتر لەم شارەدا نىم، لەوانەيە ھەرگىز جارىكى
دىش نەگەپمەۋە. من بىريارى كۆتايى خۆمدا كە بېرۆم و درىزە بە و سەفەرە
بدەم كە چەند سال لە مەۋبەر دەستەم پىكىرد. تۆ تەنيا كە سىكىت كە
ھەستەكەم دەيىت بۆتى پونبەكەمەۋە بۆ گەپامەۋە و بۆ دەپۆم. سەرەتا
دەيىت بىزانىت كە من چەند خۆشەۋىت و چەند پىويستىم بە تۆيە،
دەيىت گومان لە خۆشەۋىستى و سەرسامى من نەكەيت. ئەو پۆژەش كە
تۆم بىنيىۋە زانىم تا مردن تۆم خۆشەۋىت. بەلام جگە لەۋە زۆر شت
ھەيە كە دەيىت تۆ بىزانىت. سەۋسەنى ئازىز. من ئەو پۆژەي كە گەپامەۋە
ھەستەم بە غەربىيەكى زۆر كىرد. سەرەتا بزانە ئەو سالانى كۆچە منيان
كىرد بە گەپىدەيەكى تەۋاۋ، من بووم بە دونياناسىكى بىسرەۋت، بووم
بە كەسىك ناتوانىت لە جىگايەكدا بىيىتەۋە. ئىستەم لە و كەسانە
نىم كە بتوانم لە شارىكدا بژىم و لە مالىكدا بىسرەۋم. ھەشت سال
لە مەۋبەر كە ئەم شارەم بە جىيەيشت، ھەزم نەدەكىرد بېرۆم... ئەم شارە
ھەموو دونىايى من بوو، لىرەدا منداللىم زىابووم، لە كۆلانەكانى ئەم
شارەدا پامكردبوو، لە قوتابخانەكانىدا فېرېۋىووم، لە زىر بارانەكانىدا
گەرەبووۋىوم. ھىچ شتىك نەبوو لە سەر زەۋى جىگاي ئەم شارەم بۆ
بگىرەۋە... لەوانەيە لە داماتووشدا ھەر ۋەھا يىت و ھىچ شارىك جىگاي
ئىرەم بۆ نەگىرەۋە. بەلام نازانم بۆ لە پۆژى يەكەمەۋە كە تۆ باسى
كۆچ و سەفەرت لە گەلدا كىردم وا تىگەيشتەم تۆ ناتەۋىت بگەپمەۋە،

لە پاستیدا ناتەوێت کەسمان بگەڕێنەوێ. کە بە ئیمەت گوت بۆن،
 کە ئەو ئەرکە زۆر سەختە دا بەسەر شانماندا دانیابووم ناتەوێت
 تاقیمانیکەیتەو، بەلکو دەتەوێت ئەم شارە بچکۆلەییە بەجێبهێڵین و
 بۆ ژانیکی تر بگەڕێن لە شوێنێکی تری دنیادا. من بەر لە هەر
 شتێک سوپاستدەکم... هیچ مۆفیک پێشتر دیاری وەهای پێشکەش
 بە کەسیکی تر نەکردو، جیهان... بەلێ سەوسەنی خۆشەویست، تۆ
 جیهانت پێشکەش بە من کرد... ئەو گەورەترین دیارییە کە تا ئێستا
 ژنێک لەم سەر ئەستێرەییە پێشکەشی پیاویکی کردبێت. کە مانگ
 دواي مانگ و سال دواي سال لەگەڵ کۆکردنەوێی بالەندەکاندا چوومە
 پێش، کە شار دواي شار و ولات دواي ولات گەڕام، کە کەشتی لە دواي
 کەشتی گۆڕیم و شەمەندەفەر دواي شەمەندەفەر سواریبووم، کە شەو
 لە بیابانەکاندا پۆزکردو و لە جەنگەلەکاندا دۆشکەکان پێیانەو و دام،
 کە تووشی نەخۆشی بووم و لە خەستەخانەکاندا کەوتم، کە گیرام
 و نازادکرام، کە لە دەریاچەیی جیاوازدا مەلەمکرد و بە دیار هەلۆی
 سیمەرغاساو لە چیاکان شەونخویم کێشا، کە بەفر لێیدام و خۆر
 گەرمیکردمەو، لەگەڵ هەموو بالەندەیه کدا کە دەمگرت دانیابووم کە
 ئەو بالەندە دیاری من نین بۆ تۆ، بەلکو بە پێچەوانەو دیاری تۆیە
 بۆ من. هەر گۆلێکی جوانم بینبێت، هەر بالەندەیه کی جوانم پراوکردبێت،
 هەر شارێکی قەشەنگ پێشوازی لێکردبم، لەگەڵ هەر ژنێکدا خەوتبێتم...
 تێگەیشتم ئەو دیاری تۆیە بۆ من. سەوسەن من هەموو ئەو سالان
 سات دواي سات بە قوولی ژام... خووشیم لە خووشییەکان و خووشیم لە
 نازارەکانیشی بینی. لێتی ناشارمەو کە جیهان زۆر سەرسامیدەکردم...
 نامادەبووم بۆ هەموو شتێک بکڕمەو، کە سوار کەشتییەکان دەبووم
 بۆ ئەوێ لە کیشوهرێکەو بپەرمەو بۆ کیشوهرێکی تر، وام هەستدەکرد
 گەڕیدەیه کم چەندین سەدە لە دواي گەڕیدە گەورەکانی دنیاو لە

دايىكبووم. سەۋسەن خان مەن دەمزانى تۆ بۆيە مەنت ناردەۋە بۆ ئەۋەي
 بۇيىم... بۆ ئەۋەي ھەموو شىتېك تاقىبىكەمەۋە، تۆ مەنت نەنارد تا تۆ
 مەن تاقىبىكەيتەۋە، مەنت نارد تا مەن جىھان تاقىبىكەمەۋە، مەن دەمەۋىت
 پىتېلېم ماناي داۋاكەي تۆ ۋەك مەن تىيىگەيشتەم ئەۋەبوو بېرۇم و بۇيىم،
 بالىنىڭەكان تەنبا بەلگەي ئەۋەبوون كە مەن ژياوم، كە مەن چوۋمەتە ناو
 جەرگەي ئەۋ جىگايانەي ژيانى تىدايە، تەنبا ژيانى مۇف نا، بەلگە
 ژيان بەھەموو جۆرەكانى و زىندۇيتى بە ھەموو چەشەنەكانى. سەۋسەن
 دەستدان لە بالىنىڭەيەك كە دىلنبايت ھىچ كەسى تىر پىش تۆ دەستى
 لى نەداۋە، ۋەك دۆزىنەۋەي ئەستىرەيەكى تىر ۋايە. ئەۋەي تۋانىۋمە
 تاقىمىكرىۋتەۋە... ژنەكانى دۋنباي تاقىكرىۋتەۋە، بۆنى گۈلەكانى دۋنباي،
 چىشتەخانەكانى دۋنباي، جلوبەرگە جىياۋازەكانى دۋنباي، زىندانەكانى دۋنباي،
 مېشۋەكانى دۋنباي و تامى جىياۋازى ئاۋەكانى دۋنباي و پەنگى جىياۋازى
 گەرما و سەرماكانى دۋنباي... مەن ھەموۋى تاسەر ئىسكان ژياوم.

لە كۆتايى سالى پىتېجەمدا بېيارمدا نەگەپىمەۋە، لەبەرئەۋەي جارىكى
 تىر ئەستەمە بىتۋانم تا مەردن لە مالىكىدا دانىشم، ئەستەمە لە شارىكىدا
 دانىشم. بەلام نەمدەۋىست ھەلېم، نەمدەۋىست ۋادەرىكەۋم ۋەك ئەۋەي
 لەبەر بچۈكى و بېيىزى و بىتۋانايى ناگەپىمەۋە. مەن خۇم زۆر گومانم
 لە خۇم بوو، زۆر كەسى تىرىش ھەبوون كە گومانباي لېمبوو... بەلام
 ئەۋەم زۆر لا گرنگ نەبوو. زۆر شت ھەيە خەلگى نايزانن، بۆ نمونە
 كەس ئەۋە نازاننىت كە دۋنباي ۋەك مەكىنەيەكى گەرە ۋايە كە خۇي
 دەجولېت، ئەۋندەي قاچت خستە سەرى خۇي دەتبات. نا... ئەۋە زۆر
 گرنگ نەبوو. مەن دەبوو بگەپىمەۋە بۆ ئەۋەي بە تۆ بلىم سوپاس،
 دەبوو بالىنىڭەكانى خۇت بىبىنىت، ئەۋە تەنبا بەشىكى ئەۋ قەرزە بوو
 كە دەمتۋانى بىدەمەۋە بە تۆ. سەۋسەن مەن تەنبا كەسىكم كە تۆ
 ناتۋانىت شووم پىيىكەيت، چۈنكە تەنبا كەسىكم دەتۋانم تا كۆتا.

ئەو داواپەڕی تۆ جێبەجێیکەم، تۆ خۆت دەزانیت کە ناسینی دنیا
 بیکۆتاییە، ئەوەی دەتەوێت لە شەڕی ناو ئەم ولاتە دووربیکەومەوه،
 دەتەوێت لە هیچ جەنگێکەوه نەگلیم، دەتەوێت دەستم پیس نەبێت،
 دەتەوێت کەس نەکوژم و کەس نەمکوژێت، پەرم لەوانە نەبێت کە تۆیان
 خوشدەوێت... دەبێت جیهانگەرێکی بەردەوامم، دەبێت لە سەفەرێکدا
 کە هیچ پۆزێک تەواو نابێت، هەموو ئەوانەیی تۆ داواياندەکەیت لەم
 ولاتە مەلەونەدا نەکردەیه... من ئیستا هەموو شەویکی ژيانم دوو
 دەنگ پالەم پێوه دەنێت، یەکیکیان دەنگی تۆیە کە داوام لێدەکەیت
 بپۆم و لەم ئاگرستانە دووربیکەومەوه، یەکیکی تریشیان هاواری بالەندە
 وێڵەکانی سەر ئەم زەمینە، بانگەوازی جەنگەلەکانە کە هەستدەکەم
 هەمیشە بانگەدەکەن، من چارێکم نییه ئەو نەبێت بپۆم و ئەم گەشتە
 تەواویکەم... گرنگ ئەوەیە من لە هەر جێگایەکی سەر زەمین بم بێر
 لە تۆ دەکەمەوه، هەمیشە هەستدەکەم جیهان دیاریبەکی گەورە تۆیە
 و بەبێ یادی تۆ مانای نییه. بەلام نایشارمەوه لە زۆر شاری دنیا
 ئەم شارەیی خۆم بپەرچۆتەوه، لە زۆر جێگای دنیا خۆم لە یادکردو
 و لە بەردەم زۆر ژنی سەر زەویشدا تۆم بپەرچۆتەوه. ئیتر لەو ساتانەدا
 تێدەگەیشتم جیهان بەجۆرێک منی بردووە گەڕانەوێم ئەستەم، ئەوە ئەو
 ساتە ترسانکانەیی لاوازی بوو کە دنیا بە جوانی و سێحری خۆی دەبەفراند
 و قوولتر و قوولتر لە مانای ئاوارەیی خۆم و وێڵی خۆم بەسەر زەویدا
 تێدەگەیشتم. جگە لەوەش، من ئەو سالانە بەردەوام هەوایی ئەم شارەم
 بۆ دەهات، ساقی لە هەموو شتێک ئاگاداریدەکردمەوه، هەموو ئەو
 ئازارە زۆرانەیی بەم خۆشەویستییهوه گرێدراون، ئەو ئازارانە نە تۆ و نە
 ئێمە کە سەمان دروستمان نەکردون، بەلکۆ ئەم شارە، ئەم دنیاپەڕی لە
 مەدالییهوه تێیدا دەژین دروستیکردون. سووتانی مائی ساقی، سووتانی
 مائی ئاموونییەکان، کوشتنی قەلەندەر ئاموون، کوشتنی بالەندەکان...

دَلنیا بوم ئه وه موو ساله ده تو یست ئیمه له م شه په دوور بخته وه و نه هیلت ئه و ئاگرانه بمانگهنی، نه هیلت پیسبین... ئه وه خوشه ویستی تویه، که به دووری ئیمه وه گریدراوه. که شه پی ناوخو هه لگیرسا، که هه والی کوشتنی بالنده کانم بیست، تیگه یستم شه پ له م ولاته دا دوایی نایه ت، ئیتر تو ناتوانیت بمانپاریزیت، تو پڭاکه ت پیشانداین، تو هه ولته دا پزگارمانبکه یه ت، له راستیدا تو ئیمه ت هه موو پزگارکرد، به لام مه رج نییه ئه وانی تر وه ک من له م پزگارییه تیگهن، من ده زانم تو پزگارتکردوم و نامه ویت جاریکی تر باله کانی خو م بشکینم... ده زانم تو به لاته وه سه خته دووباره پیمان بلیت برۆین و له م هه موو شه په دوور بکه وینه وه. ده زانم له وه موو ساله دا، له وه موو ترسه دا ئه وه ت لادروستبووه که پتویستت به ئیمه یه... به لام سه وسه ن سوودی نییه... بو ئه وه ی له م شه پانه وه تیوه نه گلیم، بو ئه وه ی ئه وه موو خویننه پیسم نه کات، ده بیئت برۆم. تو له من باشتر ده زانیت که خوینی تر به پتویه، شه پی تر به پتویه... ئه وه ی زور ئازارمه دات، ئه وه یه ناتوانم هیچت بو بکه م... ته نیا دوعاده که م له خراپه ی ئه م هه موو جهنگانه به دوورییت. ئه وه موو ساله ی سه فاره له جیهاندا فیترکردم بق به ته واره تی له خو مدا بکوژم. مرقیش له م شاره دا بی بق نازی... بی بق ناتوانیت عاشق بیت... ده پۆم و هه موو پۆژیک زیانم که ده ژیم و هه موو جوانیه کی دنیا که تامیده که م و هه موو پاکیه ک که له خو مدا هه ستی پیده که م سوپاسی تو ده که م. هینده هیه ئاگات له بالنده کانم بیت، دَلنیا م ئه وانیش هیدی هیدی له م شاره تیده گهن... پۆژیک که غمگین ده بن تییانبکه و پۆژیک که ده مرن پزریان بگره. هه ندی شه و که سه یریانده که یه ت، بزانه من ته نیا که سیکم که تا کۆتایی له گه ل سه فاره که ی تو دا ده ژیم... چه زده که م دَلنیا بیت که دنیا منی وه ها کرده وه ئیتر له جیگایه کی بچوکدا جیگام نابیته وه... ئیتر تامر دینم

سەر زەمىنەدا بە پێوە دەبم، چونکە ئەو تەنیا شیوەى منە بۆ ئەوێ لە تۆ دوورنەگەومەو. ئەوێ لەم سەر زەمىنەدا ونبم تەنیا شیوەى منە بۆ ئەوێ تۆ بدۆزمەو.

بەلام بزانه من بۆیە ناتوانم بێم و پوو بە پوو ئەم شتانەت پێبێم، چونکە لە دڵەو دەترسم. ئەو چەند ساتە کورتەى ئەو پۆزە تۆم تێدا بینى دڵنیاىیکردم کە بینینى تۆ لەوانەى بە جۆریک نەخۆشم بخات و لاوازىبکات لە هەموو خولیاکانم پەشیمان بێمەو، چاکترە بۆ من تۆ نەبینمەو. هیوادارم بمبوریت، نامەوێت خۆم بخەمە بەر تاقیکردنەوێ وەهاو... بۆیە لەگەڵ کۆتایى ئەم نامەیدا، بەبێدەنگى، بەبێ مالاوایى هەموو ئەم شارە و ئەم یادگارێانە بۆ هەتاھەتایە جێدەھێلم.

هیوادارم لەگەڵ یەکیک لە داخوازانەکانى تردا ئاسوودە بژیت... هیوادارم هەر پیاویک تۆ هەڵیدەبژێرت پێزى ئەو خەیاڵە گەورانەت بگرت. من مالاوایت لێدەکەم.

هەمیشە ئاسوودەبە و هەمیشەش بێرتدەکەم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرین»

نامەکە سەرسامییەکی زۆری لە شاردا دروستکرد. خێزانى ئەسرین و هەوادارانى وەک ئەو بوو بروسکەىکى گەورە لێیدا، مەنسور یەكجار لە مالى ھاتبوو دەری و ئیتر تا هەتاھەتایە ونبوو، تاکە نیشانەىکى ئەو بوو دوو کۆپى ئەو نامەى بۆ ئیبراھیم ئەسرینى باوکى و ساقى مەحمود جێپێشتبوو... دواى ئەو نە دەنگێکمان لە مەنسور خۆى بیست و نە هیچ کەس لە هیچ جێگایەکی دنیاو هەوالێکی ئەو بۆ ھێنا. تا ئەمڕۆش خوشک و خوشکەزاکانى بە ئومێدى ئەو ن پۆزێک لە پۆزان مەنسور لە گۆشەىکى دنیاو سەرھەلدا و دەریکەوێتەو، بەلام سالى دواى سالى ئەو ئومێدانە لاوازتر و لاوازتر دەبن و پوختارى مەنسوریش زیاتر و زیاتر لە

بیرده چیته وه، چەند سالیکی له مه و بهر خوشکه کانی تکیان له سهوسه ن
 فیکره ت کرد ئه و وینانه ی مه نسوریان بداتی که له سالانی سه فهدا
 ناردبوونی تا دووباره بیشۆنه وه، سهوسه ن فیکره ت هه موو وینه کانی بو
 ماوه ی هه فته یه ک به قهرز دانی و دواتر له واده ی خۆیدا وه ریگرته وه .
 خوشکه کانی مه نسور ئه لبومه کی گه وریان له و وینانه دروستکرد، هه ر
 که سیک له ده ره وه ی ولات به اتبایه ته وه ئه لبومه که یان ده برد و یه ک یه ک
 وینه کانیان نیشانداده، به لکو له پێگای یه کیکی له وینه کانه وه بشیت
 که سیک مه نسور بناسیته وه و شوینی بدۆزیته وه ... به لام تا ئه مپۆ، هه چ
 که س شوینی مه نسور نازانیت ... مه نسور له و جیهانه گه وریه دا ونبوو
 که سهوسه ن به دیاری پیشکه شیکرد ... ئیدی جاریکی دی هه رگیز نه
 بینیمان و نه دۆزیمان وه .

ئەو مالاًوايىه كۆتۈرپەي مەنسور، سەوسەنى غەمگىنكرد. ئەو بە راستى
 ھەزى بەيىننەوھى مەنسور دەكرد. بۆنى كۆرەكە گەلەك ناھاسايى و
 سىجراوى بوو، لەو ساتە كەم و كورت و تىپەردا كە ئەم لە بەردەمىدا
 ھەستا و بۆيەك دوو ھەناسەى خىرا ئەو ھەوايەى ھەلمزى كە لە ھەستەى
 مەنسورەوھ دەھات، بۆنى دۇنيايەكى نەبىنراو و تازە چوو بەسەرىدا،
 كە لەو بۆنە ئەفسوناوېتر و گولاًوېتر بوو كە لەسەر لەشى كامەران
 ھەلمزىبوو. ئەو شەوھ تا بەيانى بەو بىنن و لەرزىن و يەكدى نىگاكدنە
 مەستبوو، ھەشت سال لەو ھەو بەر كە ھىشتا كچىكى مندالكارىبوو، بەوجۆرە
 نەيدەتوانى جوانى كۆرەكان بىيىت، بەلام ئىستا ئاشكرا جوانيانى دەبىنى
 و پىيان سەرسامدەبوو. فېكرەتى باوك كە ھەستى بە گۆرانى كچەكەى
 دەكرد، بە دەنگە پىرەكەى كە مۇسقىايەكى ھەكىمانەى تىدابوو پىدەكەنى
 و دەىگوت «مروۇف تا پىر بىت زياتر جوانى دەبىيىت... ئەو يەكەكە لە
 ناعەدالەتتەكانى دۇنيا».

تا ئەمروۇ كەسانىك ھەن دەپرسن، ئاخۇ گەر مەنسور ئىبراھىم
 نەپۆشتبايە، سەوسەن شووى پىدەكرد؟ لە راستىدا سەوسەن پۆژىك لە
 پۆژان وشەيەكى لەو بارەيەوھ نەدركاند، بەلام ھەموو دەزانىن دواى نامەكەى
 مەنسور دوو پۆژ غەمىكى گەورە بەر پۆجى سەوسەنى گرت، ھەك دەلەين
 دەيان جار ئەو نامەيەى خویندۆتەوھ، چەندىن جار بۆنى پىوھكردوھ،

هه ندی جاریش گریاوه .

گومان له وه دا نییه مه نسور به جۆرێک له جۆره کان باشتەر له وانی دیکه له مانای خه یال و بیر کردنه وهی کچه که تیگه یشتوه، په نگه هه ر خودی ئه و نامه یه دوا جار ئا بره ووی مه نسوری له زۆر شت پزگار کرد بیئت، هه موو ئه وانه ی نامه که یان خوینده وه گه یشتنه ئه و بره وایه ی که کورپه که که سیکی بیوه فا و ترسنۆک نییه، به لکو که سیکه کاراکتهر و بینین و تیگه یشتنی له و چه ند سآله دا به ته وا وه تی گۆر د راوه . به لام له چایخانه و باز په کانی شاردا چه ندین شه پی گه و ره پویاندا، له و جیگایانه دا که شاعیران و مۆسیقاره کان کۆده بنه وه پیکدادانی خویناوی قه و ما، که سانیک له خه لکی عه و ام و له هه واداران ی کامه رانی سه لما تانه ی ئه و یان له و خه لکانه دا که پآله وانه که یان گومانی له پیا وه تی خۆی هه بووه، بۆیه به نه ینی و بیئاگایی که س هه لآهاتووه . ئه و نوکته یه ی له ده می مه نگو پی بابه گه و ره وه که و ته وه که گوایه «له یه کی یک له دارستانه کاند ا پلنگێک گوونی مه نسوری ئه سرینی خوار دوه» به جۆرێک له شاردا بلۆبووه وه، خه لکی له هه موو جیگایه ک ده یان گێرپایه وه، شه ره قسه و لیكدانه وه ی جیاواز بۆ هه لو یستی مه نسور گه یشته ناو مآله کان و تا ناو زووری خه و تنه کانیش پۆیشت، له هه ندی یانه ی شه وانه و له چه ند دائیره یه کی ده و له تیدا شه ره کورسی گه و ره قه و ما . گومان له وه دا نه بوو هه موو ئه وانه ی مه نسوریان به پاوکه ره موقه ده سه که، عاشقه گیانفیدا که، پێواره مه زنه که ی پێگای ئه فین ناوده نا تووشی نا ئومیدییه کی بیۆنه بوون، هه موو به جۆرێک له جۆره کان ده یانویست مه نسور لی ره بیئت و سه و سه ن به یئنیئت و وه ک سه مبولی سه ره که و تنی ئه فین نمونه یه کی گه و ره نیشانبندات، زۆریان دوور که و تنه وه که ی مه نسوریان به جۆرێک له هه لآهاتن ده زانی، هه ندیک هۆکه یان ده گێرپایه وه بۆ ترسنۆکی و هه ندیکی دیکه ش بۆ ئه و فه نتازیه با لداره ی له پۆخی پۆشن بیرانی ئه م شاره دا له کۆنه وه هی لانه ی کردوه . ساقی مه حمود نزیک ی سی مانگ له مآل نه هاته ده ری، به رگه ی توانه

سەیرکردن و پرسیارەکانی خەڵکی نەدەگرت، بەرگی گەیی ئەو کەسانە ی نەدەگرت کە پارە یەکی زۆریان دا بوو تا مەنسور سەفەرەکی بە جیهاندا تەواویکات، بە لām لە گەڵ هەموو ئەوانەشدا مەنسور بە نامەکی پێژنکی قوولی لای فیکرەت گۆلدانچی و سەوسەنی کچی بە جێهێشت. بāئندەکانی مەنسوریش لە بāئندە گەشبین و پێ ئاوازهکان بوون. ئەوان لە بāئندەکانی دی سەوسەنیان خیراتر لە دارستان و ژینگە و بۆنی جەنگەلەکانی خۆیان نزیکدەکردهوه، ئەو پرده گەورە یەش وایکرد سەوسەن بە خێرای نائومیدی خۆی لە مەنسور بیریچیتەوه و زوو حەسرەتی ئەو پۆژانە لە یادبکات.

هەفتە یەک دواى کۆچی مەنسور، سەوسەن دەبایە دوا بریاری خۆی بدات. لە شارددا هەموو چاره پوانی وە لāmى ئەومان دەکرد. مالى گۆلدانچی ئەو چەند پۆژە قیبلە ی هاتوچۆ یەکی بەردەوام بوو، ژنانی خێزانی گۆلدانچی و پورەکانی بیتۆچان دەهاتن و دەچوون، عیزەت گۆلدانچی و کورەکانی لە جۆلە یەکی بیتۆینەدا بوون. بە لām فیکرەتی باوک سووریو لە سەر ئەو ی هیچ کەسیک دەست لە بریاری سەریەخۆ و ئازادی سەوسەن وەرنەدا. هەموو دەمانزانی خانم پۆژاننکی سەخت دەژی، ئەو دەبایە لە نیتوان کامەران و خالیددا یەکیکیان هەلبژێرت، سەوسەن دەیزانی هەلبژاردنی هەر یەکیکیان توپەییەکی گەورە و گرێ یەکی دەرونی قوول لەو ی دیکەدا دروستدەکات. دوو پۆژ بەر لەو ی دوا بریار بدات، فیکرەت گۆلدانچی نامە یەکی نەیتی لە ئاموونییەکانەوه بۆ هات کە هەپەشە یەکی ئاشکراو گەورە ی تێدا بوو، بە پیتی نامە کە ئەگەر سەوسەن شوو بە بکۆزانی قەلەندەر بکات، بەو کارە ی سوکایەتی یەکی گەورە و بیتۆرمەتی یەکی بیتۆینە بە خۆین و ماندووبوونی ئاموونییەکان دەکات و ئەوان لیتی نابوون. لەو کاتەدا خالید ئاموون زۆری پۆژەکانی لە ئوتیلە کە ی باوە جاندا دەبردەسەر، زۆر بە دەگمەن دەهاتە دەری، هەندێ ئیواران بە قاتە پەشە کە یەوه لە بەردەم پەنجەرە ی ئوتیلە کەدا دەووستا و سەیری دەروە ی دەکرد، نیو هپوان دادەبەزی بۆ

چىشتاخانىيەكى نىزىك و نانى دەخوارد و دواى سەعاتىك دەگەپايەو بۆ ئوتىلەكە، لە كاتى نان خواردندا قسەى لەگەل كەس نەدەكرد، بە ھىمنى نانەكەى دەخوارد و بىئەوھى سەيرى كەس بىكات يان ئاوپ لە كەس بداتەو دەگەپايەو ٲوورەكەى خۆى. ئىمە كە شەوان لە ژىر زەمىنى ئوتىلەكەدا كۆدەبووینەو، ئارەزوويەكى زۆرمان ھەبوو بزائىن خالىد لە ٲوورەو چى دەكات. بەلام بەوھدا ئوتىلەكە ميوانىكى دىكەى تىدانەبوو سەيركردن و چاوەچاوەى زۆر ئاسايى و ئاسان نەبوو، ئەو چەندجارە كەمەى خزمەتچىيەكان بۆ جىيەجىكردنى شتىك چوونە ٲوورەى باسيان لەو دەكرد كە خالىد ناموون بەردەوام جانتاكەى ٲىچاوەتەو و بە قاتەو دانىشتوو و ھەندى جارىش بۆ ماوھى نىوسەعات لە ٲوورەكەدا دىت و دەچىت و دواتر دەگەپتەو سەر كورسىيەكە و بىئەوھى ھىچ بىكات دادەنىشت، لە ٲياويك دەچوو چاوەروانى ئەو بىت فەرمانى سەفەرىك يان بلىتى شەمەندەفەرىكى بۆ بىت و بکەوتەپى. خاوەنى ئوتىلەكە چەندجارىك ٲىشنىارى بۆ كرد تەلەفزيۇنىك ياخود رادىويەكى بداتى تا لە ساتەكانى بىئىشيدا خۆى بە شتىكەو سەرقالىبات، بەلام ھەموو جارىك بەساردى سوپاسىدەكرد و دەىگووت ئارەزووى بىنىنى ھىچ و بىستنى ھىچ شتىكى نىيە. لە ھەموو ئەو ماوھىدا خالىد تەنيا سى جار چوو دەروھ و كەمىك بە شەقامەكاندا ٲياسەىكرد، جارىك بۆ ئەو بوو ھەندى كۆرەوى تازە و دەرمانىكى دان بىكرىت، جارى دووھمىش بۆ ئەو بوو لە «فۆتۇگرافى چىا» وىنەى بالىندە كۆزراوكانى خۆى ھەلگرتەو، جارى سىيەمىش بەسەردانىكى كورت گەپايەو بەردەم دوكانە كۆنەكەى خۆى كە ھەر وەك جاران شوئىنى فرۆشتنى كەلوپەلى ژنانەبوو. خالىد ئەو ٲۆژە بۆ ئىستىكى كورت لە بەردەم دوكانەدا وەستا و بىئەوھى بچىتە ٲوورەى بە ٲەلە گەپايەو بۆ ئوتىلەكە، كەسمان ھىچى تاييەتىمان لەسەر ٲوخسارى نەخوئىدەو، كەسمان تىنەگەيشتىن ھەستى بەچى كردو، لەوانەى ھەسەتە

بە هیچ نەکردبێت. چەند سالیکی دواتر کە خۆی باسی ئەو پۆزانی بۆ گەنجیکی ئاموونی گێڕایەو، گووتی «جگە لە تیپەپینی کات... جگە لە شوێن پێی پۆستالی زەمان لەسەر ژانم هەستم بە هیچی تر نەکرد». هەموو دڵنیا بووین دەقیقە و ساتەکان لە ژبانی خالیددا بە سەختی و خاوی دەپۆن... بەجۆریک خاوەن مەرووف لە نیوان چرکەیک و چرکەیکدا کاتیکی تەواوی هەیه بیر لە زۆر شت بکاتەو، هەموو کە بەبەردەم ئوتیلەکی باوەجاندا دەپۆشتین و سەرمان بۆ ژوورەکی ئەو بەرزەکردهو، لەو دیو پەنجەرەکانەو هەستمان بە سستی و قورسی جولەکی کات دەکرد. لەو ماوەیەدا هیچ کەس لە خەڵکی شار سەردانی خالید ئاموونی نەکرد، هەتا ئەوانەش کە ئارەزووی ئەوانیان هەبوو سەردانییەکن خۆیان لە سلاو و دیداری پاراست. لەو چەند هەفتەیەدا شەپ شیتانە لە زۆریەکی هەریەکاندا ئاگری سەندبوو، پۆزانی کوژراو و بریندار دەهاتنەو بۆ شار، هەوڵ زۆر بۆلایبوو کە ئاموونییەکان بە زیاد لە پێنج سەد چەکدار لە شەپەکاندا بەشداریان و ئەو هیزانەکی لەتیف ئاموون سەرکردایەتیان دەکات، پێگرتیکی گەورەن لە بەردەم ئەوێکی کێتییەکان لە هەندێ قۆڵەو پێشپەییەکن. بوونی خالید ئاموون بە تەنیا لەو شارەدا هەستیکی قوولی ناڕەحەتی خولقاندبوو، هەتا هەندیکمان کەمێک لەسەر سەلامەتی و ژبانی دەترساین، هەستماندەکرد خۆ قایمکردنی لە ئوتیلەکە و دەرئەکەوتنی لەسەر شەقامەکان دەگەرێتەو بۆ ترسیکی تاییبەتی کە پەییوەندی بە شەپ و کوشتنی بالێندەکان و سیاسەتی بنەمالەکیەو هەیه. بەلام کەسمان تێنەگەشتین کە کێ بالێندەکانی کوشتوو، لە هەموو لایەکیوە بێدەنگییەکی قوول هەبوو، وەک زۆریەکی ئەو تاوانانەکی بکەرەکانیان دیارنێی، خەڵکی کوشتنی بالێندەکانیان لەبیرکرد و دواي نەکەوتن. لەو چەند سالی دواتردا هەندیک شت پووایاندا کە زۆر سەرنجی ئەوانەکی پاکیشا کە بەدواي میژووی ئەم پووداوانەو بوون. لە دوو بۆنەکی جیاوازا دوو پیاوی ئاموونی لە دوو شاری جیاواز و لە دوو

پێکهوتی جیاوازا، شهو به دهم خه وه وه هه لده ستن و بیته وهی ئاگیان له خۆیان بیست، بیته وهی دواتر هیجیان له بیربیت ته قه له ژنه کانی خۆیان ده کهن و ده یانکوژن. بڵاووونه وهی ئه و دوو هه وائه ده شیا زۆر گرنگ نه بیست، به لام ئه وهی گومانه که ی زۆر که وهره کرد ئه وه بوو که هه مان چیرۆک ده ریا ره ی خالید ئاموونیش ده ماو ده می ده کرد. چه ند سالتیک دواتر کاتیک خالید ئاموون بوو به فه رمان به ریک ی زۆر که وره له یه کیک له وه زاره ته کانی حکومه تی یه کگرتوی هه ولێردا و له یه کیک له هه ره که په که خۆشه کاندای کۆشکی سێ قاتی دروستکرد، پاسه وانه کانی ده یانگێرپایه وه که شه وان چه ند جارێک بێئاگا و نو قم له خه ودا هه ستاوه و تا پرێکی کۆنی هه لگرتوه و به نوستوی ویستوی بیته سه رجاده که و له ویدا بیته قینیت، به لام ئه وان هه میشه له کاتی خۆیدا فریا که وتوون و به ئاگیان هی ناوه و گێراندویانه ته وه بۆ سه رجێ خه ی خۆی. ئاخۆ ئه و قسانه هیچ شتیکی دیاریکراو و کۆتایی و بنه برمان له سه ر پوو داوه کانی ئه و ده مه پێده لێن، نازانین... پێده چیت ئیستاش دوا ی ئه و هه موو سائه هیشتا ته میکی که وره و چر له سه ر شه وی کوشتنی بالنده کان نیشتبیت و ئاسان نه په ویته وه . دوا ی هه ژده پۆز له و ئوتیله دا، ئیواره ی یه ک شه ممه یه کی سارد، که سیك به هیمنی له ده رگای ژووره که ی خالید ئاموونی دا، خالید له نا کاو را چه کی و دلی به خیرایی که وته لێدان، شێوه ی لێدانی ده رگا که وه ک لێدانی خزمه تچیه کان نه بوو، نه مجاره ده ستیکی هیمن و ئارام تر به لام دلنیا و بێرهم ده رگا که ی کوتا . خالید له میژیوو چاوه پوانی ئه م لێدانه ی ده کرد، پتر له دوو هه فته بوو بیر ی له هه موو شیوه ده نگه کانی ئه و جو ره کوتانه کربووه وه، ده یزانی دوا جار له یه کیک له م شه و و پۆزه زۆر درێژانه دا ده ستیک له ده رگا که ده دات و هه واییکی بۆ ده هیئتیت که کۆتایی به سه فه ریک ی دوو درێژی چه ند سائه ده هیئتیت... هه ندێ جار له خه و نه کانی دا ده یینی سه و سه ن خۆی هه وائه که ی بۆ ده هیئتیت، خه و نه کانی زۆر

تیکه لاو و ئالۆز و ترسناک بوون، که هه‌لده‌ستا ماوه‌یه‌کی ده‌ویست تا ده‌گه‌پایه‌وه دۆخی جارانی خۆی... به‌لام ترس و پاچله‌کانی پیشووتری هیچیان وه‌ک ترسی ئهم ساته‌ی قوول نه‌بوون کاتیک دلی به‌ده‌نگی ئهو ده‌سته نه‌ناسراوه‌ی له‌ ده‌رگا‌که‌یدا پاچله‌کی. ترسی دووردریژی له‌ مردن له‌ جه‌نگه‌له‌کاندا به‌ نه‌ندازه‌ی ئهم ترسه‌ی نه‌بوو، ئهو ساله‌ی له‌ کویتیار تووشی په‌تای جه‌نگه‌ل بوو، ئهو کاته‌ی پلنگیکی گه‌وره له‌ نزیک حه‌یده‌رئاباد په‌لاماریدا، هیند نه‌ترسابوو... نا پیشتر له‌ هه‌موو ژیانیدا به‌ نه‌ندازه‌ی ئهو ساته دلی نه‌له‌رزی بوو. که ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه ده‌ستی ده‌له‌رزی، ترسیکی گه‌وره له‌ چاویدا بوو که به‌ده‌گه‌من ده‌په‌رییه سه‌ر پوخساری پیاویکی ئاموونی. له‌ پیش ده‌رگا‌که‌دا نه‌بیلی بینی، یه‌کیک له‌ پورزاکانی سه‌وسه‌ن که به‌ قه‌ڵافه‌تی پیاویکی گرنگه‌وه له‌ به‌رده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوو، قاتیککی شه‌که‌ری نوێ و جووتیک پیللای بریقه‌داری قاوه‌یی له‌ پیکردبوو. نه‌بیل به‌ هیمنی سللای لیکرد و پیتیگووت که نامه‌یه‌کی تاییه‌تی له‌ سه‌وسه‌ن خانی پورزایه‌وه پتییه. خالید به‌ده‌نگیکی که‌میک له‌رزۆک فه‌رمووی له‌ کوپه‌که کرد بێته ژوورێ و که‌میک پشووبدات، به‌لام نه‌بیل پیتیباشبوو نامه‌که بداته ده‌ستی و بپوات، کورت و بێقسه نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی ده‌رهینا و دایه ده‌ست خالید ئاموون و به‌ هه‌مان پیزی زۆر و ده‌نگی پر حورمه‌ته‌وه خودا‌حافیزیکرد و به‌ خنده‌یه‌کی هیمنه‌وه له‌ پله‌ی ئوتیله‌که چووه خوارێ.

نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن کورت بوو، به‌لام به‌ خه‌تیکی قه‌شه‌نگ و پوون نوسرابوو. خالید که کردییه‌وه دلی زۆر به‌ خیرایی لیکه‌ده‌دا، به‌ په‌شوکان و نا‌ئارامییه‌وه له‌ سه‌ر ته‌نیا کورسی ژووره‌که دانیشته و ده‌ستیکرد به‌ خویندنه‌وه:

» زۆر به‌پرز خالید ئاموون

نزیکی هه‌شت سال له‌مه‌یه‌ر به‌ر له‌وه‌ی ئیوه بپۆن بۆ سه‌فه‌ر، به‌

هه مووتانم پاگه یاند که دواى سالانى دوووردیژی سه فهر من ده توانم
 ته نیا شوو به یه کیکتان بکه، پیمگووتن که ئیوه دواى چه ندین سال
 ده گه پینه وه و ده شیت دواى ئه وه من بۆ ئیوه نه بم. دوا جار که من و تو
 چاومان به یه کهوت و قسه مانکرد، راستگویی تو سه رسامیکردم، خوشحال
 بووم که ههسته کانی خۆت و پرسته کانی خۆت بۆ درۆ به من گووت. ئه وه
 گه وره بیه کی بیۆینه بوو له تۆدا. به لام له گه ل ئه وه شدا هه ستمکرد سالانى
 زۆری سه فهر من و تو ی له یه که نزی که نه کرپۆته وه. هه سته ده که من و تو
 پیکه وه به خته وه ر نابین. نه تو له گه ل مندا به خته وه ر ده بییت و نه من
 له گه ل تۆدا... من تامردن پرۆژیکی گه وره م بۆ ماندوو یوون و ئازایه تی تو
 هه یه. گومانم له وه نییه که تو پیاویکی خۆبه خته کریت... که سیکی ئازایانه
 به سه ر زه ویدا گه رایت، ئازایانه منت خوشویست، دلنیا شم ئازایانه ئه م
 بریاره قه بوولده که ییت که من له نیوان هه ر سیکتاندا یه کیکی تر هه لبرێم
 و له گه ل که سیکی تر دا بژیم. ده زانم به م بریاره زۆر ئازارت ده ده م، زۆر
 له وه غه مگینم، به لام غه مگینی به شیکی گه وره ی ئه م چیرۆکه ی ئیمه یه، له
 یه که م پۆژه وه غه مگینی له گه لماندا بووه، له گه ل من و تو و هه موو ئه وانی
 تر دا، من زۆرم پێ ناخۆشه که ناتوانم به خته وه رتبه که م. هیوادارم ژیان
 له داها تو دا زۆر کامه رانی گه وره و سه رکه و تنی گه وره ت پێبه خشییت. له
 دلله وه هیوا ی خوشبه ختیت بۆ ده خوازم، حه زده که م تۆش له دلله وه هیوا ی
 خوشبه ختیم بۆ بخوازیت. هیوادارم تیمبگه ییت و رقت لیم نه بییت، دلنیا به
 بالنده کانت وه که گه وره ترین یادگار تا کۆتایی له گه لماندا ده ژین. گه ر به
 هاو پێه کی خوشت قه بوولمبه که ییت کامه ران ده بم.... سه وه سنه فیکره ت».
 خالید ئاموون چه ند جارێک نامه که ی خوینده وه، وه که باوه رنه کات هه موو
 جارێک که ده گه یشته کۆتایی ده گه راپه وه سه ره وه و دووباره ده یخوینده وه...
 سێ باره ده یخوینده وه... چوار باره ده یخوینده وه. نه یده زانی له کویدا ده بییت
 بوه ستنیت و چیت نه یخوینیت وه، له جیگایه کدا هه ستی کرد ده گری،

دەنگی بەرز دەگری، بە جۆرێک دەنگی گریانەکی لە پارەوی ئوتیلە کە دا دەبێسترا، خزمەتچییەکان گۆییان لێبوو لە گەڵ گریانە کە دا دەیکووت «بۆ... بۆ سەوسەن... بۆ. ئەو کۆرەیی سەلما چی لە من باشتەرە... بۆ سەوسەن... بۆ بریار بۆ پیاو کوژ و چەقۆکی شەکان دەدەیت... بۆ؟». خالید زیاد لە نیوسەعات گریا، ئینجا هەستا و چوو بەر دەستشۆرە کە و دەموچاوی شت، خاویلیەکی خۆی و دەرمانی دانە کە و فلچەکی پێچایە وە و خستییه ناو جانتاکەیی خۆی و دووبارە جانتاکەیی داخستە وە. لە سەر قەرەاغی پەنجەرە کە نامەکی هەلگرت و قەدی کرد و خستییه گیرفانی چاکەتەکی و جانتاکەیی هەلگرت و لە پلە کە کان هاتە خوارێ. کاتێک خاوەن ئوتیلە کە بەوجۆرە تێکشکا و غەمگین بینی پێیگوت «خالید بەگ، ئێوارە یەکی درەنگە، بەراستی ئێوارە یەکی درەنگە، ئێستا زۆر زەحمەتە لە نەقلیاتە وە ئوتومبیلت دەستبەکە ویت، تکایە ئەم شەویش لێرە بمینە وە... تۆزێکی تر دەبێت بە شەو و پێگاش ئەمین نییە، پێگای هەولێر شەپێکی گەورەیی لە سەرە و باش نییە بە شەوێکی وا بکەوێتە پێ... بەقسەمبکە و مەپۆ». خالید بە دەنگێکی بریندار و لەرزۆکە وە گوتی «ناتوانم دەقیقە یەکی دی لەم شارەدا بمینە وە... بمبۆرە، ناتوانم دەقیقە یەکی تر تیا بژیم». دەنگی بەجۆرێک بریندار و پڕ لە خۆین بوو، دڵی مرقۆی هەلا هەلا دەکرد. خاوەن ئوتیلە کە خۆی تا سەر شوێستە کە جانتاکەیی بۆ هەلگرت و تاکسییەکی بۆ گرت، لە بەردەم تاکسییە کە دا باوەشی پیا کرد و گوتی «کۆم بە ئومیدی ئە وەم سەرکە و توو بیت... دان بە خۆتدا بگرە، مەهتڵە خەفت زەفەرت پێبەهێنیت». کە تاکسییە کە لە بەردەم ئوتیلی باوە جاندا جولاً و لە ناو ئوتومبیلەکانی تردا پێگای خۆی کردە وە، کەسمان نەماندە زانی تا یازدە سالی تر خالید ئاموون ناگەرێتە وە بۆ ئەم شارە و دووبارە چاوی بەم شەقامانە ناکەوێتە وە.

هه‌والی نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن وه‌ک با بیهیتیت و بروسکه بییات به شارددا بلایوووه. یه‌که‌مین په‌رچه‌کرداری گه‌وره‌ی نامه‌که‌ له‌ چایخانه‌ی په‌پوله‌ی ئازاده‌وه‌ بیسترا که‌ تیدا ده‌نگی گزانی به‌رزکرایه‌وه‌ و هه‌وای سه‌فا و شاییکردن بالی به‌سه‌ر هه‌مواندا کتشا. به‌لام ده‌نگوباسه‌که‌ وه‌کو هه‌موو هه‌والیکی تری ناو ئه‌م شاره‌ سه‌ره‌تا شوینی دوودلی و گومان بوو، هه‌تا کاتیک له‌ ئوتیلی باوه‌جانیشه‌وه‌ هه‌والی پۆیشتنی خالید ئاموونمان بیست زۆربه‌مان هه‌ر باوه‌رمان نه‌کرد، به‌لام که‌ بیستمان پورزایه‌کی دیکه‌ی سه‌وسه‌ن «هوشیاری پوره‌ خنده» به‌ داوه‌تیک‌ی تایبه‌تی کامه‌رانی سه‌لمای بانگکردوه‌ تا سه‌بی بجیت بۆ مالی فیکره‌ت گولدانچی و له‌وئ نانی نیوه‌پۆ بخوات، ئیدی شته‌کان تا ئه‌ندازه‌یه‌ک پوون ده‌یاننواند. ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌موانه‌وه‌ هیچ‌یه‌ک له‌ مه‌نگوپ و کامه‌ران له‌ چایخانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتن، پیده‌چوو تا هه‌والیکی زۆر گرنگ و گه‌وره‌یان پئ نه‌بیت نه‌یانه‌ویت خۆیان ئاشکراکه‌ن. ئه‌و شه‌وه‌ هه‌موومان به‌ دوودلییه‌وه‌ خه‌وتین، پیمان وابوو که‌رچی چیرۆکه‌که‌ سه‌ربوردی خوشه‌ویستیه‌کی گه‌وره‌یه‌ و به‌چهند سه‌فه‌ریکی مه‌زن ده‌ستیپێکردوه‌ و پۆحیکی گه‌ردونی ده‌به‌خشیه‌ میژروی خوشه‌ویستی له‌ شاره‌که‌ماندا، به‌لام له‌ زۆر جیگادا برگی وه‌ها خویناوی تیکه‌وتبوو، وایده‌کرد دل‌مان هه‌رده‌م بله‌رزیت. به‌لام ئیستا دای ونبوو.

مه نسور نه سرين و مالاوایی خالید جگه له کامه رانی سه لما و بالنده کانی
هیچی دیکه نه مابوون... هیچی دیکه . به لام هه موو له وه ده ترساین
کچه که ی گولدانچی هه وایه کی رهش بنیشیتته سه ری و بلایت من شوو به
کامه رانی سه لماش ناکهم، دیاره نه وه پێچه وانه ی نه و پێکه وتنه گه وه ره
بوو که سه وسه ن و داواکاره کان مۆریانکرد، به لام له و سه رده می شه په دا
شتیک به ناوی په یمانه وه نه مابوو، له به رنه وه ترسه کانمان هو و به هانه ی
خۆی هه بوو... به لام نا پێده چیت خودای ئاههنگ و هه لپه پکێ، یه کیک
له بنکه سه ره کییه کانی خۆی له م شاره دا دامه زانده بێت، خه لکی نه م
شاره هه تا له کاره ساتی گه وه شدا ده رفه تیک ده دۆزنه وه هه لپه پن، له
دوای شین بێت یاخود له خۆشیدا، له نیشتمان بن یاخود له غه ربیی،
هه میشه جیگایه ک ده دۆزنه وه بو ئه وه ی ده ستبگرن و هه لپه پن... وه ک
ئه وه ی نه و جو له نه رمه، نه و ده ستگرتنه باز نه ییه، نه و پێکه وه نوسانه
تونده ی له هه یج جو ره سه مایه کی تزی دونه دا نییه، تاکه شتیک بێت
مرو ئی نه م له ترس و ته نهایی قوولێ خۆی پزگاریکات و توند به وانی
دیکه وه گرێبیدات. وه ک نه وه ی نه و پێکه وه قفل بوونه ی سه ماکه ره کان
ته نیا ته عبیریک بێت له پۆحیکێ ده سه ته جه معی که به کاریگه ری شه پ
و هه لاهه لابوونی سیاسی هێدی هێدی به ره و ئاوابوونیکێ هه میشه یی
ده پوات. نه و پۆزه ی که کامه رانی سه لما چوو بو مائی گولدانچی،
زۆربه مان له به یانییه وه به جلی کوردییه وه هاتینه ده ری، جله کانمان
جلی ئاههنگ و هه لپه پکێ بوون، نه و جلانه ی چه ند سال بوو به هو ی
شه پ و شوپی به رده وامه وه، به هو ی که مبوونه وه ی شووگردن و ژنه ی تانه وه،
به هو ی گرانبوونی تیچوونی ئاههنگه کانه وه زۆر نه مانده هیتانه ده ره وه،
به لام گه رچی شار چوارده وری به نه هامه تی و شه پ و برسیتی گیرابوو،
هه سه تمانده کرد به راستی پتو یستیمان به ئاههنگیکێ راسته قینه یه تا
توانا کانی شادیمان تیا ده رکه وێته وه و بیسه لمێنینه وه که زیندووین و

هیشتا توانای کامه رانیمان تیدا ماوه . هه موو وهختیک له م شارهدا که کاره ساتی گه وره و ترسی گه وره دامانده پۆشیت، به هانه یه که ده دۆزینه وه پیکه وه ده ستبگیرین و هه لپه پرین، ئه و هه لپه پرکی شیتانه یه ی ناو کاره ساته کان، ئه و قاچ کووتانه هیسستیری و لیکترنجانه تونده له نیوان ویتسگه کانی غه مدا ته نیا شتیکه به زیندوویتی پامانده گریت. ئه و پۆزه ش که کامه رانی سه لما چوو بۆ بینینی خانمی بالنده کان، بیته وه ی بزانیین چی له گۆرپیه و چی پووده دات هه موو خۆمان بۆ ئاههنگیکی درنده و بیله مپه ر ئاماده کرد.

به پێچه وانه ی هه واله که ی دوینتیه، کامه ران بۆ خواردنی نیوه پۆ له مالی گۆلدانچی داوه ت نه کرابوو، ئه وه به شیک بوو له و درۆ بچوکانه ی خه لکی شار ده یانخسته سه ر هه موو هه والیکه ی گه وره و بچوک، به شیک بوو له و کولتوره دووردریژه ی درۆکردن که نه خۆشی گه وره ی خه لکی ئه م شاره بوو. کامه ران ده بایه سه عات سی له مالی فیکره ت گۆلدانچی ئاماده بییت تا هه والیکه ی گرنگ وه ریگریت. کوپه که ی سه لما بۆ ئه و نیوه پۆیه هه ر هه مان ئه و جله کوردیانه ی کرده به ر که هه شت سال له مه و به ر بۆ داوه ته ده سته جهمعیه که ی سه وسه ن له گه ل داواکارانی تردا کردبوویه به ری، ئه و به دررژایی ئه و هه موو ساله ئه و جله ی بۆ ئه م پۆزه به قه دکراوی هه لگرتبوو. که له ده رگای مالی گۆلدانچی چوو به ویدیودا سه وسه ن وایده زانی ئه و هه موو ساله ی نیوان ئه م دوو بۆنه یه زۆر خیرا قیپه ریوون، ئیستا به زه حمه ت بتوانیت وینه ی ئه وسای کامه ران له وینه ی ئیستای جیابکاته وه ... هه موو شتیک گریدراو و یه ک پینگا و پیک ده هاته به رچاوی، ده بایه هه موو شته کان به وجۆره پوویده ن که پوویندا، بینینه وه ی کامه ران له و جلانه دا نیشانه ی ئه وه بوو که پیتمیک و یه کیتییه ک و هارمۆنییه کی گونجاو له نیوان هه موو ئه و سه رده مه جیابازانه دا هه یه که ئه و دوو ساته دووره له یه ک نزیکده که نه وه .

نێوان ئه‌و دوو ساته‌ نزیکی کات و زه‌مان نه‌بوو، به‌لکو نزیکی وینه‌کان و ماناکان بوو، که زیاتر له‌نزیکی شوین و کات مرۆف سه‌رسامده‌که‌ن. لێکچوونی ئه‌و دوو ساته‌ سه‌وسه‌نی پاچله‌کانه‌، وه‌کو ئه‌وه‌بوو دونیا یه‌ک سوپی گه‌وره‌ی خواردبێت و چووبێته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان خاڵی پێشوو. ناخۆ ده‌کرا له‌ یه‌که‌مجاره‌وه‌، بێته‌وه‌ی به‌یانیته‌ ئه‌و هه‌موو کاته‌ تێبه‌پێت، کامه‌ران هه‌لبژێرت؟... سه‌وسه‌ن له‌ دای خۆیدا گووتی «نا نه‌ده‌کرا، ده‌بوایه‌ زه‌مان و ئێمه‌ هه‌موومان به‌و هه‌موو پێچاوپێچه‌دا برۆین. تا بگه‌ینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌مرۆ». کامه‌رانی سه‌لما زۆر له‌ سه‌وسه‌ن زیاتر گۆرانه‌کانی ده‌بینی، باشت‌تر تێده‌گه‌یشت کات چی وێرانکردوه‌ و چی له‌ جێگای وێرانیه‌کان دروستکردوه‌، مایه‌ گۆلدانچی به‌چه‌شنیک گۆرپدرابوو، کامه‌ران هه‌ر پێی به‌خستایه‌ته‌ به‌ر ده‌رگای ئه‌و ماله‌ موچرکیکی سارد به‌ له‌شیدا تێده‌په‌پی، ئه‌و پیریوونی فیکره‌ت و پیریوونی دیواره‌کان و کالبوونه‌وه‌ی په‌نگه‌کان و لاوازی دره‌خته‌کانی هه‌وشه‌که‌ی پووت‌تر له‌وانی دی ده‌بینی. ئه‌و پۆژه‌ که‌ چووه‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ سه‌ری له‌و هه‌موو بالنده‌یه‌ سوپما که‌ پێکه‌وه‌ ده‌یانخویند، ده‌یان قه‌فه‌زی جوړاوجۆر به‌جۆریکی نه‌ندازه‌یی، وه‌ک چۆن دۆلابی کتێبه‌کان و په‌فی کتێبه‌کان له‌ کتێبخانه‌ کۆنه‌که‌دا ریزکرا‌بوون، به‌ هه‌مان شیوه‌ ستوون دوا‌ی ستوون و ریز دوا‌ی ریز، له‌سه‌ر یه‌ک و له‌ پال یه‌کدا ریزکرا‌بوون. کامه‌ران سه‌یری لێهات که‌ بینی سه‌وسه‌ن له‌سه‌ر هه‌موو قه‌فه‌زێک له‌ قه‌فه‌زه‌کان ناوی لاتینی بالنده‌کانی نوسیوه‌، ئه‌و ناوه‌ قورس و درێژانه‌ی به‌ هیچ که‌س له‌ به‌ر نه‌ده‌کران. گه‌رچی ژووره‌که‌ بۆن بالنده‌یه‌کی زۆری لێده‌هات، به‌لام بۆنه‌که‌ وه‌ک جاران له‌ به‌ر که‌پووی ئه‌و ناخۆش و تیز نه‌بوو، ئاشکرا بۆ خۆشکرانی بۆنی ژووره‌که‌، سه‌وسه‌ن گیراوه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌کارده‌هێنا که‌ پێده‌چوو لای یه‌کیک له‌ عتاره‌ خۆمالیه‌کان کڕیبیستی. دیمه‌نی بالنده‌کان و شیوه‌ی پێک‌هه‌ڵدان به‌پێی گه‌وره‌ و بچوکی

پەنگ لە بەر دلى كامەران زۆر قەشەنگ بوو. سەوسەن وەك جاران لەوسەرى ژۆرە گەرەكەدا چاوەپوانیدەكرد. یەكەمجارىبوو ببینیّت سەوسەن مەكیاجىكى راستەقىنەبكات، جلّىكى شىنى كالى درىژى لە بەردابوو كە سەر شانەكانى كەمىك پووتببون، یەكەمجارى بوو قۆلە بارىكەكانى ببینیّت، یەكەمجارىبوو بەشىكى زياتر لە پىستى ببینیّت كە تابلىسى ساف و سبى دەینواند. سەوسەن لەو پۆژەشدا بىتەوہى شادومانىيەكى راستەقىنە لەسەر پوخسارى بىّت، پىشوازی لە كامەران كرد و چاپەكى پرگەلای بۆندارى بۆ تىكرد و بەرامبەرى دانىشت و گووتى «كامەران، وابزانم دەزانىت بۆچى ناردوومە بە دواتدا... دەبىّت بزانىت، دلنىام لەو مەسلانەدا پىاوانىش غەریزەيەكى باشيان ھەيە، بەتايبەت پىاوڤىك ئەو ھەموو سالە توانای خۆى لە پاوى تەيروتىورى دونیادا بەكارھىنايىّت». كامەران پىكەنى و گووتى «سەوسەن خان، من پىاوڤىكى سادەم، تۆ ژنىكى سادە نىت، ژنىكى ئاسان نىت. لەبەرئەوہ ناتوانم ھەلىبھىتەم منت بۆ بانگكردوہ». سەوسەن كەمىك لە شىوہ دانىشتنى خۆى گۆپى و بە ھىمنى گووتى «نا وانىيە، من ژنىكى قورس نىم. بۆيە بانگمكردىت، بۆ ئەوہى پىتبلىم دەمەوېت شووت پىبكەم...». كامەران ھەستا و گووتى «سەوسەن خان... بەمە دلّم خۆشەدەكەيت و دەمكەيت بە خۆشبەختترىن كەسى ئەم دونيايە». سەوسەن گووتى «كامەران دانىشە تكايە دانىشە. زۆر قسەم ھەيە بىكەم». كامەران دانىشت و بۆ ئىستىك جگە لە دەنگى بالندەكان و لىدانى دلى خۆى گووى لە ھىچى دىكە نەبوو. سەوسەن گووتى «كامەران خۆت دەزانىت كە مەنسور ئىبراھىم بە وىستى خۆى دەستبەردارى داخوزىيەكەى خۆى بوو و بىرارىدا بگەرێتەوہ بۆ سەفەر، خۆى نايەوېت من بھىتّىت، پىدەچى ئەوہ بۆ مەنسور باشتر بىّت. لىتناشارمەوہ من ئىستاش غەمگىن و تورەم لەوہى تۆ شەرت لەگەڵ كوپىكى وادا كرد، بەلام زۆرم پىخۆشە كە ھەستدەكەم پەشىمانىت

ئەو چیتەر لە ئیوان مەن و تۆدا نابیتە پێگەر... تێدەگەیت، مەن دەمزانێ
پۆژیک دیت یەکیکتان دەپۆن و شوین بۆ ئەوی تەرتان چۆلدەگەن. مەن
گووتم هیچ نەبیت یەکیکتان کە دنیا دەبینن، کە ژنە جوانەکانی سەر
زەوی دەبینن، کە تەمەن جۆراوجۆر دەگەن، ئیتەر وەک جاران مەنتان خۆش
ناوێت. بەلام نا، مەن بەختەوهرم، مەن زۆر بەختەوهرم، هەر سێکتان سێ
عاشقی پاستەقینەبوون، سێ عاشق لەو چەشنە هەموو ژنیکی دنیا
خەونی پێوەدەبینیت... بەلام هەر یەکە و بەجۆری خۆی».

سەوسەن کەمێک لە دامینی کراسە شینەکی چاککرد و بە بالەندەکاندا
پوانی و هەناسە یەکی هەلکێشاو گووتی «مەنسور ئەسیرین وای بە
باشتر دەزانیت بە جیهاندا ویڵ بێت و بگەریت، نەوێک لەگەڵ مندا لەم
شارە بچوک و ناخۆشەدا بژی و بمینیتەو. مەن ئومیدی ئەوێ هەبوو
هەر سێکتان پەشیمان ببەو، دیارە گەر هەر سێکتان برۆشتبانیە و
نەگەر پابانیەتەو مەن وەک هەر ژنیکی تر بریندار دەبووم... بە پاستی کە
بریندار دەبووم. تا ماوێکی زۆر وام هەستەکرد مەن لە ژنی تر ناچم و
ئەوجۆرە شتانە بریندارم ناکەن، بەلام نا... هەستەکەم منیش وەک هەر
ژنیکی ترم... وەک هەر ژنیکی تر. بەلام گەر هەر سێکتان پەشیمان
ببوونیەتەو، هەر سێکتان برۆشتبانیە و نەگەر پابانیەتەو، مەن پەقەم لێتان
نەدەبوو، بە پێچەوانەو هەستەکرد هیوام بۆ ئێوە گەشتۆتە جێگای
خۆی. مەن لە سەرەتاوە گووتم بپۆن و دنیا ببینن ئەوسا بە پاستی
تێدەگەن ئایا مەنتان دەوێت یان نا... وانیه... چ مانایەکی هەیە مەرۆف
ژنیکی هەلبژێرت لە کاتیکیدا هیشتا هیچ ژنیکی تری ئەم دنیایە
نەبینیو... کامەرەن جاران خەلک تەنیا گوندەکانی خۆیان هەبوو بۆ
ئەوێ هاوسەری تیا هەلبژێرن، بەلام ئێستا هەموو دنیایان هەیە...
هەموو جیهانیان لە بەردەستدایە. مەن سوپاستەکەم کە لەو هەموو
وڵات و شارەو دنیادا مەنت لە بیرنەکرد. ئەو شتیکی گەرە بوو لە

تۆوه ... شتیک بوو دآنیاییه کی گه وره ی به من به خشی ... نه وه ی پیدام که ده توانم به رابه ری ژنه کانی تری دنیا بوه ستمه وه ... وانیه ؟ نه وه ژۆر نییه ؟ دیاره نه وه بۆ ژنیکه نه خوشی وهک من ژۆر ژۆره . هیچ ژنیک نییه له م سه ر زه وییه به راستی بۆ پیاوێکی له و چه شنه نه گه پێت، به لام هه ر تۆ وا نه بوویت، خالید ئاموونیش وهک تۆ منی له بیر نه کرد، بگه ره نه و شیتانه تر منی خوشیوست . دواچار که قسم له گه لدا کرد هه ستمکرد نه و له خوشه ویستی خۆیدا بۆ من ده توانیت شتی ژۆر خراپ بکات . نه و منی گه رم خوشده ویت و به رامبه ر هه موو دونیاش سارده ... تیده گه یت کامه رانی سه لما ده لیم چی . دواچار بیرته که بۆنم به ده ستی تۆوه کرد، بۆنم به له شته وه کرد، بۆنم به سه رته وه کرد . به و جوۆره خالید ئاموونیشم بۆنکرد، خالید بۆنی دنیای لی نه ده هات ... به پیچه وانیه ی تۆوه که بۆنی دارستان و درهخت و ئاو و جهنگه له کانت لیدیت . نه و بۆنی هیچی لی نایهت، نه و ته نیا بۆنی مردنی لیدیت ... هه زده که م بزانیته من شه ویک ژۆر ژۆر له نزیکه وه مردنم بۆنکرد، گه ر نه و شه وه نه بووایه نه مده زانی بۆنی خالید له چی ده چیت . به و بۆنه سارده دا هه ستمکرد خالید وهک ئیمه وایه، بۆنی ئیمه دانیشتوانی نه م شاره و بۆنی مردووه کان له یهک ده چن، ئیستا ته نیا تۆیت که بۆنیکه تری هه یه . ئاه خالید ئاموون من نه بیت هیچ جیگایهک و هیچ که سیکی دنیای خوشناویت، بۆیه گومانم لیکرد ... کامه ران ئیستا ده ستم به ری، ده ستم به ری جارێکی تر بۆنیکه م» .

کامه ران هه ر وهک جاری یه که م ده ستی خۆی دایه، نه و بۆنیکرد و به مه ستی گووتی « نه م بۆنه تۆی پزگاکرد ... من ئیوه م نارد نه م شاره به جیبه یلن، به له ش و به دل له م شاره دووریکه ونه وه ... به پۆج و خوین به دنیادا بگه پین ... به پۆج و خوین . ئاه کامه ران ده مویت که هاتنه وه نه م بۆنه له سه ر ده ستمان بیت ... ژۆر خوشحالم بۆ تۆ، ژۆر ...

به تۆ خوشه ... کامه‌ران تۆ چه‌ند گۆپایت، چه‌ند گۆپایت، دونیا تۆی
نۆر گۆپی، وانیه ...». کامه‌ران به هیمنی سه‌ری ده‌له‌قاند و گووتی
«وایه خانم، دونیا منی نۆر گۆپی».

سه‌وسه‌ن ده‌گه‌پایه‌وه سه‌ر جیگاکی خۆی و چاوی لیکه‌نا،
بالنده‌کان شیتانه ده‌یانخویند و شادومانانه له ناو قه‌فه‌زه‌کاندا ده‌فرین،
بۆ ئیستیک سه‌وسه‌ن به‌بیده‌نگی گوپی له بالنده‌کان ده‌گرت. پاش
ئیتیک بیئه‌وه‌ی چاویکاته‌وه ده‌یگووت «ده‌بیئت له پۆزانی داها‌تو‌دا
خۆت بۆ زه‌ماوه‌ند ئاماده‌بکه‌یت... ئه‌وه له ژانی هه‌ر دوو‌کماندا پۆژیکی
گه‌وره ده‌بیئت... پۆژیکی نۆر گه‌وره ده‌بیئت». کامه‌ران هیچی نه‌ده‌گووت،
سه‌وسه‌ن چاویده‌کرده‌وه و ده‌یگووت «به‌لام به‌ر له‌وه‌ی زه‌ماوه‌ندبکه‌ین
ده‌بیئت سویندم له‌سه‌ر کۆمه‌لیک شت بۆ بخۆیت». کامه‌ران به‌ ده‌نگیکی
خنکاو له شادیدا ده‌یگووت «سویندت بۆ ده‌خۆم». سه‌وسه‌ن هه‌لده‌ستا
و به‌ که‌میک توپه‌یی‌وه ده‌یگووت «ده‌بیئت سویندم بۆ بخۆیت که
هه‌رگیز مه‌نگوپی بابه‌گه‌وره نه‌یه‌ته مالم‌ان، پێ نه‌خاته هه‌وشه‌که‌مان،
له زه‌ماوه‌نده‌که‌ماندا به‌شدار نه‌بیئت، له‌به‌رئ‌وه‌ی مه‌نگوپی نازاری خه‌لکیکی
نۆر نۆی دا... من لێی نابوورم». کامه‌ران به‌ ده‌نگیکی خنکاو ده‌یگووت
«باشه ... باشه». «ده‌بیئت سویندم بۆ بخۆیت که چۆن بالنده‌کانی
خۆت خۆشه‌وه‌یت، بالنده‌کانی تریشت خۆشبو‌یت». کامه‌ران به‌ هه‌مان
هیمنی و دلی پر‌وه ده‌یگووت «باشه». «سویندم بۆ بخۆیت که هه‌رگیز
هیچ بالنده‌یه‌ک نه‌کوژیت، هیچ کاتی‌ک و له ژێر هیچ هه‌لومه‌رجیکدا...
هه‌رگیز تا ده‌مریت بالنده‌یه‌ک نه‌کوژیت، بزانه‌ گه‌ر بالنده‌یه‌ک بکوژیت،
وه‌ک ئه‌وه وایه ئه‌و پایه‌یه بپوخینیت که هاوسه‌ری من و تۆی له‌سه‌ر
پاگیراوه». کامه‌ران ده‌یگووت «سویندت بۆ ده‌خۆم که هه‌رگیز تا
ده‌مرم هیچ بالنده‌یه‌ک نا‌کوژم... سویندت بۆ ده‌خۆم». «سویندم
بۆ بخۆ گه‌ر من مرده‌م، به‌ دلسۆزی هه‌موو بالنده‌کان خزه‌تبه‌که‌یت»

. «سویندت بۆ دهخۆم». «سویندم بۆ بخۆیت که هه رچییه که له م ولاته دا بووه و ده بیته، تۆ ناچیت بۆ شه پ و تفهنگ هه لئاگریت و شه پ نا که یته». «سویندت بۆ دهخۆم که ناچم بۆ هیچ شه پێک و هیچ چه کێک هه لئاگرم، تا ده مرم... تاده مرم». «سویندم بۆ بخۆ قهت قهژت چه ورنا که یته و بۆ سه ره وه دایبێنیت، قهت بۆ یناخی سوور له مل نا که یته، قهت چا که تی خهت خهت له به رنا که یته، که ر خوار دینیکم دروست کرد خراپ بوو توپه نه بیته، که ر نه متوانی شه وێک له گه لته دا بخۆم توپه نه بیته، که ر کتیبکم که ی قهت نه یفرۆشیت». کامه ران به پێکه نینه وه گووتی «سویندت بۆ دهخۆم... سویندت بۆ دهخۆم». ئینجا سه وسه ن به زه رده خه نه وه ده یگووت «سویندم بۆ بخۆ که به یلێت هه موو شه وێک بۆن به له شته وه بکه م، هه موو شه وێکیش پێش خه و تن چیرۆکیکم له سه ر دنیا بۆ بگێرپته وه». کامه ران هه لده ستا و ده یگووت «سه وسه ن سویندت بۆ دهخۆم که چیت ده ویت بۆت ده که م».

کامه ران نزیککی سه عاتی که له گه ل سه وسه ن گوڵدانچیدا مایه وه، دواتر دوو قۆلی چایه کی له گه ل فیکره ت گوڵدانچیدا خوارده وه و گه پایه وه بۆ لای ئێمه . فیکره ت گوڵدانچی له کاتی چا خوارده وه که دا پێیگووت «ده بیته بزانیته که سه وسه ن که یکی نه خۆشه، پێویستی به چاودێری و ئاگاداری به رده وام هیه، به رگه ی دڵشکانی گه و ره و ئازاری زۆر ناگریت. که ر ده زانی توانای نه وه ت نییه دلی ناسکی خانمێکی وه ک ئه و پابگریته... هیچ کهس له ئێمه گله یی له تۆ نییه، تۆ له مالی خۆتدا و ئێمه له مالی خۆماندا ده ژین. تۆ دونیات بینیه و سه فه رێکی گه و ره ت کرده، فێری سه بر بوویت، فێربوویت خۆت بناسیت، ئیستا ده زانیته چیت له تاقه تدا هیه و چیت بۆ ناگریت... له به رئه وه تکایه دووباره بیر له هه موو شتی که بکه ره وه... ئیستا کهس نه ماوه له رقی ئه و سه وسه نت خۆشبویت... کهس نه ماوه له رقی ئه و به ته ویت سه وسه ن داگیرکه...

ها کوپم... بیرت له وه بیئت که سهوسه ن کچیکی تهنها بووه و عومری له ناو کتیبدا بردۆته سه... ها بیرت لای شه وه بیئت».

کامه رانی سه لما ده یگوت «نا فیکره ت به گ... سهوسه ن پئویستی به یارمه تی که س نییه، به پێچه وانه وه من که سیکم پئویستیم به یارمه تی شه... من له وسه ری دونه یاه وه بۆ لای خانمی کچتان هاتومه ته وه و په شیما ن نیم... له به ره شه وه خوشبه خته دم ئیوه ش وه ک یه کیک له خیزانه که قبو لمبکه ن و شه رم له وه نه که ن که که سیکی وه ک من ده بیته زاواتان».

فیکره ت گۆلدانچی پێده که نی و ده یگوت «پاشه پۆژ ده زانیئت کوپم... پاشه پۆژ ده زانیئت... با سه یرکه ین و ببینین».

به هه موو پێودانه کان شه وه پۆژیک ی گه وری ژیا نی کامه رانی سه لما بوو. که کامه ران له مائی گۆلدانچی هاته ده ره وه خه نده یه کی گه وری له سه ر پوخساری بوو... هه موو له و ساته دا که کامه رانمان بینی تینگه یشته ین چیرۆکی سهوسه ن فیکره ت و بالنده کان له مپۆوه ئاراسته یه کی تری وه رگرتوه. هه ر شه و پۆژه سهوسه ن شه لبومی وینه کانی ده ره ینا، که ئیستا پتر له سئ شه لبومی گه وریه بوون و یه ک یه ک وینه کانی خالید شه موون و مه نسور شه سرینی جیا کرده وه و له شه لبومیکی تاییه تیدا داینان و له جیگاهه کی قایمه دا هه لیگرتن.

پیش ئه وهی کامه رانی سه لما بچیت بۆ مائی گولدانچی، مه نگوی بابه گه وهه پییگوت «کامه ران گوئیگه . من ده زانم له ئیستادا ئه و کچه ی گولدانچی له من نابوویت، دیاره من نه فام نیم و ده زانم که قوونیکی زۆر پاکم نییه، کچه که ناهه قی نییه گه رقی له من بیت، من حورمه تیکی زۆرم بۆی هیه، به لام ده زانم ئه و خانمه ناسکه به راستی له ژبانی ئه م شاره تیینه گه یشتووه، باشتیش که تیینه گه یشتووه . عوسه دووگل به په حمه ت بیت ده یگوت «پیاوچاکان ئه وانه ن که هیشتا له م شاره حالێ نه بوون». ئینسان که له شاره که حالێ بوو یان ده بیت بروات یاخود بیر له پاکێ نه کاته وه . من ئه م ماوه یه هه ر چیه کم کردبیت بۆ ئه وه بووه تۆ بگه یه ت به سه وسه ن، ده زانم کچه که گه ر تۆی خۆشبویت و عاقل بیت داوا له تۆ ده کات، من له مائی خۆت دوور به خه یته وه ... ئه و ده یه ویت تۆ وه کو من ده رنه چیت، منیش ئه و هه موو ساله له گه لتدا ماندوو بووم بۆ ئه وه ی به پاکێ بژیت و وه کو من ده رنه چیت . سویندت ده ده م به کلکی هه موو ئه و ته یزانه ی له م دنیا حیزه دا کۆتکردونه ته وه، گه ر داوا ی وای لیکردی بیته وه ی قسه بکه یه ت ... بیته وه ی هه یج بلنیت، بیته وه ی سه ر له خۆت تیکبده یه ت، یه کسه ر بلن باش . من جگه له وه ی تۆ به خته وه ر ببینم هه یجی ترم ناویت . به وه دا من کوپم نییه، له م عومره مدا پتووستم به وه یه هه سته بکه م شتیکی باش

بۆ کەسیکی تر کردووە، بە قەبری ئەولیا ئەو بۆ خۆم دەکەم نەوێک
بۆ تۆ. من نیشم باشە، تێدەگەیت، پارەم هەیە، گەر ویستیشم پارە
ترم دەستدەکویت، دەتوانم زۆر کۆمەکتبکەم... بەلام دەبێت لە نێوانماندا
سویند بێت کە جگە لە من و تۆ هیچ کەس هیچ نەزانیت... هیچ
کەس».

کامەرەن لە بەرابەر مەنگوپدا هەستی بە شەرمیکی گەرە دەکرد.
ئەوێ سەوسەن بەو چەشنە لە مەنگوپ توپەیه کامەرانی زۆر ئازاردەدا.
لە هەموو سالا کانی سەفەردا، ئەو بەو یارمەتییه بەردەوامانە ژیاو
کە مەنگوپ بۆی ناردبوو، ئەو سال دواي سال خۆی لە خراپە و قاچاغ
و دزییه و ئەڵەندبوو بۆ ئەوێ بە دەنگ ئەوێ بێت، زۆرجار زیاد
پۆشتبوو، هەندێ کات شتەکانی لە دەست دەچوو، بەلام ئەو
مەنگوپ بوو، ئەو ئەو بوو، مۆفیک بەشیوێ خۆی کۆمەکی بەو دەکرد،
بەو شیوێیهی لە سەری گەرەبوو، بەو کەرەستانە خەیاڵی بۆیان
دەچوو، بەو پێگایانە لە مندالی و گەنجیتییه و لە ناو چەقۆکیش و دز
و قوماچییه کاندای فیری بوو. کامەرەن دەیزانی بەبێ مەنگوپ نەیدەتوانی
ئەو سەفەر بکات، بەبێ ئەو لەوانەیه نەشتوانیت لە داها تودا هەموو
گرفتهکانی ژیاي خۆی چارەسەریکات. دەیزانی ئەوێ کە یارمەتیداو
بێت بە مۆفیک تر تەنیا سەوسەن و جیهان و بالەندەکان نەبوو،
بەلکو مەنگوپێ بابە گەرەش بوو.

لەو ساتەوێ کامەرانی سەلما گەرەپاوە و دوا هەواڵی بەجۆرێکی
پاست و دروست پێراگەیان دین، ئاھەنگەکان دەستیان پێکرد. شادی
و خوشییەکان سێ شەو و سێ پۆژیان خایاند، لەبەر دەم چایخانە
پەپولە ئازاد و مالی کامەرانی سەلما ئاھەنگی گەرم دامەزرا، لە
شەوانی پێ مەستی و پێ گۆرانی ژێر زەمینی ئوتیلە کە باوە جانی شدا
تا دەمەوبەیان ئاھەنگ و بەزەمان سەرەوتی نەبوو، بە پۆژ چەند جاریک

ئوتومبیلی شاییکه ران، پاسی پر له ژن و مندالانی په نگاوپه ننگ له ئیمه و خیزانه کانمان به شاردا ده گه پراین. ئه و پۆژه ی مه لا ماره ی خانمی بری و شه کراو خورایه وه، به زمی ئیمه گه یشته چله پۆپه ی خوی، شیتیمان و هاوارمان، هه لپه پکی هیستیریمان، سه رخۆشیوون و پشانه وه مان به جۆرێک بوو خه لکی بیزارکرد. ئیستاش زۆرمان وینیه ی ئه و ئاهه نگانه مان له ئه لبومه کانماندا هه لگرتوه، ئیستاش ئه و پۆژانه له یاده وه ری ئیمه دا بۆ هه تاهه تایه زیندوون. ئیمه هه موو پیشتەر شایی زۆرمان بینیبوو، هه موومان کوپی هه لپه پکی و به زمی سه رجاده و سه رخۆشیوونی بیسنوور بووین، به لام پیشتەر شایی وا گه ووه و به زمی وا گه رمان نه بینیبوو، هه موو به جۆرێک له جۆره کان سه رکه وتنی سه فه ری هه شت ساله ی عاشقه که ی خۆمان به بۆنه یه کی ئه فسانه یی ده زانی تا ئاهه نگبکه یین و مه ستبیین و برشیینه وه ... هه ندیکمان وینیه ی بآئنده کانی کامه رانی سه لمامان کردبوو به سنگمانه وه و به شاردا ده گه پراین، هه موو خولایای ئه وه له سه رماندا بوو پۆژێک بۆمان ده ستبدا و ئیمه ش سه فه ریکی وا گه ووه به جیهاندا بکه یین، له و په پی مه ستی و هه لپه پکیدا بیرمان لای ئه وه بوو جیهان بینین، گۆچبکه یین بۆ کیشوهره کانی تر، به پین ولاته و ولات بپۆین و وه ک کامه ران دنیا بینین و به م شیوه ئه فسانه ییه ی ئه و بگه پینیه وه . له ماوه ی پازده پۆژدا کامه رانی سه لما، سه وسه ن گولدانچی گواسته وه . سه وسه ن سووریو له سه ر ئه وه ی که شه وی یه که می زه ماوه ند و پیکه وه خه وتیان له ژووره که ی خوی له قاتی سه ره وه دا و له به رده م بآئنده کانداییت. هه وله کانی خیزانی گولدانچی و خوشکه کانی کامه رانی سه لما بۆ ئه وه ی پازیکه ن یه که مین شه وی بوکینی له ئوتیلێکی تایبه تدا بباته سه ر بیبه ره م مایه وه، که چه که وه ک هه میشه سه رسه ختییه کی گه ووه ی پیشاندا و سووریو که له به رچاوی بآئنده کان بۆ یه که مجار له گه ل پیاویکدا پووتبیته وه . وابپاریبوو دوا ی هه فته ی یه که می گواسته وه که سه وسه ن

بگوازیتەو بە مائیکی زۆر گەورە کە کامەرانی سەلما گرتبووی، لە پاستیدا خانووە کۆشکیکی زۆر گەورەبوو کە مەنگوپ بەپارەیی فەرهود و لە کاتی دابەزینی گەورەیی نرخی عەقاراتدا کەری بووی، دوو مائی لەیە کدراو بوو کە حەوشیکی شەش سەد مەتری گەورە و لە پشتیشەو بەغیکی بەرینی لەسەر بوو، مەنگوپ هەر لەسەرەتاو لە خەیاڵیدا بوو تەواوی کۆشکە کە لەسەر کامەرانی سەلما تاپۆبکات، بەلام کۆی پڕۆژەکی بەر عینادییەکی گەورە کامەرانی کەوت کە سووربوو لەسەر ئەوێ تەنیا بە کرێ کۆشکە کە وەرگریت و تەواوی مۆلکە کە بۆ مەنگوپ خۆی بپاریزیت، بەلام بە وەرچەش کە سەوسەن نەزانیت مۆلکی ئەو. دیارە مەنگوپ هێدی هێدی تەمەنی بۆ نیوێ دوو مەسی پەنجاکان هەڵدەکشا و هیچ کەسێشی نەبوو ببیت بە واریسی و خانووییەکی دیکەشی لە ناو پاستی شاردا هەبوو کە نەیدەتوانی چۆلیبکات. ئەم خانوویی وەک دوا دیاری خۆی بۆ کامەرانی تەماشادەکرد. بەلام پۆزی گواستەوێ سەوسەن هێشتا خانووە کە هەندیک چاکردن و دەست پیاھێنایی دەویست کە دەشیا کاتیکی زۆر بەریت. خانووە کە ئێجگار بەرین و جوان و سەر سوپھێنەر بوو، سەوسەن کە یەکەمجار بینی، داوای لە کامەرانی کرد لە بەشیکی حەوشە کە دا مائیکی گەورە بۆ هەموو بالەندەکان دروستبکەن و تەواوی ئەو بالەندانەیی لە عەمبارە کە دا دەژین بگوازیێنەو بۆ ئەوێ... لە پاستیدا ئەو ئیشیکی زۆری دەویست، بەلام وەستا و کرێکارەکان گەفتیاندا کە دروستکردنی هەیکەلی ئەو مائە لە ماوێ دوو هەفتە دا تەواوبکەن، ئاسنگەرەکانیش پێویستیان بە دوو هەفتە هەبوو بۆ ئەوێ تەواوی بیناکە قەفەزپێژیکەن. سەوسەن خۆی سروشتی شوێنە کە و ئەندازەیی دابەشبوونی قەفەزەکانی دەستنیشانکرد، بەلام دەبایە بوەستن تا شوێنە کە بەجۆرێک لەدەرەو و ناوہو دروستدەکریت، لە خزمەت مانەو و ژیانی بالەندەکاندا بیت، دەبایە لە هەموو بستی کدا حیسابی

هاتنی خۆر و کهوتنی تیشک و سه رماو گه رما بکه ن، ده بایه بۆ هه ندیک بالنده هه وزی بچوک و بۆ هه ندیکی دیکه سه وزی به رده وام و بۆ هه ندیکی دیکه یان مشوری هه وای سارد و شوینی سارد بخۆن.

هه فته ی یه که می زه ماوه نده که ده بایه فیکره ت گولدانچی ماله که بۆ که که و زاوا نوێکه ی چۆلبکات. دیاره بیروکه ی زه ماوه ند له ناو بالنده کاندای بۆ فیکره ت ناپۆک و نه گونجاو بوو، وه ک پیره میترینکی پریش سپی خۆش حال نه بوو، له بهر زه ماوه ندی که که ی بۆ هه فته یه ک ناواریه ییت، به لām وه ک هه میشه سه رسه ختی کیژکه هه مووانی گه یانده بونه ستیکی گه وره و هیه چ چاره یه کی نه هیشه وه جگه له وه ی فیکره تی پیر بۆ هه فته یه ک لای دکتور په فعه ت و پرۆشه ی کچی بژی. به وه دای سه وسه ن ده یزانی به وزوانه ئه م ماله جیده هیلریت و ده درئ به کرئ، به وه دای نزیکی نۆ سال بوو له و ماله دای بیریده کرده وه و یادیده کرده وه و خه ونی ده بیانی و ده چوه ناو وینه کانه وه و جیهانی تهیده کرد، به لایه وه گرنگ بوو له هه مان ئه و ماله دای، له هه مان ئه و شوینه دای که سالانیکی دریز کتیبخانه که ی تیدابوو، له هه مان ئه و ژووره دای که به وینه کانی ئاریان جه وده دای گه شتیکردبوو، له هه مان ئه و ژووره دای که جار دای جار داواکاره کانی خۆی تیدا بینیبوو، له هه مان ئه و جیگایه دای که بالنده کان تیدا ده یانخویند و ده ژیان... ئا له و یادای ده سته بهرداری کچیتی خۆی بیته.

ئیمه ورده کاریه کانی شه وی یه که می بوکینی سه وسه نمان له هاوپییه کی پرۆشه وه بیست که ئه ویش کۆی چیرۆکه که ی له زاری سه وسه ن خۆیه وه بیستبوو. له یه کێک له ئیواره کانی زستانی سالی نه وه دوپیتنجدای کامه رانی سه لما چوو بۆ مالی سه وسه ن گولدانچی و هه فته یه کی ته واهاته ده رئ. ژووره که ی قاتی سه ره وه جگه له دوو دۆشه کی گه وره که هر دووکیان له سه ر زه وپییه که پاخرابوون هیه چی دیکه ی تیدا نه بوو، ئه و ئیواره یه بالنده کان نۆریه یان به خۆش حالیه

دەیانخوێند، دەنگی خوێندنی بآئندهکان لە هەندێ شەقامی نزیک لە مآلی گۆلدا نچیشەو دەبیسترا، ئەوێ سەیریوو سات دواى سات دەنگی بآئندهکان و جریوێان زیادیدەکرد و بەرز دەبوو، کە بۆ یەكەمجار سەوسەن و کامەرانی لەگەڵ یەكدا پووتبوونەو خروشی بآئندهکان بە شیوەیەك بەرزبوو، هەر کەس لە نزیک مآلی گۆلدا نچییەو بپۆشتبایە وایدەزانی هەموو تەیری جەنگەلەکانی سەر زەوی پزاونەتە ئەو حەوش و ژورنەو. ئەو شەو سەوسەن ماوێیەکی درێژتەنیا گوێی لە بآئندهکان گرت و بۆنی لەشی پووتی کامەرانی کرد، بۆنی لەشیك کە لەم شارەدا بپۆینە و بپهاوتا بوو، لەشیك بوو بۆنی جیهان و پێگا دوورەکان، بۆنی سروشت و شەوی لێدەهات، بۆنی تێكەلآو بوونی تریفە بە عەرەقی مرۆف، بۆنی گیای خەوتووی سەر زەمینە دوورەکان و بۆنی تەختەى تەپی كەشتییەکان، بۆنی شەمەندەفەری كۆن و جووتیاری خەوتووی ناو فارگۆنەکان... بۆنی جیهان کە وەك عەترێکی سىحراوی، وەك گۆلآوێکی نەینى لە لەشی ئەم پیاوێ هەلەستا، تێكەلآو بوونی ئەو بۆنە بە دەنگی بآئندهکان، بە خوێندنی دپندانەى بولبولەکان، بە هاواری گروپێك لە عەندەلیب و جریوێ دەیان شیوێ پاساری دەگەمن، پێكرا ئارەزووی كچانەى سەوسەنیان دەكردهو، دەرگاكان و قفلە دێرینهكانی سەر لەشی سەوسەنیان یەك لە دواى یەك دەشكاند... پێستێکی سێپی هەبوو، کامەرانی سەلما لە بچوکی مەمكەکانی بەلام لە شیوێ هەلتوقین و بەرزبوونەو و پەقبوونی لە ناكاوی گۆکانی سەرسامبوو، گەردنی زۆر لەو بەرزتریوو کە بە جلەو دەرەكەوت. بالآی باریكتر و كەمەری پێكتر و ناوکی وردتر لەوێ هیچ خەیاڵێکی پێشووی کامەرانی بۆی پەسمكردبوو، کە بۆ یەكەمجار بە راستی تێكەلآی بوو، سەوسەن بە گوێگرتنی بەردەوام لە بآئندهکان، بە هەلمژینی قوولآی بۆنی پیاوانەى کامەرانی، بە هەناسەدانێکی باریك و یستگەى ئەو ئازارە كەم و شیرینەى

تێپه پاند که سه رهتا که م و دواتر نۆد و نۆتر و دواتریش که م و که متر و که متر ده بووه وه . سه وسه ن هه ستیکرد بالنده کان به ر له و و به ر له کامه رانیش بۆنی خوینه که یان کردوه ، تا ماوه یه ک بیته وه ی چاوبکاته وه ته نیا له پێگای هاوار و فرینی بالنده کان وه هه ستی به بلا بوونه وه ی بوخوینی کچیته ی خۆی ده کرد ... که چاوی ده کرده وه چیتر کچ نه بوو ، سه رهتا ته نیا کامه رانی وه ک تارماییه ک بینی ، هه ستیکرد بۆنی کامه ران ئیستا چرت و نیگای بۆهیمییانه تر و ئاماده گی دونیاش له دهسته کانیدا که مندالانه یاری به مه مکی ده کرد گه وره تره بوو ... له و ساته دا دانیابوو که خه ویکی دێرینی ژبانی هاوتۆه دی ... خه ویکی کۆنی مندالی که شوو به گه ریده یه ک بکات ... ئیستا جیهان ... هه موو جیهان ، به بۆن و به ده نگ و به جهسته له ژووره کهیدا بوو ، له له شیدا بوو ، قوول قوول به ناو هه ناویدا ده پۆشت .

له و شه وه وه ئیدی تا کۆتایی سه وسه ن به بی ئاماده بوونی بالنده کان ناتوانیت له گه ل کامه راندا بخه ویت ، ده نگی بالنده کان نه و هیزه ن که له شی ده خه نه سه ر پشت ، کلۆمه کانی ده تراژینن ، زنجیره کانی له ناوه وه ده شکینن و وای لێده که ن بکریته وه ... به بی ده نگی بالنده کان ئیتر ناتوانیت بگاته خۆشییه راسته قینه کانی پێکه وه خه وتن ، ناتوانیت له رزه راسته قینه کانی دواچرکه و هه ژانی سه ر دواترۆمکی تێکه لاویوون بژی . له و شه وانیه هه فته ی یه که مدا سه وسه ن ده گاته یه قین که ده بایه یه کیک بهروات و به جیهاندا بگه ریت و نه م بالنده نه به یینیت ، بۆ شه وه ی نه و بتوانیت له گه ل پیاویکدا بخه ویت ، به بی ئاماده بوونی نه و هه موو بۆن و به رامه و ده نگه پێ له هاوار و قریشکه کتویییه ی دنیا نهسته مبوو وه ک ژنیک له شی خۆی بناسیت و بیکاته وه و له زه تی لیبینیت .

ده پۆژ دواى شهوى زه ماوه ند گواستيان وه بۆ ماله نوڤكه يان، سه وسه ن سووربوو له سه رته وهى فيكرهت ده بڤت ئه م مالهى ئڤستايان بداته كرڤ و له گه ل ئه ودا بڤى. دياره گولدانچى هه زنده كرد پڤرڤه كى هڤمن له نزىك يه كڤك له كچه كانڤڤه وه بباته سه ر، به لام به ودا هڤشتا كامه رانى له نزىكه وه نه ده ناسى، ترسى له وه هه بوو پڤشه اته كانى داهاتوو ناخوڤ بكه ونه وه و نه توانڤت ئاسووده بڤت، به لام گووشارى سه وسه ن و كامه ران به جوړىك بوو گولدانچى نه ڤده توانى خوڤى له به ردا بگرڤت، كچه كه له و باوه ردا نه بوو بتوانڤت بڤ باوكى بڤى، ئه وهى تا مردن ده بڤت له گه ل گولدانچىدا بڤت شتڤك بوو له مندالڤڤه وه چوو بووه خه يالى. له ماوهى چوار پۆژدا كامه ران له لاي مۆڤڤلفروشه كانه وه ته واولى ئه ساسى ماله كى كڤى و گواستڤڤه وه، ژووره كانى پڤكخست و شته كانى دامه زراند و دىكوڤى گونجاوى بۆ دۆزڤنه وه. له قاتى خواره وهى ماله كه دا يه كڤك له خوڤترڤن جڤگاكانى بۆ گولدانچى پڤ فهرشكرد. پۆژى گواستنه وهى ماله كه بۆ ئڤمه پۆژىكى جه نجال و پڤ شادى بوو، دووباره ژماره يه كى ژور له بالنده كانمان له لۆڤڤه گه وره كانى گواستنه وهدا بڤنى، دووباره گوڤمان له جڤڤه وه و ده نگان بوو له سه ر جاده كان. هه موو خوڤحال بووڤن كه ماله تازه كى سه وسه ن له جڤگايه كدا بوو ئاسانتر له جارارن پڤبوارانى ئه و گوزره ده ياننوانى هه يوان و باغى ببڤنن. جگه له قه فه زه كان هه موو ماله كى گولدانچى

بە بارى لۆزىيەك گواسترايەو، تاكە شتىكى قورس «دۆلابى يادگارە تالەكان» بوو، كە دەبايە وەك خۆى و بېھىچ زىانىك بگاتە ھەوارى نوئ، دۆلابىك بوو پەر لە نەخش، لە تەختەى ئەستور و سەنگىن، بە ھىچ جۆرىك ھەلگرتنى ئاسان نەبوو، دەبووايە بە چوار پياو بىگوازەو و لە نىشتەجى تازەدا شوئىنىكى تايبەتى بۆ تەرخانبكەن. ئەو دۆلابە ھەرئەو نەبوو تەنيا يادگارەك بىت كە لە ژيانى سالانى بەغداو ھەمبوو، بەلكو گەنجىنەى ھەموو بىرەو ھەريەكان و شوئىنى ھەموو يادە غەمگىنەكانىش بوو كە لای ھەر دوو كچەكە و فىكرەت گولدانچىش موقەدەس بوون. لە پاستىدا جگە لە بالندەكان و دۆلابى يادگارە تالەكان مالى گولدانچى شتىكى دىكەى ئەوتۆى تىدا نەبوو شاىستەى گواستەو ھەبىت، مەز و كورسىيە كۆنەكانى سەوسەنيان گواستەو، قەنەفەى ژورەكەيان ھەلگرت و وەك پارچەيەكى گرنگى يادگار پىچاينەو و لە مالى تازەدا لە ژورىكى تايبەتىدا سەريەخۆ داياننا و دەرگايان لەسەر داخست.

سەوسەن لە مالى نوئىكەيدا وەك خاتوونىكى كارا و بەقسە پەفتارىكرد، ھەر لەسەعاتەكانى يەكەمى ھاتنىيەو ھەوى ئەو ھەى ئىنجانەى گەلاچاكانى لە شوئىنىكى تايبەتىدا دانا، خەرىكى دارپشتنى بناغەى مالى گەورەى بالندەكان بوو. خۆشحال بوو كە لەم خانووە نوئىدا پوويەرىكى گەورەى ھەيە بالندەكانى تىدا دابەشبات، لە قاتى سەرەو ھەدا دىوارى نىوان دوو ژورى گەورەى بە كرەكارەكان پوخان و سالوونىكى گەورەى نوئى دروستكرد و قەنەزى بالندەكانى لەوئىدا پىكخستەو. ئەو پۆزانەى سەوسەن بە دروستكردنى مالى بالندەكانەو خەرىك بوو، لە پۆزە پەر شادىيەكانى ژيانى بوو، خۆى بە دەنگە ھىمەن و نىگا سارد و پەنگە پەريوگەيەو سەريەشتى ژور شتى دەكرد. ديارە فىكرەتى پىر كۆمەكى ژورى پىدەكرد، بەلام كامەران ھەزىدەكرد سەوسەن ھەموو شتەكان بەو چەشنە بگات كە دەيەوت. بەو جۆرە لە ھاوئى دوو مانگدا شوئىنى بالندەكان تەواو بوو.

چەشنیکیش بوو زۆریان پووبەریکی گونجاویان بۆ فرین و جۆلە هەبوو، ئەمجارەش بۆ ئەوەی هەموومان بەلێندەکان ببینینەو دەمەونیوئەپۆیەک لە عەمبارە کۆنەکەیی عیزەت گۆلدا نەچییەو بەلێندەکانیان بە هەموو شاردا گواستەو بۆ مائە نوێکەیی خانم، گواستەوئەیی بەلێندەکان یەکیک بوو لەو گەشتە ئەفسانەیی و دەگمەنانەیی شارێ ئێمە بەخۆیەو ببینی، دووبارە بەلێندەکان سەدان بێنەری تینوویان بۆ خۆیان پاکیشا. کۆنەپەپووە گەرەکان و ئەو حاجی لەقلەقەنەیی دەنوکە درێژەکانیان لە قەفەزەکانەو هاتبوونە دەری، ئەو توتییە زەبەلاحانەیی بە ئەندازەیی پلنگێک گەرەبوون، ئەو بازانەیی پەریان وەک ئالتون دەدرەوشایەو، ئەو تەوارە قەشەنگانەیی تووشی غەمۆکی بووبوون، دیسان سەرسامیانکردینەو ... ببینینەوئەیی بەلێندەکان سەرلەنوێ هەموومانێ بۆ سێحرەکانی دنیا والاکرد، زۆرمان تا بەردەمی مائە نوێی سەوسەن بە هێمنی لەگەڵ کاروانەکەدا پۆشتین، بەلام لەسەرکردنی بەلێندەکان تێرنەدەبووین، لەو پۆژەو هەستمانکرد کە ئەم بەلێندانە شتیکی لە قودسییەتیان تێدا، ناوی بەلێندە موقەدەسەکان لەو پۆژەو تەواو چەسپا و بوو نازناوی هەمیشەیی بۆیان. خۆشحالی ئێمە بەو تەیرانە جۆریک بوو، دەمانویست شەو و پۆژ بە شەقامەکاندا بسوڕینەو تا ئێمە سەیریانبکەین. لەو پۆژەشەو خانم دوو کەسی تایبەتی گرت تا جارجار لە خزمەتی بەلێندەکاندا کۆمەکیبکەن، ئەرکی داوینکردنی پێویستی ئەو هەموو بەلێندەیی لەو گەرەتر بوو بەتەنیا بەو هەلبسوڕیت، بەلام بەلێندە بچوکهکان وەک جاران لە قاتی سەرەوئەدا لە ژێر چاوەدێری خۆیدا مانەو.

دوای گواستەوئەییان بۆ مائە نوێکە، کامەرانی سەلما دەبایە بە پاستی بێر لە ئیشیک بکاتەو بیزینیت، کە لەگەڵ مەنگوڕدا لەو پووەو قسەیکرد، مەنگوڕ ناگاداریکردەو دۆخی بازار وەها دژوارە، بەبێ

سه رمايهی زۆر زهحمه ته کارێکی دهستبکه ویت، نهو گوتی شاره که ئیستا جگه له هه ندیک ئیشی سهرافهت و بازرگانیکردن به پاره وه هیچی دیکه ی تیدا نییه، مهنگور پای وابوو که نهو له بازاردا دوکانیک بگریت و پاره یهک بداته دهست کامه ران تا ئیشی کپین و فروشتنی دراوی پتیکات، قازانجه کان هه لگریت بۆ خۆی و هه رکات له داهاتوودا هه ییوو پاره که ی بۆ بگپریته وه. کامه ران له و چه ند سا له دا ته نیا هه موو بالنده کانی دونیای نه بینیبوو، به لکو زۆریه ی چه شنه دراوی دونیاشی ناسیبوو، له زۆر بانکی دنیا و له بازاری په شی زۆریه ی شاره کانی دونیادا دراوی گزپیبوو وه، وریای له گزپینه وه ی پاره دا به شیکی گزگی نه ینی سه رکه وتنی سه فه ره که ی بوو، له و کاته وه تیگه یشتنیک به هیزی بۆ چۆنیتی یاریکردنی دراوه جیاوازه کانی دنیا له گه ل یه کدا هه بوو. کامه ران که یه که مجار قفلی دوکانه که ی کرده وه و ده رابه که ی هه لدايه وه، نه یه زانی ئه م نوسینگه بچوکه له ماوه ی داهاتوودا ده بیته قیله گایه کی سه یر و شوین نیازی هه موو نه وانه ی ده یانه ویت به دونیادا بگه رین. نهو کات سه ره تای شه پۆله گه وره کانی کۆچ ده رکه وتبوو، به لام ئا پاسته و گه وره یی نهو شه پۆلانه هیشتا دیار نه بوو. به لام دای چوار مانگ له و پۆزه کۆچکردن بوو به هه ول و هه والیک پۆزانه ی ژبانی ئیمه، له نیتوان سه ره تای سالی ١٩٩٥ و تا نهو پۆزه ی نه مریکیه کان چوونه به غدا و سه دام حوسه ین پوخا، پتر له سه د هه زار که س شاری ئیمه یان به ره و شوینه کانی دیکه ی دنیا به جیه یشت، نه وه تا نه وکات گه وره ترین شه پۆله کۆچیک بوو شاریک له شاره کانی ولات به خۆیه وه ببینیت. ئاشکرا دای گه رانه وه ی بالنده کان په تای کۆچ بووه شتیک که ئیدی جله و نه ده کرا، وهک نه وه ی هاتنی بالنده کان به جۆریک له جۆره کان هیزی فرینی له هه مووماندا زیندووکردیته وه، وهک نه وه ی نهو خه ونه بچوکه ی سه وسه ن بۆ پزگارکردنی داواکاره کانی له شه، بووینت

خەونی ھەموومان ... ماوەیەکی زۆر نەبوو کامەرانی نوسینگەکەی کردبوو ھە
کە بێنەوی خۆی بزانیت چۆن و بە چ ھێزێک، لەپاڵ کڕین و فرۆشتنی
دراوھ جیاوازهکانی دنیادا، نیشیکی تری گرنگ و گەورەیی بۆ دروستبوو.
دەبایە باسی جیھانی بۆ ئەوانە بکات کە دەیانەویست بپۆن و ئەم شارە
بەجێدەھێڵن. لە ماوەی دوو مانگدا نوسینگەکەی کامەرانی بوو بە سێ
ژووری جیاوازی، لە یەکێکیاندا سەوا و مامەڵەی دراو دەکرا، لە دووانەکەی
دیکەشدا کامەرانی و ھاوڕێی ئێرانییەکەی باسی جیھانیان بۆ کۆچبەرەکان
دەکرد، کامەرانی و ھاوڕێکەی لە ژوورەکەی خۆیاندا سەرتاپای دیوارەکانیان
لە سەقفووە بۆ زەویبە کە کردبوو بە نەخشەی ولاتەکان ... کۆچبەرەکان
دەھاتن بۆ لای کامەرانی و ھەزار پرسیار لە دڵیاندا بوو، ھەر یەکێیان
پرسیاری پێگایەک و ئاراستەیەکی دەکرد، پرسیری چۆنیتیی پەپینەو
لە سنوورەکان و پووبارەکان و دەریاکان، کامەرانی بە دڵسۆزییەو باسی
ھەموو پێگاکانی دنیا و مەترسییەکانی بۆ دەکردن، ناوی شارەکان و
ئوتیلەکان و ویستگەکانی دەدانی، ئامۆزگاریدەکردن چۆن بپۆن و کەی
بپۆن و لە کوێ بخەون و چۆن پارەکانیان بشارنەو، لەسەر نەخشەکان
شوێنی خالەکانی پشکنینی پۆلیسی بۆ دیاریدەکردن، لەسەر نەخشەکان
پێیدەگوتن چ پێگایەک بگرن، سەعات چەند دەریچن، چەند سەعات
بپۆن. دوورو نزیکی نێوان شارەکانی پێدەگوتن، ناوی قاچاغچییەکانی
دونیای دەدانی کە دەشیئ یارمەتیانیدەن، ناوی بەلەمەوانەکان، مالێ ئەر
خاوەن ماشیئانەیی خەلک لە نێوان سنوورەکاندا دەپەپیننەو، زانیاری
لەسەر شوێنە سارد و گەرمەکان دەدانی، لەسەر جیاوازی نێوان پێگاکان
و جووری مەترسییەکانیان، زانیاری دەریارەیی پۆلیسی ولاتە جیاوازهکان
و چۆنیتیی بەرتیل وەرگرتنیان، یەک یەک فێریدەکردن چۆن لە جێگا
دوورەکانەو پەییوەندی بە نیشتیمانەو بکەن، گەر گیران چی بلین،
گەر ھەستیانی بە مەترسی کرد چۆن پابکەن، چۆن خۆیان بشارنەو،

چ جلیک له بهریکه ن. هاوپی ئیترانییه که شی یارمەتی ئهوانه ی ده دا که به داوی ئافرهت و پابواردندا ده گه پان ئاسان بگه نه خواستی خویان، له هه موو شاره کانی دنیادا ماله سۆزانییه کانی له سه ر نه خشه بۆ ده ست نیشاندەکردن، شیوه ی نزیکبوونه وه له سۆزانییه کانی فیژده کردن، زانیاری گشتی له سه ر ژنی ولاته جیاوازه کانی دونه ده دانی، له چۆنیتهی نیشاندانی پێزوه وانه ی داده دان تا ده گاته شیوه ی په فتارکردنی ناو جیگه له گه لێاند، هه ندیک له دانیشتنه کان خیرا و هه ندیکی دیان چه ندین سه عاتی ده خایاند. کامه رانی سه لما و هاوپیکی به رامبه ر ئه زانیاریانه پاسته وخۆ داوی پاره یان نه ده کرد، به لām هه ر که سه ده هات خۆی بریک پاره ی جیده هیشت، جگه له وه ی زۆریه ی کۆچه ران هه ر له نوسینگه که ی ئه ودا پاسته وخۆ پاره کانی خویان ده کرده دراوی بیگانه . که سه نازانیت کی بۆ یه که مجار ئه و نه فسانه یه ی بلۆکرده وه که گوایه په ری بالنده کان، موفه پکیکی به خه تینه و کۆمه کی زۆر به مرۆف ده کات سه فه ریکی سه رکه وتوو به دنیادا ئه نجامبدات. به لām له ناکاو ئه فسانه که به جۆریک بلۆبووه وه به ری پینه ده گیرا، هینده مان زانی زۆریه ی کۆچه ران ده هاتن، نه ته نها بۆ ئه وه ی زانیاری وه رگرن، به لکو بۆ ئه وه ی په ره بالنده یه کیش بخوازن، په ریک که له پاستیدا بێنرخ و ناچیز ده ینواند، به لām له به راوی ئه واندان نرخیکی گه وریه هه بوو. باوه ریان وابوو له کاتی سه فه ردا پۆچی بالنده کان له ده شتایی و دارستان و گوئی ئاوه کانی جیهاندا کۆمه کیانده کات. پۆژانه کامه ران له قه فه زه کاندایه ی وه رییوی بالنده کانی کۆده کرده وه و ده یکردنه کیسه یه که و ده یبرد بۆ بازار و به سه ر ئه و خه لکانه دا دابه شیده کرد که ده که وتنه پی... له و سه رده مه دا ده یان که سه له وانه ی له سنووره کانی ئیتران و تورکیا و سوریا وه به ره و دونه ی گه وریه په رینه وه، چه ندان له وانه ی به پی له سنووری تورکیاوه هه موو گریکستانیان تا ئه سینا ته یکرد، ئه وانه ی شه وان له که ناره کانی ئیتال

به قاچاغ دابه زین و خویان گه یانده شاره گه وره کانی وهک شینیسیا و پۆما، په پی بالنده کانی سهوسه ن خان له گیرفانیاندا بوو.

له و ماوه یه دا سهوسه ن و کامه ران ژیا نکی به خته وهر ژیان، نه وکات پرپوشه فیکره ت له گه ل دکتوری میژدی دا کاتکی زوری له پیکه ستنی کاروباری عیاده که دا ده برده سه ر، پۆژانه هوزار تا درهنگ لای سهوسه ن و باپی ره ی ده مایه وه، به شه و کامه ران چ چیرۆکی ده رباره ی دنیا بو سهوسه ن ده کرد، به پۆژ سهوسه ن وه ری ده گپایه سه ر زمانکی مندا لانه و بو هوزاری بچکۆ له ی ده گپایه وه. کامه ران شه و دوی شه و بالنده دوی بالنده چیرۆکی پا وکر دنه کانی بو سهوسه ن حیکایه تده کرد، له چه ند سندوقیکی جیا وازدا که رهسته جیا وازه کانی پاوی نیشانده دا که له داوی ئاساییه وه تییدا بوو تا نه و ته فهنگه چکۆلانه ی له بی هوشکردنی گیاندار و بالنده دا به کار دین، فاقه ی زیرهک که چاوی نه له کترۆنیان پتویه و شوینی بالنده کانت پتده لین، ته له ی تاییه ت که بی نه وه ی ئازاری بالنده کان بدات قاچیان ده گری ت و به ریان نادات، سپرای گیزی که مرۆف له پښگای سۆنده یه کی تاییه تییه وه دوور او دوور ده پیرژیت تا بالنده کان گیزی ن و بگیری ن. له و شه وانه دا رۆر جار کامه رانی سه لما و سهوسه ن دوی نه وه ی له خۆ شه ویستی و پیکه وه خه وتنکی دریز و عاشقانه ده بو نه وه تا به یانی ده که وتنه وه رگپران و دروستکردنی ناوی کوردی بو بالنده کان. سهوسه ن هه می شه ناوه کانی به لاتینی ده گووت و له سه ر پۆشنایی جور و شوینی ژیان و پهنگ و شیوه یاندا ناوی نوینیان بو ده تاشین. هه ر دووکیان زۆر به خته وه ربوون... خویان وهک دوو کهس ده بی نی که قه ده ر بو دووباره ناوانه وه ی دنیا دیاری کردون، به لام نه مجاره به کوردی. سهوسه ن ده یگووت نه مه «پیرۆکۆراکس پیرۆکۆراکس» ه، له سه ر پۆشنایی وه سفه کانی کامه راندا ناوه که یان به «قه له په شه ی ئالپ» وه رده گپرا. «فراتیرکولا ئارکیتی کا» یان ناوه نا «نوقمه توتی» له به ره وه ی له توتی

دهچیت و قاچی وهک قاز وایه و ده توانیت بچیته ژیر ناو، «گیمزگیپس کالیفورنیانۆس» به «خیوه دال» له بهرته وهی خه ریکه به ره و نه مان ده پوات و هینده ی باله گه وه و سیم رغناسا کانیشی کرده وه سپیتی بنبالی به دهستی ختویکی فریو دهچیت. ناوانی بالنده کان به شیکه گه وهی خوشی ژانیان بو. له و شه وانه دا «په پوه مۆن» «په پوه پاشا» «شین بولبول» «به رده دال» «مره یاقوتی» «گول پاساری» و دهیان ناوی دیکه یان بۆ مه له دلخۆشه کانیان دروستکرد.

ناوانه وهی بالنده کان به کوردی، لای سه وسه ن و کامه ران وهک دووباره دروستکردنه وهی جیهان وابوو، وهک نه وه بوو له پښگای ناوانه کانه وه هه موو شته نادیار و ون و نا ئاماده کانی دونهیا بکه ن به مولکی خۆیان و بالنده کانیش بکه ن به به شیک له دانیش توانی ئه م شاره . سه وسه ن تا ئه وکاته ته نیا له زه تی بینینی دونهیا و بیستن و بۆنکردنی ده ناسی، به لام له پښگای ناوانه کانه وه له زه تیکی دیکه فیژیوو، له زه تی دروستکردنه وهی دونهیا، هه موو ناوانتیک چه شنه نزیکیه کی دیکه ی دروستده کرد، هه ر بالنده یه ک که ناوی نوێی خۆی پیده درا ئیتر ئاشناتر و دۆستتر لای سه وسه ن ده رده که وت، ئه و ناوانه کوردیانه به جۆرێک له جۆره کان زۆر له دیواره کانی غوربه تی له نیوان سه وسه ن و بالنده کانه دا شکانه، وهک نه وه بوو له و پښگایه وه دونهیا به جۆرێکی پوونتتر و راسته قینه تر بوو ییت به مولکی نه و، وهک نه وهی به وه به شیک له و خه و نه کۆنه ی هاتبیته دی که جیهان له م شاره دا نیشته جییکات و له دلیدا بیروینیت.

دوای زه ماوه نده که ی سه وسه ن و کامه ران و گواسته وهی بالنده کان بۆ مائی نوییان شه ویک دکتۆر دلشاد شوکور به خۆی و دهیان مۆمیای بچوک و گه وهی بالنده وه هات بۆ مائی سه وسه ن گولدا نچی، دکتۆر پیاویکی سه رپووتاه و شه رمنی له گه لدا بوو ناوی «که مال یه لدا» بوو. ئه م پیاوه یه کێک بوو له و مه خلوقانه ی مرۆف ته نیا له شار.

ئیمەدا پێکەوتیان دەکات، کۆمەڵیک ئیشی زۆر جیاواز جیاوازی هەبوو کە هیچیان لەوی دیکەیان نەدەچوو، تەلەفزیۆنی چاکدەکردەوه، شیعری دەنوسی، بالەندە ی مۆمیادەکرد، بە شەو شۆفیژی تاکسی بوو، دەیزانی ئۆکۆریدیۆنیش لێبەدات. لە سالانی داها توودا سەوسەن زۆر پێگای دەکەوتتە ئەم پیاو، کە هەمیشە بە شەرمێکی بیۆتێهە هەموو شتێکی بۆ جێبەجێدەکات. ئەو شەو دکتۆر دلشاد، کەمال یەلدای وەک وەستای گەورە ی مۆمیاکردن پێناساندن. مۆمیاکانی یەلدای قەشەنگ و راستەقینە دەیاننواند، بالەندەکانی لە جۆرە دۆخیکی وەها دا مۆمیاکردبوو هیمنی یان تورپی بەرجەستەدەکرد. هەندیکانی بە لقی درەختەوه نوساندبوو، هەندیککی دیکەشی لەسەر بەردی پەنگراو و تایبەتی دانابوو، چەند مەلێکی بە بالی کراوێهە لە ساتی پێش فریندا وەستاندبوو، چەندانێکی دیشی لە دۆخی بیرکردنەوه یەکی ئەبەدی و هیمندا پراگرتبوو. سەوسەن مۆمیاکانی لە زۆر شوێنی ماله گەورەکەدا بلۆکدەوه، لە هەندێ جێگا دا لە سەر میزەکان و لە هەندێ شوێنی تردا پەفە ی تایبەتی بۆ دروستکردن. لە ژووری میوانەکەدا بە یارمەتی وەستایەکی بەردکار لە نزیک سەقفەکەوه هەندێ لەتەبەردی چیاپەنگی بە دیوارەکانەوه نوساند و هەلۆ و دال و بازە کوژراوەکانی خستە سەر، بەجۆریک ئەوێ دەهاتە ژوورەوه ئەو هەستە ی لادروست دەبوو کە لە ناو سروشتیکی بەردین و شاخاویدا دانیشتوو و بالەندەکان لە جێی سروشتی خۆیانەوه تەماشایدەکەن.

پۆتیک لە پۆژان سەوسەن فیکرەت لەگەڵ پێوشە ی خوشکیدا چوو بۆ دوکانەکی کامەرانی سەلما، تا ئەو کات شوێنی وەها جەنجالی نەبینیبوو، بە دیمنی نوسینگەکە و ئەو هەموو نەخشە یە سەرسامبوو، پێشتر لەم شارەدا پێکەوتی شوێنێکی نەکردبوو هێندە ی ئەوێ ژبانی تێداییت، هێندە ی ئەوێ بە جۆلە و دەنگ و هاوار سەرشارییت. ئەوە خوشحالیکرد... لەگەڵ یەکیک لە کۆچبەرەکاندا دانیشت و گوێی لە

کامه ران گرت چۆن باسی په پینه وه له که ناره کانی لوبانه وه به رهو
یۆنان ده کات. نه وهنگه دهنگه ی بازار، نه وهگرمی و جولیه، نه وهی
ده توانیت تیکه لی نه م جیهانه بیت دلخوشیکرد. دواتر هندیک پۆژ دیت
و به رهنکه په پیره که ی خویه وه، به و ناسکیه وه که بچوکتین شت
دهیشکینیت، له سه ر کورسییه ک داده نیشیت و چاوی لیکده نیت و گوئی
له دهنگه کان دهگریت، هندیک جار بۆنیک دهکات که له بۆنی ناسایی
نه م شاره و بۆنی خه لکانی نه م شاره ناچیت، به لکو بۆنیک دیکه ی
نوئی و نه زانراوه که سه ر هتا نازانیت چیه، به لام هیدی هیدی تیده گات
که نه وه بۆنی خه ونه ... خه ونی نه و پیاو و ژنانه ی ده یانه ویت برۆن و
سه فهریکه ن، خه ونی نه وانه ی خه ون به شاره کانی دی و به نده ره دووره کان
و که شتییه کانه وه ده بینن. نه وه نه وهسته ی ده داتن که نه م جیگایه ی
کامه ران نیشی تیده ده کات، سه ر به م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی
نادیاره بو په پینه وه به رهو دنیا کانی تر و سه رزه مینه کانی تر.

خالید ناموون که شاری به جیهتشت و گه یشته یه کیک له شارۆچکه
 بچکۆله کانی ده فهری بادینان، جگه له پق ههستی به هیچ شتیکی تر
 نه ده کرد، پقیکی گه وه که هاوپی بوو به سووتانیکی ناوه کی گه وه که
 ناشکرا گپی ناو سینه ی عاشقان نه بوو، به لکو گپی که سیک بوو که
 هه موو شتیکی دۆراندوه و به رامبه ر دنیا توپه یه . خالید که گه یشته وه
 ئه و ماله ی خوشکه گه وه که ی تیا ده ژیا، بو چهند پۆژیک له جیگادا
 که وت. ئاموونیه کان هه موو چیرۆکه که یان بیستبوو، کوشتنی بالنده کان
 زۆر برینداریکردبوون، گه ر فه وزی به گ نه بوایه که به شیعی خه یام و
 جه لاله دینی پۆمی هه یمنیکردنه وه، هه ندیک له گه نجه ئاموونیه کان به جۆری
 شه ره فی خیلانه یان برینداربوویوو، ده یانویست به مه فره زه ی نه یی
 برۆنه وه ناو شار و تۆله بکه نه وه . هه ندیک هۆی کوشتنه که یان گێرآبووه وه
 بو فره مانیکی نه یی که له یه کیک له سه رکرده سه ربازییه کانی یه کیتی
 نه یشتیمانیه وه ده رچووه، چونکه ئه وان هه موو ئاموونیه کان پێکرا و بـ
 جیاوازی وه ک دوژمن سه یرده که ن. به لام به رپرسیکی مامناوه ندی و لۆکالی
 یه کیتی له پێگای بازرگانیکی شه کروچاوه نامه یه کی بو ئاموونیه کان
 نارد و پێیگوتن که ئیمه «وه ک یه کیتی» ئه و مه سه له یه وه ک گرفتی
 نه یوان چهند بنه ماله یه ک ده بینین و وه ک حیزب کارمان به ئیشه که وه
 نه یه، ئاگاداریشی کردنه وه که به درێژایی ئه و ماوه یه ی خالید له ئوتیلی

باوه جاندا بووه، بیئاگای خۆی پاسه وانی تاییه تیان بۆ داناوه نه با که س نامهردانه زبانی پێیگه یتیت. ئاخۆ ئه و نامهیهی راستی دهگووت؟ ئایا حیزب هه مووی هه ر به و چه شنه بیریده کرده وه؟ که س به ته وای نازانیت. به لام نۆر له ئاموونیه کان باوهریان به و قسانه نه کرد و باوهریان وابوو ئه و سووکایه تیانیهی به خالید ئاموون کراون، هۆکارهکانی سیاسین و برواشیان وابوو یه کیتییه کان دهستیان له وه دا ههیه که سه و سه ن فیکره ت، خالید وهک میژد قه بوول نه کات. دیاره هه ندیک به لگه شیان ده رباره ی په یوه ندی نۆوان کامه رانی سه لما و چه ند به رپر سیکی حیزی له به رده ستدا بوو که به شی ئه وه ی ده کرد وهک چه ک به کاری به یتن، دوا ی گه پانه وه ی کامه رانی سه لما، ته نیا مه نگوپ ی کۆنه هاو پێ ی پێشوازی لێ نه کرد، به لکو قه پۆز جو قلی «که ئیستا بووبوو به به پێوه به ری به ندیخانه یه کی تاییه تی یه کیتی نیشتمانی» و سامان کیسراش هه ریه ک به جیا دوو داوه تی گرنگیان بۆ کرد و له و دوو داوه ته شدا شه راب نۆر خورایه وه و مه ی نۆر پزایه ناو په رداخه کان و گۆرانی نۆر گووترا. هه ریه ک له سامان و جو قلی دوو هاو پێ ی سه رده می مندالی کامه ران بوون... ده ستیکی فیتنه باز وینه ی دانیشنه کانی کامه رانی له گه ل قه پۆز جو قلی و سامانی کیسرا دا گه یانده ئاموونیه کان.

خالید ئاموون خۆی به جو ریک له جو ره کان ده یزانی شوو کردنی سه و سه ن به کامه ران په یوه ندی به سیاسه ته وه نییه، دلنیا بوو که چه ک به بۆ شتیک ده گه ریت له و دا نییه، گه رچی ئاگر یکی گه و ده ی ئیره یی ده یسووتان، گه رچی هه ستی به شه رمیکی بیۆینه ده کرد که ئاموونیه کان له ناو هه موو ناخۆشی و ده ردی خۆیاندا هه شت سال بۆ ساتیک پشته ئه ویان به رنه داوه و ئه ویش مایه پوچ له هه موو ئه م گه شته ها ته ده ری، گه رچی فه وزی به گ پێیگووت تۆ نه دپاویت و له وه دا برا وه یه که هه شت سال سه ر زه مینت به پانی و در یژی بینی و تا مر دن ئه و پۆژانه

یادناچیته وه و نه و سه فهره هه میشه مایه ده و له مهندبوونی دل و پوخت ده بیت. خالید دواي چهند پوژیک غه م چوو بو کوبوونه وه یه کی گه وه ی ناموونیه کان که بو به خیر هاتنه وه و دل دانه وه ی نه و کردبوویان، له لای خۆیه وه هۆی هه موو شته کانی له سه ر شانی سیاست لایرد و گووتی نه وه ی له پشت هه موو پوداوه کانه وه وه ستاوه کامه رانی سه لمایه . رقی به رامبه ر کامه رانی سه لما له هه موو شتیک گه وه تر بوو، نه وه ی ئیستا نه م له غه مدا نوقمه و کامه ران له گه ل سه وسه ندا ده ژێ ده یسووتان، که سه یری ناخی خۆی ده کرد جگه له و رقه رهش و تاریکه هه ستی به هه چ شتیک تر نه ده کرد. هیدی هیدی و سات دواي سات نه و خۆشه و یستییه شیت و سه رگه رمه ی بو سه وسه ن هه یبوو، په نگي ده گۆرا و ده بووه رقیکی گه وه و بپوینه به رامبه ر کوپه که ی سه لما، هه ستیده کرد سات دواي سات نه و رقه له ناوه وه ده بیات و تا مردن ناتوانیت خۆی لیده ریازبکات. له کوبوونه وه ی ناموونیه کانه لیستیکی کۆنی تۆله یان ده رهینایه وه که قه پۆز جوقلی و هوشه جوجه و سامانی کیسه را له سه ری سه ره وه یدا بوون، لیستیک له دواي کوشتنی قه له نده ره وه ناموونیه کان به خۆین خۆیان نو سیبوویان بو نه وه ی تۆله له بکوژانی نه و بکه نه وه . نه وه ی سه یره له و لیسته دا مه نگو له دواي ناویکی نه ناسراوه وه له پله ی پینجه مدا دیت، که ناوی که سیکه له کاتی کوشتنی قه له نده ردا به رپرسی کۆی ریکه سته کانی یه کیتی بووه له و هه ریمه دا. نه و پوژه لیسته که یان ده رهینایه وه بو نه وه بوو ناوی کامه رانی سه لمای تییکه ن، به لام دانانی ناوه که له سه ری سه ره وه وه ک پا کردنه وه ی یه کیتییه کان وه ها بوو له گوناوه که و گۆرینی بوو بو کیشه یه کی خیله کی، چونکه هه موو شار ده یزانی که کامه رانی سه لما له هه چ حیزبیکدا نییه، نه ک هه ر نه وه به لکو کابرا که مترین ئاره زووشی نییه گوئی له باسی سیاست بیت و له و پووه وه سه روده ر له هه چ ده رناکات، دووری نه و هه موو سه له

و ژيانی ئیستاشی له گه‌ل سه‌وسه‌ندا کاتیکی بۆ جینه‌هیشته‌و بیر له سیاسه‌ت بکاته‌وه و به‌جۆریکی منداڵانه‌ ناوی حیزبه‌کان و به‌پر سه‌کانی لیتیکه‌جیت.

له‌تیف ئاموون، قاره‌مانی نوێی ئاموونیه‌کان، که‌ ورده‌ ورده‌ ناویکی ئه‌فسانه‌یی په‌یداده‌کرد دژی ئه‌وه‌ بوو ناوی کامه‌ران بخریته‌ لیسته‌که‌وه، به‌ شتیکی له‌ ناو می‌دیه‌وه‌ بیر خالیدی خسته‌وه‌ که‌ ئه‌و په‌یمانیکێ مۆکردوه‌ که‌ مه‌رج نییه‌ سه‌وسه‌ن فیکره‌ت بۆ ئه‌و بیته‌ و ئاموونیه‌کان هه‌میشه‌ پابه‌ندی په‌یمان و ده‌بیته‌ دان به‌ ئازاره‌کانی خۆیدا بگریته‌. به‌لام زۆر له‌ ئاموونیه‌کانی تر جۆریکی تر بیربانه‌ده‌کرده‌وه‌ و پرایان وابوو سووکایه‌تییه‌کی گه‌وره‌ به‌ ئاموونیه‌کان کراوه‌ و خوین پژاوه‌ و بالنده‌کانی خالید له‌ ناوه‌راستی شاردا کوژراون، له‌به‌رئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌که‌ له‌ ده‌ستی خالیددا نییه‌ و هه‌موو ئاموونیه‌کان به‌ مال و سامان و شه‌ره‌ف باجیانداوه‌ و ته‌واوی خێله‌که‌ بۆ ماوه‌یه‌کی دووردریژ سووکایه‌تی پیکراوه‌ و بکه‌رانی گه‌وره‌ی ئه‌و سووکایه‌تییه‌ش، له‌ده‌وری ناوی کامه‌رانی سه‌لما کۆبوونه‌ته‌وه‌ و هۆی سووکایه‌تییه‌که‌ش هینده‌ی خواستی کامه‌رانی سه‌لمایه‌ هێچی تر نییه‌.

رقی ئاموونیه‌کان و خواستیان بۆ تۆله‌ له‌وه‌ گه‌وره‌تر بوو فه‌وزی به‌گ و له‌تیف ئاموون بتوانن هۆریبکه‌نه‌وه‌، ته‌نیا شتیکی توانیان بیکه‌ن ئه‌وه‌ بوو ناوی کامه‌ران پێش ناوی سێ بکوژه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی قه‌له‌نده‌ر نه‌که‌وێت.

له‌گه‌ل ئه‌و کۆبوونه‌وه‌ گه‌وره‌یه‌شدا ئاموونیه‌کان له‌ به‌هاری سالی نه‌وه‌دوپیتجدا زۆر له‌ شاری ئیمه‌ دووریوون و له‌وه‌ش لاوازیوون ده‌ستیان بگاته‌ تۆله‌. هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌ خێرخوایه‌ک هه‌والی دانیه‌شتنی ئاموونیه‌کانی بۆ کامه‌رانی سه‌لما نوسی و به‌یانیه‌ک به‌ خشکی بۆی خسته‌ ئه‌و دیو ده‌رگای نوسینگه‌که‌یه‌وه‌. کامه‌ران چه‌ندجاریک نامه‌

خوێندەو و دواتریش بێتەوێ بترسێت یان بیریکاتەو بۆ سەوسەنی
خوێندەو و گووتی «بەلام بۆ؟ بۆ؟ من هیچم بەرامبەر ئاموونییەکان
نەکردو، هیچ. من هەشت ساڵ لەمەوبەر چەقۆیەکم لە مەنسور
ئەسڕیندا، بەلام بەرامبەر ئاموونییەکان هیچم نەکردو... هیچ». سەوسەن
لەو ساتەدا بێتەوێ هیچ دەربارەی بپی مەترسییەکان بزانیت، ماچیکرد
و گووتی «کامەرەن غەم مەخۆ... غەم مەخۆ، و بیر لە شتی خراپ
مەکەرەو». سالانی دوورودریژی پاو، کامەرەن فیژیوویو تەنیا لە مار و
دویشک و جالجالۆکە ی ژەهراوی و چنگی چەقۆئاسا و دەنوکی بێرەحمی
بالندەکان بترسیت، لەبەرئەو ساڵ دواي ساڵ ترسی لە مڕۆف کەمتر
و کەمتر دەبوو... سەفەری بە دنیادا ئەو هەستە ی لا لاوازکردبوو
بزانیت خۆی لە چ دنیایە کدا دەژی. لەبەرئەو زەرەخەنەکی گەورە ی
گرت و نامەکی دپی و گووتی «بێگومان غەم ناخۆم... بێگومان هیچ
نابێت...».

ئەو ماوەیە ی سەوسەن و کامەرەن پێکەو ژیان، پۆزانیککی گەلیک
خۆشی تێدا بوو. بالندەکانیان هەمیشە بەختەوەر بوون، هەمیشە
دەیانخویند، هەندیک لەو بالدارانە ی نیڕ و مێیان هەبوو هێلکەیان
دەکرد و جوجکە بالدار ی دیکەیان هەلدەهێنا، هەندێ جار دکتور دلشاد
شوکور دەهات و دەرمانی تایبەتی دەدا بە بالندەکان. کامەرەن لە ناو
گۆلدانچیەکاندا جێگای خۆی کردبوو، ئەوێ بەختیارییەکی گەورەش
دەوڵەمەندەبوو، مایە ی خۆشحالی هەموومان بوو.

به درژایی سالی نه وه دوپینج خویندنی بالنده کان و دهنگی بولبوله کان به جۆریک به رزیوون هر کاتییک به به رده م مالی سه وسه ن گولدانچیدا ده پۆشتین گویمان له جریوه و واکواک و زیکی به جۆشیان بوو، هه موو بالنده کان به خته وهر ده یانخویند، هه تا بالداره غه مگینه کانی خالید ئاموونیش گۆرابوون و له و کۆپاله گه ردونی و به رده وامه ی بالنده کانی دیکه دا به شداریوون. ئه و سه رده مه ئیمه ناوی مالی خانممان گۆریبوو بۆ کۆشکی بالنده کان، کامه ران هه موو دوو مانگ جاریک فۆتۆگرافیکی بانگده کرد و وینه ی بالنده کانی ده گرت، ده بایه خۆی و سه وسه ن و فیکره ت گولدانچیش هه موو وه رزییک وینه ی نوێ و نوێتر له نیوان قه فه زه کاندایه بگرن.

له هاوینی سالی نه وه دوپینجدا کامه ران یه کییک له هاوێکانی خۆی هینا که وینه ی فیدیوی ده گرت، تا یه که م کاسیتی فیدیوی درژ بۆ خۆیان و بالنده کان پیکه وه تۆماریکات، ئه وه یه که مین تۆماریکی فیدیوی بالنده کان و مالی گولدانچییه که ئیستا له به رده ستماندایه ت، له ویدا گولدانچی پیر ده بینین، به خۆی و سمیله گه وره و ده موچاوه باریک و قامه ته پیکه که یه وه له چاکه تیکی سه وزدا له به رده م قه فه زی بالنده یه کدا راوه ستاوه، بالنده یه کی ده نوک گه وره یه که له شیکی باریک و سه وز، لامل و سه ریکی قاوه یی هیه. گولدانچی و بالنده که پیکه وه جووتیک

سه‌یریان دروست‌کردوه، له فیدیۆکه‌دا هه‌ر دوو ته‌نیا و گۆشه‌گیر به‌لام
 دلخۆش و په‌زامه‌ند ده‌نوێنن. بالنده‌که، چه‌شنه‌ ته‌یریکه‌ ته‌نها له‌سه‌ر
 یه‌ک دورگه‌ی زۆر بچوک له‌ باشووری ئاسیا به‌ ناوی نارکوئدامه‌وه
 ده‌ژێ، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و بالنده‌یه‌ که‌ له‌ شوپینکی و ابچوکی دونیادا
 ده‌ژێ و له‌ هیچ جیگایه‌کی تری دونیادا وێنه‌ی نییه‌ گولدانچی پیری
 سه‌رسام‌کردبوو. فیکره‌تی پیر که‌ هه‌ندی جار سه‌یری چاوی هه‌کیمانه‌ی
 بالنده‌که‌ی ده‌کرد، ئه‌و ئاره‌زووه‌ی خۆی نه‌ده‌شارده‌وه‌ که‌ ده‌یه‌وێت ب‌روات
 و له‌و دورگه‌ بچوکه‌دا ونبی‌ت و له‌وێ له‌ ناو سروشتی ئازاددا له‌گه‌ڵ ئه‌م
 بالنده‌انه‌ بزێ... له‌ وێنه‌که‌شدا ناوازه‌یی بالنده‌که‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر
 ناوازه‌یی فیکره‌ت گولدانچی دهبواره‌ده‌کرده‌وه‌ و زیاتر به‌رجه‌سته‌یده‌کرد.
 له‌ وێنه‌ و فلیمه‌کانی ئه‌و ده‌مه‌دا به‌ ئاشکرا ئاسه‌واری ژیانیکی
 جه‌نجاڵ و هاتوچۆیه‌کی گه‌رم له‌ نیوان سه‌وسه‌ن و دونیای دهره‌وه‌دا
 ده‌بینن. وێنه‌ هاوینییه‌کان له‌ هه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌دا ئه‌وه‌ نیشانده‌ده‌ن که‌
 زۆربه‌ی شه‌وان خه‌یزانی سه‌وسه‌ن به‌ گه‌رمی و گوپی پێشوازی میوانی
 زۆریان کردوه‌، باربووخی ناوه‌مواری سیاسی و داکه‌وتنی باری ئابووری
 له‌ ولاتدا پێگه‌ نه‌بوون له‌ به‌رده‌م ئه‌وه‌دا که‌ سه‌وسه‌ن وه‌ک بوکیکی
 نوێ ژیانیکی پێ داوه‌ت و میوان بزێ. گۆشکی بالنده‌کان شه‌وانه‌ بوته‌
 جیگای کۆبوونه‌وه‌ی مائی برا و خوشکه‌کانی فیکره‌ت گولدانچی، مائی
 هاوپی‌کانی کامه‌ران، مائی ئه‌وانه‌ی به‌ خۆزگه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌هاتن تا
 بالنده‌کان ببینن. ئه‌مپۆ که‌ سه‌یری ئه‌لبومی خانه‌واده‌گی خانم ده‌که‌ین،
 وێنه‌گه‌لی که‌سانی زۆر نه‌ناسراو ده‌بینن، وێنه‌ی مندالانی نه‌ناسراو،
 بوک و زاوای گه‌نج، نیگاری خانه‌واده‌گی گه‌وره‌ی هه‌ندی‌ک که‌س که‌
 دوورن‌زیک خزمایه‌تییه‌کیان له‌گه‌ڵ گولدانچییه‌کاندا نییه‌. ئه‌وانه‌ پێکرا
 به‌لگه‌ی دروستی ئه‌و راستیه‌ن که‌ سائی نه‌وه‌دوپی‌نج گه‌رچی به‌کیکه‌
 له‌ ته‌لخترین ساله‌کانی میژووی سه‌ده‌ی بیستی ئیعه، به‌لام دروست له‌و

ساله دا خانم چترين و پترين سالی ژيانی ژیاوه . هر له و ساله دا و له چواره مین چه ژنی له دایکبوونی هوزاردا سهدان میوانی تایبه تی که دکتور رفعت په مزی و پرۆشه بانگیانکردون ههوشی کۆشکی بالنده کان پرده کهن، دهیان دکتوری به ناوبانگ، به پڕۆه به ری هه موو خسته خانه کانی شار، هه ندیک له و مامۆستایانه ی زانست که به تایبه ت دین کامهران باسی شوینه سهیر و جیاوازه کانی دونیا یان بۆ بکات، هاوشانی کچانیکی گنج که هاوپی پڕۆشه ن و ئه و هه له یان به گونجاو زانیوه بین و له نزیکه وه بالنده کان ببینن... هه موو له وینه کان و کاسیته کانی فیدیۆدا ده رده که ون و پیکراش به شادیی ده ببینرین .

له و ماوه یه دا کامهران له ده ره وه ی مالیش ژیانیکی پر و زیندوی هه بوو، هه فتانه شه ویک له ژیر زه مینی ئوتیله که ی باوه جاندا له گه ل مه نگوپ و هاوپیکانیدا کۆده بووه وه، به خته وه ربوو که هینده ی پاره ده سته که وت دهیتوانی کرێیه کی راسته قینه بدات به مه نگوپ، دهیتوانی هاوپی بیپاره کانی داوه تی خواردنه وه بکات. ئه و ساتانه ی مه نگوپ کامهرانی تیدا ده ببینی ژۆر ده گه شایه وه و به خته وه ره ده بوو، به لام له و ساتانه بگوزهریت، مه نگوپ به گشتی پۆژ دوا ی پۆژ بیده نگتر و بیوه یتر له جارن ده رده که وت، هه ندیک کاسبی تایبه تی ده کرد که که سمان به ته واوی نه مانده زانی چیه . خه فه تیکی ژۆری ده خوارد که ئه و ته نیا که سیک بوو نهیده توانی بچیت و بالنده کان ببینیت، جار جار کامهران قه فه زی هه ندیک تهیری له گه ل دهستی خۆیدا ده هیئایه بازار و له چایخانه ی په پوله ی نازاد دایده نان و ئیواران کاتیک بۆ مال ده گه رایه وه له گه ل دهستی خۆیدا ده بیردنه وه، هه موو ده مانزانی بۆیه ئه و بالنده ده هیئت تا مه نگوپ بیانبینیت. بینینی بالنده کان بیته ندازه دلی مه نگوپیان خۆشده کرد، که بالنده کان ده یانخویند مه نگوپ نا ئومیدانه ده که وته جنیۆدان به م شاره که مرۆف جگه له هۆپنی ئوتومبیل و فیه فیه ی پاسه نه فه ریه رکان و...

و هاواری ده‌ستگێره‌كان زیاتر هه‌چی دیکه‌ی تێدا نایه‌ستیت. تا شه‌په‌ی ناوخۆ گهرمتر بووایه مه‌نگوپ ناو‌مێدتر و پیرتر ده‌ینواند، هه‌لبه‌ت وه‌ك هه‌میشه په‌یوه‌ندییه‌کی باشی له‌گه‌ڵ سه‌ركرده‌و پیاوه چالاكه‌كانی ناو یه‌ك‌تیدا هه‌بوو، گیانی به‌وه بوو شه‌وان ده‌چوو هه‌ر مێزه‌كانیان و به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه ناگرینه‌كانی خۆی ده‌گوت، خۆش‌حال بوو به‌وه‌ی هه‌موو قسه‌یه‌کی لێقه‌بو‌لده‌كه‌ن... زۆرجار و له‌ زۆر شوێندا به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه‌ی ده‌گرت. كه‌ لی‌مان ده‌پرسی ئایا ناترسیت، به‌ئاشكرا ئه‌و جوهره قسه‌ توندانه‌ دژی حیزب ده‌كات. ده‌یگوت «براده‌ری عه‌زیز، ئێوه فه‌قیرن... قوونی مه‌نگوپ قه‌لایه‌کی ئاسان نییه به‌ هه‌موو كه‌س بگه‌ڕیت».

له‌ به‌هار و هاوینی ئه‌و ساڵه‌دا سه‌وسه‌ن و كامه‌ران چه‌ند جارێك سه‌یرانی ده‌ره‌وه‌ی شاریان كرد، كامه‌ران هه‌موو جارێك ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ بولبوله‌كانی ده‌خسته‌ پشتی پێكایێك و ده‌یبردن بۆ ناو سروشت، ئه‌و سه‌یرانه‌ بۆ سه‌وسه‌ن و بالنده‌كان وه‌ك خۆی به‌ پێكه‌تینه‌وه ده‌یگوت «شادیه‌ین و خه‌فه‌تبه‌ر» بوون.

له‌ به‌یانیه‌یه‌کی فێنکی كۆتایی هاوینی نه‌وه‌دو‌پێنجدا سه‌وسه‌ن وه‌ك هه‌موو پۆزێکی دی هه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌كان بكاته‌وه تا هه‌وای نوێ بێته‌ كۆشكه‌كه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی كتیبه‌یه‌كه‌ی خسته‌ سه‌ر ئاگر به‌ پوخساری خه‌و‌آ‌ووه‌وه وه‌ك جاران چوو بۆ ما‌لی بالنده‌كان تا ئاوی به‌رده‌میان بگه‌ڕیت، ئا له‌ویادا و بۆ یه‌كه‌مجار، یه‌كه‌مین بالنده‌ی مردووی دۆزیه‌وه. ئه‌گه‌ر نه‌لێم جوانترین بالنده‌ی هه‌موو قه‌فه‌زه‌كان بوو، ده‌بێت بلێم بالنده‌یه‌ك بوو له‌ هه‌ره‌ جوانه‌كان، ته‌یرێکی ناوازه كه‌ له‌گه‌ڵ كۆمه‌له‌ بالنده‌كه‌ی مه‌نسور ئه‌س‌ریندا هات‌بوو، هه‌ر به‌و ناوه‌وه كه‌ له‌دنیادا پێناسرابوو «بالداری خوداوه‌ندان» ناویان نابوو، مه‌لێك ئه‌وروپیه‌كان له‌ جوانیدا وه‌ك بالداری به‌هشت سه‌یریانكردبوو، «پارادیسۆ ئۆپادا»

ناوه لاتینییه که ی بوو، په په کانی درێژ و زیرین بوون، درێژی په پی زهر و ته لای کلکه که ی هه ندیجار له مه تریک نزیک ده بووه وه، یه کییک بوو له و بالنده ی هه ستیکی خودایی لای سه وسه ن دروستده کرد، هه رکات ده بیینی هه ستی تیکه لیبوون له گه ل هه وای فیرده وسدا دایده گرت. بالنده که بئ هۆیه کی دیاریکراو له قه فه زه که ی خۆیدا مردبوو. کامه رانی سه لما له سه ر ده نگی سه وسه ن له خه و هه ستا که به بالنده مردووه که وه له نزیک سه رییه وه ده گریا، ئه وه یه که مین پۆژی غه مگینی ژیا نی هاو به شیان بوو. فیکره ت ده بایه ته وای به یانییه که قسه له گه ل سه وسه ندا بکات و ئه و راستییی بیرخاته وه که بالنده کان پۆخه به رن و دوا جار پۆژیک له پۆژان هه موو ده مرن. ئه و به یانییه کامه ران ته له فونی بۆ که مال یه لدا کرد و بالنده قه شه نگه که یان به مردویی برد بۆ مۆمیا کردن. به لام ئه وه له سه وسه ندا ترسیک و پرسپاریکی گه وره ی دروستکرد: چی ده بییت گه ر پۆژیک بالنده کان هه موو به مرن... چی ده بییت؟ چی ده بییت گه ر هه موو بالنده کان بکه ونه ناو هه مان ئه و بیده نگییی بالنده مۆمیاکان تییکه وتوون؟. گه ر بالنده کان هه موو به مرن، ئه وکات ده بییت به هه موو پۆخ و جهسته و خه یالی له م شارهدا نوقم بییت، ده بییت ئه و راستییی قه بولبکات که ئه م شاره نه بییت هه موو ئه و شوینانه ی دی که ئه و بۆیان هه لدییت، ده پۆن و له ناوده چن، راستییی که نه یده توانی قه بولیبکات و تاسه ر له گه لیدا بژی.

هه فته یه ک دوا ی ئه وه «بالنداری خوداوه ندان» به مۆمیاکراوی و به یقاری ته یریکه وه که ده زانییت له غوربه تدا مردوه گه رپاوه بۆ مائی... به لام هاتنه وه ی بالنده که به بیده نگی، له بری ئه وه ی دلی سه وسه ن خو شبکات، راپچله کاند و جاریکی دی دووری دنیا ی بیرخسته وه.

له سه ره تای سائی نه وه دوشه شدا بارودۆخی سیاسی له کوردستان ته واو دژواربوو، شه پی ناوخۆ تا ده هات دپتر و بیپه حمتر ده بوو،

له سەر داگیرکردنی ههولێری پایتهختی ههڕیم تادههات خویناویتەر دهگهرا، له ناسۆکاندا هیچ هیوایهکی پێکهوتن بهدی نهدهکرا، پۆزانه سهدان خهڵک له ههموو سنوورهکانهوه دهچوون بهودبودا. ههندیک له کۆچههران بهر لهوهی بپۆن دههاتن و دهپارانهوه تا لهگهڵ بالندهکاندا وینهیهک بگرن... ههندیک سهردانی کۆشکی بالندهکانیان بهیهکیک لهو ئهرکه گههراوه دهزانی که دهشیت له سهفههرکهیاندایهخت و سههرکهوتنیان بۆ بهینیت، له پاییزی سالی نهوه دوپینجهوه ههندیک لهو کهسانهی سهردانی کۆشکی بالندهکانیان کرد، سویندیای خوارد له ههر جیگایهکی دونیادا بگیرسینهوه، نامه و نیگار بۆ خانمی سهوسهه بنێرن.

له کۆتایی ئابی سالی نهوه دوشهشدا و دواي نزیکي سال و نیویک له دروستبوونی کۆشکی بالندهکان، هیزهکانی پارتی دیموکرات ههولێری پایتهختی ههڕیمیان له دهست هیزهکانی یهکیتی نیشتیماهی دههینا، شکستی هیزهکانی یهکیتی خیرا و ئهفسانهیی بوو، تیکشکانی ئهوان له ههولێر بهجۆریک بوو تووشی شکستی سهرتاسههیری کردن، هیزهکانیان له ههموو قۆلهکانهوه شکان و له ههموو بههرهکانهوه ههلهاتن. لهههندی جیگادا ههموو شتیکیان به ساغی جیهیش و له ههموو لایهکهوه بهرهو سنوورهکانی ئێران پاشهکشهیانکرد، هیزهکانی پارتی له ماوهیهکی زۆر کورت و خێرادا گهیشته شاری ئیمه. ههوالی ههلهاتنی سهرکردهکانی یهکیتی و شکستی هیزهکانیان شاری ئیمه به جۆریکی بۆینه شلهقاند. ئاموونیهکان له پیشی پێشهوهی ئهوه هیزانه دابوون که بهرهو خۆرههلات و بهنیازی گرتنهوهی دهفهری ئیمه پێشپهویانکرد. لهتیف ئاموون سهرکردهی بهشیکی ئهوه هیزه گههریه بوو که بهرهو ناوچهی ئیمه جولا. لهتیف پیاویکی چکولانه و خرپ و سمیل باریک بوو، خۆی به کلشینکۆفیکی بیقوناغهوه له ماشینیکی تازهی سهربازیدا له پیشی هیزهکانهوه دهپۆشت، ئارام و لهسهرخۆ دهینواند. لهتیف له ئاموونیه

زۆر خێله کیه کان بوو که ناوی عه شره ته که ی خۆی له هه رشتیکی دیکه ی دونیا به لاره گرنگتر بوو، تا پۆژی کوشتنی قه لندهر که هاوڕێی مندالی و گه نجی به کدی بوون، بریاری نه دا بوو له م شه په وه بئالیت، به لام کوشتنی قه لندهر ناچاریکرد به سه ر و ماله وه خۆی فریidata جه نگه وه . نه و پۆژه ی له ده روزه ی شار هاتن به مدیودا ئاموونیه کان نزیکی پینچ سه د چه کدار ده بوون که ده یانویست دوا ی نه و هه موو سووکایه تی و ده رکردن و ئابوو بردنه به سه رکه و تووی بگه پینه وه بۆ شاره که ی خۆیان، زۆریان به پۆهی تۆله و هه ندیکیان به هیوا ی ناشتی و ئاسووده یی ده گه پانه وه . پارتیه کان بۆ شه پ و به رگریه کی نه وتۆ شاریان گرت، بینای یه کێک له باره گا سه ره کیه کانی یه کیتیان کرد به بنکه ی سه ره کیان و به جۆریکی خیرا هیزه کانی خۆیان به شاردا بلاکرده وه .

خالید له ماوه ی نه و سال و نیوه دا بوویوو به نه ندامیکی چالاک ی حیزب . له و ماوه یه دا پۆژ دوا ی پۆژ پقی کۆده کرده وه ، به رده وام له گینگل و ئازار و بیسه بریه کی گه ورده ده ژیا، برینیکی قوولی ناوه کی ده یجولاند ... بۆ نه وه ی ئازاره کانی له بیربکات و ژیانیکی نوێ ده ست پێبکات بوویوو به کادیریکی سیاس ی بزێو و چالاک . چیتر ئاره زوویه کی نه مابوو به دیار کۆمه لێک که ره سه تی ژنانه وه له دوکانێکدا دا بنیشیت، ده یویست ئیشیکبکات ئازاره کانی خۆی له بیربچیته وه ، به لام له گه ل نه وه شدا نه و هه و له رێگر نه بوو له وه ی جار جار که سانی تایبه تی بنیریت سۆراغ ی ژیا نی سه وسه ن و کامه رانی سه لمای بۆ بکه ن . هه موو ئاموونیه کان ده یانزانی تیکه لیبوونی بیسه ره وتی نه و له گه ل ئیشوکاری حیزیدا هۆکه ی ده گه پیته وه بۆ نه و مه راقه ی له ناوه وه ده یخوات . نه و پۆژه ی له تیف ئاموون له گه ل هیزه کهیدا به ره و شار ده جولā، له دوا چرکه و ساته کاندا، له گه رمه ی خۆنا ماده کردن و هیز ریکه ستندا له یادی بوو بنیریت

دوای خالید نامووندا بۆ ئەوێ لێبێرسێت ئاخۆ ئارەزووییهکی ههیه لهگه‌ڵیدا بگه‌ڕێته‌وه بۆ شار. ئەو پۆژه بۆ ماوه‌ی ده‌ ده‌قیقه گه‌فتوگۆیه‌کی دوو قۆڵی له‌ نێوان له‌تیف و خالید نامووندا پوویدا که‌ تا ئیستا که‌س ناوه‌ پۆکه‌که‌ی نازانی‌ت، چونکه‌ تا ئەمڕۆ وه‌ک نه‌ئینییه‌کی قه‌ڵه‌کراو و داخراو له‌ نێوان هه‌ردووکیاندا ماوه‌ته‌وه . که‌سانێک ده‌لێن خالید له‌و گه‌فتوگۆیه‌دا داوایکردوه‌ تۆ له‌ی بۆ بگه‌ڕێته‌وه‌، که‌سانێکی تریش ده‌لێن خالید ته‌نیا گووتووێتی ئارەزووییه‌کی نییه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ شاری ناو‌می‌دییه‌ گه‌وره‌کان و هه‌زه‌کات تا‌مردن غه‌ریب بێت... شتی‌ک که‌ ئاشکراو نکۆلی لێ نه‌کراوه‌ ئەو‌یه‌ که‌ تۆ له‌کردنه‌وه‌ له‌ کوشتنی قه‌له‌نده‌ر یه‌کی‌ک بوو له‌ ئامانجه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی به‌شداری ناموونییه‌کان له‌و شه‌ره‌دا .

پۆژیک بهر له گه پانه وهی پارتییه کان، له نیوه پۆوه هه موو شتیك له
 شاره بچوکه که ماندا گۆردرا. مهنگوپ که به ته وای له هه وائی گرتنی
 هه ولیر دلنیا بوو، به په له گه پایه وه بۆ مائی و هه ندی کاغه ز و به لکه نامه ی
 تاییه تی کۆکرده وه و هه ندیکانی سووتاند و چه ندانیکی تری له جیگایه کی
 نهینی شارد وه و ئه و پاره دانرا وهی له مأل قایمیکردبوو له پشتینی کدا
 هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چه قویه کی کۆنی، که یادگاریکی
 دیرینی یوسف که ویا ربوو له جیگایه کی نهینی دهره ئنا و به خیرای به ره و
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما که وه پێگا. بازار تا پاده یه ک چۆل و
 زۆر له دوکانه کان داخرا بوون، خه لکی له ترسیکی گه ورده دا ده ژیان.
 دهنگوباسه کان وه هابوون که پارتییه کان هاوشان به تانک و زینپۆشه کانی
 سه دام حوسه ین ده دن به سه ر شاره که دا. هه ندی له بازارگانه کان
 له ترسی تالانی لۆریان نابوو به ده می دوکان و مه خزنه کانیانه وه و
 شته کانیان به ره و شوینی باشترو ئه مینتر ده گواسته وه. خه سته خانه کان
 خۆیان بۆ دۆخیکی نانا سایی ئاماده ده کرد، به شی زۆری فه رمانگه کان
 داخرا بوون، زۆریه ی شه قامه کان ته و او خالیبوون. که مهنگوپ گه یشه
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما سه یری لیها ت که نوسینگه که ی ئه و
 ته نیا شوینی بازاره دهرگای کرابیته وه، له وه ش سه یرتر ئه وه بوو کامه ران
 وه ک له هه موو دونیا بیئاگابیت له گه ل گه نجیکی مندالکاردا دانیشه

و باسی جەنگەلە گەورەکانی کەناری خۆرئاوای ئەفریقای بۆ دەکرد. کامەرەن بە خەندەیهکی گەورە وەک ئەوەی پۆژیک بێت لە ھەرە پۆژە ئاساییەکانی ژیان پێشوازی لە مەنگوپ کرد. مەنگوپ بێتەوێ بوار بە کامەرەن بدات، بە خێرایەکی بێۆینە گەنجەکی پەوانەیی مألەوێ کرد و بە کامەرانی گووت کە خێرا ھەموو پارەکانی لە قاسەیی دوکانەکە دەربھێنیت و شتە گرنگەکانی کۆیکاتەوێ و نوسینگەکە قفلەبات و بپۆن، چونکە لە چەند سەعاتی داھاتوودا پارتيیەکان بۆ بەرگرییەکی ئوتۆ دەگەنە ئێرە. کامەرەن سەرەتا گووتی «ھا مەنگوپ، بەلام ھاتنی پارتيیەکان ئەو ھەموو ترسە گەورەیی بۆچیە... خۆت دەزانیت من لە سیاسەتدا نیم، خۆت دەزانیت... بەلام بە راستی ھەزدەکەم تۆ ئاگات لە خۆت بێت، تۆ لە حیزیدا بوویت». ئەم سادەییە کامەرەن مەنگوپیی بێزاردەکرد. پەلی گرت و بردی بۆ ژووری نوسینگەکەیی خۆی و پێیگووت «کامەرەن، گوێیگرە... من لەم شارە مەلەوندەدا پیریووم، حیکایەتیک نییە لە کوچە و کۆلانی ئەم شارەدا پوویدا بێت و من نەیزانم. پەنجا ساڵە چی لەم شارەدا قەوما بێت لەم کەلەلەیدا چەسپیوێ و نایەتە دەری، دەزانم ئەم مەملەکەتە چۆن بێردەکەنەوێ. ھەموو پیاوێ گەورەکانی ئەم شارە لە شتی بێمانادا تیاچوون... تێدەگەیت، لە شوێن و ساتی وادا تیاچوون دەبوو لەوێ نەبن، دەکرا لەوێ نەبن. ھەموو پیاوێ ئازاکانی ئەم شارە بۆ مردن شوێنی خراپ و کاتی خراپ ھەڵدەبێژن. بە قەبری باوکم وایە، سەیرمکە، من لە دوو ساڵ لەوێوە ڕەوێ دەزانم کە پۆژیک ئاموونییەکان دەگەڕێنەوێ. ئەوێ دیاربوو درەنگ یان زوو بە شیوێەک لە شیوێەکان دنیا دەگۆڕیت و ئەوان دینەوێ شار... تێدەگەیت، من لەیەکەم پۆژەوێ کە چەقۆکەمان لە کورەکی ئیبراھیم ئەسیرین دا دەزانم حیکایەتی ئەم خۆشەویستیەیی تۆ تێکەڵ بە ھەموو پیس و پۆخلی شارەکە بوو، بێتەوێ تۆ بتەوێت یاخود من بمتەوێت.

ئینسان نازانیت له م شاره مهلعونه دا چه ز له ژنیک دهکات و سه یرده کات که وتۆته شه پیکه وه نه سه ری دیاره و نه بن. من پیتده لایم، هه رچییه ک بوویه، شته کان باشت نه ده پۆشتن له وهی من کردم... به لام چه زده که م بزانیته من قه لنده ر ئاموونم نه کوشت، من قه ت فه رمانی وام نه داوه، قه ت فه رمانی کوشتنیم نه داوه، به لام ئه وه ئیستا هیچ له مه سه له که ناگۆریت. دوو سال له مه به ر ئاموونیه کان نامه یه کیان بۆ ناردم، نامه یه کی زۆر تاییه ت که سه ری هه ره بالای ئاموونیه کان نوسی بووی، ئه و وه خت هه موو وایانده زانی من قوونی گه وره ی ناو مه سه له که م... وایانده زانی من له ترسا ده لایم که فه رمانی کوشتنی قه لنده رم نه داوه، به لام من راستیم ده گووت، من خراپترین پیاوی ئه م شارهم، هه موو شته خراپه کانم کردوه کوشتن نه بیت، سویند ده خۆم که زۆریش دایم خۆشه که هه رگیز که سم نه کوشتوه، خۆت ئه وه ده زانیته، دوائه وه که تۆ به جۆریکی تر گه پایته وه بۆ ئه م شاره و وازت له چه قۆ و هه موو شتیکی هینا و بۆ خیزانه که ت ده ژیت... ئه وه هیوای من بوو. پیک ئه وه هیوای من بوو، به بالنده کانه وه بیته وه و ببیت به میردیکی باش بۆ سه وسه ن خان. به لام ئه وه هیچ له وه ناگۆریت که له چه ند سه عاتی داها توو دا ئه م شاره وه ک پۆپنه ی که له شیر سوورده بیته وه، سه یرکه من نامه که م پییه، تیده گه یت، بۆ تۆم هیناوه تا لای خۆت هه لیبگریت، له نامه که دا نوسیویانه که گوايه من تا ماوه یه کی تر ده توانم خاتر جه م بم و خۆم نه خه مه سه غله ته وه، چونکه پێشتر، یه عنی پێش ئه وه ی بمکوژن ده بیت به چاوی خۆم مه رگی عه زیزترین که سانی خۆم ببینم. سویند ده خۆم به قوونی هه رچی شه یتانه که ئه م ئاموونیا نه ده توانن زۆر بیژه حم بن... له ده ستیان دیت مرۆف له سه ر ساجی گه رم دانین و سووری که نه وه، من قه ت وام نه ده زانی. کامه رانی سه لما ئه وان و هه موو شاره مهلعونه که ده زانیته که تۆ عه زیزترین که سی له لام، ئه و کوپه یت من ته مه نامده که

له ژياندا هه مېوایه... ئیستا له بهیانیه وه هه زاران خه لک له م شاره
 پایانکردوه، بیه وهی هیچ کیشه یه کی گه وره یان له گه ل پارتی یاخود
 ئاموونیه کانداهه بیت، هه زاران هه لاهاتوون له بهر نه وهی لووتیان باشت
 ئیشده کات و بونی ئه و به لا گه وره یه ده کهن که به پړویه، تۆ... تۆ...
 ئه و هه موو شته ت به دواوه یه ده ته ویت دانیشیت و په نجه نه جولیتیت؟
 ئای باوکه پۆ، تۆ ده پایه له پیش هه مووانه وه له م شاره درچیت و
 شوینی خۆت له و سه ر مه رزه قایمبکه یت. ژيانی تۆ له مه ترسییه کی
 گه وره دایه... به قه بری هه موو پیغه مبه ران سوینده خۆم که ژيانی تۆ له
 مه ترسییه کی گه وره دایه، من شته کان له به رچاوت قورس ناکه م، به لام
 گه ر وه ک هه موو پیاوه ئازاکانی تری ئه م شاره قوونی خۆت خوار
 داتیت و نه جولیتیت، من نازانم چی ده بیت... به قه بری مردوم، نازانم
 چی ده بیت».

کامه ران وه ک ئه وهی گه رابیته وه دۆخی جارانی، هه مان ئه و
 سه رسامی و بیوه لامیه ی پتوه دیاریوو که چهند سال له مه به ر پیش
 سه فه ره که ی تووشی بوو. وه ک ئه وهی به ته واوه تی نه زانیت چی
 ده کات، سه یری مه نگوی کرد و گووتی «من سویندم خواردوه له م
 شاره نه چمه ده ره وه... خۆت ئه وه ده زانیت. سویندیشم خواردوه له هیچ
 شه ریکی دنیادا به شدار نه بم... له بهر نه وه نازانم چی بکه م». مه نگوی
 گووتی «گویتگره... گه ر حه زت له قسه ی پووت و ببپیچ و په نایه، تۆ
 بکه ویته ده ست ئاموونیه کان نابیته وه به خاوه نی که ولی خۆت. گه ر
 بتگرن ده تکوژن... ئه وه راستیه که یه تی. ئاموونیه کان چهند سه عاتیکی
 تر لیهرن، تیده گه یت، گه ر له گه لمدا نه یه یت منیش ناتوانم برۆم و
 به جیتبه یت، ئه وسا هه ردوو کمان ده کوژین... راستیت پتیلیم حه زم لئ
 نییه وازوو قوونی خۆم له جه هه نمدا بینمه وه، به لام گه ر نه یه یت، ئه و
 چارم نییه». کامه ران به نیگه رانی و سه رسامیه وه گووتی «مه نگور»

ناتوانم سهوسه ن و بالنده کان به جیبهیلیم... خویه تۆ ده تهوئیت چی
بکه م... هیچ پیاوئیک ناتوانئیت نه وه بکات».

مهنگور گووتی «ماوهیه کی زۆر که ممان له بهرده مدایه بۆ نه وه ی
بیریکهینه وه و بریاریده یین، ئیستا ده رگای نوسینگه که ت دابخه و بابڕۆین،
ده بیئت سهوسه ن خان به م چیرۆکه بزانیئت، ده بیئت بزانیئت ژیا نی تۆ له
مه ترسیدایه».

له ماوه ی نیوسه عاتدا هه ردووکیان له بهرده م کۆشکی بالنده کاندا
بوون، به وه دا مهنگور بۆی نه بوو پیخاته کۆشکه که وه، گفتوگۆکان له
بهرده م ده رگای کۆشکه که دا نه نجامدران. مهنگور دوا ی نه وه ی حورمه تیکی
زۆری نیشانی سهوسه ن دا، به شیوازی خو ی بۆی پوونکرده وه که
له چند سهعاتی داهاتوودا پارتییه کان شار ده گرن و ده شیت ژیا نی
کامه ران له مه ترسیدا بیئت. شته کان لای سهوسه ن بیما نا و کتوپر بوون،
بیئه وه ی هۆ راسته قینه که ی بزانیئت هه ستیکرد هه موو گیانی ده له رزیئت،
هه ستی به ساردییه کی له ناکاوکرد، به لاوازییه وه گووتی «کامه ران برۆ،
برۆ... تۆ ده توانیئت برۆیت من و گولدانچی لێره یین... نه گه ر مهنگور
مه ترسییه ک ده بینئیئت باشتره برۆیت. من هه شت سا ل تۆم به دونیادا
نارد بۆ نه وه ی نه که ویته شه په وه، ئاه... که ی شه پ ته واوده بیئت، که ی
بۆ هه تاهه تایه شه پ له م شارهدا ته واو ده بیئت. مهنگور باشتر ده زانیئت،
من لای بالنده کان ده مینمه وه و باوکم له گه لدا یه، به لام سویندم بۆبخۆ
به شداری شه پ نه که یه، تفه نگ هه لنه گریه، هیچ شتیک نه که یه جگه
له وه ی له شه پ رابکه یه».

کامه ران سهیری نه و په نگه سپییی کرد، سهیری نه و له رزه له
ناکاوه ی کرد، له ره ی دهنگی، نه وه ناسه باریک و دهنگه ناسکه ی، نه و
غه مه له ناکاوه ی په پریوه سه ر پوخساری. نهیده توانی به جیبهیلئیئت،
به لام چی ده بیئت گه ر مهنگوریش له گه لیدا بمیئیتته وه و ناموونییه ک

بیگرن و بیکوژن ... ئەو ئازاریکی وەها لە دڵیدا دروستدەکات لەوانەیە بەرگەی نەگرت. ئەی ئەگەر پۆشت و نەیتوانی بگەڕێتەوە؟ ئەی دەبێت تا چەند سالی دی لە ترسی ئاموونییەکان پابکات؟ ئەی ئەگەر بارودۆخی سیاسی گۆڕا و نەیتوانی سەوسەن ببینێتەوە؟ ئەی ئەگەر ئاموونییەکان ئازاری سەوسەنیان دا؟ . کامەرەن دەیزانی کە ناتوانیت وەلامی هیچ یەک لە و پرسسیارانە بداتەو، بەلام دڵنیابوو گەر ئەو نەپوات مەنگوڕیش دەمێنێتەوە و لەوانەیە بکوژیت، خۆی هەستی بە مەترسی نەدەکرد، پێوابوو ترسەکانی مەنگوڕ دەربارەی شوینی ئەو لە چیرۆکەدا لە جیگای خۆیدا نییە. هەموو دنیا دەزانیت کە لە کاتی کوشتنی قەلەندەر ئاموون و پوداوەکانی دیکەشدا ئەو لە ولات نەبوو، هیچ کەسیک نییە ئەو نەزانیت، بەلام مەنگوڕ پێگوت «لەم شەپەدا برا برای کوشتو، چەندین کەس دەستی چۆتە خۆینی کەسی خۆی... وامەزانە کەس پەحم بە تۆ دەکات».

دوای پاراییەکی زۆر کامەرەن پلانیکی هەبوو، کە دەبایە جێبەجێبکات. لەگەڵ سەوسەندا چوو ژوورێ بۆ ناو کۆشکە، خۆی گۆپی و بێ مالاواییەکی راستەقینە سەوسەنی ماچکرد و گووتی «سەوسەن مەترسە، هەرچیەک بوو دەبێت ئازا بیت... تیگەیشیت... دەبێت ئازابیت، من تا بکڕیت زوو دەگەرێمەوە، بەلام ئاگات لە بالەندەکان بیت، مەچۆرە دەرەو... زۆر ئاگات لە خۆت و بالەندەکان بیت، من زۆر زوو دەگەرێمەوە».

کە کامەرەن لەگەڵ مەنگوڕدا پۆشت، سەوسەن هەستی بە ساردییەکی گەورەکرد، هەستیکرد بالەندەکان جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و قورس دایگرتوون، پۆژیکی زۆر گەرم بوو، لەگەڵ ئەو گەرمییەشدا سەوسەن هەستیکرد دەبێت خۆی بە شتیکی دی داپۆشیت، بەلام شتیکی ئەوتۆی دەست نەکەوت لە خۆی بنالێنیت. باوکی لە بەیانییەو بەدوای هەوالدا بەردەوام گویی لە رادیۆکان دەگرت، لە پۆژدا چەند جارێک کوپێک چای

هه لده گرت و ده چوو ه مالى بالنده كان و له گه ل ته يره كاندا قسه يده كرد .
 سه وسه ن سه رنجيدا ماوه يه كه گولدانچى زور له گه ل بالنده كاندا قسه ده كات ،
 هيدى هيدى ئه و قسه كردنه زوره ده يترساند ، به لام فيكره ت هه موو جار يك
 به پيكه نينه وه دلن يايده كرده وه كه شته كان ئاسايين و هيشتا عه قلى له
 جيگاي خو يدايه و شيت نه بووه . دواى پويشتنى كامه ران به سه عاتيك
 سه وسه ن چوو ناو بالنده كانه وه ، چنده هه وليدا دهنگى بالنده كان
 له م ساتى ترس و دلته نكييه ي دوور بخه نه وه ، به لام دهنگه كان بو ههچ
 جيگايه كيان نه برد ، هه ستى كرد ئه مپو به چپى و به هه موو هه سته كانى
 له م ماله دا و له م شاره دا ده زى و هه رچييه ك بكات ناتوانيت له شوراكانى
 ئيره ده رچيت .

ئىوارەى يەكەم لەتيف ئاموون ھەندى خالى پشكنينى لەسەر شەقامە گشتىيەكان جيگيرکرد، دۆشكەكانيشى لەسەر ھەندىك شويىنى بەرز دامەزراند و گەرايەو ھە بۆ بارەگا سەرەككەى خۆى. گەرچى دوو سالى بوو خەونى بەو ھەو ھەبىنى بگەرپتەو ھە بۆ ئەم شارە و دووبارە كۆچە و شەقامەكانى بپنننەو، كەچى ئىستا نە دلى بەم سەرکەوتنە ئاسانە خۆشبوو، نە ئەم گەرانەو ھە كۆپەرە شادومانيەدەکرد. شتەك لە ناو ھەو دلى دەگوشى كە نەيدەزانى چيە، شارەكە بە ئەندازەيەك چۆلبوو، نيگاي شەقامە خالى و بپۆچەكان لە گەرماى خنكىنەرى ئەم ھەسەرەدا بەجۆرەك ماندووكەربوون، مرقىيان تووشى نا ئومىدى دەکرد. كە گەرايەو بارەگا كە ناردى لە مالى يەكەك لە ھاوړىكانىيەو ھە خواردينان بۆ ھينا. دواى نان خواردن، كەمەك بە پشتنەكەى دەست و دەمى سڤى و لەسەر مېزەكە ھەندى بروسكەى خيرا و نامەى ھەوالنيرە بپتەلەكانى خويندەو ھە كە لە شويىنى جياواز جياوازەو لە ورد و درشتى جولاندنەو ھەى ھيزەكان ئاگاداريان دەكردەو. زۆرەى بەرپرسە مەيدانىيەكان دەپانويست بزەن چۆن لەگەل ئەو خەلكانەدا بچولنەو ھە كە شار چۆلدەكەن و پەيتا پەيتا بەرەو دەرەو ھەلدن. لەتيف بە دەم چا خواردنەو ھە بە قەلەمدارەكەى خۆى گووت، نوسراوێك ئاراستەى ھيزەكان بكات دەست بۆ ھيچ كەسەك نەبەن و ليگەرپن خەلك بى پڤگريى ھاتوچۆبەكەن. قەلەمدارەكە كۆپەكى

گهنجی باریکه له و درێژ بوو، سهیری له و فهرمانه هات که له تیف
 ئاموون بئێ گه پانه وه بۆ سه روو خۆی بپاری دابوو. کورپه که دلتیابوو
 ئه مه هه موو ئاموونیه کانی تر که هاتبوون تۆله بکه نه وه و له سه ر شه ر
 گه رمبوون توپه ده کات. به لام ئه و هه سستی به ته مه لیه کی زۆر ده کرد،
 ته می پووداوه کانی ئه م دوو پۆژه به جۆریکی گه وره به رچاویان گرتبوو، وه ک
 ئه وه ی له ناوه وه ئاره زوویه کی پاسته قینه ی نه مابیت بۆ درێژه دان به م
 جه نگه، وه ک ئه وه ی له دله وه به خوازیت دوژمن و نه یاره کان، ئه وانه ی ئه و
 ده میت به دواياندا بگه رپیت و بیانکوژیت، به خیرایی شار چۆلبکه ن و خۆیان
 به شارنه وه و ئه رکی سه رشانی ئه و سووکبکه ن. کورپه قه له مداره که له خاوی
 و ته مه لی له تیف ئامووندا ئه وه ی خوینده وه که ده یه ویت ماوه یه کی درێژ
 ببه خشیته ناحه زه کان هه لبێن و له شارده رچن. هه موو ده یانزانی هه وللی
 وه ها بپه وده یه، له ده ره وه ی ژووره که ی له تیف ئاموون ئه وانی دی بیتۆقره
 چاوه پوانی فه رمانیکی پاسته وخۆیان ده کرد، تا بیتۆچان ده سته بکه ن به
 گه پان به دوا ی ئه و که سانه دا که له لیستی گه وره ی ئاموونیه کاندایه بوون.
 که مه ترخه می ئه و ئیواره یه ی له تیف هه مووانی سه رسامکرد. سه عات هه شتی
 شه و چوارکه س له به رده رگای ژووره که ی له تیفدا وه ستان و داویانکرد
 چاویان پێیکه ویت، له تیف له ژووره وه له ژێر پانکه یه کی بچکوله دا
 جامه نه که ی داگرتبوو و به سه ری پووتی له سه ر کورسی و میژیک دانیشتبوو
 و بیر ی له نویسی نی نامه یه ک بۆ نویسنه گی عه سه کهری حیزب ده کرده وه.
 میوانه کان براهه ک و ئاموزیه ک و دوو خالۆزای قه له نده ر ئاموون بوون. هه ر
 چواریان نا ئارام و توپه دیاریبوون، پێیانراگه یاند که نواندنی خاویتی له
 گه پان به دوا ی بکوژانی قه له نده ردا واده کات هه لی تۆله کردنه وه یان سات
 دوا ی سات لاواز و لاوا تر بیت، هه ر چواریان له و بپاره توپه بوون که
 ده رفه تی دابوو، خه لک له هه موو قۆله کانه وه شار چۆلبکه ن. له تیف به
 خاوی و که مه ترخه مییه وه پێیگووتن، ئه و که سانه ی ئه وان بۆی ده گه رپیت

شاردا نە ماون، بە پێی زانیارییهکان لە دوینی شەوهوه لە شار دەرچوون و بەرهو سنوور هەڵهاتوون. بە ساردی و هیمنییەوه پێیگوتن بە برۆی ئەو گەپان لە شاردا سوودیکی نییه و سبەی دواي پشووێکی یەک شەوانە، هیزەکانی خۆی بەرهو سنوور دەجولێنێت و دواي هەڵهاتووێکی کان دەکەوێت. قسەکانی لەتێف بۆ میوانەکان ناو میدکەر بوو، ئەوان دەیانویست خەڵکی شار تۆڵەیان ببینن، هەر چواریان بە دەنگێکی بەرز داوایان لە لەتێف کرد هیزیان بداتێ تا چیتراکات بە فیرۆ نەدن و دواي بکوژانی قەلەندەر بکەون. براکەي قەلەندەر گووتی، خاوی و دانیشتن لەساتی وادا هیندەي تر ئابروویان دەبات و دەبیێ شتێک بکەن حەیا و نرخیان بە پاستی هەستێنێتەوه. لەتێف ئاموون کە ئیستا بە حوکمی ناچاری بوویوو بە حاکی بەشیکی شار، بە لایەوه قورس بوو دواي ماندوویی ئەو دوو پۆزە لە شەویکی واگەرمدا لە ژوورەکی بجێتەدەرێ و مالاڵ بپشکنێت. هەموو دەیانزانی لەتێف پیاویکی کردەو ئازایە، بە لām قسەکردن و دانیشتنی لە ژێر هەوای پانکەکەدا ئەو سەرئەجەي جێدەهێشت کە شەپی بەردەوام و دوووردیژ ماندوویانکردوه. دواي سەعاتێک قسەکردن لەتێف ئاموون بە دەموچاوی پیاویکەوه کە هەر ئیستا دەیهوێت بخەوێت، جامانەکی کردە سەری و کلاشەکانی لەپێکەردەوه و لەگەڵ چوار میوانەکی و هیزێکی بجۆڵەدا چووێ دەرێ. دانیابوو ئەوه نەبیێت کە دواي ئەم جەنگاوەرە توپانە بکەوێت، چارێکی تری نییه. براکەي قەلەندەر ئاموون چاوساگیان بوو، ئەو لە هەر کەس زیاتر پلان و هەوای تۆڵەي لەسەردا بوو. یەکەم جار چوون بۆ مائی قەپۆز جوقلی، کەدەرگاگانیان شکاند و چوونە ژوورێ دانیابوون کەس لە ماله کەدا نادۆزنەوه، تاریکییەکی سەنگین و کوشندە هەموو ماله کەي خنکاندبوو، بە کۆمەکی دوو لۆکس و چەند لایتیکی گەورەي دەستی ماله کەیان ژووراو ژوور پشکنی، قەپۆز لە ماوهي رابوردودا بوویوو بە بەرپرسی یەکێک لە بەندیخانەکانی یەکێتی، بە لām شتێکیان نەدۆزیوه

شایه نی بایه خ بیټ، دواجار نه لبومی وینه کانیان دهرهینا و ناگریان له ماله که بهردا و هاتنه ده ری. نهو شه وه تا دوازه ی شه و مالی هه ر یه ک له سامانی کیسرا و هوشه جوجه شیان سووتاند، ماله و مال به خویان و لۆکس و لایته کانیا نه وه دوا ی برا و که سی نزیک ی نه واند ا که پان، به لام که سیان ده ست نه که وت. له که ل نوشوستی هه موو پشکنین و که پانیکدا ناموونیه کان توپه تر و نا ئومیدتر ده رده که وتن، هیستریانه تر ده رگا کانیا ن ده شکاند و ده چوونه ژو ری، توپه تر شتومه که کانیا ن ده دا به سه ر یه کدا، ناحه زانه تر نه وتیا ن به ماله کاندا ده کرد و ده یانسو وتاندن. له تیف ناموون چه ندجاریک هه ولیدا هیزه که ی خوی له جیگاهه کدا جله و بکات و بیانه وستینیت، به لام نه ی توانی... له نزیک ی سه عات یه کی شه ودا له مالی مه نگوپ ی بابه که و ره، نه لبومی وینه کانیا ن دهرهینا و ناگریان له خانووه که ی نه ویش به ردا. له تیف ژوری هه ولدا له ویدا بوه ستن، به لام ناموونیه کان سووریوون له سه ر نه وه ی به ر له وه ی خۆره له بیټ و پۆژ بیته وه مالی کامه رانی سه لماش بپشکنن، دواجار پیویستیان به وه بوو له یه ک شه ودا، که هیشتا شه ر که ره، هیشتا که س هۆشی به خۆیدا نه هاتۆته وه، نه م چیرۆکه کوتای ی پیبهینن. هه موو ده یانزانی که به یانی خۆره له لات، شار له خه و هه ستا، شه ویک به سه ر نیشته جیبوونی هیزه کانی حیزیدا تیپه ری، هه سترکردنی مرۆف به سنووری خوی دووباره زیندووده بیته وه، ئیتر ده رفه تی په شیمانی زیاتر و نه که ری پاشگه زیوونه وه که و ره تر ده بیټ... نه وه ی ده کریت ده بیټ له م شه ودا بکریت... هه ر رقیک هه یه ده بیټ نه مشه و خالیبکریته وه.

له سه عاتی سی ی به یانیدا هیزه کانی له تیف ناموون که بۆنی دوکه ل و نه وت و ناگریان لیڤه هات که یشتنه به رده م کۆشکی بالنده کان... له سه عاتیک به ر له که یشتنی نه وانه وه بالنده کان ته واو بیڤه نگ بووبوون، بیڤه نگیه ک که ترس و چاوه پوانی، نه وه ک زۆمه ت و خه و چاندبووی.

له سعات يهك و نيوى هه مان شه ودا سهوسه ن فیکره ت خه به یری بووه وه و له تاریکییه که دا دهستی کوتا و دهستی بهر له شی کامه رانی میردی که وت که به جله کوردییه کانییه وه له جیگا که دا خه وتبوو. تاریکی ژووره که ژۆر چرپوو، سهوسه ن چاوی نهیده بینى، به لام نهیده زانی که ی کامه ران گه پراوه ته وه، سعات دهی شه و که خه وت کامه ران هیشتا له مال نه بوو. لای وابوو کامه ران له گه ل مهنگور و خه لکانیکی ژۆری دیکه دا له ترسی تۆله هه لته اتوو. بهر له وهی چرا دهستییه که دابگیر سینیت، ته وای ههستی خۆی له تاریکییه که دا گۆکرده وه و بۆنى به سنگی کامه رانه وه کرد... وهک هه میشه بۆنى باغه کانی دونیای لیڤده هات، بۆنى که شتی دوور، بۆنى با که به سه ر کیلگه ی نیرگسدا تیپه پیه، بۆنى پاوکه ره ماندوووه کان، بۆنى میوه ی شاره دووره کان و هالۆی قاوه ی قاوه خانه کانی نه و سه یری دنیا... دواى دوو سال له گه پانه وه ی کامه رانی سه لما هیشتا بۆنى وهک نه و ساته وابوو که له گه شته درێژه که ی به جیهاندا گه راپیه وه. سهوسه ن ماوه یهک له جیگا که دا دانیش ت و ته نیا گوئی له مشه ی دهگرت، پاش ماوه یهک هه ستیکرد ژۆر پتویستی به وه یه بیبینیت، به نه سپایی فانۆسه که ی داگیرساند و سه یریکرد، له پهنگه شه رابییه که ی، له برۆ په شه کانی، له خاوی قژی، له چالی چه ناگه و پێکپری پوخساری وردبووه وه... سه یری له بیده نگى بالنده کان هات،

شه وانی تر ئه م کاته بولبوله کان جار جار جریوه یه کیان لیده هات، به لام
 نه مشه وه موو به ناگا و بیده نگ بوون. ئاره زووییه کی گه وه ی هه بوو
 کامه ران هه ستینیت و له گه لیدا به ویت، به لام بیده نگه بالنده کان
 هیتد قورس بوو، په شیمانیکرده وه. له تاریکیدا هه ستا و چوو بهر
 په نجه ره کان... پۆشنایی هه ندی ناگری دوری بینی، به لام بیته وه ی له
 هیچ دلنیا بیته گه رایه وه ناو جیگا که وه زیکرد به ویت، له ناکا وه ستی
 به ماندویتی و سه ریتشه و خاوییه کی گه وه له له شیدا کرد، له میژبوو
 به و توندیه هه ستی پی نه کردبوو. نه یزانی که ی خه وی لیکه وتۆته وه،
 به لام که به ناگا هاته وه دوو سیبه ری زه به لاح له سه ر سه ری بوون.
 چهند ساتیک دواتر زانی ئه و دوو پیاوه یه کیکیان له تیف ئاموون و
 ئه وی دیکه یان هاجر ئاموونی برای قه لنده ره. له تیف ئاموون وه ک
 یه کیکی زۆر نازیزی خۆی له خه وه ستینیت، به هیمنی ده ستی
 خسته سه ر جیگا که ی سه وسه ن و به ئه سپایی گووتی «خانم هه سته...
 هه سته... ئیمه لیڤه ی». کامه ران و سه وسه ن هه ر دووکیان له سه ر
 چرپه کانی ئاموون راپه له کین، له تیف ئاموون بۆ ئیستییک سه یری له
 هیمنی خۆی هات، به لام نه یزانی ده بیته بلایت چی، نه یزانی بۆ وا
 هیمن و له سه ره خۆ و به ره قتاره. کامه ران له شوینی خۆی هه ستا و
 بیته وه ی هیچ بلایت سه یری هه ر دوو پیاوه که ی کرد و سه یری سه وسه نی
 کرد، هیشتا هه ر له خه ودا بوو، هیشتا پوون نه یده بینی، وه ک به ده م
 خه وه وه بیته گووتی «بالنده کان له دارستاندا و نئابن». که سیان
 تینه گه یشتن کامه ران مه به ستی چیه، به لام بهر له وه ی کاتیان هه بیته
 بیر لیکه نه وه، سه وسه ن به ده نگیکی گریاو و ترسا وه وه گووتی «ئیه
 کین؟». له تیف ئاموون سه یری کرد و گووتی «مه ترسه سه وسه ن خان،
 مه ترسه». سه وسه ن سه یری ده ره وه ی کرد و هه ستیکرد بهر په نجه ره ی
 ژوره که ی پرپه له خه لکانی تر، فیکره تی پیری بینی له ده ره وه

تورپه یی له گه‌ل هه‌ندێ که‌سدا قسه‌ده‌کات، پوناکییه‌کی گه‌ره هه‌موو هه‌یوانه‌که‌ی پوناکه‌کردبووه، فیکه‌رت به‌ نا‌ا‌رامییه‌کی زۆره‌وه خۆی کرد به‌ ژوردا و سه‌یری له‌تیف ئاموونی کرد و گووتی «هه‌ل‌کو‌تانه‌ سه‌ر ما‌لان له‌ شه‌وی وه‌ها‌دا... هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ په‌وشتی‌کی ناشیرین، ها به‌پێز له‌تیف ئاموون، خۆت ده‌زانیت من چه‌ند سا‌ل دۆستی هه‌مووتان بووم، تێده‌گه‌یت، له‌ ما‌لی خۆمدا پێشوا‌زیم له‌ ئێوه‌ کردوه، ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یکه‌یت... سه‌عات سی‌ی شه‌و بده‌یت به‌سه‌ر ما‌لی مندا په‌وشتی ئه‌منه‌ کۆنه‌کانم بیرده‌خاته‌وه... تێده‌گه‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین قسه‌به‌که‌ین و تێبگه‌م بۆ ئه‌م هه‌موو هه‌یزه‌ت هه‌ناوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌م ما‌له‌، هه‌ر ئیستا ئه‌م چه‌که‌دارانه‌ له‌ خه‌وشه‌ و هه‌یوانی من دوورخه‌ره‌وه». تورپه‌یی فیکه‌رت، کامه‌رانی به‌ نا‌گاهه‌ینایه‌وه، ئیستا ده‌یزانی که‌ ئاموونیه‌کان لێ‌رن. هاجه‌ر ئاموون به‌ هه‌یمنی گووتی «فیکه‌رت گو‌ل‌دانچی، به‌دا‌خه‌وه له‌ ما‌له‌که‌ی ئێوه‌دا که‌سی‌ک هه‌یه‌ که‌ ئێمه‌ به‌دوا‌یدا ده‌گه‌رپێین... که‌سی‌ک ده‌بێت له‌گه‌ل خۆماندا بیه‌ین». فیکه‌رت گووتی «له‌ ما‌لی مندا که‌سی‌کی تێدا نییه‌ تۆ بیه‌یت... ئه‌وه‌ی تۆ بۆی ده‌گه‌رپێیت لێ‌ره‌ نییه‌. به‌لای هه‌موو به‌لا‌کان نه‌و‌کاته‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات که‌ مرۆف نه‌توانیت خه‌تابار و بێ خه‌تا له‌ یه‌ک جیا‌بکاته‌وه». هاجه‌ر به‌ تورپه‌یه‌که‌وه گووتی «به‌لام خه‌تای هه‌موو خه‌تا‌کان ئه‌وه‌بوو تۆ که‌چه‌که‌ی خۆت دا به‌و که‌سانه‌ی که‌ برا‌که‌ی منیان کوشت». فیکه‌رت ده‌ستی به‌رزکرده‌وه و گووتی «ئه‌وانه‌ی برا‌که‌ی تۆیان کوشت دیارن، خه‌ل‌کی ئه‌م شاره‌ هه‌موو ده‌زانن بکو‌ژانی برا‌که‌ی تۆ کێن، هه‌مووش ده‌زانن که‌ ئه‌وان بۆیان نییه‌ پێ بنێنه‌ ما‌لی من... له‌به‌رئه‌وه‌ جه‌نابت به‌ هه‌له‌ خۆت کردوه به‌ ما‌لی مندا».

له‌و‌کاته‌دا که‌ فیکه‌رت گو‌ل‌دانچی بێ‌ئارام ده‌ینه‌راند. هه‌ندێک له‌ ئاموونیه‌کان له‌ به‌شه‌کانی دیکه‌ی کۆشکه‌که‌دا خه‌ریکی شت شکاندن و پشتنی نه‌وت بوون بۆ ئه‌وه‌ی کۆشکه‌که‌ بسووتێنن، هه‌ندیکیان

دزه یانکردبووه مائی بالنده کان و سه رسامانه سهیری مه له ترساو و بیده نگه کانیا ن ده کرد. له تیف له گهرمه ی گو یگرتن له هاتوهاواری نیوان فیکرته و هاجه ر ئامووندا بیریکه وته وه که ده شیت چه کداره کان له سه ر هه مان هه وای پێشوو بپۆن و ئیره ش ناگرده ن، به خێرای له ژووری خه وته که چه وه ده ری و به توپه بییه وه هیزه که ی خوی له کۆشکه که کرده ده ری و نا ئومیدانه قیژاندی که هه یه که س نابیت ده ستکاری هه یه شتیک له م ماله دا بکات، هه یه شتیک.

توپه بی له تیف ئاموون به جوړیک بوو ئاموونییه کانی دی وه ناگاهینایه وه، هاجه ر هاته ده ری و بۆ هیو رکردنه وه هه مووان گووتی «لیره جگه له کامه رانی سه لما هه یه شتیک دیکه نابهن... هه یه شتیک دیکه».

هه وای سه ره تای نه یلول هیشتا هه ر گهرم بوو، که کامه رانیان سوار ماشینه که کرد، سه وسه ن ته نیا سه یریده کرد و هه یه تر، که س له وانه ی له ویدا بوون هه یه یان لئ نه بیست، سه یری پوخساری عاره قاوی چه کداره کانی ده کرد و بیده نگ بوو، گوئی له توپه بوونه کانی باوکی ده گرت و بیده نگ بوو، بۆنی نه وتی پژاوی ده کرد و بیده نگ بوو، سه یری سه رسامی و ده سه ته وه ستانی کامه رانی ده کرد و بیده نگ بوو. دلنیا بوو نه وه ی کامه رانی ئیفلج کردوه، نه وه ی وای لی کردوه ئاوا به بیده نگ له گه ل نه م چه کدارانه دا به وات، نه و سوینده گه وره یه یه تی که هه رگیز شه پنه کات.

هاواره کانی فیکرته گولدانچی ته نیا که که ی و کۆشکی بالنده کانی پزگار کرد، به لام نه یتوانی پێگری له بردنی کامه ران بکات. که ئاموونییه کان پۆیشن، فیکرته له بهر هه یوانه که له سه ر پله که یه ک دانیشته و ده ستیکرد به گریان، نزیکه ده سال له مه و بهر له ترسی شه ر هه له اتبوو بۆ نه م شاره، هه موو شتیک کردبوو بۆ نه وه ی جه نگ پوونه کاته ماله که ی، پوونه کاته ژیا نی که کانی، به لام ئیستا دوا ی ده سال، دوا ی نه و سوپه گه وره یه ی زه مان، جه نگ له بهر گیک

و شیوهیهکی تردا بهر ده‌رگای پێده‌گرتوه... ئیستا پێکه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌وسه‌ندا له‌سه‌ر پله‌که‌کان داده‌نیشتن، فیکه‌رت ده‌گریا و سه‌وسه‌ن سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد، هه‌ر دووکیان د‌ل‌نیابوون که هه‌رگیز ناتوانن له‌ که‌مارۆی جه‌نگ ده‌رچن.

شته‌کان زۆر خێرا تیپه‌پین، له‌تیف ئاموون له‌ قوولایی د‌له‌وه باوه‌ری به‌ پاکی کامه‌رانی سه‌لما هه‌بوو، گه‌ر توانای هه‌بوایه هه‌ر ئیستا ئازادیده‌کرد، به‌لام پله‌وپایه‌ی له‌عه‌شه‌رتدا به‌رته‌ق‌ای پله‌ حیزبیه‌که‌ی نه‌بوو، له‌ سه‌روو ئه‌وه‌وه ده‌یان هی‌ز و یاسا و ده‌ستووری نه‌تی هه‌بوون که ده‌سه‌لاتی ئه‌ویان بچوک و بچوکت‌ر ده‌کرده‌وه. ئه‌و له‌ ئیواره‌دا راپۆرتێکی کورتی خویندبووه‌وه که ده‌ل‌یت کامه‌رانی سه‌لما ده‌مه‌ونیوه‌پۆ له‌گه‌ڵ مه‌نگوپ‌دا شاریان به‌جیه‌یشتوه، به‌لام گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ماله‌وه و خه‌وتنی به‌و چه‌شنه به‌ج‌له کوردیه‌کانیه‌وه توپه‌یک‌کرد، له‌ د‌لی خۆیدا هاواریک‌کرد «تۆ چ نه‌فامێکی گه‌وره‌یت... چ بێم‌یشکیکی گه‌وره‌یت، له‌ پۆرتێکی وه‌هادا چۆن له‌ شاردا ده‌م‌ین‌یته‌وه». ئیستا د‌ل‌نیابوو ئه‌و سه‌فه‌ره در‌یژه به‌ دونیادا زۆر شتی بیر کامه‌ران بردۆته‌وه. له‌تیف ئاموون هه‌چ ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو قسه‌ له‌گه‌ڵ کامه‌رانی سه‌لما‌دا بکات، نه‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی نه‌یده‌ویست، به‌ل‌کو ده‌یزانی هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل‌دا بکات دواتر وه‌ک مه‌راقێکی گه‌وره له‌ د‌ل‌یدا ده‌م‌ین‌یته‌وه... کوپه‌که له‌وه گه‌نج‌تر و جوان‌تر بوو، بکوژیت... د‌ل‌نیابوو گونا‌ه‌یشی نییه، د‌ل‌نیاش بوو هه‌ر وشه‌یه‌ک ئه‌م‌پۆ بگووتریت، سه‌ب‌ی له‌ یاده‌وه‌ری‌دا ئازاری گه‌وره جێده‌ه‌ی‌ل‌یت. که به‌ چه‌ک‌د‌اره‌کانی گووت له‌ یه‌ک‌ێک له‌ ژوره‌کاندا بیه‌سته‌وه و ده‌رگای له‌سه‌ر کل‌یل‌دن، ده‌یزانی هه‌رچیه‌ک بکات بپه‌وده و بپمانایه، د‌ل‌نیابوو گه‌ر کامه‌رانی سه‌لما له‌ ژوره‌که‌ی خۆشیدا بخه‌و‌ین‌یت، شانسی‌کی ئه‌وتۆی نییه و ئاموونیه‌کانی دی هه‌ر ده‌یکوژن. له‌ ئیواره‌وه هه‌موو بۆ قوربانییه‌ک ده‌گه‌ران، بۆ شتی‌ک ده‌گه‌ران توپه‌یی و ناو‌می‌دی دوورود‌ریژی

خۆیانی تیا خالی بکه نه وه ... ههستی کرد پالنه ریکی نه وتۆ و به هانه یه کی هیند گرنکی نییه تا پێگری له کوشتنی کامه رانی سه لما بکات. ماندویتی و گه رما وایان ده کرد نه توانیت به پوونی بیربکاته وه، دوا جار هه موو شه پێک پێو یستی به چهند قوربانیه ک هه یه، بۆ جه نگا وه ران ناخۆشترین شه پ نه وه یه خوینی تیدا نه پڑیت. له ئیواره وه که هات بوونه شار، هیچ حاله تیکێ ته قه و به رگری کردن پووی نه دابوو، له ناو شاردا بریندار و کوژاو نه بوو... له تیف ئاموون شه رمه زارده بوو گه ر دواتر وه ک سه رکرده ی ساردترین و بپۆخترین شه پی ناو میژووی ئیبه باسبکریت. به لام ئیستا ماندووبوو، بیته وه ی خۆی زۆر سه غله تبکات، فه رمانی به قه له مداری هیزه کی دا جیگای بۆ رابخات و بخوایت، که چووه ناو جیگا که وه دلنیا بوو سه به نی که هه لده ستیت چ هه والیک چاوه روانیده کات. به لام پوودا وه کانی نه و پۆزه به جوړیک بره ستیان لیپی بوو، وه ک که سیک کتوپر بیهۆش بوو ییت خه وی لیکه وت و له خه ویدا خه ونی به وه وه بینی که خه به ری ده بیته وه و خۆی له سه ر زه وییه کی دی و له جیهانیکی تردا ده بینیت وه که زۆر له م شاره و له م جه نگه وه دووره .

کوشتنی کامه رانی سه لما له نیوان چواری به یانی و شه شی به یانیدا پوویدا، هۆی مردنه که یه ک فیشه ک بوو، نرابوو به سه ر سنگیه وه . تا ئیستا که س نازانیت بکوژه که کێیه، تاوانه که به شیوه یه ک له نیوان ئاموونیه کاندایا شاردرا وه ته وه و به شکراره، مرۆف گومانی له هه موویان بییت و گومانی له که سیش نه بییت. نه وه نه و خویته بوو که ئاموونیه کان پێو یستیان پێیبوو تا دواتر به هه ستیکێ پاسته قینه ی شه ره ف و سه رکه وتنه وه له م شاره دا بژین. کوشتنی کامه ران ته نیا جوړیک نه بوو له تۆله، به لکو جوړیک بوو له سه روت و پیتوآلی پێو یست که دووباره شوین و سیبه ری نه وانی له ژیا نی ئیبه دا ده چه سپانده وه. هه موو خۆشحال بووین که شاره که بیکوشتاریکی پاسته قینه و شه پی کۆلانه و کۆلان گیرایه وه، به

به وهدا له دابونه ریتی سیاست و عه شیره تدا سه رکه وتنیک نییه به بی خوین، کوشتنی کامه ران وهک په مزی راسته قینه ی نهو سه رکه وتنه له یاده وهی ئیمه دا بۆ هه تاهه تایه مایه وه . له سهعات شهش و نیوی به یانیدا لاشه که ی کامه ران که له به تانییه کی په شه وه پیچرابوو له به رده رگای مزگه وتی گه وهی شاردا دانرا . تا نزیککی سهعات هه شت که س نه یویرا بجیت به لایدا، له سهعات هه شتدا دوو مه لا به جلی پیاوانی ئاینیه وه له تهرمه که نزیک بوونه وه و سه ریان لادا، نزیک بوونه وهی مه لاکان کۆمه لیک پپیواری دیکه شی هاندا که تاک و ته را به سه ر شه قامه کاندا ده پویشن له لاشه که نزیک ببه وه، یه کیکیان کامه رانی سه لمای ناسییه وه . له سهعات نوڊا به یارمه تی دوو مه لاکه و به کۆمه کی هه ندیک پپیواری پاگوزهری دی، تهرمه که یان گواسته وه بۆ ناو مزگه وته که . له سهعات ده دا فیکره ت گولدانچی و دکتور په فعه ت پیکه وه هاتن بۆ سه یری لاشه که که له ژووری مردوشتنی مزگه وته که دا به جله کانییه وه له سه ر ته ختیکی گه وه دانرابوو. خۆی بوو، کامه رانی سه لمابوو، به قره پهش و په نگه شه رابی و برژانگه درێژ و په شه کانییه وه، به هیمنیه کی بیوتنه وه، به ئارامیه کی زۆر قووله وه مردبوو، نیشانه یه کی ترس و تیکچوون له پوخساریدا نه بوو، به لکو وهک یه کیک ئاگای له مردنی خۆی نه بیست، وهک نه وهی چاوه روانی هه ستانه وه یه کی نزیک و خیرابکات، وهک نه وهی سه رخه ویک بشکیئیت و دواتر راست ببیتنه وه ... وه ها دیاربوو.

که تهرمه که ی کامه رانی سه لما گه یشته وه، گولدانچییه کان زۆر به یان له به رده م کۆشکی بالنده کاندا ئاپۆره یان به سته بوو. دکتور ره فعه ت نه یه یشت لاشه که له و پیکابه ده ره یتنن و بیخه نه پیشچاوی که س، پیشنیاریکرد سه وسه ن بۆ دواچار لاشه که ببینیت و دواتر راسته وخۆ بۆ شتن بیبه ن بۆ نزیکترین مزگه وت. سه رتا سه وسه ن باوه ری به هه واله که نه کرد، نه وهی به وجۆره به خیرایی بیوه ژن بکه ویت داوشت

بوو له ژيانيدا بیری لیکردبووه وه، ههستی به نازاریکی زۆر قوول کرد،
 ویستی بگری، به لام نهیتوانی، وهک هه میسه به نیگایه کی ماندووه وه،
 به پهنگیکی په پیه وه به له رزکی نهینی و تونده وه له له شیدا باوهشی
 به فیکره تی باوکیدا کرد، باوهشی به پرۆشه دا کرد، هه موو ده گریان ...
 به لام نه وه نه گریا. توند خۆی به وانه وه نوساند و دلنیا بوو ژیا نی بو
 هه تا هه تایه گۆپاوه، به لام ههسته کانی به جۆریک ئالۆز و بیده نگ و
 ناوه کی بوون، له ده ره وه، له نیگایدا، له دهنگیدا مڕۆف ههستی به
 هیچ نه ده کرد، له و ساته دا سه وسه ن له ژنیکی میرد کۆژا و نه ده چوو،
 پوخساری که میک ترساویوو، به لام نه و ترسه به شی نه وه ی نه ده کرد،
 مڕۆف وهک خانمیکی کۆست که وتوو ته ماشاییکات، ئیستاش هه ر له
 مندا له په نگ په پیه و ماندووه که ی جاران ده چوو. دوا ی که میک به
 دهنگیک که وهک دهنگی بالنده یه کی خنکا و وابوو، داوا ی کرد به دهستی
 خۆی جله خۆیتا و ییه کان له بهری کامه ران دابکه نیت. پیاوه کان دهستیان
 گرت و بردیا نه سه ر لاشه که. سه وسه ن دهستی به قژی ته رمه که دا
 هینا، پوخساری له پوخساری نه و کاتانه ده چوو که پیکه وه ده خه وتن
 و دواتر ماندوو له سه ر باسکی نه م خه وی لیده که وت. به دهستی خۆی
 جله کانی به هیمنی له بهر دا که ند، نه و په له خۆینینه گه وره یه ی بینی
 له ناوه پاستی سنگیدا، به دهنگیکی که میک سه رسام و به رز گووتی
 «کۆتری سینه زامدار... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا».
 هه موو نه وانه ی له ویدا بوون نه و بالنده قه شه نگه یان بیرکه وته که
 په له یه کی سوور، وهک شوینی خه نه ریک، یان جیگا گولله یه ک له سه ر
 سینه سپیه که ی بوو. نه و بالنده تاییه تییه ی دوو سال له وه ویه ر
 کامه ران به جیا و وهک دیارییه کی تاییه ت له بهرچاوی هه موومان دای
 به سه وسه ن. سه وسه ن دهستیکی له خۆینی سه ر سینه ی کامه ران دا و
 بۆنیکرد، خۆینه که بۆنیکری سیراوی هه بوو، بۆنی کامه رانی سه لمان

له گه‌ل هه‌چ بۆنیکى دیکه‌ى دونیادا نه‌ده‌گۆرپ‌دا. چه‌نده‌ها جار ناوى نه‌و
 بالنده‌یه‌ى له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوته‌وه‌، ئیستا به‌ پونى جوړه‌ لیکچوونیکى
 بیویژدانانه‌ و دلپه‌قى له‌ نى‌وان هه‌ردوو نه‌م بوونه‌وه‌ره‌ جوانه‌دا ده‌بینى.
 له‌ به‌رچاوى هه‌موانه‌وه‌ بۆنى به‌ هه‌موو له‌شییه‌وه‌ کرد، هه‌مان بۆنى
 سىحراوى جارانى هه‌بوو، به‌لام ئیستا تیکه‌لى بۆساردیک بوو، پێشتر
 ته‌نیا له‌سه‌ر جه‌سته‌ى مردووه‌كان بۆنیکردبوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌شتا
 به‌ ئاشکرا بۆنى جیهانى لیده‌هات... دلنیا‌بوو جارىکى تر نه‌م بۆنه‌
 هه‌لنامژێته‌وه‌... له‌برى نه‌وه‌ى بگرى و به‌خۆیدا بکیشیت، به‌ هه‌منى
 چه‌ند جارىک کامه‌رانى ماچکرد و چه‌ند جارىکى دى قوول بۆنیکرده‌وه‌،
 که‌ پیاوه‌كان له‌ پیکابه‌که‌ دایانگرت، خه‌رىک بوو بیهۆش ده‌که‌وت، به‌لام
 هه‌یزیکى ناوه‌کى پایگرت و گووتى «له‌ دویتى شه‌وه‌وه‌ بالنده‌كان ته‌واو
 بیده‌نگن». قسه‌که‌ى هه‌نده‌ کتوپر و سه‌یریوو، هه‌مووان که‌میک پامان،
 له‌و ساته‌دا بالنده‌كانیان بیرکه‌وته‌وه‌ و سه‌رنجى نه‌وه‌یان دا که‌ بیده‌نگى
 بالنده‌كان به‌ چه‌شنیک قورسه‌، به‌ چه‌شنیک له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌ نیه‌شتوه‌،
 هه‌موو بێئاگا هه‌ست به‌ ئاماده‌یى ده‌که‌ن. فیکه‌رت گولدانچى وىستى
 هه‌ندیک له‌ جله‌ خویناوییه‌كان له‌ ده‌ست سه‌وسه‌ن وه‌رگریت، به‌لام نه‌و
 به‌ غه‌مگینى گووتى که‌ خۆى ده‌یه‌ویت ته‌واوى جله‌كان به‌ده‌ستى خۆى
 بخاته‌ دۆلابى یادگار تاله‌كانه‌وه‌. به‌بیده‌نگى به‌ خۆى و جله‌ کوردییه‌
 خویناوییه‌كانى کامه‌رانه‌وه‌ به‌ ناو ئاپۆره‌ى خه‌لکه‌که‌دا پۆیشت که‌ تا
 ده‌هات زۆتر و زۆتر ده‌بوون. له‌و ساته‌دا سه‌وسه‌ن له‌به‌رچاوى هه‌موو
 نه‌وانه‌ى به‌ ناویاندا تپه‌پى، له‌ شارنیکى زامدار ده‌چوو، له‌ ساتى
 جیه‌یشتنى شانیشینى گه‌وره‌ى خه‌ونه‌کانیدا.

کامه رانی سه لما بۆ ئه وهی مه نگوپ له شار دوور بخته وه و خۆی
 بگه ریتته وه بۆلای سه وسه ن و بالنده کان، ده بایه له پێگادا به ره و سنوور
 له جیگایه کی گونجاودا خۆی له مه نگوپ ونبکات، بیته وهی گومانی نه وهی
 تیا بجولینیت که دووباره گه پاره ته وه . ئه و شه وه مه نگوپ گه یشته سه ر
 سنوور بیته وهی ناگادارییت که کامه ران له ژێر بالی تاریکیدا گه پاره ته وه
 بۆ شار. له ئیواره ی پۆژی دووه مدا هه ندی له وانه ی تازه له شار هه له اتببون
 هه والی کوشتنی کامه رانی سه لمایان گه یانده نه وانه ی له سه ر سنووری
 ئێران گیریانکردبوو. هه واله که وه ک باو بروسکه به ناو هه موواندا تێپه پی و
 شه پۆلی دلته نگیه کی گه وه ی جولاند، له گه ل گه یشتنی هه واله که دا هه موو
 مه نگوپیان بینی چه ند دلۆپه فرمیسکیکی گه وه له چاوی هاته خوار،
 به لام هیچی نه گووت. ئه و شه وه مه نگوپ له ژیریالی تاریکیدا دای به کێوه
 به رزه کانی سه رسنووردا و ئیتر تا پتر له ده سال نه مانبینیه وه . مه نگوپ
 به رله وه ی له ئێران وه به ره و ده ره وه ی ولات سه فه ربکات، کۆپییه کی تاپۆی
 خانووه که و نامه یه کی مۆرکراو وه ک وه سی و بریکی ئیجگار نۆر پاره ی
 نارد بۆ سه وسه ن و له گه ئیشیدا ته وای کۆشکه که ی بۆ ئه و جیه ئشت.
 مه نگوپ له گه ل سه دان که سی تردا به کۆمه کی ئه و نه خشه کۆنه ی له
 ده مێک سه له وه کپیووی و هه میشه له گیرفانیدا بوو له سنووری ئێران
 و تورکیا چوو به ویدیودا، له گه ل ده یان که سی تردا به پی سنووری پۆنا.

بهزاند، به پێ به خاکی گریکه کاندایا تا نه سینا پۆشت، له وێوه به به له م به رهو پۆخه کانی ئیتالیا په پیه وه، جارێکی دی به پێ له چیاکانی نیوان ئیتالیا و سویسرائی دا و له فره نساه به ره و به لچیکا و له وێوه به رهو هۆله ندا پۆشت. ئیتر ده سالی تهواو هه وائی له ئیمه پچرا... ده سال هیه شتیگمان ده رباره ی نه زانی، هیه هه وائیگیمان نه بیست. دوا ی ده سال له ئیواره یه کی ئه یلولی سالی ٢٠٠٦ دا وهک پیره میزدیکی نه خووش و په ککه وه که وهک خۆی ده یگوت «قوونی به نه سته م هه ناسه ی تیا مابو»... گه راپه وه و پێیگوتین که بۆ مردن هاتۆته وه.

کوژرانی کامه ران له هه لومه رچێکدا پوویدا که س نه یوانی غه می گه وره ی بۆ بخوات، زۆربه ی هاو پێ و دۆسته نزیکه کانی له دۆخیکی دژواردا له سه ر سنووره کان گیریان خواردبوو، یاخود له شاردا بێده نگ له ماله کانی خۆیاندا چاوه پوانی پووداوه کانی داها توویان ده کرد. دواتریش خوینی کامه ران وهک خوینی زۆربه ی کوژراوه کانی شه پی ناوخۆ بوو به ژیر ته پوتۆزی ئه و سه رده مه وه. له ماوه ی چهند هه فته یه کدا جارێکی تر پارتیه کان شکانه وه و یه کیتییه کان به چ خێرایه ک هه له اتبوون، به هه مان خێرای گه رانه وه و پارتیه کانیش به چ خێرایه ک سه رکه وتبوون، به هه مان خێرای شکهستان هێنا و ئاموونیه کانش جارێکی تر له زید و مائی خۆیان ئاواره بوونه وه. تاکه غه مگینی راسته قینه دوا ی سه وسه ن و فیکره تی باوکی بالنده کان بوون که له شه وی کوژرانییه وه تا چهن دین پۆژ بێده نگ بوون... سه وسه ن له پۆزانی پرسه که دا به رده وام ئه و بالنده بچوکه سینه خوینییه ی کامه رانی خسته بووه سه ر سنگی و به غه مگینی سه یری هه مووانی ده کرد. ئیستا هه موو شار، ناوی ئه و بالنده بچوکه یان له به ربوو گالیکۆلۆمبا لۆژۆنیکا... گالیکۆلۆمبا لۆژۆنیکا. مندا له بچوکه کانی شار له کوچه کاندایا پیا نه کرد وایان ده گووت. سه وسه ن له کاتی پرسه که دا هێنده ی گوپی له بێده نگ قورسی بالنده کان بوو، گوپی

له گریانى كه سوکاره ته عزیزاره كهى خۆى و کامهران نه بوو. سهوسه ن
 گهرچى نازاره كانى زۆر قوول بوون، به لام به فرميسك نه گريا، له تهواوى
 پرسه كه دا جگه له سه رنیشه يه كى به رده وام، جگه له بیهیزیه كى گهره
 كه هئىدى هئىدى ده چوووه خوینییه وه ههستى به هیچى تر نه كرد. له
 ناخدا پیویستی به وه بوو كه ئەم هه موو ئاده میزاده ده رویه رى چۆلبكه ن و
 بگه ریته وه بۆ ته نهایی خۆى. هه موو پۆزانى پرسه كه هوزارى له باوه شدا
 بوو و به هئمنى سه یرى ته عزیزكه رانى ده كرد، پیده چوو دوروزنیک
 په یوه ندییه كى راسته قینه ی به و دونیا یه وه نه بیست كه ئهوانى دى تیا
 ده زیان و تیا ده گریان. نه ئه و كاته و نه دواتر، هیچ كه س شتیكى تاییه تی
 ده ریاره ی ههسته ناوه كى و قوول ه كانى سه باره ت به مردنى كامهران لى
 نه بیست. به لام سهوسه ن ئیدى له و پۆزى مردنه وه تا چه ندىن سال كۆشكى
 بالنده كانى جینه هیشته و نه هاته ده رى، هه ولئى فیکره ت گولدانچى و پرپوشه
 بۆ هئنانه ده ره وه ی له و كۆشكه به جیگایه ك نه گه یشت. دواى ته واو بوونى
 پرسه كه تاكه شتیک بۆى ده ژیا بالنده كان بوو، دواى كۆزانی كامهران
 ماوه یه كى زۆرى وىست تا دووباره مه له كان كه وتنه وه خویندن و هاتنه وه
 دهنگ، به لام دهنگى ئیستانیان له گوێى ئیمه دا غه مگینه تر ده زرينگایه وه.
 ئه و نرکه و هاوارانه ی دواتر له بالنده كانه وه ده هات وایانكرد ناوى مالى
 سهوسه ن بگۆرین بۆ كۆشكى بالنده غه مگینه كان. هه ندی شه و ماله كه
 وه ها له دهنگى غه مگینه ی بالنده پرده بوو، ئیمه ی پېواران كه پاگوزه ر
 به كوچه دا ده پۆشستین وامان ده زانى دهنگى كۆمه لئیک پۆحى مردوه له و
 دیو ده رگاكانى كۆشكه وه ده گرین و شیوه نده كه ن. په یوه ندى سهوسه ن
 له دواى كۆچى كامه رانه وه به هه موو شتیكى دیکه ی ئه و دیو كۆشكه وه،
 سروشتیكى سه یرى وه رگرت، دواى دوو سال و نیو له داپران و بیدهنگى
 ئیواره یه ك ناردى به دواى ئاریان جه وده تدا، ئه مجاره نه ته نها بۆ ئه وه ی
 وینه ی سه ر دیوارى بۆ بکات، به لكو بۆ ئه وه ی له پئىگای کامیژا به

فۆتۆگرافی تایبەتییه‌وه وێنەی بۆ بگریت. بە‌وه‌دا خۆی نە‌ده‌چووێ دەرێ
 دە‌بایه ئاریان هه‌موو هه‌ینییه‌ک وێنەی گۆرپه‌که‌ی کامه‌رانی بۆ بگریت،
 وێنەی شه‌قامه‌کان و کوچه‌کانی شار. سه‌وسه‌ن چیت‌ر نه‌یده‌توانی له‌گه‌ڵ
 جه‌قیقه‌تی ئه‌م شاره‌دا بژی، به‌لکو ته‌نیا ده‌یتوانی له‌گه‌ڵ وێنه‌کانیدا
 هه‌لبه‌کات. له‌ مانگ و سالانی دیدا ده‌ستیکرد به‌ چاندنی گۆڵ له
 چه‌وشی ماله‌که‌دا، هه‌موو پۆژانیکی هه‌ینی چه‌پکیک گۆڵی ده‌نارد بۆ
 سه‌ر گۆرپه‌که‌ی کامه‌ران. له‌ سالانی داها‌توودا که‌مال یه‌ل‌داش وه‌ک ئاریان
 ده‌بیته‌ میوانیکی به‌رده‌وامی مالی گۆل‌دانچی، له‌ پاییزی ئه‌و ساله‌وه
 بالنده‌کان هی‌دی هی‌دی و یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌که‌ونه‌ سه‌ر مردن. که‌مال
 یه‌ل‌دا هه‌موو جارێک دیت و به‌ده‌ستی خۆی بالنده‌ مردووه‌کان ده‌بات
 و به‌ مۆمیا‌کراوی ده‌یان‌ه‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه. هی‌دی هی‌دی و سال‌ دوا‌ی سال‌ بالنده
 مۆمیا‌کان ته‌وا‌وی ژوور و پارچه‌وه‌کانی مالی گۆل‌دانچی داگیرده‌که‌ن. ئاریان
 جه‌وده‌ت دیت و وه‌ک جاران به‌ هی‌منی ده‌که‌وێته‌وه‌ نیگارکردنی دیواره‌کان.
 مالی گۆل‌دانچی به‌جۆریک پرده‌بی‌ت له‌ تابلۆ سروشتیه‌ شیته‌کان و له
 بالنده‌ی مۆمیا‌کراو و له‌ قه‌فه‌زی بۆلبۆلی غه‌مگین، مرۆف هه‌ر کاتی‌ک
 ده‌چێته‌ ناوی واده‌زانی‌ت پێی خستۆته‌ ناو جه‌نگه‌لیکی دوور و بێ‌ها‌وتاوه‌.
 پرۆشه‌ و دکتۆر په‌ف‌عه‌ت له‌و سالانه‌دا به‌جۆریک سه‌رقالی کارن، به
 چه‌شنیک له‌ ئیشی خه‌سته‌خانه‌ و عیاده‌دا نو‌قمده‌بن، ه‌وزاری کورپان
 به‌شی هه‌ره‌ زۆری کاتی خۆی له‌گه‌ڵ سه‌وسه‌ن و بالنده‌کاندا ده‌باهاته‌سه‌ر.
 سه‌وسه‌ن له‌ دوا‌ی مردنی کامه‌رانه‌وه‌ ده‌ستده‌کات به‌وه‌ی بایه‌خیکی
 بپۆینه‌ بدات به‌و منداله‌، پۆژ دوا‌ی پۆژ هه‌وا‌ی ناسینی دنیا و گه‌پان
 به‌زه‌ویدا له‌سه‌ری‌دا سه‌وزه‌کات. فیکره‌ت گۆل‌دانچی که‌ تا دیت زیاتر و
 زیاتر له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا قسه‌ده‌کات و به‌شیکی درێژی سه‌عاته‌کانی خۆی
 له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا ده‌باهاته‌سه‌ر، پۆژیک له‌سه‌وسه‌ن ده‌پرسی‌ت، چۆن ده‌بی‌ت
 که‌سیک هه‌موو ژیا‌نی خه‌ونی به‌ جیهانه‌وه‌ بینیبی‌ت ئیستا له‌ کۆشکی‌دا

خۆی دیلبکات و نه چیته ده ره وه؟ سه وه سه ن پێیده لیت له به ره وهی ته نیا له م ماله دا ده توانیت هه ست به گه وه یی دونیا بکات، له ده ره وهی نه م ماله هه موو شه قام و کچه کانی نه م شار ه جگه له بچوکی و ته سکی هه چی دیکه ی بیر ناخه نه وه . فیکره ت ئیستا ئاره زوویه کی نییه وه ک سالان، کیژ ه که هانبدات بچوکی نه م شار ه قه بو لبکات، ئاره زوویه کی نییه له م زیندان ه تازه یه ده ربیه ئینیت که بالنده و مۆمیاکان بۆیان دروست کرد وه، به پێچه وان ه هه سته دکات خوشی هیدی هیدی به ره و جیگایه ک دوور له م شه قامه سارد و بپۆحانه پاشه ک شه ده دکات. کاتی ک ده گه ی نه کۆتایی سه ده ی بیست و پێشوازی له سالی دوو هه زار ده که ی ن، فیکره ت گولدانچی زمانیک ی تاییه تی بۆ قسه کردن له گه ل بالنده کاند ا ده خولقی ئینیت که ته نیا خۆی تییده دکات. له گه ل تیپه پینی کاتدا فیکره تیش ئیدی بۆ پرسه کان نه بیست زۆر که م ده چیته ده ری. به لام ورده ورده ده بینیت وه ک مردنی بالنده کان پیاوانی نه وه ی ئه ویش یه که یه که ده که ون و ده مر ن... هه ندی پۆژ ناچار ه له پرسه یه که وه بجیت بۆ پرسه یه کی تر. وه ک هه موو پیاوه به ته مه نه کانی وه ک خۆی که له پرسه کاند ا له سه ر کورسی مزگه وته کان داده نیشت و گوئ له سور ه ته کانی قورئان ده گریت، جۆره تی پامانیکی فه لسه فی ده رباره ی ماناکانی ژیا ن و مردن سه ر قالی ده دکات. فیکره ت له دلی خۆیدا ده لیت مردن ته نیا یارییه کی خوشی نه م شار ه یه که هه موو به باشی ده یزانین. هه می شه که له پرسه کان ده گه پێته وه، بۆ ئه وه ی که میک خه یالاتی مردن له سه ری خۆی ده ربکات، بۆ ماوه ی درێژ له گه ل بالنده کاند ا قسه ده دکات.

له سه ره تای سه ده ی بیست و یه کدا ئیواره یه ک ئیبراهیم ئه سرینیش به راستی ئیزرائیل ده بینیت، ئه و پیاوه ی هه موو ژیا نی ئیزرائیلی به شیوه یه کی تاییه تی بینیبوو، له ساتی مردندا، له وه ده قیقه یه دا که به راستی پوویه پووی ئیزرائیل ده بیته وه، تییده دکات که به درێژایی ژیا نی به هه له مردنی بین

نهوهی هه‌میشه له‌به‌رده‌میدا هاتوو و چوو ئیزرائیلی راسته‌قینه نه‌بووه، به‌ر له‌مردنی فریای نه‌وه ده‌که‌وێت به‌کچه‌کانی بلیت تا ئیستا هه‌رچی خولایه‌کی مردن له‌سه‌ریدا بووه، ده‌ستکردی ته‌پوتۆز و تاریکی نه‌م شاره‌بووه و په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مردنی راسته‌قینه‌وه نه‌بووه. ته‌نیا له‌ساتی مردندا تێده‌گات که هه‌موو نه‌و ئیزرائیلانی پێشتر بینونی په‌یوه‌ندیان به‌ ئیزرائیلی خوداوه نه‌بووه، به‌لکو هه‌موویان فریشته‌ی تایبه‌تی نه‌م شوینه و نه‌م شاره‌ تاریکه‌ بوون، ره‌نگه‌ جوهرائیلی په‌حمه‌ت بووین و په‌یامیکی تریان هینا بیست. له‌پرسه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سهریندا، فیکره‌ت گولدانچی جاریکی تر ساقی مه‌حمود ده‌بینیته‌وه، پیریکی چه‌ماوه و ماندوو که له‌ دوو ساڵه‌دا بارته‌قayı چه‌ندین ساڵ پیریبووه. نه‌و ئیواره‌یه‌ ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدانچی پیاسه‌یه‌کی دوورودریژ ده‌که‌ن، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی مالاوایی له‌یه‌کتربکه‌ن، ساقی مه‌حمود داوای لێده‌کات پێگای بدات پۆژیک بیست و بالنده‌کان ببینیته‌وه، به‌تایبه‌ت بالنده‌کانی مه‌نسور که نه‌و به‌پێچه‌وانه‌ی زۆر که‌سی تهره‌وه هیشتا پێژیکی قوولی بۆی هه‌یه و به‌عاشقیکی راستگو و گه‌وره‌ی ده‌زانیت. ساقی مه‌حمودی پیر له‌ ئیواره‌یه‌کی نه‌و هه‌فته‌یه‌دا چوو بۆ سه‌یری بالنده‌کان و له‌به‌رده‌م قه‌فه‌زه‌کاندا ده‌ستیکرد به‌گریان. سه‌وسه‌ن به‌هه‌منی لێپرسی «بۆ ده‌گری؟». نه‌و له‌وه‌لامدا گووتی «بۆنه‌وه ده‌گریم که له‌م شاره‌دا ده‌مرم و هه‌یج شتی که له‌سه‌ر دونه‌ی گه‌وره‌ و به‌رین نازانم، نه‌وه‌شی ده‌یزانم پیره‌ له‌هه‌له‌ و نادروستی». له‌و ئیواره‌یه‌وه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدانچی بوون به‌دۆستیکی زۆر نزیک. زۆر ئیواره‌ ساقی ده‌هات بۆ سه‌یری بالنده‌کان و به‌وه‌ سه‌رسامبوو که ده‌یینی فیکره‌ت به‌زمانیکی تایبه‌تی قسه‌ له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا ده‌کات، له‌و ماوه‌یه‌دا فێربوون ئیواران پێکه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌کدا دانیشن و تاو له‌بکه‌ن، تاکه‌ شتی که هه‌ردووکیان سویندیان له‌سه‌ر خواردبوو نه‌یکه‌ن باسی سیاسه‌ت بوو، به‌تایبه‌ت باسی دوو حیزبه‌ گه‌وره‌که‌ی ولات، هه‌ردووکیان

له و باوه په دابوون هه ر موفتیک بتوانیت غه می ئه و دوو هیزه له دل نه گرت، ده بیته به بهخته وه رترین موفی ئه م مه مله که ته . سه وسه ن به وه بهختیار بوو ساقی بیته بو مالیان و له گه ل باوکیدا بیته دوست . هه ر له ماوه ی ئه و چه ند ساله دا که سانیکى زور له وانه ی له ده ره وه ی نیشتمانه وه ده هاتنه وه ، نیگاری ئه و پێیوار و کۆچه رانه یان بو سه وسه ن ده هیئانه وه که له مسه ره و سه ری زه ویدا بلأوبوو بوونه وه و له هه موو جیگایه کی دونیا وه وینه و نامه ی تایبه تیان بو ده نارد . خه لکانیکى زور سوپاسی سه وسه نیان ده کرد که له گه یشتن به ئومیدی خۆیاندا بالنده کانی ئه و کۆمه کی کردون . هاوینی سالی نه وه دو هه شت و نه وه دونو لیشاوی سه ردانه وه ی کۆچه ره کان بو کوردستان گه یشته ترۆپکی خۆی ، به دریژیی پۆژان و شه وانی هاوین ، سه وسه ن میوانداری ئه و دوستانه ی ده کرد که نامه و کاغه زی ئه وانه یان بو ده هیئا که له مسه ره و سه ری زه ویدا نیشته جی بوو بوون ، هه موو وینه ی شاره کانی خۆیان بو ده نارد ، وینه ی ماله کانیان ، وینه تایبه تیه کانیان له کاتی گه راندا به کوچه و بازار په کاندا ، له کاتی سه ردانی باغه جیاوازه کانی ئازده لندا ، نیگاری ئه و دورگه و ده ریا و ده ریا چانه ی پنگایان تییکه وتوه . هه ندیکیان تکایان له سه وسه ن ده کرد په پیکى دیکه یان له بالنده کان بو بنیتریت ، بالنده غه مگینه موقه ده سه کان ، وه ک ئیستا ئیمه ناومان ده نان ، ئه و بالنده ی چه ند سال بوو به گه رویه کی غه مگین ده یانخویند . سه وسه ن ئه لبومیکی زور گه وه ی بو وینه کان کرده وه ، له و ئه لبومه دا وینه ی چه ندین شار و شارۆچکه و ناویشانی جیاوازی دونیای تیدابوو ، که سه وسه ن پۆژ دوا ی پۆژ کۆیده کردنه وه ، شه و دوا ی شه و ده ریده هیئان و په نجه ی ده خسته سه ر وینه بیده نگه کان و چا ویده کرده وه و ده چوو ه ناویان ، ئیستا له جاران ئاسانتر ده یتوانی بۆنبکات و ده نگه کانیش بیستیت ، ده یتوانی چا ویکاته وه و به راستی بۆنی شوینه دووره کان بکات ، هاواری بالنده کان بیستیت ، سه وسه ن ئیستا ده یتوانی هه موو دنیا به ینیتته ناو کۆشکی بالنده کانه

هه موو دونیا . به لām له پāl نهو میوانانه شدا بهردهوام ئاریان جه ودهت و که مال یه لدا و فیکره تی باوکی راده سپیږیت، کتیب و نه تلّ سی تاییه تی بۆ بکړن، له ماوه ی چەند سالتیکدا دووباره ژماره یه کتیب ده هیئتیه وه بۆ مال، که زۆربه یان کتیبی تاییه تی گوّل و بالنده و جهنگل و چیا و ده ریاهه کانی دونیان . هوزار له باوه شی پوره نه خو شه کهیدا گه وره ده بیّت، که بهردهوام په پویه کی شینی به سه ریبه وه به ستوه و به په ردا خیک چاوه که بۆنی گه لاچای بۆنداری لیدیت، به دهم سه رئیسه یه کی هه میشه یی و به ههستی لاوازیه کی نه به دیه وه قسه ی بۆ دهکات، کتیبه کانی پیشانده دات، فیږی ناوی لاتینی بالنده کانی دهکات، فیږیده کات له مندالییه وه هه ولّبدات گوّل له ناو کتیبه کاندای بۆنبکات، بالنده له ئاسماندا بناسیته وه، تهیره کان به پپی دهنگ جیابکاته وه، ناوی شاره کان و پښگا کان و دوورگه کانی دونیای فیږیده کات، له و سه دان حیکایه ته ی بۆ ده گپږیته وه که کامه رانی سه لما له شه وانی دریژی شووه کورته کهیدا بۆی گپږابووه . هوزار له ته مه نی هه شت سالتیدا بوو کاتیک دکتۆر په فعهت سه رنجیدا کوږه که ی ناوی لاتینی سه دان گوّل و بالنده ده زانیت، ناوی ده یان شار و دوورگه ی له به ره که نه و نه بییستون، ده زانیت کورترین پښگا به ده ریادا له نیوان نه مریکای باکوور و باشووردا چیه . نه وه تووشی ترس و توقانیکی کتوپږی دهکات . دوا ی دهنگه دهنگیکی گه وره له گه لّ پروه شه دا که گه لّیک قاپی تیدا شکا و گه لّیک په رداخ له سه ر دیواره کان زرمه یانکرد، دکتۆر بریاریدا ئیدی کوږه که ی نه بات بۆ کۆشکی غه مگینی بالنده کان و بییات بۆ لای دایکی که ده میک سالّ بوو داوای نه وه ی ده کرد کوږه زا که ی له سه ر دهستی نه ودا گه وره بیّت . دکتۆر که پوژ به پوژ زیاتر ده بوو به پیاو یکی مۆن، کاتی زۆرتر و زۆتری له گه لّ نه خو شه کاندای ده برده سه ر، ل سووت به رزتر و توږه تر ده بوو، پیو ابوو که سه وسه ن مندالییه که ی له دونیایه کدا نو قمکرده که که م و زۆر په یوه ندی به مندالییه وه نییه،

به جۆرێک هه وای ناسینی دونهای خستۆته سه ریه وه که ده شیت منداله که له داها توودا له ده وره یه ری خۆی تینه گات و توانای ژیا نی تیدا نه بیئت. دوورخستنه وه ی منداله که له سه وسه ن، هه ردووکیانی تووشی نه خوشیه کی گه وره کرد. له هه مو ئه و ماوه یه دا سه وسه ن له گه ل نه خوشیه قورس و سه رنیشه به رده وام و بیهۆشبوونه کتوپره کانیدا نه یه شت دکتۆر ره فعت سه یری بکات و وه ک جاران ده رمانی بدات، ده بایه فیکره ت گۆلدا نچی به دوا ی دکتۆرێکی دیکه دا بگه رپیت و بیهینیت بۆ ماله وه، له و ماوه یه دا منداله که ش به جۆرێکی ترسناک تووشی پرشانه وه و لاوازی و سه رنیشه و له هۆشخۆچوون هات... منداله که له و ماوه یه دا ته واوله خویندن دا برا و نه ی توانی بچیته وه بۆ قوتا بخانه، ئه وه ژیا نی دکتۆر ره فعت و پروشه ی وه ها تیکدا، به رنامه ی کار و په یوه ندی ها وسه ری یان به جۆرێک تیکچوو که یان ده بایه جیا بینه وه یاخود ده بایه منداله که بیه نه وه بۆ لای سه وسه ن. سه رسه ختی و که لله ره قی دکتۆر دوا ی دوو مانگ گه یشته کۆتای ی خۆی و پۆرێک بریاریدا هوزار له گه ل پروشه دا بباته وه بۆ کۆشکی بآلنده کان. ئه و ئیواره یه دکتۆر به پێچه وانه ی سروشتی توپه ی خۆیه وه، گه لێک به ئه ده به وه دا وای له سه وسه ن کرد، شتی زۆر نه خاته میشکی منداله که وه و خه یالی واکه وره نه کات، دواتر نه توانیت بژی. به لام سه وسه ن زۆر به ره قی سه یری دکتۆری کرد و به وشکی گووتی «دکتۆر، کۆپه که ده بیئت دونه یا بنا سیئت، نابیت و تیبگات که ژیا ن هه مووی ئه وه یه که له م شاره دا ده یبینیت». وه لامه که ی سه وسه ن له ناخه وه هه مووانی ترساند، به لام نیگا کا نی وه ک هه میشه به چه شنیک بوون، که م که س ده ی توانی له پێشده میدا ده نگ به رزیکاته وه و شتیکی پێچه وانه بدرکینیت.

بآئندهكان هئىدى هئىدى ده‌مردن، دكتور دلشاد مردنى به‌شىك له
 بآئندهكانى ده‌گىرايه‌وه بۆ ته‌مه‌نى سروشتيان و مردنى هه‌ندىكى دىكه‌شى
 ده‌گىرايه‌وه بۆ نه‌خۆشى تاييه‌تى و مردنى ژماره‌يه‌كى دىكه‌شى ده‌خسته
 سه‌ر ته‌ستوى غه‌م. پۆژىكيان دكتور به‌ سه‌وسه‌نى گووت « بآئندهكان
 له‌ مرۆف زۆر غه‌مگينتر ده‌بن... بآئندهكان وه‌ك ئيمه‌ ده‌گرين و پۆحىكى
 ناوه‌كيان هه‌يه‌ ئۆقره‌يان لىده‌بري‌ت و گينگليان پىده‌دا». سه‌وسه‌ن له‌و
 چه‌ند ساله‌دا ته‌واو گه‌يشته‌بووه‌ ئه‌و جىگايه‌ى به‌راستى له‌ شىوه‌ى خويندن
 و سروشتى ده‌نگياندا هه‌ست به‌ غه‌ميان بكات، هه‌ميشه‌ش چه‌ند پۆژىك
 به‌ر له‌ مردنيان هه‌ستى به‌ هاتنى گۆتايى ده‌كرد. له‌ سه‌ره‌تاي سالى دوو
 هه‌زاردا كۆترى سينه‌ زامداريش مرد. سه‌وسه‌ن چه‌ند هه‌فته‌يه‌ك پيشتىر
 هه‌ستى به‌ نزيكبوونه‌وه‌ى مردنى كردبوو، به‌لام ئه‌وه‌ى نااسايى بوو له
 ساتى مردندا، له‌ شوينى هه‌مان ئه‌و په‌له‌ سورەى سه‌ر سنگيه‌وه، چه‌ند
 دلۆپه‌ خوينىكى چىر هاتنه‌ده‌ري، كه‌ سه‌وسه‌ن ده‌ستى لىدا و بۆنيكرد
 هه‌مان ئه‌و بۆنه‌ تاييه‌تايه‌ى كامه‌رانى سه‌لماي لىده‌هات، ئه‌و بۆنه‌ى
 سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل هيج بۆنيكى دىكه‌ى دونيادا تىكه‌لى نه‌ده‌كرد. ئه‌و بوو،
 بۆنى كامه‌ران بوو جاريكى تر له‌ پڙگاي خوينى ئه‌م كۆتره‌وه‌ ده‌گه‌رايه‌وه.
 كه‌ كه‌مال په‌لدا هات بآئنده‌كه‌ به‌ري‌ت بۆ مۆمياكردن، سه‌وسه‌ن تكاي
 تياكرد زۆر ئاگادارى بي‌ت و تاييه‌ت په‌فتارى له‌گه‌لدا بكات. دواتر مۆمياكه‌ى

له سه ره مێژیک له نزیکه سهری خۆیه وه دانا و هه موو شه وێک به ره له خه و تن ته ماشایده کرد. له دوا ی پێنج سال له کوشتنی کامه ران، سه و سه ن وه ک گه راپیته وه بۆ قۆناغی پێش گه رانه وه ی داواکاره کانی هه ندی شه وه ک جار ان، ئه لبومه کۆنه کانی به نه ینی ده رده هێنا یه وه و سه یری وێنه ی داواکاره کانی ده کرد، وه ک ئه وه ی چاوه پروانی گه رانه وه یان بکات، وه ک ئه وه ی هیشتا هیه ک سه یکیان نه گه راپیته وه و ئه م بالنده نه نیا زاده ی خه وێکی درێژین. له وه به ترازیت سه و سه ن له و چه ند سال ده تووشی ده ردیک بوو که زۆریه ی ژنی ته نیای دونه تووشی ده بن، ماوه ی درێژ له به رده م ئاوینه دا ده وه ستا و قژی شان ده کرد، هه ندی جار به سه عات به رده وام ده بوو، بێته وه ی به راستی خۆی له ئاوینه که دا بیه ییت، قژی داده هێنا و خه یالی بۆ جیگایه کی تر و یری به ره و شوینیکی تر په ریبوو، قژی داده هێنا و دا یده هێنا و دا یده هێنا یه وه، به لام له بری خۆی بالنده کانی ده بیینی، له بری خۆی ناو جه نگه ل و دار ستانه دووره کانی ده بیینی.

له سه ره تای سه ده ی نوێ وه دوا ی ئه وه ی هه ر دوو حیزه گه ره که ی ولات به ریاراندا ئاشت بیه وه، هیدی هیدی ئاموونیه کان گه رانه وه بۆ شاری ئیمه . راسته زۆریه مان کوشتنی قه لهنده ر و کامه رانی سه لمامان له بیر نه کرد، به لام یادکاره کانی شه ر به چه شنیک تالبوون زۆریه مان ده مانویست برینی ئه و پۆژانه نه کولیتینه وه و سه ری زامه کان دووباره هه لئه ده ینه وه . له کۆتایی سالی دووه زاروسی دا هه موو ئاموونیه کان جگه له خالید ئاموون هه موو گه رانه وه بۆ شار، زۆریه یان خانوه کان یان وه رگرت هه و و چوونه وه سه ر ئیشه کۆنه کان یان. له ماوه ی ئه و هه موو سال ده خالید ئاموون په یوه ندی به سه و سه ن فیکره ته وه نه کرد، جۆره شه رمیکی قوول و ترسیکی قوولتر له ناوه وه ده یه ژاند. دوا ی کوشتنی کامه ران، خالید به قۆناغیکی بیده نگی گه وره دا پابورد، به خۆی و تا پرێکه وه پیاسه ی دوور درێژی به کێوه کاند ده کرد، هه موو هه فته یه ک چه ند جارێک به

بۆ پاو، زیاد لە هەرجۆرە گیانەوهرێک بالەندە ی پراوێ کرد، گەرچی لە
 قسە و گفتیدا هەستمان بەشتیک نەدەکرد، بەلام نیگا و سەیرکردنی
 بۆ بالەندەکان پێیون لە جۆرە کینەیهکی شاردراو. هەرگیز گۆشتی
 بالەندە کوژراوەکانی خۆی نەدەخوارد، هێند هەبوو دەیهێنانەو و دەیدا
 بە یه‌کیک لە پاسەوانەکانی و قسەیه‌کی لە زار نەدەهاته‌ده‌ری. خالید
 ناموون زۆر زوو لە پله‌ حیزبیه‌کاندا سەرکەوت و بوو بە بەرپرسیکی
 کارای حکومەت، هەمیشە بە بێدەنگیه‌کی سەیره‌و کاریده‌کرد، لە هەموو
 کۆبوونەوه‌ی ناموونیه‌کاندا بەشدارده‌بوو بێت‌وه‌ی قسەیه‌کی نەوت‌بکات،
 هەموو هەستیان بەو غەمگینی و حەسرەت و کینە گەوره‌یه‌ی دەکرد که
 به‌رۆکی ژیا‌نی به‌رنادات. که‌دوای یازده‌سال بۆ یه‌که‌مجار به‌ ئیشی‌کی
 گرنگی حکومەت گه‌راپه‌وه‌ بۆ شار، سەیرمان لێهات که‌ لە ناوئ‌وه‌ هەموو
 ئوتیلە تازه‌ و خوشه‌دا که‌ له‌و ماوه‌یه‌دا لە شارەکه‌ماندا کرابوو‌وه‌،
 پاسته‌وراست چوو بۆ ئوتیلەکه‌ی باوه‌جان، له‌وئ‌ باوه‌شی به‌ خاوه‌نه‌
 پیره‌که‌یدا کرد و له‌ هه‌مان ئ‌وه‌ ژوره‌دا دابه‌زی که‌ یازده‌ سال له‌وه‌یه‌ر
 لێیدا به‌زیبوو، هەموو خۆزگه‌مان ده‌خواست بزانی‌ن خالید ناموون له‌و ژوره‌دا
 چی ده‌کات، پاره‌یه‌کی زۆرمان دا به‌ یه‌کیک له‌ خزمه‌تچیه‌کان تا له‌ نا‌کو
 خۆی بکات به‌ ژوره‌که‌یدا و بزانی‌ت ئ‌هم به‌رپرسه‌ بال‌یه‌ی حکومه‌تی نوئ‌
 له‌وئ‌ چیده‌کات، سەیرمان لێهات که‌ کورپه‌ی خزمه‌تچی به‌ په‌ش‌وکاوی
 هاته‌خواری و پێیگوتی‌ن خالید ناموون له‌سەر هه‌مان ئ‌وه‌ کورسیه‌
 کو‌ن و ته‌نهایه‌ی جاران دانیش‌توو و ده‌گری، ئ‌وه‌ پیاوه‌ی خه‌ریک‌بوو
 له‌ هه‌موو وڵات‌دا ده‌بوو هه‌م‌ای وش‌کی و دل‌په‌قی، دوای ئ‌وه‌ هەموو
 ماوه‌یه‌ هات‌بوو‌وه‌ بۆ ئ‌وه‌ی لێره‌دا بگری، له‌و ساته‌دا ئ‌یتر دل‌نیا‌بووین
 که‌ یازده‌ ساله‌ خالید له‌ پ‌ووی پ‌وحیه‌وه‌ له‌و چرکه‌یه‌دا وه‌ستاوه‌ و
 ناتوانی‌ت به‌جێبه‌ی‌ل‌یت. که‌ له‌ ئوتیلەکه‌ی باوه‌جان دابه‌زی پاسه‌وانه‌کانی
 نێمه‌یان دوورخسته‌وه‌ و نه‌یان‌ه‌یشت زۆر له‌ نزیکه‌وه‌ ببینی‌ن، به‌لام که‌

سوار ئوتومبیله کانیاں بوون ئیمهش دوراودور به ماشینه کانمان دویان کهوتین. ئه و پۆزه خالید ئاموون خۆی و پاسه وانهکانی به ره و باکووری شار و به ئاراسته ی کۆشکی بالنده غه مگینه کان به پیکه وتن. هه موو وامانده زانی ده چیت بۆ لای سه وسه ن فیکره ت، به جوانیشمان ده زانی له جوانترین بیوه زنی شاره که مان بپرسیته وه و سه ردانیکی کورتییکات و هه ولبدات شتی که له و غه م و خوی نه بته کینیت که له سه ره موو چیرۆکه که نیشته وه. به لام بینیمان له نزیک کۆشکی بالنده کانه وه وه ستا، له و دیو دیواره کانی کۆشکه وه گوپی له دهنگی بالنده غه مگینه کان گرت، که ئه وکات خه ریکبوو ده هاتنه کزی. چه ند ده قیقه یه ک له وئ وه ستا و ته نیا سه یری دیوار و په نجه ره ی کۆشکه که ی کرد، هه موو ده مانزانی چ ئازار به خشه مرۆف له م دیو دیواره کانی مائی مه حبو به یه کی کۆنه وه بوه ستیت و نه توانیت بچیته ژووری، ده مانزانی چه نده سه خته مرۆف هه موو ژیا نی سه سه ره تی ئافره تیک له دلیدا هه لگریت. له گه ل ئه وه ی هه موومان به به رپرسی سه ره کی کوشتنی کامه رانی سه له مامان ده زانی، به لام له و چرکه ی بیکه سی و به ده به ختییه دا که له مدیو دیواره کانی کۆشکه وه وه ستابوو، کسپه له دلما نه وه هات بو ی و گریانمان بو ی ده هات. کئ چوزانیت، په نگه سه وسه ن چه زیکرد بیت ببینیت وه، په نگه چه ندین پرسیاری هه بوو بیت لیبیکات، په نگه گه ر جوړه تیبکرایه و له ده رگا که ی بدایه، دوا جار هه موو شته کان بگورابانایه. هه موو ده مانزانی ئه وه دوا فرسه تی ژیانیتی تا دوا هه نگاو بنیت بۆ که یشتن به سه وسه ن، به لام بیت وه ی له ده رگا بدات سوار ئوتومبیله که ی بووه وه و ئه و کوچه یه ی جیه یشت و ئیدی هه رگیز نه مانی دی بگه پیت وه. دواتر ژورمان هه ولدا له پیکای پرۆشه و کچانی دیکه ی خیزانی گولدانچییه وه بزانی خانی بالنده کان چۆن بیر له خالید ئاموون ده کاته وه، به لام هه موو دلنیا یا نکر دینه وه که سه وسه ن له و پووه وه هیچ شتی که نالیت و ئاماده نییه هیچ حه رفیک بدرکینیت.

له ساڵی ٢٠٠٢ دا ساقی مهحمود خوشکه که ی مرد و له سه ر داوای فیکره ت گولدانچی گواستییه وه بۆ ناو کۆشکی بالنده غه مگینه کان، له پاستیدا ماله که هیند گه وره بوو جگه له ساقی چه ندین که سی دیکه شی ده گرت، به لام ساقی به جۆریک ده ستکورت بوو، گه ر گولدانچی ده ستی نه گرتایه مروف نازانیت چۆن و له کوئ ونده بوو. هاتنی ساقی بۆ کۆشکه که که میک ژیا نی سه وسه ن و هوزار و فیکره ت گولدانچیشی پرکرد. ئیدی به یانیان پتکه وه به رچاییانده کرد، هه میشه پرۆشه بازا ری بۆ ده کردن، که وه ک ژنیک ی به هیز و گورجوگۆل ئیشیده کرد، به سه ری ک له خهسته خانه نه هلییه که ی دکتۆر ئیشی حیساباتی ده کرد و به سه ریکی دیش ده بایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نه خۆش بی ت که وه ک خۆی ده یگوت «له ناو کۆمه لیک ته یرو تیردا چه قیوه و نایه ته ده ری» . هه ندیجار له ماندوو بووندا ده گریا، پایده کرد بۆ لای کچه پوره کانی، بۆ لای مریه م گولدانچی که له لایۆریکی گه وره ی پشکنینی پزیشکی کاریده کرد و سکا لا زۆره کانی خۆی له ده ست دونیا درده بپی، له ده ست میژده که ی که کاری پزیشکی گۆپیوه بۆ کاسبییه کی ته ما حکارانه، له ده ست نه خۆشه کان که نازیکده که ن له توانای ئه مدا نییه بیکشیت، له ده ست خوشکیکی نه خۆش و په نگ زه رد و بی ده نگ که ه یچ که س ناتوانیت خه یالی بخوینیت ه وه، له ده ست باوکیک که فیتری زمانیک بووه

بالنده کان نه بیټ که س تییناگه ن، له دهست شاریک که تادیټ جه نالتر و بپرهمتر ده بیټ. تاکه دلنه وایی نه وه بوو که ئیستا ده توانیټ به باشی ماشین لیخو پیت و خیرا له نیتوان هه موو جیگاکاندا بیټ و بچیت. به یانیان که دهگه یشته کۆشک و گوپی له دهنگی غه مگینی بالنده کان ده بوو، سهیری لیده هات چۆن نه و بالداره دلخۆشانه ی که سه رها جریوه یان مرۆفی ده هینایه سه ما و هه تا پیاویکی که مدووی وه ک دکتۆر ره فعه تی ده گه شانده وه و دۆخیکی پۆحی نوی پیده به خشی، به و چه شه وه رگه پان و ئیستا پۆژ دوی پۆژ غه مگین و غه مگینتر ده خوینن. به لام که ده هاته ناو ماله که که هه مووانی ده بیینی له سه ر میزی نانخواردنی به یانی چاوه پوانی هاتنی نه و ده که ن، که هوزاری ده بیینی باوهش به پوره سه وسه نیدا ده کات و هه والی بالنده کان ی لیده پرسیت، هه ناسه یه کی قوولی هه لده مزی، هه سته به گه وره یی و قوولی ژیان له م کۆشکه گه وره یه دا ده کرد. دوو سی جار له مانگدا ساقی مه حمود و گولدانچی هه ر له به یانییه وه ده چونه ده ری، پیکه وه هه موو شار ده گه پان، چاخانه کان یان به سه ر ده کرده وه، ده چونه بازاری کۆنه فروشان، ماوه یه ک له ناو باله و بۆنی شیداری جلی کۆندا ونده بوون، دواتر ده چوون بۆ یه کییک له چیشته خانه کان و نانیان ده خوارد، له گه پانه وه دا ده چوون بۆ بازاری ماسی فروشان و ماسیه کی گه وره یان ده کپی و شه و له مال ده یان برژاند. سه رها ساقی مه حمود باوه پی نه ده کرد که فیکره ت گولدانچی به راستی بتوانیټ قسه له گه ل بالنده کاندا بکات، به لام دواتر نه و چیرۆکه سهیرانه ی فیکره ت له سه ر بالنده کان و ژانیان و شوینیان ده یگیزپایه وه به جۆریک سهیر و پاسته قینه دیار بوون، ساقی گه یشته نه و برپایه ی که فیکره ت ته و او له بالنده کان تیده گات.

له به هاری سالی ٢٠٠٣ دا که سه دام حوسه ین پوخا و نه مریکیه کان هاتنه ناو ولاته که وه، شاره کانی ئیمه تاقه شاری سه ر نه م ته سته

بـوون کە هاتنی ئەمریکییەکان و هەرسێ سەدام حوسەینیان لە دڵەوه
 پێخۆشبوو، دواجار هیچ کەس وەک ئێمە لەسەر ئەم ئەستێرەیه دڵپەقی
 ئەو پیاوێی نەبینیبوو، سەوسەن ئەو وەرزه وەک شیت گەپایەوه بۆ بەر
 تەلهفزیۆنەکان و لە قوولایی دڵەوه پوخانی سەدام حوسەین شادومانیدەکرد،
 بەلام تەنها کەسێ شارەکش بوو هەستی بە نزیکبوونەوهی تۆفانیکی
 ترسناکی ناگر دەکرد. لە کۆتایی سالدایا بەر لەوهی سەدام حوسەین بە
 خۆی و پێشە درێژەکیەوه لە چالەکەدا بگیریّت، بالەندەکانی خانم وەک
 ئەوهی نەیانەویّت ئەو پۆژە تاریک و پەشانیە بێین کە چاوه‌پوانی ولاتەکه
 دەکات، هیدی هیدی ژمارەیان پوووە کە مەبوون دەچوو. فیکرەت گۆلدانچی
 مردنی بالەندەکانی وەک مردنی خەونی هەموو ولاتەکه دەبینی. لە
 کۆتایی سالدایا کە مەتر لە پەنجایا بالەندە لە قەفەزەکاندا مابوون، بەشیکی
 زۆری بۆلبۆلە بچکۆلە و بالەندە دەنگخۆشەکان مەدبوون، لەگەڵ ئەوه شدا
 هەر کەسێک بە بەردەم کۆشکدا برۆشیتبایە گۆیی لە دەنگی بالەندەکان
 دەبوو، بەلام هەموو سەرنجمان دا کە دەنگەکان مانگ دواي مانگ کۆتر
 و کۆتر دەبن. هەندێ شەو سەوسەن وای بەخەیاڵدا دەهات کە گۆیی
 لە دەنگی بالەندەیهکی مۆمیایە لە جیگایەک لە جیگاگانی کۆشکەکه‌وه
 هەڵدەستیت، هەڵدەستا و ژووراو ژوور دەپۆشیت، بەلام هیچی نەدەبینی
 و هیچی نەدەبیست... لەگەڵ ئەوه شدا هەموو شەویک ئەو دەنگە نامۆ
 و سەیرانە لەسەریدا زیندوودەبوونەوه. زۆرجار وای هەستەکرد بالەندەکان
 لە جیهانێکی تره‌وه، لە شوێنێکی تره‌وه بانگیدەکن، بەلام هەندێجار
 دیکەش هۆی ئەو دەنگانەي دەگێرێایەوه بۆ گیرخواردنی خۆی لە ناو
 زنجیر و قەفەزەکانی راپۆردوویەکی تال و کوشندەدا.

لە سالی ٢٠٠٦ دا پۆژیک مەنگۆر گەپایەوه بۆ شار... سەر و پێشیکی
 سپی هێشتبووه‌وه، زۆر لە جارێ لاوتر بوو. بەپێچه‌وانەي چاوه‌پوانی
 هەموومانەوه، لەبری ئەوهي بەجلە دێرینه کوردییەکانییەوه دەرێکەویّت،

به چاکهت و پانتۆلێکی کۆنه وه له بهردهم چایخانهی په پولهی ئازاددا ده رکهوت، کراسێکی سپی له بهردابوو که قۆپچهکانی سه ره وهی کرابوونه وه و تۆپه لێک مووی سپی له سنگیه وه هاتبوو ده ری. دواي ده سال ژيان له غه ربیدا بوو بوو به پیاوێکی بێدهنگ که ده موچاوی هه ندیکمانی له بیروو و هه ندیککی دیکه شماني نه ده ناسیه وه. ئه و کات قه پۆز جو قلی بوو بوو به فه رمانبه ریکی گزنگ له یه کێک له فه رمانگه کانی به پێوه به رایه تی ئاسایش، سامانی کیسرا بوو بوو به ده موچاویکی ناسراو هه ندیجار له ته له فزیوندا ده رده کهوت و باسی «وه به ره یێنان» و «پلانی گشتی بۆ کێشه ی نیشه جی بوون» و ئه و جوژه شتانه ده کرد، تا ده ییتوانی خۆی له پابوردوو به دوور ده گرت و نه یده ویست که س ه یچ شتیک ده رباره ی جارانی ژيان ی بدرکێنیت و لاپه ره کۆنه کانی هه لبداته وه، هوشه جوجه ریستورانیکی مۆدیرنی کردبوو وه که هه رزانترین خواردن تییدا به رابه ر سی دۆلاری ئه مریکایی ده وه ستا. که مه نگو پ هاته وه هه موو واما ن ده زانی که ئه وان دین بۆ لای و دواي ئه و هه موو ساله داواي لیبوردن و گه رانه وه ی دۆستایه تی ده که ن، به لām ه یچ که سیان مه نگو پ یان له بیر نه بوو. به لām به دیوێکی دیشدا ئیمه واما ن ده زانی که مه نگو پ له م ده ساله دا هه موو پابوردوو ی له بیر کرد بێت، که چی سه رسامبووین که زانیما ن ئه و له هه موو ئه و ماوه درێژه دا جگه له پابوردوو بیر ی له ه یچ شتێکی تر نه کردۆته وه، که گه رایه وه بۆ چایخانه که وه ک جاران چه قۆیه کی کۆنما ن پێینی که ده یگووت چه قۆکه ی یوسف که و یاره. دیاریوو ئه و چه قۆیه ی به هه موو زه ویدا گێرپاوه، ئیستاش له گیرفانی قاته خۆله میشییه کۆنه که یدا وه ک هیما ی وه فا بۆ سه ر ده میکی به باچوو هه ل یگرت بوو. له یه که م ئیواره ی ده رکه وتنییه وه به ئیمه ی گووت که هاتۆته وه بۆ ئه وه ی لی ره بمریت. له ئیواره ی پۆژی دووه م دا بینیمان که چوو بۆ کۆشکی بالنده غه مگینه کان، هوزار ده رگا که ی لێ کرده وه، به ده نگێک که پری حورمه

ته‌واو بوو داوای لێکرد سه‌وسه‌ن خان ئاگاداریکاته‌وه که میوانێکی دوورلۆتی هاتووه که ناتوانی‌ت بپه‌رخسه‌تی ئه‌و پێ بخته ئه‌و دیو ده‌رگاکه‌وه. بۆ ئێستێکی کورت سه‌وسه‌ن نه‌یناسییه‌وه، سه‌وسه‌ن له‌م دیو ئاسنی ده‌رگاکه‌وه و ئه‌و له‌و دیو ئاسنی ده‌رگاکه‌وه وه‌ستابوون، به‌رله‌وه‌ی ته‌واو بیناسیته‌وه، سه‌وسه‌ن هه‌ستی به‌ بۆنیکی سه‌یرکرد، بۆنی پیاویک که‌ ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ قه‌راغ ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ ژیاوه، پیاویک بۆنی ده‌سال ژیا‌نی له‌ گوندیکی هۆله‌ندیدا لێده‌هات که‌ ده‌که‌وته سه‌ر که‌ناری ده‌ریا، ده‌سالی پێک مه‌نگوپ به‌ ته‌نیا له‌ که‌ناری ئه‌و ده‌ریا گه‌وره‌یه‌دا ژیا‌بوو، ده‌سالی پێک هه‌موو پۆژیک چه‌ند سه‌عاتیک سه‌یری ده‌ریای کردبوو، بۆنیکی تایبه‌تی گرتبوو که‌ ته‌نیا سه‌وسه‌ن ده‌یتوانی بیناسیته‌وه. سه‌وسه‌ن به‌و ده‌نگه‌ ناسک و نه‌خۆشه‌ی که‌ تیپه‌پینی سالان و په‌ریوونی دنیا کاری تێنه‌ده‌کرد، گووتی «ئاه مه‌نگوپ، ئه‌و هه‌موو ساله‌ له‌ کوێ بوو، هه‌موو وامان ده‌زانی مرده‌یت». مه‌نگوپ له‌سه‌ره‌خۆ گووتی «سه‌وسه‌ن خان، دینی گه‌رامه‌وه، له‌وسه‌ری زه‌وی بووم، له‌ جیگایه‌ک نزیک له‌ قوونی دنیاوه، له‌ قه‌راغ به‌حرێکی گه‌وره‌... ئا سه‌وسه‌ن خان، هه‌ر هاتم له‌ ده‌رگاوه پێژ و حورمه‌تێکی بچوک نیشانده‌م و سالوێکی کورت بکه‌م». ئه‌و بۆن ده‌ریایه‌ی که‌ لێده‌هات، وه‌ها توندبوو، سه‌وسه‌ن ده‌ستی برد و به‌ هیمنی به‌ره‌و ئه‌و دیو ده‌رگاکه‌ رایکێشا و گووتی «مه‌نگوپ، وه‌ره‌ ژوور، له‌م ده‌ ساله‌دا دنیا وه‌ها گۆپاوه‌ ده‌توانم له‌ هه‌موو شتیک ببورم...». بینینی مه‌نگوپ، هه‌ریه‌ک له‌ فیکره‌ت گۆلدانچی و ساقی مه‌حمودی چه‌په‌ساند که‌ له‌ هیوانی کۆشکه‌که‌دا له‌سه‌ر میزێک پێکه‌وه به‌سه‌ر تاوه‌یه‌کی کۆندا نوشتابوونه‌وه و له‌ گه‌رمه‌ی زار هه‌لداندا بوون. له‌و چرکه‌ ساته‌دا که‌ هه‌مووان سه‌یری یه‌کتریان کرد، که‌ نیگا‌کان له‌ یه‌ک گیربوون و چاوه‌کان ته‌ماشای یه‌کدی‌ان کرد، هه‌موو تیگه‌یشتن که‌ زه‌مان سوڕیکی گه‌وره‌ی خواردوه، جیهان به‌جۆرێک وه‌رچه‌رخاوه شوێنیک

بۇ ٲقه كۆنه كان و جىگايەك بۇ چىرۆكە بە باچووه كانى نۆوانيان نە ماوه،
 وهك ئەوه بوو زەمان لەم پىرىيەدا سەرلەنوئى لە ئاوئىكى نوئى هەلگىشابن
 و دووبارە دروستىكرىدبىتنەوه، ٲروداوه كان بە چەشنىك هەموويانى هارپىبوو،
 جىگايەك بۇ كىنە تايبەتى و بچوكە كانى نۆوانيان نە مابوو، ئاومىدييه كانى
 ژيانيان بە جۆرئىك گەورەبوو كە دەبايە لە چاوى يەكدا بۇ كەمىك ئومىد
 بگە ٲىن... كە ساقى و مەنگوپ باوه شيان بە يەكدا كرد، لای فىكرەت
 گولدانچى باوه شەكەيان لە ئاشتبوونەوهى دوو ٲىاوى زىندوو نە دەچوو،
 بەلكو لە ئاشتبوونەوهى دوو لاشە دەچوو. چەند ٲۆژئىك دواتر كە هەر
 سىكيان ٲىكەوه لەسەر بەرچايى بەيانى دانىشتن، فىكرەت بە ٲىكەننەوه
 ٲىيگوتن «ئەوهى ئىمەى كردووه بە دۆست، نزيكبوونەوهى مردنە».

سەوسەن و فىكرەت گولدانچى هەرگىز ئەوهيان لە بىرنەكرد كە ئەم
 كۆشكەى لە ناويدا دەژىن كۆشكى مەنگوپ، چەند سالىكى زۆر هەولياندا
 شوئىن و هەوالى لە گەڤىدە جىاوازه كانى دونياوه بزائن كە لەملاولای
 زەويىيەوه دەگەڤانەوه بۇ شار، بەلام هىچيان دەست نەكەوت. ئەو ٲۆژە
 كە دەرکەوتەوه هەر دووكيان خۆشحال بوون و ٲىشنيازى ئەوهيان كرد،
 لەم كۆشكە گەورەيهى خۆيدا لەگەلياندا بژى. هەلبەت مەنگوپ هىچ
 جىگايەكى نەبوو، خۆشحال دەبوو، لىرەدا لە شوئىنئىكى وا هىمندا بژى.
 لە هەمان شەودا تاكە جانتاكەى هەلگرت و هات بۇ كۆشكى بالنده
 غەمگينه كان و لە ناو مۆمياكاندا شوئىنئىكى بۇ خۆى ٲىكخست.

كە بەيانيان هەر سىكيان لەسەر مئزى بەرچايەكە دادەنىشتن،
 سەوسەن وهك سىن بالندهى مۆمياى گەورە دەيبىنين... سىن ٲىرەمئرد
 بوون كە ٲىكەوه وهك سىن تارمايى بە ژوورەكانى كۆشكدا دەهاتن و
 دەچوون، هەموو ٲۆژئىك چەند جارئىك بە هەموو ژوورەكاندا دەگەڤان.
 مەنگوپ بەردەوام چىرۆكى بۇ دەگەڤانەوه، لە شەوى يەكەمدا چىرۆكى
 جۆرە مەلئىكى بۇ گەڤانەوه كە بە «بالندهى ٲەنا بەر» ئاوبانگە

دەرچوو بوو، مەلێک بوو گوايه له تورکیاوه تا ئەوروپا دواي پەنا بەره کوردەکان دەکەوێت. چیرۆکی خالیدی مەهەچاویازی بۆ گێڕاوە که جووتیک بالێندە و لاتە و ولات تا نەرویج لەگەڵیدا فریون. مەنگوڕ گووتی «خالید لە هەر جێگایەک بایه، ئەو جووتە تەیرە دەیانفۆزییەوه، جووتێ تەیری بچکۆلەبوون... ئێوه خالید نانا سن، من لە دوو جێگای سەفەرەکه مەدا خالیدم لەگەڵدا بوو، من باوەرم بە حیکایەتی ئەو تەیرانە نەکرد، تا شەویکیان لە سالۆنیک لە مائلی ناسیاویک خەوتبووین، خالید هەمیشە بە دەمدا دەخەوت، که هەستام ببینم هەر دوو بالێندەکه لە سەر قوونی نیشتبوونەوه. ئەو یەکه مجاریبوو ئەو تەیرانە ببینم، بەلام دواتر ئەو تەیرانەم لای پەنا بەری تریش ببینیوه، پانە بەرم ببینیوه لە گیرفانیاندا مەل هێلانەیکردوه، تێدەگەن لە گیرفانی سەرەوه یان خوارەوهی چاکە تەکانیاندا جووگی خۆیانیان هەڵهێناوه...».

مەنگوڕ لە پۆژی یەکه مەوه لە پێگای ئەو چیرۆکانەوه جێگای خۆی لە مائلی سەوسەندا کردەوه. پیری زۆر کاری لە یادهوەری و فەنتازیاکانی نەکردبوو، لەگەڵ دوو پیرەکهی تردا بە ناو ماله کهدا دەگەرا، بالێندەکانی بە سەر دەکردەوه، ئاوی بۆ دەگۆڕین، لەگەڵ هاوڕێکانیدا تاوڵەیدەکرد، لەگەڵیاندا دەچوووه ناو شار، لە چایخانە جیاوازهکان دادەنیششت، که دەچوونە بازاری ماسییه که، خۆی وەک ماسی ناسیکی شارەزا پیشاندەدا. گەر ماسیفرۆشەکان گومانیان لە توانای بکردبایه، دەیکووت «کوپی باوکم وەرە بۆنی دەستم بکه، بۆنی قوونم بکه، ئیستاش بۆنی دەریای لێدیت، تۆ دەتەوێت من فیتری ماسی ناسی بکهیت؟». شەوان لە هەیانوی ماله کهدا هەر سێکیان سێ بەتانیان دەدا بە خۆیاندا و دادەنیشتن، سەیری ئەستێرەیان دەکرد و گوئییان لە خۆیندنی دوا بالێندەکانی کۆشکه که دەگرت. سێ بالێندە ی پیر بوون... سێ بالێندە ی پیر که زەمان نەوهک که مال یەڵدا مۆمیاکێر دبوون.

له و چەند ساله‌ی دوايیدا ئاريان جه و دەت پۆژانه دەهات بۆ کۆشک، به‌لام سال دواي سال بێدەنگتر و بێدەنگتر دەبوو، هونەرماندیکي ناوازه بوو که جگه له سه‌وسەن فیکرەت بینه‌ریکی دیکه‌ی له دونیادا نەبوو. به‌یانیان به‌ خۆی و جانتای بۆیه و فلچه‌کانییه‌وه دەهات و له‌سەر یه‌کێک له دیواره‌کانی کۆشکه‌که دەستی به‌ نیگارکێشان دەکرد، له‌و چەند ساله‌ی دوايیدا زۆریه‌ی جار خۆی نیگارەکانی هه‌ڵدەبژارد، هه‌میشه‌ ده‌سته‌سپێکی سووری ته‌نکی به‌ گه‌ردنیه‌وه ده‌به‌ست و کاسکیتێکی سه‌وزی له‌سەر ده‌کرد و له‌ کۆشکی بالنده‌ غه‌مگینه‌کاندا بێپرسیار ده‌رده‌که‌وت. وه‌ک هه‌میشه‌ پۆژانه‌ چه‌ندجاریک له‌گه‌ڵ سه‌وسەندا داده‌نیشت و چای ده‌خواردوه. چەند سال بوو ئه‌و چایه‌ نه‌بیست که سه‌وسەن لێیده‌نا و پڕیده‌کرد له‌ گه‌لای بۆندار له‌ هیچ شوینێکی تر چای بۆ نه‌ده‌خورایه‌وه. هیدی هیدی ئاریان بووبوو به‌ به‌شیک له‌ کۆشکه‌که. هه‌ندێ شەو تا به‌یانێ له‌ کۆشکه‌که‌دا ده‌مایه‌وه و نیگاریده‌کێشا، سه‌وسەن هه‌میشه‌ بۆ ماوه‌ی درێژ به‌دیاریه‌وه داده‌نیشت و سه‌یریده‌کرد، به‌لام هه‌ندێ جاریش لێده‌گه‌را به‌ ته‌نیا په‌سمبکات. هه‌ندێ شەو به‌ده‌م خه‌وه‌وه هه‌ڵدەستا و سه‌یری لێده‌هات که ئاریانی ده‌بینی له‌ جیگا‌یه‌ک له‌ جیگا‌کانی کۆشکه‌که‌دا مه‌ستانه‌ نیگارده‌کات. به‌ تۆبه‌ت دیوار دواي دیوار نه‌خشیده‌کرد، که ئیدی شوینی به‌تال نه‌ده‌ما نیگارێکی کۆنی.

بۆیهی سپی دادهپۆشی و لەسەرەوه دەستی پێدەکردهوه . هەندێ پۆژ
 هەر سێ پیاوه پیرهکە، سێ کورسیان دادهنا و سەیریاندهکرد، بەلام
 ئاریان دلنیاوو ئەم سێ پیره ناتوانن وەک سەوسەن تێیگەن .
 کە لە سالی دووھەزاروچوارھەو جەنگ لە عێراق پەتیکێ شیتانە
 وەرگرت، سەوسەن بەردەوام لە نیگاری تەقینەو و لاشە سوتوای
 سەرجادەکان ھەڵدەھات و لە وێنەکانی ئاریاندا نوقمەدەبوو . بەردەوام
 لە خۆی دەپرسی کە سێبەرەکانی مەرگ دەگەنە ئەم شارە . لەو
 ماوەیەدا تەنیا ئەوێ لە خەیاڵدا بوو ھوزار لە جەنگەکانی ئێستا و
 سبە پزگاریکات . ئەو وێنەیی کە دەشیت سبەینێ ھوزار گەرەبیست
 و ببەن بۆ جەنگ، دەشیت گەرەبیست و تەقینەوێکی شیت لەسەر
 شەقامیکێ ئەم ولاتەدا بیکوریت، شیتیدەکرد . ھوزار لەگەڵ گەرەبوونیدا
 پتر لە دنیای پورە غەمگینەکیدانۆقم دەبوو . کە تەمەنی بوو بە
 دوازدە سال لەگەڵ سەوسەندا سوپندیان خوارد کە چیتەر نەینێ خۆیان
 ئاشکرانەکەن و ئەو دەرەخەن کە سەوسەن لە ژێرەو پۆژ دوا پۆژ
 زیاتر و زیاتر دنیای دوور لای ھوزار شیریندەکات . لەو تەمەنەو ھوزار
 فێربوو کە خۆی لە بەردەم پەفەتە باوکیدا بکات بە کەسیکی بیتاگا
 و نەزان، نەبا لە سەوسەنی دووربختەو . ھوزار قوتابییەکی زیرەک
 نەبوو، بەلام ناوی لاتینی ھەموو گۆل و بالندەکانی دنیای لەبەرئێو،
 ئەو چەند سالە سەوسەن ھەمیشە لەسەر ئەتلەسە گەرەکان، لە پێگای
 وێنە تاییبەتییەکانی خۆیەو، بەپێگای حیکایەتەکان، ژۆر شتی لەسەر
 جیھان فێرکردبوو . کە ھوزار تەمەنی بوو بە چواردەسال تەنیا ئومیدی
 پوری ئەو بوو لەم شارە دووربختەو، لەو جەنگە ژۆر و نادیارانە
 دووربختەو کە دەشیت سبە سەر ھەڵبەدن . کۆرەکە خۆشی ھیدی
 ھیدی خەونی سەفەرێکی دوورودرێژ لە خەیاڵیدا سەری ھەڵدەدا...
 بالندەکانیش ھەمیشە ھیدی ھیدی دەمردن... شەویکیان ھوزار بە پوری

گهوت «پوره سهوسه، له گه ل مردنی دوا ته یردا، من له م شاره ده پۆم و به دونیادا ده گه پۆم و بالنده ی ترت بۆ ده هینم». سهوسه ن به هیمنی دهستی خسته سه ر ده می و گووتی «که بالنده کان هه موو مردن تۆ ده پۆیت، تیگه یشتیت... که بالنده کان هه موو مردن، من ده تبه م و پڕیگات پیشانده دم و تۆ خۆت ده پۆیت، به لام بالنده ناگریت، تیده گه ییت... له وانه یه تا تۆ ده گه پڕیته وه پوره سهوسه ن لیره نابیت. به لام هه رچییه ک بوو، له هه ر کوێی دنیا بوویت نامه بۆ دایکت ده نوسیت، تیده گه ییت زه وی ده گه پڕیت و گوێ له دهنگی بالنده کان ده گریت... گرنگترین شت نه وه یه له م ولاته دا نه بییت و شه پنه که ییت».

له کۆتایی سالی دووه زاروچه وتدا ته نیا پینچ بالنده ی زیندوو مابوون، که دهنگیان به نهستم ده گه یشته نه و دیو دیواره کانی کۆشک، ئیمه هیدی هیدی هه ستمان به کزیوون و نه مانی دهنگی بالنده کان ده کرد، هه ندیکمان پوخسه تمان له که مال یه لدا وه رده گرت که به رله وه ی بالنده مۆمیاکان بباته وه بۆ کۆشک نیگایه کیان بکه ین، نه و پۆحسوکانه ده رفه تی نه و جوژه نیگایه ی پیده داین، بیته وه ی به یللیت وینه ی بالنده کان به کامیرا دیجیتاله نوێکانمان بگرین. له هاوینی نه و ساله دا زۆر که س له سه ر ته له فونه دهستییه کانیا، کورته کلپیکیان بۆ هات که که مال یه لدا له کاتی مۆمیاکردنی کونه په پویه کی قه شه نگدا پیشانده دات، دیاربوو که سیک له وانه ی یه لدا متمانیه داونه تی، بیئاگای خوێ تۆماریکردوه، نه و کورته فیدیویه هۆکاری گه وری نه وه بوو یه لدا هه موومان ده ریکات و نه هیللیت ئیدی بالنده کان ببینین. له گه ل مردنی هه موو بالنده یه کدا سهوسه ن لاوازتر و لاوازتر ده بوو، هه ر سێ پیاوه پیره که هه ستیانده کرد که نزیکبونه وه ی بالنده کان له کۆتایی کاریگه ریه کی گه وری له سه ر سهوسه ن هه یه، شه و دوا ی شه و له ژێر تیشکی مۆمه کاندا، له ژێر شه قی زه ردی گلۆپه کزه کاندا په نگ زه ردتر ده رده که وت. مه نگوب

ئەوێ دڵی خۆشبات شەوان لە تەنیششت قەرەوێڵەکیەو دادەنیششت و چیرۆکەکانی خۆی بۆ دەگێڕایەو، حیکایەتی چەقۆکێشەکانی شار، چیرۆکی پەنابەرەکان، سەربوردی ئەو کوردە داماوێشە لە ھەموو جیگایەکی سەر زەویدا مرۆف وەک مەخلوقێکی بێتەر و بێبەرە سەریانداکات. دەستی دەخستە سەر دەستی سەوسەن و دەیگوت «کچم تۆ دونیات خۆشەوێت، تۆ وات لە خەلکێکی زۆری ئەم شارە کرد دونیایان خۆشبویت... بەلام لە خۆت نەپرسیووە ناخۆ دونیا ئێمە خۆشەوێت، من نیوەی ئەم سەر زەوییەم بەپێ تەیکردووە، پێتدەئێم، لە ھەموو شوێنێکی دونیادا ئێمە وەک لەشیکی بۆگەن سەیردەکەن... من کە گەیشتمە کەنار دەریا و ژوورێکی بچکۆلانەم پەیداکرد، ئیتر وەستام، سەیرکردنی دەریا تاکە شتێک بوو ئارامی دەدام. چونکە کاتیەک ئەم مەنگورە بچوک و پیر و ناجۆرە لە پۆخی دەریادا شان بە شان لەگەڵ خەلکانی بالابەر ز و بەقەوامی میللەتانی تردا دەوێستا، ھەستیدەکرد ھەموو بەرامبەر گەورەیی ئەو ئاوە چەندە بچوکن... ئەو زۆر دڵی مەنگورە خۆشەکرد... ئەو تەنیا شتێک بوو وەک کوردێک ھەست بە یەكسانی بکات لەگەڵ بەشەرەکانی تری ئەم دونیایەدا. یوسف کەویاری گەرە دەیگوت «کە مرۆف لەم شارەدا لەدایکبوو، لاشەکی لە ھەر کوێیەک بنیژریت، پۆحەکی ھەر لیژە دەمریت»، گەر خۆم بە دونیادا سەفەرم نەکردبایە تێنەدەگەیشتم ئەو شەو کامەرانی سەلما بۆ گەپایەو ئەم شارە، چەند سال ئەو پرسیارەم لە خۆم کرد، بۆ کامەرانی سەلما فێلی لێکردم و گەپایەو؟ دواچار زانیم کە کامەران نەیدەویست پۆخی لە جیگایەک و لەشی لە جیگایەکی تر بمریت. لە سالانی دووردیژی سەفەردا ئەو لە ھەر شتێک زیاتر ترساندبووی، نەیدەویست جاریکی تر لەو ترسەدا بژی. وەک تۆ کچم... وەک تۆ... کە خۆت لەم کۆشکەدا دیلکردووە نەبە لەشت لەم شارەدا نوقم بێت و لە پۆخت و ن بێت».

فیکرەت گۆلدانچی دەیزانی لە گەڵ مردنی دوا بالندهدا، پەيوەندی سەوسەن بە جیھانی گەورەو، بەو دنیا بەرینەو که لە منداڵیەو عاشقیی دەپچریت. لە کۆتایی سالی دوو هەزار و چەتدا هەموو هەولەکان بۆ ئەو بوون که تادەشیت و دەکریت ژانی ئەو چەند بالندهیە ماون درێژیکریتەو. لە سەرەتای بەهاری سالی داهاوودا ئیدی دەنگی بالندهکان لە دەرهو نە دەبیسترا، لە ناو پاستی بەهاریشدا تەنیا بالندهیەک که مابوو، دایکی گەورە بوو که ناوی وەک دالی زیوین پۆشتبوو. دالی زیوین یەکیک بوو لەو بالندانە لە قەفەزەکانی خالید ئامووندا بریندار بوویو، بەلام بە کۆمەکی دکتۆر دلشاد مەترسی مردنی تێپەراندبوو و ئیستا وەک دوامەین تیری ناو کۆی قەفەزەکان تەنیا مابوووە. یەکیک بوو لە هەرە غەمگینترین بالندهکان، که سیازدە سال بوو لەم شارەدا دەژیا و یەک یەک مردنی هەموو بالندهکانی بینیبوو، مالاوایی لە هەموو هاوڕێکانی کردبوو. ئەو چەند مانگە لە بە تەنیا مایەو، هەموو دەیانزانی که ژۆر ئابات تەنهایی و گەرما و بێدەنگی دەیکۆژیت. لە سەرەتای ئابی ئەو سالەدا، لە گەرما کوشندە و بێئاوی ئەو وەرزدەدا، بە یانینیەک فیکرەت هەستا بۆ ئەوێ که مێک قسە لە گەڵ ئەو دالەدا بکات، بەلام وەک هەموو بالندهکانی دیکە که بێدەنگ و بێهاوار و بێبەلەقاژەییکی راستەقینە دەمردن، مردبوو. فیکرەت که دالەکی هێنایە دەری و سەیری مانی گەورە لە بالندهکانی کرد، هەموو قەفەزەکان چۆڵبوون... دەیهە قەفەز که ئیستا یەک لە سەر یەک وەستابوون و خالیتیان دەنگیکی قورس و ترسناکی لەویدا جێهێشتبوو. که هەوایی مردنی دوا بالنده لە شاردا بلایوووە، هەموو دانیابوون بەو مردنە چیرۆکیک کۆتایی دەهات که تەمەنی لە بیست سال زیاتر بوو. ئێمە عاشقانی بالنده غەمگینە موقەدەسەکان که ژۆریەمان وێنە بالندهکانمان لە ئەلبومی تایبەتیدا هەلگرتبوو، هەستمان کرد لە گەڵ

دوا بالندهدا شار ناخوشتەر و تاریکتر و دوورتر له جاران دهردهکهوئیت... بهلام لهگهڵ ئەوهشدا ههستمانکرد بالندهکان جوهر پردیکیان لهنیوان ئیوه و جیهاندا دروستکردوه که ئاسان ناپوخیت. ئەو پۆژه که دوا بالنده مرد، کۆشکه که له دووره وه هیمن و ئاسایی دهردهکهوت، له ناویشه وه بێدهنگییه کی قورس بالی به سهر هه موو شتیکیا گرتبوو. پێش نیوه پۆ ههر سێ پیره میرده که به غه مگینی هاتنه ده ری و هه موومانیا له مردنی دوا بالنده ئاگادارکرده وه، به چایخانه کاندایه پان، به بازاردا سوپانه وه، دوکانی ناسیاو و هاوپی کۆنه کانیان به سهرکرده وه... هه موو ئەوانه ی هه والکه یان نه بیستبوو به کۆمه کی سێ پیره پایاوه که، بیستیان. ئەو ئیواره یه هه موو که مال یه لدامان بینی که چوو دوا بالنده وه ریگریت و له وسهر به چاوی پر فرمیسکه وه هاته ده ری. ئەو بۆی باسکردین که سه وسه ن زۆر ئارام و له سه رخۆ پیشوازی لیکردوه و پیتیگووتوه که چه ندین سا له بیر ی له م ساته کردۆته وه و خۆی بۆ ئاماده کردوه، له به رنه وه ئەم کاره ساته ی که پوویدا وه شتیکی چاوه پوان نه کراو نییه . ئیواره ی ئەو پۆژه شتیکی نا ئاساییمان له مالی گۆلدا نچیدا نه بینی، دووجار هوزارمان بینی هاته ده ری و گه پایه وه . شه وه موو شتیکی له مالی گۆلدا نچیدا ئارام بوو. ئەوه یه که م شه وه بوو دوا ی ئەو هه موو سا له ماله که بێ چرکه و ده نگ و جریوه ی بالنده کان بخوایت، ئیمه که له دووره وه سهیری کۆشکه که مان ده کرد، مانگمان ده بینی به گه وره یی له سه ری دهره وشیته وه . ئەو شه وه هوزار له گه ل په فعه تی باوک و پرۆشه دا نه گه پایه وه بۆ مالی... بێته وه ی هه ی که س پیتی بزانیت یاخود بیبینیت به یانی زوو له گه ل خانمی بالنده کاندایه مال هاتنه ده ری، سه وسه ن نزیک ی دوازه سال بوو پیتی نه خستبووه ئەودیه ده رگا که وه... ئەوه یه که مجاریوو دوا ی ئەو ماوه درێژه پێخاته سه ره شه قامی ئەودیه ده رگای خۆیان، سهیری له گۆرانی شار و ئەو خانوبه ره تازه و شه قامه نوێیانه هات که

به چۆلی له گهڵ هوزاردا پیاده پۆیشتن، به لām وهک هه میسه ههستی به
 دلته نگیه کی قوول و خنکینه کرد. هوزار جانتایه کی چکۆلانه و بریک
 پاره ی پیبوو که سهوسه ن سالل دوا ی سالل بۆی هه لگرتبوو، دهفته ریکی
 گه وره ی ناو نیشان و ژماره ی ته له فوونی ئه وه که سانه ی هه لگرتبوو که
 له کۆشکی بالنده کانه وه و به کۆمه کی په پی ئه وان به ره و دونه ی دور
 پۆیشتبوون. ئه وه که سانه ی سالل دوا ی سالل و وه رز دوا ی وه رز ناو نیشان و
 شوین و نیگاری خۆیان بۆ خانم نار دبوو، پاسپۆرتیکی نوێ پیبوو که
 تا ئیستا که سمان نازانین چۆن په یدا یکردبوو. له نزیک سهعات پینچ
 و نیوی به یانیدا گه یشتنه نه قلیاتی گه وره ی شار، شۆفێرکی پیر له
 تاکسییه کدا چاوه پوانی پێواره کانی به ره یانی ده کرد، به لām نه قلیاته که
 به گشتی چۆل و بینه فەر ده یواند. سهوسه ن داوا ی له پیره میرده که کرد
 ئه وه کوپه گه نجه ی تا نزیکترین خالی سه ر سنووری ئێران بۆ به ریت...
 گرنگ ئه وه بوو بگاته سه ر سنوور، ئیدی له وێوه خۆی هه موو نه خشه کانی
 دونه ی له سه ردا بوو، له مندا لیه وه سالل دوا ی سالل و پێگا له دوا ی
 پێگا هه موو دونه ی له به ریوو، گه نجترین گه رال بوو که دوری هه موو
 شاره کانی دونه ی له یه کدی ده زانی، ده یزانی هه ر شه قامیک له م زه وییه دا
 به چ جۆره زه وی و به ناو چ چه شنه باغیک و به کێلگه ی چ جۆره
 ده غلیکدا ده روات. له وێوه ئیتر پێویستی به کۆمه کی که س نه بوو، له وێوه
 هه موو سه ر زه مین مائی خۆی بوو. به ره له وه ی شۆفێره که جانتای ته نیا
 میوانه که ی بخاته سندوقه که ی پشته وه، پوری باوه شی پیا کرد و ماچیکرد
 و گووتی «له هه ر کوێیه کی دونه ی بوویت، نامه بۆ دایکت بنێره... له
 هه ر شوینیکی زه وییه وه توانیت قسه له گه ل دایکتدا بکه یت بیکه، له هه ر
 شوینیکی دونه ی وه توانیت شتیکی جوان بۆ ئه م شاره بنێرته وه بینێره.
 هه ر پۆژیک زانیت که ناتوانیت ئیتر سه فه ریکه یت و برۆیت، له جیگایه کدا
 دانیشه و چیرۆکی خۆت بۆ خه لکی ئه م شاره بنوسه وه».

ههردووکیان به هیمنی سهیری یه کتریان کرد، ههردووکیان قوول
یه کتریان خۆشدهووست، ههردووکیان پهنگ پهپرو و تنها دهیاننوند،
ههردووکیان نهگریان.

سهوسه نزیکی سهعات شهشی بهیانی گهیشتهوه مالهوه، بیتهندهاره
شهکات و که نهفت بوو، به هیمنی چوو بۆ مائی بالندهکان، لهویش
هموو شتیک بیدهنگ و غه مگین دیاربوو، کهمیک چوو ناو قهفهزهکان،
تا ئیستا دهیتوانی بۆنی بهجیمای ههندیک له بالندهکان بکات، بۆنی
یادگار بهجیمایهکانیان ههلمزیت. پاش ئیستیک گهپایهوه بۆ ناو کۆشک،
ژورداو ژور گهپا... سهرسامبوو که لهیهکیک له ژوره چهپهکهکاندا،
بهو بهیانیه زوو ئاریان جهودهتی بینی به جووتیک چاوی سوور
و ماندوو بیخهوهوه پهسمهکات، وای ههستکرد ئاریان چند پۆز بیت
له م مالهدا لهیادکراپیت و ههمووان لهویادا بیریان چووپیتهوه. ئاریان
بهجۆریک له ناو پهنگ و نیگارکردندا نوقمبوو وهک شیت دهردهکهوت.
سهوسه به هیمنی دهستی خسته سهرشانی و گووتی «ئاریان کاتی
ئهوه هاتوو پشووبدهیت... کاتی ئهوه هاتوو ههموو پشووبدهین، تۆش
دهبیت پشووبدهیت، ئاه چهنده تۆم ماندووکرد لهگهڵ خۆمدا، چهنده
تۆم ماندووکرد». ئاریان پیشتتر جۆره پرستهی وههای له زاری سهوسه
نهبیستبوو، به سهرسامی سهیریکرد، بهجۆریک شهکات بوو نهیتوانی
هیچ بلپت، بهلام هه کهسیک لهویادا بووایه و ئهو نیگا سهرسام
قوول و شیتانهی ئاریانی بدیبایه ههموو ئهو شتانهی تیا دهخویندهوه
که نزیکی بیست سال بوو وای له م کوپه کردبوو نیگار بۆ ئه م خانمه
بکات. بیست سال بوو ئهویش لهسهفهریکی دوور و قوول و بیپراپانهوهدا
بوو له پیناوی ئه م خانمهدا که ههموو عومری بیدهنگ و سهرسام
سهیریده کرد و هیچی نه دهگووت. ههموو دهمانزانی ئه م کوپه چهنده
سهوسهنی خۆشدهویت، ههمووش دهمانزانی چ پهیمانیک تامردن زمانی

بهستوو. ئه‌و به‌یانیه ئاریان جانتاکه‌ی پێچایه‌وه، دڵنیاوو جاریکی تر ناگه‌ڕێته‌وه بۆ ئه‌م کۆشکه بۆ ئه‌وه‌ی نیاگاریکات، بێته‌وه‌ی دوا نیگاری تا دوا فلچه ته‌واویکات، بۆیه‌کانی کۆکرده‌وه و به‌ چاویکه‌وه که‌ پرپوو له‌ فرمیسکی گه‌وره سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد و جانتاکه‌ی هه‌لگرت و که‌میک له‌ ژووره‌کان پاما و که‌میک سه‌یری بالنده مؤمیاکانی کرد و وهک ویلێک نه‌زانیت بۆ کوێ بچیت، کۆشکی بالنده‌کانی به‌جیه‌شت.

له‌ سه‌عات شه‌شونیوی به‌یانیدا سه‌وسه‌ن چوو به‌ر ئاوینه‌که‌ و ماوه‌یه‌ک به‌ بیده‌نگی قژی داهینا، دواتر سه‌ری له‌ فیکرته‌ گۆلدانچی و ساقی مه‌حمود و مه‌نگوپی بابه‌گه‌وره دا که‌ هه‌ر سیکیان له‌ خه‌ویکی قوولی به‌یانیدا نوقم بوون. سه‌ری له‌ هه‌موو بالنده مؤمیاکان دا، هه‌ندیکیانی به‌ هیمنی ماچکرد، بۆنی به‌ هه‌ندیکیانه‌وه کرد، دواتر سه‌رکه‌وته سه‌ره‌وه و له‌ ژووری خه‌وته‌که‌یدا دۆلابی جله‌کانی خۆی کرده‌وه، له‌ویدا سه‌ری سندوقیکی بچکۆلانه‌ی کرده‌وه، سێ نامه‌ی زۆر دێرینی ده‌ره‌ینا که‌ ته‌مه‌نیکی زۆر درێژیان هه‌بوو، سێ نامه‌ که‌ وهک یه‌که‌مین پۆژی ناردنیان نوێ ده‌یاننواند، وهک ئه‌وه‌ی هه‌ر ئه‌مپۆ و به‌ر له‌ سه‌عاتیک نامه‌به‌ریک هینابیتنی، ئه‌و نامانه‌بوون که‌ پتر له‌ بیست ساڵ له‌مه‌یه‌ر پازی بوونی داواکاره‌کانی بۆ سه‌وسه‌ن گواسته‌وه، پۆژیک سه‌وسه‌ن داوا لێکردن برۆن و سه‌فه‌ریکه‌ن. به‌ هیمنی چاوی لێکنا و بۆنی به‌ نامه‌کانه‌وه کرد، ئه‌و یه‌که‌مجارپوو هه‌ستبکات که‌ کاغه‌زه‌کان به‌ پاستی بۆنیکی تایبه‌تیان لیدیت، بۆنی تێپه‌رینی ژیان و به‌باچوونی زه‌مان. له‌سه‌رخۆ نامه‌کانی نا به‌ دلییه‌وه و هه‌ستا و بۆ ئه‌و ژووره تایبه‌ته‌ی دۆلابی یادگار تاله‌کانی تێدابوو چوو خوارێ، له‌و دۆلابه‌که‌ی کرده‌وه، نامه‌کانی خسته‌ ناوی، جاریکی دی چوو سه‌ره‌وه و هه‌ندیک له‌ کتێب و ده‌فته‌ره‌کانی هوزاری هینا و ئه‌وانیشی خسته‌ ناو دۆلابه‌که‌وه. له‌ویادا که‌میک وه‌ستا ده‌ستی له‌ جله‌ کۆنه‌کانی نزاری برای دا، ده‌ستی

له جلى خويئاوييه كانى كامه ران دا و جاريجكى دى بۆنى پئوه كرده وه،
 ئه و شوشه ي خۆله ميشه ي هه لگرت كه پاشماوه ي مالى ساقى مه حمود
 بوو، ده ستى له و دوو تا پره كۆنه دايه وه كه ده مئى سائ بوو له و يادا
 خه و تبه وون... دوا جار وهك ئه وه ي بۆنى زه مانيجكى دوور له سينه ي خويدا
 هه لگرت بۆنى به هه موو شته كانه وه كرد و به هه سره تيجكى نادياره وه
 ده رگاى دۆلبه كه ي داخست و سه ركه و ته سه ره وه. له ژوررى خه و تنه كه ي
 خويدا نه لبومى ويته ي هه ر سئ داواكاره كه ي ده ره يئا، په رده ي هه موو
 په نجه ره كانى دادايه وه، كۆترى سينه زامدارى خسته سه ر سه رينه كه ي
 خوى، سئ نه لبومه كه ي خسته سه رسنگى خوى و به ئارامى پالكه و ت.
 پاش كه ميك هه ستى كرد گوئى له دهنگى كۆتره كه يه، واى هه ستى كرد
 له تاريكيه كه دا به زيندويتى ده بينيت، كه ميك به ماندويتى پاما و
 هه ستى كرد به پاستى كۆتره كه ده جوليته وه، نا به لكو هه موو بالنده
 مؤمياكانى ده بينى له و ديو ديواره كانه وه ده جوليته وه، هه ستى كرد
 هه موويان له هه موو ژوره كاندا زيندووده بنه وه، چاويكرده وه و له و په پى
 سه رساميدا هه موو ئه و وينا نه ي ئاريانى بينى وهك جهنگه ل و دره خت
 و كيلاگه و دارستانى پاسته قينه ده كرينه وه. بينى بالنده مؤمياكان له
 جيگاى خويان ده فزن و خويان ده كه ن به ئاسمان و ئاو و دارستانى ناو
 نيگاره كاندا، له ناكاو بيته ندازه خوشحال بوو، بۆنيكى خوشى دونيا له
 هه موو لايه كه وه خوى كرد به ژوره كه يدا، بينى كه كۆتره كه ي ته نيشتى
 ده فرپيت... بينى ته ميكي ده مه و به يانى چر به لام فينك ئابلوقه ي ده دات،
 هه ستى كرد دهنگيك له پشت ئه و ته مه وه بانگيده كات، نه يده زانى دهنگى
 كييه... هه ستى ده كرد پوخسارى كه سيك له و ديو ته مه كه وه ده رده كه و يت
 و بانگيده كات، بۆيه كه مجار له ژيانيدا ئاره زوييه كي گه و ره ي هه بوو،
 قوول و دوور به ناو ئه و جهنگه له دا بپوات، به ناو ئه و ته مه دا پۆبچيت...
 ده ويست بزانيه ئه و دهنگه كييه كه له و ديو دره خته كانه وه، له و...

ئاوه كانه وه بانگیده کات، دهیویست بزانیّت بالنده کان بۆ کوئ فرین... له جیگاکی خۆی هه لدهستا، پوناکییهکی نادیار لهو دیو ته مه كانه وه پایده کیشا، پوخساری که سیکی ده بیینی که نه یده زانی کامه رانی سه لمایه، مه نسور نه سرینه یاخود خالید ئامونه؟ له دلّه دهیویست دواي ته لیسمی ئه و تارماییه نادیاره بکه ویت، که له به رده میدا ده پویششت و زیاتر و زیاتر به ره و ناو جهنگه لیکی دوور و گوئ ئاوکی نه ناسراو پایده کیشا، به لام سه وسه ن دهیویست ئه م پیاوه ببینیت... ده شیویست بزانیّت بالنده کان دواي مردن بۆ کوئ ده فرین... ده پویششت و دلنیا بوو که گه یشته قوولایی ئیتر ناتوانیت بگه پیته وه... بالنده کان و تارماییه کان و ئاوه کان پایانده کیشا، جهنگه ل به دهنگه کانی و هه و به فیتکی و دره خته کان به بۆنی خۆیان ده یانبرد... ئیستیکی ده کرد و دهیویست بگه پیته وه، دهیویست وه رگه پیت و بچیته وه سه ر جیگاکی خۆی، به لام نا... نه یده توانی بگه پیته وه، که ئاوپی ده دایه وه کۆشکه که ی له ته میکی دوور چرپا ده بیینی، دهستیکی نه ئینی به ره و پیتشه و پالی پتوه ده نا... دهستیکی نه ئینی به ره و جیگایه ک پالی پتوه ده نا که بالنده کان به سه ر سه ریدا و له نزیکیه وه و له پیشیه وه به ره و ئه وئ ده فرین... ئیستا دلنیا بوو قوول به ره و شویتنیک ده پوات که پیتشر نه بیینیوه، جیگایه ک ده توانیت له وئ بۆنی هه موو گو له کانی دونا بکات و گوئ له دهنگی هه موو بالنده کان بگریت... ئه مجاره بیئه وه ی بیرکاته وه... بیئه وه ی پتویستی به وه بیّت دوودل بیّت به ره و ناو ئه و ته مه پویششت... ته میک که تا زیاتر به ناویدا پۆده چوو پۆشن و پۆشنتر ده بووه وه... بیئه وه ی بترسیت دواي پۆلی ئه و بالنده نه که وت که پیتشی ده که وتن... بیئه وه ی بترسیت دواي ئه و تارماییه که وت که پیتشی ده که وت. ئیستا دلنیا بوو به ره و جیگایه ک ده پوات هه موو ئه و شتانه ی تیا ده بیینیته وه که زۆر زۆر بیرانده کات. به هیمنی پویششت و هه ستیکرد جیهـا

هه‌موو جیهان بانگیده‌کات... هه‌ستیکرد جیهان هه‌موو جیهان به‌ره‌و
 ناخی خۆی داوه‌تیده‌کات، هه‌ستیکرد جیهان، هه‌موو جیهان ده‌رگاکانی
 خۆی یه‌ک یه‌ک بۆ ده‌کاته‌وه... ئیدی به‌ خێراییه‌کی ئه‌وتۆ ده‌پۆشت
 پێشتر به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو... ئیستا پایدیه‌کرد و پایدیه‌کرد... تا زیاتریش
 پایدیه‌کرد کۆشکی غه‌مگینی بالنده‌کان له‌و دیو ته‌مه‌وه که‌متر و که‌متر
 و که‌متر ده‌رده‌که‌وت. تا زیاتر پایدیه‌کرد، زیاتر دلنیا‌ده‌بوو که‌ ئیدی
 ناتوانی‌ت جاریکی دی هه‌رگیز بگه‌رێته‌وه.

کتیبه چاپکراوهکانی ئەندێشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
١. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. ھەمید عەزیز	
٢. کورد لەدیدی		
رۆژھەڵاتناسەکانەو	د. فەرھاد پیربال	
٣. رێبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربال	
٤. نەتەوێ زێراوەکان	جەبار جەمال غەریب	
٥. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەغفەر عەلی	
٦. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزوتنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەغفەر عەلی	
٧. مەحووی لەنیوان زاھیری		
ت و باتینیەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
٨. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
٩. کورتیلەیک لە	ستیفن ھۆوکینگ	ھوسەین ھوسەینی
مێژووی کات	لیۆنارد ملۆدیتۆ	د. ھیوا عومەر
١٠. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
١١. فەصول مەقال	ئیین روشد	مەریوان عەبدول
١٢. شۆرشێ ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکا	وریا رەحمانی	

۱۳. دەسلالت و جياوازی مەريوان وريا قانيع
۱۴. لە چ ئىستايە کدا دەژين مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع
۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۷. سياست و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۸. کتیب و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواھەمین هەناری دونيا بەختیار عەلی
۲۰. ئیوارە ی پەروانە بەختیار عەلی
۲۱. جەمشید خانی مامم بەختیار عەلی
۲۲. مەرگی تاقانە ی دووھم بەختیار عەلی
۲۳. کەشتی فریشتە کان (۱) بەختیار عەلی
۲۴. کەشتی فریشتە کان (۲) بەختیار عەلی
۲۵. شاری موسیقارە سپییە کان بەختیار عەلی
۲۶. سیوی سیپھەم بەختیار عەلی
۲۷. لە دیارەوہ بو نادیار بەختیار عەلی
۲۸. وەک بالندە ی ناو بەختیار عەلی
- جەنگە لە ترسناکە کان بەختیار عەلی
۲۹. چێژی مەرگدۆستی بەختیار عەلی
۳۰. ئە ی بەندەری دۆست، بەختیار عەلی
- نە ی کەشتی دوژمن بەختیار عەلی
۳۱. مەریفە و ئیمان بەختیار عەلی
- هێمن قەرەداخی
۳۲. دۆزی کورد لە بازنە ی پەوہندییەکانی ئەمریکاو...
- گۆران ئیبراھیم صالح
۳۳. سەمەر قەند (چ ۲) ئەمین مەعلوف

٣٤. وێستگە یە ک له
گەشتێکی فەلسەفی
٣٥. ئەخلاقناسی
فاروق رەفیق
٣٦. گەشەسەندنی رامیاری... د. ک. پێسچانی
تەحسین حەمە غریب
٣٧. مێژووی کۆنی کورد (چ ٢) د. جەمال رەشید
د. فەوزیە رەشید
٣٨. منداڵاتی گەرەک
هیاو قادر
٣٩. مەروفی یاحی
ئەلبێر کامۆ
٤٠. پەيوەندییە سیاسییەکانی
نیوان هەرێم و دەولەتانی...
٤١. مێژووی گۆرانکاری
هێرش جەوهەر مەجید
- کۆمەڵایەتی و سیاسی... (چ ٢) فریشتە نوری
هەورامان فەریق کەریم
٤٢. سلیمانی
لەنیوان سالاڵی (١٩٤٥-١٩٥٨) توانا رەشید کەریم
٤٣. شاری سلیمانی
(١٤١ تەموزی ١٩٥٨-١٧ تەموزی ١٩٦٨) هەوراز جەوهەر مەجید
٤٤. کتیی پەرەوێز نووسان
عەتا محەممەد
٤٥. فیکر و دنیا (بەرگی ١) مەریوان وریا قانێع
٤٦. فیکر و دنیا (بەرگی ٢) مەریوان وریا قانێع
٤٧. دین و دنیا (چ ٢) مەریوان وریا قانێع
٤٨. کتیب و دنیا (چ ٢) مەریوان وریا قانێع
٤٩. کۆمەڵگەی رەش
د. عادل باخەوان
٥٠. زستانێکی درێژ
کولم تویبێن
٥١. فرانسێسکۆس قەدسی من
نیکۆس کازانتزاکیس
٥٢. ئاھەنکی تەگەگە
ماریۆ بارگاس یۆسا
- د. ئارام عەلی
ملکۆ کەلاری
ئازاد بەرزنجی
دلاوەر قەرەداغی
دلاوەر قەرەداغی
جەلیل کاکەوێس

٧٥. ئه‌ی به‌نده‌ری دۆست،

ئه‌ی که‌شتی دوزمن (چ ٢) به‌ختیار عه‌لی

٧٦. دواهمه‌مین هه‌ناری دنیا (چ ٥) به‌ختیار عه‌لی

٧٧. ئیمه‌ی په‌نابه‌ر کۆمه‌لی نووسه‌ر

٧٨. گره‌وی به‌ختی هه‌لّله (چ ٢) عه‌تا نه‌های

٧٩. عیراقیه‌ک له‌ پاریس سه‌مۆئیل شه‌معون سه‌باح ئیسماعیل

٨٠. جیهانی سۆفیا و

فه‌ره‌هنگی سۆفیا (چ ٤) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨١. کچه‌ی پرته‌قال (چ ٣) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨٢. له‌ ئاوینه‌یه‌که‌دا،

له‌ نه‌ینیه‌که‌دا (چ ٢) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨٣. کچی به‌رپوه‌به‌ری سیرک (چ ٢) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨٤. نه‌ینی یاری کاغه‌ز (چ ٢) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨٥. مایا (چ ٢) یۆستاین گاردەر به‌هروژ حه‌سه‌ن

٨٦. ئینسیایکلوپیدیایه‌کی

میژوویی وینه‌دار کۆمه‌لی نووسه‌ر هه‌ورامان وریا قانع

٨٧. کیشه‌ی کورد له‌

روژه‌لانی ناوه‌راستدا د. حامد مه‌حمود عیسا زرار عه‌لی

٨٨. دوالیزمی دژیه‌ک له‌ هۆنراوه‌لیریکیه‌کانی

مه‌ولاتای رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا له‌هۆن قادر

٨٩. فه‌لسه‌فه‌ی ئایین (چ ٢) ئازاد قه‌زاز

٩٠. سایکۆپۆلیتیک (چ ٢) ئازاد قه‌زاز

٩١. خۆت بناسه‌ ئازاد قه‌زاز

٩٢. مه‌سیح له‌

خاچ ده‌ده‌نه‌وه (چ ٢) نیکۆس کازانتزاکیس دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی

٩٣. قهدهغه شكینی (چ ٢) مه ولود ئیبراهیم حه سه ن
 ٩٤. گه ران به دوا ی نه مریدا (چ ٢) مه ولود ئیبراهیم حه سه ن
 ٩٥. پیکهاته ی نه فسانه ی کوردی (چ ٢) مه ولود ئیبراهیم حه سه ن
 ٩٦. فله سه فه ی بوون د. محه مه د که مال
 ٩٧. وه ک رووباره به خو و ره که پاولو کویلو سیروان مه حمود

نصوير ابو عبدالرحمن الكردى

Bachtyar Ali Mohamed

Koşki Bâlinde Xemgînekan

ISBN 978-1-63068-980-3

٩٧٨١٦٣٠٦٨٩٨٠٣

PDF 4 KURD